

பாணினியின் அஷ்டாத்தியாயி (தமிழாக்கம்)

பகுதி 3

முனைவர் கு. மீனாட்சி

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

சென்னை - 600 113

பாணினியின் குஷ்டாத்தியாயி தமிழாக்கம்

பகுதி 3

முனைவர் கு. மீனாட்சி

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

சென்னை - 600 113

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title	:	Paniniyin Aṣṭādhyāyī Tamilākkam Part - III
Translator	:	Dr. K. Meenakshi
Publisher & ©	:	International Institute of Tamil Studies C.I.T. Campus, Tharamani, Chennai - 600 113.
Publication Number	:	306
Language	:	Tamil
Date of Publication	:	1998
Edition	:	First
Paper used	:	TNPL 16 Kg Super Printing
Size of the book	:	1/8 Demy
Printing types	:	10 Points
Number of Pages	:	IX + 406
Price	:	
Number of Copies	:	1100
Type Set & Printed by	:	BRAINET COMPUTERS 158/7, Lakeview Road, West Mambalam, Chennai - 600 033. ☎ : 044 - 488 0958
Subject	:	Tamil Translation of Aṣṭādhyāyī

Printed and Published with financial Assistance from the
Government of India, Central Institute of Indian Languages,
Mysore.

அணிந்துரை

ச. க. இராமர் இளங்கோ
இயக்குநர்,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
டி.டி.டி.ஐ அஞ்சல்,
தரமணி,
சென்னை - 600 113.

சமஸ்கிருத மொழி என்பதற்குச் 'செம்மை செய்யப்பட்டது' என்பது பொருளாகும். சமஸ்கிருத மொழியைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக அமைந்தவர் இலக்கணப் பேராசிரியர் பாணினி ஆவார். வடமொழியில் கிடைக்கின்ற முதல் மூத்த இலக்கண நூல் பாணினி எழுதிய அஷ்டாத்தியாயி என்னும் இலக்கண நூலாகும். பாணினி என்னும் இந்நூல் ஆசிரியர் பெயரால் 'பாணினியம்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

பாணினி காலம் கி.மு. 8 ஆம் நூற்றாண்டு என்று கோல்ட்ஸ்டிக்கர் கருதுகிறார். ஆயின் பெரும்பாலான ஆய்வாளர்கள் பாணினி காலம் கி.மு. 4-ஆம் நூற்றாண்டு என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். ரீக், யூர், சாம, அதர்வண முதலிய வேதங்களோடு அமைப்பு வேறுபடும் வகையில் பாணினி அஷ்டாத்தியாயி எனும் இலக்கண நூலை இயற்றியுள்ளார்.

அற்றை நாளில் சமஸ்கிருத மொழி இருவகை வழக்குடையதாக விளங்கிற்று. கற்றறிந்த அறிஞர்கள் பேசிய மொழிகள் முதல் பிரிவிலும் ஏனையோர் பேசிய மொழிகள் இரண்டாவது பிரிவிலும் அடங்கும். பாணினி முதல் பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள் பேசுகின்ற மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்தார் என்பர்.

பாணினி இலக்கணம் சூத்திரங்களால் ஆனது. சில சொற்களில் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் தன்மை உடையன இச்சூத்திரங்கள்.

இந்நூல் 8 அத்தியாயங்களையும் 4000 சூத்திரங்களையும் கொண்டதாகும். அவையினறி, 14 சில சூத்திரங்கள் அவ்வது மாகேசுவர சூத்திரங்கள் முன்னதாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இலக்கண நூலுக்குக் காத்தியாயனர், பதஞ்சலி ஆகியோர் உரை எழுதியுள்ளனர். அவர்களுடைய உரைகள் வார்த்திகம், மகாபாஷ்யம் என்ற பெயர்களைக் கொண்டவை.

வடமொழி இலக்கண நூலோர் இந்த இலக்கணத்தையும் உரைகளையும் மூன்று முனிவர்கள் இலக்கணம் என்ற பொருளில் 'முனித்ரய வ்யாகரணம்' என்று குறிப்பிடுவர்.

பாணினியைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இவ்விரு உரைகளும் மிகத் தேவையாக அமைகின்றன.

இந்நூல் குறித்து, 'வடமொழி இலக்கிய வரலாறு' நூலுள் திரு. கைலாசநாதக் குருக்கள்,

"நமது கைக்கிடைய முழு இலக்கண நூல்களுள் பழையது பாணினியே. இங்கு வைதிக இலக்கணம் விரிவாகக் கூறப்படாது சிற்சில விதிகள் மட்டும் கூறப்படுவது நோக்கற்பாலது. இந்நூல் வேத சாகைகளுள் ஒன்றுடனாவது இணைக்கப்படாதிருப்பதும் கவனிக்க வேண்டுவதே. இது எழுந்த காலம் சமயப் பற்றற்ற தனி நிலையில் நூலமையச் சூழ்நிலை பொருந்திய காலம். சமயத்துடன் தொடர்பு பெற்றுச் சமய அடிப்படையிலேயே சாஸ்திரங்கள் தோன்றின எனினும், ஆசிரியர்கள் படிப்படியாக இவ்வழியினின்றும் விலகித் தனிவழி நின்று சமயப் பற்றற்ற நூல்களை எழுதும் மரபையும் தொடங்கி வைத்தனர்" என்கின்றார். (பக். 192-193)

அபிதான சிந்தாமணி, பாணினி, ஒரு மகரிஷி. இவர் தமது உள்ளத்தில் உலகமுய்ய வியாகரணம் அருளிச் செய்ய வேண்டிச் சிவமூர்த்தியைத் தரிசித்து நிற்கையில், சிவமூர்த்தி, இவரது மன எண்ணமறிந்து தமது திருக்கரத்தில் இருந்த நாதமயமாகியடமருகத்தைச் சிறிது அசைத்தனர். அதிலிருந்து எழுத்துக்கள் உண்டாயின. அவ்வெழுத்துக்களை அருகில் இருந்த இவர் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களாக்கினார். இதற்குப் பதஞ்சலி முனிவர் பாஷ்யம் செய்தனர் என்கின்றது. (பக். 1095-76). இவ்வாறு பாணினி எழுதிய இலக்கண நூலுக்குத் தய்வீகத் தாடர்புடைய புராணக் கதையும் கூறப்படுகிறது.

பாணினி அஷ்டாத்தியாயி பலரால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் தமிழில் இதுகாறும் இந்த நூல் மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை. வடமொழியில் கிடைக்கின்ற மூத்த இலக்கணமான இந்நூலினை முனைவர் கு. மீனாட்சி முதல் முதலாகத் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். அத்துடன் அஷ்டாத்தியாயி தொடர்புடைய காத்தியாயனரின் வார்த்தை, பதஞ்சலியின் மகாபாஷ்யம் உரைகளில் உள்ள தொடர்புடைய கருத்துகளையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார். 'தமிழிலாப் பிறமொழி நூல் அனைத்தும் நல்ல தமிழாக்கி வாசிக்கத் தருதல் வேண்டும்' என்ற பாரதிதாசனின் கருத்திற்கிணங்க வடமொழி இலக்கண நூலான இதனைத் தமிழ் ஆக்கம் செய்த முனைவர் கு. மீனாட்சி அவர்கள் பாராட்டுதலுக்கும் பேற்றுதலுக்கும் உரியவர்.

இந்நூலினை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் மூன்று பகுதிகளாக வெளியிடுகிறது. முனைவர் கு. மீனாட்சி அவர்கள் தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகியவற்றில் வல்லுநர். மேலும் சிறந்த மொழிநூல் அறிஞர். இவருடைய மும்மொழிப் புலமை இந்நூலுள் நன்கு வெளிப்படுகிறது.

இந்தியாவில், முதல் இலக்கண நூல் பாணினியின் அஷ்டாத்தியாயி என்று சிலரும் தொல்காப்பியம் என்று சிலரும் கூறிவருகின்றனர். இந்நூலாசிரியர் இருசாராரின் ஐயத்தை நீக்கும் வகையில் 'Tolkap̄pyam and Astadhyayī' என்ற நூலை நிறுவனத்தின் வழி வெளியிட்டுள்ளனர். இவருடைய ஆய்வுப் பணியின் தொடர்ச்சியாக 'அஷ்டாத்தியாயி' எனும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூலினையும் நிறுவனம் வெளியிடுகின்றது.

இந்நிறுவன வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் காட்டிவருகின்ற மாண்புமிகு தமிழ் ஆட்சிமொழி-பண்பாடு மற்றும் இந்து சமய அறநிலையத்துறை அமைச்சர் முனைவர் மு. தமிழ்க்குடிமகன் அவர்களுக்கும் தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு மற்றும் அறநிலையத் துறைச் செயலாளர் திருமிகு. த. இரா. சீனிவாசன், இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கும் எங்கள் நெஞ்சார்ந்த நன்றி.

இந்நூல் வெளிவர நிதியுதவி நல்கிய 'இந்திய மொழிகள் நடுவண் நிறுவன'த்திற்கு எங்கள் நன்றி.

இந்நூலினை நல்ல முறையில் அச்சிட்டுத்தந்த 'பிரைநெட் கம்ப்யூட்டர்ஸ்' அச்சகத்தார்க்கும் எங்கள் நன்றி.

27.07.98

இயக்குநர்

முகவுரை

தொல்காப்பியரின் வடமொழி இலக்கணத் தேர்ச்சி அனைவரும் அறிந்ததே. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள், பின்னால் வந்த வீரசோழிய ஆசிரியர் போன்றவர்களும் வடமொழி இலக்கணங்களில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களே. பல காலக் கட்டங்களில் எழுந்த நூல்களின் ஆசிரியர்களும் இருமொழிகளையுமே நன்கு கற்றுணர்ந்தவர்கள்தான் என்று வரலாற்றுச் சான்றுகள் பறைசாற்றுகின்றன. பல மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே இருந்தன என்பது தொல்காப்பியரே, முதல்நூல், வழிநூல் என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தியிருப்பதிலிருந்து விளங்கும். இருபதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த எழுச்சிப் புலவர் பாரதி, 'பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்' என்று வேறுமொழிகளையும் கற்றுணர்ந்த தமிழறிஞர்களுக்கு ஆணையிட்டுச் கூறுகிறார்.

பாணினியின் அஷ்டாத்தியாயி அழங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. ஆனால், தமிழ் இலக்கண நூல்களில் அழ்ந்த அறிவுள்ள பல தமிழறிஞர்கள், பாணினியின் இலக்கணத்தோடோ அல்லது அதன் அழங்கில மொழிபெயர்ப்புகளோடோ நேரிடைத்தொடர்பு கொள்ள இயலாத நிலையில் காணப்படுகிறார்கள். உரையாசிரியர்களின் உரைகளிலிருந்துதான் வடமொழி இலக்கணங்களைப் பற்றி, அவர்கள் அறிந்து கொள்ள இயலுகிறது. பல மேல்நாட்டு அறிஞர்களால் மிகவும் புகழப்பட்ட அஷ்டாத்தியாயியை அதன் தமிழாக்கத்தையாவது படித்து அறிந்து கொள்வதற்குக்கூட இதுவரையில் அதன் தமிழாக்கம் தமிழறிஞர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இத்தகைய நூலின் தேவையைப் பல அறிஞர்கள் புரிந்து கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இந்தக் குறையை நிறைவு செய்வதற்காக எடுத்துக்கொண்ட எனது எனிய முயற்சிதான் இந்தத் தமிழாக்கம். இப்பணி முதன் முதலில்

பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் (University Grants Commission) நிதி உதவியுடன், உயர்மட்ட ஆராய்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்டது.

அஷ்டாத்தியாயி என்ற பாணினி இலக்கணத்துடன் காத்தியாயனரின் வார்த்திகம், பதஞ்ஜலியின் மகாபாஷ்யம் ஆகிய மூன்றையும் சேர்த்துத்தான் படிப்பது தொன்று தொட்ட வழக்கம். அஷ்டாத்தியாயி சூத்திரப்பாடம் மட்டும் தனியாக மொழிபெயர்த்தால், அத்தமிழாக்கம் எளிதில் புரிந்துகொள்ள இயலாது. வடமொழி இலக்கணத்தை முனித்ரய வ்யாகரணம் அதாவது மூன்று முனிவர்களின் இலக்கணம் என்று கூறுவதுண்டு. ஆகவே இம்மொழிபெயர்ப்பில் முதலில் பாணினியின் சூத்திரங்களைத் தமிழில் கொடுத்து, தொடர்ந்து, மகாபாஷ்யம், வாமனர் ஜயாதித்தரின் காஸிகா என்ற நூல்களின் அடிப்படையில் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே, வார்த்திகங்களையும் தமிழில் கொடுத்து, தொடர்ந்து, அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலின் அச்சிடப்பட்ட சில எழுத்துக்களைப் பற்றிய விளக்கம் தேவை. தமிழ் எழுத்துக்களைவிட அதிகமான எழுத்துக்களைக் கொண்டது ஸம்ஸ்கிருதம். இதன் எழுத்தான, நாகரியில், ஒவ்வொரு வர்க்கத்திலும் நன்னான்கு எழுத்துக்கள் உள்ளன. அவை அந்தந்த எழுத்துக்களோடு, 1,2,3,4 என்ற எண்கள் இணைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக, 'க' என்ற எழுத்து அதன் உச்சரிப்பின்படிப்படையில் 4 வகையாக அமையும். அவை முறையே க¹ (=ka), க² (=kha), க³ (=ga) க⁴ (=gha) என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறே ரு¹ (=r) என்றும் 'ரு' (=ru) ஸ¹ (=s¹), 'ஸ' (=s) என்றும் உச்சரிக்க வேண்டும்.

பாணினி பல இடங்களில் சுரத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறார். வேகமொழியில், உதாத்தம், அனுதாத்தம், ஸ்வரிதம் என்ற மூன்று வகையான சுரங்கள் காணப்படும். இவைகளைக் குறிப்பிட சரியான குறியீடு கிடைக்காததால், அவைகளை அந்தந்த இடங்களில் குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே, சில சூத்திரங்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு எடுத்துக் காட்டுக்களும் ஒரே மாதிரியாகக் காணப்படுகின்றன. ஆயினும், அதற்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விளக்கத்திலிருந்து, இவைகளை வேறுபடுத்த இயலும். உதாத்த சுரத்தை மட்டும், அந்த எழுத்துடன் '2' அல்லது '3' என்ற குறியுடன் காட்டப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக, போ¹ அல்லது க².

இந்த மொழிபெயர்ப்புப் பணியைத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து, பலர் எனக்கு ஊக்கம் அளித்து, உறுதுணையாக

இருந்தார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றி உரியது. ஆயினும், சிலரைக் குறிப்பிட்டு, நன்றி கூறுவது எனது கடமை.

இம்மொழிபெயர்ப்புப் பணியை நான் தொடங்குவதற்குக் காரணமாக அமைந்தவர் பேராசிரியர் அகத்தியலிங்கம் (முன்னாள் துணைவேந்தர், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்) அவர்கள் ஆவர். இப்பணியைச் செய்து முடிக்க அவர்களது ஆர்வமும், ஊக்கமும், உறுதுணையாக இருந்தன. பேராசிரியர் அகத்தியலிங்கம் அவர்களுக்கு நான் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். எனது உளமார்ந்த நன்றி அவர்களுக்கு உரியது. இத்தமிழாக்கத்தை நூல் வடிவில் வெளிக் கொண்டு வருவதற்காகவும் பேராசிரியர் அகத்தியலிங்கம் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் விருப்பம் நிறைவேறவில்லை. கனவாகவே நின்ற அந்த முயற்சி, இன்று நனவாகிறது. இதற்குக் காரணம் முனைவர் இராமர் இளங்கோ அவர்கள் (இயக்குநர், உலகத் தமிழாாய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை) ஆகும். எனது தமிழாக்கத்தை அச்சேற்றுவதற்காக, அனுகியபோது, எவ்விதத் தயக்கமும் காட்டாமல், உடனேயே ஏற்றுக்கொண்டு, இன்று அதை நூல் வடிவத்தில் வெளியிட்டுள்ளார்கள். முனைவர் இராமர் இளங்கோ அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி. அஷ்டாத்தியாயியின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புப்பணியை நான் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே இதற்கு ஊக்கமளித்து, தனது கருத்துக்களையும் எடுத்துக்கூறிப் பல வகையில் உதவி புரிந்தவர் முனைவர் இ. அண்ணாமலை அவர்கள் (முன்னாள் இயக்குநர், இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனம், மைசூர் (Central Institute of Indian Languages, Mysore) ஆவர். இன்று இது, நூலாக வருவதில் மிகப்பெரிய பங்கு அவர்களுடையதுதான். முனைவர் இ. அண்ணாமலை எடுத்துக்கொண்ட ஆர்வத்திற்கும், அவர்கள் எனக்கு அளித்த ஊக்கத்திற்கும் எனது நன்றி என்றென்றும் உரியது.

பேராசிரியர் செ. வை. சண்முகம் (ஓய்வு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், மொழியியல் துறை) அவர்கள், நான் இப்பணியை மேற்கொண்ட நாளிலிருந்து, பல காலக் கட்டங்களில், தனது கருத்துக்களைக் கூறி, இப்பணியை நான் செய்து முடிக்க ஊக்கமளித்து உதவினார்கள். அவர்களுக்கு எனது உளங்கனிந்த நன்றி.

இந்த அஷ்டாத்தியாயியின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் ஈடுபட்டபோது, பல இன்னல்கள் இடையூறுகளை நான் எதிர்கொள்ள வேண்டிவந்தது. அந்த நேரங்களில் எல்லாம் எனக்கு ஊக்கமளித்து உறுதுணையாக நின்றவர்கள் பல நண்பர்கள். அவர்களில், சிலர் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள். முனைவர் ரவிந்திர வர்மா (எனது சக ஆசிரியர்), திரு. இராம கிருட்டிணன், திரு. மணிவேல் ஆதிரைவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அஷ்டாத்தியாயியைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க நிதி உதவி செய்த பல்கலைக்கழகமானியக் குழுவுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி. நான் இந்த ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டு, இதைச் செய்து முடிக்கப் பலவகையில் உதவிபுரிந்த ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகத்துக்கு எனது உளமார்ந்த நன்றி உரியது.

இது நூலாக வெளிவருவதற்கு உதவிய இந்தியமொழிகளின் புதுவண் நிறுவனம், மைசூர்; உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை ஆகியவைகளுக்கு எனது நன்றி.

இது அச்சாகும் போது, நான் சென்னையில் தங்கிய நாட்களில் அன்போடும் ஆர்வத்தோடும் பலவகையில் முனைவர் இ. ராஜலட்சுமி பூனிவாசன், அவர்கள் கணவர் திரு. எஸ். ஸ்ரீனிவாசன் ஆகியோர் உதவினர். அவர்களுக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றி.

இதன் பிழை திருத்தத்தில், ஆர்வத்தோடு எனக்கு உதவி புரிந்த எனது தோழி திருமதி. சீதாலட்சுமி அவர்களுக்கு எனது உளமார்ந்த நன்றி.

பூனே,
01/07/1998.

கு. மீனாட்சி

6.1.1 ஏகாசோ த்வே ப்ரதீமஸ்ய

ஓரசையைக் கொண்ட ஒரு வினையடியின் முதலசைக்கு (ப்ரதீமஸ்ய)ப் பதிலியாக ஈரசை வரும்.

இது ஒரு அதிகாரச் சூத்திரம். இச்சூத்திரத்தில் காணப்படும் மூன்று சொற்களும், 6.1.12வரை அனுவிருத்தியாகும்.

ஓரசை கொண்ட வினையடிச் சொல்லின் முதலசையிரட்டிக்கு மென்று இச்சூத்திரம் கூறுகிறது.

6.1.2 அஜாதே: த்வே த்விதீயஸ்ய

ஒருயிரை முதலாகக் கொண்ட வினையின் இரண்டாவது அசைக்குப் பதிலியாக ஈரசை வரும்.

ஓரசைக்கும் மேற்பட்ட அசைகளைக் கொண்ட ஒருயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட வினையடிச் சொல்லின், இரண்டாவது அசையிரட்டிக்கும். இது சில சூழலில் முதலசையிரட்டிப்பதற்குத் தடை விதிக்கிறது.

முதல் விதிக்கு எடுத்துக்காட்டு

பச் → பச் + பச்

இரண்டாவது சூத்திரத்தின் காட்டு

அட் + ஸன் = அட் + இட் + ஸன் (7.2.35; 3.1.32)

அஃ + ஷ = அஃ + டி + ஷ (8.3.59)

6.1.3 நந்தீரா: ஸம்யோகாதய:

ந், த், ர் என்றவெழுத்துக்கள் கூட்டுமெய்யின் முதலெழுத்தாகவும், அவ்வெழுத்துக்கள், மெய்யை முதலாகக் கொண்ட ஒரு வினையடியின் இரண்டாவது அசையாகவும் நிற்கும்போது மேலே குறிப்பிட்ட இரட்டிப்பு நிகழாது.

உந்த்³ + ஸன் = உந்த்³ + இட் + ஸன் = உன் + தி³ - ஷ = உந் - தி - தி - ஷ

உந்தி³ தி³ ஷதி (படர்க்கை ஒருமை): “ஈரமாகக் விரும்புகிறான்” அத்³ - ட் அட்டிஷதி

அர்ச் - அர்ச்சிஷதி “பூசிக்க விரும்புகிறான்”

வா: யகார பரஸ்ய ரேபஸ்ய ப்ரதிஷேதே¹ ந பீவதி

‘ர’வைத் தொடர்ந்து ‘ய’வரும்போது இத்தடை (அதாவது இரட்டித்தலுக்கு)யில்லை. அரார்யதே.

வா: ஈர்ஷ்யதே² த்ருதீயஸ்ய த்வே பீவத: இதி வக்த்வயம்

‘ஈர்ஷ்யதி’ என்ற வினையின் மூன்றாவது இரட்டிக்கும். எதன் மூன்றாவது? மூன்றாவது மெய்யென்பது சிலரின் கருத்து.

ஆகவே ஈர்ஷ்யமிஷதி. மூன்றாவது அசையென்பது வேறு சிலரின் கருத்து.

ஆகவே ஈர்ஷ்யமிஷதி

வா: கண்டவாதீனாம் த்ருதியஸ்யைகாசோ த்வே ப்'வத இதி வக்தவ்யம்

பெயரிலிருந்தாக்கப்பட்ட வினையின் மூன்றாவது அசை விருப்பாக இரட்டிக்கும்.

அஸ்வீயியிஷதி, அஸிஸ்வீயிஷதி

அஸ்வ + க்யச் + இட் = ஸன் அஸ்வீயியிஷதி.

வா: யதேஷ்டம் நாமதாதுஷ் விதி வக்தவ்யம்

பெயரிலிருந்தாக்கப்பட்ட வினையின் ஏதாவதொரு அசை இரட்டிக்கும் என்பது வேறு சிலரின் கருத்து.

புத்ரீயிஷதி, புத்ரீயிஷதி, புத்ரீயிஷதி, புத்ரீயிஷதி, புத்ரீயிஷ விதி.

புத்ர + ஸன் + புத்ரீயிஷ. மேலே கூறிய ஐந்து வகையான இரட்டிப்பு, இவ்வினையிலை நிகழும்.

6.1.4

பூர்வோ அப்யாஸ:

இவ்விரண்டின் முதல் அப்யாஸ என்ற ஸம்க்ஞாவினால் குறிக்கப்படும். காட்டாக பச்-பச் என்பதின் முதல் பகுதி அப்யாஸ என்ற ஸம்க்ஞாவால் அழைக்கப்படும். அப்யாஸ என்பது இரட்டிக்கப்பட்ட அசை என்ற பொருள்படும்.

6.1.5

உபே' அப்யஸ்தம்

இரண்டும் சேர்ந்து அப்யஸ்தம் என்ற பெயர் பெறும்.

தீத்-யில் தீத்' அப்யஸ்தம்

6.1.6

ஐக்ஷித்யாதீய: ஷட்

ஐக்ஷியிலிருந்து தொடங்கும் ஆறு தாதுக்களும் 'அப்யஸ்தம்' எனப்படும்.

ஐக்ஷ - 'உண்', ஜாக்'ரு-'விழித்துக்கொள்'

தீ'ரித்'ரா-'பணமில்லாத' ஐக்ஷ - ஐக்ஷதி, ஜாக்'ரு-ஜாக்'ரதி

தீ'ரித்'ரா - தீ'ரித்'ரதி, சகாஸ்-சகாஸதி

ஸ'ஸ்-ஸாஸதி; தே'தீ'-தீ'தீ'யதே;

வேவீ-வேவ்யதே

ஒரு மெப்பெழுத்தை முதலாகவும், 'இட்' இணைக்கப்படாததுமான ஸார்வ தாதுக ஒட்டு தொடரும்போது அப்யஸ்த' என்ற ஸம்க்ஞாவினால் குறிப்பிடப்பட்ட இவ்வினைகளின் முதலசை உதாத்த கரம் பெறும்.

6.1.7

துஜாதீனாம் தீர்கோ அப்யாஸஸ்ய

'துஜ்' முதலிய வினைகளின் இரட்டிப்பின் குறியுயிர்க்குப் பதிலியாக நெடில் வரும்.

'துஜாதீயின் 'ஆதி' என்ற சொல் முதலிய என்ற பொருளைச் சுட்டாமல்

‘போன்ற’ என்ற பொருளைக் கொண்டது, ஏனென்றால் இவ்வகுப்பு தாத்ருபாத்திலோ, கண பாடத்திலோ காணப்படவில்லை. ஆகவே, மொழியில் காணப்படும் இதைப்போன்ற வினைகளைச் சேர்த்திணைத்த, ஓர் வகுப்பாக அமைக்க வேண்டும். ஆகையால், வினையின் இரட்டிப்பில், நெடிலுயிர் காணப்பட்டால், அவ்வடிவம் சரியானதென்று கொள்ளவேண்டும்.

துதுஜான: துஜ் + கானச் (3.2.100) துதுஜான:

மாமஹான, அனட்'வான் தீர்தீர

ஸ்வதீரம் மீமாய, ஸ தூதாவ உயிரின் நீட்டம், வேதமொழியில் மட்டும் காணப்படுகிறது. மற்றவைகளில்ல, காட்டாக துதுஜான ஸப்'லான்

6.1.8

விடி தீரதீரானபீயாஸஸ்ய

ஏற்கெனவே இரட்டிக்கப்படாத ஒரு தாது, ‘லிட்’ ஒட்டு தொடரும்போது இரட்டிக்கும்.

ஒரு வினை, மெய்யோ அல்லது உயிரோ முதலாக அமைவதைப் பொறுத்து அதன் முதல் அல்லது இரண்டாவது அசை இரட்டிக்கும்

பச் - பபாச, பட் - பபாட

ப்ர + ஊர்ஊ = ப்ரரோர்ஊனாவ

வா: தீவிர வசனப்ரகரணே சந்தீஸி வேதி வக்தவ்யம்

லிட் அல்லது வேறு வினைகளின் இரட்டித்தல், வேதமொழியில் விருப்பாக நிகழும்.

யோக ஜாகீர தம்ருச: காமயந்தே அல்லது யோ ஜஜாகார.

6.1.9

ஸன் யனோ:

ஏற்கனவே இரட்டிக்காத அசையைக் கொண்ட, தும், ஒருயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்டதுமான வினையடி (ஒரசையோ அல்லது பலவசைகளையோ கொண்ட) யின் (முதல் அல்லது இரண்டாவது அசை) ஸன், யங் ஒட்டுக்கள் தொடரும்போது இரட்டிக்கும்.

1) பச் + ஸன் : பச் - பச் + ஸன் (7.4.60) : பி - பச் + ஸன் + ஸப் + திப் (3.1.68; 7.4.83) = பி - பக் ஷ தி (8.2.30; 3.59) (அவன்) சமைக்க விரும்புகிறான்.

2) பச் + யங் = பச் + பச் + யங் = ப ி - பச் - ய + ஸப் + தே : பா - பச் - ய - தே (6.1.97; 7.4.93) ‘அவன் திரும்பத் திரும்பச் சமைக்கிறான்’

6.1.10

ஸ்'ஸௌ

விகரணம் “ஸ்'ஸு” தொடரும்போது முன்பே இரட்டிக்காத தாதுவில் (மேற்கூறியபடி) இரட்டித்தல் நிகழும்.

ஹ + ஸப் + திப் = ஹ + ஸ்லு + திப் ஹ-ஹ + டி + திப் ஜ - ஹ திப்
(7.4.62) = ஜஹோதி;
பி³பே⁴தி இத்தாதுக்கள் 3ஆம் வகுப்பைச் சேர்ந்தவை.

6.1.11 சனி

முன்பே இரட்டிக்காத தாதுவுக்குப்பின் சங் (Aorist) நிற்கும்போது அத்தாது (மேற்கூறியபடி) இரட்டிக்கும்.

- 1) பச் + ணிச் + ச்வி (3.1.41) = பச் + ணிச் + சங் (3.1.48) = பச் + டி + சங் (6.4.51) = பச் + சங் (7.4.1), ப டி - பச் + சங் (7.4.60) = அட் + ப - பச் + சங் (6.4.71) = அ - பி - பச் + சங் (7.4.93) = அ - பீ - பச் + சங் (7.4.94) = அபீ - பச் - அ (7.4.94) = அபீபசத் - 'சமைக்கவைத்தான்'
- 2) அட் + ணிச் + சங் = அட் + அடி + சங் = அ + அ - டி - + சங் + த் = அ - அடி - டி டி அ - த் ஆடிடத் 'கற்ற வைத்தான்'.

6.1.12 தாஸ்வான் ஸாஹ்வான் மீட்டவான்ஸ் ச

தாஸ்வான் (கொடுத்தவன்) ஸாஹ்வான் (கீழடக்கு)

மீட்டவான் (ஈரமாக்கியவன்) என்பவை. இரட்டித்தல் நிகழாமல் விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்டவை.

- 1) தாஸ் + க்வஸூ = த³ + ஸ் + வஸ் (உ) = தாஸ் - வஸ் இரட்டித்தல், "க்வஸூ" வக்குமுன் 'இட்' இணைத்தல் இரண்டும் இதில் காணப்படவில்லை. இது நியாதனம்.
- 2) ஸஹ் + க்வஸூ = ஸஹ் + வஸ் = ஸாஹ் - வஸ்
ஆத்மனேபதத்திலிருந்து பரஸ்மைபதமாதல், தாதுவின் ஈற்றயல் ஈயிர் நெடிலாதல், இரட்டித்தலாகாதது, 'இட்' இணைக்கப்படாமை ஆகியவை இங்கு நியாதனம்.
- 3) மீஹ் + க்வஸூ = மீட்டவஸ்
இரட்டிக்காத, 'இட்' ஆகமம் வராமல்.
ஈற்றயலுயிர் நீட்டம் ஆகியவை நியாதனம்.

வா: க்ருருதா³னாம் கே த்³வே ப⁴வத இதி வக்தவ்யம்

'க்ருரு' முதலியவைகளைத் தொடர்ந்து 'க' ஒட்டு வரும் போது இரட்டித்தல் நிகழும்.

சக்ரம் (+க்ரு + க) இவனாஸ் செய்யப்பட்டது.

சிக்லிதீம் (க்லிதீ³ + க). க்ரு, க்லித் தாதுக்களுக்குப்பின் 'க' ஒட்டு க³ம் ஒட்டின்

பொருளில் வரும்.

வா: சரி சலி பதி வதீ'னாம் த்'வித்வமஸ்பா க்சாப்'யாஸஸ்ய
சர், சல், பத், வத்' என்ற தாதுக்கள் 'அச்' ஒட்டு தொடரும்போது இரட்டிக்கும்.
'ஆக்' ஆகமம், "அப்'யாஸத்" தோடு வரும்.
சராசர:, சலாசல:, பதாபத்:, வதீ'ாவத:

வா: லா இதி வக்தவ்யம்
சர், சல் முதலியவைகள் இரட்டிக்காமலும் வரலாம் சர: புருஷ:, சரல: ரத்:,
பதம் யானம்
வத: மனுஷ்ய:

வா: ஹந்தேர் க'த்வம் ச
'அச்' தொடரும்போது 'ஹன்' ஒட்டு இரட்டிக்கும் அப்'யாஸத்தின் 'ஹ'வுக்கு
'க' பதிலியாகும். 'ஆக்' ஆகமம் வரும்.
ஹன் + அச் = க4ன் + ஆச் + ஹன் + அச் = க'னாக'ன:

வா: பாடேர் ணிலுக் சோக் சதீ'ர்க'த்வாப்'யாஸஸ்ய 'அச்' ஒட்டுக்கு முன்
நிற்கும் 'பாடி' என்ற காரண தாது இரட்டிக்கும் 'ணி' (காரணவொட்டு) கெடும்.
'உக்' ஆகமமாகும். இது நெடிலாகும்.
பாடி + அச் = பாட் + உக் + அச் = பாடு + பட் + அச் = பாடுபட்:

6.1.13

ஷ்யங: ஸம்ப்ஸாரணம் புத்ர ப்தயோஸ் தத்புருஷே புத்ர, பதி என்ற
சொற்களிரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் தத்புருஷத் தொகையில்,
இச்சொற்களுக்கு முன் நிற்கும் 'ஷ்யங்' ஒட்டின் 'ய்' உயிராக மாறும்.
அதாவது 'ய்' 'இ'யாக மாறும். காரீஷஸ்ய இவ க'ந்தீ: அஸ்ய = காரீஷக'ந்தீ⁴
(5.4.137), தஸ்ய அபத்யம் காரீஷ க'ந்தீ⁴ (அண் → ஷ்யங் + டாப் 4.1.78) =
காரீஷ க'ந்தீ⁴ டி - யா + புத்ர = காரீஷ க'ந்தீ⁴ - இரு + புத்ர = காரீஷ -
க'ந்தீ⁴ + புத்ர (6.1.108) காரீஷ கந்த்யாவின் மகன்; கௌமுத³கந்தீ⁴
பதி'கௌமுதகந்த்யாவின் கணவன்."

6.1.14

பந்தி'னி ப'ஹுவர்'ஹௌ:
'பந்தி'வை யிறுதிபுறுப்பினராகக் கொண்ட பஹுவர்'ஹித் தொகையில் 'ஷ்யங்'
ஒட்டின் 'ய்' உயிராகும்.
கௌமுத³ க'ந்தீ'யா ப'ந்தி'ர் அஸ்ய கௌமுத³ க'ந்தீ⁴ (அண் ஷ்யங் + டாப் +
ப'ந்தி⁴ - கௌமுத³ க'ந்தீ⁴ - அ + ப'ந்தி⁴ = கௌமுத³ க'ந்தீ⁴ ப'ந்தி⁴: (6.3.139)
"கௌமுதக'ந்தீ⁴ யாவின் உறவினர்"

வா: மாதச் மாத்ருக மாத்ருஷா

மாதச், மாத்ருக, மாத்ரு ஆகியவைகளோடு காணப்படும் ப்'ஹுவீ'ஹித் தொகையில், வ்யங் இன் 'ய்' விருப்பாக 'இ'யாகும்.

காரீஷக்ந்தீ'மாத: காரீஷக்ந்தீ'யாமாத:

காரீஷக்ந்தீ'மாத்ருக:, காரீஷக்ந்தீ'யா மாத்ருக:

காரீஷக்ந்தீ மாதா, காரீஷக்ந்தீ'யாமாதா.

6.1.15 வசிஸ்வயி யஜுதீ'னாம்

வசி, ஸ்வயி, யஜ் முதலிய தாதுக்களின் அரை உயிர், 'க' வை இத்தாகக் கொண்ட ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும்போது முழு உயிராகும்.

- 1) வச் + க்த = உஅச் + க்த = உக் + த (8.2.30) 'உ'க்த= 'சொன்ன, சொன்னவன், கூறியவன், கூறிய'
- 2) ஸ்வப் + க்த = ஸுப் + த = ஸுப்த 'தூங்கிய/தூங்கியவன்'
- 3) யஜ் + க்த = இஜ் + க்த (108) = இஷ்ட 'யாகும்பண்ணிய', வப் + க்த = உப் + த = உப்த விதைத்த';
வஹ் + க்த = உஹ் + க்த = உட் + த (8.2.31) = உட் + ட் (8.4.41) = ஊ ி + ட் (8.3.13); 6.3.21) = ஊட் + 'தாங்கிய'; வஸ் + இட் + க்த = உஸ் + இ - த = உஷித, 'வசித்த', வே + க்த = உ - த = உத 'நெய்த'; வ்யே + க்த = விர + க்த = வீத (4.2.3; 37); 'முடிய ஹ்வே + க்த = ஹ் - உ - எ + க்த = ஹித (6.4.2) 'அறை கூவிய'; வத் + க்த = உதித் கூறிய டுவோஸ்வி : ஸுவின: யஜ் வகுப்பைச் சேர்ந்த வொட்டுக்கள் யஜ், வப், வஹ், வஸ வே வ்யே, ஹ்வே, வத், டுவோஸ்வி ஆகியவைகள்.

'வ்யே' என்ற தாதுவில் இரண்டு அரை உயிர்கள் (வ், ய்) காணப்படுகின்றன. கு. 6.1.37இன்படி, இரண்டாவதாக, நிற்கும் அரைஉயிர், முழு உயிராகும். ஆனால், முதலில் நிற்கும் அரையுயிர் முழு உயிராவதை இவ்விதி தடை செய்கிறது.

ஆகவே, இங்கு முதலில் நிற்கும் அரையுயிர் முழு உயிராகாமல், இரண்டாவதான அரையுயிர் (ய்) முழு உயிராகிறது.

6.1.16 க்ரஹி ஜ்யா வயி வ்யதி⁴ வஷ்டி விசதி வ்ருஸ்சதி

ப்ருச்சதி ப்'ருஜ்ஜுதீனாம் நிதி ச

'ங்' ஜ் 'இத்தாகக் கொண்ட வொட்டுக்களுக்குமுன் கீழ்க்கண்ட தாதுக்களினரையுயிர் முழு உயிராகும்:-

க்ரஹ் 'பிடி', ஜ்யா 'வயதேறு' வய் (வே 'நெய்தல்' என்ற தாதுவுக்குப் பதிலி) வ்யத்⁴

‘துளை’, வஸ் ‘விரும்பு’, வ்யச் ‘ஏமாற்று’, வ்ரஸ்ச் – ‘வொட்டு’, ப்ரச் ‘கேள்’, ப்ரஸ்ச் ‘வறு’ கித்-துக்கு முன்னாலும் அவ்வாறாகும்.

- 1) க்ரஹ் + இட் + க்த (7.2.37, 3.84)
 க்ருஹாத் பிடித்துக்கொண்ட
 க்ரஹ் + ஸ்னா + திப் = க்ருஹ் – ணாதி
 க்ருஹ்ணாதி அவன் பிடிக்கிறான்
 ஸ்னா ஒரு நிதி 1.2.4.
- 2) ஜ்யா + க்த = ஜிஆ + த = ஜீ + க்த (108)
 ஜீத = ஜீன (8.2.44) வயதான
 ஜ்யா + ஸ்னா + திப் = ஜினாதி/அவன் (கிழவன்) ஆகிறான்
- 3) வய், வேஞ் இன் பதிலியாவதால் இத்துடன் நித் வராதது. ஆகவே, இத்தாதுவோடு, விட் ஒட்டுத்தான் வரும்.
 விட் ஒரு கித் ஆகும் (1.2.3)
 வய் + விட் = வய் – அதுஸ் = வ ழ – வய் + அதுஸ் = உ – உய் + அதுஸ் = ஊயதுஸ் அவர்களிருவரும் நெய்தார்கள்.
- 4) வ்யத் + க்த = விஅத் + க்த = வித் + த (8.2.40) வித்³ த⁴
 ‘துளைத்த’ வ்யத் + ஸ்யன் + திப் = வித்யதி துளைக்கிறான்.
- 5) வஸ் + இட் + க்த = உஸித் ‘விரும்பிய’
 வஸ் + ழு + அந்தி = உஸந்தி ‘அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்’.
- 6) வ்யச் + இட் + க்த = விச் – இ + க்த ‘ஏமாற்றிய’, வ்யச் + ஸ் + திப் = விசதி ‘ஏமாற்றுகிறான்’.
- 7) வ்ரஸ்ச் + க்த = வ்ருஸ்ச் + ன (8.2.45)
 வ்ரு ழுச் + ன (8.2.29) = வ்ருக்ன (8.2.30 4.1) ‘வெட்டிய’
 வ்ரஸ்ச் + ஸு + திப் = வ்ருஸ்ச் – அ + தி
 வ்ருஸ்சதி ‘வெட்டுகிறான்’.
- 8) ப்ரச்² + க்த = ப்ருச்² + த = ப்ருஷ்ட (8.3.36; 4.41) ‘கேட்ட’; ப்ரச்² + ஸு + திப் = ப்ருச்ச்தி அவன் கேட்கிறான்
- 9) ப்ரஸ்சு + க்த = ப்ர ழு + க்த = ப்ருஷ்ட ‘வறுக்கப்பட்ட, வறுத்த’
 ப்ரஸ்சு + ஸு + திப் = ப்ருஷ்டதி (8.4.40; 53)

6.1.17 விட்யப்'யாஸஸ்ய உப'யேஷாம்

விட் ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் வினையின் இரட்டிக்கப்பட்ட இரண்டை யின் அரையுமிடமும் முழு உயிர்களாகும்.

வச் + விட் = வச் + ணல் (3.4.82) வ ி = வச் + ணல் : உ - வாச் - அ (193; 7.2.116); உ வாசித²;

ஸுஷ்வாப; ஸுஷ்வாபித²; இயாஜ; இயாஜித²; உவாப, உவாபித²

ஜ்யா + விட் = ஜ்யா + ஓள (7.1.34)

ஜிஜ்யெள, ஜிஜ்யித²

ஜக்'ராஹ, ஜக்'ரஹித², உவாப, உவாபித²

விவ்யாத⁴, விவ்யதி⁴த², உவாஸ, உஸஸித²;

விவ்யாச, விவ்யசித², வவ்ரஸ்'ச, வவ்ரஸ்சித

6.1.18 ஸ்வாபேஸ்'சநி

ஸ்வாபி (ஸ்வப் + ணிச்) என்ற வினையின் அரையுயிர் சங்

ஒட்டுத் தொடரும்போது முழு உயிராகும்.

ஸ்வப் + ணிச் + சங் = அட் + ஸ்வப் - ஸ்வப் + சங் = அ - ஸு, ஸுப் + ி + சங் அஸுஸுஷுப (7.4.94) = ஸுஷிப (8.3.59)

6.1.19 ஸ்வபி ஸ்யமி வ்யேஞாம் யமி

ஸ்வபி, ஸ்யமி, வ்யேஞ் என்ற தாதுக்களின் அரையுயிர் யங் ஒட்டுத் தொடரும்போது (முழு) உயிராகும்.

ஸ்வப் + யங் - ஸு - ஸுப் - ய - ஸோ - ஸுப் - ய (7.4.82) - ஸோ - ஸுப் - ய - தே (8.3.59) ஸோஷிப்யதே 'அடிக்கடி தூங்குகிறான்';

ஸ்யம் + யங் = ஸேஸிம்யதே 'அடிக்கடி அழுகிறான்'

வ்யே + யங் = வி + யங் வி-வி-ய-வேஸியதே (7.4.82; 6.4.2; 7.4.25) 'அடிக்கடி முழுகிறான்' 18, 19 இல் உயிராதல், இரட்டித்தலுக்கு முன்பு ஏற்படும்.

6.1.20 ந வஸ்:

'வஸ' இன் அரையுயிர், 'யங்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும்போது, முழு உயிராகாது.

வஸ் + யங் = வ ி - வஸ் + யங் = வா வஸ்யதே (7.4.83), 'அதிகமாக க விரும்புகிறான்'; வாவஸ்யதே, வாவஸ்யந்தே.

6.1.21 சாய: க்

'சாய்' (மதி) யைத் தொடர்ந்து 'சங்' வரும்போது, அத்தாதுவுக்குப் பதிலியாக 'க்' வரும்.

சாய் + யங் = க் + யங் = கேக்ய (7.4.82; 92)

'அதிகமாக மதிக்கிறான்'

6.1.22 ஸ்பாய: ஸ்பீ² நிஷ்டாயாம:

ஸ்பாய (உப்புதல்) வைத் தொடர்ந்து நிஷ்டா வொட்டுக்கள் வரும்போது அதற்குப் பதிலியாக ஸ்பீ² வரும்.

ஸ்பாய + க்த/க்தவது-ஸ்பீ²த:

ஸ்பீ²தவான் பருமனாகுகிற'

6.1.23 ஸ்த்ய: ப்ர பூர்வஸ்ய

ப்ர'வுக்குப்பின் ஸ்த்யா (ஸ்த்யை, ஷ்ட்யை) நிற்கும்போது, அத்தாதுவின் அரையுயிர், நிஷ்டாவொட்டுத் தொடரும்போது முழுவுயிராகும்.

ப்ர + ஸ்த்ய = க்த, க்தவது ப்ரஸ்கீத,

ப்ரஸ்தீதவான் 'ஒருங்கு கூட்டுகிற'

இதன் மாற்றுவுடவம் ப்ரஸ்திம (பார்க்க 8.2.42) த-வுக்குப் பதிலியாக விதிக்கப்பட்ட ந (8.2.42)வை, உயிராக்கம் தடுக்கிறது. ஆனால் ஸம் ஸ்த்யை க்த, க்தவது-ஸம் ஸ்த்யான (8.2.45) கட்டியாகுகிற உறைகிற

6.1.24 த்ரவ மூர்த்தி ஸ்பர்ஸயோ: ஸ்ய:

ஸ்யை (ஸ்யா) போ என்ற வினையின் அரையுயிர், நிஷ்டா வொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும்போது, முழு உயிராகும்.

கெட்டியாதல், உறைதல், தொடுதல், என்ற பொருளை வினை கட்டும்.

ஸ்யா + க்தா; க்தவது = ஸீ'ன; ஸீ'னவத்(8.2.47)

'நெய்'; ஸீ'த; ஸீ'தவத் 'குளிர்ச்சி' (தொடுவதற்கு) வேறு பொருளில் ஸம்-ஸ்யான (8.2.43) 'கருங்கிய' ஸம்ஸ்யானோ வ்ருஸ்சிக; 'உடலைச் சுருக்கிக் கொண்ட தேள்'

6.1.25 ப்ரதேஸ்ச

ப்ரதி-யைத் தொடர்ந்து நிற்கும் ஸ்யை (ஸ்யா) வின் அரையுயிர் நிஷ்டாவொட்டுக்கு முன் முழுவுயிராகும்.

ப்ரதி + ஸ்ய = க்த, க்தவது ப்ரதிஸீ'ன:

ப்ரதிஸீ'னவத், இது கெட்டியாதல், தொடுதல் என்ற பொருட்களைத் தவிர, வேறு பொருட்களையும் கட்டும்.

6.1.26 விபி'ஷா அபி'யவ பூர்வஸ்ய

அபி⁴, அவ முன்நிற்கும்போது ஸ்யாவின் அரையுயிர், விருப்பாக, நிஷ்டாவொட்டுத் தொடரும்போது முழுவுயிராகும்.

அபி⁴ + ஸ்யா = க்த, க்தவது அபி'ஸீ'ன,

அபி'ஸீ'னவத், அபி'ஸ்யான, அபிஸ்யான, வத் 'உறைந்த' (நெய்)

அபி'ஸீ'த, அபி'ஸ்யான 'குளிர்ந்த காற்று'

அவஸீ'ன, அவிஸ்யான 'உறைந்த'

அவஸீ'த, அவிஸ்யான 'குளிர்ந்த தண்ணீர்'

6.1.27 ஸ்ருதம் பாவே

ஸ்ருதம் 'சமைத்த' என்ற பொருளில் ஸ்ரா வென்ற தாதுவின் அரையுயிர் அத்தாதுவுக்குப்பின் நிஷ்டாவொட்டுத் தொடரும்போது, விருப்பாக உயிராக்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்டது.

ஸ்'ரா + க்த, ஸ்'ரா + னிச் + க்த = ஸ்'ருத 'சமைத்த' (பால் அல்லது வேள்விக்கான ஆஹூதி); ஆனால் வேறு பொருளில் ஸ்'ராண ஆகும்.

6.1.28 ப்யாய: பீ

'ப்யாய் உக்கு, 'பீ' விருப்பாக, நிஷ்டாவொட்டுக்களுக்குமுன் விருப்பாகப் பதிலியாகும்.

ப்யாய் + க்த, பீன் - 'பருத்த'

பீளம் முக்'ம் - 'பருமனான முகம்'

6.1.29 லிட் யநோ ஸ்' ச

லிட், யங் ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'ப்யாய்' க்குப் பதிலியாக பீ வருக.

ஆ + ப்யாய் + லிட் + ஆ + பி + பீ + ஏஸ்' (3.4.81); 7.4.56) = ஆபிப்பே (4.82)

ஆ + ப்யாய் + யங் = ஆ + பி + யங் = ஆ + பே + பீ + ய + தே

(7.4.82) ஆபேயிதே 'அடிக்கடி அல்லது மிகுதியாகப் பருக்கிறான்.'

6.1.30 லிய'ரஷா ஸ்'வோ

லிட், யங் ஒட்டுக்களுக்கு முன் ஸ்'வி நிற்கும்போது, ஸ்'வி யினரையுயிர் விருப்பாக முழுவுயிராகும்.

ஸ்'வி + லிட் = ஸ்'வி + நல் = ஸ்' டி இ - ஸ்'வி + ணல் (7.4.60) எரி' - ஸ்'வை +

அ = (7.2.115) எரி' - ஸ்வாய (7.2.86) (அவன்) 'பருத்திருக்கிறான்'; ஸு' + ணல்

= ஸு' + ஸர்வ் + அ ஸு'ஸர்வ

ஸ்'வி + ஸு' + யங் + ஸே' - ஸ்வீய; ஸேர் - ஸு'ய (7.4.25)

'ஸ்'வி தாது, யஜ் வகுப்பைச் சேர்ந்ததாதலால், லிட் ஒரு கித் ஆகையால் கு.

15 இன்படி ஸம்ப்ரஸாரணம் (முழு உயிராதல்) கண்டிப்பாக ஆகும். இந்தச்

சூத்திரம், ஸம்ப்ரஸாரணம் விருப்பாக ஆகும் என்று விதிக்கிறது. யங்

ஒட்டுக்கு முன், ஸ்'வி தாதுவின் ஸம்ப்ரஸாரணமாவதை மேலே ஒரு சூத்திரமும்

குறிப்பிடவில்லை இச்சூத்திரம், அதை விதிக்கிறது.

6.1.31 னொள ச ஸன்ஸ்' சநோ:

'ஸ்'வி தாது 'னிச்'ஒடு (காரணானினை), ஸன், சங் ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும்போது அத்தாதுவின் அரையுயிர் விருப்பாக முழுயுயிராகும்.

1) ஸ்'வி + னிச் + ஸன் = ஸ்'வி, ஸு+னிச் + ஸன்-எரி -

ஸ்'வை + னிச் + இட் + ஸன் = எரி' - ஸ்வயே - இ + ஸன் = எரி' -

ஸ்'வாய - அமி - ஷ = எரி'ஸ்'வாயிஷதி.

ஸலி'ஸ்வாமியஷதி பெருக்க விரும்புகிறான்

- 2) ஸ்'வி, ஸ்' + ணிச் + சங் - அ - ஸி' - ஸ்வை - டி + சங் - த் (4.51)
 அஸிஸ்வாயத் (7.4.1) அல்லது அஸிஸௌ + டி - அ-த் -
 அஸிஸவத் (7.4.94)
 ஸம்ப்ரஸாரண உயிராதல் தொடர்பான விதிகள். அந்தரங்க
 விதிகளுள் பயன்படுத்துவதற்கு முன்பே, பயன்படுத்த
 வேண்டுமென்று பரிபாஷா விதிக்கிறது (ஸம்ப்ரஸாரணம்
 ஸம்ப்ரஸாரணாஸ்ரயம் ச ப்'லியோ ப்'வதி) ஆகவே, 7.2.115-6
 முதலியவைகள் ஸம்ப்ரஸாரணம் தொடர்பான விதிகள்
 பயன்படுத்தப்பட்ட பிறகுதான் பயன்படுத்த வேண்டும்.

6.1.32 ஹ்வ ஸம்ப்ரஸாரணம்

(காரண வினை) ஹ்வா (ணிச் சோடு நிற்கும்போது)யைத் தொடர்ந்து ஸன்,
 யங் ஒட்டுக்கள் வரும்போது, இத்தாதுவின் அரையுயிர், உயிராகும்
 (ஸம்ப்ரஸாரணம்)

- 1) ஹ்வா + ணிச் + ஸன் = ஹு + ணிச் + ஸன் = ஜூ - ஹூ + ணிச் +
 ஸன் (7.4.62) = ஜூ-ஹௌ+ணிச் + இட் + ஸன் = ஜூ-ஹாவ்-
 ஏ-இ-ஷ (7.3.84) ஜூஹாவியஷதி,
 2) ஹ்வா+ணிச்+சங்-த்=ஹு+ணிச்+சங்-த்-அ-ஜூ+ஹௌ இ-அ-
 த்-அ-ஜூ-ஹவ்-அ-த்-அஜூஹவத்

அனுவிருத்தி மூலம் ஸம்ப்ரஸாரணம் இச்சுத்திரத்திலும் வருமாயினும்,
 விபாஷா (30) இங்க வருவதைத் தடை செய்வதற்காகவே, ஸம்ப்ரஸாரணம்
 திரும்பப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

6.1.33 அப்'யஸ்தஸ்ய ச

இரட்டிக்கப்பட்ட ஹ்வா தாதுவின் ஈரையுயிர்களும் முழுவயிராகும்.
 ஹ்வா+லிட்=ஹு+லிட்=ஹு+ணல்=ஹு-ஹு+ணல்=
 ஜூஹாவ (7.2.115, 4.52) ஹ்வா+ யங்+ தே = ஜோஹூயதே (7.4.62; 82)

6.1.34 ப்'ஹுவம் ச்'ந்த்'ஸி

வேதமொழியில், ஹ்வாவின் அரையுயிர் பல வகையில் உயிராகும்.
 இந்த்'ராக்'னீ ஹுவே :
 ஹ்வாமியிருத: ஸி'வான்
 ஸ்'ருத்' ஹுவம்
 இவ்விரண்டிலும் ஸம்ப்ரஸாரணமாகவில்லை.

6.1.35 சாய: கீ

‘சாய்’க்கு ‘கீ’ பலவகையில் பதிலியாகும்.

விது¹னா நிசிக்பு;

அக்னீர் ஜ்யோதிர் நிசாய: (இங்கு, ‘கீ’ பதிலியாவில்லை)

6.1.36 அப ஸ்ப்ருதே²தா மாந்ரு கரான்ரு ஹுஸ்¹

சிச்யுஷே தித்யாஜ ஸ்ராதா:

ஸ்ரித மாஸீ¹ ராஸு¹த்தா:

வேதமொழியில் காணப்படும்.

1) அபஸ்ப்ருதே²தாம் ‘நங்களிருவரும் ஒருவருடனொருவர் போட்டியிட்டார்கள்’

2) ஆன்ருக: ‘அவர்கள் பூசித்தார்கள்’

3) ஆன்ருஹு: ‘அவர்கள் பூசித்தார்கள்’

4) சிச்யுஷே²நீ (ஒருமை) ஆடிவிட்டாய்

தித்யாஜ (அவன்) விட்டுவிட்டான்

ஸ்ராதா: ‘சமைத்தான்’, ஸ்ரிதம் – ‘கலந்த’, ஆஸீ¹, ஆஸீ¹த்த.

‘ஸோமரஸத்துடன் கலந்த பால்’

ஆகியவைகள் நிபாதனங்கள்

1) அபாஸ்ப்ருதே²தாம், அஸ்ப்ருதே²தாம் (லங்)

2) ஆனர்க (லிட்)

3) ஆனர்ஹு: (லிட்)

4) கச்யுவிஷே (லிட்)

5) த்யாஜ (லிட்) ஆகியவைகள் முதல் ஐந்து வடிவங்களின் விதிப்படியாக்கப்பட்ட வடிவங்கள். மீதி வடிவங்கள் ஸ்ரீங் தாதுவிலிருந்து விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்டவை.

6.1.37 ந ஸம்ப்ர ஸாரணே ஸம்ப்ரஸாரணம்

அரையுயிர் முழு உயிராக்கப்பட்டு நிற்கும்போது (ஸம்ப்ரஸாரணே) அதைத் தொடர்ந்து வரும் மற்றொரு அரையுயிர், முழுவுயிராகாது (ந ஸம்ப்ரஸாரணம்) இச்சூத்திரத்தில் காணப்படும், ‘ஸம்ப்ரஸாரணம்’ என்ற சொல் சூ. 18 இலிருந்து அனுவிருத்தி மூலம் தொடர்ந்து கிடைக்கப்பெறுமானிலும், இது ஒரு பொது விதி, முன் சூத்திரங்களில் விளக்கப்பட்ட வரையறைக்கு பட்டவையல்லவென்று சுட்டத்தான் இச்சொல்லை இங்கு திரும்பவும் பயன்படுத்தியுள்ளது.

காட்டாக, ‘யுவன்’ என்ற சொல்லின் அரையுயிர், தத்திதமல்லாத வொட்டுக்குமுன் முழுவுயிராகும் (6.4.133) யுவன் + ஸ்ஸ் = யு – உன் – அஸ்-யுனஸ். இதன் பிறகு, மேலும் ஸம்ப்ரஸாரணமாகாது.

வ்யத்⁴ + க்த: வி – அ – த்⁴ + த்⁴ (87.2.40): வித்³ த்⁴ (8.4.53) “துளைத்த துளைக்கப்பட்ட”;

வ்யச் + இட் + க்த: விசித “ஏமாற்றிய” இவ்விரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளிலும்,

அரையுயிரான, வ் அரையுயிரிலிருந்து முழுவுயிரான 'ய்'க்குமுன், முழுவுயராக்கப்பட்டவில்லை.

வா: ருசி த்ரேருத்தரபத்¹விலோபஸ் ச்²ந்த்³ஸி
த்ரி-யின் அரையுயிர் ருச் தொடரும்போது, முழுவுயிராகும். ருச் ஒரு சீரைச்
கட்டுமானால் அதன் ரு கெடும். த்ருசம் ஸீக்தம்

வா: ரயேஸ் மதௌ ப்¹ஹூலம்
ரயி-யின் அரையுயிர் வேதமொழியில் மத் தொடரும்போது பலவ கையாக
ஸம்ப்ஸாரணமாகும்.

ரயி + மத் = ரஇ + மத் = ர + இ + மத் = ர + இ + வத் ரேவத்

ஆ ரேவானேது நோ விஸ்¹:

ரயிமான் பூஷ்டி வர்த்¹ன: (ஸம்ப்ரஸாரண மேற்படவில்லை)

6.1.38 லிடி வயோ ய:

பதிலியாக வரும் 'வய'வின் 'ய்', 'லிட்' ஒட்டுக்குமுன் உயிராகாது.

உவாய

6.1.39 வஸ்¹ சாஸ்யான்யதரஸ்யாம் கிதி

'கித்'தாக நிற்கும் லிட் ஒட்டுக்கு முன் 'வய்'இன் 'ய்' க்கு பதிலியாக வ்
விருப்பாக வரும்.

ஊயது: (அ) ஊவது:

ஊய: (அ) ஊவு:

பதஞ்ஜலியின் கருத்துப்படி இக்குத்திரம் அன்யதரஸ்யாம் கிதி வேகு:

வே + அதுஸ் = வா + வா + அதுஸ் = வவது:; வவு: (ஸம்ப்ரஸாரணம்
ஏற்படவில்லை)

அவ்வது

வா + அதுஸ் + உ + அதுஸ் = உ + உவங் + அதுஸ்(6.1.77) : ஊவது:; ஊவு
(ஸம்ப்ரஸாரணமாகியது)

6.1.40 வேகு:

வேகு தாதுவினரையுயிர், லிட்-ஒட்டுக்குமுன் உயிராகாது.

வவௌ, வவது:; வவு:

இத்தாது 'யஜாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்தது. ஆகவே தொடர்ந்து

வருமொட்டு கித் ஆனால் ஸம்ப்ரஸாரணமாகும்.

(6.1.15) லிட்-டின் இரட்டிக்கப்பட்ட வசை 'கித்' தல்லாத வொட்டு

தொடரும்போது ஸம்ப்ரஸாரணமாகும் (6.1.17).

இவ்விரண்டுமே இங்கு தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது.

6.1.41 ல்யபி ச

'வேஞ்' இதனரையுள் ல்யப் (க்ருத்) ஒட்டு தொடரும் போதும் உயிராகாது.

ப்ரவாய, உபவாய

ல்யப் தொடர்ந்து வரும் குத்திரங்களிலும் அனுவிருத்தியாவதால், இவ்விதி தனியாக கூறப்பட்டிருக்கிறது.

6.1.42 ஜ்யஸ் 'ச

'ஜ்யா' வினரையுயிர் 'ல்யப்' தொடரும்போது ஸம்ப்ரஸாரணம் ஏற்படாது.

ப்ரஜ்யாய, உபஜ்யாய

6.1.43 வ்யஸ் 'ச

வ்யா (வ்யே) 'மூடு' வினரையுயிர் ல்யப் தொடரும் போது உயிராகாது.

ப்ரவ்யாய, உபவ்யாய

6.1.44 விப'ாஷா பரே:

'பரி'யோடு நிற்கும் 'வ்யே'யின் அரையுயிர், 'ல்யப்' ஒட்டுத் தொடரும்போது விருப்பாக உயிராகும்.

பரிவீய யூபம் அல்லது பரிவ்யாய

6.1.45 ஆதே³ ச உபதேஸே¹ அஸி¹தி

'எச்' (ஏ, ஐ, ஒ, ஓ) ப்ரத்யாஹாரத்தின் ஒரெழுத்தையீறாக கொண்ட, உபதேஸத்தில் (அதாவது தாதுபாடத்தில்) கூறப்பட்ட தாதுவினீற்றுக்குப் பதிலியாக ஸ்-ஐஇத்தாகக் கொள்ளாத ஒட்டுத் தொடரும்போது 'ஆ' வரும் மேங் (பண்டமாற்றுதல்)+துமுன்-மாதும்

ஆனால் மேங் + ஸ'ப் + தே = மயதே

க்'லை + துமுன் = க்'லாதும், 'அயர'

ஆனால் க்'லை + ஸ'ப் + திப் = க்'லாயதே

ஸே'ா + துமுன் = ஸே'ாதும் 'கூர்மையாக்க' ஆனால்

ஸே'ா + ஸ்யன் + திப் = ஸ்யதி கூர்மையாக்குகிறான்.

6.1.46 ந வ்யோ விடி

'வ்யே' தாது 'லிட்' ஒட்டுக்குமுன் நிற்கும்போது அத்தாது வினீற்றுக் குப் பதிலியாக 'ஆ' வராது.

ஸம்விவ்யாய, ஸம்விவ்யயித்²

ஸம் + வ்யே + லிட் - ஸம்விவ்யே + ணல் - ஸம்வி - வ்யாய (78, 7.2.115)

ஸம்விவ்யய - இ + த்² + ஸம்விவ்யயித்²

நன்றாக மூடிக்கொண்டிருக்கிறாய்.

- 6.1.47** ஸ்புரதி ஸ்புலதயோர் க்ரீஞி
 'க்ரீஞ்' ஒட்டுத் தொடரும்போது ஸ்புர், ஸ்புல் (நடுங்கு) தாதுவின் 'ஐ' ஒக்கு
 'ஆ' பதிலியாகும்.
 விஸ்புர : (விஸ்பேர: அல்ல)
 விஸ்புல: (விஸ்போல: அல்ல) 'நடுங்குகிற'
 'ஸ்வக்குப் பதிலாக 'ஷ்' விருப்பாக வரும்.
 விஷ்புர:, விஷ்புல (8.3.76)

- 6.1.48** க்ரீஞ் ஜீனாம் னொள
 க்ரீ 'வாங்கு', 'படி', ஐ 'வெல்' ஆகியவைகள் காரணவினையாக (ணிச்)ப்
 பயன்படுத்தப்படும்போது அதன் ஐ-க்குப் பதிலியாக ஆ வரும்.

- 1) க்ரீ+ணிச் + ஸ்ப்+ திப் = க்ரை + இ+அ+தி : க்ரா+புக்+இ+அ+தி
 (7.3.30) = க்ரா+புக் + ஏ+ தி (7.3.84)
 க்ராபயதி 'வாங்க வைக்கிறான்'
- 2) அத்'யாயதி. அதி'+இங்+ணிச்+ஸ்ப்+திப்=அ தி + ஆ+புக் + இ+
 அ+ தி-அத்'யாயதி- 'கற்பிக்கிறான்.'
- 3) ஜி+ணிச்+ஸ்ப்+திப் =ஜாபயதி 'வெல்லவைக்கிறான்.'

- 6.1.49** ஸித்'யதேரபாரளெகிகே
 ஸித்'யதி என்ற வினைச் சொல் ணிச் ஒடு (இயக்குவினை)
 வரும்போது அவ்வினையடிச் சொல்லின் ஏ-க்குப் பதிலியாக, அச்சொல்
 மற்றவகத்தைப் பற்றி குறிப்பிடாத போது ஆ வரும்.

ஸித் + ணிச் + ஸ்ப் + திப் = ஸித்' + ஏ + அ + தி
 ஸாத் - அ - ய - தி = ஸாத'யதி 'வெற்றி பெறுகிறான்' (முயற்சியில்)
 ஆனால் ஸேத்'யதி தபஸ் தாபஸம்
 தவம், தவசிக்கு அறிவூட்டிறது. (அதாவது மற்ற உலகத்தைப் பற்றிய அறிவு)

- 6.1.50** மீனாதி மினோதி தீ'நாம் ல்யபி ச
 மீ (காயப்படுத்து), மி (சிறு), தீ'ங்(அழி, அழிவுறு) ஆகிய வினைகள் ல்யப்
 ஒட்டு, ஸ் ஐ இத்தாகக் கொள்ளாத வொட்டுக்கள் ஆகியவை களுக்கு முன்
 நிற்கும்போது அவைகளினுயிரெழுத்துக்குப் பதிலியாக ஆ வரும்.
- 1) ப்ர + மீ = துமுன் = ப்ர-மா-தும் 'காயப்படுத்த',
 ப்ர+மீ+ல்யப்=ப்ரமாய 'காயப்படுத்தி'

2) நி + மி+துமுன்/+ல்யப் = நி மாதும், நிலாய

3) உப+தீ³+துமன்/+ல்யப்=உபதீ³தும், உபதீ³ய

6.1.51 விப'ஷா லீயதே:

'ல்யப்', 'ஸித்' அல்லாதவொட்டுக்கள் ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'ல்' (ஒட்டு) என்ற வினையின் 'ஏ'க்குப் பதிலியாக 'ஆ' விருப்பாக வரும்.
வி + லீ + ல்யப் = வி - லா - ய + விலாய, விலீய 'ஒட்டிக் கொண்டு' விலாதும், விலேதும் - 'ஒட்டிக் கொள்ள'

வா: நிமிமிலியாம் க'லசோ: ப்ரதிஷேதோ³ வக்தல்ய:

நி, மீ, மி, வீ ஆகியவைகளுக்குப்பின் (க'ல் (3.3.126), அக் (3.3.56; 1.134) ஒட்டுக்கள் வரும்போது 'ஆ' பதிலியாக வராது.

ஈஷத் ப்ரமய: ஈஷந்நிதியம், ஈஷத் விலய:

6.1.52 கி²தே³ஸ் ச²ந்த³ஸி

வேத மொழியில் கி²த்³ என்ற வினையில் 'ஏ'க்குப் பதிலியாக 'ஆ' விருப்பாக வரும்.

கி²த்³ + லிட் = சிகி²த்³ + ணல் = சிகே²த அல்லது சி²க'ாத³
'வேதனையடைந்தான்' மற்ற மொழிகளில் கே²த³யதி
'துன்புறுத்துகிறான்'

6.1.53 அபகு³ரோ ணமுலி

'ணமுல்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் அபகு³ர் என்ற வினையின் 'ஒ' க்குப் பதிலியாக 'ஆ' விருப்பாக வரும்.

அப + கு³ர் + ணமுல் = அபகோ³ரம் அபகாரம் (3.4.22, 8.1 அஸி அபகாரம்/அபகோ³ரம் யத்³யந்தே (3.4.53)

கத்தியைச் சுழற்றிக் கொண்டு சண்டையிடுகிறார்கள்.

6.1.54 சிஸ்பு²ரோர்ணௌ

சி, 'சேர்', அடுக்கு; ஸ்பு²ர் என்ற வினைகள் 'ஸிச்'க்கு முன் நிற்கும்போது அவ்வினைகளின் சந்தியக்கரத்துக்குப்பதிலியாக 'ஆ' விருப்பாக வரும்.

1) சி + ஸிச் = சை + ஏ + ஸப் + திப் = சாய் - அய் - அ - தி
சாயயதி; சாயயதி (7.3.36) 'அடுக்க வைக்கிறான்'

2) ஸ்பு²ர் + ஸிச் + ஸப் + திப் = ஸ்பே²ர் - அய் - அ - தி =
ஸ்பே²ராயதி, ஸ்பு²ராயதி

6.1.55 ப்ரஜுனே வியதே:

'வீ' என்ற வினை 'விச்'க்கு முன் 'கருவறு' என்ற பொருளில் வரும் போது

அவ்வினையின் 'ஜ'க்குப் பதிலியாக 'ஆ' வரும்.

ப்ர + வீ + ணிச் + ஸ்ப் + திப் : ப்ர + வாய் - அய்அ - தி
ப்ரவாயயதி 'சினையாக்கு, 'கருவறச் செய்' ப்ரவாயயதி

6.1.56 பி'பே'தேர் ஹேது ப'யே

'பி' என்ற வினை 'ணிச்'க்கு முன் நிற்கும்போது அவ்வினை 'இயக்கு வினையில் கர்த்தாவிடமிருந்து பயமேற்படுதல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது அதன் 'ஜ'க்கு 'ஆ' பதிலியாக விருப்பாக வரும்.

பி' + ணிச் + ஸ்ப் + திப் : பி' - ப் - அய் - தே : பி'பயதே

'பயமுறுத்துகிறான்' அல்லது பி' + ஷாக் + ணிச் + ஸ்ப் + திப் : பி'ஷயதே = (7.3.40)

பயத்தின் காரணம், இயக்குவினையின் கர்த்தாவல்லாத வேறு ஒன்றாகும்போது 'பி'பயயதி' பயன்படுத்தப்படும்.

குஞ்சிகயா ஏனாம் பி'பயயதி

'மூங்கில் கம்பைக் கொண்டு இவனைப் பயமுறுத்துகிறான்.'

6.1.57 நித்யம் ஸ்மயதே

'ஸ்மி' இயக்கு வினையாக வரும்போது அதன் பொருள் "திகைப்படைய செய்வது" இயக்கு வினையின் கர்த்தாவாக

அமைபுமானால், அவ்வினையின், 'ஜ'க்கு 'ஆ' கட்டாயமாக பதிலியாகும்.

வி + ஸ்மி + ணிச் + ஸ்ப் + தே : விஸ்மாயயதே "திகைப்பூட்கிறான்"

அதிர்ச்சியூட்டுகிறான். ஆனால் விஸ்மாயயதி இங்கு இயக்குவினையின் கர்த்தா, திகைப்புக்குக் காரணமல்ல.

முண்டோ விஸ்மாயயதே; குஞ்சிகயா விஸ்மாயயதி

6.1.58 ஸ்ரு'ஜித்'ரு'ஸோர் ஜ'ல்யமகிதி

'ஸ்ரு'ஜ் த்'ரு'ஸ் என்ற தாதுக்களினிறுதி உயிருக்குப் பின் (ரு), 'அம்' (இடைபொட்டு), அவ்வினையைத் தொடர்ந்து 'ஜ'ல் ப்ரத்யாஹாரத்தைச் சேர்ந்த, 'க்'ஜ் 'இத்'தாகக் கொள்ளாதவொட்டுத் தொடரும்போது இணைக்கப்படும்.

ஸ்'ருஜ் + துமுன் : ஸ்'ரஜ் + துமுன் : ஸ்'ரஷ்டும் (8.2.36; 4.41) "படைக்க" 'உண்டாக்க'

ஸ்'ரஜ் + க்த = ஸ்ருஷ்ட 'படைத்த, தோற்றுவித்த'

த்'ரு'ஸ் + துமுன் : த்'ரஷ்டும் 'பார்க்க'

த்'ரு'ஸ் + க்த = த்'ரு'ஷ்ட

6.1.59 அனுதாத்தஸ்ய சர்து'பத'ஸ்பான்ய தரஸ்யாம்

ஈற்றயல் ரு (குறில்) வாகவும், அனுதாத்த கரம் உடைத்த தாகவும் (தாது பாடத்தில் குறியிடப்பட்ட) வினைகளின் இறுதியிருக்குப்பின் அம்,

அவ்வியைத் தொடர்ந்து கித் அல்லாத, ஜீ'ல் ப்ரத்யாஹாரத்தின் ஒரெழுத்தை முதலாகக் கொண்டவொட்டுக்கள் வரும்போது விருப்பாக இணைக்கப்படும். த்ரு'ப் + துமுன் : த்ராப் + துமுன் : த்ராப்தும் அல்லது தர்ப்தும், தர்பிதும் (7.2.45) 'மகிழ்ச்சியூட்ட'

த்'ராப்தும், த்ர்ப்தும், த்ர்பிதும் 'வ்ருஹ', 'தூக்கு' ஆனால் வ்ருஹ் + துமுன் : வர்ஹ் + தும் = வர்த் + தும் (7.3.84; 8.2.31) வர்த் + து'ம் (8.2.40) = வர்த் + டும் (8.4.41) வர் டு - டும் (6.3.111) : வர்டும் "உயர்த்து"

பே'த்தா (< பி'த்) 'ரு' ஈற்றயலல்ல

6.1.60

ஸீ'ர்ஷன் ஸீ'சு'ந்த்ஸி

ஸு'ர்ஷன் 'தலை' என்ற சொல் (ஸி'ரஸ்) (தலை) ஸின் பொருளில் வேதமொழியில் காணப்படும்.

ஸீ'ர்ஷணா ஹி தத்ர ஸோமம்

கரீதம் ஹரந்தி, வாங்கப்பட்ட ஸோம (ரஸத்தை?)

தலையில் (தூக்கிக் கொண்டு போகிறார்கள்.

யத்தே ஸீ'ர்ஷணோ தெ'ளர்ப'ாக்யம் ஸிர: (தலை)

மற்ற மொழிகளில்.

6.1.61

யே ச தத்'தி'தே

'ய' இல் தொடங்கும் தத்தித ஒட்டுக்கு முன் 'ஸி'ரஸ்' என்ற சொல்லுக்கு 'ஸீ'ர்ஷன்' பதிலாக வரும்.

ஸி'ரஸ் + யத் (4.3.55) = ஸீ'ர்ஷன் - ய: (4.4.168; 8.4.2) = ஸீ'ர்ஷண்ய: 'தலைவன்' ஸிரஸ் + க்யச் + ஸப் + திப் = ஸிரஸ்யதி

வா: வா கேஸே'ஷு

'தலைமுடி' என்ற பொருளைச் சுட்டும் இப்பதிலி, விருப்பாக வரும்.

ஸீ'ர்ஷண்யா: அல்லது ஸிரஸ்யா: 'தலைமுடி'

6.1.62

அசி'ஸீ'ர்ஷ:

உயிரெழுத்தில் (அச்) தொடரும் தத்திர ஒட்டுக்குமுன், ஸிரஸ் - உக்கு ஸீ'ர்ஷ பதிலியாகும்.

ஹஸ்தின: இவ ஸிர: அஸ்ய ஹஸ்தி டு ஸிரஸ்

'யானைமுகத்தான்' ஹஸ்தி ஸிரஸ: அபத்யம் = ஹஸ்தி ஸீ'ர்ஷ: + இங்

(4.1.96) = ஹஸ்தி - ஸீ'ர்ஷ டு - இ - : ஹஸ்தி

ஸீ'ர்ஷி 'ஹஸ்தி ஸிரஸின்' 'தலைமுறையில் வந்தவன்'

6.1.63

பத்'த'ன்னோமாம்ஸ் ஹ்ருந்நிஸஸன் யூஷன் தே'ஷன்
பகஞ்ச'கன்னுத'ன் நாஸஞ் ச'ஸ் ப்ரப்'ருதிஷ்

‘ஸ’ஸ் முதலிய ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும், பாத³ ‘பாதம்’ தீந்த பல், நாளிகா மூக்கு, மாஸ மாதம், ஹருதய இதயம் நிஸர் இரவு அஸ்ருஜ் இரத்தம் யூஷ சாறு, தோ³ஸ் கை, யக்ருத் குலை, ஸக்ருத் சாணி, உத³க தண்ணீர், ஆஸ்ய வாய்ஆகியவைகளுக்கு, முறையே பத்³, தீத், நஸ், மாஸ், ஹருத், நிஸ், அஸன், யூஷன், தோ³ஷன், யகன், ஸக்ன்

உதீன், ஆஸக் என்பவைகள் பதிலியாகும்.

பாத³ + ஸ’ஸ், டீர், பீயாம், பி’ஸ்

பத்³: பதீர், பத்³பீயாம், பத்³பி’ஸ்

தீத்: தீதா, தீத்³பீயாம், தீத்³பி’ஸ்

நஸத், நஸர், நஸ்பீயாம், நஸ்பி’ஸ்,

மாஸ: மாஸம்,

ஹருத்: ஹருதா

நிஸ்: நிஸா

அஸன்: அஸனா

யூஷன்: யூஷனா

தோ³ஷன்: தோ³ஷனா

யகன்: யக்னா

ஆஸ்ய + யத் : ஆஸன்யம்

வா: பதாதிஷு மாம்ஸ் ப்ருதஸ்ஸனு மாஸம்கீயானம்

மாம்ஸ், ப்ருதனா, ஸானு என்பவைகளுக்குப் பதிலியாக மாம்ஸ், ப்ருத், ஸ்னு வரும்.

மாம்ஸ் பசன்யா (மாம்ஸ் பசன்யா)

ப்ருதஸ் மர்த்யம் (ப்ருதனாஸு மர்த்யம்)

நதே தி²வோ ந ப்ருதி²வயா அதி²ஸ்ஸனுஷி (அதி²ஸானுஷி)

வா: நஸ் நாளிகாயா யத்தஸ் கூதீ²ரேஷு

யத், தஸ் என்றவொட்டுக்களோ, அல்லது கூஷத்²ர என்ற சொல்லோ தொடரும்போது மட்டும், நஸ், நாளிகா, வக்குப் பதிலியாகும்.

நஸ்யம், நஸ்த:, ந: கூஷத்²ர:

வா: யதி வர்ண நகீ²ரயோர் நேதி வக்தவ்யம்

எழுத்து, நகரம் என்ற பொருட்களைக் கட்டும்போது, யத் ஒட்டுத்

தொடர்ந்தாலும், நாளிகா-வக்கு நஸ் பதிலியாகாது.

நாளிக்ய: வர்ண: ‘மூக்கொலி எழுத்து’

நாளிக்யம்-ஒரு நகரத்தின் பெயர்

6.1.64 தீர்வாதே³, ஷ: ஸ:

தாதுவின் முதலாக நிற்கும் ஷ-வக்குப் பதிலியாக ஸ வரும்.

ஷஹ் - ஸஹ் + ஸப் + திப் : தே ஸஹதே (அவன்) பொறுத்துக் கொள்கிறா

ன், ஷிச் - ணிச் + ஸ' + திப் + ஸி + நும் + அ + தி (7.159) : ஸிஞ்சதி
தெளிக்கிறான்

வா: ஸுப்'தாதுஷ் டி'ஷ்ஷ வஷ்கதீனாம்
ப்ரதிஷேதே'ர வக்தவ்ய:

பெயர்ச் சொல்லிருந்து ஆக்கப்பட்ட தாது, ஷ்டி'வ், ஷ்வஷ்க ஆகியவைகள்
இதற்கு விலக்காகும்.

ஷோட'யதி, ஷண்ட'யதி (பெயரிலிருந்து ஆக்கப்பட்ட தாதுக்கள்)

ஷ்டி² ஷ்டி'வதி

ஷ்வஷ் ஷ்வஷ்கதே

ஷ்டிவ் தாது இரண்டு தாதுக்களைக் கொண்டது, அதாவது ஷ்டிவ், ஷ்தி'வ்
ஆகவே, இரட்டித்தலில் இதன் இரண்டு வடிவங்கள் கிடைக்கும்.

தேஷ்டி'வ்யதே, டேஷ்டி'வ்யதே

6.1.65 ணோ: ந:

தாது பாடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் ண-வைக் முதலாகக் கொண்ட
தாதுக்களின், ண-வுக்கு ந பதிலியாகும்.

ணீஞ் - நீ ஸப் திப் நயதி

ணாம் - நமதி

ணஹ் - நஹ்யதி

6.1.66 லோபோ வ்யோர் வலி

வல் (ய்-வைத் தவிர்த்த ஏனைய மெய்கள்) பிரத்யாஹாரத்தைச் சேர்ந்த
எழுத்துக்கு முன் வ், ய், கெடும் (லோப)

தி'வ் + லிட் : தி'வ் + க்வஸு (3.2.107)

தி'பு - தி'வ் + க்வஸு : தி' - தி'பு + வஸ் = தி'தி' வஸ்

ஊய் + க்த = ஊ - பு + த = ஊத

6.1.67 வே: அப்ருக்தஸ்ய

'வி' ஓட்டு, ஒரே ஒரு எழுத்தாகக் குறைக்கப்பட்ட போது (அதாவது வ்) அது
கெடும்.

வி : க்விப், க்வின், ண்வி, ண்வின், விச், விட் என்ற க்ருத் ஓட்டுக்களும்
தத்திவொட்டாள ச்வி-யும் ஆகும்.

க்'ருத + ஸ்ப்ருஸ்' + க்வின் (3.2.87) = க்'ருதஸ்ப்ருஸ்' + பு = க்'ருதஸ்ப்ருஸ்
நெய்யைத் தொடுகிற:

ப்'ரஹ்மன் + ஹன் + க்விப் : ப்'ரஹ்ம பு + ஹன் + பு (8.2.7) = ப்'ரஹ்மஹன்
"பிராம்மணனைத் தொல்கிற"

அர்த்' + ப்'ஜ் + ண்வி : அர்த்' + பாஜ் + பு (3.2.62)

‘பாதிப் பங்கு பெறுபவன்’ ஸ்வேத + வஹ் + ண்வின் (3.2.71)

ஸ்வேத + வாஹ் + டி = ஸ்வேதவாஹ் ‘வெள்ளைக் குதிரையை வாஹனமாகக் கொண்ட’; உப + யஜ் + விச் (3.2.73)

உப + யஜ் + டி ‘பாகத்தின் மந்திரங்களோடு சேர்க்கப்பட்ட மந்திரம்’; க்ரவ்ய + அத்³ + விட் (3.2.69)

க்ரவ்யாத்³ + டி = க்ரவ்யாத் ‘மாமிசம் உண்பவன்’

6.1.68 ஹல் ந்யாப்ய: தீர்க்காத் ஸுதிஸ்ப்ருக்தம் ஹல்

மெய்யெழுத்தையீறாகக் கொண்ட சொற்களுக்குப்பின்னும், பெண் பாலொட்டான நீ, ஆப் ஆகியவைகளில் நெடில் உயிருக்குப் பின்னும் இணைக்கப்படும். ஸு, தி, ஸி ஆகியவொட்டுக்கள், ஒரேயொரு (மெய்யாக (க் குறைக்கப்பட்டபோது) நிற்கும்போது, அம்மெய் கெடும்.

நீ - நீ-நீன், நீப், நீஷ்

ஆப்-சாப், டாப், டாப்

1) ஹல்-ராஜன் + ஸு = ராஜான் + ஸு (6.4.8) - ராஜா + டி (8.2.7) = ராஜா (முதல் வேற்றுமை ஒருமை)

2) நீ - குமாரீ + ஸு = குமாரீ

3) ஆப் - கிட்வா + ஸு = கிட்வா

4) ப்ருங் + லங் = அட் + ப்ரு + ஸ்லு + திப்/ஸிப் = அபி³பீர்த்/ஸ் 4.71; 7.4.76; 7.3.84; 8.4.100) அபி³பீர் டி அபி³பீர்
ஆனால் க்ராமணீ + ஸு = க்ராமணி;
நிஷ்கௌஸாம்பி + ஸு = நிஷ்கௌஸாம்பி²:

6.1.69 ஏங் ஹ்ரஸ்வாத் ஸம்பு³தே⁴:

‘ஏங்’ பிரத்யாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தை யீறாகக் கொண்ட (அதாவது ஏ, ஒ) பெயர்ச் சொல்லுக்குப் பின்னும் குறிலுயிரை யீறாகக் கொண்ட பெயர்ச் சொல்லுக்குப்பின்னும் இணைக்கப்படும். விளி வேற்றுமை ஒருமையுருபு (ஸு) கெடும்.

அக்³னி + ஸு (விளி) = அக்³னே + ஸு (7.3.108) : அக்³னே + டி = அக்³னே (விளிவேற்றுமை ஒருமை)

வாயு + ஸு = வாயோ + ஸு = வாயோ + டி = வாயோ

குறில் தே³வ + ஸு = தே³வ + டி = தே³வ

நதி + ஸு = நதி + ஸ் (7.3.107) = நதி + டி = நதி; வது⁴ + ஸு = வது⁴ + ஸ் = வது⁴ + டி = வது⁴

6.1.70 ஸே'ஸ் ச'ந்த'ஸி

வேதமொழியில், 'ஸி' பலவகையில் லோபமாகும்.

யத்³ + ஸி' கோத்தர + ஸி' : யஅ + ஸி (7.2.102) = ய + ஸி (97) = ய + நூம் + ஸி (7.1.72) = யானி கோத்தராணி யா ட் கோத்தர ட் யா கோத்தர (8.2.7); யா வனா, யானி கோத்தராணி, யானி வனானி

6.1.71 ஹ்ரஸ்வஸ்ய பிதி க்ருதிதுக்

'ப்' ஐ 'இத்' தாகக் கொண்ட 'க்ருத்' ஒட்டோடு இணைக்கப்பட்ட, குறிலுயிரை யீற்றாகக் கொண்ட அடிச் சொல்லுக்குப்பின் 'துக்' இணைக்கப்படும்.

ஸோம + ஸு + க்விப் (3.2.90) - ஸோமஸூ - த் + ட் = ஸோமஸூத்
'ஸோமத்தைப் பிழிந்தவன்';

அக்'னிம் - சி - தவான் அக்'னி - சித் ட்

அக்'னிசித் 'வேள்வி குண்டத்தை யடுக்கியவன்'

ப்ர + க்ரு + க்த்வா = ப்ர + க்ரு + ல்யப் = ப்ருக்ருத்ய

6.1.72 ஸம்ஹிதாயாம்

இச் சூத்திரத்திலிருந்து தொடங்கி 6.1.157 வரை ஸம்ஹிதாயாம் 'தொடர்ச்சியான பேச்சில்' என்பது தொடரும்.

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். ஸம்ஹிதா என்ற சொல் தொடர்ந்து இடைவெளியில்லாமல் உச்சரிப்பது என்று பொருள்படும். காட்டாக தத்'யத்ர ஆ (: தத்' + அத்ர) என்பதில் 'தத்'யின் 'இ' 'ய்' ஆகிறது.

இவைகள் புணர்ச்சி விதிகளாகும்.

6.1.73 சே'ச

(தொடர்ச்சியான உச்சரிப்பில்) 'ச' வுக்கு முன் நிற்கும் குறிலுக்குப்பின் 'துக்' இணைக்கப்படும்.

கம் + ஸப் + திப் = க்'ச'தி (7.3.77) : க்' - துக் - ச - தி : க்'ச'தி (8.4.40)

(த, ச-வாக ஆகிறது 8.4.40)

6.1.74 ஆங் மாணோஸ்ச

(தொடர்ச்சியான உச்சரிப்பில்) ஆங், மாங் என்பவைகளைத் தொடர்ந்து, 'ச' நிற்கும்போது அவைகளுக்குப்பின் 'துக்' இணைக்கப்படும்.

ஆங் + சாயா : ஆ + துக் + சாயா : ஆ-ச் + சாயா (8.4.40) = ஈஷ்ச' சாயா 'சிறிது நிழல்'

ஆங் + சாத்யதி : ஆ - த் + சாத்யதி ஆச்' சாத்யதி 'முடுகிறான்'

மாங் + அட் + சைத் - ஸ் - ஈத்/அட் + சித்-அ-த்

(லூங் படர்க்கை ஒருமை)

மா + ட் சைத்ஸ் - ஈத்/சி-த-த் (6.4.74)

மா + துக் + சைத் - ஸ் - ஈத்/சி²தத் = மாச்சை²த்ஸீத் / மாச்சி²தத் (அவன்)
வெட்டக்கூடாது

6.1.75

தீர்²காத்

(தொடர்ச்சியான பேச்சில்) நெடில் உயிருக்குப்பின் 'துக்' அவ்வுயிரைத் தொடர்ந்து 'ச²' நிற்கும்போது இணைக்கப்படும்.

ஹீர்²ச்² + ஸ்ப் + திப் = ஹீர் - த் - ச² - தி = ஹீர்²ச்ச²தி (8.4.40)

“வெட்கப்படுகிறான்”

ம்லேச்ச²தி (ம்லேச்ச²) 'தெளிவில்லாமல் பேசுகிறான்';

அப + சீ²ா + யங் + ஸ்ப் + தே = அப + ச²ா + ய + தே = அப - சா - ச²ா -

ய - தே = அபசா - த் + ச²ா - ய - தே அபசாச் - ச²யதே

'தொடர்ந்து வெட்டுகிறான்'

6.1.76

பதீ²ாந்தாத்³ வா

(தொடர்ச்சியான பேச்சில்) ஒரு பதத்தினிழையில் நிற்கும் நெடில் உயிருக்குப்பின் 'துக்' விருப்பாக, அவ்வுயிரைத் தொடர்ந்து 'ச²' நிற்கும்போது வரும்.

குட¹ - ச²ாயா = குட¹ - துக் + ச²ாயா

குடச்ச²ாயா, குட சாயா குடிசையின் நிழல்

வா: விஸ்வ ஜனாதீனாம் ச²ந்தஸி

வா துக²ாக²மோ ப²வதீதி வக்தவ்யம்

'விஸ்வஜன்' முதலியவைகளோடும் வேத மொழியில் 'துக்' விருப்பாக இணைக்கப்படும்.

விஸ்வஜனச்ச²த்ரம், விஸ்வஜனச²த்ரம்; நச்ச²ாயாம்

குரவோபராம், நச²ாயாம் குரவோ பராம்

6.1.77

இகோ யணசி

(தொடர்ந்த உச்சரிப்பில்), 'இக்' (இ, உ, ரு, ல்) பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த உயிருக்குமுன், மற்றொருயுயிர் (அச்) நிற்கும்போது அவைகளுக்குப் பதிலியாக, யண் (முறையே ய், வ், ர், ல்), பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த அரையுயிர் வரும்.

த³தி¹ + அத்ர = த³த்யத்ர, 'தயிர் இங்கே'

மது⁴ + அத்ர = மத²வத்ர 'தேன் இங்கே'

நதீ³ + ஆ (டா) = நத்யா - 'ஆற்றால்'

வதூ⁴ + ஆ (டா) = வத்யா 'மருமகளால்'

மாத்ரு + ஆ = மாத்ரா 'தாயால்'

ல் + ஆக்ரு - தி: லாக்ருதி: தொடர்ந்து நிற்குமுயிர், வேறு வகுப்பைச் சேர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். பார்க்க 101.

வா: இக: ப்லுதபூர்வஸ்ய ஸவர்ண தீர்க்⁴ பாத்⁴னார் தம் யணாதே³ஸோ வக்தவ்ய:

உயிருக்குப் பதிலியாக அரையுயிர், அவ்வுயிருக்கு முன் ப்லுத உயிர் நின்றாலும் வரும்.

அக்³னா 3 இ இந்த்ர = அக்³னா³ விந்த்³ரம் 6.1.108 வரை, உயிர் தொடரும்போது (அசி) அனு விருத்தியாகும்.

6.1.78 ஏசோ அபவாயாவ:

ஏச் (ஏ, ஓ, ஐ, ஒள) பிரத்யாஹாரத்து எழுத்துக்களுக்குப் பதிலியாக முறையே, அய், அவ், ஆய், ஆவ் என்ற எழுத்துக்கள் (தொடர்ச்சியான உச்சரிப்பில், உயிர் தொடரும்போது) வரும்.

சி + ஸ்யுட் = சே + ஸ்யுட் (7.3.840 = சே + அன (7.1.1) = சயன: அடுக்குதல் லூ+ஸ்யுட் லூ + அன = லவன: “வெட்டுதல்”; சி + ண்வுல் = சை + அக (7.1.1; 2.115) = சாயக:

6.1.79 வாந்தோ யி ப்ரத்யபே

‘வ்’ ஈற்றுச் சொல்லை (அவ், ஆவ்) யீறாகக் கொண்ட சொற்களைத் தொடர்ந்து, ‘ய்’வை முதலாக் கொண்டசொல் வரும்போது, அவ்வீற்றுக்குப் பதிலியாக முறையே ‘ஒ’ ‘ஒள’ வரும்.

பப்³ரு + யங் (4.1.105) = பப்³ரோ + யங் (4.1.46) = பப்³ரவ்ய: (7.2.117) ‘பப்ருவின் கோத்திர வழித் தோன்றல்’ நௌ + யத் (4.4.91) = நாவ்யம்.

வா: கோர் யூதௌ ச்²ந்த்³ஸி
‘கோ’ என்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து ‘யூதி’ என்ற சொல் வரும் போது வேத மொழியில் மேற்குறிப்பிட்ட எழுத்து பதிலியாக வரும் .

கோ + யூதி = க்³வ்யூதி

வேறு இடங்களில் கோயூதி

வா: அத்⁴ன பரிமானே

சாலையினவைக் குறிக்கும்போது மேற்கூறிய பதிலீடு வரும்.

க்³வ்யதி மாத்ரமத்⁴வானம் க்³த:

அவன் க்³வ்யூதி (க்ரோஸம்) யளவு சென்றான், இது மற்ற மொழிகளில் காணப்படும்.

6.1.80 தாதோஸ் தந்நிமித்தஸ்யைவ

நிற்கும் சொல்லினீறுகளான ஓ, ஒள தொடர்ந்து வருமொட்டின் முதலெழுத்தான, ‘ய்’வினால், ஏற்பட்டவையாகும்போது,

மட்டுந்தான் அவ்,

ஆவ்.

இவைகளுக்குப் பதிலீடாகும்.

லூ + யத் (3.1.97) = லோ + யத் (7.3.84)

லவ்ய-

‘அறுக்கக்கூடிய’;

லூ + ண்யத் (3.1.125)

லௌ + ய (7.2.117) = லாவ்ய ‘கண்டிப்பாக வெட்ட வேண்டிய’

ஆனால்

ஆங் + வேங் = யக் + தே = ஆய்யுதே = அயதே ‘நெய்யப்படுகிற’

ஒளயத் ‘நெய்யப்பட்ட’ இவ்விரண்டு காட்டுக்களிலும் முதலில் காணப்படும் சந்தியக்கரம்.

தொடர்ந்து நிற்கும் ‘யக்’ கினால் வரவில்லை

ஆகையால், இச்சூத்திரம் இவைகளில் பயன்படுத்தப்படமாட்டாது.

6.1.81

கூடிய ஜய்யௌ ஸ்க்யார்தே

கூடி, ஜி, தாதுவுகளைத் தொடர்ந்து ‘யத்’ ஒட்டு நிற்கும் போது அவைகளினீற்றான ‘ஏ’க்கு ‘செய்யத்தகுந்த/கூடிய/முடிந்த’ என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது மட்டும் ‘அப்’ பதிலீடாகும். கூடி + யத் = சேடி + யத் = சேடியம்; ‘அழிக்கக்கூடிய’, ‘ஜய்யம்’ ‘வெல்லக்கூடிய’ இவைகள் நியாதனங்கள். விதிப்படியாக்கப்பட்ட சொற்கள் சேடியம் பாபம் ‘பாபமழிக்கக்கூடியது’ ஜேயோ வருஷல:

6.1.82

க்ரவ்யஸ் ததார்தே

‘க்ர’ தாதுவுக்குப்பின் ‘யத்’ ஒட்டு நிற்கும்போது, “விற்பதற்காக வைக்கப்பட்டது” என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது அதனிறறுக்குப் பதிலியாக ‘அய்’ வரும். இதுவும் ஒரு நியாதனம்.

க்ரவ்ய: கௌ: “விற்பதற்காக வைக்கப்பட்ட பக்”.

க்ரவ்ய: கம்பல: ஆனால் க்ரேயம் தாரன்யம்

‘வாங்குவதற்குரிய, தானியம்’

6.1.83

பீய்ய ப்ரவ்யயே சச்சந்தஸி

பீய்ய, ப்ரவ்யய என்ற வேத மொழியில் காணப்படும் சொற்கள் நியாதனங்கள்.

பீ + யத் (3.3.113) = பே4 + யத் = ப4ய்ய

‘பயப்பட வேண்டிய’ வேத மொழியல்லாத மற்றவைகளில் பேய்
 ப்ர + வீ + யத் = ப்ர + வே + யத் + டாப் (4.1.4) = ப்ரவாப்ப “சிணையாக்கத்
 தகுந்த” மற்ற மொழிகளில் ப்ரவேய

வா: ஹ்ரதீய்யா ஆப உபஸம்கீயானம்
 தண்ணீரைக் குறிக்கும்போது ஹ்ரதீய்யா என்ற சொல்லும் இத்துடன் சேர்க்க
 வேண்டும்.

ஹ்ரதீ³ + யத் = ஹ்ரதே³ + ய (4.4.110)

ஹ்ரதீய் + ய = ஹ்ரதீய்ய

6.1.84 ஏக: பூர்வ பரயோ:

முன்னிற்கும் எழுத்து, தொடர்ந்து வருமெழுத்து ஆகியவிரண்டுக்கும்
 ஒரேவொரு எழுத்து பதிலியாக வரும்.

இதுவொரு அதிகார குத்திரம். இது சூ.111 (உட்பட்டு) வரை
 அனுவிருத்தியாகும்: இது ஏகாதே³ஸ’ விதியெனப்படும்.

கீட்வா + இந்த்ர: = கீடவேந்த்ர: இங்கு ஆ + இ = ஏ

6.1.85 அந்தாதி வச் ச

மேற்குத்திரத்தில் கூறப்பட்ட ஏகாதேஸம், நிற்குஞ் சொல்லின் ஈறாகவும்,
 வருஞ் சொல்லின் முதலாகவும் செயற்படும்.

வ்ருக்ஷ + ஓள = வ்ருக்ஷௌ, நிற்குஞ் சொல்லினீறான ‘அ’வுக்கும், வரு
 ஞ்சொல்லின் முதலான ‘ஓள’க்கும் பதிலீடாக, ஒரேயெழுத்தாக ‘ஓள’
 வருகிறது. இது வ்ருக்ஷ என்ற பெயரடிச் சொல்லினீறான ‘அ’வாகவும்,
 தொடர்ந்து வருமொட்டான ஸுப்பின் முதலாகவும் கருதப்படும். ஆகவே சூ.
 1.4.14இன்படி ‘வ்ருக்ஷௌ’ என்பதைப் பதமாக விளக்கலாம்.

ப்ரஹ்மபீ³ந்து⁴ + ஊங் = ப்ரஹ்மபீ³ந்து⁴ (பெண்பால்)

உ + ஊ = ஊ, = ப்ரஹ்மபீ³ந்து⁴ (ஆண்பால்) ஒரு பிராதிபகம், ‘ஊ’
 (பெண்பாலொட்டு) பிராதிபதிபகமல்ல, ‘ஏகாதேச’மான ‘ஊ’,
 பிராதிபதிபதித்தீறாகக் கருதப்படும். ஆகையால், இத்துடன்
 வேற்றுமையுருபுகளை இணைக்க முடியும். (4.1.1). இந்த
 விதிபணைக்கப்படாவிட்டால், இச்சொல்லுடன் வேற்றுமையுருபுகள் இணைக்க
 முடியாது. ஏனென்றால் பெண்பாலோட்டான ‘ஊ’வை இணைப்பதானால், இது
 பிராதிபதிபகமாகாமல் நின்றுவிடும்.

(1.1.46). ‘ஊ’ 4.1.1 இல் குறிப்பிடப்படாததால் பிராதிபதிபகமாகாது.

6.1.86 ஷத்வ துகோரஸித்⁴:

மேலே கூறப்பட்ட ஏகாதேஸம் ‘ஸ’ ‘ஷ’ வாக மாற்றமடைவதிலும் ‘துக்’ஐ
 இறுதியில் இணைப்பதிலும் செயல்படாது.

கிம் + ஸு = அஸிசத் : க + ஸ் (7.2.103) + அஸிசத் = கரு + அஸிச் - அத் (8.2.66) = க-உ + அ-ஸிச்-அ-த் (113) = கோ + அ-ஸிச்-அ-த்(87)=கோஸி-சத் (109). பல்லொலியான 'ஸ்'வுக்கு வளை நாலொலியான 'உ' பதிலியாக வரவேண்டும் (8.5.59). ஏனென்றால், நிற்குஞ் சொல்லினீறான 'ஒ' -வுக்கும், தொடர்ந்து வரும் 'அ' -வுக்கும் பதிலியாக வரும் ஒரேயொருபெழுத்து (ஒ) 8.3.59 செயல்படுவதைத் தடுக்கிறது.

அதி¹ + இங் + க்த்வா = அதி4 + இ + ல்யப் = அத் - ஈ - ல்யப் (7.1.37) நிற்குஞ் சொல்லினிறுதியிலான 'இ', தொடர்ந்து வரும் தாதுவின் முதலான 'இ' ஆகிய இரண்டுக்கும் பதிலியாகும். ஈ இங்கு செயல்படாது என்று கருதப்படுவதால், மேலே கூறப்பட்ட, ரூ, 71 செயல்படுவதைத் தடுக்காது. ஆகவே அதி¹த்ய 'படித்துவிட்டு' என்ற சொல் கிடைக்கும்.

வா: ஸம்ப்ரஸாரண நீட்ஸு ப்ரதிஷேதே¹ா வக்தவ்ய:

உயிராக்கம், 7ஆம் வேற்றுமை ஒருமையுருபு (நீ) ஆத்மனேபத தன்மையொருமையொட்டு (இட்) ஆகியவைகளில் இவ்விதி தடுக்கப்படும். ஸ'கஹ்ரீஷு = ஸ'கான் ஹ்வயதி + க்விப் = ஸம்ப்ரஸாரணம், ஸ'கஹ்வா + க்விப் = ஸ'கஹு ௨ஆ + டி (6.1.15) = ஸ'கஹ்ரி (6.1.108)

ஸ'கஹு + ஸூ = ஸகஹ்ரிஷூ (6.4.2) 7ஆம் வேற்றுமை ஒருமை இங்கு 'ஸ்'வுக்குப் பதிலியாக 'ஷ' வருகிறது. ௨ + அ. இவ்விரண்டுக்கும் பதிலியாகும் ஒரேயெழுத்து 'உ' 'அஸித்தம்' (செயலற்றது) என்ற கருதப்படாததால், இச்சூத்திரம் இங்கு செயல்படவில்லை.

நி-வ்ருக்ஷ + இ = வ்ருக்ஷே + ச்'த்ரம் = வ்ருக்ஷேச்ச்'த்ரம்

அல்லது வ்ருக்ஷேச்ச்'த்ரம். அ + இ = ஏ. ஏகாதே¹ஸம் அஸித்தம் என்று கருதப்படாததால், இவ்விரண்டு வடிவங்களும் கிடைக்கிறது.

ஆத்மனேபத, 'இட்' - அபசே + ச்'த்ரம்

அபசேச்ச்'த்ரம் அல்லது அபசேசத்ரம். 'ஏகாதேஸம்' செயலுள்ளது என்று கருதி, 'துக்' (6.1.75-76) இங்கு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏகாதே¹சம் 'அஸித்தம்' அல்லாததால் 'துக்' விருப்பாக இணைக்கப்படுகிறது.

6.1.87 ஆம்'கு'ண:

நிற்கும் சொல்லினீறான 'அ' அல்லது 'ஆ' (ஆத்)வுக்கும் வருஞ் சொல்லின் முதலான ஒருமிர்க்கும் பதிலியாக, குண (அ, ஏ, ஒ) எழுத்து வரும்.

தே¹வ + இந்த்ர = தே¹வேந்த்ர

நர + ஈட்¹ய = நரேட்¹ய "மனிதர்களால் புகழப்பட்ட"

ஆ + இத் = ஏத்: "அவர்களிருவரும் வருகிறார்கள்";

ப்ர + ஈக்ஷதே = ப்ரக்ஷேதே "பார்க்கிறான்"

பரா + ஈக்ஷேத = ப்ரக்ஷேத "பார்க்க வேண்டும்";

உஷ்ண + உதக = உஷ்ணோத3க "கடு தண்ணீர்"; குத்ஸா + உக்தி: 'இகழ்ச்சியான பேச்சு; கரப¹ + ஊரு = கரபே¹ரு "யானைத் துதிக்கை"

போன்ற துடையுடைய”;

ஜிஹ்வா. + ஊர்த்³வபீ¹ாக = ஜிஹ்வோர்த்³வ பீ¹ாக³ “நாக்கின் மேற் பகுதி”;
தே³வ + ருஷி = தே³வரூஷி³ நாரதர்; தவ + ல் - கா ர: தவல்கார:

6.1.88

வ்ருத்³தி¹ர் ஏசி

நிற்குஞ் சொல்லினீறான ‘அ’ அல்லது ‘ஆ’வுக்கும், தொடர்ந்து வரு ன் சொல்லின் முதலான சந்தியக்கூத்துக்கும் ஏச் (ஏ, ஓ, ஐ, ஒள) பதிலியாக வ்ருத்தி (ஆ, ஐ, ஒள), ஒரேயொரு பதிலீடாகும்.

ஸ்வேத + ஏட³க = ஸ்வேதைட³க

ப்ரஹ்ம + ஒத³ன = ப்ரஹ்மௌத³ன

“பிராம்மணனுக்குரிய அன்னம்”;

ப்ரஹ்ம + ஐதிகாயன = ப்ரஹ்மையைதிகாயன ‘இதி’வின் வழித்தோ ள்றல்;
தீக்ஷண + ஒளஷத⁴ - தீக்ஷணௌஷத⁴ ‘கசப்பு மருந்து’

6.1.89

ஏத்யேத⁴த்ஹூ²டீ²ஸு

மேற்குத்திரங்களில் (84, 88) விதிக்கப்பட்ட பதிலீடு (வ்ருத்³தி), ஏதி, ‘போகிறான்’ ஏத⁴தி ‘வளர்கிறான்’, ஊட் (வஹ் தாதுவின் பதிலி 4.1.2.)

ஆகியவைகள் தொடரும்போது வரும்.

உப + ஏமி, ஏஸி, ஏதி உபைமி, உபைஸி, உபைதி; உப + ஏத⁴தே = உபைத⁴தே
ப்ரஷ்ட² + வாஹ் + ஸ்³ஸ் = ப்ரஷ்ட² + ஊட்² = ஹ் + ஸ்³ஸ் (4.132)=
ப்ரஷ்டௌஹஸ் = ப்ரஷ்டௌஹ: ‘உழுவதற்காகப் பயிற்சியளிக்கப்பட்ட இளங்காளைகள்’

கு. 6.1.87இன்படி ப்ரஷ்ட + ஊட் என்ற எடுத்துக்காட்டில்,

‘குண’ வரவேண்டும். இச்சூத்திரம், அதற்குப்பதிலாக ‘விருத்தி’ வரவேண்டுமென்று விதிக்கிறது. ஏதி, ஏத⁴தி என்பவைகளில், 6.1.94, வ்ருத்தி வருவதைத் தடை செய்கிறது. இச்சூத்திரம், அவ்விதிக்கு விலக்காக நிற்கிறது.

இச்சூத்திரம் 6.1.94க்குத்தான் விதிவிலக்கு. 6.1.95க்கு அல்ல. பூஸ்தாத்³வாத்³ அனந்தரான் விதீ³ன் பீ¹ாத³ந்தே ந உத்தரான் - அபவாத (விதிவிலக்கு) விதி அதற்கு முன்னால் வெகு அருகிலுள்ள, விதிகளைத்தான் தடை செய்யும். அபவாத விதிக்குப் பின்னால் தொடரும் விதிகளையல்ல. ஆகவே, கீழே கொடுக்கப்பட்டதில், இந்த விதி செயற்படாது. உப + ஆ + இத = உப + ஏத = உபேத

வா: அக்ஷாதூ³ஹிள்யாம் வ்ருத்³தி¹ர் வக்தவ்ய:

‘அக்ஷ’ என்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து ஊஹிள். நிற்கும் போது, வ்ருத்தி பதிலீடாகும்.

அக்ஷ + ஊஹிளி = அக்ஷௌஹிண்³ஸேனா.

வா: ஸ்வாதீ³ரேரின்யோர் வ்ருத்³தி¹ர் வக்தவ்ய:

‘ஸ்வ’வைத் தொடர்ந்து ஈர் அல்லது ஈரிண, அல்லது ஈரிணி நிற்கும்போது
‘வ்ருத்தி’ பதிலிடாகும்.

ஸ்வ + ஈர் = ஸ்வைரம்

ஸ்வ + ஈரிண = ஸ்வைரிணீ

ஸ்வ + ஈரிணி = ஸ்வைரிணி

வா: ப்ராதூஹ ஊட்³ ஊட்³யேஷஷ்யேஷு வ்ருத்தி⁴ர் வக்தவ்ய:

‘ப்ர’வைத் தொடர்ந்து ஊஹ, ஊட்³, ஊடி³, ஏஷ, ஏஷ்ய ஆகியவைகள்
நிற்கும்போது, ‘வ்ருத்தி’ பதிலிடாகும்.

ப்ர + ஊஹ = ப்ரௌஹ, ப்ரௌட்³, ப்ரௌடி³,

ப்ரைஷ, ப்ரைஷ்ய: 6.1.94 படி இங்கு பரஹும் வந்திருக்கும், இவ்வார்த்திகம்,
வ்ருத்தி வரவேண்டுமென்று கூறுகிறது.

வா: ருதே ச த்ருத்யா ஸமாஸே அவர்ணாத்³ வ்ருத்தி⁴ர் வக்தவ்ய:

‘அ’ வீற்றுச் சொல்லைத் தொடர்ந்து ‘ரு’ நிற்கும்போது மூன்றாம் வேற்றுமைத்
தத்புருடமாகமையும்போதும் ‘வ்ருத்தி’ பதிலிடாகும்.

ஸுகேன ருத: = ஸுகீர்த: ஆனால் ஸுகேன இத:-

ஸுகேத:

வா: ப்ர வத்ஸதர கம்பீல வஸனாணாம் ருணே

வ்ருத்தி⁴ர் வக்தவ்ய:

‘ருண’ என்ற சொல், ப்ர, வத்ஸதர, கம்பீல, வஸன என்ற சொற்களைத்
தொடர்ந்து வரும்போது ‘வ்ருத்தி’ பதிலிடாகும்.

ப்ராண்ம் முதல் கடன்

வத்ஸதரான்னம் காளைக்காக வாங்கிய கடன்

கம்பீலான்னம் கம்பளிக்கடன்

வஸனான்னம் துணிக்கடன்

வா: ருண த்ஸாப்³யாம் வ்ருத்தி⁴ர் வக்தவ்யா

‘ருண’ என்ற சொல், ருண, த்ஸா³ ஆகியவைகளைத் தொடர்ந்து
நிற்கும்போதும், வ்ருத்தி பதிலிடாகும்.

ருணான்ன முதலில் வாங்கிய கடனை அடைப்பதற்காக வாங்கிய கடன்
த்ஸான்ன ஒரு நதி, நாடு இவைகளின் பெயர்.

6.1.90 ஆடஸ்ச

‘ஆட்’ (ஆகமம்), ஐத் தொடர்ந்து உயிர் நிற்கும்போது, அவ்விருண்டுக்கும்
‘வ்ருத்தி’ பதிலிடாகும்.

ஆட் + ஈக்ஷ + ஸப் + தே = ஐக்ஷத பார்த்தான்

உப்⁴ + லுங் + ஆட் = உப்⁴ + ஸிச் + த் (3.1.44)

ஆ - உப்⁴ + இட் - ஸ் + இட் + த் (7.2.35; 3.96)

ஒள - ப் - இ - ட - ஈ - த் (8.2.28) ஒளப்¹த் 'நிரப்பியிருக்கிறான்'; ருத்¹ + லங் = ஆட் + ருத்¹ + ஸ்'னு + த் = ஆர்த்¹னோத்.

6.1.91 உப ஸர்கீர்த் ரூப தீர்தௌ

உபசர்க்கத்தினீறு (அ), அதைத் தொடர்ந்து வரும் 'ரு'வை முதலாகக் கொண்ட தாது, இவ்விரண்டுக்கும் 'வ்ருத்தி' ஒரேயொரு பதிலீடாகும்.

உப + ருச்ச²த் = உபார்ச்ச²தி,

ப்ர + ருச்ச²த் = ப்ரார்ச்ச²தி

6.1.92 வா ஸுப்ப்யாபிஸலே:

அ அல்லது ஆ வீற்று உபசர்க்கத்தைத் தொடர்ந்து நிற்கும் 'ரு'வை முதலாகக் கொண்ட நாம் தாதுவின் முதலெழுத்துக்கும், உபசர்க்கத்தினீற்றுக்கும் பதிலியாக 'வ்ருத்தி' விருப்பாக வருமென்பது 'ஆபிஸலி'யின் கருத்து.

உப + ருஷப்¹ + க்யச் + ஸப் + திப் = உபர்ஷப்¹யதி அல்லது உபார்ஷப்¹யதி.

சூத்திரத்தின் காணப்படும் 'வா' இதை விருப்பு விதியென்று கடடும். ஆயினும், 'ஆபிஸலி' என்ற இலக்கணகாரரின் பெயரை இங்கு சேர்ந்திருப்பது ஒரு மரியாதையோடு கூறுவதற்குத்தான்.

6.1.93 ஒதோ அம் ஸஸோ:

பெயர்ச்சொல்லினீறான 'ஒ'வுக்கும் அதைத் தொடர்ந்து வரும் வேற்றுமையுருபுகளான அம் (இரண்டாம் வேற்றுமை ஒருமை), அஸ் (இரண்டாம் வேற்றுமை பன்மை) ஆகியவற்றின் முதலான 'அ' இவ்விரண்டுக்கும் 'ஆ' (ஒரேயொரு எழுத்து) பதிலீடாகும்.

கோ + அம் = காம் 'பகவை'

கோ + ஸஸ் = ஆஸ் = காம் 'பகக்களை'

6.1.94 ஏகி பரஹுப்

அ அல்லது ஆவை யீறாகக் கொண்ட உபசர்க்கத்தைத் தொடர்ந்து ஏங் பிரத்யாஹரத்தைச் சேர்ந்த (ஏ, ஒ) ஒரேழுத்தை முதலாகக் கொண்ட வினை நிற்கும்போது, உபசர்க்கத்தின் ஈறு தாதுவின் முதலெழுத்து ஆகிய இரண்டுக்கும் பதிலியாக, இரண்டாவதாக நிற்கும், அதாவது வருஞ் சொல்லின் முதலெழுத்து வரும்.

உப + ஏவயதி = உபேவயதி "தூண்டுகிறான்"

உப + ஒஷயதி = உபோஷயதி "எரிக்கிறான்"

வா ஸுப்ப்யாபிஸலே: என்ற சூத்திரமும் இங்கு அனுவிருத்தியாகுமென்பது ஒரு சாராரின் கருத்து. ஆகவே, ஸுப் தாது வருஞ் சொல்லாகும்போது, விருப்பு விதியாகும்.

உபே³த்யதி, அல்லது உபை³க்யதி

உபே³தீயதி அல்லது உபே³தீயதி

வா: ஸ'கந்த 'வாதி'ஷா பரநுபம் வக்தவ்யம்
'ஸகந்து' முதலியவைகளிலும் பரநுபம் (இரண்டாவதாக நிற்கும் எழுத்து)
பதிலீடாகும்.

ஸக + அந்து¹ = ஸகந்து¹

குல + அட்¹ = குலட்¹

வா: ஸுமந்த: கேஸேஷு

ஸீம + ஸீமந்த: 'தலைமுடி' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது இவ்வாறாகும்.
ஆனால், இப்பொருளைச் சுட்டாவிட்டால், ஸீமாந்த: என்றாகும்.

வா: ஏவே சானியோகே³ பரநுபம் வக்தவ்யம்

'கட்டளை'யென்ற பொருளைச் சுட்டாத 'ஏவ' வருஞ் சொல்லானாலும்
'பரநுபம்' பதிலியாகும்.

இஹ + ஏவ = இஹைவ

அத்ய + ஏவ = அத்யைவ

கட்டளை என்ற பொருளில்

இஹைவ ப'வ மா அன்யத்ர கர்: 'இங்கேயே இரு வேறு எங்கும் போகாதே'

வா: ஒத்வோஷ்ட²யோ: ஸமாஸே வா பரநுபம் வக்தவ்யம்

'பரநுபம்' பதிலீடு "ஒது", "ஒஷ்ட²" என்ற சொற்களுடன் ஒரு
தொகையாக்கும்போது விரும்பாக ஆகும்.

ஸ்தூ'ல + ஒது: = ஸ்தூ'லோது: அல்லது ஸ்தூ'லௌது:

பி'ம்ப³ + ஒஷ்ட² = பி'ம்பெ'ளஷ்ட²: அல்லது பி'ம்பே'ளஷ்ட²
தொகையாகாவிட்டால் திஷ்ட தே'வதத்தௌஷ்ட²ம் பஸ்ய என்று 'விரத3தி4'
யாகும்.

வா: ஏமன்னாதி'ஷு ச'ந்த'ஸி பரநுபம் வக்தவ்யம்

'ஏமன்' முதலியவைகள் வருஞ் சொல்லாகும்போது வேத மொழியில் 'பரநுபம்'
பதிலீடாகும்.

அபாம் த்வா ஏமன் = அபாம் த்வேமன்

அபாம் த்வா ஒத்யன் = அபாம் த்லோத்யன்

6.1.95 ஓமாபோஸ்'ச

'அ' அல்லது 'ஆ' வீற்றுச் சொல் நிற்குஞ் சொல்லாகவும், ஓம், அல்லது 'ஆங்'
என்ற உபசர்க்கம் தொடர்ந்து வருஞ் சொல்லாகவும் அமையும்போது
இவ்விரண்டுக்கும் பரநுபம் பதிலியாகும்.

கா ஒமித்யவோசத் கோமித்யவோசத் 'யார் 'ஓம்' என்று சொன்னார்கள்.'

ஆங் + வ. +த்ரு' = ஆ. + ஊட்⁴ + த்'ரு (8.2.40) = ஆ. + ஊட்⁴ + த்ரு (8.4.41) =

ஆ + ஓ + த்ரு (8.3.13) = ஓட்ரு 'முன்னோடி', கட்டியக்காரன்' அத்ய + ஓட்ரு = அத்யோட்ரு
இன்றைய கட்டியக்காரன்

6.1.96 உஸ்ய பதார்த்தாத்

ஒரு பதத்தினீறாக நிற்காத 'அ' அல்லது 'ஆ' வைத் தொடர்ந்து 'உஸ்' (காலஞ் சுட்டும் ஓட்டு) நிற்கும்போது அவ்விரண்டுக்கும் பதிலியாக 'உ' (இரண்டாவது உயிர்) வரும்.

தூ + லுங் = அட் + தூ (சலி > ஸிச் > ட் (3.1.43; 44; 2.4.77) + உஸ் (3.4.108) = அ + த3ா + உஸ் = அது3ஸ் "அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்"; சி2த்3 + லிங் = சி2த்3 + ஸ்1னம் + ஜுஸ் (3.4.103, 108) = சி2-ன் ட் + யா ட் + உஸ் (4.11; 7.2.79) = சி2னத்-யா + உஸ் சி2ந்த3யுஸ் "அவர்கள் வெட்ட வேண்டும்"

ஆனால் கா + உஸ்த்ர = கோஸ்த்ரா (ஆ' ஒரு சொல்லீன்று)

6.1.97 அதோ கு'ணே

பதத்தினீறாகாத 'அ'வைத் தொடர்ந்து குண உயிர் (அ, ஏ, ஓ) வரும்போது அவ்விரண்டுக்கும் பதிலியாக குண உயிர் வரும்.

பச் + ஸப் + ஜி² = பச்-அ + அந்தி (7.1.3) பசந்தி 'அவர்கள் சமைக்கிறார்கள்'; இது 6.1.101இன்படி உயிர் நீட்டம் பெறுவதைத் தடுக்கிறது.

பச் + ஸப் + இட் = பச்-அ-ஏ (3.4.79)-பசே 'நான் சமைக்கிறேன்' விருத்தி வருவதை (6.1.85)த் தடை செய்கிறது இது.

ஆனால் யா + அந்தி = யாந்தி

தண்ட³ + அக்ரம் = த்ண்டாக்ரம் ('அ' பதத்தினீறு)

அபச + இ = அபசே (குண உயிர் தொடர்ந்து வரவில்லை)

6.1.98 அவ்யக்தானுகரணஸ்யாத இதௌ.

எதிரொலிச் சொல் (அவ்யக்தானுகரண) வினீறான 'அத்' அதைத் தொடர்ந்து வரும் 'இதி'யின் 'இ' ஆகியவிரண்டுக்கும் பதிலிடாக, இரண்டாவதாக நிற்கும் உயிர் (அதாவது 'இ') வரும்.

பட¹த் + இதி = படிதி

ஜடத் + இதி = ஜடிதி

ஆனால் ஜக³த் + இதி = ஜக³தி³தி, (எதிரொலிச் சொல்லல்ல)

மரட் + இதி = மரடி³தி (அத் ஈரல்ல)

வா: அனேகாச இதி வக்தவ்யம்

ஓரசைக்கும் மேற்பட்ட (பல) அசைகளைக் கொண்ட சொற்களில் இவ்விதி பயன்படுத்தப்படும். ஆகவே ஸ்ரத் + இதி = ஸ்ரதி³தி

6.1.99 நாம்ரேடி³தஸ்யாந்த்யஸ்ய து வா

இரட்டிக்கப்பட்ட எதிரொலிச் சொல்லின் 'அத்' அதைத்தொடர்ந்து நிற்கும் 'இதி'யின் 'இ' ஆகிய இரண்டுக்கும் பதிலியாக, இரண்டாவது உயிர் வராது. ஆயினும், இறுதியில் நிற்கும் 'த்' அதைத் தொடர்ந்துவரும் 'இ' (இதியின்) இரண்டுக்கும் விருப்பாக 'இ' வரும்.

படத்-படத் + இதி = படத் படதி³தி (அல்லது)

படத்-படதி-இதி-படத் படேதி

6.1.100 நித்யமாம்ரேடி³தே டீ³சி

'டீ³சி' ஒட்டுடன் நிற்கும் இரட்டிக்கப்பட்ட எதிரொலிச் சொல்லின் முதல் பகுதி, இரண்டாம் பகுதி ஆகிய இரண்டிலும் காணப்படும் 'அத்' துக்கு பதிலியாக இரண்டாவது எழுத்து கட்டாயமாக வரும்.

சூ. 5.4.57 இன்படி 'டீ³சி' ஒட்டு, இரட்டிக்கப்படும் எதிரொலிச் சொல்லுக்குப்பின் வரும். இறுதி உயிரிலிருந்து தொடங்கும் அசைக்கு டி பதிலியாக விதிக்கும் விதி (6.4.143) செயற்படு முன் இந்த விதி செயற்படும்.

படத் + டீ³சி = படத் - படத் + டீ³சி :

படத்-பட் டி³ஆ (97)-படத்-படா கரோதி- பட டி படாகரோதி-படபடாகரோதி

6.1.101 அக: ஸவர்ணே தீ³ர்க⁴:

'அக்' பிரத்யாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரை (அ, இ, உ, ரு, ல்) யீறாகக் கொண்ட சொல்லைத் தொடர்ந்து அதே வர்ணத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரை முதலாகக் கொண்ட சொல் வரும்போது, அவ்விரண்டுக்கும் பதிலியாக அவைகளின் நெடில் வரும்.

தீ³ண்ட + அக்³ரம் = தீ³ண்டாக்³ரம் 'கம்பின் நுனி',

கவி + இந்தீ³ர = கவிந்தீ³ர:, மது⁴ + உதீ³கே =

மது⁴தீ³க = மது⁴தீ³கே "தேனும் தண்ணீரும்";

பித்ரு + ருண = பித்ருண.

வா: ஸவர்ண தீ³ர்க⁴த்வே ருதி ரு வா வசனம்

மேற்கூறிய சூழலில் 'ரு'வுக்கு 'ரு' விருப்பாக வரும்.

ஹோத்ரு + ருகார: = ஹோத்ருகார: அல்லது ஹோத்ருகார:

வா: ஸ்ருதில்லரு வா வசனம்

'ஸ்ரு'வைத் தொடர்ந்து அதே உயிர் வரும்போது ஸ்லரு விருப்பாக பதிலியாகும்.

ஹோத்ரு + ஸ்ருகார: = ஹோத்ஸ்ஸ்ருகார: ஹோத்ஸ்ருகார:

6.1.102 ப்ரதீமயோ: பூர்வ ஸவர்ண:

'அக்' ப்ரத்யாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரை யீறாக் கொண்ட சொல்லைத்

தொடர்ந்து, முதலிரண்டு வேற்றுமையுருபுகள் (எல்லா எண்களும்) நிற்கும்போது, அவ்விரண்டுக்கும் பதிலியாக நிற்கும் சொல்லின் ஈற்றுக்கு நெடில் உயிர் வரும். அக்ன் + ஓள = அக்ன் “இரண்டு அக்னிகள்”

வாயு + ஓள = வாயூ

வ்ருகஷ + ஐஸ் (=அஸ்) = வ்ருகஷா:

வ்ருகஷான், (இரண்டாம் வேற்றுமை பன்மை)

சூ. 6.1.101, 102 இரண்டு விதிகளினாலுமே, வ்ருகஷா: என்ற வடிவம் கிடைக்கப்பெறும். ஆயினும் 1.4.2 பரிபாஷா விதியின்படி, சூ. 102 முதன்மை பெறும். சூ. 97 பயன்படுத்தினாலும் இச்சொல் வ்ருகஷா: கிடைத்திருக்கும் ஆனால் இவ்விதி 6.1.101 கூறப்பட்ட “உயிர் நீட்டல்” பதிலியாவதைத் தடுத்திருக்கும் (புரஸ்தாத் பவாதா அனந்தரான் விதின் பாதந்தே ந உத்தரான்)

6.1.103 தஸ்மாச் ச²ஸோ ந: பும்ஸி

அவ்வாறு பதிலியாக வரும் நெடிலுக்குப்பின், (இரண்டாம் வேற்றுமையுருபான) ஸ ‘ஸ்’ இன் ‘ஸ்’ உக்குப் பதிலியாக ஆண்பால் சொற்களில் ‘ன்’ வரும்.

வ்ருகஷ + ஸ’ஸ் = வ்ருகஷா-ஸ்=வ்ருகஷான்;

ஹரி + ஸ’ஸ் = ஹரீ-ஸ் = ஹரீன்

வாயு + ஸ’ஸ் = வாயூ-ஸ் = வாயூன்

6.1.104 நாதீ²சி

அ, அல்லது ஆவை யீறாக கொண்ட சொற்களைத் தொடர்ந்து, ‘இச்’ பிரத்தியாஹாரத்தின் (அவைத் தவிர்ந்த மற்ற உயிர்கள்) ஒரு யிரை முதலாகக் கொண்ட முதலிரண்டு வேற்றுமையுருபுகள் தொடரும்போது மேற்கூறிய நெடில் பதிலியாகாது.

வ்ருகஷ + ஓள = வ்ருகஷௌ (88)

க²ட்ஷா + ஸி’ஸ் (7.1.18) = க2ட் வே

இரண்டு கட்டில்கள்; வன + ஸி வனே ‘இரண்டு காடுகள்’

6.1.105 தீர்க்காஜ் ஐஸி ச

நெடிலை யீறாகக் கொண்ட சொற்களைத் தொடர்ந்து

‘இச்’ பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரை முதலாகக் கொண்ட முதலிரண்டு வேற்றுமையுருபுகளோ அல்லது முதல் வேற்றுமைப் பன்மையுருபான ‘அஸ்’ வரும்போது, மேற்கூறிய உயிர்நீட்டம் ஆகாது.

நதீ + ஐஸ் = நதீ²ய: (77), ‘ஆறுகள்’

நதீ + ஓள = நதீ²யௌ = ‘இரண்டு ஆறுகள்’

6.1.106 வா ச²ந்த²ஸி

வேத மொழியில், நெடிலிற்றுப் பெயர்ச் சொல்லைத் தொடர்ந்து ஐஸ், அல்லது

‘இச்’ பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரை முதலாகக் கொண்ட வேற்றுமையுருபுகள் தொடரும்போது நிற்கும் சொல்லினீறான உயிர் நீடித்தல் விருப்பாக ஆகும்.

மாருதி + ஐஸ் = மாருதீ: அல்லது

மாருத்ய: சதஸ்ர: ‘நான்கு மாருதிகள்’

6.1.107 அமி பூர்வ

‘அக்’ பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரை யீறாக் கொண்ட சொல்லைத் தொடர்ந்து ‘அம்’ (இரண்டாம் வேற்றுமை யொருமை) ஒட்டு வரும்போது, நிற்குஞ் சொல்லினீறான உயிர் இவ் விரண்டுக்கும் பதிலியாகும்.

வ்ருக்ஷ + அம் = வ்ருக்ஷம் (7.1.24)

அக்னி + அம் = அக்னீம்

வாயு + அம் = வாயும்

வேதமொழியில், இது விருப்பாகும். ஸமீ அல்லது ஸம்யம் கெ³ளாம் அல்லது கெ³ளர்யம்

6.1.108 ஸம்ப்ரஸாரணாச் ச

முழு உயிராக்கப்பட்ட அரையுயிர் (ஸம்ப்ரஸாரணம்) அதைத் தொடர்ந்து வரும் உயிர் இவ்விரண்டுக்கும் பதிலியாக முதலில் நிற்கும் உயிர் வரும்.

யஜ் + க்த = இ அஜ் + த (6.1.15) = இஜ் + த = இஷ்ட (இ + அ = இ)

வப் + க்த = உஅப் + த = உப்தம்

வேதமொழியில், இது விருப்பாகும்.

யஜ்ய மானௌ அல்லது இஜ்யமானௌ, மித்ராவருணௌ

6.1.109 ஏங்: பதாந்ததி

‘ஏங்’ (ஏ, ஓ) பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தையீறாகக் கொண்ட சொல்லைத் தொடர்ந்து, ‘அத்’ (அ)தை முதலாக் கொண்ட சொல் தொடரும்போது இவ்விரண்டுக்கும் பதிலியாக நிற்குஞ் சொல்லினீறான உயிர் பதிலியாகும்.

அக்³னே + அத்ர = அக்³னேத்ர

வந்தே³ + அஹம் = வந்தே³ஹம்

வாயோ + அத்ர = வாயோத்ர

ஆனாஸ்

த³தி⁴ + அத்ர = த³த்⁴யத்ர

வாயோ + இதி = வாயோ இதி

சே + அன = சயனம்

லே + அன = லவனம்

6.1.110 ஙஸி ஙஸோஸ்ச

‘ஏ’ அல்லது ‘ஓ’ வீற்றுச் சொல்லைத் தொடர்ந்து, ஙஸி (=அஸ) ஙஸு (=அஸ்)

(5, 6 ஆம் வேற்றுமையொருமை யுருபுகள்) ஆகியவைகள் வரும்போது, இவ்வருபுகளின் முதலான 'அ', நிற்குஞ் சொல்லினீறான 'ஏ' அல்லது 'ஓ' இவ்விரண்டுக்கும் நிற்குஞ் சொல்லின்று பதிலியாகும்.

அக்னி + நளி அல்லது நஸ் = அக்³னே + அஸ் (7.3.111)

அக்³ன்-ஏ-ஸ் = அக்³னே: (8.3.15) வாயு + நளி/நஸ் = வாயோ-ஸ் = வாயோ:

6.1.111 ருத உத்

'ரு' ஈற்றுப் பெயர்ச் சொல்லைத் தொடர்ந்து, நளி, நஸ் வேற்றுமையுருபுகள் வரும்போது, நிற்குஞ் சொல்லினீற்றுக்கும், வருஞ் சொல்லின் முதலுக்கும், 'உ' (ஒரேயொரு எழுத்து) பதிலியாகும்.

மாத்ரு + நளி/நஸ் = மாதூர்-ஸ்=மாதூர் ி (8.2.24)

மாது: (8.3.15)

6.1.112 க்²யத்யாத் பரஸ்ய

'-கி²', '-தி' ஈற்றுச் சொற்களினீறான 'சு'க்குப் பதிலியாக 'ய்' வரும்போது அச்சொற்களைத் தொடர்ந்து 'நளி', 'நஸ்' என்ற வேற்றுமையுருபுகள் நிற்கும்போது அச்சொற்களினீறு வருஞ் சொல் லின் முதல் இவ்விரண்டுக்கும் பதிலியாக 'உ' வரும்.

ஸகி² + நளி/நஸ் + ஸக்²ய் + அஸ் = ஸக்²ய்-உஸ் (77) = ஸக்²யு:

பதி + நளி/நஸ் = பத்ய் - அஸ் = பத்ய்-உஸ் = பத்யு:

கி², தி, அதன் நெடிலையும் உள்ளடக்கியது. ஆகவே 'ஸகி' பெயர்ச் சொல்லிருந்து ஆக்கப்பட்ட சொல் ஸஹகே²ன வர்ததே - ஸக²: ஸ க² + க்யச் (3.1.8) =

ஸகீ²ய (7.4.3) ஸகீ²ய + க்விப் = ஸகீ²:

'நண்பனை(யடைய) விரும்புகிறவன்'. ஸகீ² + அஸ் = ஸக்²யு:

லூனீய + க்விப் = லூனீ-அஸ் லூன்யு: 'லூனீ'யின் 'ன்', 'நிஷ்டா' ஒட்டின், அதாவது 'த்' இன் பதிலியாவதால், இது 'த்' என்று கருதப் படும் (8.2.1)

ஸகி², பதி என்று கூறாமல், அவைகளின் க்²ய, த்ய என்று இச்சூத்திரத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதிஸகி², ஸேனாபதி என்ற சொற்களில், இவ்விதி பயன்படுத்தப்படமாட்டாது என்ற கட்டுவதற்குத்தான் இவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதிஸகே², ஸேனாபதே: என்பது இவைகளின் 5, 6 ஆம் வேற்றுமைச் சொற்கள் 1.4.7 இல் கூறப்பட்ட தடுப்பு விதி, 'ஸகி²' என்ற சொல்லுக்குத்தான் பொருந்தும். அதன் தொகைக்கல்ல, ஆகவே 'அதிஸகி²' ஒரு 'கி⁴' என்று கருதப்படும்.

6.1.113 அத: ரோர்ப்லுதாத்³லுதே

'ப்லுத' மல்லாத 'அ' முன்னோ, பின்னோ நிற்கும் போது 'ரு'வுக்குப் பதிலியாக 'உ' வரும்.

வ்ருக்ஷ + ஸு + அத்ர : வ்ருக்ஷ-ரு + அத்ர :
 வ்ருக்ஷ + உ + அத்ர : வ்ருக்ஷோ + அத்ர (87) :
 வ்ருக்ஷ-ஓ + அத்ர : வ்ருக்ஷோத்ர.

6.1.114 ஹஸி'ச

'ஹஸ்' பிரத்தியாஹாரத்தின் எழுத்து முதலாக அமையுஞ் சொல்
 தொடரும்போதும் ம்'ருவுக்கு 'உ' பதிலியாகும்.
 ஹஸ் = அரையுயிர்கள், மூக்கொலிகள் குரலொலிகள்
 புருஷ-ஸு + ஹஸதி - புருஷ-ரு + ஹஸதி
 புருஷ - உ + ஹஸதி புருஷோ ஹஸதி
 'மனிதன் சிரிக்கிறான்'
 புருஷ - ஸு + யாதி = புருஷோ யாதி
 புருஷ - ஸு + த்'தாதி புருஷோ த்'தாதி

6.1.115 ப்ரக்குத்யா அந்த: பாதம் அவ்யாபாரே

'ஏங்' (ஏ, ஒ) இறுதியாக நிற்கும் சொல்லைத் தொடர்ந்து 'அ' வரும்போது
 அந்த 'அ' ருக்வேதத்தின் ஒரு ருக்கின் பாதத்துடன் நின்று, அதைத்
 தொடர்ந்து ய், அல்லது வ் வராமலிருந்தால் அவைகள் மாற்றமடையாமல்
 அதனியல்பாக நிற்கும்.
 ஸுஜாதே அஸ்'வஸூன்ருதே (ருக் 5.79.1);
 அத்'வர்யோ அத்'ரிபி': ஸுதாம் (ருக் 9.51. 1)
 ஆனால்
 சுயா மதி குத ஏதாஸ ஏதேர்சயந்தி
 (=ஏதே + அர்சயந்தி) (பாதத்திற்குள் நிற்கவில்லை)
 தே + அவதன் = தேவதன்

6.1.116 அவ்யாத் அவத்யாத் அவக்ரமுரவ்ரதாயம

வந்த்வவஸ்யுஷ் ச
 அவ்யாத், அவத்யாத், அவக்ரம்:, அவ்ரத, அயம், அவந்து, அவஸ்ய
 ஆகியவைகளின் முதலான 'அ' 'ஏங்' (ஏ, ஒ) ஈற்றுச் சொல், (ருக்வேதத்தின்
 ஒரு பாட்டின் உள் நிற்கும்போது)லைத் தொடர்ந்து வரும்போது
 மாற்றமடையாமல் இயல்பாக நிற்கும்.
 1. அக்'னி: ப்ரத'மோ வஸுபி'ர்த்நோ அவ்யாத்
 2. மித்ரமஹோ அவத்யாத்
 3. மா ஸிவாஸோ அவக்ரம்:
 4. தே நோ அவ்ரதா:
 5. ஸ'தத'ாரோ அயம் மணி:
 6. தே நோ அவந்து பிதர:
 7. குஸி'காஸோ அவஸ்யவ: முந்திய சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட 'ய்', 'வ்'
 தொடராத 'அ' என்பதற்கு இவைகள் புறப்பட.

6.1.117 யஜுஷி உர:

‘உரஸ்’ என்ற சொல் ‘உரோ’ என்ற மாறி, அதைத் தொடர்ந்து ‘அ’ வரும்போது, யஜுர் வேதத்தில் அவ்வெழுத்துக்கள் மாறாது. (இயல்பு) உரோ அந்தரிஷம் (வாஜஸனேயி ஸம்ஹிதா 3.4.2.9)

6.1.118 ஆபோ ஜுஷானோ வ்ருஷ்ணோ வரிஷ்டே அம்போ³

அம்பாலே அம்பிகே பூர்வே

(யஜுர் வேதத்தில் ‘ஏவ்’ பிரத்தியாஹாரத்தினோரெழுத்தை யீறாக் கொண்ட) ஆபோ ‘தண்ணீர்கள்’, ஜுஷானோ ‘மகிழ்ச்சியளிக்கும்’, வ்ருஷ்ணோ ‘மனிதனின்’, வரிஷ்டே ‘உயர்ந்த இடத்தில்’, என்ற சொற்களுக்குப் பின்னும் அல்லது அம்பே, அம்பிகே என்ற சொற்களைத் தொடர்ந்து ‘அம்பிகே’ என்ற சொல் வரும்போதும், நிற்கும் சொல்லின்றும், வருஞ் சொல்லின் முதலும் மாற்றமடையாமல் (இயல்பு) இருக்கும்.

1. ஆபோ அஸ்மான் மாதர:

ஸுந்த4யந்து (வாஸ 4.2) “தாய் போன்ற தண்ணீர்கள் நம்மை புனிதமாக்கும்”

2. ஜுஷானோ அப்து: ஆஜ்யஸ்ய (5.35)

‘நெய்யை மிகவும் விரும்புகிற’

3. வ்ருஷ்ணோ அம்ஸு³யாம் க³பீஸ்தி பூத: (7.1) “இரண்டு ஸோமங்களைக் கொண்டு, மனிதனின் கையால் புனிதப்படுத்தப்பட்டது”

4. வர்ஷிஷ்டே அதி³நாவே (தை. ஸம் 1.1.8.1)

“உயர்ந்த சுவர்க்கத்தில்”

5. அம்பே³, அம்பாலே அம்பிகே

ஒ தாய்மார்களே

யஜுர் வேதத்தில், இவ்விளி வேற்றுமைச் சொற்களில் 7.3.107 செயற்படாது.

6.1.119 அங்க³ இத்யாதே³ள ச

யஜுர் வேதத்தில், ‘அங்கே³’ என்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து ‘அங்

கே³’ வரும்போதும், நிற்குஞ் சொல்லினிறுதியும் வருஞ் சொல்லின் முதலும் மாற்றமடையா.

ஐந்த்³ர: ப்ராணோ அங்கே³ அங்கே நிதீ³த்யத்

“இந்திரனுடைய பிராணன் ஒவ்வொரு அவயவத்திலும் தியானிக்கப்பட்டது”

ஐந்த்³ர: ப்ராணோ அங்கே³ அங்கே³ அஸோசிஷம்

6.1.120 அனுதாத்தே ச குத³பரே

யஜுர் வேதத்தில், ‘ஏவ்’ பிரத்தியாஹாரத்தின் எழுத்தை யீறாக் கொண்ட சொல்லைத் தொடர்ந்து அனுதாத்த கரம் பெற்ற ‘அ’ வரும்போது அந்த ‘அ’வுக்குப்பின் பின்னண்ணவொலி அல்லது ‘த’ நிற்குமானால் ஏ அல்லது ஓவும் ‘அ’வும் மாற்றமடையாது.

அயம் ஸோ அக்³னி ‘இது அந்த அக்னி’

அயம் ஸோ அதீவர:

6.1.121 அவ பதாஸி ச

(யஜுர் வேத மொழியில்) அனுதாத்த கரத்தைக் கொண்ட 'அவபதாஸ்' என்ற தொடர் வரும்போதும், நிற்குஞ் சொல்லினீறான 'ஏ' அல்லது 'ஒ' வருஞ் சொல்லின் முதலான 'அ' இவ்விரண்டும் மாற்றமடையா.

தீர் ருத்ரேபீய: அவபதா: (கா. ஸம். 30.6.32)

'அவபதா:' என்ற வினை, வினையல்லாத, ஒரு சொல்லைத் தொடர்ந்து வரும்போது, அதன் உதாத்த கரத்தை இழுக்கும் (8.1.28). ஆனால், கு. 8.1.30 இன்படி இவ்வினைச் சொல், தனது உதாத்த கரத் தை இழுக்காது. ஆகவே, இங்கு 6.1.109 செயற்படும்.

யத் ருத்ரேபீயோ + அவபதா:

யத் ருத்ரேபீயோவதபா:

6.1.122 ஸர்வத்ர விபாஷா கோ:

வேதத்திலும், அதைத் தவிர்த்த மற்ற மொழிகளிலும், "கோ"வைத் தொடர்ந்து 'அ' வரும்போது, விருப்பாக (இவைகள்) மாற்றம் படைய.

கோ அயம், கோயம் அபஸவோ வா அன்யே கோஅஸ்வேபீய: பஸவோ கோர்ஸ்வா:

(வேதமொழி)

6.1.123 அவங் ஸ்போடாயனஸ்ய

ஸ்போடாயனரின் கருத்துப்படி 'கோ' விளிற்றுக்குப் பதிலியாக 'அவங்' வரும். ('அச்' தொடரும் போது).

கோ + அக்ரம் = க்வ + அக்ரம் :

க்வாக்ரம், கோ அக்ரம், கோக்ரம்

கோ + ஒதீனம் = க்வோதீனம், க்வௌதீனம்

கோ + உஷ்ட்ரம் = க்வோஷ்ட்ரம், க்வஷ்ட்ரம்

இங்கு 'வ்யவஸ்தி'த விபாஷா ஆகும். ஆகவே 'க்வாக்ஷ' என்பதில் 'அவங்' கட்டாயமாகும்.

6.1.124 இந்த்ரே ச நித்யம்

'இந்த்ர' என்ற சொல் தொடரும்போது 'கோ' விளிற்றுக்கு 'அவங்' கட்டாயமாக பதிலியாகும்.

கோ + இந்த்ர = க்வ + இந்த்ர =

க்வேந்த்ர 'மாடுகளின் தலைவன், அதாவது காளை'

6.1.125 ப்லுத ப்ரக்ருஹ்யா அசி

'அச்' உக்கு (உயிரெழுத்துக்கு) முன் நிற்கும் ப்லுத,

ப்ருக்ருஹ்ய உயிர்கள் கட்டாயமாக இயல்பாக நிற்கும்.

(ப்லுத) யக்'ருத'த்தா' இத்'மானய

(ப்ருக்'ருஹ்ய)- அக்'னீ (அக்'னீ + ஓள 102) + இதி + அக்'னீ இதி; வாயு இதி (வாயு + ஓள = வாயு) மாஸே இதி (மாலா + ஓள = மாஸே)

'அசி' என்ற சொல் 6.1.77 இலிருந்து அனுவிருத்திமூலம் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்த போதிலும், ப்லுத, ப்ரக்'ருஹ்ய உயிர்களைத் தொடர்ந்து, ஒருயிர் வரும் போதும் ப்ரக்'ருத்பாவத் (இயல்பு)தை விதிப்பதற்காகத் தான், 'அசி'யை திரும்பவும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால், இவ்வுயிர்கள் மாற்றமடைந்திருக்கும்.

காட்டர்க, ஜானு + உ அஸ்ய ருஜதி ஜானா = அஸ்ய ருஜதி

ஜான்வஸ்ய ருஜதி. இவ்வெடுத்துக்காட்டில், குறில் 'உ' நீட்டம்பெறுவதற்குத் தொடர்ந்து நிற்கும் 'அ' காரணமல்ல. இங்கு, ஒரே வர்ணத்தைச் சேர்ந்த இரு உயிர்கள் தொடர்ந்து நிற்பதால் 'உ' நெடிலாகிறது. ஆகவே, 'இயல்பு' புணர்ச்சி மாற்றம் பெறுகிறது.

6.1.126 ஆனோ அனுநாஸிகஸ் ச'ந்த'ஸி

வேதமொழியில், 'ஆங்' இடைச் சொல்லுக்குப் பதிலியாக மூக்கினமாக்கப்பட்ட 'ஆ' உயிர் தொடரும்போது வரும்.

ஆங் + ஆப: ஆ² ஆப:

6.1.127 இக: அஸவரணே ஸாகல்யஸ்ய ஹ்ரஸ்'வஸ்'ச

'இக்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரையீறாகக் கொண்ட சொல்லைத் தொடர்ந்து, அவ்வுயிரின் வர்ணத்தைச் சேராது வேறொரு உயிர் தொடரும்போது, அவ்வுயிர்கள் மாற்றமடையா. அவ்வுயிர் நெடிலானால், அது குறிலாகும்.

இது ஸாகல்யரின் கருத்து.

த'தி⁴ + அத்ர = த'தி⁴ = அத்ர, த'த'யத்ர,

மது⁴ + அத்ர = மது⁴ அத்ர, மத்'வத்ர

குமாரீ + அத்ர = குமாரி அத்ர, குமார்

யத்ர

வது⁴ + அத்ர = வது⁴ அத்ர, வத்'வத்ர

வா: ஸின்னித்யஸமாஸ யோ: ஸாகலப்ரதிஷேதோ⁴

வக்தவ்ய:

'ஸ்'ஐ'இத்'தாகக் கொண்ட ஒட்டுக்களாலாக்கப்பட்ட சொற்கள், நித்யஸமாஸம் ஆகியவைகளில், ஸாகல்யருடைய இவ்விதி செயற்படாது.

அயம் தே யோனீர் ருத்விய: ருத்விய (+ ருது = க'ஸ் 5.1.106)

நித்ய ஸமாஸமென்பது, மற்ற தொகைகளைப் போல், அதன் உறுப்பினர்களைப் பிரித்து, ஒரு தொடராகவோ வாக்கியமாகவோ பொருள் கொள்ள முடியாது. இதனுறுப்பினர்களைத் தொகுத்தே பொருள் கொள்ள வேண்டும். வையாகரண:, குமார் யாத்'ம (பார்க்க 2.2.18உம் அதைத் தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களும்)

வா: இஷா அக்ஷாதிஷ்ஞ ச்ச்நத்ஸி
 ப்ரக்ருதி ப்ராவமாத்ரம் வக்தவ்யம்
 வேதமொழியில், இஷா அக்ஷ, முதலிய சொற்கள் இணைக்கப்படாமல் தனித் தனியாக நிற்கும்.
 இஷா அக்ஷ; கா ஈமரே பிஸங்கிஸா, யத்ரா அக்மன்.

6.1.128 ருத்த²க:

‘அக்’ (அ, இ, உ, ரு, ல்) பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயி ரைத் தொடர்ந்து ‘ரு’ வரும்போது உயிர் புணர்ச்சி மாற்றமடையாது. அவ்வுயிர், நெடிலானால், குறிலாகும். இது ஸாகல்யரின் கருத்து. ப்3ரஹ்ம + ருஷி = ப்3ரஹ்மர்ஷி, அல்லது ப்3ரஹ்மருஷி
 க²ட்வ ருஸ்ய; (க²ட்வா + ருஸ்ய) அல்லது
 க²ட்வர்ஸ்ய:
 குமாரி ருஸ்ய; (=குமாரீ ருஸ்ய;)

6.1.129 அப்லுதவத் உபஸ்தி²தே

‘இதி’ என்ற சொல்லுக்குமுன் நிற்கும் ‘ப்லுத’ உயிர், ‘அப்லுத’மாக, பத பாடத்தில் காணப்படும்.
 வேத நூலின், செய்யுட்களை, பாதங்களாகவும், சொற்களாகவும் பிரித்து எழுதும்போது ‘இதி’ இணைக்கப்படும்.
 இதற்கு ‘உபஸ்தி²தம்’ என்று பெயர். இச்சூத்திரம், ‘ப்லுத’ உயிர், சாதாரண உயிராக பதபாடத்தில் கருதப்படுமென்று கூறுகிறது. ஆகவே, இங்கு புணர்ச்சி மாற்றமில்லை (இயல்பு)
 ஸுஸ்ஸோகா² இதி (8.2.84) : ஸுஸ்ஸோகேதி (87)
 இச்சூத்திரத்தில் காணப்படும் ‘வத்’ (‘போன்ற’) என்ற சொல் பொருளுடைத்து, ‘ப்லுதம்’ அப்லுதம் ஆகுமென்று கூறாமல், ப்லுதத்தை அப்லுதம்போல் கருதப்படுமென்று சூத்திரமமைத்திருப்பது, ஒரு காரணத்தைக் கொண்டுதான். ‘வத்’ என்ற சொல் இல்லாவிட்டால், இச்சூத்திரம், ப்லுதம் அப்லுதமாகுமென்ற பொருளைச் சுட்டும். அப்படியானால், கீழ்க்கண்ட முரண்பாடு உண்டாகும். ப்ரக்ருதிபாவம், ப்லுதம், ப்ரக்ருஹ்யம் இரண்டிலும் நீடிக்கும். ப்லுத உயிர், ப்ரக்ருஹ்ய உயிராகத்தானிருக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை. அதே போல், ப்ரக்ருஹ்யமும், ப்லுதமும் இருக்குமென்பதில்லை. ஆனால், ஒருயிர், ப்லுதமாகவும் ப்ரக்ருஹ்யமாகவும் அமையும்போது சில இடர்ப்பாடு உண்டாகும். காட்டாக, அக்னீ, வாயு என்ற சொற்களின் ஈருகளான ஈ², ‘ஊ’ ப்ரக்ருஹ்யமாகும். இவைகளை அக்னீ 3, வாயு 3 என்று ப்லுதமாக்கலாம். அவ்வாறாகும்போது, அவைகளைத் தொடர்ந்து ‘இதி’ வருமானால், அதை உச்சரிக்கும்போது ‘ப்லுதம்’ கேட்காது. அக்னீஇதி, வாயு இதி (அக்னீ 3 + இதி, வாயு 3 + இதி) ஏனென்றால், அவைகள் ப்ரக்ருஹ்யமாவதால் புணர்ச்சிமாற்ற மடையாது. (6.1.125)

மேலும், அவைகள் தனது 'ப்லுத'த்தையும் இழக்கும். இச்சூத்திரத்தின் நோக்கம் இதுவல்ல. ஆகவே, அக்ஷ 3 இதி, வாயு 3 இதி என்பவைகளில் ப்லுதமும் உச்சரிக்கும்போது தெளிவாகக் கேட்கும்.

6.1.130 ஈ 3 சாக்ர வர்மணஸ்ய

ப்லுத, ஈ3 சாதாரண உயிர் போன்று கருதப்படுமென்று சாக்ர வர்மணனின் கருத்து.

அஸ்து ஹீத்யப்ரவீத் அல்லது அஸ்து ஹீ3 இத்யப்ர வீத் சிஜு ஹீதம், சிஜு ஹீ3 இதம் ஒரு விருப்பு விதியாக இதையாக்குவதற்காக சாக்ரவர்மணனின் பெயரைக் குறிப்பிடுகிறாராசிரியர். இவ்விருப்பு விதி, 'இதி' தொடரும் போதும், மற்ற ('இ'யை முதலாகக் கொண்ட) சொற்கள் தொடரும்போதும் செயற்படும். 'இதி' தொடரும்போது, சந்திய்ாவது விருப்பாகும். ஆனால் முந்திய சூத்திரத்தின்படி கட்டாயமாக ஸந்தியேற்படும். 'இதி'யைத் தவிர்த்த மற்ற சொற்கள் தொடரும்போது ப்ருக்ருதிபாவம் (இயல்பு) விருப்பாகுமென்று இது விதிக்கிறது. 6.1.125இன்படி ப்ருக்ருதி பாவம் ஆகியிருக்கும். இது ப்ராப்தாப்ராப்த விபாஷா எனப்படும்.

இஷ்ட 'இ'யைத் தவிர்த்த மற்ற உயிர்களுக்கும் 'ப்லுதாப்லுதவத்3 பாவம்' பொருந்தும்.

வஸா3 இயம், வஸே'யம்

6.1.131 தி'வ உத்

'திவ்' என்ற பெயர்ச் சொல்லீனுக்குப் பதிலியாக 'உ' வரும்.

தி'வி காமோ + அஸ்ய = தி'வ ழு + காம:

தி'வ-உ-காம: த்யு-காம:

தி'வ + பி'ஸ் = த்யுபி'ஸ்

விமலா த்யௌர் அஸ்மின் = விமல + தி'வ் = விமலத்யு (-தி உ)

ஆனால், தி'வ் + ஓள / ஐஸ் / அம் / ஸஸ் = தி'வௌ, தி'வ, தி'வம், தி'வ

6.1.132 ஏதத்தா ஸுலோபோ அகோரனஞ் ஸமாஸே ஹவி

'க'வுடன் சேர்ந்து நிற்காத, எதிர்மறைச் சொல்லான 'நஞ்' உடனும் சேர்ந்து நிற்காத, ஏதத், தத் என்ற சொற்களைத் தொடர்ந்து, ஒரு மெய்யெழுத்து வரும்போது, ஸுப் (=ஸ்) (முதல் வேற்றுமையுருபு) கெடும்.

ஏதத்3 + ஸு = ஏத-அ-ஸு (7.2.102)

ஏத-அ + ஸு (97) = ஏ' + ஏஸ + ஸு (7.2.108) ஏஷ + ஸு (8.3.57) + தத்தாதி = ஏஷ ழு தத்தாதி;

'இவன் கொடுக்கிறான்';

தத்3 + ஸு ந தத்தாதி = ஸ ழு ந தத்தாதி

'அவன் கொடுக்கமாட்டான்'

ஆனால் ஏஷக - ஸு + தத்தாதி = ஏஷக-ரு +

த³த³ாதி (8.2.66) ஏஷக-உ + ததாதி = ஏஷகோ

த³த³ாதி; நஞ் + ஏதத் + ஸு த³த³ாதி : அன் - ஏஷ + ஸு + த³த³ாதி ஷ
அனேஷா த³த³ாதி.

6.1.133 ஸ்யஸ் சீந்த்ஸி பஹுஸம்

வேதமொழியில், 'ஸ்ய' (:த்யத்) என்ற மாற்றுப் பெயருக்குப்பின் நிற்கும் ஸு (முதல் வேற்றுமையுருபு) பலவகையில் கெடும். அதாவது விரூப்பாகக் கெடும். ஏஷ ஸ்யதே மது'மாம் இந்த்'ர ஸோம: (ருக் (9.87. 4);

ஏஷ ஸ்யதே பாவத இந்த்'ர ஸோம: (ருக் 9.97.46)

இதோ, ஒ இந்திர, ஸோமரஸம் உனக்காத் தெளிவாக ஒடுகிறது.

'ஸு' கெடாமலும் வரலாம்.

யத்ர ஸ்யோ நிபதேத் அந்த ஆன் (?) எங்கே விழுகிறானோ அங்கு

6.1.134 ஸோ அசி லோபே சேத்பாதபூரணம்

(வேதமொழியில்) 'ஸ'வுக்குப்பின் இணைக்கப்படும் 'ஸு' (முதல் வேற்றுமையுருபு) அக்சொல்லைத் தொடர்ந்து ஒருயிர் வரும்போது கெடும். அவ்வேற்றுமையுருபு அவ்வாறு கெடும்போது அவ்வரியின் சீர் முழுமைகுமையானால். ஸேது' (ஸ: + இத்) ராஜா ஷயதி சர்மணீனாம் (ருக் (1.32.25) ஸ: + இத் = ஸ ி + இத்' ஸேத் ஆனால் ஸ இவ்வ்யாக்'ரோ ப'வேத் (இங்கு அவ்வாறு அசை முழுமையாகாததால் ஸந்தியேற்படவில்லை) இங்கு தெளிவாக்குவதற்காகத்தான் 'அசி' பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு மெய்க்கு முன் நிற்கும் ஒட்டு கெடுவதானால் அவ்வசை அப்படியேதானிருக்கும். அதனால் அச்சீருக்குப் பயனேதுமில்லை. ஸந்தியேற்படுவதால் அசை குறையும். ஒருயிர் தொடரும்போதுதான் ஸந்தியேற்படும்.

'பாத' என்பது, ஒரு செய்யுளின் பாதத்தைக் குறிக்கிறது. வேதத்தின் சீரையல்ல என்பது ஒரு சாராரின் கருத்து. ஸைஷ தீர்ஸரத் ராம: , ஸைஷ ராஜா யதி'ஷ்டி'ர/ஸைஷ கர்ணோ மஹாத்தபாசீ, ஸைஷ பீமோ மஹாப'ஸ:

6.1.135 ஸுட் காத்தூர்வ:

'க'வுக்கு முன் 'ஸ்' இணைக்கப்படும்.

இது ஒரு அதிகார ஸூத்திரம். 6.1.157 (உட்ட) இந்த விதி அனுவிருத்தியாகும். காட்டாக ஸம், பரி, உப ஆகியவைகளைத் தொடர்ந்து 'க்ரு' என்ற தாது வரும் போது (அதன் பொருள் ஒப்பனை செய்தல்) என்று கு. 6.1.137 இத்துடன், மேலே கூறிய தொடரை, இதன் பொருள் முழுமையாக்க, இணைக்க வேண்டும்.

ஸம் + க்ரு = த்ரு = ஸம் + ஸ் + க்ரு + த்ரு = ஸம்ஸ்கர்தா

'க'வை முதலாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்கு முன்னால் மட்டுந்தான் 'ஸுட்' இணைக்கப்படுகிறதென்பதைத் தொடர்ந்து சூத்திரங்கள் தெளிவாக்குகிறது.

ஆகவே, காத் பூர்வாத் என்ற தொடருக்குத் தேவையென்ன? 'ஸ்', 'க்' வுக்கு முன் நிற்குமேயொழிய அதோடு இணைவதில்லை. ஆகவே 'ஸ்க்ரு' (ஸ் + க்ரு)வை, கூட்டு மெய்யில் தொடங்கும் தாது என்று கருதக்கூடாது.

கு. 7.4.10, 'ரு' வீற்று தாது கூட்டு மெய்யை முதலாகக் கொண்டு நிற்கும்போது குணமாகுமென்று விதிக்கிறது. இந்த சூத்திரம் இங்கு செயற்படாது. அதைப் போன்று 7.4.29; 7.2.43 ஆகியவைகளிலும், இவ்விதி செயற்படாது. ஸம்ஸ்க்ருஷ்ட, ஸம்ஸ்க்ரியதே.

6.1.136 அபி'யாஸ வ்யவாயே அபி

'அட்' அல்லது இரட்டித்த அசை இடையில் வரும்போதும் (அபி), 'க்' வுக்கு முன் 'ஸூட்' இணைக்கப்படும்.

ஸம் + க்ரு + லங் = ஸம் + அட் + க்ரு + உ + த் = ஸம்-அ-ஸூட் + கரோ த் (7.3.84) = ஸமாஸ் கரோதி;

ஸம் + க்ரு + லிட் = ஸம்-ச -ஸு-கார-ஸம்சஸ்கார:

ஸம் + க்ரு + லுங் = ஸம்-அ-ஸ்-கார்-ஸீத்-ஸமாஸ்கார்ஷாத்

7.4.61 இன்படி 'ஸ்க்ரு'வை 'ஸ்'வோடு ஒருங்கிணைந்தது என்று கருதினால் அதிலிருந்து 'சஸிகார' என்ற வடிவம் கிடைத்திருக்கும். இங்கு, அந்தரங்க, பஹிரங்க விதிகளையும் பயன்படுத்தத் தேவையுமிருக்காது. தாது, அதனோடு இணைக்கப்படும் உபசர்க்கம் இவ்விரண்டின் செயல் பற்றியது அந்தரங்க விதி. அதாவது, ஒரு தாது, முதலில் ஒரு உபசர்க்கத்துடன் இணைக்கப்படவேண்டும். அதன் பிறகு தான், மற்ற விதிகளை அதில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஆகவே 'ஸூட்' முதலிணைக்கப்படும். அதன் பிறகுதான் 'அட்' 'அபி'யாஸ' செயற்படும். இதற்கு முந்திய சூத்திரத்தில், 'ஸூட்'ஐ, 'க்ரு'வோடு இணைந்த ஒன்றாக கருதக்கூடாது என்று கூறப்பட்டது. 'ஸூட்' இணைத்த பிறகு, 'அட்' இணைக்கலாம். இரட்டிப்பும் செயற்படலாம்.

அப்போது, ஸம்ஸ்கரோத், ஸம்ஸ்கார என்ற சொற்கள் கிடைக்கும். ஆனால், நோக்கம் அதுவல்ல. ஆகவே இச்சூத்திரம் தேவைப்படுகிறது. அதாவது, 'அட்', வருதல், இரட்டித்தல், இரண்டுமே நிகழ்ந்த பின்பும், 'ஸூட்' 'க்' வுக்குமுன்தான் வரவேண்டுமென்பதை இச்சூத்திரம் வலியுறுத்துகிறது. இது பாணினியின் சூத்திரமல்ல.

அட் வ்யவாய உபஸங்க்யானம், அபி'யாஸ வ்யவாயே ச என்ற இரண்டு வார்த்திகங்களையும் இணைத்து ஒரு சூத்திரமாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

6.1.137 ஸம் பரி உபேய4ய: கரோதௌ பூஷணே

ஸம், பரி, உப என்ற உபசர்க்கங்களைத் தொடர்ந்து 'க்ரு' தாது வரும்போது 'க்'வுக்கு முன் 'ஸூட்' இணைக்க வேண்டும். 'ஒப்பனை செய்தல்' என்பது இச் சொல்லின் பொருள் ('அட்', 'இரட்டித்தல்' இடையில் நின்றாலும்) ஸம் + க்ரு + ஸப் (=திப்) = ஸம்-ஸ்-கரோதி-ஸம்ஸ்கரோதி; ஸம்ஸ்கரோத்; ஸம்ஸ்கார;

பரிஷ்கர்தா; பரிஷ்கர்தும்; உபஸ்கர்தா; உபஸ்கர்தும், ஆனால், உபகரோதி (இது ஒப்பணையைச் சுட்டவல்ல) சில இடங்களில் 'பூ'ஷண' என்ற பொருளைச் சுட்டாவிட்டாலும் 'ஸுட்' இச்சூழலில் வரும். ஸம்ஸ்க்ருதம் அன்னம்"

6.1.138 ஸம்வாயே ச

ஸம், பரி, உப ஆகியவைகளுக்குப்பின் வரும் 'க்ரு' தாதுவின் 'க்'வுக்கு முன் 'ஸுட்', (இவ்விரண்டுக்குமிடையே 'அட்' அல்லது இரட்டித்தல் நின்றபோதிலும்) வரும். 'கூட்டம்', 'சேர்க்கை' என்பது அச்சொல்லின் பொருளாகும்.

ஸம் + க்ருத = ஸம்-ஸ்க்ருத "ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்ட"; பரிஷ்க்ருத "இணைக்கப்பட்ட"; உபஸ்க்ருத "(கூட்டம்) கூடிய"; தத்ர ந: ஸம்ஸ்க்ருதம், தத்ர ந: பரிஷ்க்ருதம், தத்ர ந: உபஸ்க்ருதம் "நாம் இங்கு கூடியிருக்கிறோம்"

6.1.139 உபாத் ப்ரதியத்ன வைக்ருத வாக்யாத்'யாஹாரேஷு

'உப'வைத் தொடர்ந்து நிற்கும் 'க்ரு' தாதுவுக்கு முன் 'ஸுட்' 'முயற்சி செய்தல்' (ப்ரதியத்ன), மாற்றமடையச் செய்தல் (வைக்ருத); "ஒரு வாக்கியத்தின் சொல் நீக்கத்தை நிரப்ப்தல்" (வாக்யாத்'ஹார) என்ற பொருட்களைச் சுட்டும்போது வரும்.

1. ப்ரதியத்ன

ஏதோ ந'கஸ்ய உபஸ்க்ருதே (பார்க்க 1.3.32);

2. வைக்ருத-உபஸ்க்ருதம் பு'ங்க்தே

"பழைய உணவை உண்கிறான்"

3. வாக்யாத்'யாஹாரே-உபஸ்க்ருதம் அதீதே 'அவன் நுலை விரிவாக, (அதாவது சொல் நீக்கத்தை நிரப்பி)ப் படிக்கிறான்"

6.1.140 கிரதௌ வவணே

'உப'வைத் தொடர்ந்து கிரதி ('சிதறு') என்ற வினை நிற்கும்போது, 'க்'வுக்கு முன் 'ஸுட்' 'வெட்டுதல், அறுத்தல், பிரித்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்ட வரும்.

உப + க்ரு + ணமுல் = உப + ஸீட் + காரம் = உபஸ்காரம்

மத்'ரகா லுனந்தி 'மத்'ர நாட்டு மக்கள், சிதறுகிறார்கள் வெட்டுகிறார்கள்"

வா: ணமுலத்ர வக்தவ்யம்

'உபக்ரு'வோடு, 'ணமுல்' இணைக்கும்போது 'ஸுட்' இடையில் வரும்.

ஆனால், உபகிரிதி தேவதத்த:

'தேவதத்தன் தூவுகிறான்' இங்கு 'வெட்டுதல்' என்ற பொருளைச் சுட்டவில்லை.

6.1.141 ஹிம்ஸாயாம் ப்ரதேஸ் ச

உப, ப்ரதி ஆகியவைகளைத் தொடர்ந்து 'கிரதி' வரும் போது அதன் 'க்'வுக்கு முன் 'ஸுட்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். இதன்பொருள் 'துன்புறுத்துதல்'

ப்ரதி + க்ரு + க்த = ப்ரதிஸ்கீர்ண (7.1.10; 8.2.42, 83)

உபஸ்கீர்ண 'துன்புறுத்திய' இப்பொருளைச் சுட்டாவிட்டால் ப்ரதிகீர்ணம் 'சிதறிய' உபகீர்ணம்.

6.1.142 அபாத் சதுஷ்பாத் ஸ'குனிஷு ஆலேக'னே

'அப'வைத் தொடர்ந்து 'கிரதி' வரும்போது, அதன் 'க்'வுக்கு முன் 'ஸுட்' நாலுகால் பிராணிகளாலோ அல்லது பறவைகளாலோ பூமியை 'பிறாண்டுதல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும் போது வரும்.

அபஸ்கிரதே 'வ்ருஷப'; 'காளை நிலத்தை பிறாண்டுகிறது'

அபஸ்கிரதே ப'க்ஷ்யார்தீ' குக்குட: 'கோழி உணவுக்காக நிலத்தைப் பிறாண்டுகிறது' ஆனால் அபகிரதி தே'வத'த்த;

"தேவதத்தன் தூவுகிறான்"

வா: ஹர்ஷ ஜீவிகாகுலாய கரணேஷு இதி வக்தவ்யம்.

மகிழ்ச்சி அல்லது உணவு தேடுதல் அல்லது ஓய்வெடுக்க இடம் அமைத்தல் என்ற பொருட்களைச் சுட்டும்போது தான் இவ்விதி பயன்படுத்தப்படும்.

அபகிரதி ஸ'வா ஒத்'ன பிண்ட'மானி'த: 'சோற்றுருண்டை உண்ட நாய் நிலத்தைப் பிறாண்டுகிறது'

வா: ஹர்ஷ ஜீவிகாகுலாய கரணேஷு இவ கிரதேராத்மனே பதஸ்யோப ஸங்க்யானம்.

'ஹர்ஷ' முதலிய பொருட்களைச் சுட்டும்போது,

'கிரதி' என்ற வினை ஆத்மனேபதமாகப் பயன்படுத்தப்படும்.

6.1.143 குஸ் தும்பு'ருணி ஜாதி:

'குஸ்தும்பு'ரு "கொத்தமல்லி" என்ற சொல் 'ஸுட்' இணைக்கப்பட்டு, அதன் பொருள் ஓரினத்தைக் குறிக்கும் போது, நிபாதனமாகும்.

கு-ஸ்-தும்பு'ரு. இதில், 'த்'க்கு முன் 'ஸ்' இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் குத்ஸிதானி தும்பு'ருணி குதும்பு'ருணி

6.1.144 அபரஸ்பரா: க்ரியாஸாதத்யே

அபரஸ்பரா: என்ற சொல், 'ப்'வுக்கு முன் 'ஸுட்' இணைக்கப்பட்டு விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொல் இந்த நிபாதனமாக சொல் 'இடையில் நிறுத்தப்படாத, அதாவது தொடர்ச்சியான செயல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்.

அபரஸ்பரா: க'ச்ச'ந்தி. ஒருவரையொருவர் தொடர்ந்து அதாவது வரிசையாகச் செல்கிறார்கள் (அபர-ஸ்ப-பர) ஆனால் அபர பரா: (ஸார்தா) க'ச்ச'ந்தி" (வியாபாரிகள்) இவர்களும் மற்றவர்களும் ஒரே சமயத்தில் செல்கிறார்கள்."

6.1.145 கோஷ்பதம் ஸேவிதாஸேவிதப்ரமாணேஷு

‘ஸுட்’, ‘ப’வுக்கு முன் இணைக்கப்பட்டு விதிக்குப் புறம்பாக ‘கோஷ்பதம்’ என்ற சொல்லாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ‘செல்கிற’ ‘செல்வாத’, ஓர் அளவை என்ற பொருட்களைச் சுட்டும் இச்சொல் கோ’ + பத்’ + க’ (3.3.118) : கோஷ்பதம் ‘மாடுகள் வழக்கமாக மேயுமிடம்’

அக’ஷ்பதம் அரண்யம் - ‘மாடுகள் மேயாத காடு’; க’ஷ்பதமாத்ரம் கேஷத்ரம்-‘மாட்டின் குளம்பளவு உடைய வயலின் பகுதி’;

மேலே கூறிய பொருட்களைச் சுட்டாவிட்டால் ‘கோ’பத்’ என்ற சொல்லாகும் (கோ’ + பதம்)

எதிர்மறையொட்டை, க’ஷ்பதம்’ என்ற சொல்லோடு இணைத்தால் ‘அக’ஷ்பதம்’ என்ற சொல் கிடைக்கும் போது, ‘அஸேவித’ என்று குத்திரத்தில் காணப்படுஞ் சொல்லின் தேவையென்ன? “அதைப் போன்ற ஆனால் அதுவல்ல” (ஸத்³ருஸ்) என்ற பொருளில் ‘நஞ்’ எதிர்மறைத் தொகையில் பயன்படுத்தப்படும். “பிராம்மணனல்லாத ஆனால் கூடித்திரியன் அல்லது வைசியன் ஆன மனிதன்” என்ற பொருட்படும். ஆகையால், “அகோஷ்பத” எதிர்மறையொட்டான ‘நஞ்’ உடன் ‘மேய்ச்சல் நிலம் போன்றவிடம் ஆனால் மாடுகள் அங்கு மேய்வதில்லை’ என்ற பொருளை உணர்த்தும். அப்படியானால் “அந்த இடத்தில் மாடுகள் மேயும் வாய்ப்பு உள்ளது” என்ற பொருளை (மறைமுகமாக) உணர்த்தும். ஆனால்,

இச்சூத்திரத்தில் சுட்டும் பொருள் அதுவல்ல. அத்தகைய வாய்ப்பு ஏதுமில்லையென்ற பொருளையே இது சுட்டும். ஆகவே ‘அஸேவித’ என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மாடுகள் உள்ளே நுழைய முடியாத அடர்ந்த காடு. அக’ஷ்பதம் என்று கூறப்படுகிறது.

6.1.146 ஆஸ்பதம் ப்ரதிஷ்ட²யாயம்

ஆஸ்பதம் என்ற சொல்லில் ‘ப’வுக்குமுன் ‘ஸுட்’ விதிக்குப் புறம்பாக இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் பொருள் “நிலையான இடம்” என்பதாகும். ஆ + பத்³யதே அஸ்மின் = ஆஸ்-பத்³ + க’ (3.3.118) ஆஸ்பதம் “இடம், இருக்கை, குடியிருக்குமிடம், மேன்மை” ஆனால் ஆ³ப்தம் (2.1.13, 3.10) “கால் வரையில்”

6.1.147 ஆஸ்சர்யம் அநித்யே

‘வழக்கமான ஒன்றுக்கு மாறுபட்ட’ (அநித்யம்) என்ற பொருளில், ‘ச’வுக்கு முன் ‘ஸுட்’ இணைக்கப்பட்ட ‘ஆஸ்’சர்யம்’ என்ற சொல் நியாதனமாகும்.

ஆங் + சர் + யத் = ஆஸ்’சர்யம் ‘வியப்பான’,

ஆஸ்சர்யம் யதி ஸ பூ³ஜீத “அவன் உண்டால் அது வியப்பானது” ஆனால்

ஆஸ்சர்யம் கர்ம ஸோ³ப³னம் ‘நல்ல செயல் செய்யப்பட்ட வேண்டியது.’

6.1.148 வர்சஸ்கே அவஸ்கர:

‘மலம்’ என்ற பொருளில் ‘க்’வுக்குமுன் ‘ஸுட்’ இணைக்கப்பட்டு விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொல் அவஸ்கர: அவ + க்ரு + அப் (3.3.57) = அவஸ்கர ‘மலம்’ ஆனால், ‘புழுதி’ என்ற பொருளைச் கட்டும்போது ‘அவகர’ என்றாகும்.

6.1.149 அபஸ்கரோ ரத’ாங்கம்

“தேரின் ஒரு பகுதி” என்ற பொருளைச் கட்டும் “அபஸ்கர” என்ற சொல், ‘க்’வுக்கு முன் ‘ஸுட்’, விதிக்குப் புறம்பாக இணைக்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்ட சொல்.

அபஸ்கர: ‘தேரின் ஒரு பகுதி’ ‘தூவுதல், சிதறுதல்’ என்ற பொருளில் ‘அபகர’ என்றாகும்.

6.1.150 விஷ்கிர: ஸ’குனிர் வா

‘புறவை’ என்ற பொருளைச் கட்டும் ‘விஷ்கிர:’ என்ற சொல், ‘கிரதி’யின் ‘க்’வுக்கு முன் ‘ஸுட்’ ஒட்டு விதிக்குப் புறம்பாக ‘ஸுட்’ இணைக்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்ட சொல். இது விருப்பாகும். விஷ்கிர: ‘வீட்டுக்கோழி’ முதலியவை. விகிர-சிதறுதல்.

6.1.151 ஹ்ரஸ்வாத் சந்த்ர’ உத்தர பதே’ மந்த்ரே

மந்திரப் பகுதியில், குறிலிற்றுச் சொல்லை முதலுறுப்பினராகவும், ‘சந்த்ர’ என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் அமைந்த தொகையில், ‘சந்த்ர’வுக்கு ‘ஸுட்’ இணைக்கப்படும்.

ஸூ + சந்த்ர’ர : ஸு + ஸுட் + சந்த்ர’ர = ஸுஸ் சந்த்ர’

(8.4.40) ஹரி + சந்த்ர’ = ஹரிஸ்’ சந்த்ர’ ஆனால் ஸுர்யாசந்த்ர’ மஸௌ “சூரியனும் சந்திரனும்” முதலுறுப்பினர் குறில் அல்ல.

ஸுசந்த்ரா பெளர்ணமாளி (மந்திரத்தைத் தவிர்த்த மற்ற இடங்களில்)

6.1.152 ப்ரதிஷ்கஸஸ்’ச கஸே:

‘ப்ரதி’யைத் தொடர்ந்து ‘கஸ்’ (சொல்) தாது வரும் போது, ‘க்’வுக்கு முன் ‘ஸுட்’ இணைக்கப்பட்டு விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொல் ‘ப்ரதிஷ்கஸ’ ப்ரதி + கஸ்’ + அச் (3.1.134) = ப்ரதி + ஸுட் + ‘கஸ’ = ப்ரதிஷ்கஸ: “தூதன், முன்னறிவிப்பாளர்”

க்ராமமத்ய க’மிஷ்யாமி ப’வ மே த்வம் ப்ரதிஷ்கஸ;

‘நான் இன்று கிராமத்தைப் பார்வையிடப் போகிறேன், நீ என்று கட்டியராகப் போ.’

ஆனால் ப்ரதிஷ்கஸ: கஸம் ப்ரதிஷ்கஸ; ‘சாட்டைக்கு பணியாத குதிரை’

6.1.153 ப்ரஸ்கண்வ ஹரிஸ்சந்த்ராவ்ருஷு

ப்ரஸ்கண்வ, ஹரிஸ்சந்த்ர என்ற சொற்கள் முறையே 'க்'வுக்கும் 'ச்'வுக்கும் முன் 'ஸுட்' இணைக்கப்பட்டு வேதத்தின் இருடியின் பெயரைச் சுட்டும்போது, நிபாதனங்கள்.

'ஹரிஸ்சந்த்ர' என்ற சொல் மந்திரப் பகுதியல்லாத மற்றவிடங்களிலும் காணப்படுமென்பதைச் சுட்டிச் சூத்திரத்தின் மூலம் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் ப்ரகண்வே தே'ஸு: ஹரி சந்த்'ரே மாணவக:

6.1.154 மஸ்கர மஸ்கரிணௌ வேணு பரிவ்ராஜகயோ:

மஸ்கர 'மூங்கில்' மஸ்கரின் 'மிட்க்' என்ற சொற்கள், 'ஸுட்' இணைக்கப்பட்டு விதிப்படியாக்கப்படாத சொற்கள்.

'மகர' ஆக்கப்பட்ட சொல்லல்ல. அதாவது, இந்தப் பிராதிபதிகம், குறிப்பிட்ட வொட்டினைத்துத் தருவிக்கப்பட்ட சொல்லல்ல. இதோடு 'ஸுட்' இணைக்கப்பட்டு 'மஸ்கர' என்ற சொல்லாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மஸ்கர + இனி = மஸ்கரின் துறவி' ஆனால் மகர 'முதலை', மகரீ-கடல்' 'க்ரு தாதுவுடன் 'மா' இணைக்கப்பட்டு, விதிக்குப்பறம்பாக 'அச்' இணைத்து ஆக்கப்பட்டது 'மஸ்கர' என்ற சொல்லென்பது ஒரு சாராரின் கருத்து. மா + க்ரு + அச் = மா + ஸுட் + க்ரு + அச் = ம + ஸ் + கர = மஸ்கர
மா க்ரியதே யேன ப்ரதிஷித்யதே. "இதனால் தடைசெய்யப்பட்டது", அதாவது 'மூங்கில், கம்பு' மா + க்ரு + அச் = மா + ஸுட் + க்ரு + அச் = மஸ்கர + இன் = மஸ்கரின் மாகரணஸிலோ 'உலகத்தைத் துறந்தவன்'

6.1.155 காஸ்தீராஜஸ்துந்தே³ நக்³ரே

காஸ்தீர, அஜஸ்துந்தே³ என்ற சொற்கள் நகரங்களின் பெயரைக் குறிக்கும்போது, நிபாதனங்கள் (ஸுட் இணைத்து) ஆனால் காத்தீரம் "மோசமான கரை", அஜதுந்த 'துருத்திக் கொண்டிருக்கும் ஆட்டின் வயிறு'

6.1.156 காரஸ்கரோ வ்ருஷ:

'மரம்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது 'காரஸ்கர' என்ற சொல் 'ஸுட்' இணைக்கப்பட்டு ஆக்கிய நிபாதனம் ஆகும்.

ஆனால் கார கர: "ஒருவருக்காகச் செயலாற்றுவவர்" இதைத் தனிச் சூத்திரமாக்காமல், அடுத்த சூத்திரத்துடன் இதைச் சேர்த்துக் கூறுகிறார்கள் சிலர்.

6.1.157 பாரஸ்கர ப்ரப்⁴ருதீனி ச ஸம்க்³ரூயாம்

'பாரஸ்கர' முதலிய சொற்களும் பெயரைச் சுட்டும்போது, இத்தகைய நிபாதனங்களே.

பார + க்ரு + ட் (3.2.30) = பார + ஸுட் + கர = பாரஸ்கர "ஒரு நாட்டின் பெயர்";

காரஸ்கர ஒரு மரத்தின் பெயர்; ரதஸ்பா “ஒரு நதியின் பெயர்”; கிஷ்கு “ஓரளவையின் பெயர்”; கிஷ்கிந்தா “ஒரு குகையின் பெயர்”;

வா: தத் ப்ருஹதோ; கரபத்யோஸ் சோர தேவத்யோ; ஸுட் தலோபஸி
சதத், ப்ருஹத் ஆகியவைகளோடு முறையே, கர, பதி என்ற சொற் களை
இணைக்கும்போது, ‘ஸுட்’ இணைக்கப்பட்டு, திருடன், கடவுள் என்ற
பொருளைச் சுட்டும்போது நிபாதனங்களாகும். அவைகளின் ‘த’ கெடும்.

தத் + கர = தத் + ஸுட் + கர = த டி - ஸ்

கா = தஸ்கா; ப்ருஹத் + பதி = ப்ருஹத்

ஸுட் + பதி = ப்ருஹ டி - ஸ் - பதி - ப்ருஹஸ்பதி

மற்ற பொருளில் தத்கர: ‘அதைச் செய்பவன்’

ப்ருஹஸ்பதி

வா: ப்ராத்தும்பதௌ கவி கந்தரி

‘ப்ர’ என்ற உபசர்க்கத்தைத் தொடர்ந்து ‘தும்பதி’ என்ற வினை வரும்போது
‘ப்ர’வையடுத்து ‘ஸூட்’ அவ்வினையின் கர்த்தா பகவாக அமையும்போது
இணைக்கப்படும்.

ப்ரஸ்தும்பதி கௌ:

ஆனால் ப்ரதும்பதி வனஸ்பதி ‘மரம்’

6.1.158 அனுதாத்தம் பதமேகவாஜம்

ஒரு சொல்லின் ஓரசையைத் தவிர்த்த, அவ்வசை உதாத்தமாகவோ, (உயர்
ஒலியழுத்தம் அல்லது கரம்)

ஸ்வரிதமாகவோ (உயர்-கீழ் ஒலியழுத்தமாகவோ) மற்ற வசைகள்
அனுதாத்தம் (கீழ் ஒலியழுத்தம்) ஆகும்.

இது சுரத்தைப் பற்றிப் பேசும் பரிபாஷா. ஒரேயொரு அசையைத் தவிர்த்து,
ஒரு சொல்லின் மற்றவசைகள் கரம் பெறாது. (அனுதாத்தம்) ஒரு சொல்லில்
சுரத்தை (உதாத்தமோ அனுதாத்தமோ) விதிக்கும் சூத்திரத்தோடு, இந்த
பரிபாஷாவையும் சேர்த்து பொருளை விளக்க வேண்டும். உதாத்தமோ
அனுதாத்தமோ விதிக்கப்பட்ட அசைகளைத் தவிர ஒரு சொல்லின் மற்ற
அசைகள் அனுதாத்தமாகும்.

பெயரடிச் சொல், வினையடிச் சொல், ஒட்டு ஆகியவைகள் அவைய
வைகளுக்குரிய உதாத்தமோ ஸ்வரிதமோ கொண்டதாகும். ஓரடிச்
சொல்லையும் ஒரொட்டையுமிணைத்து ஒரு பதத்தைத் தருவிக்கும்போது,
அப்பதத்தின் ஓரசைமட்டும் உதாத்தமோ ஸ்வரிதமோ பெறும், மற்றவசைகள்
அனுதாத்தமாகும். காட்டாக, ஒரு தாதுவின் இறுதியசை உதாத்தமாகும்
என்ற 6.1.162 விதிக்கிறது.

ஆகையால், இறுதியசையைத் தவிர்த்த மற்ற அசைகள் அனுதாத்தமாகும்
என்ற பொருள் கொள்ள வேண்டும். கோபாயதி என்ற வினைச் சொல்லின்

‘ய’ உதாத்தமாகும். மற்ற அசைகள் அனுதாத்தமாகும்:

லூ + ஸ்னா, இங்கு, ஊ, ஆ (ஸ்னா) இரண்டுமே உதாத்தம் ஆகும். லூ + ஸ்னா = லுனா என்ற வினையடிமில், இறுதி ‘ஆ’ உதாத்தம் பெறும். லூ + ஸ்னா = திப் லுனாதி இங்கு ‘ஆ’ உதாத்தம் பெறும். ஏனென்றால் ‘தி’ அனுதாத்தமாகுமென்று 3.1.4 விதிக்கிறது.

லூ + ஸ்னா + தஸ் = லுனீத: இங்கு இறுதி ‘அ’ (தவின்) உதாத்தம் பெறும். லூ + ஸ்னா + அந்தி = லுனந்தி: ‘அ’ உதாத்தம் பெறும்.

லுனீதஸ் + தரப் + ஆம் = லுனீதராம்

‘லுனீதஸ்’ இன் ‘அ’வும், ‘ஆ’ இன் ‘ஆ’வும் உதாத்தம், இதிலிருந்து ஆக் கப்பட்ட லுனீதராம் என்ற பதத்தின் இறுதி அசையான ‘ஆ’ உதாத்தமாகும். மற்ற அசைகள் கரம் பெறா.

ஒரு பதம், அடிச் சொல் (ப்ரக்ருதி), ஆகமம், ஆதே’ஸம், ஒட்டுக்க ள், ஆகியவைகள் கொண்டதாகவிருக்கும். இவைகள் ஒவ்வொன்றும் அதற்குரிய சுரம் பெற்றதாக இருக்கும். ஆயினும், இவைகளை இணைத்து ஒரு பதமாக்கும் போது ஒரேயொரு அசை மட்டும் ஒலியழுத்தம் (சுரம்) பெறும். மற்றவைகளில் சுரம் குறிக்கப்படமாட்டாது. ஒரு சொல்லைத் தருவிக்க அடுத்தடுத்து தொடர்ச்சியாக பயன்படுத்தும் பல விதிகளையும் அவைகளின் வரிசைக்கிரமத்தையும் பொறுத்து, ஒரு சொல்லின், தகுந்த சுரம் எது வாகுமென்று தீர்மானிக்கப்படும். வரிசைக்கிரமத்தில், பின்னால் நிற்கும் விதி முன்னால் நிற்கும் விதியைவிட பலம் பொருந்தியது, அந்நிய விதியைவிட ந்திய விதி பஹிரங்க விதியைவிட அந்தரங்க விதி, உத்யாக விதியைவிட அபவாத விதி பலம் பொருந்தியது போன்ற விளக்கும் விதிகள் இதற்கு எடுத்து காட்டுக்கள், இவை பெல்லாவற்றையும் பயன்படுத்திய பிறகு, எந்த விதி கடைசியாக நிற்கிறதோ அந்த விதி பயன்படுத்தப்படும்.

மற்றொரு விதி பயன்படுத்தக்கூடியதாக இருந்தாலும், (அதைவிட) ஒரு விதி பயன்படுத்தக்கூடியதாக நிற்கும்போது, முன்னால் கூறியதைப் பின்னால் கூறியது தடுக்கும்.

காட்டாக கோபாயதி. இச்சொல் “கு³ப்” என்ற தாதுவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட சொல். ஒரு தாதுவாக நிற்கும் போது “கு” அசை ஒலியழுத்தம் பெறும் (6.1.162) ‘ஆய’ என்ற ஒட்டை அத்தாதுவோடு இணைக்கும்போது, (3.1.28), இது கோபாய’ என்று ஆகும். அப்போது, ஒட்டு ஒலியழுத்தம் பெறும் (3.1.3) அதாவது ‘பா’ ஒலியழுத்தம் பெறும். இப்போது 3.1.32 பயன்படுத்தப்படும்.

அதன்படி ‘ஆய’ ஒட்டிணைத்துத் தருவிக்கப்படும் சொல், ஒரு தாதுவாகும். ஆகையால் கோபாய ஒரு தாதுவாகிறது. ஆகவே ஒரு தாதுவுக்கு விதிக்கப்பட்ட ஒலியழுத்தம் பெறும் (6.1.164). ‘கோபாய’வின் ‘ய’ ஒலியழுத்தம் பெறும்.

இவ்வெடுத்துக்காட்டில் ப்ரத்யய ஸ்வர (ஒட்டின் சுரம்) (3.1.3) ஒட்டின் முதல் அசை ஒலியழுத்தம் பெறவேண்டும்)

விதி தாதுஸ்வர (6.1.191) (ஒரு தாதுவின் இறுதியை ஒலியழுத்தம் பெறுவண்டும்) விதிக்கு அபவாதம். ஆகவே, தாது ஒலியழுத்தம் பெறுவதைத் தடுக்கிறது. ஒரொட்டையிணைத்துத் தருவிக்கப்பட்ட தாதுவைப் பொறுத்தவரையில் ஸ்திஸிஷ்ட விதி (எது கடைசியில் நிற்கிறதோ) ப்ரத்யய ஸ்வரத்தைத் தடை செய்கிறது. ஏனென்றால், ஒரொட்டையிணைத்தபிறகும், இத்தகைய சொற்கள் தாதுவென்றே குறிப்பிடப்படும். கார்ஷ்ணோத்தராஸங்க³ புத்ர: “கருப்பு நிற அங்கவஸ்திரத்தையணிந்து கொண்டிருப்பவனின் மகன்”. அதாவது “பல தேவரின் மகன்”. இது ஒரு பஹுவீஹித் தொகை. பஹுவீஹிஸ்வரம் (6.2.1), ஸமாஸஸ்வரத்துக்கு (6.1.223) அபவாதம். ஆகையால், ஸமாஸ ஸ்வரத்தை இது தடை செய்யும். இதற்கு மேலும் சொல்லிணைத்து ஒரு தொகையாக்கும்போது, ‘ஸ்திஸிஷ்ட விதிப்படி, பஹுவீஹிஸ்வரமும் தடுக்கப்படும். கடைசியில் ஆக்கப்பட்ட சொல் ஒரு தொகைதான். பஹுவீஹி தொகையல்ல.

வர்: விபக்திஸ்வரான் நஞ்ஸ்வரோ பல்யானிதி வக்தவ்யம் நஞ்ஸ்வரம், (எதிர் மறையொட்டின் ஒலியழுத்தம்), வேற்றுமையுருபின் ஒலியழுத்தத்தைவிட (விபக்திஸ்வரம்)

பலம் பொருந்தியது. அதிஸ்ர என்ற எதிர்மறைத் தொகையில், ‘திஸ்ரு’வுக்குப் பின் வரும் ‘ஜஸ்’ என்ற வேற்றுமையுருபு ஒலியழுத்தம் பெறும் (6.1.166) என்ற விபக்திஸ்வர விதி, ஸ்திஸிஷ்ட மாக இருந்தபோதிலும் 6.2.2இல் விதிக்கப்பட்ட எதிர்மறையொட்டின் ஒலியழுத்தம் (நஞ்ஸ்வரம்) அதைத் தடைசெய்யும் ஏனென்றால், எதிர்மறைத் தொகை தத்புருஷத் தொகையாகும்.

வர்: விபக்தி நிமித்தஸ்வராச்ச நஞ்ஸ்வரோ பல்யானிதி வக்தவ்யம் வேற்றுமையுருபுகளால் உண்டாக்கப்படும் ஒலியழுத்தத்தைவிட ‘நஞ்ஸ்வரம்’ பலம் பொருந்தியது. காட்டாக, ‘அசத்வர:’ என்ற எதிர்மறைத் தொகையில், ‘ஆங்’ என்ற ஆகமம் வேற்றுமையுருபு இணைக்கப்பட்டதால் வருகிறது. அதாவது ஸர்வநாமவொட்டுக்கள் தொடரும்போது மட்டுந்தான் ‘ஆங்’ ஆகமம் வரும் (7.1.98). இந்த ‘ஆ’ உதாத்தகரம் கொண்டது (6.1.98) ஆயினும் எதிர்மறைச் சொல்லின் ஒலியழுத்தத்தினால், இந்த ‘உதாத்த’ ஸாரம் தடுக்கப்படுகிறது.

6.1.159 கர்ஷாத்வதோ க்ரோ அந்த உதாத்த:

க்ருஷ் இழு, என்ற தாது அல்லது ‘ஆ’ வீற்றுத் தாது ஆகியவைகளோடு ‘க்ரு’ (க்ருத்) ஒட்டிணைக்கப்பட்டு

ஆக்கப்பட்ட சொல்லின் இறுதியை உதாத்த ஸாரம் பெறும்.

க்ருஷ் + க்ரு: கர்ஷ: (7.2.86) ‘இழுத்தல், உழுதல்’ பச் + க்ரு: பாக: (7.2.118, 3.52); த்யஜ் + க4ஜ்: த்யாக: ரஞ்ஜ் + க்ரு: ராக்: ‘சாயமேற்றதல்’ த3ர + க்ரு: தீர + யுக் + அ (7.3.33) = தீரய: ‘பரிசு’

பின்னால் வரும் 6.1.197க்கு இது முன்னாலேயே விதிக்கப்பட்ட புறனடை ‘ஞ்’

இத்தாகக் கொண்ட ஓட்டை இணைத்துத் தருவிக்கப்படும் சொல்லின் முதலசை உதாத்த கரம் பெறும் என்று இச்சூத்திரம் விதிக்கிறது. ஆனால் மேலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் எடுத்துக்காட்டுகளெல்லாம், இச்சூத்திரத்தின்படி இறுதியசையில் உதாத்த கரம் பெறுகின்றன. 'க்ருஷ்' என்ற தாதுவைக் குறிப்பிடாமல், 'கர்ஷ' என்ற சொல் இச்சூத்திரத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. துதாதி கணத்தைச் சேர்ந்த 'க்ருஷ்' தாதுவை இங்கு குறிக்காது. ப'வாதி கணத்தைச் சேர்ந்த 'க்ருஷ்' தாதுவில் தான் இவ்விதி செயற்படுமென்று சுட்டத்தான் இச்சூத்திரத்தில் 'கர்ஷ' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. துதாதி வகுப்பைச் சேர்ந்த 'க்ருஷ்' விலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட சொல்லின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

6.1.160 உஞ்சு²நாம் ச

'உஞ்சு²' முதலிய சொற்களின் இறுதியசை உதாத்தமாகும். உஞ்சு² + க'ஞ் = உஞ்சு:

உஞ்சு: ம்லேச்சு², ஐஞ்ஜு, ஐல்ப: ஆகிய 'க'ஞ்' ஈற்றுச் சொற்கள் முதலசையில் உதாத்தம் பெற்றிருக்கும். இச்சூத்திரம் இவைகளினிறுதியசையில் உதாத்தத்தை விதிக்கிறது. ஐப: வ்யத⁴: என்பவைகளி் 'அப்' ஒட்டிணைத்து ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் (3.3.61). இவைகள் தாதுக்களின் சுரத்தை, அநாவது முதலசையில் உதாத்தைப் பெற்றிருக்கும் (6.1.162) 'வத்' என்று சிலர், 'வ்யத'வை படிக்கிறார்கள். 'யஜ்' தாதுவோடு 'க'ஞ்' ஒட்டிணைத்து 'யுக' என்ற சொல் தருவிக்கப்படும் 'யு'வின் 'உ' குணமாகாதது விதிக்குப்பறம்பானது. இச்சொல் 'யுகம்', வண்டியின் ஒரு பகுதி' என்ற பொருட்களைச் சுட்டும், வேறு பொருளில் 'யோக' என்று ஆகும்.

வா: க்ரோ தூ³ஷ்யே அப³ந்த:

'அப்' ஈற்றுச் சொல்லான 'க்ர:', விஷம் என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது இறுதியசையில் உதாத்தம் பெறும். மற்ற பொருளில் முதலசை உதாத்தமாகும்.

வா: வேத³ வேக³ வேஷ்ட ப்ந்த³: கரணே வேத³, வேக, வேஷ்ட, ப்ந்த³ ஆகிய சொற்கள் 'க'ஞ்' ஒட்டால் ஆக்கப்பட்டவை (3.3.121) இவைகள் கருவியைச் (கரணம்) சுட்டும்போது இறுதியசை உதாத்தம் பெறும். இவைகள் 'பாவத்தைச் சுட்டும்போது முதலசை உதாத்தமாகும்.

வா ஸ்து யத்³ ருவச் ச²ந்த³ஸி

வேதமொழியில், ஸ்து, யு, த்³ரு ஆகியவைகளிலிருந்து தருவிக்கப்படும் சொற்களும் இத்தகைய கரம் பெறும்.

பரிஷ்டுத், ஸ்யுத், பரித்³ருத்

பரி + ஸ்து + க்வித் = பரி + ஷ் + ஸ்து + பரிஷ்டுத்

வா: வர்தநி: ஸ்தோத்ரே

ஸாம வேதத்தில் காணப்படும் வர்தனி என்ற சொல் இறுதியசையில் உதாத்தம் பெறும்.

மற்ற இடங்களில் இச்சொல்லின் நடுவசை உதாத்தமாகும்.

வ்ருத் + நி : வர்தனி:

வா: ஸ்வப்ரே திர:

‘த்’ (த்ரு), ‘குக்’யென்ற பொருளைச் கட்டும்போது அதன் இறுதியசை உதாத்தமாகும்.

வேறு பொருளைச் கட்டும்போது முதலசை உதாத்தமாகும்.

வா: ஸாம்ப் தாபௌ பாவ கர்ஹாயாம்

ஸாம்ப், தாப என்ற சொற்கள் ‘இகழ்ச்சிக்குரிய’ என்ற பொருளைச் கட்டும்போது இறுதியசையில் உதாத்தம் பெறும். ஸாம்போ பிச்சுதே - பிச்சை கேட்பது இகழ்ச்சி

இது ப்ஹுவர்ஹித்தொகை ஆகையால் முதலுறுப்பினர் ஒலியழுத்தம் பெற வேண்டும். இது அதன் புறனடை தாபோ த்ஸ்யுனாம்.

திருடர்களால் நல்ல மனிதர்கள் துன்புறுத்தப்படுவது (தாப) இகழ்ச்சிக்குரிய செயல். மற்ற பொருட்களைச் கட்டும்போது முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

வா: உத்தம் ஸ்ஸ்வத்தம் ஸப்்தௌ ஸர்வத்ர

உத்தம், ஸ்ஸ்வத்தம் என்ற சொற்கள் எல்லா இடங்களிலும் இறுதியசையில் உதாத்தம் பெறும்.

சிலர் ‘பாவ கர்ஹாயாம்’ என்ற சொல்லையும் இத்துடன் சேர்த்து பொருள் விளக்குவர்.

வா: பச்சு மந்த் போக் தேஹ:

பச்சு, மந்த், போக், தேஹ ஆகியவைகள் ‘க’ஞ் ஈற்றுச் சொற்கள்.

பச்சு, ணயந்தமானாலும், இங்கு இத் தாது ‘க’ஞ் ஈற்றுச் சொல்லாகும்.

பச்சு-‘உண்ணுதல்’, மந்த்-‘கடைதல்’

பிஜ்-வளைதல், திஹ் சேர்த்தல், குவித்தல்”

6.1.161 அனுதாத்தஸ்ய ச யத்ரோதாத்த லோப:

‘உதாத்த அசையை ஓரனுதாத்த அசை தொடர்ந்தால் அவ்வதாத்தம் கெடும்.

இது கெடுவதால், அனுதாத்த அசை உதாத்தம் பெறும்.

குமார + ஸீப் = குமார் ஷ + ஈ = குமாரீ (4.1.20; 6.4.148)

‘குமார’ என்ற சொல்லினிறுதியசை உதாத்தமாகும்.

‘அனுதாத்தமான ஸீப்’ அச்சொல்லைத் தொடர்வதால் கெடுகிறது (6.1.148)

ஆகவே, அனுதாத்த ஈ, உதாத்த ஈ

ஆகிறது.

பதின் + ஸ்ஸ் = பத்² ிஃ + அஸ் (7.1.88)

பத்¹: 'இ' உதாத்தம், 'அ' (ஸ்ஸ்)

அனுதாத்தம், 'இன்' கெட்டபிறகு, 'அ' உதாத்தமாகிறது. குமுத + ட்மதும்
(4.2.87) : குமுத ி + மத் குமுத³வத் (8.2.10)

'குமுதத்தின்' இறுதியசையான 'அ' உதாத்தம் தொடர்ந்து வரும். 'மதுப்'யின்
அனுதாத்த அசையால், அது கெட்டு, அதன்பிறகு 'வத்' உதாத்தம் பெறுகிறது.

6.1.162 தாதோ:

ஒரு தாதுவின் இறுதியசை உதாத்தமாகும்.

பசதி (<பச்) 'அ' உதாத்தம்

பட்²தி (<பட்) 'அ' உதாத்தம்

கோபாயதி (கு¹ப் + ஆய + ஸப் + திப்) : கோப் - ஆய + அ + தி = கோபாயதி
'ய'வின் 'அ' உதாத்தம்.

6.1.163 சி:

'ச' ஐ இத்தாக் கொண்ட ஓரொட்டைச் சேர்த்துத் தருவிக்கப்பட்ட சொல்லின்
இறுதியசை உதாத்தமாகும். பீாஸ் + கு¹ர்ச் : பீாஸ் + உர (3.2.161) = பீாஸூர
இறுதி 'அ' உதாத்தமாகும். பீ¹ஞ்ஜ + கு⁴ர்ச் : பீ¹ங்ஞர் (7.3.52) இறுதி 'அ'
உதாத்தமாகும்.

மித் + கு¹ர்ச் : மேஞர்

6.1.164 தத்¹தி¹தஸ்ய:

'ச' ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட தத்தித ஒட்டையிணைத்து ஆக்கப்பட்ட சொல்
இறுதியசையில் உதாத்தம் பெறும். குஞ்ஜ + சப்¹ஞ் (4.1.98) + ஞ்ய (5.3.113) :
கௌஞ்ஜ ி - ஆயள - ஞ்ய : கௌஞ்ஜ ி - ஆயன் ிய : கௌஞ்ஜாயன்ய :
பன்மைவில் 'ஞ்ய'வுக்கு 'ய' பதிவியாகும். குஞ்ஜ + சப்¹ஞ் + ி + ஜஸ் :
கௌஞ்ஜாயன். 'சப்¹ஞ்' இல் 'ச', 'ஞ்' என்ற இரண்டு 'இத்' காணப்படுகிறது.
'ச' ஒவியழுத்தத்தை இவ்விதிக்குக் கட்டுப்படுத்துக்கிறது. 'ஞ்' இருவகையில்
செயற்படுகிறது.

1) 6.1.197இன்படி ஒவியழுத்ததை விதிக்கிறது

2) 7.2.117இன்படி 'வ்ருத்தி' ஆக்கம் உண்டாக்குகிறது. இப்போது,
தருவிக்கப்பட்ட சொல் 'ச' இனால் ஒவியழுத்தம் பெறுமா அல்லது 'ஞ்' னால்
ஒவியழுத்தம் பெறுமெனவன்ற கேள்வி எழும்புகிறது. இச்சூத்திரத்தின்படி
'ச'வின் ஒவியழுத்தம் பெறவேண்டும். 'ஞ்'வின் அல்ல. ஏனென்றால் 'ஞ்'
இரண்டு செயல் முறை கொண்டதால், ஒவியழுத்தமில்லாவிட்டாலும்
மற்றொரு வகையிலாவது செயற்பட முடியும். ஆனால் ஒரே ஒரு செயல்
மட்டும்கொண்ட 'ச' அச் செயலும் இல்லாவிட்டால், அதற்கு வாய்ப்பே
இல்லாமல் போய்விடும்.

6.1.165 கித:

'க்'ஐ இத்தாக் கொண்ட தத்தித் ஒட்டிணைத்துத் தருவிக்கப்பட்ட சொல்லின் இறுதியை உதாத்தமாகும்.

நட³ + நாட³ ழு + ஆயன (7.1.2; 2.118) = நாடாயன:

இறுதி 'அ' உதாத்தமாகும், சாராயன: ஆகஷிக:, ஸாலாகிக: (ட²க் ஒட்டினால் ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் (4.4.1) இறுதி 'அ' உதாத்தமாகும்.

6.1.166 திஸ்ருப்'ய: ஸஸ:

'திஸ்ரு' (மூன்று)வோடு ஜஸ் (முதல் வேற்றுமைப் பன்மை) இணைக்கப்படும்போது, அதனிறுதியை உதாத்தம்பெறும்.

திஸ்ரு + ஜஸ் = திஸ்ர: (பெண்பால்) '3' 8.2.4இல் விதிக்கப்படும் 'ஸ்வரித' ஒலியழுத்தம் வருவதை இது தடைசெய்கிறது. 'திஸ்ரு' ('த்ரி'இன் பெண்பால் 7.2.99) எப்போதுமே பன்மையாகும். ஏழு வேற்றுமைகளில் இரண்டாம் வேற்றுமை பன்மை, 6.1.174, இன்படி, இறுதியைசையில் உதாத்தம் பெறும். மெய்யில் தொடங்கும் வேற்றுமையுருபுகள் இணைக்கும்போது 6.1.179இன்படி அவைகள் உதாத்தமாகும். (3, 4, 5, 6, 7 வேற்றுமைப் பன்மையுருபுகள் மெய்யெழுத்தை முதலாகக் கொண்டவை) மற்ற விதிகளினால் குறிப்பிடப்படாத ஒரேயொரு வேற்றுமை முதல் வேற்றுமைப் பன்மை. 'உதாத்தத்தை' விதிக்கும் இச்சூத்திரம் அமைக்காவிட்டால், இது 'ஸ்வாரிதம்' பெற்றிருக்கும்.

6.1.167 சதுர: ஸ'ஸி

'சதுர்' (4) ஸஸ் (2ஆம் வேற்றுமைப் பன்மை) தொடரும்போது இறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

சதுர் + ஸஸ் = சதுர: பஸ்ய "நாலைப்பார்"

'உ' உதாத்தமாகும்.

ஆனால் சதஸ்ர: (பெண்பால்)

பஸ்ய. முதலை உதாத்தம் (பார்க்க 7.2.99 வார்த்திகம்)

6.1.168 ஸாவேகாசஸ் த்ருதியாதிர் விப'க்தி:

7ஆம் வேற்றுமையுருபுகளை இணைக்கும்போது அடிச் சொற்கள் ஓரசையைக் கொண்டதாக நிற்குமானால் அவ்வடிச் சொற்களோடு இணைக்கப்படும், 3ஆம் வேற்றுமையுருபுகளும், அதைத் தொடர்ந்துவரும் வேற்றுமையுருபுகளும் உதாத்தமாகும். வாச் + ஸு (7ஆம் வேற்றுமைப் பன்மையுருபு) வாக்ஷ வாசாச², வாக்'ப்யீம், வாக்'ப'இ²:

ஆனால் வா²க், வா²சௌ, வா²ச: (முதல் வேற்றுமை)

வாஉசம் (2ஆம் வேற்றுமையொருமை)

ராக்'ஸூ (3ஆம் வேற்றுமையொருமை)

ராஜன் + ஸு ராஜ னு - ஸு : ராஜஸு

ஏழாம் வேற்றுமைப் பன்மையில், ராஜன் என்ற பெயர்ச் சொல், ஓரசை கொண்டதல்ல. ஈரசை கொண்டது. ஆகவே இதன் 3ஆம் வேற்றுமையுருபு உதாத்தமாகாது.

6.1.169 அந்தோதாத்தாதுத்தர பதாதீன்ய தரஸ்யாம நித்ய ஸமாஸே அநித்யஸமாஸத்தின் இறுதியுறுப்பினராக நிற்கும், இறுதியசையில் உதாத்த கரம் பெற்ற ஓரசை சொல்லோடு, மேலே கூறிய வேற்றுமையுருபுகளை இணைக்கும்போது அவ்வேற்றுமையுருபுகள் விருப்பாக உதாத்தம் பெறும்.

3. பரம வாசா² அல்லது பரமவா²சா

4. பரமவா²சே அல்லது பரமவாச்²ஏ

5. பரமவா²ச: அல்லது பரமவாச்²அ²:

6.1.223 ஒரு தொகையினிறுதியசை உதாத்தமாகுமென்று

விதிக்கிறது. வேற்றுமையுருபுகள் உதாத்தம் இல்லாமல் அமையும்போது இவ்விதி பயன்படுத்தப்படும். இது மாற்று வடிவங்களைக் கொடுக்கிறது. அவாச் ஊமை அ²வாசா, ஸா²வாசா ஆகியவைகள் தத்புருஷத் தொகைகள்

6.2.2இன்படி முதலுறுப்பினர் தனது ஒலியழுத்தை நீக்காமல் கொண்டிருக்கும். அ²வாசே (6.2.2)

இக்குத்திரத்தில் 'உத்தரபத்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தாவிட்டாலும் 'அநித்ய ஸமாஸே' என்ற சொல், இது ஒரு தொகையைப் பற்றிய விதியென்று தெளிவாக்கும். இச்சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருக்காவிட்டால், ஓரசையைக் கொண்ட, இறுதியசையில் உதாத்தகரம் பெற்ற அநித்ய ஸமாஸத்தோடு இணைக்கப்படும். மேற்கூறிய வேற்றுமையுருபுகள் உதாத்தமாகும் என்ற பொருளை இவ்விதி சுட்டும். அப்போது ஏகாச: (ஓரசை), பொதுவாகத் தொகையைக் குறிக்குமேயல்லாத, இவ்விதியால் சுட்டப்பட்ட வேண்டிய இரண்டாவது உறுப்பினரைக் குறிக்காது. ஸ்வோர்க் (ஸா²ன ஊர்க்) என்ற தொகைக்கும் இது பொருந்துவதாகும். ஸ்வோர்ஜா, ஓரசைக்கு மேற்பட்ட அதாவது பல அசை கொண்ட தொகைகளில் இது செயற்படாது இந்த விதி. நித்யஸமாஸத்துக்கல்ல. அக்னிசி²தா, ஸோமஸா²தா. இவைகள் சூ. 2.2.19இன்படி நித்யஸமாஸமாகும். இவைகளினிரண்டாவது உறுப்பினர் தனது ஒலியழுத்தை நீக்காமல் கொண்டிருக்கும் (6.2.139) அதனால் 'சி' உதாத்தமாகும்.

எந்தெந்தத் தொகை அதன் உறுப்பினர்களைத் தனித்தனியாகப் பிரித்துப் பொருளுணர்த்த முடியாததோ அந்த நித்ய ஸமாஸங்களிலும் இவ்விருப்பு விதி செயற்படும்.

அவா²சா ப்ராஹ்மணேன. அவாசா² ப்ராஹ்மணேன.

"பேசாத அதாவது ஊமைப் பிராம்மணனால்"

6.1.170 அஞ்சேஸ் சீந்த்ஸி அஸ்வ நாமஸ்தானே

'அஞ்ச்' ஈற்றுப் பெயர்ச் சொல்லுக்குப்பின் இணைக்கப்படும். ஸர்வநாமஸ்தானே வேற்றுமையுருபுகளைத் தவிர்த்த மற்ற வேற்றுமையுருபுகள் வேத மொழியில் உதாத்தம் பெறும்.

மேற்குத்திரங்களில் கூறப்பட்ட வேற்றுமையுருபுகளுடன், இரண்டாம் வேற்றுமைபெய்யுருபும், சேர்த்துக் கூறுவதற்காக "அஸ்வ நாமஸ்தானே" என்ற சொல் குத்திரத்தில் பயன்படுத்தியுள்ளது.

இந்த்ரா ததீசா? அஸ்த்மி: (ருக் 1.84.13)

'தீதீச' இன் 'ஈ' உதாத்தமாகும். (பார்க்க 6.1.222) ஆனால், இந்தச் குத்திரத்தின்படி வேற்றுமையுருபான 'அஸ்' உதாத்தம் பெறுகிறது.

தீதீச-ச ஸஸ் தீதீசஅ, தீதீசா,

தீதீசே

6.1.171 ஊடிதம்பதாத்த்யப் பம்ரைத்யுப்ய:

மேலே குறிப்பிட்ட வேற்றுமையுருபுகள், 'ஊட்' ஈற்றுச் சொற்கள், இதம், -பத் முதலியவைகள் (6.1.63-65) அப், 'தண்ணீர்', பம்ஸ் 'ஆண்', ரை 'செல்வம்', திவ் 'கவர்க்கம்' ஆகியவைகளோடு இணைக்கப்படும்போது உதாத்தமாகும்.

1. ப்ரஷ்டவாஹ் + ஸஸ் ப்ரஷ்ட-ஊட்:

+ ஸஸ் (4.132) = ப்ரஷ்டௌஹ: ப்ரஷ்டௌஹே

2. ஆப்யாம், ஆப்-இ:

3. நிபத், நிபதா, தீத், தீதா

4. அப் + ஸஸ் = அபஅ, அபஸு

5. பம்ஸு, பம்ஸா

6. ராய், ராயே

7. திவா, திவே

6.1.172 அஷ்டனோ தீர்காத்

மேலே கூறிய வேற்றுமையுருபுகள், நெடிலுயிற்று 'அஷ்டன்' என்ற சொல்லோடு இணைக்கப்படும்போது அவைகள் உதாத்தமாகும்.

அஷ்டாபி, அஷ்டாப்ய,

இரண்டாம் வேற்றுமைப் பன்மையிலிருந்து 'அஷ்டன்' என்ற சொல் அஷ்டா, அஷ்ட என்ற இருவடிவங்களாகும். அஷ்டாபி, அஷ்டாபி: 'க்ருத' வகுப்பைச் சேர்ந்ததால் 'அஷ்டன்' இறுதியசையில் உதாத்த சுரம் கொண்டது. 6.1.180இன்படி, இச்சொல், ஈற்றசையில் உதாத்தம் பெறும். இக்குத்திரம் அனைத் தடை செய்கிறது.

'தீர்காத்' என்ற சொல்லிலிருந்து, 'அஷ்டன்' இரண்டு வடிவங்கள் கொண்டது என்பது புலப்படும். ஆகவே, 7.2.84இல் விதிக்கப்பட்ட 'அ' பதிலியாவது விருப்பாகும். இல்லாவிட்டால் 'தீர்காத்' என்ற சொல் தேவையற்றது. ஏனென்றால், பொதுவாக கூறப்பட்ட 7.2.84 இனால், அஷ்டன் எப்போதுமே நெடிலீற்றுச் சொல்லாகவே ஆகும்.

6.1.173 ஸதுரனுமோ நத்³யஜாத்³

இடையொட்டு 'நும்' இணைக்காத 'ஸ'த்ரு' பிரத்தியத்தையிணைத் தாக்கப்பட்ட (இறுதியில் உதாத்தம் கொண்ட) சொற்களுக்குப்பின் பெண்பால் ஒட்டான 'ஈ' (நதீ) அல்லது "ஸர்மநாமஸ்தானத்தைத் தவிர்த்த மற்ற உயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட வேற்றுமையுருபுகள் வரும்போது அச்சொல்லின்று உதாத்தம் பெறும்.

துத்³ + ஸ' + ஸ'த்ரு + ஈ' = துத்³ + ஈ' = துத்³. ஆனால் துத்³ - அ² நதீ "துளைக்கும்" துத்³ + ஸ'ஸ் = துத்³ - அ², துத்³ + துத்³ ஆனால் துத்³ - அ² நத: துத்³ + ப்யாம் = துத்³ ப்யாம் த² த²: த² த² தா. இது முதலசையில் உதாத்தம் கொண்டது.

வா: ப்³ருஹன் மஹதோருப்ஸங்க்யானம்

ப்³ருஹத், மஹத் என்ற சொற்களும் இதனோடு சேர்ந்தவை. ப்³ரு ஹத்², மஹத்², ப்³ருஹதா², மஹதா²

6.1.174 உதாத்த யணோ: ஹல் பூர்வாத்

உதாத்த சுரம் கொண்ட உயிருக்கு அரையுயிர் (யண்) பதிலியாகும் போது, அதற்கு முன் ஒரு மெய் நிற்கும்போது, மேலே கூறப்பட்ட ஒட்டுக்கள் (அதைத் தொடர்ந்து வரும்) உதாத்தம் பெறும்.

க்ரு + த்ரு² + ஈ' = கர்த்ரு² - ஈ' (பெண்பால்) ஆனால்

க்ரு + த்ருன் + டா = ஆ = கர்த்ரு

க்ரு + த்ருன் + னே = ஏ² = கர்த்ரு,

'த்ருன்' ஒட்டினாலாக்கப்பட்ட சொற்கள் முதலசை உதாத்த சுரம் கொண்டவை.

இந்தச் சூத்திரம் 8.2.4க்கு முன்னாலேயே கூறப்பட்ட ஒரு புறநடை.

ப்³ஹுதித்² ப்³ராஹ்மணி பல சல்லடைகளையுடைய பிராம்மணப் பெண் என்ற பஹுவீஹித் தொகையில், இறுதியசையான 'உ' உதாத்த சுரம் கொண்டது (6.2.175).

ப்³ஹுதித் உ + டா = ஆ = பஹு தித்வா என்ற சொல்லில் உதாத்த உயிருக்குப் பதிலியாகும். அரையுயிர்க்கு முன் நிற்கும் எழுத்து ஒருயிராவதால் இந்த விதி அதில் செயற்படாது. ஆகையால் 8.2.4இன்படி, அது 'ஸ்வரித்' சுரம் பெறும்.

வா: நகார க்³ரஹணம் கர்த்வயம்

(அரையுயிர் ஈறாக அமையாவிட்டாலும்) 'ன்' ஈற்றுச் சொற்களுக்கும் இந்த விதி பயன்படுத்தப்படும். வாக்பத்னீ², சித்பத்னீ²

6.1.175 நோங் தாத்வோ இறுதி உதாத்த உயிர் பெண்பாலொட்டான

ஊங் (ஊ) அல்லது தாதுவினிறுதியாகவோ, ஆகுமானால், மேலே குறிப்பிட்ட

உதாத்த சுரம், மேற்கூறிய ஒட்டுக்களை இணைக்கும்போது பெறாது.

ப்³ரஹ்ம் ப்³ந்²து⁴ + டா = ஆ = ப்³ரஹ்ம் ப்³ந்²வா (8.2.4 இதனிறுதியுயிர்

‘ஸ்வரிதமாகும்’

க²லபூ² + டா = ஆ : க²லப்வா இறுதியை ஸ்வரிதமாகும். (6.4.83, 8.2.4)

6.1.176 ஹ்ரஸ்வ நூட்²ப்²யாம் மதுப்

குறில் (ஹ்ரஸ்வ) உயிரையீறாகக் கொண்ட (உதாத்த சுரம் பெற்ற) பெயர்ச் சொல் அல்லது நூட்(ன்) ஆகமம், அவ்வொட்டுக்கு முன் நிற்கும் (அதாவது மதுப்) சொல் ஆகியவைகளுக்குப்பின், தத்தித ஒட்டான ‘மதுப்’ இணைக்கப்படும் போது ‘மதுப்’ உதாத்த சுரம் பெறும்.

அக்³னி² + மதுப் = அக்ஷ²ன் + மதுப் (7.1.76) :

அக்ஷ²ன் + நூட் + மதுப் (8.2.16) = அக்ஷ² ழு - ன் - மத் (8.2.7) = அக்ஷன்வஉத் (8.2.9; 4.2) “கண்களையுடைய” அஸ்த²ன் வ²த், “எலும்புடைய” ஆனாஸ் வ²ஸுமத் “செல்வமுடைய” (வஸு முதலசையில் உதாத்தம் கொண்டது)

வா: ரே ஸ²ப்²த²ாச்ச மதுப உத²ாத்தத்வம். வக்தவ்யம் ரை ‘செ’ ல்வம்²க்குப்பின் வரும் ‘மதுப்’ உதாத்தம் பெறும் ஆரேவ²ான்

வா: த்ரேஸ்² ச ப்ரதிஷேத²ா வக்தவ்ய:

‘த்ரி²க்குப்பின் வரும் ‘மதுப்’ உதாத்தம் பெறாது. த்ரி² வதீர் யாஜ்யானுவாக்யா ப²வந்தி

6.1.177 நாமன்யதரஸ்யாம்

குறில் உயிரையீறாகக் கொண்ட (அவ்வுயிர் உதாத்த சுரம் கொண்டதானால்) சொல்லுக்குப்பின் ‘நாம்’ (6ஆம் வேற்றுமைப் பன்மையுருபு) இணைக்கும் போது, அவ்வேற்றுமையுருபு விருப்பாக உதாத்தம் பெறும். (‘மதுப்’ உம் இங்கு அனுவிருத்தியாகும்.

அக்³னி² + ஆம் = அக்³னி² + நூட் + ஆம் (7.1.54) + அன்எ²ன் ஆ²ம் அல்லது அக்³னி²-னாம் (7.3.102)

மேலே கொடுக்கப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகளில் ‘நாம்’ உக்கு முன் நிற்கும் உயிர் குறில் அல்லாமல், நெடிலாகக் காணப்படுகிறது. அவ்வாறிருக்கும்போது, ‘ஹ்ரஸ்வ’ என்ற சொல்லை, அனுவிருத்தியாக இங்கு கொண்டு வருவதற்குத் தேவையென்ன? இங்கு ‘மதுப்’ உம் அனுவிருத்தியாகும். “இவ்வெடுத்துக் காட்டுக்களில் காணப்படும்.” அடிச்சொற்கள் ‘நாம்’ ஒட்டுக்கு முன் நெடிலாகக் காணப்பட்டாலும் ‘மதுப்’ தொடரும்போது

குறிலீற்றுச் சொல்லோடிணைக்கப்படும். ‘நாம்’ஐ. உதாத்த சுரம் பெறச் செய்யும் என்று அப்போது, இக்குத்திரத்தின் பொருளாகும். இல்லாவிட்டால் திஸ்ருணா²ம், சதஸ்ருணா²ம் என்ற குறிலீற்றுச் சொல்லோடு வரும் ‘நாம்’ உதாத்தம் பெறும். மேலே கொடுக்கப்பட்ட காட்டுக்களில் இவ்விதியைப் பயன்படுத்த முடியாது.

'ஆம்' என்று குறிப்பிடாமல் 'நுட்' ஆகமத்துடன் கூடிய 'நாம்' (7.154) ஐக் குறிப்பிட்டதன் நோக்கமென்ன, தே'ன்வாம், ஸகட்யாம் ஆகியவைகளில் இவ்விதி செயற்படுத்த முடியாது. இவைகள் இறுதியசையில் உதாத்தம் பெறும். (6.1.1)

6.1.178 ந்யாஸ்' ச'ந்த'ஸி ப'ஹூஸம்

நீ (ஈ)யீற்றுப் பெண்பாற் சொற்களுக்குப்பின் இணைக்கப்படும் வேற்றுமையுருபு 'நாம்' வேதமொழியில் பலவகையில் உதாத்தம் பெறும். தே'வஸேனானாம் அபி'ப'ஞ்ஜதீனாம், பஹ்வீனாம், பிதா (ருக் 6.75.5) ஆனால் ந'தீனாம் பாரே: ; ஐ'யந்தீனாம் மருத: (ருக் 10.103.8) ஆகியவைகளில் 'நாம்' உதாத்தம் பெறாது.

6.1.179 உட்தரி சதூர்ப'யோ ஹலாதி;

ஷட் (1.124) என்ற ஸம்ஞ்ஞாவினால் குறிப்பிடப்படும் எண்ணுப் பெயர்கள், த்ரி'3', சதூர்'4', ஆகியவைகளுக்குப்பின் இணைக்கப்படும் மெய்யெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட (ஹலாதி) வேற்றுமையுருபுகள், உதாத்த சுரம் பெறும். 'அந்தோதாத்தாத' இலிருந்து அனுவிருத்தியாகாது. ஷ'ஷ் + பி' = ஷ'ட்'3 + பி' = (8.4.53) ஷட்'பி'; ஷட்'ப்ய'; ஷண்னாம், பஞ்சானாம், ஸப்தானாம், த்ரி'பி', ந்ரி'ப்ய', த்ரயானாம், சதூர்ப்ய', சதூர்பி', சதூர்ணாம் இதற்கு 6.1.172 புறாடை அஷட்'2-ஒள. ஆனால் ச'தஸ்ர: பஸ்ய (6.1.167); (7.2.99) தொடர்ந்து நிற்கும் வேற்றுமையுருபு உயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்டது.

6.1.180 ஜ'ல்யுபோத்தம்

மேலே குறிப்பிட்ட எண்ணுப் பெயர்களுக்குப்பின், 'ஜ2ல்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தை முதலாகக் கொண்டு வேற்றுமையுருபுகளை இணைக்கும்போது அவ்வெண்ணுப் பெயர்கள், ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பல அசைகளைக் கொண்டதாக ஆவதால், ஆக்கப்பட்ட சொல்லின் ஈற்றயல் அசை உதாத்தம் பெறும்.

ப'ஞ்சன் + பி': பஞ்ச' + பி'

பஞ்ச'பி'; பஞ்ச'ப்ய:

ஸப்த'பி'; ஸப்த'ப்ய:

ஆனால் பஞ்சானாம், ஸப்தானாம்

திஸ்ரு'பி'; சதூர்ப்ய: ஆனால் ஷட்'பி'இ'; த்ரி'ப்ய:

6.1.181 விப'ஷா ப'ஷாயாம்

பேச்சுமொழியில் மேலே கூறப்பட்ட எண்ணுப்பெயர்களோடு 'ஜ2ல்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தில் தொடங்கும்

வேற்றுமையுருபுகளையிணைக்கும்போது மேலே கூறிய உதாத்த சுரம் விருப்பாக வரும்.

பஞ்சு²யி⁴: அல்லது பஞ்சு²யி⁴:

திஸ்ரு²யி⁴: அல்லது திஸ்ருப்⁴இ²:

சது²யி⁴: அல்லது சதுப்⁴இ²:

அஷ்ட²ஸு அல்லது அஷ்டஸு² (பார்க்க 6.1172)

6.1.182 ந கோ ஸ்வன் ஸாவ வர்ண ராட்²ங் க்ருங் க்ருத்²ய:

கு. 6.1.168-181 வரை விதிக்கப்பட்ட விதிகள் கீழ்க்கண்டவைகளில் செயற்படாது. கோ 'பக்', ஸ்வன் 'நாய்', அவைகளில் முடியுஞ் சொற்கள், முதல் வேற்றுமை ஒருமையுருபு இணைப்பதற்குமுன், 'அ' அல்லது 'ஆ' வில் முடியுஞ்சொல், ராஜ், 'அஞ்ச்' அல்லது க்ருஞ்ச்²ஜ யிறுதியில் கொண்ட சொற்கள், க்ருத்.

1. கோ - க²வா, கோ²ய்யாம் (6.1168க்குத் தண்டயானது) ஸு²கு²னா, ஸலி²வே (169க்குத் தடை)
2. ஸ்வன் - ஸலினா, ஸலினே², பரமஸலி²னே
3. ஸௌ அவர்ண-யே²ய்ய, தே²ய்ய:
4. ராஜ்-ராஜா, பரமரா²ஜா
5. அஞ்ச் - ப்ராஞ்சா, ப்ரா²ஞ்சே ஆனால் ப்ராசா²
6. க்ருஞ்ச்-க்²ருஞ்சா, பரமக்ரு²ஞ்சா
7. க்ருத்-க்ரு²தா, க்ரு²தே, பரமக்ரு²தே

6.1.183 திவோ ஜு²ல்

'ஜு²ல்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட வேற்றுமையுருபு, தி²வ் உக்குப்பின் வரும்போது அவ்வேற்றுமையுருபுகள் உதாத்தம்பெறாது.

தி²யு²ய்யாம், தி²யு²யி⁴:

இது 6.1.168; 171க்குத் தடை ஆனால் தி²வா², தி²வே²

6.1.184 ந்ரு சான்யதரஸ்யாம்

'ந்ரு'வுக்குப்பின் வரும், ஜு²ல் பிரத்தியாஹாரத்தின் ஒரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட வேற்றுமையுருபுகள், விருப்பாக உதாத்தம் பெறாது.

ந்ரு²யி⁴: அல்லது ந்ருப்⁴இ²:

ந்ரு²ய்ய: அல்லது ந்ருய்ய²:

ந்ரு²ய்யாம் அல்லது ந்ருய்ய²யாம்

ந்ரு²ஷ அல்லது ந்ருஷ² (இது 168க்குத் தடை)

6.1.185 தித் ஸ்வரிதம்

‘த்’ ஐ ‘இத்’தாகக் கொண்டவொட்டு ‘ஸ்வரித்’ சுரம் பெறும். வச் + ண்யத் = வாஶ்ய (7.2.116, 3.52). இறுதி உயிர் ‘அ’ ஸ்வரிதம் பெறும். க்ரு + ண்யத் = கார்ய. 3.1.3 இன்படி எல்லாவொட்டுக்களும் முதலசையில் உதாத்தம் பெறும் அதற்கு இது புறனடை. 6.1.213 முதலியவைகள் இச்சூத்திரத்திற்குப் புறனடை விதிக்கிறது.

6.1.186 தாஸ்யனுதாத்தேன் நித்³ து³ பதே³ஸால் ல

ஸார்வதாதுக மனுதாத்தமஹன் இநோ:

‘ல்’ (=திங், ஸத்ரு, ஸானச்) உக்குப் பதிலியாக வரும் ஸார்வதாதுக ஒட்டு, கீழ்க்கண்டவைகளுக்குப்பின் இணைக்கப்படும்போது அனுதாத்த ஸுரம் பெறும். (கால வொட்டு) தாஸி, அனுதாத்த சுரம், ‘ங்’ ஆகியவைகளை, ‘இத்’தாகக் கொண்ட வினைகள்-ஹ்னுன் (மறைத்தல்), இங் (அதி⁴) என்ற உபசர்க்கத்துடன் என்ற வினைகளைத் தவிர மற்ற வினைகள், தாது பாடத்தில் கூறப்பட்ட (உபதேஸ) ‘அ’ வீற்றுச் சொற்கள்

1. தாஸ்-கர்த்தா, கர்த்தாரௌ, கர்த்தார:

2. அனுதாத்தேத்-ஆஸ்தே

3. நித்-ஷூங்-ஸூதே, ஸேதே

ஹ்னுதே⁵, அதீதே⁶ ‘நித்’துக்குப் புறனடை

4. அதுபதேஸாத்-துத்³த; நுத்³த:

6.1.187 ஆதி⁷: ஸிச: அன்யதரஸ்யாம்

“ஸிச” (aorist) ஒட்டை யீறாகக் கொண்ட, வினைச் சொல்லின் முதலசை விருப்பாக உதாத்தம் பெறும்.

மா ஹி க்ரு + ஸிச + தாம் = மாஹி, உகார்ஷ்டாம், உலாவிஷ்டாம், லாவிஷ்டாம் ‘ஸிச’ இன், ‘ச்’ஐக் கொண்ட அசை, உதாத்த சுரம் பெறுமென்பதை ‘ச்’ கட்டும்.

வா: ஸிச ஆத்யுதாத்தத்வே அனிட: பித: பசேஷ உதாத்தத்வம் வக்தவ்யம் ‘இட்’ அல்லாத (அனிட்) ‘ஸிச’ வினைக்குப்பின் இணைக்கப்படும் ‘ப்’ ஐ ‘இத்’தாகக் கொண்ட ஒட்டு (பித்) ஒரு உதாத்த சுரம் பெறும். மற்றதில் இது உதாத்தமல்ல. மா ஹி கார்ஷம் அல்லது மா ஹி கார்ஷம். இவ்வார்த்திகமில்லாவிட்டால், ஒரே ஒரு வடிவம்தான் கிடைக்கும். அதாவது, தாதுவின் சுரத்தைக் கொண்டதாகும். அதாவது முதலசை உதாத்தம் பெறும். ஏனென்றால், ‘பித்’ அனுதாத்தம் ஆகும். அது ‘இட்’ ஆகமத்தோடு கூடியதாக இருந்தால் இரண்டு வடிவங்கள் கிடைக்கும்.

(1) மா ஹி லா²விஷம் (திங்ந்த).

(2) மா ஹி லா²விஷம் 6.1.163இன்படி 'வி' உதாத்தம் பெறும். ஆனால் மா ஹி லாவி²ஷம் இறுதியை உதாத்தம் ஒருபோதும் பெறாது.

6.1.188 ஸ்வபாதி ஹிம்ஸாயாம் அச்யனிடி

'ஸ்வப்' முதலிய வினைகள், ஹிம்ஸ் ஆகியவைகள் 'இட்' ஆகமத்தைத் தவிர்த்து, ஒருமிரை முதலாகக் கொண்ட ஸார்வ தாதுக ஒட்டுக்கள் தொடரும்போது, அவ்வினையின் முதலை விருப்பாக உதாத்தம் பெறும்.

ஸ்வப் + டி + அந்தி : ஸ்வபந்தி, ஸ்வஸந்தி,

ஸ்வ²ஸந்தி, ஹிம்ஸ் + ஸ்'னம் + அந்தி = ஹி-ன-ன்ஸ்- அந்தி = ஹின் டிடி - ஸ் + அந்தி = ஹி²மஸந்தி, ஹிம்²ஸந்தி (8.3.24). ஆனால் ஸ்வப் + தஸ் = ஸ்வம் + இட் + தஸ் ஸ்வபித்²: (7.2.76)

'நித்' ஆன உயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட ஒட்டுக்களுக்குத்தான் இந்த விதி. ஆகவே ஸ்வபானி, ஹின²ஸானி.

6.1.189 அப்யஸ்தானாம் ஆதி³:

'அனிட' ஆன உயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட ஸார்வதாதுக வொட்டுக்களுக்கு முன் ("ல"வின் பதிலி) நிற்கும் இரட்டிக்கப்பட்ட வினையின் முதலை உதாத்தம் பெறும்.

தா + ஸ்லு + ஜி² = த³-தா-அதி = த³தி - டி - அதி = த²தி, த²தி, ஜகஷது ஆனால் ஜகஷ - இட் + தஸ் : ஜகஷிதஉ: மேற்குத்திரத்திலிருந்து 'ஆதி' என்ற சொல் அனுவிருத்தி மூலம் கிடைத்திருக்கும்.

ஆயினும், இச்சுத்திரம், இது கட்டாயமானது விருப்பு விதியல்ல வென்று வலியுறுத்தத்தான் 'ஆதி' என்ற சொல்லை மறுபடியும் இச்சுத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

6.1.190 அனுதாத் தே ச

அனுதாத்த கரம் கொண்ட மூன்று இடங்களில் ஒருமையுருபுகள் தொடரும்போதும் இரட்டிக்கப்பட்ட வினையின் முதலை உதாத்த கரம் பெறும்.

திப் (படர்க்கையொருமை), ஸிப் (முன்னிலையொருமை), மிப் (தன்மையொருமை) (3.1.4) ஆகியவைகள் அனுதாத்த கரம் கொண்டவை.

தா + ஸ்லு + திப் = த²தாதி 'அவன் கொடுக்கிறான்', ஹா + டி + தி : ஜ²ஹாதி மா ஹி த²தாத் (-த⁴ + லங் + த் = த⁴ா + டி + த் ('அவன் தாங்க வேண்டாம்).

6.1.191 ஸர்வஸ்ய ஸுபி

ஸர்வ 'எல்லாம்' என்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து ஸுப் (வேற்றுமையுருபுகள் வரும்போது), அச்சொல்லின் முதலை உதாத்தம் பெறும்.

ஸர்வ, ஸர்வௌ, ஸர்வே ஆனால் ஸர்வ² + தரப், தமப் = ஸர்வ² -
தர, ஸர்வதம.

வா: ப்ரத்யயலக்ஷணோனாயயம் ஸ்வர: இஷ்யதே

ஸர்வஸ்தோம இதி.

வேற்றுமைபுருபு கெட்டாலும் இந்த விதி - 1.1.63 விதிக்கப்பட்ட
தடையிருந்தபோதிலும் செயற்படும், ஸர்வஸ்தோம:

வா: ஸர்வஸ்வரோ அளக்கஸ்ய இதி வக்தவ்யம்

'அகச்' ஒட்டுத் தொடர்ந்தால் இந்த விதி செயற்படாது. ஸர்வக²: இங்கு
'சித்'தின் கரம் படி, இறுதியசையில் உதாத்தம் பெறுகிறது. (6.1.163)

6.1.192 பீ ஹீ ப்ரு ஹுமதீஜன் தீன் தீரித்ரா ஜாக்ரதாம் ப்ரத்யயாத் பூர்வம்
இரட்டிக்கப்பட்ட, பீ 'அச்சமுறு', ஹீ 'வெட்கப்படு', ப்ரு 'தாங்கு', ஹு
'ஆகுதிசெய்', மத் 'மகிழ்', ஜன் 'உண்டாக்கு' (குழந்தை), தீன் 'ஒடு', தீரித்ரா
'இவ்வளமையிரு', ஜாக்ரு 'விழி' ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் ('ல்'வுக்குப்
பதிலியாகும்), ('ப்' ஐ 'இத்தாகக் கொண்ட ஸார்வ தாதுக ஒட்டுக்களை
இணைக்கும்போது, அவ்வொட்டுக்கு முன் நிற்கும் அசை உதாத்தம் பெறும்.
பீ - பி² - பே² + தி, எரி, மி
ஹீ - ஹிஹீ² - மி, எரி, தி
ப்ரு - பி²ர்பி, எரி, தி
ஹு - ஹு-ஹோ²-மி, எரி, தி
மத் - ம-ம்தது, மீமதீத்
ஜன் - ஜீஜன்-அத்
தீன் - தீதீ-ன் - அத்
தீரித்ரா-தீரித்ராதி, எரி, மி
ஜாக்ரு - ஜாக்ரதி, எரி, மி

6.1.193 விதி

'ல்'ஐ இத்தாகக் கொண்ட ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் அசை உதாத்தம் பெறும்.
க்ரு + ஸன் + ஸ்வல் = சி-கீர்ஷ + ஸ்வல் சி-கீர்-ஷ் ஸ் அக (4.1.48) : சி-
கீர்-ஷக. செய்ய விரும்பும் பெ'ளரிசி + விதீ'ல் = பெ'ளரிசீ'விதீ' (4.2.54)

6.1.194 ஆதிர் ணாமுல்யன்யதரஸ்யாம்

'ணாமுல்' இணைத்தாக்கப்பட்ட சொற்களில் மாத்நிரம் செயற்படும்.

6.1.195 அச: கர்த்ரு யகி

உயிரெழுத்தை யீறாகக் கொண்ட (தாது பாடத்தில் குறிப்பிடப்பட) தாதுவின்
முதலசை, அத்தாதுவோடு செய்யப்பட்டு விளையொட்டுக்கள்

இணைக்கும்போது, அவ்வினை தற்கட்டு வினையின் பொருளைச் சுட்டுமானால், அவ்வினையின் முதலசை விருப்பாக உதாத்தம் பெறும்.

லூயதே/லூயதே கேதார:

ஸ்வயமேவ “வயல் தன்னாலேயே அறுவடை செய்யப்பட்டது”

ஆனால் பி‘த்யதே ஸ்வயமேவ,

லூயதே கேதார: தேவதத்தேன “தேவதத்தனால் வயல் அறுவடை செய்யப்பட்டது”

ஜன், கன், ஸன், ஆகியவைகள் லூயதே, க்யதே, ஸாயதே என்ற வடிவங்கள் பெறும்போது இவ்விதி செயற்படும். தாதுபாடத்தில் நெடில் ‘ஆ’ வீற்றுத் தாதுவாகக் குறிப்பிட்டதைப்போல், இவைகளில் ‘ஆ’ பதிலியாகிறது. (6.4.43) ஆகவே, உஜ்யதே, (அ) உஜ்யதே ஸ்வயமே.

தானாகவே உண்டாகியது, ஸ்யதே அல்லது ஸ்யதே

ஸ்வயமே; க்யதே (அ) க்யதே ஸ்வயமேவ

6.1.196 த்வி ச ஸேட் ட்ந்தோ வா

‘த்’ல் (லிட்) ஒட்டு, ‘இட்’ (ஸேட்) ஆகமத்துடன் தொடரும்போது, அவ்வினையின் இறுதியசையோ அல்லது ‘இட்’டோ அல்லது முதலசையோ உதாத்தம் பெறும். இந்த விதி செயற்படாவிட்டால் பொதுவிதியான 6.1.193 செயற்படும். அப்போது, உதாத்தகரம் வெவ்வேறு இடங்களில் அமைக்கப்பெற்ற நாலு வடிவங்கள் கிடைக்கும்.

லூ + லிட் = லூ + த்ல் = லு-லூ + இட் + த்ல் = லு-லோ + இட் + த்ல் = லுலவ்-இட்-த்; லு லவித், லுலவித், லுலவித் கருங்கக்கூறினால் ‘இத்’ ஒட்டோடு கரம் என்ற அசையிலும் வரலாம்.

6.1.197 ஞ்னிதி ஆதி3ர் நித்யம்

‘ஞ்’, ‘ன்’ ஆகியவைகளை ‘இத்’தாகக் கொண்ட ஒட்டுக்களையிணைத்து ஆக்கப்பட்ட சொற்கள், கட்டாயமாக அதன் முதலசையில் உதாத்தம் பெறும்.

கர் + யஞ் (4.1.105) = கார் + ஞ் - ய (4.4.108) கார் + க்ய:

வஸுதேவ + ஷன் (4.3.98) = வாஸ்தேவ:

இது 3.1.3க்கு புறனடை. ஒட்டு கெடும்போது அச்சொல்லின் கரமும் கெடும். கர் + க்ய; சஞ்சப்:

6.1.198 ஆமந்த்ரிதஸ்ய ச

விளி வேற்றுமையின் முதலசையும் உதாத்தம் பெறும். தேவதத்த, தேவதத்தேன, தேவதத்தா 6.2.148இன் விதிக்கப்பட்ட இறுதியசையின் உதாத்தத்துக்கு இது தடை விதிக்கிறது.

6.1.199 பதி² மதே²ா: ஸர்வநாமஸ்தானே .

ஸர்வநாமஸ்தானா. வேற்றுமையுருபுகள் தொடரும்போது, பதி²ன், மதி²ன் ஆகியவைகள், முதலசையில் உதாத்தம் பெறும்.

பதி²ன், மதி²ன் என்ற சொற்கள் 'இனி' ஒட்டு இணைக்கப் பட்டு ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் 4.

1 ஆம் வேற்றுமை ப்ந்த²ா: ப்ந்த²ானௌ, ப்ந்த²ான:

2 ஆம் வேற்றுமை ப்ந்த²ானம், ப்ந்த²ானௌ

ம்ந்த²ா: ம்ந்த²ானௌ, ம்ந்த²ான:, ம்ந்த²ானம்,

ம்ந்த²ானௌ மற்ற வேற்றுமையுருபுகளுக்கு முன், பத² பஸ்ய 6.1.162, இறுதியசையில் உதாத்தம் விதிக்கிறது.

6.1.200 அந்தஸ¹ ச தவையுக்¹பத்

'தவை' (infinitive) முதல், இறுதி இரண்டசைகளிலும், ஒரே சமயத்தில் உதாத்த கரம் பெறும்.

க்ரு + தவை = க்ர²தவை 'செய்ய' ஹ்ந்தவை 'கொல்' 'தவை'யின் 'த' உதாத்த கரம் பெறும் என்று விதிக்கும் 3.1.3க்கு இது புறனடை. ஒரு சொல், ஒரேயொரு கரந்தான் பெறும் என்று கூறும். 6.1.158க்கு மாற்றுவிதியாகிறது இது.

6.1.201 க்ஷய: நிவாஸே

'க்ஷய' என்ற சொல், 'வீடு', 'இருப்பிடம்' என்ற பொருளைச் கட்டும்போது அதன் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

க்ஷய: (=க்ஷி + க¹)

பொதுவாக 'க்ஷியுடன் 'அச்' (3.3.56) ஒட்டிணைத்து க்ஷி + அச் = க்ஷய² 'அழிதல், நசித்தல்' ஆகும்.

6.1.202 ஜய: கரணம்

'கருவி' அதாவது அதனால் வெற்றியடைகிறான்' என்ற பொருளைச் கட்டும்போது 'ஜய' என்ற சொல்லின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

ஜி + க¹ (3.3.118) = ஜய²:

ஜயோ அஸ்வ: 'வெற்றியளித்த குதிரை' ஆனால் ஜி + அச் = ஜய² (3.3.56)

'வெற்றி' க¹, அச் இந்த இரண்டு ஒட்டுகளாலும் ஆக்கப்பட்ட சொற்களில் பொதுவாக கரம் இறுதியசையில் வரவேண்டும். ஆயினும், தருவிக்கப்பட்ட சொல் ஒரு பெயரைக் குறிப்பதால் 'க¹' இங்கு செயற்படுகிறது.

6.1.203 வ்ருஷாத்³நாம் ச

'வ்ருஷ' முதலிய சொற்களும் முதலசையில் உதாத்தம் பெறும். வ்ருஷ் + க² (3.1.135) = வ்ருஷ 'எருது' 3.1.3க்கு இது புறனடை.

ஜ்வர் + அச் (3.1.134) = ஜ்வர் 'காய்ச்சல்'

6.1.204 ஸம்க்ஞாயாம் உபமானம்

ஒரு பெயரைச் சுட்டும் உவமைச் சொல்லின் முதலசையில் உதாத்த கரம் பெறும்.

சஞ்சா 'சோளக் கொல்லைப் பொம்மை.'

வதிகரிசா 'அலி' கரகூட 'அம்பட்டன் கடை' திராவிட இந்த உவமைச் சொற்கள், உவமையத்தின் பெயர்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. 5.3.98 இன்படி இங்கு 'கன்' (5.3.96) ஒட்டு கெடும். 1.1.62 இன்படி 'கன்' ஒட்டு கெட்டாலும், அதனால் ஏற்படும் முதலசையின் அசையின் உதாத்த கரம் நீடித்து நிற்கும். ஆகையால் இச்சூத்திரத்தின் தேவையென்ன? ப்ரத்யயலக்ஷண விதி, கரத்தைப் பற்றிய விதிகளிலெல்லாம் செயற்படாது என்று சுட்டவே, இந்தச் சூத்திரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் அக்'உணர்மானவக: (பெயரல்ல)

6.1.205 நிஷ்டா ச த்வ்யஜனாத்

ஒரு பெயரைச் சுட்டும் ஈரசையுள்ள 'நிஷ்டா' வென்ற ஸம்க்ஞாவினால் அழைக்கப்பட்ட சொற்களின் முதலசை உதாத்தம் பெறும். ஆனால் முதலசையில் 'ஆ' இல்லாமலிருந்தால் தான் அது உதாத்தம் பெறும்.

திரா + க்த = தத் + க்த (7.4.46) =

உதத்த: த குப்த: (பெயரானால்)

தத்த: 'கொடுக்கப்பட்ட', குப்த² - 'காப்பாற்றப்பட்ட', ரக்ஷித² (பலவகை கொண்டது); த்ராத்:

('ஆ' முதலசையில் அமைகிறது)

6.1.206 ஸுஷ்க த்ருஷ்டௌ

'நிஷ்டா' ஒட்டில் முடியும் ஸுஷ்க 'உலர்ந்த', த்ருஷ்ட 'துணிச்சலுள்ள' ஆகியவைகளின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

ஸுஷ் + க்த² = ஸுஷ் + க² (8.2.51) =

ஸுஷ்க, த்ருஷ்ட: இவைகள் பெயரல்ல

6.1.207 ஆஸி'த: கர்தா

'ஆஸி'த' என்ற சொல் கர்த்தாவாகப் பயன்படுத்தும் போது அதன் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

ஆஸி'த: தேவதத்த: "உண்ட தேவதத்தன்" ஆனால் ஆஸி'தம் அன்னம் 'உண்ணப்பட்ட உணவு'

ஆஸிதம் தேவதத்தேன "தேவதத்தனால் உண்ணப்பட்டது"

6.1.208 ரிக்தே விபி¹ஷா

‘நிஷ்டா’ ஓட்டில் முடியும் ‘ரிக்த’ என்ற சொல்லின் முதலசை விருப்பாக உதாத்தம் பெறும்.

ரிச + க்த = ரிக் + த = ரிக்த, ரிக்து² ‘காலியாக்கிய’

6.1.209 ஜுஷ்டார்பிதே சச்ச²ந்த³ஸி

ஜுஷ்ட, ‘மகிழ்ச்சியான’, அர்பித ‘புகுத்திய’, என்ற சொற்களும் வேத மொழியில், விருப்பாக அவைகளின் முதலசையில் உதாத்தம் பெறும்.

ஜுஷ்ட, ஜுஷ்ட²;

அர்பித, அர்பித²

6.1.210 நித்யம் மந்த்ரே

(ஜுஷ்ட, அர்பித என்ற சொற்கள்) மந்திரப் பகுதியில் கட்டாயமாக, முதலசையில் உதாத்தம் பெறும். ஜுஷ்ட, அர்பித

6.1.211 யுஷ்மதஸ்மதோர் நஸி

மாற்றுப் பெயர்களான யுஷ்மத்³ ‘நி’ அஸ்மத்³ ‘நாம், நாங்கள்’ ஆகியவைகள் ‘நஸ்’ (6ஆம் வேற்றுமையுருபு) தொடரும்போது முதலசையில் உதாத்தம் பெறும்.

யுஷ்மத்³ + நஸ் = தவ + நஸ் (7.2.96) =

தவ + அஸ் (7.1.27) = த²வ (7.1.97)

‘உன்னுடைய’; அஸ்²மத் + நஸ் ம²ம் ‘என்னுடைய’

6.1.212 நயி ச

யுஷ்மத்³, அஸ்மத்³ என்ற மாற்றுப் பெயர்கள் நே (4ஆம் வேற்றுமை) தொடரும்போதும் முதலசையில் உதாத்தம் பெறும்.

யுஷ்மத் + நே = துப்²ய + நே (7.2.95) =

துப்²ய + அம் (7.1.28) = துப்²யம் (7.1.97)

‘உனக்கு’, ம²ஹ்யம் (= அஸ்மத் + நே) ‘எனக்கு’ 1.3.10 (யதூஸங்க்ய விதி)னயப் பயன்படுத்துவதிலிருந்து தடுப்பதற்காக, இவ்விரண்டு (211-12) விதிகளையும் தனித்தனியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

6.1.213 யதோ அனாவ

‘யத்’ ஓட்டிணைத்தாக்கப்பட்ட, நெள ‘யத’ என்ற சொல்லைத்தவிர மற்ற சொற்கள், ஈரசைச் சொற்களானால், முதலசை உதாத்தமாகும்.

சி + யத் (3.1.97) = சே²ய ‘குவிக்கப்பட வேண்டிய’

ஆனால் நெள + யத் = நாவ்யம்

சிகீர்ஷ்யம், (பலவசை கொண்டது) ‘ய’ ஸ்வரிதம் ஆகும்.

6.1.214 ஈட வந்த³ வரு¹ ஸம்ஸது¹ஹாம் ணயத்:

ஈட¹ புகழ், வந்த³ 'வணங்கு', வரு¹ 'தோந்தெடு', ஸம்ஸ¹ புகழ், து¹ஹ¹ 'பால்கற'
ஆகியவைகளோடு ணயத்³ ஒட்டுச் சேர்த்தாக்கப்பட்ட சொற்களின் முதலசை
உதாத்தம் பெறும்.

ஈட¹ + ணயத் = ஈட²ய¹ 'புகழவேண்டிய'

வந்த³ + ணயத் = வந்த³ய¹ 'வணங்கவேண்டிய'

வரு¹ + ணயத் = வர¹ய¹ 'தோந்தெடுக்க வேண்டிய'

ஸம்ஸ¹ + ணயத் = ஸம்ஸய¹

து¹ஹ¹ + ணயத் = து¹ஹய¹

6.1.215 விபி¹ஹா வேண்விந்த⁴ானயோ:

வேணு மூங்கில் இந்த⁴ான¹ எரிக்கும் என்ற சொற்கள் விருப்பாக முறையில்
உதாத்தம் பெறும்.

வே¹ணு, வே¹ணு²

இத்⁴ + சானஸ் = இத்⁴ + சானஸ் = இ¹ + ந-த்⁴ + சானஸ் = இ-ந¹ -த்⁴ +

சானஸ் = (6.4.33; 111) இத்⁴ான¹, ¹இத்⁴ான¹; இத்⁴ + ஸானச்¹ = இத்⁴

ஸானச் (186) = இ¹ -¹ -ந-த்⁴ + ஸானச் = இ-ந¹ -த்⁴ + ஸானச் (6.4.111) =

இத்⁴ான¹ (161)

6.1.216 த்யாக³ ராக³ ஹாஸ குஹஸ்வ² க்ரத²ானாம்

த்யாக³ 'துறத்தல்' ராக³ 'காதல்', ஹாஸ 'சிரிப்பு' குஹ 'ஏமாற்றுக்காரன்',
ஸ்வ² 'பேச்சு', க்ரத² 'அழிவு' ஆகிய சொற்களின் முதலசை விருப்பாக
உதாத்தம் பெறும்.

முதல் மூன்று சொற்கள் 'க⁴ஞ்' ஒட்டு இணைத்துத் தருவிக்கப்பட்ட சொற்கள்.
மற்றவைகள் 'அச்' ஒட்டினால் ஆக்கப்பட்டவை.

த்யஜ் + க⁴ஞ் = த்யாக³, த்யாக² (159)

ரஞ்ஜ் + க⁴ஞ் = ராக³, ராக²

ஹஸ் + க⁴ஞ் = ஹா²ஸ், ஹா²ஸ்

குஹ் + அச் = கு²ஹ, கு²ஹ

ஸ்வ² + அச் = ஸ்²வ², ஸ்²வ²

க்ரத² + அச் = க்²ரத², க்ரத²

6.1.217 உபோத்தமம் ரிதி

'ர'ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட ஒட்டை, யீறாகக் கொண்ட பலவசைகளைக்
கொண்ட சொற்களின் ஈற்றயலசை உதாத்தம் பெறும்.

க்ரு + அ²னீயர் = கரணீய² (8.4.3) 'அடைய வேண்டிய' செய்ய வேண்டிய'

படு + ஜாதீயர் = படு - ஜாதீய² (5.3.69)

6.1.218 சவி அன்யதரஸ்பாம்

‘சங்’ ஒட்டை யீறாகக் கொண்ட (பலவசை கொண்ட) சொற்களின் ஈற்றபலவசை விருப்பாக உதாத்தம் பெறும்.

க்ரு + ணிச் + சங் + தாம் = ஆட் + சீ + (கார் (இ-->ஃ) + அ + தாம் (6.4.51)
= ஆ² சீகரதாம் (7.4.1)

மா ஹி சீகர²தாம், சீ²கரதாம் ‘அவனை வேலை செய்விக்காதே’
‘மா’ என்ற இடைச் சொல்லுடன், ஆட் ‘கெடும்’

6.1.219 மதோ: பூர்வாம் ஆத் ஸம்க்ஞாயாம் ஸ்திரியாம்

மதுப் (மத்) ஒட்டுக்குமுன் நிற்கும் ஆத் (ஆ), ஆக்கப்பட்ட சொல் பெண்பாற் சொல்லாகவும், ஒரு பெயராகவும் ஆகும்போது, உதாத்தம் பெறும்.

உதூ²ம்பீர + மதுப் + நீப் = உதூ²ம்ப3ராவத் (6.3.120) “ஒரு நதியின் பெயர்”

ஸரீ + மதுப் + நீப் = ஸரீராவத் ‘ஒரு நதியின் பெயர்’

ஆனால் இசு² + மதுப் + நீப் = இசு²மத் (176),

அஜிர + மதுப் + நீப் = அஜிரவத்² (220)

6.1.220 அந்தோ அவத்யா:

(பெண்பாற் சொல், ஒரு பெயரைச் சுட்டும்போது) ‘அவதீ’யை யீறாகக் கொண்ட, தருவிக்கப்பட்ட சொல்லினிறுதியசை உதாத்தம் பெறும்.

அஜிர + மதுப் + நீப் = அஜிரவத்² ‘ஒரு நதியின் பெயர்’

க²தி²ரவத்² ‘நீப்’ இனால் ஆக்கப்பட்ட இச்சொற்களின் இறுதியசை அனுதாத்த கரம் கொண்டதாக இருந்திருக்கும் (3.1.4). ‘வத்’ என்றில்லாமல் ‘அவதீ’ என்று ஏன் குத்திரத்தில் பயன்படுத்தியிருக்கிறது. அவ்வாறு பயன்படுத்தியிருந்தால் ‘ராஜவத்’ என்ற சொல்லிலும் இவ்விதி செயற்படும். ஆனால் இது ‘ராஜன்வத்’ என்ற சொல்தான் ‘ராஜவத்’ அல்ல, இதன் இறுதி ‘அன்வத்’ ஆகும் (பார்க்க 8.2.2)

6.1.221 ஈவத்யா

‘ஈவதீ’பையிறுதியில் கொண்ட ஆக்கப்பட்ட சொல்லினிறுதியசை உதாத்தம் பெறும்.

அஹீவத்², முனீவத்², ‘நதியின் பெயர்கள்’

6.1.222 செள

‘அஞ்ச’ என்ற சொல்லை இறுதியில் கொண்ட ஒரு தொகையின் முதலுறுப்பினரின் இறுதியசை உதாத்தம் பெறும். ‘ச்’, ‘அஞ்ச’க்குப் பதிலியாக வந்தது.

'க்வின்' ஓட்டுக்கு முன், நிற்கும் 'அஞ்ச' இன் ஈற்றயல் மூக்கொலி கெடும்.
அஞ்ச : அ ழ ச் = அச். உயிரெழுத்தில் தொடங்கும் சில
வேற்றுமைபுருபுகளுக்கு முன் இது மேலும் குறுகும். அதாவது 'ச்' மாத்திரம்
நிற்கும். இந்தக் குறுகியவொட்டுக்குமுன் நிற்கும் உறுப்பினர்
இறுதியசையில் உதாத்தம் பெறும்.

த³தி⁴ + அஞ்ச் + க்வின் + ஸஸ் = த³தி⁴ + ழ ழ ச் + அஸ் = த²தி⁴ச: (3.138)

வா: சாவததத்தி⁴த இதி வக்தவ்யம்
தத்தித வொட்டுக்குமுன், இவ்விதி பயன்படுத்தப்படாது.
த³தி⁴உச

6.1.223 ஸமாஸஸ்ய

ஒரு தொகையினிறுதியசை உதாத்தம் பெறும் ராஜ்ஞ: புருஷ: ராஜ + ழ +
புருஷ: ராஜபுருஷ: 'அரச சேவகன்', ப்ராஹ்மண கம்பவ:ல:
இது ஒரு உத்ஸர்க் விதி, பொதுவிதி. இதையடுத்து வரும் பகுதிகளில் (பாத)
இச்சூத்திரத்துக்குப் புறனடை கூறப்படுகிறது.

6.2.1

பஹுவீஹி ப்ரக்ருத்யா பூர்வபதம்

பஹுவீஹித் தொகையில், முதலுறுப்பினர் தனது மூலகரத்தை நீடித்து நிற்க
வைக்கும்.

இது 6.1.223க்குப் புறனடை. இவ்விதியில் காணப்படும் பூர்வபதம் என்ற சொல்,
கரத்தைச் கட்டும், அதாவது, முதலுறுப்பினரின் சுரம்-உதாத்தம் அல்லது
ஸ்வரிதம் (6.1.159 185) ப்ரக்ருத்யா என்ற சொல் இயல்பு அதாவது
அனுதாத்தமாக மாறாது என்று பொருட்படும். காட்டாக, கார்ஷ்ண: உத்த
ராஸங்க³: அஸ்ய = கார்ஷ்ணோத்தராஸங்க³: "கருப்பு மானின்
தோலாலாக்கப்பட்ட மேலாடை (அங்க வஸ்த்திரம்) அணிந்து
கொண்டிருப்பவன்". இத்தொகையில் இறுதியசை உதாத்தகரம்
பெறவேண்டும். ஆனால் இந்த பஹுவீஹித் தொகையில் முதலுறுப்பினர்
தனது மூல கரத்தை நீக்காமல் வைத்திருக்கும். கார்ஷ்ணய = க்ருஷ்ண +
அஞ் (4.3.154) இது முதலசையில் உதாத்தம் பெறும் (6.1.197) இதே கரத்தை
அது தொகையில் வரும்போதும் நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும். ஆனால் ஒரு
தொகையின் முதலுறுப்பினர் சுரம் ஏதுமில்லாமல் அமையும்போது 6.1.223
அதில் பயன்படுத்தப்படும். காட்டாக ஸமபாக³: = ஸம: + பாக³: அஸ்ய
'சமஅளவு பங்கு பெறும்' இத்தொகையில் ஸம சுரமேது மில்லாதது.
ஆகையால், இரண்டாவது உறுப்பினரான 'பாக³' உதாத்தம் பெறும்.
ஸமபாக³:

6.2.2

தத்புருஷே துல்யார்த² த்ருதியா ஸப்தம்யுபமானாவ்யபத் வி த்யாக்ருத்யா:
தத்புருஷத் தொகையில், முதலுறுப்பினர் தனது மூல கரத்தை, கீழ்க்

கண்டவாறு அத்தொகையையுள்ளனால் நீடித்து நிற்கவைக்கும்

- (1) முதலுறுப்பினர் 'ஒப்பு' என்ற பொருளைச் சுட்டும் சொல்
- (2) மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல் (த்ருதியா)
- (3) ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல் (ஸப்தமீ)
- (4) உவமைச் சொல் (உபமன)
- (5) இடைச் சொல் (அவ்யய)
- (6) இரண்டாம் வேற்றுமைச் சொல் (த்விதியா)
- (7) 'க்ருத்ய' எனப்படும் ஒட்டுக்கள்.

இதுவும் 6.1223க்குப் புறமடை.

1) துல்ய ஸ்வேத: துல்யஸ்வேத: 'அதே மாதிரியான வெள்ளை' ஸத்'ருஸ: லோஹித: ஸத்'ருஸ லோஹித 'அதற்கு ஒப்பான சிவப்பு'

2) ஸங்குலயா க்ண்ட:- ஸங்குலா க்ண்ட:
"அரிவாளால் வெட்டப்பட்ட"

3) அக்ஷரம் ஸௌண்ட:² அக்ஷ ஸௌண்ட:²
"சூதாட்டத்தில் வல்லமையுள்ள"

4) ஸஸ்தீ இவ ஸ்யாமா : ஸஸ்தீ - ஸ்யாமா 'கத்தியின் விளிம்பு போன்ற கருப்பான'

5) நப்ராஹ்மண: அப்ராஹ்மண: "பிராம்மணனல்லாத"
நிஷ்க்ராந்த: கௌஸாம்ப்யா: நிஷ்கௌஸாம்பி:²

வா: அப்யயே நங்கு நிரதானாமிதி வக்தவ்யம்
'அப்யயங்கள்' என்று குறிப்பிடும்போது, எதிர்மறையொட்டு 'நங்' 'கு' நிரதம் எனப்படும் அப்யயங்கள் ஆகியவற்றோடு தொகை யாக்கும்போதுதான் இந்த விதி பயன்படுத்த இயலும். 'நங்' இன் கரம் தொடர்ந்து நிற்கும் 'க்ருத்' இவ் கசுத்தையும் தடுக்குமென்று கட்டத்தான், அதுவும் ஒரு நிரதனமானாலும் இங்கு தளியாக அதைக் குறிப்பிட்டபடிருக்கிறது.

அகரிணி:

ஸ்ஸாந்லாகாலக: என்ற தொகையில் இது செயற்படாது. இதில் இறுதியை உதாத்தம் கொண்டது. இது மயூரவ்யம் ஸகாதி வகுப்பைச் சேர்ந்தது.

6) முஹூர்தம் ஸூகீம் : முஹூர்த ஸூகீம் "கணமாதிரிமுள்ள மகிழ்ச்சி"

7) பௌத்யம் லவணம் : பௌத்யலவணம் 'உண்ணக்கூடிய உப்பு'

6.2.3

வர்ணோ வர்ணேஷ்வனேதே

ஏத 'பலநிறமுள்ள' என்ற சொல்லைத் தவிர்த்து, ஏனைய நிறத்தைக் குறிக்கும் சொல், மற்றொரு நிறத்தைக் குறிக்கும் சொல், மற்றொரு நிறத்தைச் சுட்டும் சொல்லோடு இணைத்துத் தொகையாக்கும்போது, அத்தொகையின் முதலுறுப்பினர் தனது சுரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும்.

க்ருஷ்ணஸாரங்க:, லோஹித கல்மாஷ:

"க்ருஷ்ண" வினிறுதியை உதாத்தம் கொண்டது: (3.1.3), லோஹித முதலசையில் உதாத்தம் கொண்டது (4.1.97) ஆனால் க்ருஷ்ணைத்: 'க்ருப்ய்புள்ளியுள்ள'

6.2.4

காத்⁴லவணயோ: ப்ரமாளே

ஒரு தத்புருஷத் தொகையினிரண்டாவது உறுப்பினர் காத்⁴ "ஆழமில்லாத, நடந்து கடக்கக்கூடிய" அல்லது லவண 'உப்பு' என்பவைகள் நின்று அத்தொகை அளவைச் சுட்டுமானால், அதன் முதலுறுப்பினர் தனது சுரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும்.

ஸம்ப்³ காத்⁴ முத³கம்-ஸம்ப்³ஸ்ய

காத்⁴ம் "துடுப்பின் போன்ற

ஆழமில்லாத தண்ணீர்"; அரிதர்காத்⁴ம்

"உலக்கையின் நீளத்தைப் போன்ற ஆழமான தண்ணீர்";

கோலவணம் "பசவுக்களிக்கக்கூடிய அளவு உப்பு",

அஸ்வலவணம்

ஆனால் பரமகாத்⁴ம், பரமலவணம் இவைகள் அளவைக்கட்டா.

6.2.5

தாயாத்³யம் தாயாதே³

ஒரு தத்புருஷத் தொகையினிரண்டாம் உறுப்பினர் தாயாத்³ 'வாரிக்' என்ற சொல்லாக அமைந்து, அத்தொகை பரம்பரையாகப் பெறுதல் (தாயாத்³யம்) என்ற பொருளைச் சுட்டுமானால், அதன் முதலுறுப்பினரின் சுரம் தொடர்ந்து நிற்கும்.

வித்யாதாயாத்³: 'அறிவின் வாரிக்'

தனதாயாத்³: 'செல்லத்தின் வாரிக்'

ஆனால் பரம தாயாத்³:

6.2.6

ப்ரதிப்³ந்தி⁴ சிரக்ரு³ச்ச்ரயோ:

'சிர', க்ருச்ச்ர என்ற சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் தத்புருஷத் தொகை இடையூறு, தடை (ப்ரதிப்³ந்தி⁴) என்ற பொருளைச் சுட்டுமானால் அதன் முதலுறுப்பினரின் சுரம் நீடித்து நிற்கும்.

கும்ளசிரம் "கிளம்புவதற்குத் தாமதம்"

கும்ளக்ருச்ச்ரம் "கிளம்புவதற்கு இடையூறு"

6.2.7

பதே³ அபதே³ஸே³

‘சாக்கு’ (அபதேஸே) என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, ‘பத்’ என்ற சொல்லை இரண்டாவது உறுப்பினராகக் கொண்ட தத்புருஷத் தொகையின் முதலுறுப்பினரின் சுரம் நீடித்து நிற்கும்.

மூதரபதேன ப்ரஸ்தி²த: உச்சாரபதேன ப்ரஸ்தி²த:

ஆனால் விஷ்ணுபத்ம் “சாக்கு” கட்ட வில்லை)

6.2.8

நிவாதே வாதத்ராணே

நிவாத “காற்றுக்குப் பாதுகாவலான இடம்” என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் தத்புருஷத் தொகை, “காற்றிலிருந்து பாதுகாத்தல்” என்ற பொருளைச் சுட்டுமானால் அத்தொகையின் முதலுறுப்பினரின் சுரம் நீடித்து நிற்கும்.

குடி நிவாதம் குட்யேன நிவாதம்.

“காற்றிலிருந்து பாதுகாப்பளிக்கும் ஒரேயிடமாவது குடிசை”

ஆனால் ராஜநிவாதே வஸதி “அவன் அரசனின் பாதுகாப்பில் வசிக்கிறான்” ஸுகம் மாத்ருதி வாதம் “தாயின் பாதுகாப்பு இன்பமானது”

6.2.9

ஸாரதே³ அனார்தவே

‘ஸாரத’ என்ற சொல்லை இரண்டாவது உறுப்பினராகக் கொண்ட தத்புருஷத் தொகை ஸாரத்ருது என்ற பொருளைச் சுட்டாமல் அமையும்போது, அத்தொகையின் முதலுறுப்பினரின் சுரம் நீடித்து நிற்கும்.

ரஜ்ஜு ஸாரத³மூத³கம் ‘கயிற்றைக் கொண்டு புதிதாக இறைக்கப்பட்ட தண்ணீர்”

த³ருஷத் ஸாரத³: ஸக்தவ: “மாவு மில்லில் புதிதாக அரைக்கப்பட்ட சத்து மாவு”

ஆனால் பரமஸாரத³ம் – ஸரத்³ருதுவில் உண்டான புல் முதலியவைகள்”

6.2.10

அத்⁴வர்யு கஷாயயோர் ஜாதௌ

அத்⁴வர்யு அல்லது கஷாய என்ற சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் தத்புருஷத் தொகை ஓரினம் என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, அத்தொகையின் முதலுறுப்பினர் சுரம் நீடித்து நிற்கும்.

ப்ராச்சயாத்⁴வர்யு: “கட ஸாகாவைச் சேர்ந்த புரோகிதரின் பெயர்”

ஸர்மிமண்டகஷாயம் – உருக்கிய வெண்ணெயின் கசடிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட கஷாயம்”

ஆனால் பரமாத்⁴வர்யு, பரமகஷாய

6.2.11

ஸத்⁵ருஸ⁵ ப்ரதிருபஸோ: ஸாத்⁵ருஸ்யே

‘அதையொத்தது’ என்ற பொருளைச் சுட்டும் தத்புருஷத் தொகையில் ஸத்⁵ருஸ⁵ ‘ஒப்பான’ அல்லது ப்ரதிருப “ஒற்றுமை, உவமை, பிரதியிம்யம்” என்ற சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும்போது, அத்தொகையின் முதலுறுப்பினரின் சுரம் நீடித்து நிற்கும்.

பித்ருஸத்ரு'ஸ்: "தகப்பனாரையொத்த"
மாத்ரு ப்ரதிரூப- "தாயின் உருவம்" ஆனால்
உத்தம ஸத்ரு'ஸ் - 'மிகச்சிறந்த ஒற்றுமை'

6.2.12 த்'விகெ'ள ப்ரமாளே

அளவைச் கட்டும் தத்புருஷத் தொகையின் இரண்டாவது உறுப்பினர் த்'விகு'
'தொகையாக அமையும்போது, அத்தத்புருஷத் தொகையின் முதலுறுப்பினர்
தனது மூல சுரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும்.
ப்ராச்ய ஸப்த ஸம்: 'கிழக்குத் தேசத்தைச் சேர்ந்த ஏழு வயதுப்பையன்'
ஸப்த - ஸம் + மாத்ரச் (5.2.37) : ஸப்த + ஸம் + ழு "ஏழு வயதான" ப்ராச்யஸ்'ச
அஸௌ ஸப்தஸமாஸ்'ச
கர்ந்தாரி ஸப்தஸம்:

6.2.13 க்'ந்தவ்ய பண்யம் வானிஜே

வானிஜ 'வியாபாரி' என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்கும்
தத்புருஷத் தொகை 'போய்ச் சேர வேண்டிய இடம்' (கந்தவ்ய) அல்லது 'விற்க
வேண்டிய பொருள்' (பண்யம்) என்ற பொருளைச் கட்டுமானால்
அத்தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் நீடித்து நிற்கும்.
மத்ரவானிஜ: 'மத்ர தேசத்திற்கும் போய் வியாபாரஞ் செய்யும் வியாபாரி'
காஸ்மீரவானிஜ:
பண்ய - கோ வானிஜ: 'மாட்டு வியாபாரி'
அஸ்வவானிஜ: 'குதிரை வியாபாரி'

6.2.14 மாத்ரோபக்'ஸோபக்ரமச்ச'ாயே நபும்ஸகே:

மாத்ரா 'அளவு', உபக்'ஸா "கண்டுபிடிப்பு", உபக்ரம 'தொடங்குதல்', ச'ாயா
'நிழல்' என்ற சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் தத்புருஷத்
தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூலசுரம் நீடித்து நிற்கும்.

1) பி'க்ஷாமாத்ரம் பிச்சைக்குச் சமமான எடை'

2) பாணின உபக்'ஸம்

பணின் + அன் : பாணின. 3.1.3இன்படி 'பாணின்'வின் இறுதியைச்
உதாத்தம் பெறும். ஆகவே பாணினோபக்'ஸம் காலகம்
வ்யாகரணம்

3) ஆட்போபக்ரமம் ப்ராஸாதம்

செல்வந்தனால் தொடங்கப்பட்ட மாளிகை

4) இக்ஷாச்ச'ாயம் - கரும்பினால் ஏற்பட்ட நிழல்

6.2.15 ஸுக'ப்ரியபோர்ஹிதே

ஸுக' 'மகிழ்ச்சி', ப்ரிய 'இன்பமாக' என்ற சொற்கள் இரண்டாவது
உறுப்பினராக அமையும் தத்புருஷத்தொகை 'அனுகூலமான' (ஹி த) என்ற

பொருளைச் சுட்டும்போது அத்தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூலசரம் நீடித்து நிற்கும்.

க³மனஸுக²ம் 'போவதின் மகிழ்ச்சி'

க³மனப்பரியம் 'போவதற்கு அனுகூலமான'

ஆனால் பரமஸுக²ம், பரம்பரியம்

6.2.16 ப்ரீதௌ ச

ஸுக², ப்ரிய என்ற சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் தத்புருஷத் தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூலசரம், அத்தொகை 'மகிழ்ச்சி' இன்பம் என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, நீடித்து நிற்கும். ப்ராஹ்மணஸுக²ம் பாயஸம் "பிராம்மணனுக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கும் பாயசம்". கன்யாப்ரிய: ம்ருத³ங்க³: "பெண்ணுக்குப் பிடித்தமான மிருதங்கம்" ஸுக², ப்ரிய, ப்ரீதி எல்லாமே ஒரே பொருளைச் சுட்டும் சொற்கள்தான், ஆயினும் அதன் மிகுதியைச் சுட்டுவதற்காக, 'ப்ரீதி' என்ற சொல்லைத் தனியாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ராஜஸுக²ம் 'அரசின் நன்மை', ராஜப்ரியம்

6.2.17 ஸ்வம் ஸ்வாமினி

ஸ்வாமினின் 'சொந்தக்காரன்' என்ற பொருளைச் சுட்டும் தத்புருஷத் தொகையின் இரண்டாவது உறுப்பினர் ஸ்வம் 'சொத்து' என்றமையும்போது, அத்தொகையின் மூலசரம் நீடித்து நிற்கும். கோ'ஸ்வாமினின் 'மாட்டின் சொந்தக்காரன்' அஸ்'வஸ்வாமினின் 'குதிரையின் சொந்தக்காரன்' ஆனால் பரமஸ்வாமினின் 'முதல் சொந்தக்காரன்'

6.2.18 பத்யாவைஸ்வ்யே

பதி 'சொந்தக்காரன், தலைவன்' என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்கும் தத்புருஷத் தொகை 'ஆள்பவன், தலைவன்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது அத்தொகையின் முதலுறுப்பினர் தனது மூல சுரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும்.

க்'ருஷபதி 'வீட்டின் தலைவன்'

ஸேனாபதி 'ராணுவத் தலைவன்'

நரபதி, ந்ரு பதி 'அரசன், மந்திரிகளை ஆள்பவன்' ஆனால் வருஷலீபதி 'விருஷலியின் கணவன்'

6.2.19 நபு⁴ வாக்சித்³தி³ஷ³

ஒரு தத்புருஷத் தொகையில் முதலுறுப்பினர் பூ⁴ 'பூமி', வாக் 'பேச்சு', சித்³ 'சிந்தனை', தி³தி³ஷ³ 'மறுமணம் செய்து கொண்ட கைம்பெண்' என்ற சொற்களாகவும் இரண்டாவது உறுப்பினர் 'பதி' என்ற சொல்லாகவும்

அமைந்தால் முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் நீடித்து நிற்காது.
 பூபதி 'அரசன் பூமியையாள்பவன்'
 வாக்பதி 'பேச்சை ஆள்பவன்'
 சித்பதி 'எண்ணங்களைக் கட்டுப்படுத்துபவன்'
 திதி'ஷுபதி 'மறுமணம் செய்து கொண்ட கைம்பெண்ணின் கணவன்'

6.2.20 வா பு'வனம்

'பதி'யை இரண்டாவது உறுப்பினராகவும், பு'வனம் 'பூமி' என்ற சொல் முதலுறுப்பினராகவும் நிற்கும் தத்புருஷத் தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் விருப்பாத நீடிக்கும்.
 பு'வனபதி: அல்லது பு'வனபதி: 'அரசன்',

6.2.21 ஆஸங்கா பாத'னேதீயஸ்ஸுஸம்பாவனே

ஆஸங்கா 'பயம்', ஆபாத' 'இடையூறு, தடங்கல்', நேதீயஸ் 'மிக அருகில்' என்ற சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் தத்புருஷத் தொகை என்ற பொருளைச் சுட்டுமானால், அத்தொகையின் முதலுறுப்பினரின் சுரம் நீடித்து நிற்கும்.
 க'மனாஸங்கா 'போவதற்குப் பயம்'
 க'மனா பாத'ம் 'போவதற்குத் தடங்கல் அல்லது இடையூறு'
 க'மன நேதீயஸ் 'வெகு விரைவில் பயணம்'

6.2.22 பூர்வே பூ'தபூர்வே

பூர்வ 'முன் சென்ற' என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமைந்த தத்புருஷத் தொகை 'இதற்கு முன் நிகழ்ந்தது' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, அத்தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் நீடித்து நிற்கும்.
 ஆட்'ய பூர்வ: 'முன்பு செல்வந்தனாக இருந்தவன்',
 தூர்ஸ்னீய பூர்வ: 'முன்பு அழகாக இருந்தவன்'

6.2.23 ஸநீட்' ஸமர்யாத' ஸவேஸ' ஸதே'ஸேஷு.

ஸமர்யே ஸவித', ஸநீட்', ஸமர்யாத', ஸவேஸ', ஸதே'ஸ'
 ஆகியவைகள் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் தத்புருஷத் தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் அத்தொகை 'அண்மை' என்ற பொருளைச் சுட்டுமானால் நீடித்து நிற்கும்.
 மத்'ர ஸவித'ம், மத்'ர ஸநீட்'ம்,
 மத்'ர ஸமர்யாதம், மத்'ரஸவேஸம், மத்'ர'ஸதே'ஸம்
 'மத்'ர தேசத்துக்கு அருகில்'
 ஆனால் ஸமர்யாதம் கேஷத்ரம் "எல்லையுள்ள வயல்";
 தே'வதத்த ஸமர்யாதம் ஒரு எல்லையுடைய தேவதத்தனின் வயல்

6.2.24 விஸ்பந்தாதீனி குணவசனேஷு

அடைச் சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் 'விஸ்பஷ்ட' 'தௌவி' முதலிய சொற்கள் தனது மூல சுரத்தை (ஒரு தொகையில்) நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும்.

விஸ்பஷ்ட'கடு'கம்

விசித்ர லவணம்

விஸ்பஷ்ட, விசித்ர, வ்யக்த, ஸம்பன்ன, கடு, பண்டித, குஸ்'ல, சபல, நிபுண ஆகியவைகள் விஸ்பஷ்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவை.

6.2.25

ஸ்ர ஜ்ய அவம கன் பாபவத்ஸூ ப'ாவே கர்மத'ாரயே

ஸ்'ர (5.3.60), ஜ்ய (5.3.61) அவம, கன் (5.3.64) ஆகியவைகளிலிருந்து ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் அல்லது பாப 'கெட்ட' என்ற சொல், ஆகியவைகள் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும், தொழிற் பெயரை முதலுறுப்பினராகவும் கொண்ட, கர்மதாரயத்தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூல கர்மநீடித்து நிற்கும்.

க'மன ஸ்ரேஷ்ட², க'மனஸ்ரேயஸ், 'சிறந்த புறப்பாடு'

க'மன ஜ்யேஷ்ட²; க'மன ஜ்யாயஸ் 'சிறந்த புறப்பாடு';

க'மனாவம 'இறுதி புறப்பாடு'; க'மன கனிஷ்ட²,

க'மனகஸீயஸ் 'குறுகிய புறப்பாடு'

க'மன பாபிஷ்ட², க'மன பாபீயஸ்

6.2.26

குமாரஸ்' ச

குமார 'இளைஞன்' என்ற சொல் முதலுறுப்பினராக அமையும் கர்மத'ாரயத் தொகையில், குமார' தனது மூலசுரத்தை நீடித்து நிற்க வைக்கும்.

குமாரீ ஸ்'ரமணா = குமார + ஸீப் + ஸ்'ரமணா =

குமார் டி + ஈ + ஸ்'ரமணா (2.1.70; 6.3.34) =

இளவயதுப் பெண் துறவீ

6.2.27

ஆதி³: ப்ரத்யேனஸி

ப்ரத்யேனஸ் 'மிகவும் நெருங்கிய வாரிக (இறந்தவரின்)' என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் கர்ம த'ாரயத் தொகையின் முதலுறுப்பினரின் (குமார) முதலசை உதாத்தம் பெறும். கு மாரப்ரத்யேனஸ் "இள வயது வாரிக"

(இறந்துபோன தந்தையின் கடனையடைக்கும் பொறுப்பு உள்ளவன்)

6.2.28

பூகே'வ்வன்யதரஸ்யாம்

மனிதர்களின் குழு (பூக³) என்ற பொருளைச் சுட்டும் சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் கர்மதாரயத் தொகையின் முதலுறுப்பினராக 'குமார' என்ற சொல்லின் முதலசை விருப்பாக உதாத்தம் பெறும்.

குமாரசாதக அல்லது குமார சாதக 'சாதகனின் தலைமையில் கூடிய குழு'

பன்மை:- சாதக + ஞ்ய (5.3.112) + ஜஸ் = சாதக டி + ஜஸ் (2.4.62) = சாதகா:

6.1.223 விதிக்கப்பட்ட விதியையையும் விருப்பாகப் பயன்படுத்த இயலுமென்பதை இது கட்டுகிறது, ஆகவே குமார சாதகா:

6.2.29 இக்'ந்த காலகபால ப'க'ால ஸ'ராவேஷு த்'விகெ'ள
 'இக்' (இ.உ.ரு.ல்) பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரெழுத்தில் முடியுஞ் சொற்கள், காலத்தைச் சுட்டும் சொற்கள் (கால), கபால 'பாணை', ப'க'ால 'மண்டையோடு', ஸ'ராவ 'தட்டு' ஆகிய சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் த்'விகு' (எண்ணுத் தொகை) தொகையின் முதலுறுப்பினரின் சுரம் நீடித்து நிற்கும்.
 பஞ்சாரத்னி "ஐந்து முழு அளவுள்ள"
 பஞ்சமாஸ்ய: 'ஐந்து மாதவயதுள்ள'
 பஞ்ச கபால: 'ஐந்து பாணைகளில் தயாரித்த'
 பஞ்ச ப'க'ால: 'ஐந்து மண்டையோட்டில் தயாரித்த'
 பஞ்ச ஸ'ராவ: 'ஐந்து தட்டுக்களில் தயாரித்த'

6.2.30 ப'ஹ்வன்யதரஸ்யாம்
 'இக்' பிரத்தியாஹாரத்தின் ஒருயிரெழுத்தில் முடியுஞ் சொற்கள், காலத்தைச் சுட்டுஞ் சொற்கள், கபால, ப'க'ால, ஸ'ராவ ஆகியவைகள் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் துவிகுத் தொகையில், ப'ஹு என்ற சொல் முதலுறுப்பினராக நிற்கும் போது அதன் மூல சுரம் விருப்பாக நீடித்து நிற்கும்.
 ப'ஹ்வரத்னி, ப'ஹ்வரத்னி:
 ப'ஹுமாஸ்ய, ப'ஹுமாஸ்ய
 ப'ஹு கபால, ப'ஹுகபால
 ப'ஹு ப'க'ால, ப'ஹு ப'க'ால
 ப'ஹு ஸ'ராவ, ப'ஹுஸ'ராவ

6.2.31 தி'ஷ்டி விதஸ்தியோஸ்' ச
 தி'ஷ்டி, விதஸ்தி "நீளத்தைச் சுட்டும் அளவுகள்" ஆகிய சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராகவமையும் துவிகுத் தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் விருப்பாக நீடித்து நிற்கும்
 பஞ்சதி'ஷ்டி, பஞ்சதி'ஷ்டி
 பஞ்ச விதஸ்தி, பஞ்சவிதஸ்தி

6.2.32 ஸப்தமீ எதி'த'ஸு'ஷ்க பக்ல ப'ந்தேஷ்வ
 காலக்காலத்தைச் சுட்டும் சொற்களைத் தவிர்த்த மற்ற ஏழாம் வேற்றுமைச் சொற்கள் (ஸப்தமீ) முதலுறுப்பினராகவும், எதி'த' 'தயாரிக்கப்பட்ட' ஸு'ஷ்க 'உலர்த்திய' பக்ல 'சமைத்த' ப'ந்த' 'கட்டிய' ஆகியவைகள் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் நிற்கும் ஒரு தொகை தனது முதலுறுப்பினரின் மூல சுரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும்

ஸாங்காஸ்யஸித்⁴: “ஸாங்காஸ்யத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட”

ஆதபஸுஷ்க: “வெப்பிலில் உலர்த்திய”; ப்ராஷ்டரபக்வ:

“இரும்புச் சட்டியில் சமைத்த”; சக்ர பீந்த⁴:

“சக்கரத்தில் கட்டப்பட்ட”

நித⁴ஸஸுஷ்க: கும்ப⁴ பக்வ, சாரக பீந்த⁴

6.2.1இல் கூறப்பட்ட 7ஆம் வேற்றுமைத் தத்புருஷத்

தொகையின் கரத்தை, ‘க்ருத்’ ஒட்டின் கரத்தை விதிக்கும் 6.2.144 தடை செய்கிறது. இச்சூத்திரம் ‘க்ருத்’ ஒட்டு தொடர்பான கரத்தை விதிக்கும்

6.2.144க்கு தடை விதித்து 7ஆம் வேற்றுமைத் தத்புருஷத் தொகைக்கு ‘க்ருத்’ ஒட்டால் ஆக்கப்பட்ட சொற்களோடு வரும்போதும் அதே கரம் பெற வேண்டுமென்று விதிக்கிறது.

6.2.33

பரி ப்ரத்யுபாபா வர்ஜ்யமானாஹோராத்தராவயவேஷி

பரி, ப்ரதி, உப, அப ஆகிய இடைச் சொற்கள் முதலுறுப்பினராகவும், தவிர்க்கப்படவேண்டியவையென்ற பொருளைச் சுட்டுகின்ற சொற்கள் (வர்ஜ்யமான) அல்லது பகல் அல்லது இரவின் பகுதிகள் (அஹோராத்தராவயவேஷி) ஆகியவைகள் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் நிற்கும் தொகைகளில், முதலுறுப்பினராகவும்—நிற்கும் மூல கரம் நீடித்து நிற்கும்.

பரித்ரிகீர்தம்/அபத்ரிகீர்தம் வருஷ்டோ தே⁴வ:

“த்ரிகர்த்தத்தை விட்டு விட்டு மற்ற இடங்களில் மழை பெய்தது”

ப்ரத்யூர்வாஹ்ணம் “ஒவ்வொரு முற்பகலிலும்”

உபயூர்வாஹ்ணம் “பிற்பகலுக்கருகில்”

ப்ரத்யூர்வராத்ரம் “ஒவ்வொரு மாலையிலும்”

தத்புருஷம், பஹுவர்ஹித் தொகைகளில், பரி, ப்ரதி ஆகியவைகள் முதலுறுப்பினராக அமைவதாலேயே முன் சூத்திரங்களின்படி தனது மூல கரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கும்.

ஆகையால், இச்சூத்திரம் அவ்யயிபாவத் தொகைகளிலும், இத்தகைய மூலகரம் நீடித்து நிற்குமென்பதைச் சுட்டுகிறது என்று கருதப்படும். தவிர்ந்தல் (வர்ஜ்ண) என்ற பொருளை, அப, பரி என்ற இரண்டும் தான் சுட்டும் ஆகையால், இவைகளோடு நிற்கும் இரண்டாவது உறுப்பினர்தான் ‘தவிர்ந்தல்’ என்ற பொருளைச் சுட்டுவதாக அமையும். ப்ரதி, உப என்ற இரண்டும் இப்பொருளைச் சுட்டாது. பரி, அப என்பவைகளுடன் பகல் அல்லது இரவின் பகுதிகள் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையுமபோதும் ‘தவிர்ந்தல்’ என்ற பொருளைச் சுட்டுவதாகக் கொள்ள வேண்டும்.

பரிவணம் “காட்டைச் சுற்றி” (ஆனால் ‘காட்டில்’ என்ற பொருளில் லல்ல) என்ற தொகையின் இறுதியை உதாத்தம் பெறும் (6.2.178). சூ. 6.2.178, இந்த பொது விதி, ஒரு தொகையில் வரும், ‘வன்’ என்ற சொல்லின் கரம் பற்றிய சிறப்பு விதிகள் எல்லாவற்றையுமே தடை செய்யும்.

6.2.34 ராஜன்ய ப்ஹுவசன த்வந்த்வே அந்தக் வருஷ்ணிக்ஷு :

பன்மையில் குறிக்கப்பட்ட (ப்ஹுவசன) போர்வீரர்களின் (ராஜன்ய) பெயர்களைக் கொண்டு ஆக்கப்பட்ட துவந்துவத் தொகையில், இரண்டாவது உறுப்பினர் அந்தக் அல்லது வருஷ்ணிகளைச் சுட்டும்போது அத்தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் நீடித்து நிற்கும்.

ஸ்'வா'னக் சைத்ரகரோத'கா: "மூன்று அந்தக்களின் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் பெயர்கள்", ஸினி வாஸுதே'வா: "இரண்டு வருஷ்ணிகளின் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் பெயர்கள்"

ஆனால் த்வைய ஹைமாவனா: "அந்தக் வருஷ்ணி குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆனால் போர்வீரர்களல்ல",

ஸங்கர்ஷ்ய வாஸுதே'வௌ (இருமை)

வருஷ்ணீகுமாரா: (தத்புருஷம்)

குரு பாஞ்சாலா: (அந்தக் வருஷ்ணியல்ல)

6.2.35 ஸங்க்யா

எண்ணுப் பெயர் (ஸங்க்யா) முதலுறுப்பினராக அமையும் துவந்துவத் தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் நீடித்து நிற்கும்.

ஏகாத்ஸ '11'; த்வாத்ஸ '12'

6.2.36 ஆசார்யோபஸர்ஜனஸ் சந்தேவாஸு

ஆசிரியரின் பெயரிலிருந்து ஆக்கப்பட்ட மாணவர்களின் பெயர்கள் உறுப்பினர்களாக அமையும் துவந்துவத் தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் நீடித்து நிற்கும்.

ஆபிஸலபாணினீயா: "ஆபிஸல் பாணினி" (ஆகியவர்களின்) மாணவர்கள்"

6.2.37 கார்த கௌஜபாத்யஸ்'ச :

கார்தகௌஜனெ "க்ருத, குஜப என்பவர்களின் வழித்தோன்றல்" என்ற தொகையில் தொடங்கும் துவந்துவத் தொகைகளின் முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் நீடித்து நிற்கும்.

க்ருதஸ்ய அபத்யம் + குஜபஸ்ய +

அபத்யம் + க்ருத + அஸ் + குஜப + அண் + ஓன (4.1.114) : கார்த கௌஜபென

6.2.38 மஹான் வீ'ஹி அபராஹ்ண க்ருஷ்ஷவாஸ ஜாபீ'ரஸ

பீ'ர பீ'ரத ஹைலிஹில ரௌரவ ப்ரவ்ருத்தே'ஷு

வீ'ஹி 'அரிசி', அபாராஹ்ண 'பிற்பகல்', க்ருஷ்ஷ 'முதல் முதலாகக் கன்று ஈன்ற பசு', இஷ்வாஸ 'வில்லாளி',

ஜாபீ'ரஸ, பீ'ர ப்ரஸ், பீ'ரத 'பரதனின் வமிசத்தில் பிறந்தவன்', ஹைலிஹில 'உல்லாசமான பெண்', ரௌரவ 'ஒரு நரகத்தின் பெயர், ப்ரவ்ருத்தீ' "வளர்ச்சியடைந்த" ஆகியவைகள் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் மஹத்

'பெரிய' என்ற சொல் முதலுறுப்பினராகவும் கொண்ட தொகைகளின் முதலுறுப்பினரின் மூலகரம் நீடித்து நிற்கும்
 மஹாவீஷி, 'பெரிய அரிசி' மஹாபராஹ்ணா, மஹா'க்ருஷ்ட
 மஹேஷ்வாஸ, மஹாஜாபால, மஹாபா'ர, மஹாபா'ரத: மஹாஹைலிஹில, மஹாரௌரவ, மஹாப்ரவ்ருத்த'

6.2.39 கூ' வ்லகஸ்'வ வைஸ்'வ தே'வே

'மஹத்' அல்லது கூ'வ்லக, "சிறிய முக்கியமற்ற" என்ற சொற்கள் முதலுறுப்பினராகவும் வைஸ்'வதேவ" விஸ்'வே தேவர்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட" என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் கொண்ட தொகைகளின் முதலுறுப்பினரின் மூலகரம் நீடித்து நிற்கும்.
 கூ'வ்லக வைஸ்'வ தே'வம், "விஸ்'வே தேவர்களுக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சிறிய பணி", மஹவைஸ்'வதே'வம்

6.2.40 உஷ்ட்ர: ஸாதி'வாம்யோ:

ஸாதின் "சவாரி செய்யவன்", வாமீ 'பெண்குதிரை' என்பவைகள் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும், உஷ்ட்ர 'ஒட்டகம்' என்ற சொல் முதலுறுப்பினராகவும் அமையும் ஒரு தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூலகரம் நீடித்து நிற்கும்.
 உஷ்ட்ரஸாதின் ஒட்டக சவாரி செய்யவன்", உஷ்ட்ரவாமீ "பெண் ஒட்டகம்"

6.2.41 கே'ள: ஸாத' ஸாதி'ஸாரதி'ஷ'

ஸாத', ஸாதி'ன், ஸாரதி' "தேரோட்டி" என்பவைகள் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும், கே'ள 'பக, காளை' முதலுறுப்பினராகவும் கொண்ட தொகையில் முதலுறுப்பினரின் மூலகரம் நீடித்து நிற்கும்.
 கே'ளஸாத', கே'ளஸாதி', "மாட்டுச் சவாரி செய்யவன்" கே'ளஸாரதி'

6.2.42 குரு கார்'ஹ பத ரிக்ர கு'வஸதி ஐரத்யஸ்'லீல த்'ருட்'

ஸூபா பாரேவட்'வா தைத்தில கத்'ரு: பண்யகம்ப'ல:
 தர்'ஸப்'ரானாம் ச
 கீழ்க்கண்ட தொகைகளின் முதலுறுப்பினர் தனது மூலகரத்தை நீடித்து நிற்க வைக்கும்:
 1) குரு கார்'ஹ பத, (2) ரிக்தகு'ரு அல்லது ரிக்தகு'ரு (3) அஸதிஜரதீ (4) அஸ்'லீலத்'ருட்' ஸூபா (5) பாரேவட்'வா (6) தைத்திலகத்'ரு (7) பண்யகம்ப'ல (8) தர்'ஸப்'ர முதலிய தொகைகள்

வா: குரு வ்ருஜ்யோர் கார்'ஹபத இதி வக்தவ்யம்
 வ்ருஜி கார்'ஹபத்யம் என்ற தொகையிலும் அஸ்வாஹேயாகும்.

வா: பண்ய கம்ப'ல: ஸம்க்'ருயாமிதி வக்தவ்யம்

‘பன்யகம்பல்:’ என்ற தொகை ஒரு பெயரைச் சுட்டும்போது தான் முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் நீடித்து நிற்கும்.

6.2.43 சதுர்த் தீததீதே²

நான்காம் வேற்றுமைச் சொல் முதலுறுப்பினராகவும் ‘அதன் (முதலுறுப்பினரின்) பொருட்டு’ (ததீதே²) என்ற பொருளைச் சுட்டுஞ் சொல்லை யிரண்டாவது உறுப்பினராகவும் கொண்ட தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் நீடித்து நிற்கும்.
பூபதாரு “பூபம் செய்வதற்கான மரம்”,
குண்டில் ஹிரண்யம்

6.2.44 அர்தே².

அர்தீ ‘நோக்கம்’ என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் நான்காம் வேற்றுமைச் சொல் முதலுறுப்பினராகவும் கொண்ட தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூலசுரம் நீடித்து நிற்கும்.
மாதார்தீம் “தாயாருக்காக”, தேவதார்தீம்
“கடவுளுக்குரிய”

6.2.45 க்தேச

நான்காம் வேற்றுமைச் சொல் முதலுறுப்பினராகவும், ‘க்த’ ஒட்டாலாக்கப்பட்ட சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் அமையும் தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் நீடித்து நிற்கும்.
கோஹிதம் “மாடுகளுக்கு நன்மை பயக்கும்”
கோரசுஷிதம்

6.2.46 கர்மதாரயே அனிஷ்டா

‘இஷ்டா’ என்ற ஸம்க்ஞாவினால் குறிப்பிடப்படும் ஒட்டுக்களாலாக்கப்படாத (அனிஷ்டா) சொற்கள் ‘க்த’ ஒட்டுக்களாலாக்கப்பட்ட சொற்களுக்கு முன் நிற்கும் கர்மதாரய தொகையின் முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் நீடித்து நிற்கும்.
ஸ்ரேணிக்ருதா; பூகீக்ருதா:
ஆனால் ஸ்ரேணிக்ருதம் (6.2.144) க்ருதாக்ருதம்

6.2.47 அஹ்நே த்வித்யா

‘மிரிவு’ என்ற பொருளைச் சுட்டாமல் அமையும், ஒரு தொகையின் முதலுறுப்பினர் இரண்டாம் வேற்றுமைச் சொல்லாகவும், இரண்டாவது உறுப்பினர் ‘க்த’ ஒட்டாலாக்கப்பட்ட சொல்லாகவும் அமையும் போது முதலுறுப்பினரின் மூலசுரம் நீடித்து நிற்கும்.
கஷ்டஸ்நித; த்ரிஸ்கல பதித; க்ராமக்த:
ஆனால் காந்தாராதீத; யோஜனாதீத:

வா: த்'வித்யானுபஸர்க்'ம் இதி வக்தவ்யம்
உபசர்க்கத்துடன் சேர்ந்து 'க்த' வரும்போது இவ்விதி செயற்படாது
ஸுகப்ராப்த:; ஸுகுமாபன்ன: இது 6.2.144க்கு புறனடை.

6.2.48 த்ருத்யா கர்மணி

மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல் முதலுறுப்பினராகவும், இரண்டாவது உறுப்பினர் 'க்த' ஒட்டாலாக்கப்பட்டதாகவும், அது செய்யப்பட்டு வினையமைப்பாகவும் அமையுமானால், அத்தொகையின் முதலுறுப்பினர் மூல சுரம் நீடித்து நிற்கும்.

அஹிஹத:; நக'நிர்'பின்ன: ஆனால் ரத்யாத: (செய்யப்பட்டு வினையல்ல)

6.2.49 கதிரவந்தர:

'க'தி' (1.4.60) வகுப்பைச் சேர்ந்தவொரு சொல் முதலுறுப்பினராகவும் 'க்த' ஒட்டாலாக்கப்பட்ட சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் அமையும் தொகையில், இவ்விரண்டு உறுப்பினர்களும் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து நிற்கும்போது (அனந்தர:) அதாவது இவையிரண்டுக்குமிடையே வேறு சொல் வராமலமைந்தால் (செய்யப்பட்டு வினைப் பொருளிலமையும்)

முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் நீடித்து நிற்கும்.

ப்ரக்ருத: 'தொடங்கப்பட்டது'

ப்ரஹ்ருத:

ஆனால் அப்யுத்த்'ருத: ஸமுதாஹ்ருத: இவைகளில் முதலுறுப்பினர்களை அபி'னம்' ஆகியவைகள் தனது மூலசுரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் 'க்த'வாலாக்கப்பட்ட சொற்களுக்கு (க்ருத், ஹ்ருத) முன் நிற்கும் 'க'தி' சொல்லான 'உக்' தனது சுரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்கிறது. இந்த 'உத்' முதலுறுப்பினரல்ல. முதலுறுப்பினராக நிற்கும் 'கதி'

சொற்களைத் தொடர்ந்து 'க்த'வாலாக்கப்பட்ட சொல் நிற்கும் போதுதான் இவ்விதி செயற்படும். ஆனால் இவ்விரண்டுக்குமிடையே வேறொரு 'கதி' சொல் நின்றால், அச்சொல் முதலுறுப்பினராகாவிட்டாலும் தனது சுரத்தை நீடித்து வைத்துக்கொள்ளுமென்பது இச்சூத்திரத்தின் பொருள்.

இது 6.2.144க்குத் தடை விதிக்கிறது.

6.2.50 தாதெ'ன ச நிதி க்ருத்யதௌ

'து' ஒட்டைத் தவிர்த்து 'ந்'ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட 'த'வில் தொடங்கும் 'க்ருத்' ஒட்டிணைத்தாக்கப்பட்ட சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் 'க'தி' சொல் தனது மூலசுரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும்.

ப்ர + க்ரு + த்ருந் = ப்ரகர் + த்ரு' = ப்ரகர்தும்

ஆனால் ஆ + கம் + துன் = ஆக'ந்து:

6.2.51 தவை சாந்தஸ்சயுகிபத்

‘தவை’ ஒட்டில் முடியும் சொல்லுக்கு முன் (3.4.14) நிற்கும் ‘கதி’ சொல் தனது மூல சுரத்தை நீடித்து நிற்க வைக்கும். அதே நேரத்தில் (யுகபத்) அத்தொகையினிறுதியும் (அந்த:) உதாத்தம் கொண்டதா க அமைய வேண்டும்.

அவ்வேதவை, பரிஸ்தாமிதவை, அபி’சாரிதவை.

இது 6.2.139க்குத் தடையாகும். இது 6.1.158க்குப் புறனுடை.

6.2.52 அநிக’ந்தோஞ்சதௌ வப்ரத்யயே

‘இக்’ பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த (இ,உ) ஓரெழுத்தில் முடியாத ‘க3தி’ வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு சொல்லை முதலுறுப்பினராகவும், ‘வ’ ஒட்டுத் (-க்வின்) தொடர்ந்து நிற்கும் ‘அஞ்ச’ என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் அமையும் பொது முதலுறுப்பினர் தனது மூல சுரத்தை நீடித்து நிற்க வைக்கும் ப்ர + அஞ்ச + க்வின் - ப்ராஞ்ச், பராஞ்ச் ஆனால் ப்ரத்யஞ்ச் (=ப்ரதி + அஞ்ச் + க்வின்); அன்வஞ்சி (அனு + அஞ்ச் + க்வின்)

6.2.53 ந்யதீ’ ஈ

‘நி (அ)’ ‘அதி’ ஆகிய ‘கதி’ எனப்படும் சொற்களைத் தொடர்ந்து ‘வ’ ஒட்டோடு இணைந்து வரும் ‘அஞ்ச’ நிற்கும் போது முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் நீடித்து நிற்கும்.

நி + அஞ்ச் + க்வின் = ந்வஞ்ச் ‘கீழ் நோக்கி’ அத்’யஞ்ச்

6.2.54 ஈஷத்’ன்யதரஸ்யாம்

‘ஈஷத்’ முதலுறுப்பினராக நிற்கும்போது அச்சொல்லின் மூல சுரம் விருப்பாக நீடித்து நிற்கும்.

ஈஷத் கட்டார: (அ) ஈஷத்கடார:

ஆனால் ஈஷத்’பே’தீம் முதலியவைகளில் ‘க்ருத்’ சுரம் கட்டாயமாகும் (6.2.139)

6.2.55 ஹிரண்ய பரிமாணம் த’னே

‘த’ன’ என்ற சொல்லுக்கு முன் “தங்கத்தின் எடை” (ஹிரண்ய பரிமாணம்)யைக் குறிக்குஞ் சொல் நிற்கும்போது, முதலுறுப்பினரின் மூல சுரம் விருப்பாக நீடித்து நிற்கும்.

த்’விஸுவர்ணாத’னம் அல்லது த்’விஸு வர்ணாத’னம் “இரண்டு எடை தங்கத்தைக் கொண்ட செல்வம்”

இது கர்மதாரயத் தொகை த்’வேள ஸுவர்ணௌ பரிமாணம்ஸ்ய த்’விஸுவர்ணம் ததே’வ த’னம் இது ப’ஹுவீ’ஹியாகவும் கருதப்படும். த்’வி ஸுவர்ண “இரண்டு எடை தங்கத்தின் சொந்தக்காரன்” த்’விஸுவர்ணாத’ன அல்லது த்’விஸுவர்ணாத’ன.

6.2.56 ப்ரதமோ அசிரோப ஸம்பத்தௌ
 ப்ரதம் “முதல், சிறந்த” என்ற சொல் முதலுறுப்பினராக நிற்கும் தொகை
 “சம்பத்தில் பெற்ற” என்ற பொருளைச் சுட்டும் போது, முதலுறுப்பினரின்
 மூலகரம் விருப்பாக நீடித்து நிற்கும்.
 ப்ரதம் வையாகரண: அல்லது ப்ரதம் வையாகரண:
 “இலக்கணம் படிக்கும் தொடக்க நிலை மாணவன்” ஆனால் ப்ரதம்
 வையாகரண: “சிறந்த இலக்கண நூலாசிரியர்”

6.2.57 கதர கதமௌ கர்மதா¹ரேயே
 கர்மதாரயத் தொகையில் முதலுறுப்பினராக நிற்கும் கதர, கதம என்ற
 சொற்கள் தனது மூலகரத்தை விருப்பாக நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும்.
 கதர கட²: அல்லது கதர கட²:
 கதமகட²: அல்லது கதமகட²:
 ‘கர்மதாரய’ என்ற சொல் அடுத்த சூத்திரத்திற்காக இங்கேயே
 பயன்படுத்தியுள்ளது. ‘ப்ரதிபதா³க்த’வின்படி ‘கதர’, ‘கதம’ ஆகியவைகள்
 கர்மதாரயமாகத்தான் வரும் (2.163)

6.2.58 ஆர்யோ ப்ராஹ்மணகுமாரயோ:
 ப்ராஹ்மண, குமார என்ற சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் ‘ஆர்ய’
 என்ற சொல் முதலுறுப்பினராகவும் அமையும் கர்மதாரயத் தொகையில்
 முதலுறுப்பினர் தனது மூலகரத்தை விருப்பாக நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும்.
 ஆர்ய ப்ராஹ்மண: அல்லது ஆர்யப்ராஹ்மண:
 ஆர்ய குமார: அல்லது ஆர்யகுமார:

6.2.59 ராஜா ச
 ப்ராஹ்மண அல்லது குமார என்ற சொற்களுக்கு முன் நிற்கும் ‘ராஜன்’ என்ற
 சொல்லும் விருப்பாகத் தனது மூலகரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும்.
 ராஜப்ராஹ்மண: அல்லது ராஜப்ராஹ்மண “பிரம்மண அரசன்”
 ராஜகுமார அல்லது ராஜகுமார ‘அரச குமாரன்’
 இது கர்மதாரயத் தொகையில் மட்டுந்தான். அடுத்த சூத்திரத்தில் ‘ராஜன்’
 என்ற சொல் மட்டுந்தான் வரவேண்டும். ‘ஆர்ய’ அல்ல ஆகையால் இது தனிச்
 சூத்திரமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

6.2.60 ஷஷ்ட⁴ ப்ரத்யேனஸி
 ப்ரத்யேனஸ் ‘அடுத்த வாரிக்’ என்ற ‘பிரதிநிதி’ சொல்லுக்கு முன் நிற்கும்
 ‘ராஜன்’ என்ற சொல் ஆறாம் வேற்றுமைச் சொல்லாக அமையும்போது
 ‘ராஜன்’ தனது மூலகரத்தை விருப்பாக நீடித்து வைத்துக்கொள்ளும்.
 ராஜப்ரத்யேனஸ் அல்லது ராஜப்ரத்யேனஸ் ‘அரசனின் பிரதிநிதி’ ஆனால்
 ராஜப்ரத்யேனஸ் ‘அரசனின் வாரிக்’

6.2.61 க்தே நித்யார்தே

‘க்த’ ஒட்டினாலாக்கப்பட்ட சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் உறுப்பினர் ‘எப்போதும், இடைவிடாமல்’ என்ற பொருளைச் கட்டும்போது தனது மூல கரத்தை விருப்பாக நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும்.

நித்யப்ரஹ்மஸித அல்லது நித்ய ப்ரஹ்மஸித ‘எப்போதும் சிரித்துக் கொண்டிருக்கும்’ ஸதத ப்ரஹ்மஸித அல்லது ஸததப்ரஹ்மஸித ஆனால் முஹூர்த ப்ரஹ்மஸித:

6.2.62 க்ராம: ஸில்பினி

‘க்ராம’ என்ற சொல் முதலுறுப்பினராகவும், ‘தொழிலாளி’ என்ற பொருளைச் கட்டுஞ் சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் அமையும் தொகையில் முதலுறுப்பினரின் மூல கரம் விருப்பாக நீடித்து நிற்கும்.

க்ராம நாயித: அல்லது க்ராமநாயித: ‘கிராமத்து நாவிதர்’ ஆனால் ‘க்ராம ரத்யா கிராமத்தின் தெரு’ பரமநாயித:

6.2.63 ராஜ ச ப்ரஸம்ஸாயாம்

‘ராஜன்’ என்ற சொல்லும், முதலுறுப்பினராக நின்று ‘புகழ்ச்சி’ என்ற பொருளைச் கட்டும்போது அச்சொல்லின் முதலுறுப்பினர் தனது மூல கரத்தை விருப்பாக நீடித்து நிற்க வைக்கும்.

ராஜநாயித: அல்லது ராஜநாயித: ‘சிறந்த நாவிதன்’ இது கர்மதாராயமாகவோ அல்லது ஆறாம் வேற்றுமைத் தத்புருஷமாகவோ ஆகும்.

6.2.64 ஆதி’ரு தாத்:

முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். இச்சூத்திரத்திலிருந்து கு. 91 வரை இது அனுவிருத்தியாகும்.

6.2.65 ஸப்தமீ ஹிணௌ தாய்யே அஹரணௌ

ஏழாம் வேற்றுமையுருபுகளில் முடியுஞ் சொற்கள் அல்லது “வரி வகுவிப்பவளின் பெயரைச் கட்டுஞ் சொற்கள் முதலுறுப்பினராகவும் ‘மாட்டுத் தீவனம்’ என்ற சொல்லைத் தவிர்த்த, ‘சட்டப்படி அல்லது நியாயமான’ என்ற பொருளைச் கட்டுஞ்சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் அமைந்த தொகையில் முதலுறுப்பினரின் மூலசை உதாத்தம் பெறும்.

ஸ்தூபே சாண: (2.144; 6.3.9; 10) “ஒரு வரியின் பெயர். கங்கத்தின் ஒரு பகுதியாக அளிக்கப்படும் சாணைக்கல்”

முகுடகார்ஷாபணம் ‘அரசனின் குருடத்திற்கான வரியின் பெயர்’
யாக்’ஸ்திகாஸ்வ ‘தனது வரிக்காக அளிக்கப்பட்ட யாகத்தின் குதிரை’
வையாகரணஹஸ்தின் ‘இலக்கண ஆசிரியருக்களிக்கப்பட்ட யானை’
ஆனால் வடவாஹரணம் ‘பெண்குதிரைக்களிக்கப்பட்ட தீவனம்.’

6.2.66 யுக்தே ச

(ஒரு பொருளைப் பார்த்துக் கொள்வதற்கான வேலையில்)

“அமர்த்தப்பட்ட” (யுக்தே) என்ற பொருளைக் குறிக்குஞ் சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் உறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

அஸ்வ ப்ல்லவ: ‘குதிரைக்காரன்’

கோமணிந்த²/ கோஸங்க்ய: ‘இடையன்’

6.2.67 விபீஷா அத்யசேஷ

அத்யசேஷ ‘மேற்பார்வையாளன்’ என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் உறுப்பினரின் முதலசை விருப்பாக உதாத்தம் பெறும்.

அஸ்வாத்யசேஷ அல்லது அஸ்வாத்யசேஷ “குதிரைகளின் மேற்பார்வையாளன்”

6.2.68 பாபே ச ஸில்பினி

பாப ‘கெட்ட’ என்ற சொல் முதலுறுப்பினராகவும், தொழிலாளி (ஸில்பினி) என்ற பொருளைச் சுட்டுஞ் சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் அமையும் தொகையில் முதலுறுப்பினரின் முதலசை விருப்பாக உதாத்தம் பெறும்.

பாபநாபித (அ) பாபநாபித ‘திருமையற்ற நாவிதன்’

6.2.69 கோத்ராந்தேவாஸி மாணவ ப்ரஹ்மணேஷ சேஷபே

‘கோத்ர’ ஒட்டுக்களாலாக்கப்பட்ட சொற்கள் அல்லது மாணவர்களின் பெயர்கள் (அந்தேவாஸின்) அல்லது மாணவர்கள் (மாணவ) அல்லது பிரம்மணர்கள் ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் உறுப்பினரின் முதலசை நிந்தனைப் பொருளைச் சுட்டும்போது உதாத்தம் பெறும்.

- 1) ஜங்கீவாத்ய ‘தனது முழங்காலைத் தானமாகக் கொடுப்பேன்’ என்று பெருமையாகப் பேசும் வத்ஸன் என்பவனின் வழித்தோன்றல்”
ப4ர்யாஸௌஸ்குத:
- 2) குமாரீ தீாக்ஷா: ‘இளவயதுப் பெண்களை மயக்க விரும்பும் தாக்ஷியின் மாணவர்கள்’; ஒதீன பாணினியா: “சோறு பெறும் நோக்கத்துடன் பாணினி இலக்கணத்தைப் படிப்பவர்கள்”
- 3) பி¹க்ஷா மாணவ-பிட்சை பெறும் நோக்கத்துடன் மாணவனாகச் சேர்ந்தவன்”
- 4) தீாஸீ ப்ரஹ்மண: ‘அடிமைப்பெண்ணிடம் மையல் கொண்ட பிரம்மணன்’

6.2.70 அங்காளி மைரேயே

மைரேயே 'ஒருவித பானம்' என்ற சொல்லுக்குமுன் நிற்கும் 'கல்வையின் கூறு' என்ற பொருளைச் சுட்டும் (சொல் அங்காளி) (முதலுறுப்பினர்)வின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

கூட்டி மைரேயே "வேவல்லத்திலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு வகை பானம்" மதுமைரேயே- 'தேனிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு வகை பானம் ஆனால் பரமமைரேயே 'சிறந்த பானம்'

6.2.71 பக்தாக்யாஸ் ததிதேஷு

உணவின் பெயரைச் சுட்டும் (பக்தாக்யாஸ்) சொல் முதலுறுப்பினராகவும், 'அந்த உணவை வைக்கத் தகுந்த ஒரு பாத்திரம்' என்ற பொருளைச் சுட்டும் சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் அமையும் தொகையின், முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

பி4சுஷாகம்ஸு: 'பிச்சை வாங்கும் கிண்ணம்'; ஸ்ரானாகம்ஸு: "கஞ்சி வைக்கும் பாத்திரம்" ஆனால் ஸமாஸஸாலய: "உண்ணக்கூடிய அரிசி"; பிசுஷாப்ரிய:

6.2.72 கோ பிடீரல ஸம்ஹ ஸைந்தவேஷு உபமானே

கோ 'மாடு', பிடீரல 'பூனை', ஸம்ஹ 'சிங்கம்', ஸைந்த'வ "சிந்து நாட்டுக்குதிரை" ஆகியவைகள் உவமைச் சொற்களாக மற்றொரு சொல்லுக்கு முன் நிற்கும்போது, முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

- 1) தான்யக'வ: 'மாட்டின் உருவத்தைப் போன்று அடுக்கிய தானியம்' (2) பிக்ஷா பிடீரல: 'பூனையைப் போன்ற உருவத்தில் அடுக்கிய பிச்சை' (3) த்ருண ஸம்ஹ: 'சிங்கத்தைப் போன்ற உருவத்தில் அடுக்கிய புல்' (4) ஸ'க்து ஸைந்த'வ: 'குதிரையில் உருவத்தில் அடுக்கிய ஸத்துமாவ'

6.2.73 அகே ஜீவிகார்தே

'அக' ஒட்டினாலாக்கப்பட்ட சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் முதலுறுப்பினரின் முதலசை. சீவனோபாயம் (ஜீவிகார்தே) என்ற பொருளை அத்தொகை சுட்டும்போது, உதாத்தம் பெறும்

திந்தலேக'க: 'பல்லுக்குச் சாயமேற்றும் தொழிற் செய்பவன்'

நக'லேக'க:

6.2.74 ப்ராசாம் க்ரீடாயாம்

'அக' ஒட்டில் முடியும், கீழ்த்திசை மக்களின் விளையாட்டைச் சுட்டும் சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் தொகையில் முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

உத்தீராலக புஷ்ப ப'ஞ்ஜிகா, வீரணபுஷ்ப ப்ராசாயிகா

6.2.75 அண் நிபுக்தே

‘அண்’ ஒட்டில் முடியும் சொல்லை இரண்டாவது உறுப்பினராகக் கொண்ட அல்வேலையிலமர்த்தப்பட்ட. என்ற பொருளைச் (நிபுக்தே) கட்டும் ஒரு தொகையின் முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

ச2தரத4ர: “குடை பிடிப்பவன்”

கமண்டு3லுக்3ராஹ: “கமண்டலத்தைத் தூக்குபவன்”

6.2.76 எலிப்பிணி சாக்ருகு:

தொழில் நிபுணன் (எலிப்பிணி) என்ற பொருளைச் சுட்டும் ஒரு தொகையின் (அண் ஒட்டில் முடியும்) இரண்டாவது உறுப்பினர் ‘க்ருஞ்’ ஒட்டிணைத்து ஆக்கப்படாத சொல்லாக அமையும்போது, அத்தொகையின் முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

தந்துவாய: “நெசவாளி”; துன்னவாய: “தையற்காரர்”; வாலவாய: “சிகையலங்கரிப்பவன்” ஆனால் கும்பீகார: குயவன், அயஸ்கார: ‘கொல்லன்’ கார ‘க்ருஞ்’ இலிருந்து ஆக்கப்பட்டது.

6.2.77 ஸமக்ஞாயாம் ச

பெயரைச் சுட்டும் தொகையின் இரண்டாவது உறுப்பினர் ‘அண்’ ஒட்டில் முடியும் சொல்லாக அமையும் போதும் (ஆனால் ‘கார’ என்ற சொல் அல்ல), அதன் முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

தந்துவாய: “சிலந்திப்பூச்சி”; வாலவாய: “வாலவாய எனப்படும் குன்று” ஆனால் ரதீகார: “ஒரு பிராமண இனம்”

6.2.78 கோ தந்தியவம் பாலே

பால ‘காவலன்’ என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் கோ, ‘மாடு’, தந்தி ‘கயிறு’, யவ ‘பார்லி’ என்ற சொற்களின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

கோபால-‘மாட்டிடைவன்’, தந்திபால ‘சிறிய கயிறுகளைக் கொண்டு நீண்ட கயிற்றில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கன்றுகளின் காவலன்’; யவ பால ‘பார்லி வயலின் காவலன்’

ஆனால் வத்ஸபால்: கோரகஷ:

6.2.79 ணினி

‘ணினி’ ஒட்டில் முடியும் சொல்லை இரண்டாவது உறுப்பினராகக் கொண்ட ஒரு தொகையின் முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

புஷ்பஹாரின் “பூப்பறிப்பவன்”

பீலஹாரின் “பழங்களைக் கொய்ப்பவன்”

6.2.80 உபமானம் ஸப்’தார்த் ப்ரக்ருதாவேவ

உவமையைக் குறிக்கும் சொல் (உபமான) முதலுறுப்பினராகவும் ‘ணினியில் முடியும் சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் அமையும் தொகையில்,

இரண்டாவது உறுப்பினரே (ஏவ) 'சத்தம்' என்ற பொருளைச் சுட்டுவது அமைபுமானால் அதாவது உபசர்க்கத்தின் துணையுடனல்லாமல் தனியாகவே அச்சொல் இப்பொருளைக் குறிக்குமானால் அத்தொகையின் முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

உஷ்டர்கரோஸின் ஒட்டகத்தைப் போன்று சத்தம் எழுப்புவன்
த்வாங்கூராவின் காக்கை போல் கரைப்பவன்
கர்நாதின்

ஆனால் 'கர்த'போச்சாரின் கழுந்தப்பேரல் களைப்பவன்
(‘உத்’ என்ற உபசர்க்கத்துடன்) வருகவருகின் ஓநாயைப் போன்று
வஞ்சிப்பவன் (சத்தத்தைக் குறிப்பதல்ல)

6.2.81 யுக்தாரோஹ்யாத்யஸ்'ச

'யுக்தாரோஹின்' முதலிய தொகைகள் முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

1) யுக்தாரோஹின் (2) ஆக்தயோதி'ன் (3) ஆகதரோஹின்
(4) ஆக்த வஞ்சின் (5) ஆக்த நர்தின் (6) ஆக்தப்ர ஹாரின்
இவைகள் 'ணினி' ஒட்டில் முடியும் சொற்கள். 'ரோஹின்' முதலியவைகள்
'யுக்த' முதலியவைகளுக்கு முன் நிற்கும்போது அல்லது 'யுக்த'
முதலியவைகள் 'ரோஹின்' முதலியவைகளை தொடர்ந்து நிற்கும்போதுதான்
6.2.79 செயற்படுமென்பது சிலரின் கருத்து.

ஆகவே வருகூரோஹின் என்ற தொகை 'ணினி' யில் முடிந்தாலும்
முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறாது; யுக்தாத்யாயின்.

ஆக்தமதஸ்யா அல்லது ஆக்தமதஸ்ய

கூரேஹோதா, ப'கி'ன் ப'ர்த்தா, க்'ராமகோது'க், அஸ்'வதிராதர்,
கா'க்திராதர், வ்யஷ்டதிராதர்: ஸ்ணபாத், ஸ்யபாத்: இவைகள் ஆறாம்
வேற்றுமைத் தொகைகள். ஏகஸி'திபாத் (ஏக: ஸி'தி: பாதோ' அஸ்ய 3
உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ப'ஹிவ்ஹி தொகை. இது 'ஏக ஸி'தி' ஒரு
தத்திராத் தொகை. ஆகவே, தத்பருஷத் தொகையின் கரம்
இறுதியசையில் வரும். ஆனால் இந்தச் சூத்திரம் அது முதலசையில்
உதாத்தம் பெறும் என்று விதிக்கிறது. மேலும் ஏகஸி'தி, உயிரெழுத்தை யிராக்
கொண்ட 'த்'விசு' (எண்ணுத்தொகை) ஆவதால் அதன் முதலசை உதாத்தம்
பெற்றிருக்கும். (6.2.29). 'ஸி'தியுடன் வரும் மற்றதொகைகளில் 6.2.29 செயற்
படாது என்ற வலியுறுத்தத்தான். இத்தொகையை இங்கு சேர்த்து
கூறப்பட்டிருக்கிறது. காட்டாக த்'விஸி'தியாத்' என்ற தொகையில், 'தி'
உதாத்தம் பெறுகிறது. பாத்ரேஸமித் முதலியவைகளும் இதைச் சேர்ந்தது.

6.2.82 தி'க் காஸ துஷ ப்'ராஷ்ட்ரவடம் ஜே
நெடிலிற்றுச் சொற்கள் காஸ' ஒரு செடி வகை, துஷ 'தவிடு, உமி'. ப்'ராஷ்ட்ர
'வாணலி, வட' 'ஆலமரம்' ஆகியவைகள் முதலுறுப்பினராகவும், 'ஜ'
இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் அமையும் தொகையில் முதலுறுப்பினரின்
முதலசை உதாத்தம் பெறும்.
கூஜ: 'குடிசையில் பிறந்தவன்'
ஸீஜ: காஸஜ, துஷஜ: ப்'ராஷ்ட்ரஜ: வடஜ:

6.2.83 அந்த்யாத்பூர்வம் ப'ஹ்வச:
'ஜ'வக்கு முன்னால் நிற்கும் சொல் பலவசைகளைக் கொண்ட தானால், அதன்
ஈற்றபலசை (அந்த்யாத் பூர்வம்) உதாத்தம் பெறும் உபஸரஜ:, மந்து'ரஜ:
ஆமலசீஜ: வட'வாஜ: கண்டசி இரண்டு சொற்களும் நெடிலிற்றுச் சொற்களான
போதிலும், இவ்விதிதான் இங்கு செயற்படும், இதற்கு முந்திய விதியல்ல.
ஆனால் த'க்த'ஜானி த்ருணானி

6.2.83 க்'ராமே அநிவஸந்த:
'வசிக்குமிடம்' என்ற பொருளைக் கட்டாத (அநிவஸந்த) க்ராம சொல்லுக்கு
முன் நிற்கும் சொல்லின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.
மல்லக்'ராம: 'மல்லர்களின் குழு', வணிக்'க்'ராம:
'வியாபாரிகளின் குழு'
இங்கு 'க்'ராம' என்ற சொல் ஒரு குழு, கூட்டம் என்ற பொருளைக் கட்டும்.
ஆனால் தாக்ஷிக்'ராம "தாக்ஷன் வழி வந்தவர்கள் வசிக்கும் கிராமம்"

6.2.85 கோஷாதி'ஷ
கோ'ஷ "மந்தைக்குரியவரின் குடியிருப்பு" வகுப்பைச் சேர்ந்த
சொற்களுக்குமுன் நிற்கும் சொல்லின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.
தாக்ஷிகோ'ஷ "தாக்ஷனின் வயிசத்தைச் சேர்ந்த மந்தைக்குரியவர்களின்
குடியிருப்பு" தாக்ஷிகட:, தாக்ஷிஹரத்:, தாக்ஷிபல்வல:, தாக்ஷிப'தர்,
ஆஸ்ரமமுனி:, ஸர்வமலமுனி:

6.2.86 சாத்தர்யாதீய: ஸர்வலாயாம்
'சாத்திரி' முதலியவைகள், 'ஸர்வா', 'மண்டபம்'
(வசிக்குமிடம்) என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும்போது அவைகளின் முதலசை
உதாத்தம் பெறும்.
சாத்திரிஸர்வா, பிண்டி'ஸர்வா
கு. 2.4.25 இல் கூறப்பட்டபடி 'ஸர்வா'வை இரண்டாவது உறுப்பினராகக்
கொண்ட தத்புருஷத் தொகை நபம்ஸகமாக வரும்போதும், இத்தொகையின்
முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும். சாத்திரி ஸர்வம் நபம்ஸகத்
தத்புருஷத் தொகையின் கரத்தை விதிக்கும் 6.2.123ஐ இது தள்ளி நீக்கிவிட்டு
செயல்படுகிறது.

6.2.87 ப்ரஸ்தே² அவ்ருத்¹மகர் க்யாதீ³னாம்:

ப்ரஸ்த² 'சமவெளிப் பிரதேசம்' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் சொல்லின் முதலசை விருத்தியுயிரிலாமையாமலே அல்லது அச்சொல் கர்கீ முதலியவைகள் அல்லாமல் அமையும்போது, அதன் முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

இந்¹த்ரப்ரஸ்த: குண்ட¹ப்ரஸ்த: 'இடங்களின் பெயர்கள்' ஆனால் மாஹகீப்ரஸ்த²: கர்கீப்ரஸ்த²

6.2.88 மாலாதீ³னாம் ச

'ப்ரஸ்த' என்ற சொல்லுக்குமுன் நிற்கும் 'மாலா' 'மாலை' முதலிய சொற்களிலும் முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும். மாலாப்ரஸ்த:, ஸ்ரீலாப்ரஸ்த:

6.2.87 இல் 'விதிக்கப்பட்ட' "வ்ருத்த" வகைச் சொற்களுக்குப் புறன டை.

6.2.89 அமஹந்நவம் நக³ரே அனுதீ³சாம்

மஹத் 'பெரிய', நவ 'புதிய' என்ற சொற்களைத் தவிர்ந்து மற்ற சொற்கள் முதலுறுப்பினராக அமையும் தொகையில், 'நக³ர' என்ற சொல் இறுதியுறுப்பினராக நின்று வடதிசையில் உள்ள நகரத்தை அத்தொகை சுட்டாமல் அமையுமானால், அதன் முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும். ஸஹநக³ரம், பாண்ட்ய நக³ரம் "நகரங்களின் பெயர்கள்" ஆனால் மஹநக³ரம், நவநக³ரம், நதி³நக³ரம், காந்திநகரம், வடக்கே இருக்கும் நகரங்களின் பெயர்கள்

6.2.90 அர்மே ச அவர்ணம் த்வயச் தர்யச்

(மஹத், நவ ஆகியவைகளைத் தவிர்ந்து மற்ற) 'அ'வீற்று இரண்டு அல்லது மூன்று அசைகளைக் கொண்ட சொற்கள் (த்வயச், தர்யச்) முதலுறுப்பினராகவும் அர்ம 'சீர்க்கேடு' என்ற சொல் இறுதியுறுப்பினராகவும் அமையும் தொகையில் முதலுறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும். தீத்தாரம், குப்தாரம் "இடிந்த நகரங்களின் பெயர்கள்" ஆனால் கபிஞ்ஜலார்மம் (4 அசைகள் கொண்டது); ப்ருஹதீர்மம், மஹார்மம், நவார்மம்

6.2.91 ந பூ¹தாதி²க ஸஞ்ஜீவ மத்ராஸ்³மகஜ்ஜலம்

'அர்ம' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் பூ¹த "கடந்த", அதி²க 'மிகுதி', ஸஞ்ஜீவ 'கூடிவாழ்தல்', மத்ர "ஒரிடத்தின் பெயர்", அஸ்³ம "பாறை", கஜ்ஜல (கண்)மை ஆகியவைகள் முதலசையில் உதாத்தம் பெறாது. பூ¹தார்மம், அதி²கார்மம். ஸஞ்ஜீவார்மம், மத்ரார்மம், அஸ்³மார்மம், கஜ்ஜலார்மம் 'இடங்களின் பெயர்கள்'

வா: ஆத்'யத'ர்த்த ப்ரகரணே தி³வோதாஸாதீ³னாம்
 ச²ந்திஸ்யுஸம்க்பாணம்.
 வேத மொழியில் தி³வோதாஸ முதலிய சொற்கள் (அவைகளின்)
 முதலசையில் உதாத்தம் பெறும்.
 தி³வோதாஸாய கியத;
 வ்ரத்'ர்யஸ்வாய தா³ஸு³வே

6.2.92 அந்த:

முதலுறுப்பினரின் இறுதியை உதாத்தம் பெறும்.
 இது ஒரு அதிகார சூத்திரம், இங்கிருந்து 6.2.110 வரை 'அந்த' என்ற சொல்
 'பூர்வபதம்' என்ற சொல்லுடன் அனுவிருத்தியாகும்.

6.2.93

ஸர்வம் கு³ணகார்த்ஸ்யே
 ஸர்வம் 'எல்லாம்' என்ற சொல் முதலுறுப்பினராக நின்று "குணங்கள்
 முழுவதும்" என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, அச்சொல்லின் இறுதியை
 உதாத்தம் பெறும்.
 ஸர்வஸ்வேத: "முழுவதும் வெள்ளையான", ஸர்வக்ருஷ்ண:
 "முழுக்கருப்பு"

ஆனால் பரம ஸ்வேத: "பிரகாசமான வெளுப்பு";
 ஸர்வஸௌவர்ண: "முழுவதும் தங்கத்தாலாக்கப்பட்டது";
 ஸர்வேஷாம் ஸ்வேததர: ஸர்வஸ்வேத: "எல்லாவற்றையும் விட வெளுப்பு"
 'கு³ணோத்தரேண ஸமாஸஸ் தரலோபஸ்' ச வக்தவ்ய: என்ற
 வார்த்திகத்தின்படி 'தர' என்ற சொல் கெடும்.

6.2.94

ஸம்கீ³நாயாம் கிரி³நிகாயயோ:
 கிரி³ 'மலை', நிகாய 'திரள்' என்ற சொற்கள் முதலுறுப்பினராக நிற்கும்
 தொகை ஒரு பெயரைச் சுட்டும்போது அச்சொற்களின் இறுதியை உதாத்தம்
 பெறும்.
 அஞ்ஜனாகிரி (6.3.117) இன்படி 'அஞ்ஜன' வின்று நெடினாகும்;
 ஸாபிண்டி³ நிகாய: "ஸபிண்டிகளின் குடியிருப்பு", மௌண்டி³ நிகாய: ஆனால்
 பரமகிரி, ப்ராஹ்மண நிகாய:

6.2.95

குமாரீயாம் வயஸி
 'குமாரி' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் சொல்லின் முதலுறுப்பின்
 இறுதியை, அத்தொகை வயதைக் குறிக்கும்போது உதாத்தம் பெறும்.
 வ்ருத்தீ³ குமாரீ "வயதான பெண்"
 ஜரத்குமாரீ "வயதேறும் பெண்"
 குமாரீ என்ற சொல் "திருமணமாகாத பெண்" என்ற பொருளைச்

கட்டும்போதுதான் இத்தொகையாகும். இச்சொல்லின் 'இளவயது மங்கை' என்ற மற்றொரு பொருளில் இத்தொகையாக முடியாது.

6.2.96 உதகே அகேவலே

உத'க 'தண்ணீர்' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் சொல்லின் இறுதியை அத்தொகை 'கலவை' பென்ற பொருளைச் சுட்டும் போது உதாத்தம் பெறும். குடோத'கம் (8.2.6) "வெல்லத்துடன் கலந்த தண்ணீர்" ஆனால் ஸீதோத'கம் "குளிர்ந்த தண்ணீர்" உஷ்ணோத'கம் "சுடு தண்ணீர்"

6.2.97 த்'விகௌ க்ரதௌ

த்'விகு வுக்கு முன் நிற்கும் சொல்லினிறுதியை அத்தொகை ஒரு வேள்வியென்ற பொருளைச் சுட்டும்போது (க்ரதௌ) உதாத்தம் பெறும். க்'ரக்திராத்ர: "மூன்று நாட்கள் நடைபெறும் ஒரு வேள்வியின் பெயர்" ஆனால் அதிராத்ர: (5.4.87; 6.1.163)

6.2.98 ஸபாயாம் நபம்ஸகே

ஸபா' 'அவை' என்ற சொல்லுக்குமுன் நிற்கும் சொல்லினிறுதியை அத்தொகை நபம்ஸகமாகும்போது உதாத்தம்பெறும். கோபால ஸபம் "மாட்டிடையிடையர்களினவை"; ஸத்ரீஸபம் "பெண்களின் கூட்டம்"; ஆனால் ராஜஸபா 'ஸபா' என்ற சொல் கட்டாயமாக நபம்ஸகமாகும்போது (பா'ர' க்க 2.4.23-24) தான் இவ்விதி செயற்படும். இது விருப்பாக அவ்வாறானால் (2.4.25) இவ்விதி செயற்படாது. ஆகையால் ரமணியஸபம் "அழகிய அவை" (6.1.223)

6.2.99 புரே ப்ராசாம்

கீழ்த்திசை மக்களின் நகரம் என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது (ப்ராசாம்) 'புர' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் முதலுறுப்பினரின் இறுதியை உதாத்தம் பெறும். லலாடபுரம், காஞ்சீபுரம், எலிவத்தபுரம், கார்ணிபுரம். ஆனால் எலிவபுரம் வேறுதிசையிலமைந்த நகரத்தின் பெயர்.

6.2.100 அரிஷ்டகௌட் பூர்வே ச

'புர' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் அரிஷ்ட, கௌட்3 என்ற சொற்களின் இறுதியை உதாத்தம் பெறும். அரிஷ்டபுரம், கௌடபுரம் அரிஷ்டஸ்ரிதபுரம், கௌட் ப்'ருத்யபுரம் ஆகியவைகளிலும் இவ்விதி செயற்படுமென்பதை இச்சூத்திரத்தில் காணப்படும் 'பூர்வே' என்ற சொல் சுட்டுகிறது.

6.2.101 ந ஹாஸ்தின ப்லக மார்தேய:
ஹாஸ்தின, ப்லக, மார்தேய என்ற சொற்கள் 'புர' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும்போது முதலுறுப்பினரின் இறுதியை உதாத்தம் பெறுது.
ஹாஸ்தினபுரம், ப்லகபுரம், மார்தேயபுரம்
இது 6.2.99க்குப் பிறனடை.

6.2.102 குஸலில கூப குமப்ஸாலம் பி3ல
பி³ல "துளை" என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் குஸலில 'களஞ்சியம்' கூப 'கிணறு', குமப் 'பாளை', ஸாலா 'மண்டபம்' ஆகியவைகளின் இறுதியை உதாத்தம் பெறும்.
குஸலிபி³லம் "களஞ்சியத்தின் காலியான பகுதி", கூப பி³லம் "கிணற்றின் குழிவான பகுதி"; ஸாலா பி³லம் "மண்டபத்திற்குள் இருக்குமிடம்"

6.2.103 திக் ஸப்³தா: க்ராம ஜனபதிக்யான் சானராடேஷு
கிராமம், நகரம், கதை ஆகியவைகளைச் சுட்டும் சொற்கள், சா னராட 'ஒரிடத்தின் பெயர்' ஆகிய சொற்களுக்கு முன் நிற்கும் தி சையைக் குறிக்கும் சொற்களின் இறுதி அசை உதாத்தம் பெறும்.
1) பூர்வேஷு காமஸப்³, அபரேஷு காமஸப்³
(8.2.6); ஜனபத-பூர்வபாஞ்சாலா:; அபர பாஞ்சால: (3) ஆகியான பூர்வாதிராமம், பூர்வயாயாதம், அபரயாயாதம் "அதிராமன் அல்லது யயாதியைப் பற்றிய கதையின் முன் பகுதி அல்லது இறுதிப் பகுதி" (4) சானராட - பூர்வசானராடம் "சானராட என்ற நாட்டின் கிழக்குப் பகுதி" அபரசானாடம்.
'ஸப்³தா' என்ற சூத்திரத்தில் காணப்படும் சொல், காலத்தைச் சுட்டும் சொற்களும் இதிலடங்குமென்று கட்டுகிறது.

6.2.104 ஆசார்போபஸர்ஜனஸ்சாந்தேவாலினி
தனது ஆசிரியர்களின் பெயரிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட (ஆசார்போ பஸர்ஜன) மாணாக்கர்களின் பெயர்களைச் சுட்டும் சொற்கள் (அந்தே வாலினி) திசைச் சொற்களுக்குப்பின் நிற்கும்போது, முதலுறுப்பினரின் இறுதியை உதாத்தம் பெறும்.
பூர்வபாணினீயா: "பாணினியின் தொடக்ககாலத்து மாணவர்கள்"
ஆனால பூர்வ பாணினீயம் வ்யாகரணம் "பாணினிக்கு முன் காலத்து இலக்கணம்"

6.2.105 உத்தர பத³ வ்ருத்³தௌ ஸர்வம் ச
முதலசையின் உயிர் 'விருத்தியாக மாற்றம் பெறும் இரண்டாவது உறுப்பினருக்கு முன் நிற்கும் திசையைச் சுட்டும் சொற்கள் 'ஸர்வ' ஆகியவைகளின் இறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

பூவ பாஞ்சாலக: கீழக்குப் பாஞ்சால நாடு
 ஸர்வ பாஞ்சாலக: பாஞ்சால நாடு முழுமையும் இச்சொற்களின் இரண்டாவது
 உறுப்பினரின் முதலசை 7.3.12: 13இன்படி விருத்தியாகும்.
 ஆனால் ஸர்வபாஸ, ஸர்வகாரக இவைகள் 7.3.12, 13 விதிகளால் 'விருத்தி'
 மாற்றமடையவில்லை.

6.2.106 ப'ஹுவீ'ஹேள விஸ்'வம் ஸம்க்'ஞாயாம்

விஸ்'வம் 'எல்லாம்' என்ற சொல் முதலுறுப்பினராகவும், ஒரு பெயரைச் சுட்டும்
 பஹுவீ'ஹித் தொகையில், 'விஸ்வம்' இறுதியசையில் உதாத்தம் பெறும்.
 விஸ்'வதே'வ, விஸ்'வயஸா:
 ஆனால் 'விஸ்வே ச தே தே'வா: விஸ்'வதே'வா:
 விஸ்'வதே'வா:, விஸ்வே தே'வா: யஸ்ய = விஸ்'வதே'வ,
 விஸ்வம் மித்ரம் யஸ்ய-விஸ்வமித்ர ஆனால் விஸ்'வாமித்ர:
 இச்சூத்திரம் 6.2.1க்குப் புறனடை.

6.2.107 உத'ராஸ்வேஷுஷு

(பஹுவீ'ஹித் தொகையில்) உத'ர 'வயிறு', அஸ்வ 'குதிரை இஷு' 'அம்பு'
 ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் உறுப்பினரின் இறுதியசை ஒரு பெயரை
 அத்தொகை சுட்டும்போது உதாத்தம் பெறும்.
 1) வருகோத'ர "பீமனின் பெயர்" (பாண்டவர்களில் இரண்டாவது
 சகோதரன்); தாமோத'ர
 "கிருஷ்ணனின் பெயர்"
 2) ஹர்யஸ்வ: (8.2.4) "ஒருவரின் பெயர்" யௌவனால:வ:
 3) ஸுவர்ணபுங்கே'ஷு, மஹேஷு (8.2.6)
 இச்சூத்திரம் 6.2.1க்குப் புறனடை.

6.2.108 கேஷபே

உத'ர, அஸ்'வ, இஷு ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் சொல், இந்த
 பஹுவீ'ஹி தொகை 'இகழ்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, தனது
 இறுதியசையில் உதாத்தம் பெறும் (அது ஒரு பெயரைச் சுட்டும்)
 1) குண்டோத'ர, கடோத'ர, "பாணபேன்ற வயிறுள்ளவன்" ஒரு பெயர்
 2) கடு'காஸ்வ, ஸ்பந்தி'தாஸ்'வ:
 3) அநிக'ாதேஷு, சவாசலேஷு

6.2.109 நதீ'ப'ந்து'னி

ஒரு பஹுவீ'ஹி தொகையில் 'பந்து' என்ற சொல் இரண்டாவது
 உறுப்பினராகவும், 'நதீ' என்ற ஸம்க்'ஞாவினால் சுட்டப்படும் சொற்கள்
 முதலுறுப்பினராகவும் அமையும் தொகையில், முதலுறுப்பினரின் இறுதியசை
 உதாத்தம் பெறும்.
 கிராகீ' ப'ந்து': 'கார்கி' என்பவனைத்தன் உறவினராகக் கொண்டவன்;

வாத்ஸீ பீந்து¹. ஆனால் ப்ரஹ்ம் பீந்து²:

6.2.110 நிஷ்டோபஸர்க³ பூர்வ மன்யதரஸ்யாம்

ஒரு பஹுவீஹித் தொகையில் 'நிஷ்டா' என்ற ஸம்க்ஞாவினால் கட்டப்படும் சொற்கள் உபசர்க்கத்துடன் சேர்ந்து அதாவது உப சர்க்கத்தைத் தொடர்ந்து, முதலுறுப்பினராக அமைப்போது, அதன் இறுதியை விருப்பாக உதாத்தம் பெறும்.

ப்ரதௌதமுக²: அல்லது ப்ரதௌதமுக²: (6.2.197)

அல்லது ப்ரதௌதமுக²: "யாருடைய முகம் கழுவப்பட்டதோ அவன், ஆனால் ப்ரஸேசகமுக²: (6.2.139)

ஸுஷ்கமுக²: (6.1.206)

6.2.111 உத்தர பதாதி³:

இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலகை உதாத்தம் பெறும்.

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். இச்சூத்திரத்திலிருந்து தொடங்கி 6.2.136 வரை உத்தரபதாதி³ அனுவிருத்தியாகும். 'உத்தரபத' என்ற சொல் இவ்வத்தியாயத்தின் முடிவுவரை அனுவிருத்தியாகும். 'ஆதி' என்ற சொல் 6.2.187 வரை பயன்படுத்தப்படும்.

6.2.112 கர்ணோ வர்ணலக்ஷணாத்

ஒரு பஹுவீஹித் தொகையில் கர்ண 'காது' என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும், நிறம் (வர்ண) அல்லது அடையாளத்தைச் சுட்டும் சொல் (லக்ஷண) முதலுறுப்பினராகவும் நிற்கும்போது இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலகை உதாத்தம் பெறும்.

1) ஸு'க்லகர்ண: "வெளுப்பான காதுடையவன்",
க்ருஷ்ணகர்ண: "கருப்பான காதுடையவன்"

2) தாத்ராகர்ண: "காதில் அரிவாள் அடையாளமிடப்பட்ட" மாஸங் கர்ண: தாத்ர, ஸங்கு ஆகியவகைகள் 6.3.115இல் விதிக்கப்பட்டபடி நெடினாகும்.
மாடுகள் யாருடையது என்பதைப் பிரித்துக்காட்ட தாத்ர, சங்கு ஆகியவைகளின் அடையாளம் இடப்படும். இச்சூத்திரம் இதைக்குறிக்கிறது. ஆனால் ஸுதூர லகர்ண:; ஸ்வேதபாத:

6.2.113 ஸம்க்ஞௌபம்யோஸ் ச

ஒரு பெயர் அல்லது ஒற்றுமை ஆகியவைகளைச் சுட்டும்போது பஹுவீஹித் தொகையின் இரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்கும் 'கர்ண' என்ற சொல்லின் முதலகை உதாத்தம் பெறும்.

குஞ்சிகர்ண: 'பெயர்

மணிகர்ண: 'பெயர்' கோகர்ண: பக்ஷின் காதுபோன்ற காதுடையவன்
கர்சர்ண: கழுதையின் காது போன்ற காதுடையவன்

6.2.114 கண்ட² ப்ருஷ்ட² க்ரீவஜங்கீம் ச

ஒரு பெயர் அல்லது ஒற்றுமையைச் சுட்டும் பஹுவீரீஹித் தொகையின் இரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்கும் கண்ட 'தொண்டை' ஹ்ருஷ்ட 'முதுகு', க்ரீவ 'கழுத்து', ஜங்கீர் 'தொடை' ஆகியவைகளின் முதல்கை உதாத்தம் பெறும்.

ஸி'தி கண்ட²: நீலகண்டன்²: 'பெயர்கள்'

கர்சண்ட²: உஷ்ட்ரகண்ட

(உவமை) "ஒட்டகத்தின் கழுத்தைப் போன்று கழுத்தையுடையவன்"

ஸுக்ரீவ, நீலக்ரீவ (பெயர்)

கோக்ரீவ அஸ்வக்ரீவ: (ஒற்றுமை) பக் அல்லது குதிரையின் கழுத்தைப் போன்ற கழுத்தையுடையவன்

காண்டப்ருஷ்ட²: நாக ப்ருஷ்ட 'பெயர்'

கோ ப்ருஷ்ட²: அஜப்ருஷ்ட²: பக் அல்லது ஆட்டின் முதுகு போன்ற முதுகைக் கொண்டவன்

நாஹ்ஜங்கீ²: தாலஜங்கீ²: 'பெயர்'

கோ ஜங்கீ²: அஸ்வ ஜங்கீ²: பக் அல்லது குதிரையின் முழங்கால் போன்ற தொடையுடையவன்

6.2.115 ஸ்ருங்கீம் அவஸ்தாயாம் ச

வயது (அவஸ்தா) (அல்லது பெயர்) அல்லது ஒற்றுமை ஆகியவைகளைச் சுட்டும் பஹுவீரீஹித் தொகையின் இரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்கும் ஸ்ருங்கீ என்ற சொல்லின் முதல்கை உதாத்தம் பெறும்.

வயது-உத்கீதஸ்ருங்கீ²: "கொம்புகள் வெளியே (தெரிய) வரும் வயதுடைய மாடு"

தீவ்யங்கு³ல ஸ்ருங்கீ² "இரண்டங்குல நீளம் வளர்ந்துள்ள கொம்புகளையுடைய மாடு"; தீவ்யங்கு³ல ஸ்ருங்கீ²:

பெயர்-குஸ்ய ஸ்ருங்கீ² 'பெயர்'

ஒற்றுமை-கோ ஸ்ருங்கீ²-மாட்டின் கொம்பு போன்ற கொம்புடைய"

6.2.116 நஞோ ஜரமர மித்ர ம்ருதோ:

ஜர 'முதுமையடையும்', மர 'இறக்கும்' மித்ர 'நண்பன்' ம்ருத 'இறந்த' ஆகியவைகள் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் பஹுவீரீஹித் தொகையின் முதலுறுப்பினர் எதிர்மறையொட்டான 'நஞ்' ஆகும்போது, இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதல்கை உதாத்தம் பெறும்.

அஜர 'முதுமையடையாத', அமர 'அழியாத, மரணமற்ற'

அமித்ர 'பகைவன்' அம்ருத "இறவாத, அமிர்தம்" 6.2.172க்கு இது புறனடை.

6.2.117 ஸோர் மன்ஸ் அலோமோஷல்

‘லோமன்’ மயிர், உஷ்ஸ் விடிபுற்காலை’ என்ற சொற்களைத் தவிர்ந்த மற்ற மன், அல்லது ‘அஸ்’ என்றுச் சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் ‘ஸ’ முதலுறுப்பினராகவும் அமையும் பஹுவர்ணித் தொகையில், இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

1) ஸாகர்மன் 'சிறந்த செயல் செய்வன்' ஸாதர்மன் (5.4.124); (2) ஸலியஸஸ் 'புகழ் வாய்ந்த' ஆனால் ஸாலோமன் 'அழகிய தலைமுடியைக் கொண்ட', ஸாலஸ் 'அழகிய வைகறை'

6.2.118 க்ரத்யாதீயஸ் ச

‘ஸு’வைத் தொடர்ந்து, க்ரூது ‘புத்தி’, அறிவு நுட்பம்’ முதலிய சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்கும் பஹு வர்ஷித் தொகையில் இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

ஸுக்ரது "நுண்ணறிவுள்ள, புத்திசாலித்தனமான"; ஸுத்ருஸீக:
அமகான், ஸுப்ரதீக: அமகானவன்

6.2.119 ஆத்யதாத்தம் த்வயச்சந்தஸி

வேதமொழியில் முதலசையில் உதாத்த சுரம் கொண்ட ஈரசைச் சொல்
 'ஸு'வைத் தொடர்ந்து நிற்கும் பஹு வ்யஹித் தொகையின், இரண்டாவது
 உறுப்பினரின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

அதாவது இச்சொல் தனது சுரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும், ஸ்வஸ்வாஸ்த்வா ஸுரதர்மாராஜ்யேம (ரிக் 10, 76 ஸ்வஸ்ஸ: "நல்ல குதிரையுடையவன்" ஆனால் ஸுபாஹு (6.2.172). இது பின்னால் வரும் 172க்கு முன்னாலேயே விரிக்கப்பட்டிருக்கும் புறனடை.

6.2.120 வீர வீரீயௌ ச

(வேத மொழியில் பஹுவீஹித் தொகையில் 'ஸு' வைத்தொடர்ந்து இரண்டாவது உறுப்பினராக ஆமையும்) வீர 'வீரன்' வீர்ய 'பலம்' என்ற சொற்களின் முதலசை உதாத்தகரம் பெறும்.

ஸுவீர, ஸுவீர்ய, ஸுவீரேண தே, ஸுவீர்யஸ்ய பதய: ஸ்யாம

6.2.121 கூல தூர லூல முல ஸர்லாகை ஸம்மவ்யாபீனாவே

ஒரு அப்யாயப்பாவத் தொகையில், கூல, தீர, 'கரை', தூல பஞ்சு, 'மூல வேள்', ஸர்லா 'அரண்மனை, மண்டபம்' அகச்சு, ஸம ஆகியவைகள் இரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்கும்போது, அவைகளின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

உபகூலம், உபதீரம் 'கரைக்கு அருகில்', பரிமூலம் 'வேரைச் சுற்றி', பரிஸ'ரலம் 'மண்டபத்தைச் சுற்றி', ஸுஸமம் உபாகூலம்

ஆனால் உபகும்பம் "பாணைக்கருகில்"

பரி, ப்ரதி, உப, அப என்ற உபசர்க்கங்களுடன் நிற்கும் 'கூல' முதலியவைகள்

தனது சுரத்தை இழக்கும் (பார்க்க 6.2.33)

ஆயினும், இச்சூத்திரம் அதற்குத் தடைவிதித்து, 'சூல' முதலியவைகள் உதாத்த சுரம் பெறுமென்று விதிக்கிறது.

6.2.122 கம்ஸ மந்த² ஸூர்ப் பாய்ய காண்ட¹ம் த்³விசு⁴

'த்³விசு' தொகையின் கீழ்க்கண்ட இரண்டாவது உறுப்பினர்கள் தனது முதலசையில் உதாத்தம் பெறும்:—கம்ஸ மந்த² ஸூர்ப் 'முறம்', பாய்ய 'ஒரு அளவையின் பெயர்' காண்ட³ 'பத்³விகம்ஸ: 'இரண்டு கம்ஸத்துக்கு வாங்கியது'

(5.1.25; 28), த்³விமந்த²: 'இரண்டு' மந்தங்களுக்கு வாங்கியது. (5.1.19; 28); த்³விஸூர்ப்; த்³விபாய்ய, த்³விகாண்ட³ (5.2.37); ஆனால் பரமகம்ஸ

6.2.123 தத்புருஷ ஸ்ராவாயாம் நபம்ஸகே

தத்புருஷத் தொகையில் 'ஸ்ராவா' இரண்டாவது உறுப்பினராகவும், அத்தொகை நபம்ஸகமாகவும் அமையும்போது இச்சொல்லின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

ப்³ராஹ்மண ஸ்ராவம், கூத்திரியஸ்ராவம் 'பிராம்மணர்கள் அல்லது கூத்திரியர்களின் மண்டபம்.

த்³ருட்³ஸாவம் ப்³ராஹ்மண குலம் 'பிராம்மணர்க்கும்பம் நிரந்தரமான மண்டபத்தைக் கொண்டது' (பஹுவீஹித் தொகை) ப்³ராஹ்மணஸாலா (பெண்பால்)

6.2.124 கந்தா ச

(நபம்ஸகமாக அமையும் தத்புருஷத் தொகையில்) இரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்கும் கந்தா² 'நகரம்' என்ற சொல்லின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்.

ஸௌஸமீகந்தம், அத்³வரகந்தம் 'நகரங்களின் பெயர்கள்'

ஆனால் த்³ாக்³கந்தா

6.2.125 ஆதி¹ஸ்²சிஹணாதீ³னாம்

'கந்தா' என்ற சொல்லை யிறுதியில் கொண்ட நபம்ஸக தத்புருஷத் தொகையில்), 'சிஹண' முதலியவைகள் முதலுறுப்பினராக நிற்கும்போது அச்சொற்களின் முதலசை உதாத்தம் பெறும்

சிஹண கந்தம், மட்³ரகந்தம்,

வைது³ல கந்தம், 'நகரங்களின் பெயர்கள்'

'ஆதி' என்ற சொல் 111 இலிருந்து தொடர்ந்து அனுவிருத்தியாகும்போதும், முதற்சொல்லின் முதலசை உதாத்தம் பெறும் என்று கட்டுவதற்காக இச்சொல்லைத் திரும்பவும் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

6.2.126 சேல கேட். 'கடு'க காண்டம் கர்ஹாயாம்

சேல 'சேலை', கேட் 'புல்', கடு'க 'கசப்பு', காண்டம் 'அம்பு' ஆகியவைகள் இறுதியுறுப்பினராக 'நிந்தித்தல்' என்ற பொருளைச் கட்டும் தத்புருஷத் தொகையில் அமையும் போது, அவைகளின் முதலசை உதாத்தம் பெறும். புத்ரசேலம் 'சேலையைப் போன்ற மகன்' அதாவது கெட்ட மகன்', உபானத்தேட்டம் "மோசமான செருப்பு", த்தி'கடுகம் 'பழைய தயிறு', பூ'தகாண்டம் 'கெடுதியுண்டாக்கும் ஆள்', ஆனால் பரமசேலம்.

6.2.127 சீரமுபளானம்

தத்புருஷத் தொகையினிற்றுப்பினராக அமையும் சீர 'கந்தை' என்ற சொல் உலாபம் சொல்லாக அமையும்போது, அதன் முதலசை உதாத்தம் பெறும். வஸ்தரசீரம் 'கந்தல் துணி'

6.2.128 பலல ஸுப ஸாகம் மிஸ்ரே

'கலவை' (மிஸ்ரே) என்ற பொருளைச் கட்டும் தத்புருஷத் தொகையின் இறுதியுறுப்பினராக அமையும் பலல 'ஒரு இனிப்புப் பண்டம்', ஸுப 'குப்பு', ஸாகம் 'சாய்கறி' ஆகியவைகளின் முதலசை உதாத்தம் பெறும். கூட்ட பலலம் "வெல்லத்தில் கலந்த இனிப்புப் பண்டம்", மூலக ஸுபம்-முள்ளங்கி குப்பு, முத்'க'ஸாகம் 'பயத்தம் பருப்பின் கலந்த கறி' ஆனால் பரமபலலம்

6.2.129 கூல ஸுதி' ஸ்த்ல கர்ஷா: ஸம்க்'ராயாம்

பெயரைச் கட்டும் தத்புருஷத் தொகையின் இறுதியுறுப்பினராக நிற்கும் கூல 'கரை', ஸுதி', 'உலர்ந்த கம்பு', ஸ்த்ல 'இடம்', கர்ஷ 'வேலை' ஆகியவைகளில் முதலசை உதாத்தம் பெறும். த்'ாக்'கூலம், தே'வஸுதி'ம், த்'ாண்ட'ாயன ஸ்த்ல', த்'ாக்'கர்ஷ "கிராமங்களின் பெயர்".

6.2.130 அகம்மத'ாரயே ராஜ்யம்

கம்மதாரயம்வாத தத்புருஷத் தொகையினிற்றுப்பினராக ராஜ்யம் 'அரசு' என்ற சொல் நிற்கும்போது அதன் முதலசை உதாத்தம் பெறும். ப்'ராஜ்மண ராஜ்யம், கூத்திரியராஜ்யம் ஆனால் பரமராஜ்யம் (கம்மதாரயம்)

6.2.131 வர்க்யாத்யஸ'ச

கம்மதாரயம்வாத தத்புருஷத் தொகையின் இறுதியுறுப்பினராக நிற்கும் 'வர்க்ய' முதலிய சொற்களின் முதலசை உதாத்தம் பெறும். வாஸுதே'வ வர்க்ய:, வாஸுதே'வ பஷ்ய: "வாகதேவனின் கட்சியைச் சேர்ந்தவன்" ஆனால் பரமவர்க்ய: 'வர்க்ய' வகுப்பு என்று தனியாக எங்கும் காணப்படவில்லை.

‘தி’காதி’ வகுப்பின் ஒரு பகுதியாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் ‘வர்க’, ‘பூக’ க்ண, பகஷ் என்பவைகள் யத் ஒட்டோடு வரும். இவைகளையே இது குறிக்கும்.

6.2.132 புத்ர: பும்பிய:

(தத்புருஷத் தொகையில்) ஒரு ஆண்பாற்சொல்லுக்குப்பின் வரும் ‘புத்ர’ என்ற சொல்லின் முதலசை உதாத்தமாகும். கௌனடி புத்ர: தாமகபுத்ர: “கௌனடி அல்லது தாமகன் என்பவனின் மகன்” ஆனால் காரீபுத்ர: (பெண்பாற்சொல்லைத் தொடர்ந்து ‘புத்ர’ நிற்கிறது).

6.2.133 நாசார்ய ராஜருத்விக்ஸம்யுக்த க்ஞாதி யாக்யேய:

(தத்புருஷத் தொகையில்), ஆசார்ய ‘ஆசிரியர்’, ராஜன் ‘அரசன்’, ருத்விக் ‘புரோகிதர்’, ஸம்யுக்த ‘மனைவி வழி உறவினர்’, க்ஞாதி ‘இரத்த சம்பந்த’ உறவினர், இப்பொருட்களைச் சுட்டும் மற்ற சொற்கள் இவைகளுக்குப்பின் நிற்கும் ‘புத்ர’ என்ற சொல்லின் முதலசை உதாத்தம் பெறாது.

கு. 132க்குப் புறநடை.

1) ஆசார்யபுத்ர: உபாத்யாயபுத்ர:

“ஆசிரியரின் மகன்”, (2) ராஜபுத்ர: ஈர்வர புத்ர: “அரசனின் மகன்” (3) ருத்விக்புத்ர: யாக்ஞிகபுத்ர: “புரோஹிதரின் மகன்” (4) ஸம்யுக்த புத்ர: ஸ்யாலபுத்ர: “மைத்துனரின் மகன்” (5) க்ஞாதிபுத்ர பித்ருவ்யபுத்ர: மாதுலபுத்ர: தந்தையின் உடன் பிறந்தவரின் மகன், மாமன் மகன்.

6.2.134 சூர்ணாதீவ்யப்ராணிஷஷ்டயா:

(தத்புருஷத் தொகையில், உயிரினங்களைச் சுட்டும் சொற்களைத் தவிர்த்த மற்ற ஆறாம் வேற்றுமைச் சொற்களுக்குப்பின் நிற்கும் “சூர்ண” மாவு, பொடி” முதலிய சொற்களின் முதலசை உதாத்தம் பெறும். முத்³க்சூர்ணம் ‘பயத்தமாவு’, மசூர்சூர்ணம் ‘மசூர் பருப்புப்பொடி’ ஆனால் மதஸ்யசூர்ணம், பரமசூர்ணம்

6.2.135 ஷட் ச காண்டாதீனி

மேற்குத்திரங்களில் கூறப்பட்ட ‘காண்ட’வில் தொடங்கும் ஆறு சொற்கள் (ஷட்) (அதாவது காண்ட (126), சீர (127), பலால (128), ஸூப (128), கல (128) உயிரினங்களைச் சுட்டும் சொற்களைத் தவிர்த்த மற்ற ஆறாம் வேற்றுமைச் சொற்களுக்குப்பின் நிற்கும்போது அவைகளின் முதலசை உதாத்த கரம்பெறும்.

- 1) நிந்தைப் பொருளல்லாமல் வரும்போது தா³பீகாண்டம், ஸரகாண்டம் (126) தா³ப்பைப்பல்லின் தண்டு³ கோணயின் தண்டு³

- 2) உவமைச் சொல் அல்லாமல் வரும்போது குஸரீரம்- குஸ புல்லாலாக்கப்பட்ட துணி" (127)
- 3) கலவைப் பொருளல்லாமல் வரும்போது திலபலாலம் "எள்ளாலான ஆப்பம்" (128); முத்³சு³ஸூபு: "பயத்தம் பருப்பு கஞ்சி", மூலகஸாகம் 'முள்ளங்கி'
- 4) பெயரைச் சுட்டாமல் வரும்போது நதீ3கடலம் 'ஆற்றின் கரை' (129)

கர்ஹா (126), உபமா (127), மிஸ்ர (128), ஸம்க்ரூ (129) ஆகியவைகளை நிபந்தனையாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் கு. 6.2.126-129 வரையிலான விதிகள் இங்கு பயன்படுத்த இயலாது. ஆகவே, இவைகளைத் தவிர மற்ற சூழல்களிலும் செயற்படுமென்பதை இவ்விதி சுட்டுகிறது.

6.2.136 குண்டீம் வளம்

'காடு' என்ற பொருளைச் சுட்டும் தத்பருஷத் தொகையினிறுதி உறுப்பினராக நிற்கும் 'குண்டீ' 'கின்னம்' என்ற சொல்லின் முதலசை உதாத்தம் பெறும். தர்பீ³குண்டீம் 'ஒரு காட்டின் பெயர்' (தர்ப்பைப் புல்லின் கரடு) ஆனால் மருதுகுண்டீம் 'மண்பாத்திரம்'

6.2.137 ப்ரக்ருத்யா பீகாலம்

தத்பருஷத் தொகையினிறுதியுறுப்பினராக நிற்கும் பீகால 'மண்டையோடு' என்ற சொல் அல்லது அதே பொருளைச் சுட்டும் மற்ற சொற்கள் தனது மூல சுரத்தை (ப்ரக்ருத்யா) நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும். கும்பீ⁴பீகாலம்/-கபாலம்/-நடாலம் 'பிட்சைப் பாத்திரமாகப் பயன்படுத்தப்படும் மண்டையோடு'

6.2.138 ஸி¹தே நியாபு³ஹவஜ் ப³ஹுவீ¹ஹாவபீ¹ஸத்

'பீஸத்' என்ற சொல்லைத் தவிர்த்து மற்ற எப்போதுமே பலவசைகளைக் கொண்டதான சொல் என்றில்லாவிட்டால் ஒரு பஹுவீ¹ஹித் தொகையினிறுதி உறுப்பினராக, ஸி¹தி 'வெள்ளை' என்ற சொல்லுக்குப் பின் நிற்கும்போது, அச்சொல் தனது மூல சுரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும். ஸி¹திபாத³ "வெளுப்பான காவைக் கொண்ட", ஸி¹த்யம்ஸு, ஸி¹த்யெஷ்ட²: ஆனால் தர்பீ³ஸீயபாத³ "அழகிய கால்களை கொண்ட"; ஸி¹திக்குத். வயதைச் சுட்டுமாறு ககுத் பயன்படுத்தப்படுமிடங்களில், அதனிறுதி 'அ' கெடும். (5.4.146). வயதைச் சுட்டும் தொகையைத் தவிர்த்த மற்ற தொகைகளில் 'ககுத்' என்று நிற்கும் ஆகையால் இச்சொல் எப்போதுமே பலவசைகளைக் கொண்ட சொல்லென்று கூற இயலாது. ஸி¹திலலாட:, ஸி¹திபீஸத்

6.2.139 கதிகாரக உபதாத் க்ருத்

தத்ப்ருஷத் தொகையில் 'க்ருத்' ஒட்டில் முடியும்சொல் இறுதியுறுப்பினராக அமைந்து, அதற்கு முன் 'கதி' என்ற ஸம்க்ஞாவினால் கட்டப்படும் சொற்கள் அல்லது காரக (1.4.2: அல்லது உபபத (3.1.92) ஆகியவைகள் நிற்குமானால் அத்தொகையினியுறுப்பினரின் மூல் கரம் நீடித்து நிற்கும்.

1. கதி-ப்ரகரண "உற்பத்தி", ப்ரகாரக 'உற்பத்தி செய்பவர்'
2. காரக-இத்'மப்ரவ்ரஸ்'சன 'கோடரி' ஸ்தம்பே'ரம (3.2.13)
3. உபபத - ஈஷத்தகர (3.3.126)
ஆனால் தே'வதத்ததஸ்ய காரக:-தே'வதத்தகாரக (காரகமல்ல)

6.2.140 உபே' வனஸ்பத்யாதி'ஷு டிகு'பத்

'வனஸ்பதி' முதலிய தொகைகளில் இரண்டு உறுப்பினர்களுமே ஒருங்கே தனது மூல் கரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும்.

வனஸ்பதி 'காடுகளின் தெய்வம்'

ப்'ருஹஸ்பதி- 'தேவர்களின் குரு'

தனு நபாத், 'பெயர்'

ஸ'ன: ஸே'ப: 'பெயர்'

ஸ'ண்டாபர்கௌ, த்ருஷ்ணா வருத்ரீ

பீம்பா விஸ்'வ வயஸௌ, மாக்'ருத்ய:

6.2.141 தேவதாத்'வந்த்'வே ச

தேவதைகளின் பெயர்களைக் குறிக்கும் சொற்களாலாக்கப்பட்ட துவந்துவத் தொகையிலும், ஒருங்கே இரண்டு உறுப்பினர்களின் மூல் கரமும் நீடிக்கும். இந்த்'ராவருணௌ, இந்த்'ராஸோமௌ

6.2.142 நோத்தரபதே' அனுதாத்'தாதா'வ ப்ருதி'வீருத்'ர பூஷ மந்தி'ஷு

ப்ரு'தி'வீ 'பூமி தேவி', ருத்'ர, பூஷன் 'கடவுள்களின் பெயர்கள்', மந்தி'ன் 'புனிதப்பானம்' என்பவைகளைத் தவிர்த்து மற்ற அனுதாத் அசையில் தொடங்கும் சொற்கள் இறுதியுறுப்பினராக அமையும் துவந்துவத்தொகையில் இரண்டு உறுப்பினர்களும் ஒருங்கே தனது மூல் கரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்ளாது. இந்த்'ராக்'னீ, இந்த்'ராவாயு
ஆனால் த்யாவா ப்ருதி'வ்யௌ, ஸோமாருத்'ரௌ

6.2.143 அந்த:

(இச்சூத்திரத்தில் தொடங்கி, இந்தப் பாதத்தினிறுதி சூத்திரம் வரை (ஒரு தொகையினியுறுப்பினரின்) இறுதியை உதாத்தம் பெறும். இது ஒரு

அதிகார சூத்திரம் 'அந்த' இப்பாதத்தினிற்றுதி வரை அனுவிருத்தியாகும்.

6.2.144 த'அத'க'ஞ் க்தாஜ பி'த்ரகாணாம்

த', அத', க'ஞ், க்த, அச், அப், இத்ர, க ஆகிய வொட்டுக்களில் முடியும் சொற்கள் இறுதியுறுப்பினராகவும், (க'தி' எனப்படும் சொற்கள் அல்லது காரக, அல்லது உபபத முதலுறுப்பினராகவும் அமையும்) தொகையில் இறுதியுறுப்பினரின் இறுதியை உதாதத்தம் பெறும்.

1. த' - ஸுந்த': 'நன்றாக வழிகாட்டுவன்'
அவப்'ருத 'யாகத்தின் யஜமானரின் புனித நீராட்டு'
2. அத' - ஆவஸத' 'இருப்பிடம், வீடு'
உபவஸத' 'உண்ணாவிரதம் இருக்கும் தினம்'
3. க'ஞ் - ப்ரபே'த' - 'பிளத்தல், உடைத்தல்'
காஷ்டபே'த' 'விறகு உடைத்தல்'
4. க்த - தூ'ராதி'க'த 'தொலைவிருந்து வந்து சேர்ந்த
விஸுஷ்க 'பலவகையில் உலர்த்தப்பட்ட'
ஆதபஸு'ஷ்க 'வெய்யிலில் உலர்த்திய'
5. அச் - ப்ரஸ்ய 'சிறந்த இருப்பிடம்'
ப்ரஜய
6. அப் - ப்ரஸவ - 'துண்டு', ப்ரஸவ
7. இத்ர - ப்ரஸவித்ர 'வெட்டுதல்' ப்ரஸவித்ர
8. க - கோ வ்ருஷ 'காளை'
ஆனாம் ஸுஸ்துதம் 'ஸு' ஒரு கர்ம ப்ரவசனீயம், 'கதி' அல்ல.

6.2.145 ஸுபமானாத் கத:

'ஸு' அல்லது உவமைச் சொல்லைத் தொடர்ந்து நிற்கும் 'க்த' வில் முடியும் சொல்லினிற்றுதியை உதாதத்தம் பெறும்.

ஸு - ஸுக்ருதம் 'சிறப்பாகச் செய்த' ஸுபு'க்தம் 'நன்றாக உண்ட' 6.2.49க்கு இது புறனடை.

உபமான-வ்ருகாவலுப்தம் 'ஒநாய் போன்று தனது இரையின் மேல் பாய்ந்த'

6.2.48க்கு இது புறனடை.

ஸ1ஸப்ஸுதம்-முயஸைப் போன்று தாவிய', ஸிம்ஹ வினாதி3தம் 'சிங்கத்தைப் போன்று கர்ஜிக்கின்ற'

‘ஸ’ ஒரு ‘கதி’ச் சொல்லாக வராமல் உபசர்க்கமாகும்போது இவ்விதி செயற்படாது. காட்டாக ஸஸ்ஸுதம் பீவதா.

6.2.146 ஸம்க்ஞாயாமனாசிதாதீனாம்

அசித ‘சேகரிக்கப்பட்ட, திரட்டிய’ வகுப்பைச் சேர்ந்த சொற்களைத் தவிர்த்த (அனாசித) மற்ற ‘க்த’ ஒட்டில் முடியும் சொற்கள் இறுதியுறுப்பினராக நிற்கும் தொகையின் முதலுறுப்பினர், கதி, அல்லது காரக அல்லது உபதமாக அமையும்போது, பொருள் ஒரு பெயரானால், அதனிறுதியுறுப்பினரின் இறுதி அசை உதாத்தமாகும்.

ஸம்பூத: ராமாயண: உபஹித: ஸாகல்ய: (6.2.49க்குப் புறநடை) த்னுஷ்காதா நதீ, குத்தால காதம் நகரம், ஹஸ்திமருத்திதா பூமி: (6.2.48க்குப் புறநடை) ஆனால் அசித ‘குவித்த, சேகரித்த’, ஆஸ்தாபித ‘நிர்மாணித்த’

வா: ஸம்ஹிதா அகீவி

‘அசித’ வகுப்பைச் சேர்ந்த ‘ஸம்ஹிதா’ என்ற சொல் கோ ‘பக’ என்ற பொருளைச் சுட்டாமல் வேறொரு பொருளைச் சுட்டும்போது அதனிறுதியை உதாத்தம் பெறுது. ஆனால் ‘கோ’ (பக) என்ற பொருளில் அதனிறுதியை உதாத்தமாகும்.

6.2.147 ப்ரவ்ருத்தீனாம் ச

‘க்த’ ஒட்டில் முடியும் ப்ரவ்ருத்தீ ‘ப்ரப்பிய, வளர்ந்த’ வகுப்பைச் சேர்ந்த சொற்களின் (இறுதியுறுப்பினராக நிற்கும் ஒரு தொகையில்) இறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

ப்ரவ்ருத்தீம் யானம் நீண்ட வண்டி

ப்ரவ்ருத்தீ: வ்ருஷல: பலம் பொருந்திய விருஷலன்

கவிஸஸ்த: ப்ரயுக்தா ஸக்தவ: அவஹித: போகே3 6.2.48, 49க்குப் புறநடை.

6.2.148 காரகாத்தீத் ஸ்ருதயோரேவாஸிஷி

காரகத் தொடர்பைக் குறிக்கும் சொல் முதலுறுப்பினராகவும், த3த்த ‘கொடுக்கப்பட்ட’ ஸ்ருத ‘கேள்விப்பட்ட’ என்ற க்தவில் முடியும் சொற்கள் மட்டுமே இறுதியுறுப்பினராகவும் அமையும் ஒரு பெயரைச் சுட்டுவதாகவும், ஆசீர்வாதம் என்ற பொருளைச் சுட்டுவதாகவும் அமையும் தொகையினிறுதியுறுப்பினரின் இறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

தேவா ஏனம் தேயாஸூர் தேவதத்த: ‘ஒரு பெயர்’ கடவுளால் கொடுக்கப்பட்டவன்; விஷ்ணு: ஏனம் ஸ்ருயாத் விஷ்ணுண்ருவ: ‘ஒரு பெயர்’ (விஷ்ணுவால்) செவிசாய்க்கப்பட்ட)

ஆனால் தேவபாலித: ‘தேவர்களால் காக்கப்பட்ட’ (6.2.48) ஒரு பெயரானாலும் 6.2.146ஐப் பயன்படுத்தி ஆக்கப்படவில்லை ஆகையால் இறுதியை இது

உதாத்தம் பெறாது. அதாவது இச்சூத்திரம் (6.2.148) இதைக் கட்டுப்படுத்தாது ஆகையால், காரகத் தொடர்புடைய சொல் முதலுறுப்பினராகவும் 'க்த' ஒட்டில் முடியும் சொல் இறுதியுருப்பினராகவும், கொண்ட, ஒரு பெயரைச் கட்டும், தொகை ஆசீர்வாதம் என்ற பொருளில் அமையும்போது 6.2.146இல் விதிக்கப்பட்டபடி அத்தொகையினிர்ண் டாவது உறுப்பினரின் இறுதியை உதாத்தம் பெறாது. அச்சொல் 6.2.48 விதிக்கு உட்பட்டது. 'க்த'வில் முடியும் சொல் 'த'த்'ா'', ஸ்ருத என்பவைகளாகும்போது மட்டுந்தான் இவ்விதி செயற்படும்.

'ஏவ' (மட்டும்) என்பது 'காரகத் தொடர்புடைய சொல்லோடு மட்டும்தான், த'த்த ஸ்ருத ஆகியவைகள் இவ்வாறு கரம் பெறும் என்று 'காரகத்துக்கு கட்டுப்பாடு விதிக்கிறது. 'த'த்த' 'ஸ்ருத' என்பவைகளுக்கு அல்ல. ஏனென்றால், 'த'த்த', ஸ்ருத ஆகியவைகள் காரகமல்லாத சொற்களைத் தொடர்ந்து நிற்கும்போது இத்தகைய கரம் பெறும். ஸு ஸ்ருத: தே'வக்'ாதா (ஆசீர்வாதம் என்ற பொருளைச் கட்டவில்லை) தே'வத்'த்த 'அர்ஜுனனின் சங்கின் பெயர்'. இது தொகையின் முதலுறுப்பு காரக உறவைபோ ஆசீர்வாதம் என்ற பொருளையோ கட்டவில்லை (6.2.48)

6.2.149 இத்தம்பூ'தேன க்ருதமிதி ச

'காரக'ச் சொல்லைத் தொடர்ந்து 'க்த' ஒட்டில் முடியும் சொற்கள் ஒரு தொகையிலமைந்து அத்தொகை இத்தகைய நிலையில் ஒருவனால் செய்யப்பட்ட என்ற பொருளைச் கட்டும்போது அத்தொகையினிறுதியுறுப்பினரின் இறுதியை உதாத்தம் ஆகும். ஸுப்தப்ரஸமிதம் 'தூங்குலையில் கூறப்பட்ட; ப்ரமந்தகக்'தம் 'குடித்த நிலையில் பாடப்பட்ட' 6.2.48க்குப் புறனடை.

6.2.150 அனா பீாவ கர்மவசன:

ஒரு நிலைமை அல்லது செயப்படுபொருளைச் கட்டும் (பாவகர்ம வசன) 'அன'வில் முடியும் சொல்லை யிறுதியுறுப்பினராகவும் ('காரக' உறவைச் கட்டும் சொல் முதலுறுப்பினராகவும்) கொண்ட தொகையினிறுதியுறுப்பினரின் இறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

ஓத்'ஸபீ'ஜனம் 'சோறு உண்பது

பய: பானம் 'பால் குடித்தல்'

கர்மவசன—

ராஜபே'ாஜனா: 'ஸாலய: 'அரசர்களாலுண்ணப்பட்ட அரிசி'

ராஜாச் ச'ாத'னானி வாஸாம்ஸி 'அரசர்கள் கட்டிக் கொண்ட உடை' (3.3.116)

ஆனால் த'த்த தீ'ாவனம் (சுரணம், கர்மன் அல்ல) 3.3.117; நிதீ'ர்ஸனம்.

முதலுறுப்பினர் காரகமல்ல) மாற்று எடுத்துக்காட்டுகளில் மூல கரம் நீடிக்கிறது.

6.2.151 மன் க்தின் வ்யாக்யான ஸ்யனாஸன ஸ்தான யாஜகாதி³க்ரீதா:

மன், க்தின் ஆகியவைகளில் முடியும் சொற்கள், வ்யாக்யான 'உரை', ஸ்யன 'படுத்தல்', ஆஸன 'உட்கார்தல்', ஸ்தான 'இடம்', யாஜக 'முதலிய சொற்கள், க்ரீத 'வாங்கிய' ஆகியவைகள் இறுதியுறுப்பினராகவும் ('காரக' முதலுறுப்பினராகவும் அமையும்) தொகையினிறுதியுறுப்பினரினிறுதியசை உதாத்தம் பெரும்.

- 1) மன்-ரத'வர்த்மன் 'தேரோடும் வீதி'
- 2) க்தின்-பாணினிக்ருதி: 'பாணினியின் நூல்'
- 3) ச்நதோ வ்யாகரணம்-'சந்தனின் உரை'
- 4) ராஜஸ்யனம் 'அரசனின் கட்டில்'
- 5) ராஜாஸனம்-'அரச சிங்காதனம்'
- 6) கோஸ்தானம்-'மாட்டுக் கொட்டில் 6.2.150க்குப் புறனடையிது.
- 7) ப்ராஹ்மணயாஜக: 'பிராம்மணபுரோகிதர்'
- 8) கோக்ரீத-'மாட்டுக்குப் பதிலியாக வாங்கியது' (6.2.48க்குப் புறனடையிறு) இவைகளெல்லாம் 6.2.139க்குப் புறனடை.

6.2.152 ஸப்தம்யா: புண்யம்

ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லைத் தொடர்ந்து 'புண்யம்' என்ற சொல்லிறுதியில் நிற்கும் தொகையில், 'புண்யம்' என்ற சொல்லினி றுதியசை உதாத்தம் பெறும். வேத'புண்யம்-'வேதம் படிப்பதிலிருந்து அடையும் புண்ணியம்' 6.2.2க்குப் புறனடை.

6.2.153 ஊனார்த²கலஹம் த்ருதியாயா:

முன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லைத் தொடர்ந்து 'குறைவு' என்ற பொருளைச் சுட்டும் சொற்கள் (ஊனார்த) கலஹ 'சண்டை' என்ற சொற்கள் நிற்கும்போது, இவைகளினிறுதியசை உதாத்தம் பெறும். மாஷோனம் 'ஒரு மாஷ அளவு எடை குறைவு' வாக்கலஹ: 'வாய்ச்சண்டை', அஸிகலஹ: 'கத்திச் சண்டை' 6.2.2க்குப் புறனடை.

6.2.154 மிஸ்ரம் சானுபஸர்கமஸந்தௌ

மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லைத் தொடர்ந்து, உபசர்க்கத்துடன் சேர்ந்து வராமல் தனியாக நிற்கும் (அனுபசர்க), 'ஒப்பந்தம், உறவு' என்ற பொருளைச் சுட்டாத (அஸந்தௌ) மிஸ்ர 'கலக்கப்பட்ட' என்ற சொல் இறுதியுறுப்பினராக அமையும் போது அதனிறுதியை உதாத்தம் பெறும். குட்டிமிஸ்ர, திலமிஸ்ர 'வெல்லத்தோடு அல்லது எள்ளுடன் கலக்கப்பட்ட' (6.2.2க்குப் புறனடை). ஆனால் ப்ராஹ்மணமிஸ்ர: ராஜா 'பிராம்மணனுடன் உடன்படிக்கை ஏற்படுத்திக் கொண்ட அரசன்': குட்டிஸம்மிஸ்ர 'வெல்லத்துடன் நன்றாக கலக்கப்பட்ட'.

6.2.155 நனோ குண ப்ரதிஷேதே¹ ஸம்பாதி²ய்ஹ ஹிதாலமர் தாஸ் தத்தி³தா: 'அதற்கேற்ற' (ஸம்பாதி²ன் (5.1.99), தகுதி வாய்ந்த (அஹ 5.1.63), அதற்குரிய (ஹித 5.15), அதைச் செய்யும் திறமை வாய்ந்த (அலமர்தா: 5.1.101) என்ற பொருட்களைச் சுட்டும் தத்திதவொட்டுக்களாலாக்கப்பட்ட சொற்கள் இறுதியுறுப்பினராகவும் அக்குணங்களை மறுக்கும் அல்லது இல்லாததாக்கும் 'நஞ்' (எதிர்மறையொட்டு) ஒட்டு அச் சொற்களுக்கு முன் நின்று அமையும் தொகையின் இறுதியுறுப்பினரினிறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

1. ஸம்பாதி3ன-அகார்ண வேஷ்டகிகம் 'காதணி அணியத் தகுதியற்ற (முகம்)
 2. அஹ-அசை²தி³க: "வெட்த் தகுதியற்ற"
 3. ஹித-அவத்ஸீய: "கண்ணுக்கு நன்மை பயக்காத"
 4. அலமர்த²-அஸந்தாபிக: "குடு உண்டாக்கும் திறமையற்ற"
- இவைகளெல்லாம் 6.2.2க்குப் புறனடை.

6.2.156 யயதோஸ் சாத்ரீதே²

'அதற்குரியது' என்ற பொருளைச் சுட்டாத, 'ய', 'யத்' என்ற தத்திதவொட்டுக்களில் முடியும் சொற்களிறுதியுறுப்பினராகவும் மேலே கூறிய பொருளைச் சுட்டும் 'நஞ்' ஒட்டு முதலுறுப்பினராகவும்மையும் தொகையினிறுதி யுறுப்பினரின் இறுதியை உதாத்தம் பெறும் ய-அபாஸ்யா 'கயிறுகளின் திரளாக்குவதற்குத் தகுதியற்ற', யத்-அத்³ந்த்யம் 'பல்லிலிருந்து உண்டாகாத' 6.2.2க்குப் புறனடை. ஆனால் அபாதி³யம் 'கால் கழுவுவதற்கல்லாத தண்ணீர்'

6.2.157 அச்சாவஸக்தௌ

'அச்', 'க' ஆகியவைகளின் முடியும் சொற்கள் இறுதியுறுப்பினராகவும் 'நஞ்' முதலுறுப்பினராகவும் அமையும். 'திறமையற்ற' என்ற பொருளைச் சுட்டும் தொகையினிறுதியுறுப்பினரினிறுதியை உதாத்தம் பெறும். அச்-அபச: (3.1.134) "சமைக்கும் திறமையற்ற"

அறிய: (3.3.56) 'வெல்லும் திறமையற்ற'

க- அவிக்கிப: (3.1.135) 'எறியுந்திறமையற்ற' ஆனால் அபச: 'சமைக்காத'

6.2.158 ஆக்ரோஸே'ச

'அச்', 'க' ஆகியவைகளில் முடியும் சொற்கள் இறுதியுறுப்பினராகவும் 'நஞ்' ஒட்டு முதலுறுப்பினராகவும் அமையும் தொகை, 'வைதல்' என்று பொருளைச் சுட்டும்போது அதனிறுதியுறுப்பினரினிறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

அச்-அட² 'படிக்காதவன்'

க-அவிலிக²: 'எழுதத் தெரியாதவன், அறிவற்றவன்'

இவைவிரண்டும் வசவாகும். 6.2.2க்குப் புறனடை.

6.2.159 ஸமக்'ஞாயாம்

'வைதல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும் தொகையில் 'நஞ்'யுடுத்து வரும் சொல்லினிறுதியுறுப்பினரினிறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

அதே'வத'த்த:- 'தேவதத்த'என்ற பெயரால்ழைக்கத் தகுதியற்றவன் அவிஷ்ணுமித்ர:

6.2.160 க்ருத்யோகேஷ்ணுச்சார்வாதீய:

'க்ருத்ய' ஒட்டுக்கள், 'உக', இஷ்ணுச் ஆகியவொட்டுக்களில் முடியும் சொற்கள் 'சாரு' அழகிய' என்ற சொல்லில் தொடங்கும் வகுப்பைச் சேர்ந்த சொற்கள், 'நஞ்' ஒட்டைத் தொடர்ந்து நிற்கும் தொகையினிறுதியுறுப்பினரினிறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

1. க்ருத்ய-அகர்தவ்யம் 'செய்யத்தகாதது'
அகரணீயம் 'செய்யத் தகாதது'
2. உக-அநாகா'முகம் 'எதிர்பார்த்தது'
3. இஷ்ணுச்-அநவங்கரிஷ்ணு: 'ஒப்பனை செய்யத் தகுதியற்ற'
4. சாரு-அசாரு 'கவர்ச்சியற்ற' அஸாது¹ 'தகுதியற்ற'

6.2.161 விப'ாஷா த்ருன்னன்ன தீக்ஷண ஸலிசிஷ்

'நஞ்' ஒட்டுக்குப்பின் நிற்கும் 'த்ருன்' ஒட்டில் முடியும் சொற்கள், அன்ன 'உணவு', தீக்ஷண 'கூர்மையான', ஸலிசி 'சுத்தமான' ஆகியவைகளினிறுதியை விருப்பாக உதாத்தம் பெறும்.

1. த்ருன்-அகர்த்ரு அல்லது அகர்த்ரு 'கர்த்தா அல்லாத'
2. அன்ன அல்லது அன்ன 'உணவு' என்று சொல்லத் தகுதியற்ற, உண்ணத்தகாத'

3. அதிச்சுண அல்லது அதிச்சுண 'காரமில்லாத'
4. அஸூசி அல்லது அஸூசி அழுக்கான, தூய்மையற்ற'

6.2.162 பஹுவீஹாவித³மேதத்தத்³ப்ய: ப்ரத²மபூரணயோ:

க்ரியாகுணனே

ஒரு பஹுவீஹித் தொகையில் இத³ம், 'இது, இந்த' ஏதத்³, தத்³, 'அது, அந்த' என்ற மாற்றுப் பெயர்களுக்குப்பின் நிற்கும் ப்ரத²ம் 'முதல், பூரண' எண் வரிசை முறைப்பெயர் ஆகியவைகள், 'எவ்வளவு முறை ஒரு செயல் நடந்தது' என்ற பொருளை அத்தொகை கட்டும்போது இறுதியசையில் உதாத்தம் பெறும்.

இத³ம்ப்ரத²ம் (இச்செயலின்) இது முதல் தடவை, ஏதத்³ த்³விதியா (இச்செயலின்) இது இரண்டாம் தடவை தத்த்ருத்யா (இச்செயலின்) அது மூன்றாம் தடவை

6.2.163 ஸங்க்யாயா: ஸ்தன:

ஒரு பஹுவீஹித் தொகையில் எண்ணுப் பெயருக்குப்பின் நிற்கும் ஸ்தன 'முலை, மடி' என்ற சொல்லின் இறுதியசை உதாத்தம் பெறும்.

த்³விஸ்தனா, சது:ஸ்தனா ஆனால் த்³ர்ஸநீயஸ்தனா, த்விஸிரா

6.2.164 விப⁴ாஷா ச²ந்த்ஸி

எண்ணுப்பெயருக்குப்பின் நிற்கும் 'ஸ்தன', வேதமொழியில் விருப்பாக இறுதியசையில் உதாத்தம் பெறும்.
த்³விஸ்தனா அல்லது த்³விஸ்தனா

6.2.165 ஸமக்ஞாயாம் மித்ராஜினீயோ:

மித்ர 'நண்பன்', அஜின 'மான்டோல்' என்ற சொற்கள் இறுதியில் அமையும் பஹுவீஹித் தொகை ஒரு பெயரைச் சுட்டும்போது, அச்சொற்களினிறுதியசை உதாத்தம் பெறும் தே³வமித்ர:, வ்ருகாஜின: 'பெயர்கள்; ஆனால் ப்ரியமித்ர: நண்பர்களிடம் அன்பானவன்' மஹாஜின: 'பெரிய மான் டோலை உடையவன்'

வா: குஷிப்ரதிஷேதே⁴ா மித்ரே

இத்தொகை கட்டும் பெயர் ஒரு ரிஷியின் பெயராகும்போது, 'மித்ர' என்ற சொல், இந்த கரம் பெறாது.

விஸ்வாமித்ர: (6.2.100)

6.2.166 வ்யவாயிவோ அந்தரம்

ஒரு பஹுவீஹித் தொகையில் அந்தர 'இடையில் புகுதல்' என்ற சொல்லிறுதியுறுப்பினராக நின்று அது 'இடையில் வரும் பொருள்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது அச்சொல்லினிறுதியசை உதாத்தம் பெறும்.

வஸ்த்ராந்தரம் 'துணியால் (மீடும்) பிரித்த 'ஆனால் ஆத்மாந்தர: 'மாறா'ன இயற்கையுடைய'

6.2.167 முகம் ஸ்வாங்கம்

'ஒருவரின் உடலின் ஒருறுப்பு' என்ற பொருளைச் கட்டும் பஹுவீஹித் தொகையினிறுதியுறுப்பினராக நிற்கும் முக² 'முகம்' என்ற சொல்லினிறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

கேரமுக²: 'வெள்ளைமுகமடைய'

பத்ரமுக²: 'நன்மையான முகமுடைய'

ஆனால் தீர்க்கமுக² ஸாலா உயர்ந்த நுழைவு கொண்ட மண்ட பம்'

6.2.168 நாவ்யய திக் ஸப்த³ முகாமஹத் ஸ்தூ²ல முஷ்டி ப்ரு²து² வத்ஸேப்²வ:

பஹுவீஹித் தொகையில், அவ்யயம், திசையைக் குறிக்கும் சொல் , (திக்கப்பத), கோ 'பச', மஹத் 'பெரிய', ஸ்தூ²ல 'கனமான, பருவான', முஷ்டி 'முட்டி', ப்ரு²து² 'அகலமான' வத்ஸ 'கன்று' ஆகிய சொற்களுக்குப்பின் இறுதியுறுப்பினராக நிற்கும் 'முக²' என்ற சொல்லினிறுதியை உதாத்தமாகாது.

1. உத்வசர் முக²: 'மேலே தூக்கிய முகத்தையுடைய'
2. ப்ராண்முக²: கிழக்கு நோக்கித் திரும்பிய முகத்தையுடைய
3. கோமுக²: பசு (போன்ற) முகத்தையுடைய
4. மஹாமுக²: 'பெரிய முகத்தைக் கொண்ட
5. ஸ்தூ²லமுக:
6. முஷ்டிமுக²: 'முட்டியைப் போன்ற முகத்தையுடைய
7. ப்ரு²து²முக²: 'அகன்ற முகத்தையுடைய'
8. வத்ஸமுக²: 'கன்றைப் போன்ற முகத்தையுடைய'

6.2.1 இன்படி இத்தொகைகளில் முதலுறுப்பினர் தனது கரத்தை நீடித் துவைத்துக்கொள்கின்றன. கோ, முஷ்டி, வத்ஸ ஆகியவைகளின் அடுத்துவரும் சூத்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் விருப்பு விதிக்கு (முன்பாகவே) புறனடையாக அமைகிறது இச்சூத்திரம்.

6.2.169 நிஷ்டோபமானாத்ந்யதரஸ்யாம்

பஹுவீஹித் தொகையில் 'நிஷ்டா' ஒட்டுக்களாலாக்கப்பட்ட சொற்கள் அல்லது உவமைச் சொல்லுக்குப்பின் நிற்கும் (மேற்கூறிய பொருளில்) 'முக' என்ற சொல்லினிறுதியை விருப்பாக உதாத்தம் பெறும்.

ப்ரக்ஷாலிதமுக²: (6.2.167) அல்லது ப்ரக்ஷாலிதமுக²: (6.2.110) அல்லது ப்ரக்ஷாலிதமுக²: (6.2.49)

'அலம்பிய முகத்தையுடைய'

ஸிம்ஹமுக²: அல்லது ஸிம்ஹமுக²: 'சிங்கத்தைப்போன்ற முகத்தையுடைய'

6.2.170 ஜாதி கால ஸுக²ாதி³ப⁴யோ அனாச்ச⁵ாது⁶னாத் க்தோஅக்ருதமித
ப்ரதிபன்ன:

ஆடை அல்லது உறையைச் சுட்டும் சொற்களைத் தவிர்த்து மற்ற இனத்தைச் சுட்டும் சொற்கள், (அனாச்சனாத்) காலத்தைக் குறிக்கும் சொல் (கால), ஸுக² (மகிழ்ச்சி) வகுப்பைச் சேர்ந்த சொற்கள் ஆகியவைகளுக்குப்பின் நிற்கும் 'க்ருத' 'செய்யப்பட்டது', மித 'அளக்கப்பட்ட', ப்ரபன்ன 'உறுதியளிக்கப்பட்ட' என்ற சொற்களைத் தவிர்த்த மற்ற 'க்த' ஒட்டில் முடியும் சொற்களின் இறுதியை (ஒரு பஹுவீஹித் தொகையில்) உதாத்தம் பெறும்.

1) ஜாதி - ஸாரங்க³ஜக்³த⁴: 'மானை உண்டவன்',

பலாண்டு³ப⁴க்ஷித:

2) க்த-மாஸஜாத: 'பிறந்து ஒரு மாதமான'

3) ஸுக ஜாத: - 'மகிழ்ச்சியளிக்கும் பிறப்புடைய'

ஆனால் புத்ர ஜாத: 'மகன் பிறந்தவன்' புத்ர' (ஜாதியைச் சுட்டும் சொல்லல்ல) வஸ்த்ரச்ச⁵ன்ன: 'துணியால் மூடப்பட்ட' குண்ட³க்ருத: பானை செய்தவன்' குண்ட³மித: குண்ட³ப்ரதிபன்ன:

6.2.171 வா ஜாதே

மேலே குறிப்பிட்ட ஜாதி, கால, ஸு ஆகியவைகளுக்குப்பின் நிற்கும், ஜாத 'பிறந்த' என்ற சொல்லினிறுதியை விருப்பாக உதாத்தம் பெறும்.

1) த்ந்த ஜாத அல்லது த்ந்தஜாத 'பல்முளைத்தவன்'

2) மாஸஜாத அல்லது மாஸஜாத 'ஒரு மாதத்துக்கு முன் பிறந்த'

3) ஸுக² ஜாத அல்லது ஸுக²ஜாத

6.2.172 நஞ் ஸுப்⁴யாம்

ஒரு பஹுவீஹித் தொகையில் 'நஞ்', 'ஸு' ஆகியவைகளுக்குப்பின் நிற்கும் இறுதியுறுப்பினரினிறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

அயவ: 'பார்லி காணப்படாத', ஸுயவ: 'பார்லி நிறைந்த'

6.2.173 கபி பூர்வம்

ஒரு பஹுவீஹித் தொகையில், 'நஞ்' 'ஸு'வுக்குப்பின் நிற்கும் (ஸமாஸாந்தவொட்டான) 'கப்'-பில் முடியும் இறுதியுறுப்பினரின் 'கப்'புக்கு முன்னால் காணப்படும் அசை உதாத்தம் பெறும்.

அகுமாரீக: தே³ஸ: 'இளம்பெண்களில்லாத தேசம்'

ஸுகுமாரீக: 'இளம் பெண்கள் நிறைந்த'

6.2.174 ஹ்ரஸ்வாந்தே அந்த்யாத் பூர்வம்

ஸமாஸாந்தவொட்டான 'கப்' இணைக்கப்படும் பஹுவீஹித் தொகையின்று குறிலாகவும், அதன் முதலுறுப்பினர் 'நஞ்' அல்லது 'ஸு' வாக அமையும்போது, அந்த இறுதி உயிருக்கு முன் நிற்கும் அசை உதாத்தம் பெறும்.

அபயவகோ தே'ஸ': அவ்வீஹிக: ஸுயவக:, ஸுவ்வீஹிக:

'பூர்வ' என்ற சொல், இதற்கு முந்திய சூத்திரத்திலிருந்து அனுவிருத்தியாகும். ஆயினும், இச்சொல்லைத் திரும்பவும் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முந்திய சூத்திரத்தில் 'கப்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்குமசை உதாத்தம் பெறும். இச்சூத்திரத்தில், குறிவீற்றுக்கு முன் நிற்குமசை உதாத்தம் பெறும். 'கப்'புக்கு முன்னமையுமசையல்ல என்ற இவ்விரண்டுக்குமிடையே காணப்படும் வேறுபாட்டைச் சுட்டும் வண்ணம், இச்சூத்திரத்திலும் 'பூர்வ' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. (கப்'பின் 'க'வையும் 'ஸு' அல்லது 'நஞ்'ஹியும் தள்ளி) ஈரசைச் சொற்களில் இத்தகைய கரம் அமையும் வாய்ப்பு காணப்படலாம்.

அக்'ருக: ஸுக்'ருக: (6.2.173)

6.2.175 ப்'ஹோர் நஞ்வதுத்தரபத் பூ'ம்னி

ப்'ஹு 'நிறைய' என்ற சொல்லை முதலுறுப்பினராகக் கொண்ட பஹுவீஹித் தொகையில், இரண்டாவது உறுப்பினரால் குறிப்பிடப்படும் பொருளின் மிகுதி என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, அத்தொகையினிறுதியுறுப்பினர் 'நஞ்' ஒட்டோடு வரும்போது எவ்வாறு கரம் பெறுமோ அதே போன்ற கரம் (நஞ்வத்) அதாவது உதாத்தம் பெறும்.

6.2.116 ப்'ஹஜ்ஜர 'நிறைய வயதான'

ப்'ஹுமர, ப்'ஹுமித்ர, ப்'ஹுமிருத

6.2.172 ப்'ஹுயவ

6.2.173 ப்'ஹகுமாரீக

6.2.174 ப்'ஹுவீஹிக

ஆனால் ப்'ஹுமன:

6.2.176 நஞ்'ணாத'வோ அவயவா:

'கு'ண' முதலிய சொற்கள், 'பஹு' என்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து நிற்கும் பஹுவீஹித் தொகையில் 'குண' முதலியவைகள், மற்றொரு பொருளில் பகுதியாகக் காணப்படும்போது (அவயவா:)

அத்தொகையினிறுதியுறுப்பினரினிறுதியை உதாத்தம் பெறுது.

பஹுவி'கு'ணா: ரஜ்ஜி: 'பல பிரிவுகளைக் கொண்ட கயிறு'

பஹ்ளக்ஷரம் பத்'ம் 'பலவகைகளைக் கொண்ட சொல்' (8.2.4 ஆனால் ப்'ஹுகு'ண 'பலகுணம் பொருந்திய')

6.2.177 உபஸர்க்'ாத் ஸ்வாங்க்'ம் த்'ருவஹர்ஸு

உபஸர்க்கத்தைத் தொடர்ந்து, பர்ஸு 'பக்கம்' என்ற சொல்லைத் தவிர்த்த மற்ற மாற்றமடையாத (த்'ருவம்)

ஒருவனின் உடலுறுப்பு (ஸ்வாங்கம்) என்ற பொருளைச் சுட்டும் சொல் இறுதியுறுப்பினராக நிற்கும்போது அதனிறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

ப்ரப்ருஷ்ட²: 'ப்ரந்த முதுகுகொண்ட'
 ப்ரோதூர்: 'பெருவயிறுபடைத்த'
 ஆனால் தர்ஸனீய லலாட: 'அழகிய நெற்றியுடைய'
 'உபசர்க்கத்தைத் தொடர்ந்து வரவில்லை'; ப்ரஸாக்:
 வ்ருக்ஷ: 'உயர்ந்த கிளைகளைக் கொண்ட மரம்' (ஸாக்ர ஒரு ஆவாயமல்ல);
 உத்ப்ரஹு 'கைகள் உயர்த்தப்பட்ட (த்ருணம் அல்ல) உத்பர்ஸு'

6.2.178 வனே ஸமாளே

ஒரு தொகையில் உபசர்க்கத்துக்குப் பின் நிற்கும் வன 'காடு' என்ற சொல்லின்றுதிபசை உதாத்தம் பெறும்.
 ப்ரவண 'சிறந்த காட்டைக் கொண்ட' (பஹுவீஹி) அல்லது 'சிறந்த காடு' (தத்ப்ருஷ)
 'ஸமாஸ' என்ற சொல், இங்கு பயன்படுத்தியிருப்பதால் அதிகார விதியான பஹுவீஹி முடிவடைகிறது என்று பொருட்படும். ஆகையால் இது பொதுவாக ஒரு தொகையைப்பற்றிய பேசுகிறது.

6.2.179 அந்த:

அந்த: 'உள்ளே' என்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து வன 'காடு' என்ற சொல் நிற்கும் தொகையில், இறுதியுறுப்பினரின்றுதியசை உதாத்தம் பெறும்.
 அந்தர்வன (3.4.5) 'காட்டுக்குள் அமைந்த இடம்'

6.2.180 அந்தஸ்ச

ஒருபசர்க்கத்தைத் தொடர்ந்து அந்த: 'விளிம்பு முடிவு' என்ற சொல் இறுதியுறுப்பினராகவமையும் தொகையில் அச்சொல்லின் இறுதியசை உதாத்தம் பெறும்.
 ப்ரந்த 'ஓரம், விளிம்பு, எல்லை'
 பர்யந்த-'வட்டத்தின் சுற்றளவு, பரிதி'

6.2.181 ந நிவிப்ப்யம்

'நி', 'வி' ஆகியவைகளுக்குப்பின் நிற்கும் 'அந்த' என்ற சொல்லின்றுதியசை (இத்தொகையில்) உதாத்தம் பெறாது. நி + அந்த = ந்யந்த 'அண்மை'; ந்யந்த 'தூரத்திலுள்ள' 6.2.180க்குப் புறனடை.

6.2.182 பரோபிதோபானி மண்டலம்

ஒரு தொகையில் 'பரி' என்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து 'இருபக்கமும் கொண்டது' (அபிதோ பானி) என்ற பொருளைச் சுட்டும் சொல், மண்டலம் 'வட்டம்' என்ற சொற்கள் இறுதியுறுப்பினராக நிற்கும்போது அவைகளின்றுதியசை உதாத்தம் பெறும் பரிகுலம் 'இருகரைகளிலும் காணப்படும்'
 பரிமண்டலம் 'சுற்றளவு'

6.2.183 ப்ராத்ஸ்வாங்கம் ஸம்க்ஞாயாம்

பெயரைச் சுட்டும் ஒரு தொகையில் 'ப்ர' என்ற சொல்லுக்குப்பின் 'உடலின் ஓரவயத்தைச் சுட்டாத ஒரு சொல் இறுதியுறுப்பினராக நிற்கும்போது அதனிறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

ப்ரகோஷ்டம் 'முற்றம்'; ப்ரக்ருஹம் 'வீட்டின் முகப்பு'

ப்ரத்வாரம் 'கதவுக்கு முன்னுள்ள இடம்' ஆனால் ப்ரஹஸ்த 'திறந்த கை'

6.2.184 நிருத்கானி ச

நிருத்க 'பாலைவனம்' முதலிய தொகைகளினிறுதியுறுப்பினரின் இறுதியையும் உதாத்தம் பெறும்.

நிருத்க, நிரு பல 'கற்கின்ற'

நிர்மகழிகம் 'கொக்களற்ற'; நிஷ்காலக: 'முடிவெட்டிய'; 'துறவி'

இவைகள் பஹுவீஹியாகவோ, ப்ராதி தத்புருஷமாகவோ எடு த்துக் கொண்டால், இவ்வித 6.2.1, 2க்குப் புறனடை.

அஃயப்பாவமாளால், ஏற்கனவே விதிக்கப்பட்ட விதியான

6.1.223 இதில் செயற்படும்.

வா: பரோஹஸ்தபாத்³ கேஸுக்ர்ஷா:

'பரிக்குப்பின் வரும் ஹஸ்த, பாத்³ கேஸு', கர்ஷ ஆகியவைகளினிறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

பரிஹஸ்த:, பரிபாத்³, பரிகேஸு:, பரிகர்ஷ:

6.2.185 அபிர் முகம்

'அபி'க்குப்பின் நிற்கும் 'முக' என்ற சொல்லினிறுதியை உதாத்தம் பெறும். அபி'முகம்' எதிர்கொள் 6.2.177க்குப் புறனடை.

6.2.186 அபாச் ச

'அப்'வுக்குப்பின் நிற்கும் 'முக' என்ற சொல்லும் இறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

அபமுகம் 'முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டே'

6.2.185-186உம் பஹுவீஹி அல்லது ப்ராதி தத்புருஷத் தொகையாகும்.

அப்போது இவைகள் 6.2.1-2க்குப் புறனடையாகும். அஃயப்பாவமாகும்போது

6.1.233இன்படி இறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

6.2.187 ஸ்பிக்³பூத வீணாஞ்ஜோ அத்வகுஸீரநாம் நாம் ச

ஸ்பிக்³ 'இடுப்பு' பூத 'இடுப்பு' வீணா 'வீணை', அஞ்ஜஸ் 'சாம்பிராணி' அத்வன் 'சாலை', குக்ஷி 'வயிறு' ஏர்' ஐச் சுட்டும் சொற்கள், நாம் 'பெயர்' ஆகியவைகள் அப்'வுக்குப்பின் இறுதியுறுப்பினராக ஒரு தொகையில் நிற்கும்போது அவைகளினிறுதியை உதாத்தம் பெறும். அபஸ்பிக்³ 'நன்றாக அமையாத இடுப்பையுடைய'

அபபூத-நன்றாக அமையாத இடுப்பைக் கொண்ட'

அபவீணா, அபாஞ்ஜஸ், அபாத்'வா: அபகுஷி, அபஸ்ரீ அல்லது அபஹல், அபநாமன்

6.2.188 அதே'ருபஸ்தி'தம்

'இதற்கு மேல் நிற்கும் (உபரிஸ்தி'ம்) என்ற பொருளைச் சுட்டும் சொல் இறுதியுறுப்பினராக 'அதி' என்ற சொல்லுக்குப்பின் வரும் தொகையில் இறுதியுறுப்பினரினிறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

அதி'த'ப்த: 'ஒரு பல்லுக்கு மேல் வளர்ந்திருக்கும் மற்றொரு பல்', அதி'கர்வ:

6.2.189 அநோரப்ரத'ான கனீயஸ்

ஒரு தொகையினிறுதியுறுப்பினர், முக்கியமல்லாத உறுப்பினராகவும் (அப்ரத'ான), அது, கனீயஸ் 'இளைய' என்பதாகவும், அமைந்து அதன் முதலுறுப்பினர் 'அனு' வாகவும் அமையும் போது இறுதியுறுப்பினரினிறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

அனுஜ்யேஷ்ட²: பெரியவனைத் தொடர்ந்து செல்லும்'

ஆனால் அனுகனீயஸ் 'சிறியவனைத் தொடர்ந்து செல்லும்'

6.2.190 புருஷஸ்சான்வாதி'ஷ்ட:

புருஷ 'ஆன்' என்ற சொல், முன்பே குறிப்பிடப்பட்டது (அன்வாதி'ஷ்ட) இறுதியுறுப்பினராகவும் 'அனு' முதலுறுப்பினராகவும் நிற்கும் ஒரு தொகையினிறுதியுறுப்பினரின் இறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

அனுபுருஷ: 'மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ஆன்' ஆனால் அனுபுருஷ:

'ஒருவருக்குப்பின் செல்வன்'

6.2.191 அதேரக்ருத் பதே³

'அதி'க்குப்பின் 'க்ருத்' ஒட்டினாலாக்கப்படாத சொல், பத³ 'கால்' என்ற சொல் ஆகியவைகள் நிற்கும் தொகையினிறுதியுறுப்பினரினிறுதியை உதாத்தம் பெறும்.

1) அத்யங்குஸ: (நாக³:) 'அடக்கமுடியாத யானை அங்குசத்துக்குக்கட்டுப்படாத யானை' அதிகாஸ: (அஸ்'வ:)

2) அதிபாத³ (ஸ'க்வரி) ஓரடிக்கும் மேற்பட்ட சீர் ஆனால் அதிகாரக: 'நல்ல காரக'

வா: அதேர் த'ாதுலோப இதிவக்தவ்யம்

'தாது' கெடும் தொகைகளில் மட்டுந்தான் இவ்விதி செயற்படும்.

அதாவது ஒரு தொகையை விரித்துப் பொருள் கூறும்போது, அதனுடன் ஒரு தாதுவையிணைத்து பொருள் கூறினால்தான், அது முழுமையான பொருளைக் கொடுக்கும் என்ற குழுவில்தான் இவ்விதி பயன்படுத்த

வேண்டும். ஆகையால் ஸோபன:
கிரக்ய: = அதிகிரக்ய என்ற தொகைகளிலல.

6.2.192 நேரவிதானே

'நி'க்குப்பின் நிற்கும் இரண்டாவது உறுப்பினரின் இறுதியை அத்தொகை 'மறையாதது' (அநிதானே) என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது உதாத்தம் பெறும்.
நிமூலம் 'வோவரையில்' நித்ருண ஆனால் நிவாச் 'முணுமுணுப்பு'

6.2.193 ப்ரதேரம்ஸ்சாத்யஸ் தத்புருஷே

தத்புருஷத் தொகையில் அம்ஸு 'கிரணம்' முதலிய சொற்கள் இறுதியுறுப்பினராக ப்ரதியைத் தொடர்ந்து நிற்கும்போது, அவைகளினிறுதியை உதாத்தம் பெறும்.
ப்ரத்யம்ஸு:
ப்ரதிஜன:- 'பகைவன்'
ஆனால் ப்ரத்யம்ஸு: (பஹுவீஹி)

6.2.194 உபாத் த்ஸ்யஜ்ஜின மகௌராத்ய:

தத்புருஷத் தொகையில் முதலுறுப்பினர் 'உப' ஆகவும் இறுதியுறுப்பினர் ஈரணைச் சொல்லாகவோ அல்லது 'அஜின' என்ற சொல்லாகவோ அமையும்போது அதனிறுதியை உதாத்தம் பெறும். ஆனால் இறுதியுறுப்பினர் 'கௌர' வகுப்பைச் சேர்ந்த சொற்களானால் அவ்வாறாகாது.
உபதேவ: 'கடவுளிடம் அடைக்கலம் புகுந்தவன்' ஆனால்
உபகௌர: உபாஜினம்
உபஸோம: (தத்புருஷனல்ல)

6.2.195 ஸோரவசேபணே

ஒரு தத்புருஷத் தொகையில், 'ஸு'வைத் தொடர்ந்து நிற்கும் இறுதியுறுப்பினரின் இறுதியை, அத்தொகை 'நிந்தித்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது உதாத்தம் பெறும்.
ஸுஸ்த்'ண்டிலம் 'அழகிய இடம்' 'ஸு' புகழ்ச்சியைச் சுட்டுமிடைச்சொல் இங்கும் அதே பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பேகபவர, பொறமையு-ஹம் நிந்தையாகவும் இச்சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறாரென்று பொருள். காட்டாக, இஹ க்'ல்விதானீம் ஸுஸ்த்'ண்டிலே ஸுஸ்த்'காப்'யாம் ஸுப்ரத்யவஸிதி: ஆஸ்'வ 'வெளிநாட்டிலிருந்து திரும்பிய நீ, உனது பருத்த உறுப்புகளுடன், இந்த அழகிய இடத்தில் அமர்ந்து கொள்'

6.2.196 விபிராஷா உத்ப்சேஷு

தத்புருஷத் தொகையில் உத்ப்ச்ச என்பதின் இறுதியை விரும்பாக உதாத்தம்

பெறும்.

உத்புச்ச²: அல்லது உத்புச்ச²: 'வாலுக்குமப்பால் போன' ஆனால் உத்புச்ச: 'உயர்த்திய வாலைக் கொண்ட' (பஹுவீஹி)

6.2.197 த்வி த்ரிப்யாம் பாத் தன் மூர்த்ஸு ப்ஹுவீஹௌ

த்வி 'இரண்டு', த்ரி 'மூன்று' என்ற சொற்களுக்குப்பின் நிற்கும் பாத் 'கால்', தத் 'பல்', மூர்த் தன் 'தலை' ஆகியவைகளிலுதிபுறுப்பினராக நிற்கும் பஹுவீஹித் தொகையின் இறுதியுறுப்பினரினிலுதிபுறுப்பினராக உதாத்தம் பெறும். த்விபாத் அல்லது த்விபாத் "இருகால் பிராணி" (5.4.140) த்ரிபாத் அல்லது த்ரிபாத் 'மூன்றுகாலுடைய' முக்காலி த்விதத் அல்லது த்விதத் (5.4.141) 'இரண்டு பற்கள் கொண்ட'; த்ரிதத் அல்லது த்ரிதத் 'மூன்று பற்கள் உடைய' த்விமூர்த் தன் அல்லது த்விமூர்தன் 'இருதலையுடைய' த்ரிமூர்த் தன் அல்லது த்ரிமூர்த் தன் 'மூன்று தலைகள் கொண்ட' ஆனால் த்விமூர்த் தன் + ஸ்ச் : த்விமூர்த் (5.4.115; 6.4.144) ஸமாஸாந்தவொட்டுக்கள் இணைப்பது கட்டாயமல்லவென்று இவைகள் காட்டுகின்றன.

6.2.198 ஸக்தம் சாக்ராத்நாத்

பஹுவீஹித் தொகையில் 'க்ர' ஈற்றுச் சொற்களைத் தவிர்த்து மற்ற சொற்களுக்குப்பின் நிற்கும் 'ஸக்த' (=ஸக்தி + ஷ்ச் (5.4.113) என்ற சொல் விருப்பாக உதாத்தம் பெறும்.

கௌர ஸக்த்: அல்லது கௌர ஸக்த்: 'வெளுப்பான தொடைகளையுடைய' ஸ்லக்ஷண ஸக்த்: அல்லது ஸ்லக்ஷண ஸக்த்:

ஆனால் சக்ரஸக்த்: ('க்ர'வில் முடியும் சொல்லுக்குப்பின்)

6.2.199 பராதிஸ் சந்த்ஸி ப்ஹுலம்

வேதமொழியில் ஒரு தொகையில் இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலசை பலவகையில் உதாத்தம் பெறும்.

அஞ்சிஸக்தம் ஆலபேத 'எண்ணெய் பூசி புனிதப்படுத்திய' தொடைகளையுடைய விலங்கைப் பலியிடவேண்டும்;

ருஜுபாஹு 'நேரான கைகளையுடைய'; வாஃபதி சொல்லில் மன்னன் வேதமொழியில், இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலசை, இறுதியசை ஆகிய இரண்டும் அதற்கு முன் நிற்கும் முதலுறுப்பினரின் இவ்விரண்டு அசைகள், ஆகிய எல்லாமே மேலே குறிப்பிட்ட எல்லா விதிகளுக்கும் புறனடையாக உதாத்த கரம் பெறும் என்று குத்திரம் அமைய வேண்டும்.

வா: அந்தோதாத்தப்ரகரணே த்ரிசக்ராத்நாத் சந்த்ஸ்யுபஸம்க்யானம். வேதமொழியில் த்ரிசக்ர முதலிய தொகைகளில், இரண்டாவது உறுப்பினரின் இறுதியசை உதாத்தம் பெறும்.

த்ரிசக்ரேண, த்ரிபுந்து³ரேண

வா: பூர்வபதா¹ந்தோதா²த்தப்ரகரணே மருத்³வ்ருத்⁴தா தீனாம்
ச²ந்த³ஸ்யுபஸங்க்யானாம்

வேதமொழியில் மருத்³வ்ருத்⁴ முதலியவைகளில் முதலுறுப்பினரின்
இறுதியை உதாத்தம் பெறும்.
மருத்³வ்ருத்⁴., விஸ்வாயு:

வா: பூர்வபதா¹தி³ உதாத்தப்ரகரணே திவோதா²

ஸாதீனாம் ச²ந்த³ஸ்யுபஸங்க்யானாம்

வேதமொழியில் 'தி³வோதா²ஸ' முதலியவைகளில் முதலுறுப்பினரின்
இறுதியை உதாத்தம் பெறும்.
திவோதா²ஸாய ஸாமகாயுதே

6.3.1

அலுகு³த்தரபதே³

ஒரு தொகையின் இரண்டாவது உறுப்பினருக்கு முன் நிற்கும் முதல்
உறுப்பினரின் வேற்றுமையுருபு கெடாது (அலுக்)

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். கு.24வரை இச்சூத்திரத்தின் முதல் சொல்லான
'அலுக்' தொடரும். இரண்டாவது சொல்லான உத்தரபதே³ (இரண்டாவது
உறுப்பினருக்குமுன்) இந்தப் பாதத்தினிறுதிவரை தொடர்ந்து வரும்.
ஸ்தோகாத் முக்த: ஸ்தோன்முக்த:

ஆனால் நிஷ்கராந்த: ஸ்தோகாத் நிஸ்தோக:

6.3.2

பஞ்சம்யா: ஸ்தோகாதி³ப்ய:

'ஸ்தோக' முதலியவைகளுக்குப்பின் நிற்கும் ஐந்தாம் வேற்றுமையுருபு
கெடாது.

இச்சூத்திரம் 'ஸ்தோக' முதலியவைகளுக்குப்பின் (ஸ்தோகாதி³ப்ய:
ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபுகள் என்ற பொருளைக் கொடுக்கிறது.

இதன் பொருளை முழுமையாகப் பெற, மேற்சூத்திரத்தின் இரண்டு
சொற்களையும் தொடர்ந்து கொணர வேண்டும்.

ஸ்தோகாத் + முக்த: = ஸ்தோகான்முக்த: (2.130)

அந்திகாத் + ஆக³த: = அந்திகாதாக³த: 'அருகிலிருந்து வந்தான்'

கு. 1.2.46இன்படி, வேற்றுமையுருபுகளோடு சேர்ந்த சொல், ஒரு
தொகையாகும்போது பிராதிபதிகம் எனப்படும். பிராதிபதிகத்தின் இறுதி
ஒட்டு (அ) எழுத்து) கெடும். (2.4.71). ஆகவே, ஸ்தோகாத் முக்த: ஒரு
தொகையாகும்போது, ஐந்தாம் வேற்றுமையுருபு கெடவேண்டும். இச்சூத்திரம்
அதற்குத் தடைவிதிக்கிறது 'ஸ்தோக' முதலிய சொற்கள் இருமை,
பன்மைகளில் ஒருபோதும் தொகையாகாது. அதனால் அவைகளில்
இச்சூத்திரம் செயற்படாது.

ஸ்தோகாப்யாயம் முக்த:

ஸ்தோகேப்ய: முக்த:

இவைகள் தனித்தனிச் சொல்லாகக் கருதப்படும். ஆகவே, இவைகள் ஒரேயொரு சுரம் கொண்டதல்ல. ஸ்தோகான்முக்த: என்பது ஒரு தொகையாவதால் ஒரேயொரு (உதாத்த) சுரம் பெறும். (6.1.158; 6.2.144) ஸ்தோகாப்யாயம் முக்த: தனித்தனிச் சொற்களாகக் கருதப்படுவதால், தனித்தனியாக இரு சுரங்கள் கொண்டதாகும்.

வா: ப்ரஹ்மணாச் ச்மஸி'ச உபஸங்க்யானம்

'ப்ரஹ்மணாச் ச்மஸி'ன' என்ற தொகையும் இத்துடன் கூறப்படவேண்டும்.

ப்ரஹ்மணாத் ஆத்ய ஸம்ஸ்தி: ப்ரஹ்மணாச்ச்மஸி'ன்

'ஒரு வகை இருத்துவிக் புரோகிதர்'

6.3.3

ஒஜ: ஸஹோம்பீஸ்தமஸஸ் த்ருதீயாயா:

ஒஜஸ், ஸஹஸ், அம்பீஸ், தமஸ் ஆகியவைகளுக்குப்பின் நிற்கும் மூன்றாம் வேற்றுமையுடனாக இரண்டாவது உறுப்பினர் தொடரும்போது கெடாது.

ஒஜஸா + க்ருதம் = ஒஜஸாக்ருதம் 'பலத்தால் செய்யப்பட்டது'

ஸஹஸாக்ருதம், அம்பீஸாக்ருதம் - "தண்ணீரால் உண்டாக்கப்பட்டது"

தமஸாக்ருதம் "இருட்டால் அல்லது இருட்டோடு செய்யப்பட்டது"

வா: அஞ்ஜஸ உபஸங்க்யானம் கர்தவ்யம்

'அஞ்ஜஸ்' உம் இதனுடன் சேர்த்துக் கூறப்படவேண்டும்.

அஞ்ஜஸாக்ருதம்

வா: பும்ஸானுஜ ஜனுஷாந்த⁴ இதி வக்தவ்யம்

பும்ஸானுஜ, ஜனுஷாந்த⁴ என்பவைகளும் இதனுடன் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

பும்ஸா ஹேதுனா அனுஜ: = பும்ஸானுஜ:

ஜனுஷா ஹேதுனா அந்த⁴: = ஜனுஷாந்த⁴

6.3.4

மனஸ: ஸம்க்ஞாயாம்

'மனஸ்' என்ற சொல்லுக்குப்பின் வரும் மூன்றாம் வேற்றுமையுடனாக,

அத்தொகை ஒரு பெயரைச் சுட்டும்போது கெடாது.

மனஸாதீத்தா, மனஸாகு'ப்தா 'ஒருவரின் பெயர்'

ஆனால் மனோதீத்தா-மனதால் கொடுக்கப்பட்டது

6.3.5

ஆக்ஞாயினி ச

'மனஸ்'ஐத் தொடர்ந்து 'ஆக்ஞாயின்' என்ற சொல் வரும்போது,

'மனஸ்'உக்குப்பின் வரும் மூன்றாம் வேற்றுமையுடனாக கெடாது.

மனஸா + ஆக்ஞாயின் = மனஸாக்ஞாயின் "மனதால் அறிந்து

கொள்ளக்கூடியவன்"

6.3.6 ஆத்மனஸ்' ச பூரணே

'ஆத்மன்' என்ற சொல்லுக்குப்பின் வரும் மூன்றாம் வேற்றுமையுருபுகள், அதைத் தொடர்ந்து என் வரிசை முறைப் பெயர் வரும்போது, அவ்வேற்றுமையுருபு கெடாது.
ஆத்மனா பஞ்சம:- 'தன்னோடு ஐந்தாவது'

6.3.7 வையாகரண ஆக்³பாயாம் சதுர்த²யா:

'ஆத்மன்' என்ற சொல்லுக்குப்பின் வரும் நான்காம் வேற்றுமையுருபு அத்தொகை இலக்கணக்கலைச் சொல்லைச் கட்டும்போது கெடாது. ஆத்மனே பதம்

6.3.8 பரஸ்ய ச

'பர' என்ற சொல்லுக்குப்பின் வரும் நான்காம் வேற்றுமையுருபு அத்தொகை, ஒரு இலக்கணக் கலைச் சொல்லானால், கெடாது. பரஸ்மைபதம்

6.3.9 ஹலத³ந்தாத் ஸப்தம்யா: ஸம்க்³ரூயாம்

மெய்யீற்றுச் சொல். 'அ'வீற்றுச் சொல்லுக்குப்பின் வரும் ஏழாம் வேற்றுமையுருபு, அத்தொகை ஒரு பெயரானால் கெடாது.

யுதி⁴ஷ்டீ²ர:, க³விஸ்தி²ர: 'பெயர்'

த்வசிஸார:- 'மூங்கில்'

அரண்யேதிலக:- 'காட்டு என்'

ஆனால் நத³யாம் குக்குடி³கா = நதீ³குக்குடி³கா

அக்ஷஸெண்ட (பெயரல்ல)

வா: ஹ்ருத்³த்யு³ப்யாம் நே:

ஹ்ருத்³, தி³வ ஆகியவைகளுக்குப்பின் வரும் ஏழாம் வேற்றுமையுருபு கெடாது.

ஹ்ருதி³ஸ்ப்ரு³க், தி³விஸ்ப்ரு³க்

6.3.10 காரநாமனி ச ப்ராசாம் ஹலாதெ³ள

'மெய்' அல்லது 'அ'வை யீறாக் கொண்ட சொற்களுக்குப்பின் வரும் 7ஆம் வேற்றுமையுருபு, அச்சொல்லைத் தொடர்ந்து வரும் சொல் ஒரு மெய்யெழுத்தை முதலாகக் கொண்டதாகவும், அத்தொகை கிழக்கித்திய மக்களின் 'வரி'யின் பெயரைச் கட்டுவதாகவும் அமையும்போது கெடாது.

கூபேஸாண:- 'கிணறுக்கான வரி'

ஹ்லேத்³விபதி³கா- 'ஏருக்கான வரி'

இது ஒரு நியமவிதியாகும்.

(1) ஒரு வரியைக் குறிக்கும்போதுதான் இவ்விதிசெயற்படும். மற்ற இடங்களில்ல (2) கிழக்கத்திய மக்களின் வரியைச் கட்டும்போதுதான், மற்ற திசை மக்களின் சொல்லல்ல (3) இத்தொகையின் இரண்டாவது உறுப்பினர் மெய்யெழுத்தில் தொடங்க வேண்டும். இம்மூன்று வகையான கட்டுப்பாடுகள்

இவ்விதி விதிக்கிறது.

அப்யர்ஹிதபஸு;

பூத்பஸு: (கிழத்திசை மக்களுடைய சொல்லல்ல)

அவிகட + உரண: = அவிகடோரண: (இரண்டாவது உறுப்பினர் மெய்யில் தொடங்கவில்லை)

நதீதோஹன் (முதலுறுப்பினரின் ஈறு மெய்யுமல்ல, 'அ'-வுமல்ல)

6.3.11 மத்யாத் குரௌ

'மத்ய' என்ற சொல்லுக்குப்பின் வரும் 7 ஆம் வேற்றுமையுருபு அச்சொல்லைத் தொடர்ந்து 'குரு' என்ற சொல் நிற்குமானால், கெடாது.

மத்யேகுரு: - 'நடுவில் கனமானது'

வா: அந்தாச் ச இதி வக்தவ்யம்

'அந்த' என்ற சொல்லுக்குப்பின் 'குரு' நிற்கும்போதும் 7 ஆம் வேற்றுமை கெடாது.

6.3.12 அமுர்த்த மஸ்தகாத் ஸ்வாங்காத் காமே

மூர்த்தன், மஸ்தக 'தலை' என்ற சொற்களைத் தவிர்த்து மற்ற அவயங்களைக் குறிக்குஞ் சொற்களுக்குப்பின் வரும் 7 ஆம் வேற்றுமையுருபு, 'காம' என்ற சொல்லைத் தவிர்த்த மற்ற சொற்கள் அச்சொல்லைத் தொடர்ந்து வந்தால் கெடாது. கண்டே'கால: 'கருப்பான கழுத்தையுடைய, அதாவது சிவன்' உரஸிலோமன் 'நெஞ்சில் ரோமமுடைய'

ஆனால் முகே' காம: அஸ்ய முக'காம:

மூர்த்த'னிஸி'க: அஸ்ய + மூர்த்த'னி'க:, மஸ்தகஸி'க:, 'தலையில் குடுமியுடைய' அங்கு'லத்ராண: (= அங்கு'லௌத்ராண:) முதலுறுப்பினர் மெய்யீற்றுச் சொல்லோ 'அ' வீற்றுச் சொல்லோ அல்ல.

6.3.13 பந்தே ச விபாஷா

'மெய்' அல்லது 'அ' வீற்றுச் சொல்லைத் தொடர்ந்து 'பந்த' என்ற சொல் வரும்போது, முதலுறுப்பினருக்குப்பின் வரும் 7 ஆம் வேற்றுமையுருபு விருப்பாகக் கெடும்.

ஹஸ்தபந்த: அல்லது ஹஸ்தே பந்த: சக்ர பந்த: அல்லது சக்ரேபந்த:

ஒரு பஹுவீஹித் தொகையின் முதலுறுப்பினர், ஓரவயத்தைக் குறிக்குஞ் சொல்லாக அமையும்போது மேலே விதிக்கப்பட்ட விதிக்கு இது விருப்பு விதியாகும். தத்புருஷத் தொகையின் முதலுறுப்பினர் ஓரவயத்தைக் குறிக்குஞ் செல்லோ அல்லது வேறெதுவே அமையும்போது விதிக்கப்பட்ட

6.3.19க்கும் இது விருப்பு விதியாகும்.

ஆனால் கு'ப்தௌ பந்த: = கு'ப்திபந்த: 'சிறைபடுத்தல்'

6.3.14 தத்புருஷே க்ருதி பீஹூலம்

‘க்ருத்’ ஒட்டால் ஆக்கப்பட்ட சொல்லை இரண்டாவது உறுப்பினராகக் கொண்ட தத்புருஷத் தொகையில், முதலுறுப்பினரின் பின் நிற்கும் 7ஆம் வேற்றுமையுருபு விருப்பாகக் கொடாது.

ஸ்தம்பே¹ + ரம் + அச் (3.2.13) : ஸ்தம்பே3ரம்:

கர்ணே + ஜப் + அச் : கர்ணேஜப்:

குருஷி + சர்தி : குரு + சர் + ட (3.2.16) : குருசர. இங்கு 7ஆம் வேற்றுமையுருபு கெடுகிறது, மத்³சர:

6.3.15 ப்ராவ்ருட் ஸ்ரத்கால தி³வாம்ஜே

ப்ரா வ்ருட், ஸ்ரத், கால, தி³வ், ஆகிய சொற்களோடு வரும் 7ஆம் வேற்றுமையுருபு, அச்சொற்களைத் தொடர்ந்து ‘ஜ’ வரும்போது கொடாது.

ப்ராவ்ருஷி + ஜன் + ட³ (3.2.92) : ப்ராவ்ருஷிஜ: ‘மழை காலத்தில் பிறந்த’ ஸ்ரதி³ஜ; காலேஜ; தி³விஜ.

6.3.16 விப்³ஷா வர்ஷ கூரஸ்ரவராத்

வர்ஷ, கூர, ஸர, வர ஆகியவைகளோடு இணைக்கப்படும் 7ஆம் வேற்றுமையுருபு, அச்சொற்களைத் தொடர்ந்து ‘ஜ’ வரும்போது விருப்பாகக் கொண்டது.

வர்ஷேஜ; வர்ஷஜ:

கூரேஜ; கூரஜ:

ஸரேஜ; ஸ்ரஜ:

வரேஜ; வரஜ:

6.3.17 க⁴ காலதனேஷி காலநாம்ன:

‘மெய்’ அல்லது ‘அ’வீற்று, காலதனேஷி³ கட்டும் சொற்களோடு இணைக்கப்படும் 7ஆம் வேற்றுமையுருபு, அச்சொல்லைத் தொடர்ந்து ‘க’ (தரப், தமப்) ஒட்டால் ஆக்கப்பட்ட சொல், அல்லது ‘கால்’ என்ற சொல்லு அல்லது ‘தன்’ வில் முடியுஞ் சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்கும்போது, அவ்வேற்றுமையுருபு விருப்பாகக் கொண்டது.

பூர்வாஹ்நேதரே, பூர்வாஹ்ந தரே

அபராஹ்நே தமே, அபராஹ்நதமே

பூர்வாஹ்நேகாலே, பூர்வாஹ்ந காலே

பூர்வாஹ்நே தனே, பூர்வாஹ்ந தனே

ஆனாஸ் ஸு³க்லதரே, ஸு³க்லதமே ராத்ரி தர

6.3.18 ஸ்ய, வாஸ வாஸிஞா அகாலாத்

காலத்தைச் சுட்டாத மெய் அல்லது ‘அ’ வீற்றுச் சொல்லுக்குப் பின் நிற்கும் 7ஆம் வேற்றுமையுருபு, அச்சொல்லைத் தொடர்ந்து ஸ்ய, வாஸ, வாஸின் ஆகியவைகள் வரும்போது அவ்வேற்றுமையுருபு விருப்பாகக் கொண்டது. கே³ஸ்ய, க³ஸ்ய “ஆகாயத்தில் மிதக்கிற”;

க்ராமே வாஸ, க்ராமவாஸ: 'கிராமத்தில் வசிக்கும்'

க்ராமேவாஸின், க்ராமவாஸின்

ஆனால் பூர்வாஹ்ண ஸ்ய (காலத்தைச் சுட்டும் சொல் முதலுறுப்பினர்) பூமிஸ்ய: 'தரையில் படுத்துக் கொண்டிருக்கிற' முதலுறுப்பினர், மெய் அல்லது 'அ' வீற்றுச் சொல்லல்ல.

வா: அபோ யோனியன் மதுஷி ஸப்தம்யா அலுக் வக்தவ்யம் 'அப்'ஸபத் தொடர்ந்து, யோனி, அல்லது 'யத்' அல்லது 'மதுப்' ஒட்டு வரும்போது 'அப்'புக்குப்பின் நிற்கும் 7ஆம் வேற்றுமையுருபு கெடாது. அப்ஸு யோனி: அப்ஸவ்ய, அப்ஸுமந்தௌ

6.3.19 நேன் ஸித்⁴ ப்⁴த்⁴னாதி⁴ஷி ச

'இன்' ஒட்டில் முடியுஞ்சொற்கள், 'ஸித்⁴' என்ற சொல், 'ப்⁴ந்த்⁴' என்ற தாதுவிலிருந்து தருவிக்குப்பட்ட சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராக வரும்போது, முதலுறுப்பினருடன் இணைக்கப்படும், 7ஆம் வேற்றுமையுருபு கெடும். (அலுக் ஆகாது) ஸ்த்⁴னா⁴டி⁴ல ஸாயின், 'தரையில் உறங்குகிற' ஸாங்காஸ்ய ஸித்⁴த⁴: "ஸாங்காஸ்யத்தில் தயாரித்த" சக்ரபத்⁴த⁴: "சக்கரத்தைப் போல் அமைக்கப்பட்ட"

6.3.20 ஸ்தே²ச பர்ஷாயாம்

பேச்சு மொழியில், 'ஸ்த்²ர்ஷுக்கு முன் நிற்கும் முதலுறுப்பினரின் 7ஆம் வேற்றுமையுருபு கெடும். (அலுக் ஆகாது) ஸமஸ்த்²:, விஷமஸ்த்²:, கூடஸ்த்²: ஆனால் க்ருஷ்ணோ அஸ்யக்²ரேஷ்ட²: (வேதமொழியில்)

6.3.21 ஷஷ்ட்யா ஆக்ரோஸே¹

முதலுறுப்பினருக்குப்பின் இணைக்கப்படும் 6ஆம் வேற்றுமையுருபு 'அவமரியாதை' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது கெடாது. (இரண்டாவது உறுப்பினருக்கு முன் நிற்கும் உருபு) செளரஸ்ய குலம்- 'திருட்டுக் குடும்பம்' வ்ருஷலஸ்ய குலம். மற்ற பொருளில் ப்¹ராஹ்மணகுலம்.

வா: ஷஷ்ட ப்¹ரகரணே வா³க்³தி³க்பஸ்யத்³ப்¹யோ

யுக்தி தண்டஹரேஷி யத்¹ா ஸங்க்யமலுக் வக்தவ்ய:

வாக், திக், பஸ்யத் ஆகிய சொற்களுக்குப்பின் முறையே யுக்தி, யுக்தி, த்³ண்ட³, ஹர என்ற சொற்கள் வரும்போது முதலுறுப்பினருக்குப்பின் இணைக்கப்படும் ஆறாம் வேற்றுமையுருபு கெடாது.

வாசோ யுக்தி, தி³ஸோ¹ த்³ண்ட³: பஸ்யதோ ஹர:

வா: ஆமுஷ்யாயணாமுஷ்யபுத்ரிகாமுஷ்யகுலிகேதி சாலுக்³ வக்தவ்ய:
ஆமுஷ்யாயண, ஆமுஷ்ய: புத்ரிகா, ஆமுஷ்ய குலிகா என்ற சொற்களிலும்
ஆறாம் வேற்றுமையுருபு கெடாது.

'அத்' என்ற மாற்றுப் பெயரின் ஆறாம் வேற்றுமையென்றும்
'அமுஷ்ய'வாகும். இது 'நட'ாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்ததாக 4.1.99 கூறுகிறது.
'புக்' ஒட்டுச் சேர்த்து, அதன் சந்ததி என்ற பொருளைக் கொடுக்கும்
'ஆமுஷ்யாயண' என்ற சொல்லாக்கப்படும்.

அமுஷ்யாபத்யம்: ஆமுஷ்யாயண:

அமுஷ்ய புத்ரஸ்ய ப'ாஷ: = ஆமுஷ்ய புத்ரிகா (ஷு) ஒட்டுடன் 5.1.133)
ஆமுஷ்யகுலிகா

வா: தே'வானாம்பரிய இத்யத்ர ச ஷஷ்ட'யா அலுக்³ வக்தவ்ய:
'தேவானாம்பரிய' என்ற சொல்லிலும் ஆறாம் வேற்றுமையுருபு கெடாது.
தே'வானாம்பரிய:

வா: ஸே'ப புச்ச² லாங்கு³ லேஷு ஸி'ன:

ஸம்க்'ருயாம் ஷஷ்ட'யா அலுக்³ வக்தவ்ய:

'ஸ்'வன்' உக்குப்பின் வரும் ஆறாம் வேற்றுமையுருபு, அச்சொல்லைத்
தொடர்ந்து ஸே'ப, புச்ச, லாங்கு³ ல என்ற சொற்கள் வரும்போது கெடாது.
ஸி'ன: ஸே'ப, ஸி'ன: புச்ச², ஸி'னலாங்கு³ ல:

வா: தி'வஸ'ச தாஸே ஷஷ்ட'யா அலுக்³ வக்தவ்ய:

'தி'வ' என்ற சொல்லுக்குப்பின் வரும் ஆறாம் வேற்றுமையுருபு,
அச்சொல்லைத் தொடர்ந்து 'தாஸ' வரும்போது கெடாது. தி'வோதா'ஸ:

6.3.22 புத்ரே அன்யதரஸ்யாம்

'புத்ர' என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமைந்து அவயதித்தல்
என்ற பொருளைக் கட்டும்போது முதலுறுப்பினரின் ஆறாம் வேற்றுமையுருபு
விருப்பாகக் கெடும்.

தாஸ்யா: புத்ர:, தாஸீ'புத்ர: 'அடிமைப் பெண்ணின் மகன்'

ஆனாஸ ப்'ரராஹ்மணீ' புத்ர - பிராம்மணப் பெண்ணின் மகன்'

6.3.23 ருதோ வித்'யாயோஸி ஸம்பி'ந்தே'ப'ய:

படிப்பு அல்லது இரத்தத் தொடர்பைக் கட்டும்போது 'ரு' வீற்றுச் சொற்களின்
ஆறாம் வேற்றுமையுருபு (இரண்டாவது உறுப்பினருக்கு முன்) கெடாது.

ஹோது: அந்தேவாஸி- 'ஹோத்ரு' என்ற புரோஹிதரின் மாணவன்.

ஹோது: புத்ர:

ஆனாஸ ஆசார்யபுத்ர:

'படிப்பு' அல்லது இரத்தத் தொடர்பு முதலுறுப்பினருக்கும் இரண்டாவது

உறுப்பினருக்குமிடையே இருக்க வேண்டும். ஆகையால், ஹோத்ருத்'னம், ஹோத்ருக்'ருஹம், பித்ருக்'ருஹம் ஆகியவைகளில் இவ்விதி செயற்படாது.

6.3.24 விபீ' ஷா ஸ்வஸ்ருப்தயோ:

'ரு' வீற்றுச் சொல்லைத் தொடர்ந்து ஸ்வஸ்ரு, பதி என்ற சொற்கள் நின்று, அவைகள் படிப்பு, இரத்தம் மூலம் தொடர்பு கொண்டவையென்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, ஆறாம் வேற்றுமையுருபு, விருப்பாகக்கொது. மாதுஸ்வஸா அல்லது மாது: ஷ்வஸா (8.3.85) அல்லது மாத்ருஸ்வஸா 'தாயின் சகோதரி' து'ஹிது: பதி: அல்லது து'ஹித்ருபதி: 'மருமகன்'

6.3.25 ஆனங் ருதோ த்வந்த்'வே

'ரு' வீற்றுச் சொற்களால் ஆக்கப்படும் துவந்துவத் தொகையில் (மேற்கூறிய பொருளைச் சுட்டும்) 'ரு'வுக்கு 'ஆனங்' பதிலியாக வரு ம்.

ஹோதா ச போதா ச - ஹோத்ரு + போத்ரு + ஓள = ஹோதா ன் + போதாரௌ = ஹோதா போதாரௌ (8.2.7; 6.4.11) ஹோதா போதாரௌ. நேஷ்டோத்'காரௌ மாதாபிதரௌ.

ஆனால் பித்ரு பிதாமஹௌ. இரண்டு சொற்களும் 'ரு' வீற்றுச் சொற்களல்ல. 'பித்ரு' என்ற ஒரு சொல்தான் 'ரு' வீற்றுச் சொல்.

6.3.26 தேவதாத்வந்த்'வே ச

தேவதைகளின் பெயர்களைக் கொண்டு ஆக்கப்பட்ட துவந்துவத் தொகையிலும் முதலுறுப்பினரின், ஈறுக்குப் பதிலியாக 'ஆனங்' வரும்.

இந்த்'ர + வருண + ச = இந்த்'ரான் + வருண + ஓள = இந்த்'ரா 0 - வருண ஓள (8.2.7) = இந்த்'ராவருணௌ இந்திரனும் வருணனும்.

இந்த்'ரா ப்'ருஹஸ்பதௌ

முந்திய சூத்திரத்திலிருந்தே 'த்'வந்த்'வ' என்ற சொல் அனுவிருத்தி வழியாகப் பெறமுடியும். ஆயினும் இங்கு 'த்'வந்த்'வ' என்ற சொல் திரும்பவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வேதங்களில் காணப்படும், சிறப்பு வாய்ந்த இரட்டைக் கடவுளரைச் சுட்டும்போதுதான் இவ்விதி பயன்படுத்தப்படும், மற்ற இடங்களில், வேறு இரண்டு கடவுள்களைச் சேர்த்துக் குறிப்பிடும்போது அல்ல என்பதை வலியுத்தத்தால், 'த்'வந்த்'வ' இங்கு திரும்பவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், ப்'ரஹ்மப்ராஜாபதி, ஸிவவைஸ்ரவணௌ என்ற தொகைகளில் இவ்விதி செயற்படாது.

வா: உப'யத்ர வாயோ: ப்ரதிஷேதோ' வக்தவ்ய:

இவ்விரண்டு சூழலிலும், 'வாயு' என்ற சொல் முதலோ அல்லது இறுதியுறுப்பினராகவோ அமைந்தாலும் இவ்விதி பயன்படுத்தப்படமாட்டாது. அக்'னிவாயு, வாய்வக்'னீ

6.3.27 ஈதக்னே: ஸோம வருணயோ:

ஸோம, வருண ஆகியவைகள், 'அக்னி' என்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து வரும்போது, 'அக்னி'யின்றான 'இ'க்குப் பதிலியாக 'ஈ' வரும்.

அக்னி + ஸோம + ஒள : அக்னீஷோமௌ (8.3.82); அக்னீவருணௌ.

6.3.28 இத் வருத்'தௌ

(இரண்டு கடவுள்களின் பெயர்களலாக்கப்பட்ட துவந்துவத் தொகையில்) முதலுறுப்பினராக நிற்கும் 'அக்னி' யின் ஈற்றுக்குப் பதிலியாக 'இ', அத்தொகையினீறுகள் விருத்தியாகும்போது வரும்.

அக்னீ வருணௌ தேவதே

அஸ்யா: = ஆக்னீவாருண்

'அக்னிக்கும் வருணனுக்கும் அளிக்கப்பட்ட' (4.2.24; 7.3.21) ஆக்னிமாருத இரண்டு உறுப்பினரும் 'விருத்தி' யாகாவிட்டால், இவ்விதி செயற்படாது. காட்டாக ஆக்னேந்த்ர: இதில் 'இந்த்ர' என்ற சொல் 'விருத்தி'யடையாது (7.3.22)

வா: இத்வருத்'தௌ விஷ்ணோ: ப்ரதிஷேதே'ா வக்தவ்ய:
'விஷ்ணு' என்ற சொல் தொடரும்போது இதற்குத் தடை விதிக்கப்படும்.
ஆக்னாசைஷ்ணவம் சரும் நிர்வபேத்

6.3.29 திவோ த்யாவா

இரு கடவுளரின் பெயராலாக்கப்பட்ட துவந்துவத் தொகையில் 'தி'வ்வுக்குப் பதிலியாக 'த்யாவா' வரும்.

தி'வ் + கூஷமா = த்யாவாகூஷமா

த்யாவாபூ'மி - 'சுவர்க்கமும் பூமியும்'

6.3.30 தி'வஸ'ஸ் ச ப்ருதி'வ்யாம்

'ப்ருதி'வ்யை இரண்டாவது உறுப்பினராகக் கொண்ட இரு கடவுளரின் பெயர்களைச் சேர்த்து ஆக்கப்பட்ட துவந்துவத் தொகையில் 'தி'வ் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலியாக 'தி'வஸ' என்ற சொல்லும் வரும். அதாவது 'த்யாவா'வும் 'தி'வஸ'வும் வரும்.

தி'வஸ்ப்ருதி'வ்யௌ, த்யாவாப்ருதி'வ்யௌ 'சுவர்க்கமும் பூமியும்'

6.3.31 உஷாஸா உஷஸ:

(இரு கடவுள்களின் பெயர்களைக் குறிக்குஞ் சொற்களால் ஆக்கப்பட்ட துவந்துவத் தொகையில்) 'உஷஸ' என்ற சொல்லுக்கு 'உஷாஸா' பதிலியாகும். உஷஸ + நக்த + ட்'ா (7.1.39) = உஷாஸாநக்தா - 'காலையும் இரவும்'
உஷாஸா ஸூர்யம் - 'காலையும் சூரியனும்'

6.3.32 மாதபிதராவதீசாம்

வடக்கத்திய இலக்கண ஆசிரியர்களின் கருத்துப்படி 'மாதா பிதரௌ' (தாயும் தகப்பனும்) என்ற தொகை சரியானதுதான். 'மாதாபிதரௌ' என்பது மற்ற இடங்களில் காணப்படும்.

6.3.33 பிதராமாதரா ச சந்தஸி

வேதமொழியில் 'பிதராமாதரா' என்றாகும்.

முதலுறுப்பினரின் ஈற்றுக்குப் பதிலியாக 'அராங்' வரும் தொகையினுதியில் இணைக்கப்படும் வேற்றுமையுருபுக்குப் பதிலியாக 'ஆ' வரும். (7.3.39) பிதராமாதரா. மற்ற இடங்களில் 'மாதாபிதரௌ'

6.3.34 ஸ்த்ரியா: பும்வத் பீர்ஷித-பும்ஸ்காத்ஜங் ஸமானாதி

கரணே ஸ்த்ரியாமபூரணீ ப்றியாதிஷு

பெண்பாற் சொல்லின் பொருளையே கட்டும், ஆண்பாலில் நேரிணையான வடிவங்கொண்ட (பீர்ஷித பும்ஸ்க) பெண்பாலைச் கட்டுஞ் சொல், 'ஊங்' என்ற பெண்பாலொட்டையீறாகக் கொள்ளாமலமைந்து, எண்வரிசை முறைப்பெயர் அல்லது 'ப்ரிய' முதலிய சொற்களைத் தவிர்த்த மற்ற ஒரே பொருளைக் குறிக்கும் பெண்பாற் சொல்லோடு வரும்போது அதை ஆண்பாற் சொல்லாகக் கருதப்படும்.

தர்ஸனீய பீர்யா அஸ்ய - தர்ஸனீயபீர்ய 'அழகான மனைவியையுடைய' ஆனால் கட்டவாபீர்யா

இச்சுத்திரத்தின் விரிவான விளக்கம் இதை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளத் தேவையாகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு சொல்லின் பொருளும் கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்த்ரியா: பெண்பாற்சொல்லுக்கு பும்வத்-ஆண்பாற் சொல் போன்று

பீர்ஷிதபும்ஸ்காத்-அதனால் ஒரு ஆண்பாற் சொல்லைக் கட்டும் அதாவது அச்சொல்லுக்கு நேரிணையான ஒரு ஆண் பாற் சொல்லும் காணப்படும்போது, அச்சொல் அதன் வடிவம், பொருள் இரண்டுமே ஆண்பாற் சொல்லையொத்ததாக அமையும் போது, அனூங்-'ஊங்' என்ற பெண்பாலொட்டையீறாகக் கொள்ளாதன

ஸமானாதி'கரணே - ஸ்த்ரியாம் - பெண்பாலில்

அபூரணி - எண் வரிசைமுறைப்பெயரைத் தவிர்த்து

ப்றியாதிஷு - 'ப்ரிய' முதலிய சொற்களைத் தவிர்த்து மேலே குறிப்பிட்ட எடுத்துக்காட்டில் தர்ஸனீய பீர்யா - தர்ஸனீய என்ற பெண்பாற்-

சொல்லுக்கு நேரிணையான ஆண்பாற்சொல் தர்ஸனீய: வடிவம் பொருள் இரண்டிலும் பெண்பாற் சொல்லையொத்ததாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இப்பெண்பாற் சொல் 'ஊங்' ஒட்டையீறாகக் கொண்டதல்ல. இது 'ஆ' வீற்றுச் சொல். இச்சொல்லைத் தொடர்ந்து வரும் 'பீர்யா' என்ற சொல் பெண்பாற்சொல், இச்சொல் முதலுறுப்பினரின் வேற்றுமையையே கொண்டது. இது எண்ணுப் பெயரோ, 'ப்ரியாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்ததோவல்ல.

ஆகவே தர்ஸனியா, என்ற பெண்பாற்சொல், அதற்கு நேரிணையான ஆண்பாற் சொல்லாக, தர்ஸனிய மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

‘கட்வாபார்யா’வில் ‘கட்வா’க்கு நேரிணையான ஆண்பாற் சொல் கிடையாது. த்ரோண்பார்யா-‘த்ரோணீ’ என்ற பெண்பாற் சொல்லுக்கு நேரிணையான, ‘மாட்டுத் தீவனம் அல்லது மாடுகளுக்கு தீனி வைக்கும் தொட்டி’ என்ற பொருளைச் சுட்டும் ஆண்பாற் சொல் கிடையாது.

ப்ரஹ்மபந்தூபார்யா என்ற சொல்லில் முதலுறுப்பினர் ‘ஊங்’ ஒட்டில் முடிகிறது. கல்யாண்பஞ்சமா: ராதர்ய-ஐந்து இரவுகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பில் ஐந்தாவது இரவு மங்களகரமானது. இங்கு எண்ணுப்பெயர் இரண்டாவது உறுப்பினராகிறது. கல்யாண்ப்ரிய: “யாருக்கு கல்யாணி விருப்பமானவனோ, அவன் இரு உறுப்பினர்களும் ஒரே பாலில் அமையவில்லை.”

6.3.35 தனிலாதிஷ்டி ஆக்ருத்வஸூசி:

‘தனில்’ ஒட்டில் தொடங்கி (5.3.7) ‘க்ருத்வஸூசி’ (5.4.17) வரையில் விளக்கப்பட்டிருக்கும் ஒட்டுக்களுக்கு முன், ‘ஊங்’ இல் முடியாததும், அதற்கு நேரிணையான ஆண்பாற் சொல் உள்ளதுமான பெண்பாற் சொல், ஆண்பாற் சொல்லாக மாற்றப்படும்.

தஸ்யா:தத: அங்கிருந்து

தஸ்யாம்-தத்ர அங்கு

இச்சூத்திரத்தில் சுட்டப்பட்டிருக்கும் ஒட்டுக்கள் வருமாறு

தனில் (5.3.7-9), த்ரல் (10) தா (15) த்னீம் (18-19), ர்ஹில் (20), த்ரால் (23) த்மு (24), தா (26), அஸ்தாதி (27) அதஸூசி(28), ஆதி (34), ஏனப் (35) அச் (36), ஆஹி (37), அஸி (39), தில், தாதில் (41), தா (42) த்யமுஞ் (44) த்முஞ் (45), பாஸப் (47), அன் (48), கு (50), கன் (அ 51), ஆகினிச் (52), சரட் (53) ரூப்ய (54), தமப், இஷ்டன் (55), தரப், ஈயஸூன் (57), ரூபப் (66), கல்பப், தேஸ்ய, தேஸீயர் (67), ஜாதீயர் (69), க (79-96); அகச் (71) கன் (க.75), ட் (78), க்ன், இலச் (79), அட் (80), ர (88); டுப் (89) ஷ்டர் (90) ட்ரர் (92) ட்ரம் (93) ட் (101), த் (109), யத் (103), ச் (105), அண் (107), ட் (108), ஈகக் (110), ரூப (112), டேண்யண் (115), அண், அஞ் (117), யஞ் (113), வன் (5.4.1), க2(7), ஆமு (11), அமு (12), க்ருத்வஸூசி (17) இவற்றுள் கீழ்க்கண்ட ஒட்டுக்கள் இச்சூத்திரத்தில் கூறியபடி செய்யப்படும் த்ரல், கனில், தரப், தமப், சரட், ஜாதியர், கல்பப், தேஸ்ய, தேஸீயர், ரூபப், பாஸப், ட், த்ரால், தா, ர்ஹில், தில், தாதில்

வா: ஸ்னி ப்ஹ்வல்பார்த்ஸ்ய பும் வத்பாவோ வக்தவ்ய:

பய, அல்ப என்ற சொற்களின் பெண்பாற் சொற்கள் “ஸ்” என்ற தத்தித் ஒட்டுக்குமுன் ஆண்பாலாக மாறும் ப்ஹ்வீப்யோ தேஹி - ப்ஹுஸோ தேயி; அல்பாப்யோ தேஹி - அல்பஸோ தேஹி”

வா: த்வதலோர் குண வசனஸ்ய புவத் பாவோ வக்தவ்ய:
 த்வ, தல் ஆகியவொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் பெண்பாலைச் கட்டும்
 அடைச்சொல், ஆண்பாலாக மாறும்.
 படு'த்வம், படு'தா (: பட்ட்வா பாவ) ஆனால் கட்டீயா பாவ : உகடீத், வம்
 உகடீதா (அடைச் சொல்லில்)

வா: பீஸ்பாடே' தத்தி'தே புவத்'பாவோ
 வக்தவ்ய:
 'ட'வைத் தவித்த மற்ற 'தத்தி'த' ஒட்டுக்களுக்குமுன், அச்சொல் 'ப' என்ற
 'ஸம்க்ரு' வைப் பெறும்போது,
 பெண்பாற் சொல் ஆண்பாற்சொல்லாக மாறும்.
 ஹாஸ்திகம் (ஹஸ்தினீனாம் ஸமுஹ:) ஸ்யேனேய:
 ('ட'ஒட்டுடன்)

வா: ட்'க்ச'ஸோஸ்'ச புவத்'பாவோ வக்தவ்ய:
 'ட'க' ச'ஸ் ஒட்டுக்களுக்குமுன் நிற்கும் பெண்பாற் சொற்களும் ஆண்பாலாக
 மாறும்.
 பாவத்கா, பீவதீயா: (: பீவத்யாஸ் சாத்ரா:)

6.3.36 க்யங் மானினோஸ்'ச

'ஊங்' ஒட்டில் முடிவுறாத, அதற்கு நேரிணையான ஆண்பாற் சொல் உள்ள,
 பெண்பாற் சொல் 'க்யங்', 'மானின்' நம்பும், அக்கருத்தைக் கொண்ட
 ஒட்டுக்களுக்கு முன் ஆண்பாலாக மாறும்.

1) ஏளி + க்யங் + ஸப் + தே : ஏத + க்யங் + ஸப் + தே : ஏதாயதே
 'மான்போன்று நடந்து கொள்கிறான்' (3.1.1 ஸ்யேன + க்யங் + ஸப் + தே :
 ஸ்யேனாயதே
 "பெண் கழுகு போன்று நடந்து கொள்கிற"

2) தர்'ஸ'னீய + மன் + னினி (3.2.82) : 3தர்'ஸ'னீயமானின் 'தன்னை
 அழகானவளாக் கருதுகிற'

6.3.37 நக உபதீயாயா:

'க'வை ஈற்றயலாகக் கொண்ட பெண்பாற் சொல், மேற்கூறியபடி,
 ஆண்பாலாகக் கருதப்படமாட்டாது.
 பாசிகா பீர்' சமையற்காரியை மனைவியாகக் கொண்டவன்'
 பாசிகா + க்யங் + ஸப் + தே : பாசிகாயதே
 'சமையற்காரியைப் போன்று நடந்து கொள்கிற'
 பாசிகாமானின்

வா: கோபதீ'பாதிஷேதே' தத்தி'தவு க்ரஹணம் கந்தவ்யம்

‘வு’ ஒட்டின் ‘க’, தத்³தி⁴த ஒட்டின் ‘க’ ஆகியவைகளுக்குத்தான் இவ்விதி எல்லா ‘க’வுக்குமில்ல.

பாகபீர்ய: (-பாகா ‘இளவயது’ + பீர்யா)

‘இளவயது மனைவியையுடைய’ பே⁴கபர்ய:

(= பே⁴ ‘செயல்’ பீர்யா) இவ்விரண்டிலும் பெண்பாற் சொல், ஆண்பாலாக மாறும்.

இவ்விதி (37) 6.3.34-36 வரை விளக்கப்பட்ட விதிகளுக்கு எல்லாம் புற னடை 6.3.34க்கு மட்டுமல்ல.

6.3.38 ஸம்க்ஞா பூரண்யோஸ்¹ ச

பெண்பாற்சொல் ஒரு பெயரோ அல்லது எண் வரிசை முறைப்பெயராகவே அமைவதோடும் ஆண்டாலாகக் கருதப்படமாட்டாது.

தத்தாபீர்ய: ‘அவன் மனைவி தத்தா’

தத்தாயதே

பஞ்சமீபீர்ய: ‘ஐந்தாவது மனைவியைக் கொண்ட’

பஞ்சமீயதே

தத்தாமானினீ, பஞ்சமீமானினீ

6.3.39 வ்ருத்தி⁴ நிமித்தஸ்ய ச தத்³தி⁴த ஸ்யார்த்த விகாரே

‘அதனால் நிறமேற்றிய’ என்ற பொருளைச் கட்டும் ‘தத்தித’ ஒட்டுக்கள் ‘அதனாலாக்கப்பட்ட’ என்ற பொருளைச் கட்டும் தத்திதவொட்டுக்கள் (அர்த்த விகார) ஆகியவற்றைத் தவிர்த்த மற்ற தத்தித வொட்டுக்கள் சொல்லின் முதலசையை ‘வ்ருத்தி’யாக மாற்றும்—அவ்வொட்டுக்களால் ஆக்கப்படும் பெண்பாற்சொல்லின் ஆண்பாற்சொற்களாகக் கருதப்படமாட்டா.

மதுரா + அண் (4.3.53) + நீப் = மாதூரீ + பீர்யா அஸ்ய = மாதூரீபீர்ய: “அவன் மனைவி மதுரையைச் சேர்ந்தவள்” ஆனால் காஷி ப் ஹதிகா அஸ்ய = காஷாய ப் ருஹதிகா “அவன் உடை காவியால் சாயமேற்றப்பட்டது” ஈஷா + லௌஹேஷ

6.3.40 ஸ்வாங்காச் ச இதோ அமானினி

ஒரவயவத்தைச் கட்டும் ‘ஈ’ யீற்று பெண்பாற் சொல், ‘மானின்’ என்ற சொல் அதைத் தொடர்ந்து வருமிடங்களைத் தவிர்த்த மற்றவிடங்களில் ஆண்பாற் சொல்லாகக் கருதப்பட மாட்டாது.

தீர்க்கேஸு¹ பீர்ய: “அவன் மனைவி நீண்டமுடி உடையவள்”

ஆனால் படுபீர்ய: (-பட்¹ பீர்யா அஸ்ய), அகேஸு¹ பீர்ய:

6.3.41 ஐாதேஸ்¹ ச

ஒரினத்தைக் குறிக்கும் பெண்பாற் சொற்களும் ‘மானின்’ என்ற சொல் தொடர்ந்து வருமிடங்களைத் தவிர்த்த மற்ற சூழலில் ஆண் பாலாகக்

கருதப்பட்டாது.

கட²பாய்: 'கட' என்ற யஸுர் வேதத்தின் கிளையைச் சேர்ந்தவ ள் அவன் மனைவி'

ஆனால் கட²மானினி- 'தன்னை 'கட²' கிளையைச் சேர்ந்ததாகக் கருதுபவள் ஹஸ்தினீனாம் ஸமுஹ:-ஹாஸ்திகம் என்ற சொல்லாக்குத்துக்கு இந்த புறனடை செயற்படாது.

6.3.42 பும்வத் கர்மதாராய ஜாதீய தே³ஸீயேஷு

ஆண்பாலில் நேரிணையான சொற்களையுடைய பெண்பாற் சொல். கர்மதாராயத் தொகையிலும், 'ஜாதீயர்', தே³ஸீயர் என்ற வொட்டுக்களுக்கு முன்னும், ஆண்பாலாகக் கருதப்படும்.

மேலே கூறிய 37-41 வரையிலான ஐந்து விதிகளுக்கு இது புறனடை.

1) 37க்கு புறனடை.

பாசிகாவுருந்தாரிகா : பாசகவுருந்தாரிகா 'மிகச் சிறந்த சமையற்காரி' பாசக தே³ஸீயா, பாசக ஜாதீயா.

2) 38க்கு புறனடை.

தீ³ந்தா வுருந்தாரிகா = தீ³த்தவுருந்தாரி

தீ³த்தஜாதீயா, தீ³த்த தே³ஸீயா

பஞ்சம வுருந்தாரிகா, பஞ்சம ஜாதீயா, பஞ்சமதே³ஸீயா

3) 39க்குப் புறனடை

ஸ்ரௌக்⁴ன ஜாதீய/தே³ஸீய

4) 40க்குப் புறனடை

தீ³ர்க⁴ கேஸ¹ வுருந்தாரிகா,

தீ³ர்க⁴ கேஸ¹ ஜாதீயா

தீ³ர்க⁴ கேஸ¹ தே³ஸீயா

5) 41க்குப் புறனடை

கட² வுருந்தாரிகா

கட² ஜாதீயா

கட² தே³ஸீயா

ஆனால் கட²வா வுருந்தாரிகா: ப்ரஹ்மயந்தா¹புருந்தாரிகா.

வா: குக்குட்¹ யாதீனாம் அண்டாதி³ஷி பும்வத்³

பாயோ வக்தவ்ய:

'குக்குட்¹ முதலிய சொற்களைத் தொடர்ந்து 'அண்ட³ முதலியவைகள் நிற்கும் போதும் 'குக்குட்¹ முதலியவைகள் ஆண்பாலாகும்.

குக்குட்¹யா அண்டம் = குக்குட்¹அண்டம்

ம்ருக்யா: பீதம் : ம்ருகபீதம்
 ம்ருக்யா: க்ஷீரம் : ம்ருகக்ஷீரம்
 காக்யா: ஸாவ: காகஸாவ

வா: பும்வத்³ பீாவாத் கி²த்க⁴ாதி¹ஷு பீவதி விப்ரதிதே⁴ன
 முதற் சொல், ஆண்பாற் சொல்லாக மாறினாலும், அச்சொல்லுக்குப்பின்
 'க'வை 'இத்'தாகக் கொண்ட ஒட்டோ அல்லது 'க'⁴ (தர, தம) (6.3.43) முதலிய
 ஒட்டுக்களோ வரும்போது, முதற்சொல்லினிற்றுதி நெடில் உயிர், குறிலாகும்.
 கி²த்-காலீம் ஆத்மானம் மன்யதே-காலிம்மன்யா
 (6.3.66 உடன் ஒப்பிடுக) ஹரிணிம்மன்யா
 'க⁴ாதி' - பட்'விதரா, பட்'விதமா, பட்'விருபா பட்'விகல்பா, பட்'விகா,
 ம்ருத்'விகா.

6.3.43 க⁴ரூப கல்ப சேலட் ப்ருவ கோதீர மத ஹதேஷு ந்ய: அனேகாச: ஹரஸ்வ:
 பவவசைகளைக் கொண்ட 'நீப்' (ஈ) ஈற்றுப் பெண்பாற்ச் சொல்லினிற்றுக்குப்
 பதிலியாக 'குறில் உயிர் கீழ்க்கண்ட சூழலில் வரும்-க' (தர, தம) ஒட்டு, ரூபப்
 (5.3.66),

கல்பப் (5.3.67), முன்னும் சேலட் (2.126); ப்ருவ, கோதீர, மத, ஹத ஆகிய
 சொற்கள் இறுதியுறுப்பினராக நிற்கும்போதும் அவ்வாறாகும்.
 ப்ராஹ்மணீ + தரப் : ப்ராஹ்மணிதர, ப்ராஹ்மணிதம, ப்ராஹ்மணிரூப,
 ப்ராஹ்மணிகல்ப, ப்ராஹ்மணிசேலீ, ப்ராஹ்மணிப்ருவோ,
 ப்ராஹ்மணிகோதீரா, ப்ராஹ்மணிமதா, ப்ராஹ்மணிஹதா ஆனால்
 தத்தாதரா

6.3.44 நத்யா: ஸேஷஸ்யான்யதரஸ்யாம்
 'நதீ' (1.4.3;4) என்ற ஸம்க்ஞாவினால் அழைக்கப்படும் மற்ற பெண்பாற்ச்
 சொற்களினிற்றுக்குப் பதிலியாக மேலே கூறப்பட்ட சூழலில், குறில், விருப்பாக
 வரும்.

ப்ராஹ்ம ப்ருதா⁴தரப், அல்லது ப்ராஹ்மப்ருதா⁴தரப் ப்ராஹ்மப்ருதா⁴/ப்ருதா⁴ தமப்
 'நதீ' என்ற பெயரால் சுட்டப்படும் 'நீப்' (ஈ) ஒட்டாலாக்கப்பட்டாத பெண்பாற்ச்
 சொற்களும், ஒரேயொரு அசையைக் கொண்ட 'ஈ' யீற்றுப் பெண்பாற்
 சொற்களும் ஸேஷ (மிஞ்சிய) என்ற சொல்லால் சுட்டப்பட்டிருக்கிறது.

வா: க்ருந்நத்யா: ப்ரதிஷேதோ வக்த்வய:
 'க்ருத்' ஒட்டாலாக்கப்பட்ட 'நதீ' எனப்படும் சொற்களும் இதற்கு விதிவிலக்கு
 லக்ஷமீதரா, தந்தீ தரா.

6.3.45 உகி²தஸ்'ச
 'உக்' (பிரத்யாஹாரம்)ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட தத்தித
 ஒட்டுக்களாலாக்கப்பட்ட சொல்லோடு இணைக்கப்பட்ட பெண்பாலொட்டு 'க'⁴

முதலியவைகளுக்கு (6.3.43) முன் விருப்பாகக் குறிலாகும்.

ஸ்ர + ஈயஸுன் + ஙீப் + தரப் + டாப் = ஸ்ரேயஸீதர, ஸ்ரேயஸிதர,
ஸ்ரேயஸீதம/தர.

ஸ்ரேயஸீருப, ஸ்ரேயஸிரூப

வா: பும்வத்¹பாவோப்யத்ர பக்ஷ வக்தவ்ய:

'ஸ்ரேயஸ்தரா' முதலிய வடிவங்களில் ஆண்பாலாக்கமும், ஒரு மாற்றாக
வரும். அல்லது ஸ்ரேயஸ்தரா என்ற சொல் 'ஸ்ரேயஸ்' என்ற சொல்லோடு
ஒப்புமையொட்டிணைத்து, அதன் பிறகு பெண்பாலோட்டிணைக்கப்படும்.

6.3.46 ஆன்மஹத: ஸமாளாதி¹கரண ஜாதீயயோ:

மஹத் 'பெரிய' என்ற சொல்லின் ஈற்றுக்குப் பதிலியாக 'ஆத்' (ஆ) உயிர்.
அச்சொல்லுக்குப்பின் அதற்கு நேரியைபான ஒரு சொல் வரும்போதோ
அல்லது 'ஜாதீய' வரும் போதோ, வரும்.

மஹான் தேவ: = மஹத் + ழ + தேவ + ஸு = மஹ-ஆ-தேவ: = மஹாதேவ:
'பெரிய கடவுள், சிவன்', மஹாபீல:, மஹாஜாதீய

ஆனால் மஹத: புத்ர: = மஹத்புத்ர: 'பெரிய மனிதனின் மகன்' (ஸமாளாதி
கரணம் இங்கு இல்லை) 2.1.64 'மஹத்தோடிணைத்து ஆக்கப்படும்
தொகையைப் பற்றிக் கூறுகிறது இந்த விதி, 2.1.64இன் படி ஆக்கப்பட்ட
தொகைகள், ப்ஹுவீஹித் தொகைகள் (இதிலும் இரண்டு உறுப்பினர்களும்
நேரியைப் உள்ளதாகும்) ஆகிய இரண்டிலுமே செயற்படும் அதனால்தான்
'ஸமாளாதி¹கரண' என்ற சொல் இச்சூத்திரத்தில் பயன்படுத்தப்-
பட்டிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால், இச்சூத்திரம் தத்புருஷத் தொகையை
மட்டுந்தான் கட்டும். ப்ஹுவீபையல்ல.

வா: மஹத²ாத்வே க¹ாஸ கர விஸிஷ்டே³ஷ

உபஸம்கீயானம் பும்வத்¹வசனம் ச அஸமாளாதி¹கரணார்தம் 'மஹத்' இன்
ஈற்றுக்கு 'ஆ' பதிலியாக, அச்சொல்லுக்குப்பின் க¹ாஸ, கர, விஸிஷ்ட¹
ஆகியவைகள் நிற்கும்போது வரும், சொற்கள் நேரியையு கொள்ளாததாக
இருந்தபோதிலும் பெண்பார் சொல்லான 'மஹத்' ஆண்பாலாக மாறும்.
மஹத்யா க¹ாஸ: = மஹாக¹ாஸ: மஹத்யாகர: = மஹாகர: மஹத்யா விஸிஷ்ட: =
மஹாவிஸிஷ்ட:

வா: அஷ்டன: கபாலே ஹவிஷ்யுபஸம்கீயானம்

'கபால்' என்ற சொல்லுக்குமுன் நிற்கும் 'அஷ்டன்' இனின் ஈற்றுக்குப் பதிலியாக
'ஆ' அத்தொகை வேள்வியில் அளிக்கும் பொருளைச் கட்டும்போது வரும்.
அஷ்டாகபால: சரும் நிர்வபேத் ஆனால் அஷ்டகபாலம் ப்ரஹ்மணஸ்ய
(வேள்வியில் படைப்பது அல்ல)

வா: கீவி ச யுக் தே அஷ்டன உபஸம்க்யானம் கர்தவ்யம்.
'கௌவுக்கு முன் நிற்கும் 'அஷ்டன்' இனின், ஈறுக்குப் பதிலியாக 'ஆ' அது பூட்டப்பட்ட, இணைக்கப்பட்ட என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது வரும். அஷ்டாகவேன ஸ்கடேன "எட்டு மாதிகள் பூட்டப்பட்ட வண்டியால்" ஆனால் அஷ்ட'க'வம் ப்ராஹ்மணஸ்ய இது "பூட்டப்பட்ட" என்ற பொருளைச் சுட்டவில்லை.

6.3.47 த்'வ்யஷ்டன: ஸங்க்யாயாமப்'ஹுவீ'ஹ்யஸீ'த்யோ:

த்'வி, அஷ்டன் ஆகியவைகளின் பின், ஒரு எண்ணுப்பெயர் தொடர்ந்து வரும்போது, அவைகளின் ஈறுக்குப் பதிலியாக 'ஆ' வரும். ஆனால், ப்'ஹுவீ'ஹித் தொகையிலோ அல்லது அச்சொற்களுக்குப்பின் 'அஸிதி' வரும்போதோ அவ்வாறாகாது.

த்'வௌ ச த்'ஸ'ச = த்'வி + த்'ஸ' = த்'வாத்'ஸ'12 அஷ்டாத்'ஸ'18'

- 1) ப்'ஹுவீ'ஹி - த்'வௌ வா த்ரய: வா அஸ்மின் = த்'வித்ராய: 'இரண்டோ அல்லது மூன்றோ'
- 2) அஸீதி - த்'வி + அஸீதி = த்'வ்யஸீதி'82' ஆனால் பஞ்ச த்'ஸ, த்'வௌ மாதூர

வா: ப்ராக் ஸ'தாதி'தி வக்தவ்யம்

இந்த விதி 100 வரையிலுந்தான் செயற்படும். ஆகவே த்விஸ1தம் '200' த்'விஸஹஸ்ரம் '2000', அஷ்ட'ஸ'தம் அஷ்டஸஹஸ்ரம்.

6.3.48 த்ரேஸ் த்ரய: -

மற்றொரு எண்ணுப் பெயருக்குமுன் 'த்ரி'க்குப் பதிலியாக 'த்ரயஸ்' வரும். ஆனால் ப்'ஹுவீ'ஹியில் அவ்வாறாகாது. 'அஸீதி' பின்னால் வரும்போதும் அவ்வாறாகாது.

த்ரி + த்'ஸ'ன் = த்ரயஸ் + த்'ஸ'ன் + ஸு = த்ரயோத்'ஸ' = த்ரயோத்'ஸ'13' த்ரயோவிம்ஸ1தி

த்ரித்'ஸ'1: (5.4.73) மூன்றோ அல்லது பத்தோ கொண்ட (ப்'ஹுவீ'ஹி) த்'யஸீதி'83' த்ரை மாதூர: (எண்ணுப் பெயர் இரண்டாவது உறுப்பினராக வரவில்லை)

த்ரிஸ'தம், த்ரிஸஹஸ்ரம்

6.3.49 விபாஷா சத்வாரிம்ஸத்ப்ரப்'ருதௌ ஸர்வேஷாம்

மேலே விதிக்கப்பட்ட பதிலிகள் எல்லாம் (த்'வி, த்'ரி, அஷ்டன்) சத்வாரிம்ஸ'த் (40) தும் அதைத் தொடர்ந்து வரும் எண்ணுப் பெயர்களும் இரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்கும்போது விருப்பாகும். (ஆனால் ப்'ஹுவீ'ஹி, யிலும், அஸீதி தொடருமிடங்களைத் தவிர்த்து)

த்'வி/த்'வா சத்வாரிம்ஸ்த் '42'

த்ரி/த்ரயஸ் சத்வாரிம்ஸ்த் '43'

அஷ்ட/அஷ்டா பஞ்சாஸ்த் '85'

6.3.50

ஹ்ருத்யஸ்ய ஹ்ருத்²லேக² யத்² அண் லாஸேஷ²

'லேக²' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் 'ஹ்ருத்ய' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலியாக 'ஹ்ருத்' வரும். யத், அண் ஒட்டுக்களுக்கு முன்னும், 'லாஸ்' என்ற சொல்லுக்கு முன்னும், 'ஹ்ருத்ய'வுக்குப் பதிலியாக 'ஹ்ருத்' வரும். ஹ்ருத்யம் லிக²தி : ஹ்ருத் + லிக² + அண் (3.2.1) : ஹ்ருத்லேக²: (8.4.60) 'கவஸை' ஹ்ருத்யஸ்யப்ரிய : ஹ்ருத்ய²:

"இதயத்துக்கினிய" ஹ்ருத்³ + அண் : ஹ்ருத்³: (4.3.120) 'இதயம் தொடர்பான'

ஹ்ருத்யஸ்ய லாஸ : ஹ்ருத்லாஸ் 'இதயத் துடிப்பு'

'லேக²' என்ற சொல் 'அண்' ஒட்டாலாக்கப்படும் போதுதான் இவ்வாறாகும்.

'கரு' ஒட்டினாலாக்கப்பட்டால் இது ஹ்ருத்ய லேக²: ஆகும்.

6.3.51

வா ஸோக ஷ்யஞ் ரோகேஷ²

ஸோக, 'ஷ்யஞ்' ஒட்டு, ரோக ஆகியவைகளுக்கு முன் ஹ்ருத்ய என்ற சொல்லுக்கு ஹ்ருத்³ விருப்பாகப் பதிலியாகும்.

ஹ்ருத்யஸ்ய ஸோக : ஹ்ருத் + ஸோக : ஹ்ருச்சோக : (8.4.50, 63) அல்லது

ஹ்ருத்ய ஸோக : ஸுஹ்ருத்ய + ஷ்யஞ் : ஸௌஹ்ருதய் ி - ய :

ஸௌஹ்ருத்யம், அல்லது ஸௌஹார்த்ய 'நட்பு'; ஹ்ருத்யஸ்ய ரோக² : ஹ்ருத்ரோக², ஹ்ருத்ய ரோக²: 'இதய நோய்'

6.3.52

பாத்ஸ்ய பதாஜ்யாதிகோ பஹதேஷ²

ஆஜி, ஆதி, கா 'போகிற', உபஹத 'அடிக்கப்பட்ட' ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'பாத' (கால்) என்ற சொல்லுக்குப் 'பத்' பதிலியாகும்.

பாதாப்யாம், அஜதி/அததி/கச்சதி : பத்³ + அஜ்/அத் + இண் : பதாஜி, பதாதி 'காலாட்படை' பாத³ + கம் + ட் (3.2.48 வார) பத்³க² 'காலாட்படை'

பாதேன உபஹத : பதோபஹத : 'காலால் உதைக்கப்பட்ட'

6.3.53

பத்யத்யத த்ரீதே²

"அதற்குத் தகுந்த" என்ற பொருளைச் கட்டாமல் அமையும் போது (அதத்ரீதே²) 'யத்' ஒட்டுக்குமுன் நிற்கும் 'பாத்' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலியாக 'பத்' வரும்.

பாதேள வித்யதி : பாத்³ + யத் : பத்யத்ய : பத்ய 'காலைத் துளைக்கும்'

பத்யா : 'கடூரங்கற்கள் முட்கள்'

ஆனால் பாதாந்தம் உத்கம் : பாத்³ + யத் : பாத்³ ி -யம் (5.4.25) : பாத்யம்.

(5.4.26) 'காலுக்காகத் தண்ணீர்'

வா: பத்³பீாவே இகே சரதாவுபஸங்கீயானம்
'அதனால் நடக்கிறான்' என்ற பொருளைச் சுட்டும் 'இக' ஒட்டுக்கு முன்
நிற்கும் 'பாத்' என்ற சொல்லுக்குப் 'பத்' பதிலியாகும்.

பாதீப்பியாம் சரதி : பதி⁴க:

இது 'ஷ்டன்' (4.4.10) ஒட்டாலாக்கப்பட்டது.

இச்சூத்திரத்தில் காணப்படும் 'பாத்' 'கால்' ஒரு பிராணியின் அவயவம் என்ற
பொருளைச் சுட்டும். ஆனால் 5.1.34 இல் கூறப்பட்டிருக்கும் 'பாத்'
ஓரளவையைச் சுட்டுவதால், அதற்குப் பதிலியாக 'பத்' வராது. த்விபாதீயம்,
த்ரிபாதீயம்.

6.3.54 ஹியமகாஷி ஹதிஷா ச

ஹிம, காஷின், ஹதி ஆகியவைகளுக்குமுன் நிற்கும் 'பாத்' என்ற
சொல்லுக்கும் 'பத்' பதிலியாகும்.

பத்³ஸ்ய ஹிமம் : பத்³ + ஹிமம் = பத்³திமீம் (8.4.68) 'காலில் குளிர்'; பாதேள
கஷுதம் ஸீலம் அஸ்ய : பத்³ + கஷ் + னினி (3.2.78) பத்காஷின் 'பாதசாரி'
பதீப்பியாம் ஹன்யதே : பதீப்பியாம் + ஹன் + க்தின் + ஹதி : பத் + ஹதி :
பத்³தீ⁴ 'நடைபாதை'

6.3.55 ருச: ஸே'

(இருக்குவேதத்தின் ஒரு செய்யுளான) 'ருசு' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது,
'ஸ'ஸ் ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'பாத்' என்ற சொல்லுக்குப் 'பத்' பதிலியாகும்.

பாத்³ + ஸ'ஸ் : பத்³ + ஸ'ஸ் : பச்ச²: (8.4.40; 55, 63)

பச்சே²ா கீயாதீர்ம் ஸம்ஸதி

"காயத்ரி" செய்யுளை கால்பகுத, கால் பகுதியாகப் புகழ்கிறான்" ஆனால்
பாதீஸ; கார்ஷாபணம் த்³தீ⁴தி

6.3.56 வா கோஷ மிஸ்ர ஸப்³தே²ஷி

கோஷ, மிஸ்ர, ஸப்³த³ ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'பாத்' என்ற
சொல்லுக்கு 'பத்' விருப்பாகப் பதிலியாகும். பாதீஸ்ய கோஷ/ஸப்³த:

பாத்³ கோஷ: (அ) பத்³கோஷ:

பாதீ³ ஸப்³த: (அ) பத்³ ஸப்³த: 'காலடியோசை'

பாதேன மிஸ்ரீத: : பாதீமிஸ்ர:

பத்மிஸ்ர: பன்மிஸ்ர: (2.1.31, 8.4.45)

கால்; கால் பகுதியைக் கலந்த

வா: நிஷ்கே ச இதி வக்தவ்யம்

'நிஷ்க' என்ற சொல்லுக்கு முன்னும் அவ்வாறே

பாத் + நிஷ்க: : பன்னிஷ்க:, பாதநிஷ்க;

6.3.57

உத்கஸ்யோத³: ஸம்க்ஞாயாம்

'உத'க' என்ற சொல்லுக்கு, 'உத' என்ற சொல், அத்தொகை ஒரு பெயரைச் கட்டும்போது பதிலியாகும். உத்கஸ்ய மேக⁴: உதமேக⁴:

தஸ்ய அபத்யம் : ஓளதமேகி⁴ (4.1.95) 'ஓளதமேகி'யின் தந்தை' உத்கம்

வஹதி : உதவாஹ: ஓளதவாஹி : "ஓளதவாஹியின் தந்தை"

பெயரைக் குறிக்காவிட்டால் உத்கமேக⁴: - 'மழைமேகம்'

உத்க வாஹ: 'தண்ணீர் கம்பப்பவன்'

வா: ஸம்க்ஞாயாமுத்தர பதஸ்ய உத்க ஸப்தஸ்ய உதாதேஸோ பவதி³ வக்தவ்யம்

இரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்கும் 'உத'க' என்ற சொல்லுக்கு 'உத' என்ற சொல், அத்தொகை பெயரைச் கட்டும்போது வரும்.

வோஹிதோத³, நீலோத³, க்ஷீரோத³:

6.3.58

பேஷம் வாஸவாஹனத³ஷிச

பேஷம், வாஸவாஹன், தி⁴ ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'உதக' என்ற சொல்லும் 'உத' ஆகும்.

உத்கம் பினஷ்டி : உத³ + பிஷ் + ணமுல் (3.4.38) : உதபேஷம் பினஷ்டி 'தண்ணீரைக் கொண்டு அரைக்கிறான்'.

உத்கஸ்ய வாஸ: : உதவாஸ: 'நீரில் வாழும் நீர் வாழ் பிராணிகள்';

உதவாஹன 'தண்ணீர் கம்பப்பவன்'

உத்கம் தீயதே அஸமின் : உத + தா + கி : உததி⁴: (3.3.93) 'கடல்'

6.3.59

ஏகஹலாதெள பூரயிதவ்யே அன்யதரஸ்யாம்

'நிரப்ப வேண்டும்' என்ற பொருளைச் கட்டும், ஒரேயொரு மெய்யில் தொடங்கும் சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்கும்போது, 'உதக' என்ற முதலுறுப்பினருக்குப் பதிலியாக 'உத' விருப்பாக வரும்.

உத்கஸ்ய கும்ப⁴: : உத்கும்ப⁴: 'தண்ணீர் பானை'

) உத்ககும்ப⁴: ஆனால் உதகஸ்த்ராலம் (இரண்டாவது உறுப்பினர் கூட்டுமெய்யில் தொடங்குகிறது)

உத்கபர்வத:

6.3.60

மந்தெளதன் ஸக்து பிந்து³ வஜ்ர

பார ஹார வீவத⁴ க்ஷேஹேஷிச

மந்த², ஓதன, ஸக்து, பிந்து³, வஜ்ர, பார, ஹார, வீவத⁴, க்ஷேஹ ஆகிய சொற்களுக்கு முன் நிற்கும் 'உத'க' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலியாக 'உத' விருப்பாக வரும்.

உத்கேள மந்த²: உதமந்த²:

'தண்ணீருடன் கலந்த குடி வகை'

உதெ'ளத'ன 'தண்ணீருடன் கொதிக்க வைத்த அரிசி' அல்லது உத³கமந்த³,
உத³கோத'ன.
உத³கயி'ந்து, உத³பிந்து 'தண்ணீர்த்துளி'
உத³க வஜ்ர, உத³வஜ்ர, 'தண்ணீர் ஜாடி'
உத³க ப'ார, உத³ப'ார, உத³கஹார,
உத³ஹார, உத³கவீவத⁴, உதவீவத⁴ 'தண்ணீர் காவடி'
உத³கம் க'ாஹதே = உத³க/உத³ + க'ாஹ + அண் = (3.2.1) உத³க/உத³க'ாஹ:
'நீர் மூழ்கி'

6.3.61 இக: ஹ்ரஸ்வ: அங்ய: க'ாலவஸ்ய
பெண்பாலொட்டான நீ (= நீப், நீஷ், நீன்)யைத் தவிர்த்து இக் (=இ, உ, ரு,
ல்) பிரத்தியாஹாரத்தின்
நெடுலுயிரையீறாகக் கொண்ட முதல் உறுப்பினரின் ஈறுக்குப் பதிலியாக
அதன் குறில், இரண்டாவது உறப்பினர் நிற்கும் போது வரும் என்பது
காலவரின் கருத்து.
க'ராமம் நயதி = க'ராம + ௦ + நீ + க்விப் = க'ராமணீ; தஸ்யபுத்ர:
க'ராமணீபுத்ர:
க'ராமணீபுத்ர: 'கிராமணியின் மகன்';
ப'ரஹம் ப'ந்தா⁴புத்ர:, ப'ரஹம் ப'ந்தா⁴புத்ர:
ஆனால் க'ாரக்ய + நீப் = க'ாரக்ய ௦௦ + ௩ க'ாரகீ, தஸ்ய புத்ர: = க'ாரகீபுத்ர:
'கார்கியின் மகன்'
ஆனால் மாலாபாத³: (இக் 'ஈறல்ல)
இது வ்யவஸ்தித விப'ாஷா.
'கா'ஷக'ந்தீ புத்ர' முதலியவைகளில் இவ்விதி செயற்படாது. 6.1.139
இவைகளில் பயன்படுத்தப்படும்.

வா: இயங் உவங் ப'ாவினாமவ்யயானாம் ச நபீவதி இயங், உவங் என்ற
ஆகமங்கள், வேற்றுமையுருபுகளிணைக்கும் போது வருஞ் சொற்களிலும்,
அவ்யயீ பாவத் தொகை களிலும் இது செயற்படாது,
ஸ்ரீகுலம், ப'ருகுலம், காண்டீகூதம், ஸ்ருஷஸீ பூதம்.

வா: ப'ருகும்ஸாதீ'னாம் துபீவத்யேவ
ஆனால் 'ப'ருகும்ஸ' முதலியவைகளில் இவ்விதி செயற்படும்.

6.3.62 ஏக தத்தி'தே ச

'தத்தி'த' ஒட்டுக்குமுன் நிற்கும் 'ஏகா'வின் ஈறு குறிலாகும்.
இரண்டாவது உறுப்பினர், அச்சொல்லைத் தொடரும்போது அவ்வாறேயாகும்.
ஏகஸ்யா: ஆக'தம், ஏகா + ரூப்யம் = ஏகரூப்யம் (4.3.81) "ஒரே பெண்வழித்
தோன்றல்" ஏகமயம் (4.3.82) "ஒன்றைக் கொண்ட" (பெண்பால்); ஏகத்வம்,
ஏகதா (5.1.10) 'வேற்று தன்மை'

ஏகக்ஷீரம் - 'ஒரு மாட்டுப்பால்' ஏகதுக்'தீம்
 பெண்பாற் சொல்லான 'ஏகா'வின் ஈறான 'ஆ', குறிலாகிறது. 'ஏக' ஒரு
 அடைச்சொல்லானால், 5.3.35 முதலிய விதிகளைப் பயன்படுத்தி, மேலே
 கொடுக்கப்பட்ட வடிவங்கள் பெறலாம். அதாவது 'ஏக' என்ற சொல் இரு
 எண்ணுப் பெயரானால் அவ்வாறு சொல்லாக்க முடியும். ஆனால் இச்சொல்
 'மட்டும்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது அவ்விதிகளைப் பயன்படுத்த
 முடியாது. இச்சூத்திரத்தில் 'ஏக' என்ற சொல், வேற்றுமையுருபு எதுவுமின்றி
 பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது சந்த்'ஸ் (யாப்பு) இன் வழுவு மேலே
 கொடுக்கப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகளிலெல்லாம் 'ஏகா' ஒரு பெண்பாற் சொல்,
 அப்படியானால்தான் ஈறு குறிலாம். இல்லாவிட்டால் 'ஏக'வின் ஈறு ஏற்கனவே
 'குறில்' ஆகையால், மேலும் அதைக் குறிலாக்க முடியாது. இக்குறிலாக்கம்
 இச் சொல்லின் வேறு உயிர்களுக்குப் பயன்படுத்த முடியாது. இது இது இறுதி
 உயிருக்குத்தான் பயன்படுத்தக் கூடியது.

6.3.63

ந்யாயோ: ஸம்க்ஞா சந்த்'ஸோர் ப்'ஹிலம்.

நீ (ஈ), ஆப் (ஆ) என்ற பெண்பால் ஒட்டுக்கள், பெயராகவே அல்லது வேத
 மொழியிலோ, காணப்படும்போது, அவைகள் பல வகையில் குறிலாகும்.
 ரேவத்யா: புத்ர: = ரேவதிபுத்ர: 'ரேவதியின் மகன்'

ரோஹிணிபுத்ர:

நாந்தீம் கரோதி: நாந்தீ + க்ரு + ட (3.2.21) = நாந்தீகர: 'நாடகத்தில் முகவுரை
 கூறுபவன்' இங்கு ஈறு குறுகாது.

வேதமொழி: குமாரீம் த்'தாதி குமாரிதா

'பெண் கொடுப்பவன்' 'உர்விதா' 'பூமியையளிப்பவன்' ப்'ால்'கு'னீ' பெள்ளா
 மாஸீ, ஜதூதீச்சந்த்'ஸ் (ஈறு குறுகவில்லை)

'ஆப்' எலிலாயா: வாஹ: = எலிலவஹம் - ஒரு பெயர் லோமகாயா: க்'ருஹம் =
 லோமகாக்'ருஹம் (2.2.8) ஒரு பெயர்.

வேதமொழி அஜாயா: க்ஷீரம் = அஜக்ஷீரம் "ஆட்டுப்பால்" அஜக்ஷீரேண
 ஜலேஹோதி ஊர்ணம்ருதா (ஊர்ணாயா: ம்ருத்) ப்'ருதி'வீம் விஸ்வத'ாயஸம்.

ஊர்ணாஸலித்ரேண கவயோ வயந்தி

ஊர்ணாயா:, ஸீத்ரம் = ஊர்ணாகுத்ரம் 'கம்பளி நூல்'

6.3.64

த்வே ச

நீ, அப் என்ற பெண்பாலொட்டுக்குப் பின் 'த்வ' வரும்போதும்,
 அச்சொற்களினிற்றுதி உயிர் பலவிதமாக குறிலாகும்.

இவ்வகைச் சொற்கள், பெயராக வராது, ஆகவே, இது வேதமொழியை மட்டும்
 கூறுகிறது.

அஜாயா: ப்'ாவ: = அஜாத்வம், அஜத்வயம் "பெண்ணாட்டின் தன்மை"
 ரோஹிணீத்வம், ரோஹிணித்வம்.

6.3.65 இஷ்ட கேஷிகாமாலானாம் சித தூல பரீரீஷி
முதலுறுப்பினராக வரும் இஷ்டகா, இஷ்டகாமலா ஆகிய சொற்களின் இறுதி உயிர், அதாவது 'ஆ', அச்சொற்களைத் தொடர்ந்து முறையே, சித, தூல, பராரின் ஆகியவைகள் வரும்போது குறிலாகும்.
இஷ்டகாபி: சித: இஷ்டகசித: 'செங்கற்களால் குவிக்கப்பட்டது'; இஷ்டிகாயா: தூலம்: இஷ்டிகதூலம் "கோணக் கட்டு"; மாலாம் பரீரீதும் ஸீலம் அஸ்யா: மாலா + பரீரு + ணினி (3.2.78) + ஸீப் (4.1.5) = மாலபராரிணீ - "மாலையை யணிந்துகொள்ளும் வழக்கமுள்ள பெண்" 'இஷ்டக' முதலிய சொற்கள் இறுதியுறுப்பினராக நிற்கும் போதும் அவ்வாறேயாகும். காட்டாக பக்வேஷ்டகசிதம் முஞ்ஜேஷிக தூலம், உத்பலமாலபராரிணீகன்யா.

6.3.66 கி²த்யனவ்யயஸ்ய
அவ்யயங்களைத் தவிர்த்த மற்ற சொற்களுக்குப்பின் 'க²ஐ' இத்தாக் கொண்ட ஒட்டுக்களாலாக்கப்பட்ட சொற்கள் நிற்கும்போது, முதற்சொல்லினிறுதி உயிர் குறிலாகும்.
'க²த்' ஒட்டுக்கள் ²கச் (3.2.38); க²முஞ் (3.4.25) க²ல் (3.3.126); க²ஸ் (3.2.28), கி²ஷ்ணுச் (3.2.57), கு²கஞ் (3.2.57), க்யுன் (3.2.56)
காலிம் ஆத்மானம் மன்யதே: காலீ + 0 + மன் + க²ஸ் = காலீ + மும் + மன் + அஸ் = காலிம் + மன் + ஸ்யன் + அ (3.1.69) + டாப் = காலிம் மன்யா "தன்னைக் கருப்பு என்று கருதுபவன்"
தே³ாஷா-மன்யம்-அஹ: தே³ாஷாமன்யம: இரவுக்காகக் கழியும் பகல்" தி³வாமன்யா ராத்ரி: (அவ்யயம்)

6.3.67 அருர்த்³விஷத³ஐந்தஸ்ய மும்
'க²ஐ' இத்தாக் கொண்ட ஒட்டுக்களாலாக்கப்பட்ட சொற்களுக்கு முன் நிற்கும் (அவ்யயத்தைத் தவிர்த்த மற்ற) அருஸ் 'காயம்' த்³விஷத் 'பகைவன்' உயிரீற்றுச் சொற்கள் ஆகியவைகளின் இறுதி உயிர்களுக்கு முன், 'மும்' இணைக்கப்படும். அரு: துத³தி: அரு: + துத்³ + க²ஸ் (3.2.35) = அரும்-ஸ்-துத்³ + ஸ் + அ = அரும் - 0 - துத்³: = அருந்துத்³: (8.2.23) 'வலிக்கும்', 'காயத்தை எரிக்கும்'; த்³விஷந்தம் தாபயதி: த்³விஷத் + தப் + க²ச் (3.2.39) = த்³விஷ-மும்-த்-தப்-த்³விஷன்- 0 - தப் (4.94; 8.4.-த்³விஷந்தப் 'பகைவனைத் தண்டிப்பவன்' காலிம் மன்யா.

6.3.68 இச: ஏகாசோ அம்பர்த்யய வச்ச
'இச்' பித்தியாஹாரத்தின் ('அ'வைத் தவிர்த்த எல்லா உயிர்களும்) ஒருயிரை இறுதியில் கொண்ட ஓரசைச் சொல்லுக்குப்பின் 'க²ஐ' இத்தாக் கொண்ட ஒட்டுக்களாலாக்கப்பட்ட சொல் தொடரும்போது முதலுறுப்பினருடன் 'அம்' (ஆகமம்) இணைக்கப்படும்.

இந்த 'அம்' வேற்றுமையுருபான 'அம்' போன்று செயற்படும்.

கீ'ம் ஆத்மான்ம மன்யதே = கே'ா-0 + மன் + கீ'ஸ் (3.2.83) = கே'ா + அம் + மன் + ஸ்யன் + அஸ் = கீ'ம் + மன்ய: கீ'ம்மன்ய:

"தன்னை ஒரு பகவாகக் கருதும்"

ஸ்த்ரியம், மன்ய: 'தன்னை ஒரு பெண்ணாகக் கருதும்' இரண்டாம் வேற்றுமையுருப இணைக்கும்போது கீழ்க்கண்ட மாற்றங்கள் ஏற்படும். 'ஆ' பதிலியாதல், முதல் உயிரின் இயல்பைக் கொண்ட உயிர் பதிலியாதல், 'குணம்' ஆதல், 'இயங்' அல்லது 'உவவ்' இன்னத்தல்.

1) காம் மன்ய (6.1.93)

2) ஸ்த்ரீம் மன்ய (6.1.107) பூர்வஸவாண்

3) குண-நரம் மன்ய (7.3.110)

4) இயங், உவவ், - ஸ்ரியம் மன்ய.

ப்'ருவம் மன்ய (6.4.81)

ஆனால் லேக'ா இவ் ப்'ருந் அஸ்யா: லேக'ா ப்'ரு: இதிலிருந்து லேக'ாப்ரம் மன்ய (பலவணைச் சொல்) த்வம்மன்ய: (இச்' அல்ல)

6.3.69

வாசம்யம் புரந்த்'ரௌ ச

வாசம்யம், புரந்த்'ர என்ற சொற்கள் 'அம்' இணைத்து விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்டவை.

வாசம் யச்சதிஉ = வாச் + 0 + யம் + கீ'ச் (3.2.40) = வாசம்யம்: ஒரு விரதமாகத் தன் பேச்சைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளும்.

புரம் + த்'ரு + ணிச் + கீ'ச் (3.2.41) = புரம் - த்'ரு + 0 + அ (3.4.51) = புரந்த்'ர 'இந்திரன்'

6.3.70

காரே ஸத்யாகத்'ஸ்ய

'கார' என்ற சொல் இறுதியுறுப்பினராக நின்று, அதற்கு முன், ஸத் ய, அக'த் என்ற சொற்கள் நிற்கும்போது, முதலுறுப்பினரின் இறுதி உயிர்களுக்குப்பின் 'மும்' (ஆகமம்) வரும்.

ஸத்யம் கரோதி = ஸத்ய + மும் + க்ரு + அன் (3.2.1) = ஸத்யங்கார:

அல்லது ஸத்யஸ்ய கார்:

அக'தங்கார: 'மருத்துவர்'

வா: அஸ்து ஸத்யாகத்'ஸ்ய கார இதி வக்தவ்யம் அஸ்துங்கார:

வா: ப'க்ஷஸ்ய ச்'ந்த்'ஸி காரே மும் வக்தவ்ய:

'ப'க்ஷ' என்ற சொல்லுக்குப்பின், வேத மொழியில் 'மும்' மேற்குறி பிபிட்ட குழுவில் வரும்.

ப'க்ஷம் கரோதி, ப'க்ஷஸ்ய கார: = ப'க்ஷங்கார: 'ஒரு வேள்வியின் திரவியங்களை உணவாக்குபவன்' வேறு இடங்களில் ப'க்ஷகார:

வா: தேனோர் பீவ்யாயாம் மும் வக்தவ்யா:
 'பீவ்ய'வுக்கு முன் நிற்கும் 'தே'னு' என்ற சொல்லின் இறுதி உயிருக்குப்பின்
 'மும்' வரும்.
 தே'னும்பீவ்யா

வா: லோகஸ்ய ப்ருணே மும்வக்தவ்ய:
 'ப்ருண' இறுதியுறுப்பினராகவும், 'லோக' முதலுறுப்பினராகவும் வரும்
 தொகையில், முதலுறுப்பினரின் இறுதி உயிருக்குப்பின் 'மும்' வரும்.
 லோகம்ப்ருண:

வா: இத்யே அனப்'யாஸ'ஸ்ய மும் வக்தவ்ய:
 'அனப்'யாஸ' என்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து 'இத்ய' நிற்கும்போது,
 முதற்சொல்லுக்குப்பின் 'மும்' வரும். அனப்'யாஸ'மித்ய

வா: பீ'ராஷ்ட்ராக்'னயோரிந்தே' மும்வக்தவ்ய:
 பீ'ராஷ்ட்ர, அக்'னி, ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'இந்த' வரும்போது, முன்
 குறிப்பிட்ட சொற்களோடு 'மும்' இணைக்கப்படும்.
 பீ'ராஷ்ட்ரமிந்த', அக்'னிமிந்த':

வா: கிலே அகிலஸ்ய மும்வக்தவ்ய:
 'கில' என்ற சொல், 'கில'வைத் தொடர்ந்து வராமலிருந்தால்
 முதலுறுப்பினருக்குப்பின் 'மும்' இணைக்கப்படும்.
 திமிங்கில: ஆனால் கில்கில:

வா: கில கில இதி வக்தவ்யம்
 'கில்கில' என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராக வரும் போதும் 'மும்'
 வரும்.
 திமிங்கில கில:

வா: உஷ்ண பீத்'ரயோ: கரணே வக்தவ்யம்
 உஷ்ண, பீத்'ர என்ற சொற்களைத் தொடர்ந்து 'கரண' நிற்கும்போது,
 முதலுறுப்பினர்களின் பின் 'மும்' வரும்.
 உஷ்ணங்கரணம், பீத்'ரங்கரணம்

வா: ஸூதோக்'ர ராஜபே'ாஜமேர் வித்யேதேப்'ய:
 உத்தரஸ்ய து'ஹித்ரு ஸப்'தஸ்ய புத்ர ட'ா தே'ஸோ வா வக்தவ்ய
 ஸூத, உக்'ர, ராஜ, பே'ாஜ, மேரு, ஆகியவைகளின் பின்வரும் "து'ஹித்ரு"
 என்ற சொல் நிற்கும்போது அதற்கு 'புத்ர' விருப்பாக ஆதேஸமாகும்.
 'புத்ர'வில் காணப்படும் 'ட' 'நீப்'பின் பொருளைக் கொண்டது.
 ஸூதபுத்ரீ, ஸூதது'ஹிதா

உக்ரபுத்ரீ, உக்ர துஹிதா
 ராஜபுத்ரீ, ராஜதுஹிதா
 போஜபுத்ரீ, போஜதுஹிதா
 மேருபுத்ரீ, மேருதுஹிதா
 'ஸாரங்கரவ' முதலியவைகளிலும், புத்ர' வருமென்பது சிலர் கருத்து,
 'ஸைலபுத்ரீ; என்பவைகளிலும் இவ்வாறு காணப்படும்.

6.3.71

ஸ்யேன திலஸ்ய பாதே ஞே

'ஞ' ஒட்டிணைக்கும்போது "ஸ்யேன," 'தில' என்ற சொற்களின் பின் 'மும்' ஒட்டு, இரண்டாவது உறுப்பினருக்கு முன் வரும்.

ஸ்யேனஸ்ய பாத: அஸ்யாம் கரீடாயாம்:ஸ்யேன பாத + ஞ + டாப் (4.1.4) :
 ஸ்யைன + மும் + பாத் + டாப் = ஸ்யைனம்பாதா ம்ருக்யா 'கமுரு கொண்டு
 வேட்டையாடுதல்' தைலம்பாதா - 'என்னையெறிந்து விளையாடும் ஆட்டம்'
 ஆனால் ஸ்யேனபாத: ('ஞ' ஒட்டு இணைக்கவில்லை)

6.3.72

ராத்ரே: க்ருதி விபீரஷா

'ராத்ரி' என்ற சொல் முதலுறுப்பினராகவும், 'க்ருத்' ஒட்டினாலாக்கப்பட்ட சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் நிற்கும் தொகையின் முதலுறுப்பினரின் இறுதி உயிருக்குப்பின் 'மும்' விருப்பாக இணைக்கப்படும்.
 ராத்ரௌ சரதி: ராத்ரி - சர்ட் (3.2.16)

ராத்ரி + மும் + சர: ராத்ரிம் சர அல்லது ராத்ரி சர

'இரவில் சுற்றுபவன்'

ராத்ரிமட:, ராத்ரியட

இது அப்ராப்த விபீரஷா, 'க்'வை 'இத்தாகக் கொண்ட 'க்ருத்' ஒட்டால் ஆக்கப்பட்ட சொற்களுக்குமுன், 'மும்' கட்டாயமாக வரும்.

ராத்ரிம் மன்யா

6.3.73

ந லோபோ நஞ:

'நஞ' எதிர்மறையொட்டின் 'ந', அது ஒரு தொகையின் முதலுறுப்பினராக வரும்போது கெடும்.

நஞ + பீராஹ்மண: : அப்ராஹ்மண:

நஞ + வருஷல: அவ்ருஷல:

வா: நஞோ நலோபோ அவசேஷே திங்யு ஸங்க்யானம் கர்தவ்யம்
 "கண்டித்தல், நிந்தனை" என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, வினைக்குமுன் வரும் 'நஞ' இன் 'ந' கெடும்.

அபசனி (= நஞ + பசனி) த்வம் ஜால்ம் அகரோஷி த்வம் ஜால்ம்.

6.3.74

தஸ்மானனுடசி

'நஞ' இன் 'ந' கெட்ட பிறகு 'நாட்' (ஆகமம்), உயிரை முதலாகக் கொண்ட

சொற்களுக்கு முன் இணைக்கப்படும். நஞ் + அஸ்'வ : 0 அ + அஸ்'வ (73) : அ + ன் + அஸ்'வ : அனஸ்'வ, அனஜ அனீஸ' 'நுட்' ஆகமம் இரண்டாவது உறுப்பினருக்குமுன் என்று குறிப்பிடாவிட்டால், இது 'நஞ்' உடன் வரும். அப்போது அனனஜ: என்ற வடிவம் 8.3.32இன்படி கிடைக்கும். இத்தகைய வடிவம் இம்மொழியில் ஒத்துக்கொள்ளமுடியாத ஒன்று. ஆகவே, இதைத் தவிர்க்கவே 'நுட்' இரண்டாவது உறுப்பினரோடு வர வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

6.3.75

நப்'ராண் நபாந் நவேதீ' நாஸத்யாநமுசின குல உநக நபும்ஸக நஷத்ரநக்ர நாகே ஷி ப்ரக்ருத்யா நப்'ராஜ் 'மேகம்', நபாத் 'மருமகன்', நவேதீ'ஸ் 'முட்டான்' நாஸத்யா (இருமை முதல் வேற்றுமை) "அஸ்வின இரட்டையர்" நமுசி "ஒரு அசுரனின் பெயர்". நகுல "கீரி, பாண்டவர்களில் ஒருவனின் பெயர்". நக², 'நகம்', நபும்ஸக, நஷத்ர "நட்சத்திரம்", நக்ர 'முதலை நாக 'சுவர்க்கம்' ஆகியவைகளில் எதிர்மறை இடைச்சொல், மாற்றமடையாது (இயல்பு) 1) ந ப்'ராஜதே = ந-ப்'ராஜ் + க்விப் = நப்'ராஜ் (3.2.177); (2) ந பாதி = ந + பா + ஸத்ரு = ந + பா + 0 + அத் = நபாத்; (3) ந வேத்தி = ந + வித்² + அஸுதின் = ந வேத்²ஸ்; (4) ந-ஸத்ய-ஒள:அஸத்யெள, ந அஸத்யெள:நாஸத்ய + ட்³ (7.1.39) நாஸத்யா; (5) ந முஞ்சதி = ந + முச் + கி நமுசி (3.1.135); (6) ந குலம் அஸ்ய = நகுல; (7) நகம் அஸ்ய = நக²; (8) ந ஸத்ரீ நபுமான் = நபும்ஸக; (9) நஷத்ரதே, ஷீயதே வா = நஷத்ர; (10) நக்ரமதி = ந + க்ரம் + ட்³ = நக்ர; (11) ந அகம் அஸ்மின் = நாக.

6.3.76

ஏகாதி'ஸ்' சைகஸ்ய சாது'க் 'ஏக' என்ற சொல்லின் தொடங்கும் சொற்களின் 'நஞ்' மாற்றமடையாது. அந்த 'ஏக'வுடன் 'அது'க் (ஆகமம்) வரும். ஏகேன விம்ஸ'தி = ஏக + அத் + ந விம்ஸ'தி = ஏகாந் ந விம்ஸ'தி '19' 'ஒன்று குறைய இருபது' 'அது'க் முதலுறுப்பினருடன் இணைக்கப்படும். ஆகையால், இரண்டு வடிவங்கள் ஆகும். ஏகாத் ந விம்ஸ'தி; ஏகாந்த விம்ஸ'தி (8.4.45)

6.3.77

நகோ அப்'ராணிஷு அன்யதரஸ்யாம் பிராணியை கட்டாமல் வரும்போது 'நக' என்ற சொல்லின் 'நஞ்' விருப்பாக மாற்றமடையாது. நக²ச்ச'தி = ந + கம் + ட்³ + நக², 0 அக³ = நக², அக³ 'மரம், மலை' ஆனால் அக³: வ்ருஷல: ஸீ'தேன : 'குளிரினால் வ்ருஷலனுக்கு நடக்க முடியவில்லை'

6.3.78

ஸஹஸ்ய ஸ: ஸம்க்'ரூயாயம் ஸஹ 'உடன்', இரண்டாவது உறுப்பினருக்கு முன் ஒரு பெயரை ஆக்கும்போது 'ஸ்'வாகும். ஸஹ அஸ்'வத் தே'ன : ஸ + அஸ்' - வத்தீம் = ஸாஸ்வத்தீம் 'ஒரு காட்டின்

பெயர், ஸபலாஸம்

ஆனால் ஸஹ யோதி¹தவான் = ஸஹ + யத்³ + க்வனிப் (3.2.96) = ஸஹயத்¹வன்
'சேர்ந்து சண்டையிடுதல்'; ஸஹ க்ருத்வன் 'சேர்ந்து பணி செய்தல்'

6.3.79 க்ரந்த⁴ அந்தாதி¹கே ச

"ஒரு நூலின் முடிவுவரை" (க்ரந்த⁴ரந்த) அல்லது 'அதிகம்' என்ற பொருளைச்
கட்டும்போது, 'ஸஹ', இரண்டாவது உறுப்பினருக்கு முன் 'ஸ்' ஆகும்.
ஸஹ கலயா (=கலா-அந்தம்) = ஸஹ + கலா = ஸகவம் (2.1.6) 'கல்' என்ற
பகுதி வரையிலும்; ஸமுஹூர்தம்.

2) த்ரோணேன ஸஹ க்ரீர் = ஸத்¹ரோண க்ரீர் (2.2.28) ஒரு 'த்ரோண'
அளவை அதிகமாகக் கொண்ட 'க்ரீரி' அ ளவு.

6.3.80 த்விதீயே சானுபாக்²யே

நேரில் பார்க்காத (அனுபாக்²யே) ஒரு பொருளை இரண்டாவதாகக் கொண்ட
இறுதியுறுப்பினருக்குமுன் நிற்கும் 'ஸஹ'வுக்கு 'ஸ்' பதிலியாகும்.

அக்³னி னா ஸஹ கபோத:ஸ+ அக்³னி: கபோத: ஸாக்³னி கபோத:

"எங்கேயோ, தீ பரவியிருக்கிறது என்பதையறிவிக்கும் (அது
காணப்படுவதால்) புறா" ஸபிஸாசா வாத்யா 'புயல் எங்கோ
வீசுவதையறிவிக்கும் பிசாக' இவ்வெடுத்துக்காட்டுகளில், புறா, புயல்
ஆகியவைகள் காணப்படுபவை. ஆனால், தீ, பிசாக ஆகியவைகள் நேரில்
காணப்படாதவை, ஆனால் இவைகளிருப்பதற்கு, புறா, பிசாக அறிகுறியாகும்.

6.3.81 அவ்யயிபாவே சாகாலே

இரண்டாவது உறுப்பினர் காலத்தைச் சுட்டாத சொல்லாக நிற்கும்
அவ்யயிபாவத் தொகையில் (முதலுறுப்பினராக நிற்கும்) 'ஸஹ'வுக்குப்
பதிலியாக 'ஸ்' வரும்.

ஸஹ சக்ரேண தே⁴ஹி ஸசக்ரம்

தே⁴ஹி "சக்கரத்துடன் வை"; ஸஹ து¹ரயா ப்ராஜ: ஸது¹ரம் ப்ராஜ "ஏருடன்
ஒட்டு", ஆனால் ஸஹ பூர்வாஹ்ண "காலையோடு"

6.3.82 வா உபஸர்ஜனஸ்ய

பஹி வரீ¹ஹித் தொகையில் (உபஸர்ஜன) இறுதியுறுப்பினருக்கு முன் நிற்கும்
'ஸஹ'வுக்குப் பதிலியாக 'ஸ்' விருப்பாக வரும்.

புத்ரேண ஸஹ = ஸபுத்ர:; ஸஹ புத்ர: (2.2.28) "பிள்ளையோடு" ஆனால்
ஸஹயத்¹வன்

6.3.83 ப்ரக்ருத்யா ஸி¹ஷ்யகோ வத்ஸ ஹலேஷி

கோ, வத்ஸ, ஹல என்ற சொற்களைத் தவிர்த்த மற்ற சொற்கள்
இறுதியுறுப்பினராக நிற்கும்போது, 'வாழ்த்து' என்ற பொருளை அத்தொகை

கட்டும்போது, முதலுறுப்பினராக 'ஸஹ' இயல்பாக நிற்கும் அதாவது 'ஸ்' ஆகாது ஸ்வஸ்தி தே'வதத்தாய ஸஹபுத்ராய 'தன் மகனோடு கூட தேவதத்தன் நன்மைபடையட்டும்'. ஆனால் ஸ்வஸ்தி ப'வதே ஸக'வே/ஸஹக'வே "தங்களுடைய மாடுகளுடன், தங்களுக்கு நன்மை பயக்கட்டும்" ஸ்வஸ்தி ப'வதே ஸவத்ஸாய/ஸஹ வத்ஸாய ஸ்வஸ்தி ப'வதே ஸஹலாய/ஸஹஹலாய

6.3.84 ஸமானஸ்ய ச'ந்த'ஸி அமூர்த'ப்ரப'ருத் யுத'ர்கேஷி
வேதமொழியில், மூர்த'ன் 'தலை, ப்ரப'ருதி 'தொடக்கம்' உத'ர்க 'பலன்' ஆகியவற்றைத் தவிர்த்த ஏனைய சொற்கள் ஸமான "இணையான ஸமான ஒப்பான" என்ற சொல்லுக்குப்பின் நிற்கும்போது 'ஸ்', அதற்குப் பதிலியாக வரும்.
ஸக'ர்ப'ய: (ஸமானே க'ர்பே ப'வ:) (4.4.114) அனுப்'ராதா 'ஒரே வயிற்றுத் தம்பி' அனுஸக'ர ஸயூத'ய ஆனால் ஸமான மூர்த'ர, ஸமான ப்ரப'ருத'ய, ஸமானோத'ர்க:

6.3.85 ஜ்யோதிஸ் ஜனபத' ராத்ரி நாயி' நாம கோத்ர ரூப ஸ்த'ான வர்ண வயோவசன ப'ந்து'ஷி
ஜ்யோதிஸ் 'வெளிச்சம்', ஜனபத' 'மக்கள் வாழுமிடம் ராத்ரி 'இரவு', நாயி' 'தொப்பூழ்', நாமன் 'பெயர்' கோத்ர 'குடும்பம், பரம்பரை', ரூப 'வடிவம்' ஸ்த'ான 'இடம்', வர்ண 'நிறம்', வயஸ், 'வயது', வசன 'சொல்', பந்து' 'உறவினர்' ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'ஸமான'வுக்கு 'ஸ்' பதிலியாகும்.
ஸமானம் ஜ்யோதிர் அஸ்ய : ஸஜ்யோதிஸ் 'ஒப்பான ஒளியைக் கொண்ட'; ஸஜனபத, "ஒரே நாட்டைச் சேர்ந்த", ஸராத்ரி 'ஒரே இரவைக் கொண்ட", ஸநாயி' "ஒரே தொப்பூழ் அல்லது மையத்தைக் கொண்ட", ஸநாமன் 'ஒத்த பெயரைக் கொண்ட', ஸகோத்ர 'ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அல்லது ஒரே பரம்பரையில் வந்த', ஸரூப 'இணையான வடிவம் கொண்ட' ஸஸ்த'ான 'ஒரே இடத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்', ஸவர்ண 'ஒரே நிறத்தைக் கொண்ட, ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்த (ஒலியியல்), ஸவஸ் 'ஒத்த வயதான', ஸவசன 'ஒத்த பேச்சும் பேசும்' ஸப'ந்து' 'பொதுவான உறவினரைக் கொண்ட'

6.3.86 சரணே ப்ரஹ்மசாரிணி
ப்ரஹ்மசாரின் 'வேதம் படிக்கும் மாணவன்' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் 'ஸமான'வுக்குப் பதிலியாக 'வேதத்தின் கிளை' யென்ற பொருளைச் சுட்டும்போது 'ஸ்' வரும்.
ஸமான: ப்ரஹ்மசாரீ:ஸப்'ரஹ்மசாரீ "வேதத்தின் ஒரே ஸாகையைப் பயிலும் ஒரே வகுப்பு மாணவன்"

6.3.87 தீர்தே' யே
தீர்த' 'ஆசிரியர், குரு' என்ற சொல்லோடு 'ய' (யத்) ஒட்டு இணைக்கப்பட்டு

நிற்கும்போது, அச்சொல்லுக்கு முன் வரும் 'ஸமான'வுக்கு 'ஸ்' பதிலியாகும். ஸமான தீர்தே' வாஸ் (4.4.107) : ஸ தீர்த்ய: 'ஒரே ஆகிரியரின் மாணவர்கள்'

6.3.88 விபி'ாஷோத'ரே

உத'ர' கருப்பை' என்ற சொல், 'ய' (யத்) உடன் வந்து, அச்சொல்லுக்கு முன் 'ஸமான' நிற்கும்போது, 'ஸ்' விருப்பாக, 'ஸமா'வுக்குப் பதிலியாகும். ஸமான உத'ரே ஸ'மித: = ஸ + உத'ர' + ய (4.4.100) : ஸோத'ர்ய அல்லது ஸமானோத'ர்ய (4.4.108) 'ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள்'

6.3.89 த்'ருக்' த்'ருஸ' வதுஷெ

த்'ருஸ்', த்'ருஸ', 'காண்பவன்', வதுப் ஒட்டு ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'ஸமான' வுக்குப் பதிலியாக 'ஸ்' வரும். ஸமானம் பஸ்'யதி = ஸமான + த்'ருஸ் + க்வின் = ஸத்'ருஸ், ஸத்'ருஸ் + கன் = ஸத்'ருஸ: (3.2.60 வார்த்திகம்) 'ஒப்பான, இணையான'

வா: த்'ருஷே ச இதி வக்தவ்யம்
'த்'ருஷ' வுக்கு முன்னும் அவ்வாறே ஸத்'ருஷ.
த்ருஸ் + க்ஸ = த்ருஷ (3.2.60) வார்த்திகம்
தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களுக்காக 'வத்' இச்சூத்திரத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

6.3.90 இதம் கிமோ'ஸ் கீ

'த்'ருக்', 'த்'ருஸ', 'வத்' ஒட்டு ஆகியவைகளுக்குமுன் நிற்கும் 'இதம்' இது என்ற சொல்லுக்குப் பதிலியாக 'ஈ'யும், கிம் 'யார்'? எது? என்ன?' உக்குப் பதிலியாக 'கீ'யும் வரும்.

இதம் + த்'ருஸ்/த்'ருஸ' = ஈத்'ருஸ்ஸ, ஈத்'ருஸ' "இதைப் போன்ற"
இதம் + வதுப் = ஈ + க்' + அதுப் (5.24) ஈ - இய் - அத் (7.1.2) = ஐ - இய் + அத் (4.1.48) = இயத் 'இவ்வளவு'
கிம் த்'ருஸ்/த்'ருஸ' = கீத்'ருஸ், கீத்'ருஸ' 'யாரைப் போன்ற, எதைப் போன்ற'; கியத் 'எவ்வளவு'

வா: த்ருஷே ச இதி வக்தவ்யம்
'த்ருஷ' வுக்கு முன்னும் அவ்வாறே ஈத்'ருஷ; கீத்'ருஷ:

6.3.91 ஆ ஸர்வ நாம்ன:

த்'ருஸ்', த்'ருஸ', 'வத்' ஒட்டு ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் மாற்றுப் பெயர்களின் (ஸர்வநாமன்) இறுதியுயிருக்குப் பதிலியாக 'ஆ' வரும்.
தத்' + த்'ருஸ்/த்'ருஸ' = த-ஆ-த்'ருஸ், த்'ருஸ = தாத்'ருஸ், தாத்'ருஸ' 'அதைப்போன்ற, தாவத்'-அவ்வளவு' யாத்ருஸ்', யாத்ருஸ (யத் த்ருஸ்/

த்ருஸ) 'எதைப்போன்ற' (யத்-சார்பு மாற்றுப் பெயர்)
யாவத் 'அவ்வளவு, அத்தனை'

வா: த்ருசேஷ ச இதி வக்தவ்யம்
தாத்ருசேஷ: யாத்ருசேஷ:

6.3.92 விஷ்வக் தே'வயோஸ்' ச டேரத்ரீயஞ்சதௌ வப்ரத்யயே
விஷ்வக், "எல்லா இடங்களுக்கும் செல்கிற", தேவ 'கடவுள்', மாற்றுப்
பெயர்கள் ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'வ'வுடன் 'அஞ்ச்' நிற்கும்போது
முதலுறுப்பினர்களின் இறுதியைக்குப் பதிலியாக 'அத்ரி' வரும்.
விஷ்வக் அஞ்சதி: விஷ்வஞ்ச் + அஞ்ச் + க்வின்: விஷ்வ- அத்ரி + அஞ்ச் +
0 (6.1.87) = விஷ்வத்ரீயஞ்ச் 'எல்லா இடத்திலும் பரந்து நிற்கும்'; த் + அஞ்ச்
+ க்வின்: த்-அத்ரி + அஞ்ச் + 0 = தத்ரீயஞ்ச் 'அதை நோக்கித் திரும்பிய
யத்ரீயஞ்ச்'

வா: ச்ந்த'ஸி ஸ்த்ரியாம் ப்ஹூஸமிதி வக்தவ்யம்.
வேத மொழியில் பெண்பாற் சொற்களுக்குமுன் பலவகையாக இவ் வாராகும்.
விஸ்வாசீ, க்'ருதாசீ ஆகியவைகளில் 'அத்ரி' பதிலியாக வரவில்லை.
'கத்ரி'யில் 'அத்ரி' பதிலியாகும்.
கிம் + அஞ்ச் + க்வீ: கத்ரி + அஞ்ச் + க்வீ: கத்ரி'

6.3.93 ஸம்: ஸமி
'வ' ஒட்டுடன் வரும் 'அஞ்ச்' உக்கு முன் நிற்கும் 'ஸம் உக்குப் பதிலியாக
'ஸமி' வரும்.
ஸம் + அஞ்ச் + க்வின்: ஸமி + அஞ்ச் + 0 = ஸம்யஞ்ச் 'ஒன்றாக ஒரே திசையை
நோக்கும்'

6.3.94 திரஸ்' திர்யலோபே
'வ'வுடன் வரும் 'அஞ்ச்' உக்கு முன் நிற்கும் திரஸ் 'குறுக்கே, அப்பால்' என்ற
சொல்லுக்குப் பதிலியாக 'திரி' என்ற சொல் 'அஞ்ச்'இன் 'அ' கெடாமல்
நிற்கும்போது வரும்.
திரஸ் + அஞ்ச் + க்வின்: திரி + அஞ்ச் + 0 = திர்யஞ்ச்
திர்யஞ்சௌ, திர்யஞ்ச:
ஆனால் திரஸ் + அஞ்ச் + க்வின் ஸ'ஸ் அல்லது, டா, (அ)வே, (அ) நங் =
திரஸ்-ச:, திரஸ்சா, திரஸ்சே திரஸ்ச: இவைகளில் 'அஞ்ச்' இன் 'அ'
கெடுகிறது.

6.3.95 ஸஹஸ்ய ஸத்ரி:
'வ'வுடன் வரும் 'அஞ்ச்' உக்கு முன் நிற்கும் 'ஸஹ'வுக்குப் பதிலியாக 'ஸத்ரி'
வரும்.

ஸஹ-அருச் + க்வின் = ஸத்¹ரி + அருச் + 0 = ஸத்¹ரியருச் 'ஒரே திரையில் திரும்பிய'

ஆனால் ஸத்¹ரிசு, ஸத்¹ரிசா.

6.3.96 ஸத்¹ மாத¹ ஸத்²யோஸ் ச²ந்த¹ஸி

மாத¹ 'போதையூட்டும்', ஸத்² 'நிற்கும், இருக்கும்' ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'ஸஹ வுக்குப் பதிலியாக ஸத்¹' வரும்.

ஸஹ மதே¹ன வாதே¹: ஸத்¹மத்³ சேர்ந்து குடித்தல் ஸஹ திஷ்ட¹தி: ஸத்¹ + ஸத்² + க (3.2.4) ஸத்¹ஸத்² சேர்ந்து நின்றல்

6.3.97 த்வயந்தருபஸர்கே³யோ அப ஈத்

த்³வி 'இரண்டு', அந்தர் 'உள்ளே' உபசர்க்கம் ஆகியவைகளுக்குப்பின் நிற்கும் அப் 'அண்ணா' என்ற சொல்லின் முதலிலுயிருக்குப் பதிலியாக ஈத் (ஈ) வரும்.

த்³விர க்தா: அப அஸமின் = த்³வி + அப் + அ (5.4.74) = த்³வீப: தீவ்

அந்தர் க்தா: ஆப: அஸமின்: அந்தரீப: தீவ்; ஸம்க்தா: அப:

அஸமின் - ஸமீபம் 'அருகே' வீபம், நீபம்

வா: ஸமாய ஈத்வே ப்ரதிதே¹ வக்தவ்ய:

'ஸமாய'வோடு, 'ஈத்' வருவதற்குத் தடை விதித்தல் வேண்டும். ஸமாயம் நாம தே³வயஜ்ஜம்.

வா: ஈத்வமனவாணாதி¹தி வக்தவ்யம்

'அ'வை யீறாகக் கொண்ட உபசர்க்கத்துக்குப்பின் 'அப்' வரும் போது 'ஈத்' வராது, ப்ராபம், ப்ராபம் வினையுரிச் சொல்லைப் பொதுவாக உபசர்க்கம் எனப்படும். ஆகவே, அதை 'அப்' போன்ற ஒரு பெயருக்குப் பயன்படுத்த முடியாது.

இது 'ப்' முதலியவைகளைச் சுட்டும். இங்கு இச்சொல்.

6.3.98 ஊத¹னோர் தே¹ஸே

'அனு'வுக்குப் பின் வரும் 'அப்'பின் முதலுயிரான 'அ'வுக்குப் பதிலியாக 'ஊ', இச்சொல் ஒரு இடத்தைச் சுட்டும்போது வரும்.

அனுக்²த: அப அஸமின்: அனு + அப் + அ: அனு + உப்

அ: அனூப 'ஒரு இடத்தின் பெயர்'

ஆனால் அன்வீப - 'தண்ணீரான'

6.3.99 அஷஷ்டயத்ருதீய ஸத்¹ஸ்யான்யஸ்ய து¹காஸீராஸா¹ உஸ்தா¹ஸ்தி¹

தோத்ஸீகோதி காரக ராக¹ச்சேஷி ஆ¹ஸ் 'வாழ்த்து', ஆஸா¹ 'நம்பிக்கை', ஆஸ்தா¹ 'மதிப்பு' ஆஸ்தி¹த 'வசிக்கும்', உத்ஸூக 'ஆர்வமுள்ள', ஊதி 'உதவி', காரக 'செய்வவன்', ராக 'காதல்', ஆகியவைகளும், ச² ஒட்டு, இவைகளுக்கு முன் நிற்கும் மூன்றாம் அல்லது ஆறாம் வேற்றுமையுருபுகளை யீறாகக்

கொள்ளாத அன்ய 'மற்ற, மற்றது, வேறு' என்ற சொல்லுக்குப்பின் 'து'க் (ஆகமம்) வரும்.

அன்ய: ஆஸீ : அன்யதாஸீஸ் - "வேறு வாழ்த்து";

அன்யதாஸீஸ் "வேறு ஆசை"

அன்யதாஸீத்தி

6.3.100 அர்தே' வியாஷா

'அன்ய'வைத் தொடர்ந்து 'அர்த' நிற்கும்போது மேலே கூறிய 'து'க் விருப்பாக வரும்.

அன்ய + அர்தம் : அன்யார்தம் அல்லது அன்யதார்தம்

6.3.101 கோ: கத்தத்புருஷே அசி

உயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட சொல்லையிறுதி யுருப்பினராகக் கொண்ட தத்புருஷத் தொகையில், அச் சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் 'கு' கெட்ட என்ற சொல்லுக்குப் பதிலியாக 'கத்' (அல்லது கத்) வரும்.

கு + அஸ்வ = கத்ஸ்வ 'மட்டமான குதிரை'

கு + அஜ = கத்ஜ 'மட்டமான ஆடு'

கு + அன்ன = கத்'ன்ன 'கெட்ட அல்லது பழைய உணவு'

ஆனால் கு + ப்'ராஹ்மண = 'கெட்ட பிராம்மணன்'

வா: கத்'பாவே த்ராவுபஸம்க்'யானம்

த்ரய 'முன்று' வுக்கு முன் நிற்கும் 'கு'வுக்குப் பதிலியாக 'கத்' வரும் .

குத்ஸிதாஸ் த்ரய: கத்த்ரய:

6.3.102 ரத்' வத்யோஸ்' ச

ரத்' தேர், வத்' பேச்சாளர் ஆகியவைகளுக்கும் முன், நிற்கும் 'கு'வுக்குப் பதிலியாக 'கத்' வரும். கு + ரத் = கத்'ரத்: 'மட்டமான தேர்'

கு + வத் = கத்'வத்: 'மோசமான பேச்சாளர்'

6.3.103 த்ருணே ச ஜாதௌ

ஒரினத்தைச் சுட்டும்போது, 'த்ருண' (புல்) வுக்கு முன் நிற்கும் 'கு'வுக்குப் பதிலியாக 'கத்' வரும் கு + த்ருண: = கத்த்ருண; 'ஒரு வகைப் புல்' ஆனால் குத்ஸிதம் த்ருணம் குத்ருணம் 'கெட்டுப்போனபுல்'

6.3.104 கா பத்யக்ஷயோ:

பதி'ன் 'பாதை, சாலை' அக்ஷி 'கண்' ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'கு'வுக்குப் பதிலியாக 'கா' வரும்.

கு + பதி'ன் = காபத்' 'மோசமான சாலை'

கு + அக்ஷி = காக்ஷா 'தீங்கான கண்'

6.3.105 ஈஷத்'தே'ச

"சிறிது, கொஞ்சம், குறைவு" என்ற பொருளைச் சுட்டும் போது த த்புருஷத் தொகையின் இறுதியுறுப்பினருக்கு முன் நிற்கும் 'கு'வுக்கு 'கா' பதிலியாகும். ஈஷத்'மது'ரம், கா மது'ரம்" "சிறிது இனிப்பான, "காலவண" "சிறிது உப்பான" உயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட சொற்கள் தொடரும்போது 'கா' பதிலியாகும்.

கா உஷ்ணம் : கோஷ்ணம் 'சிறிது சூடான'

6.3.106 விப'ாஷா புருஷே

'புருஷ' 'ஆள்' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் 'கு'வுக்கு விருப்பாக 'கா' பதிலியாகும்.

கு + புருஷ : கு புருஷ : அல்லது, காபுருஷ;

'இகமுத்தக்க மனிதன்' 'குறைந்த, சிறிது' என்ற பொருளில் 'கா' கட்டாயமாக வரும்.

ஈஷத் புருஷ: காபுருஷ: 'மனிதனைவிடக் குறைந்த'

6.3.107 கவஞ்ச உஷ்ணே

உஷ்ண 'சூடு' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் 'கு' வுக்குப் பதிலியாக 'கா'வும், 'கவங்' உம் வரும். (இது சிறிது என்ற பொருளில் வரும்)

கவோஷ்ணம், கோஷ்ணம், கது'ஷ்ணம் "வெது வெதுப்பான, சிறிது சூடான"

6.3.108 பதி' சச்ச'ந்த'ஸி

வேத மொழியில் 'பதி'ன்' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் 'கு' வுக்குப் பதிலியாக 'கா'வும் 'வங்' உம் வரும் 'கு'வும் வரும்.

கவ பத', காபத', குபத' : 'மோசமான சாலை'

6.3.109 ப்ருஷோத'ராதீ'னி யதே'ா பதி'ஷ்டம்

'ப்ருஷோத'ர' முதலிய தொகைகளில் காணப்படும் மறைதல் 'லோப' வருதல் (ஆகம) எழுத்துக்களின் மாற்றம் (வ்ண விகாரா): ஆ கியவைகள் இலக்கண நூல்களில் குறிப்பிடப்படாவிட்டாலும் அவைகள் ஒப்புக் கொள்ளத் தக்கவைதான். பழக்கத்தில் இருப்பதால், இலக்கண ஆசிரியர்களால் கற்பிக்கப்பட்டவைகளென்றுதான் கருதவேண்டும். விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட இவ்வ குப்பைச் சேர்ந்த சொற்கள், குறிப்பிட்ட விதிகளுக்குப்பட்டவைய ல்ல. ப்ருஷத்' உத'ரம் யஸ்ய-ப்ருஷ-ஓ + உத'ர : ப்ருஷோத'ர, "புள்ளிகள் உள்ள வயிற்றையுடைய" 'ப்ருஷத்' உத'வானம் யஸ்ய-ப்ருஷோத'வானம்; வாரிவாஹை: வலாஹை: 'மேகம்'

முதலுறுப்பினரின் 'வ'வும், இரண்டாவது உறுப்பினரின் 'வ'வும், இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலெழுத்தான 'வ'வுக்குப் பதிலியாக 'ல'வும் (ஆதேசம்) சேர்ந்து வலாஹை: என்றாகிறது; ஜீவளஸ்ய மூத: ஜீமூத: 'மேகம்' இங்கு முதலுறுப்பினரின் 'வன' கெடுகிறது.

ஸ'வா'னாம் ஸ'ய'னம்=ஸ்'மஸா'னம் 'கடுகாடு, இடுகாடு' ஸ'வ=ஸ்ம்.
ஸயன=ஸா'ன; ஊர்தீ'வம் உகம்ஸ்ய உலூஉகலம் 'உலக்கை; ஊர்தீ'வ=உலூ,
உக-க'ல பிஸி'தாஸ'-பிஸா'ச: பிஸி'த: பிஸா', ஆஸ'-ச; ப்ருவந்தோ அஸ்யாம்
ஸீ'தந்தி ப்ருஸீ; மஹ்யாம் ரௌதீதி மஹூர்:

வா: தி'க'ஸ'ப்த'ஸ்ய உத்தரஸ்ய தீரஸ்ய தார பீ'வோ வா பீ'வதி
'திசை'யைக் குறிக்குக் சொல்லுக்குப் பின் நிற்கும் 'தீர' என்ற சொல்லுக்கு
'தார' விருப்பாக பதிலியாகும். திக்ஷிணதீரம், அல்லது திக்ஷிண தாரம்

வா: வாகோவாதே' டீ'தவம் ச லபீ'வஸ்'
சோத்தர பதீ'ஸ்பேகி ப்ரத்யயே பீ'வதி
'வாக்'வாத' என்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து 'இங்' ஒட்டு நிற்கும்போது
முதற்சொல்லினிறுதியெழுத்துக்கு 'டீ' பதிலியாகும். இரண்டாவது
சொல்லின் ஈறுக்கு 'ல' பதிலியாகும்.
வாக்'வாதீ'-வாட்'வாத:-வாட்'வால:
வாட்'வால + இங் = வாட்'வாலி:

வா: ஷ ஷ உத்வம் தீ'ந்ரு தீ'ஸ தீ'ஸ'தீ'தர பதீ' தேஷ்டுத்வம் ச
'தீ'ந்ரு, தீ'ஸ, தீ'ஸ ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'ஷஷ்' இன் ஈறுக்கு 'உ'
பதிலியாகும், இரண்டாவது சொல்லின் முதலெழுத்துக்குப் பதிலியாக
'டீ'வரும்.

ஷட்' தீ'ந்தா அஸ்ய = ஷஷ் + தீ'ந்த:
ஷஉ + டீ'ந்த = ஷோடன் 'ஆறு பற்கள்'
ஷட் ச தீ'ஸ'ச ஷோடஸ' (16)

வா: தீ'ஸ' வா ஷஷ டீ'தவம் பீ'வதி உத்தரபதீ'தே'ஸ் ச ஷ்டுத்வம்
'தீ'ஸ' 'ஷஷ்' ஒடு வரும் போது 'டீ' விருப்பாக வரும்.

ஷட்'தீ'ஸ' ஷோடீ'

ஷஷ் + தீ'ஸ = ஷட்'தீ'ஸ

ஷஷ் + தீ'ஸ = ஷ உ தீ'ஸ ஷோ தீ'ஸ ஷோடீ'

'தா'ஸ' என்ற பன்மைச் சொல் இங்கு காணப்படுகிறது.

இது "பல பகுதிகளில் அல்லது 'பலவகையில்' என்ற பொருளை இது
குறிக்கும்." இங்கு இது ஒரு ஒட்டாகச் செயற்படும். ஆகவே ஷட் தீ'தாதி
அல்லது தீ'யதி என்ற இடங்களில் இது செயற்படாது. ஷட்'தீ'ஸ.

வா: து'ரோ தீ'ஸ' நாஸ' தீ'பீ' தீ'யேஷு

உத்வம் வக்தவ்யம் உத்தர பதீ'தே'ஸ் ச ஷ்டுத்வம் தீ'ஸ', நாஸ', தீ'பீ' தீ'ய
என்ற சொற்களுக்கு முன் நிற்கும் 'து' இன் இறுதியெழுத்துக்குப் பதிலியாக
'உ' வரும்.

இரண்டாவதாக நிற்குஞ் சொற்களின் முதலெழுத்துக்குப் பதிலியாக வளை
நா'வொலி வரும்.

துக்கேன தாஸ்பதே நாஸ்யதே தப்யதே

சய: தூடாஸ: தூணாஸ: தூட்டி:

துஷ்டம் தப்யாதி: தூட்டி:

துர் தாஸ: தூட்டாஸ: தூட்டாஸ:

வா: ஸ்வரோ ரோஹதௌ உசந்த்ஸ்யுத்வம் வக்தவ்யம்.

வேதமொழியில் 'ஸ்வர' என்ற சொல்லின் பின் 'ருஹ்' நிற்கும்போது, 'ஸ்வர' விளிநுதியெழுத்துக்குப் பதிலியாக 'உ' வரும்.

ஜாய ஏஹி ஸ்வோ ரோஹாவ

வா: பீவோபவஸனா தீனாம் ச வோபோ வக்தவ்ய:

வேத மொழியில் பீவஸ், பபஸ் ஆகியவைகளின் இறுதியெழுத்துக்கள் கெடும். பீவோபவஸனானாம், பயோபவஸனானாம்.

6.3.110 ஸங்க்யா விஸாய பூர்வஸ்யாஹ்நஸ்யான்ய தரஸ்யாம் நௌ

என்னுப் பெயர், அல்லது 'வி' அல்லது ஸாய 'மாலை' ஆகியவைகளுக்கு முன் ஏழாம் வேற்றுமையில் (நௌ) அமையும் 'அஹன்' என்ற சொல் நிற்கும்போது, 'அஹன்' அச்சொல்லுக்குப் பதிலியாக விருப்பாக வரும்.

த்வயோர் அஹ்நயோர் பவ: த்வி + அஹன் + ட்ஞ் (2.15; 4.3.11) = த்வி + அஹன் + ஓ (4.1.88) = த்வி + அஹன் + ட்ஞ் (5.4.91) = த்வி + அஹன் + ட்ஞ் (5.4.88) = த்வய-அஹன் ஓ - அ (4.1.43) த்வய - அஹன் + நி = த்வயஹனி, அ ல்லது த்வயஹனி

வ்யபக்தம் அஹ: வ்யஹ்ந: தஸ்யின் வ்யஹ்நி,

வ்யஹ்நி.

ஸாயம் அஹ்ந: ஸாயாஹ்ந: தஸ்யின் ஸாயாஹ்நி, ஸாயாஹ்நி.

இதைத்தவிர, த்வயஹ்நே, வ்யஹ்நே, ஸாயாஹ்நே என்ற வடிவங்களும் காணப்படும்.

இவைகள் ஏகதேஸிஸமாஸ: எனப்படுபவை. இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட சொற்களைத் தவிர, வேறு சொற்களுடனும், 'அஹன்' இணைக்கப்பட்டு தொகையாகும் என்பதை இச்சூத்திரம் கட்டுகிறது. மத்யாஹ்ந: = மத்யம் அஹ்ந:

ஆனாஸ பூர்வாஹ்நே, அபராஹ்நே

6.3.111 டீர லோபே பூர்வஸ்ய தீர்கோ அண:

'டீ, ரீ' ஆகிய எழுத்துக்கள் கெடும்போது, அவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'அண்' (அ.இ.உ) உயிர்கள் நீட்டிக்கும் லிஹ் + க்த: லிட் + க்த (8.2.31) = லிட் + தீ (8.2.40) = லிட் + ட் (8.4.1) = லி ஓ + ட் (8.3.13) = லிட் - 'நக்கிய' உபகட்டம்.

அக்னி + ஸு + ரதீ + ஸு = அக்னி + ரு + ரதீ + ரு (8.2.66) = அக்னீர் ரதீ: (8.3.15) = அக்னி ஓ ரதீ: (8.3.14) = அக்னீ ரதீ: 'நெருப்ப்தேர்' இத்தூரதீ:

புனா ரக்தம் வாஸ: (புனர் + ரக்தம் = புனாரக்தம்) ப்ராதா ராஜக்ரய: (ப்ராதர் ராஜக்ரய:)

6.3.112 ஸஹி வஹோ ரோட வர்ணஸ்ய

ஸஹ் 'தாங்கு', வஹ் 'எடுத்துக்கொண்டு போன' சுமந்து செல்' என்ற வினைகளின் 'டீ' கெடும்போது அதற்கு முன் நிற்கும் 'அ' (குறிலும், நெடிலும்)வுக்கு 'ஒ' பதிலியாகும்.

ஸஹ் + துமுன் = ஸட்³ + தும் = ஸட்³ + து¹ம்

ஸ 0 + து¹ம் = ஸோடு¹ம் 'தாங்க' ஸஹ் + த்ருன்/தவ்ய = ஸோட்¹ரு, ஸோட்¹வ்ய வஹ் + த்ருன் = வட்⁴ + த்¹ருன் = வ 0 - ட்³ரு வோட்⁴ரு ஆனால் வஹ் + க்த = உஹ் - க்த = உட்⁴ + த்¹, உட்⁴ + ட்³ = உ 0 - ட்⁴ = ஊட்⁴, 'எடுத்துக்கொண்டு சென்ற'

6.3.113 ஸாட்¹யை ஸாட்¹வா ஸாட்⁴தி நிக்மே

வேதமொழியில் காணப்படும் ஸாட்¹யை, ஸாட்¹வா ஸாட்⁴ என்ற சொற்கள் நிபாதனங்களாகும்.

ஸாட்¹யை ஸமந்தாத், ஸாட்¹ வா ஸுத்ருன் ஸஹ் + த்¹யைன்/க்த்வா = ஸட்⁴ + த்¹யைன், க்த்வா = ஸட்⁴ + ட்¹யைன்/ட்¹வா, ஸ 0 - ட்¹யை, = ஸட்¹யை, ஸ 0 - ட்¹வா ஸட்¹வா 'வியாபித்து' அல்லது 'வென்று' (இங்கு 'ஒ' 'அ'வுக்குப் பதிலியாக வரவில்லை)

ஸஹ் + த்ருன் = ஸட்⁴ + த்¹ருன் = ஸட்⁴ + ட்¹ருன் = ஸ 0 - ட்¹ருன் = ஸாட்⁴ரு 'வென்றவன்'

பேச்சு மொழியில் ஸோட்¹வா, ஸோட்⁴ா

6.3.114 ஸம்ஹிதாயாம்

தொடர்ந்த பேச்சில் இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். இதிலிருந்து இப்பாதத்தின் முடிவுவரை, இச்சூத்திரத்தில் காணப்படும் ஸம்ஹிதாயாம் (தொடர்ந்த பேச்சில்) அனு விருத்தியாகும்.

6.3.115 கர்ணே லக்ஷணஸ்பாவிஷ்டாஷ்டபஞ்ச மணி பி¹ன்னக்சி²ன்ன சி²த்¹ர

ஸ்ருவ ஸ்வஸ்திகஸ்ய

விஷ்ட 'துளைத்த', அஷ்டன் '8', பஞ்சன் '5', மணி 'மணி', பி¹ன்ன 'பிளந்த', சி²ன்ன 'பிளந்த', கிழிந்த' சி²த்¹ர 'துவாரமிட்ட', ஸ்ருவ 'கரண்டி' ஸ்வஸ்திக 'கவஸ்திக அடையாளம்'

ஆகியவைகளைத் தவிர்த்து மற்ற அடையாளம் குறியென்ற பொருளைச் சுட்டும் சொற்கள் முதலுறுப்பினராகவும், கர்ண 'க' என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் அமைந்ததொகையில் முதலுறுப்பினரின் இறுதியுயிர் நெடிலாகும்.

தூதர் கர்ணே யஸ்ய = தூதர்கர்ண 'காதில் அரிவாள் குறியுடைய' ஆனால், விஷ்ட கர்ண, அஷ்ட கர்ண, பஞ்ச கர்ண, மணிகர்ண, பி¹ன்னகர்ண, சி²ன்ன

கர்ண, சித்ர கர்ண, ஸ்ருவ கர்ண ஸ்வஸ்திக கர்ண.
விலங்குகளின் காதுகளில், அவைகளின் உரிமையாளர், சொந்தக்காரரைச்
கட்டும் ஒரு குறி அல்லது அடையாளம் என்பதை 'லக்ஷண' என்ற சொல்
குறிக்கும்.
அத்தகைய குறிப்பிடு என்ற பொருளைச் சுட்டாவிட்டால் 'ஸோப'னகர்ண'
"அழகிய காதுகளையுடைய" என்று, நெடிலாகாமல் வரும்.

6.3.116 நஹிவ்ருதி வ்ருஷி வ்யதி⁴ ருசி ஸஹிதனிஷி⁵ க்வெள
நஹ் 'கட்டு', வ்ருத், 'திரும்பு', வ்ருஷ் 'மழைபெய்', வ்யத்⁶ 'துளை', துவாரமிடு',
ருச் 'விரும்பு' ஸஹ், தன் 'விரிவாக்கு' ஆகிய தாதுக்கள் 'க்வி' ஒட்டோடு
வரும்போது, அவைகளுக்கு முன் நிற்குஞ் சொற்களினிறுதியுயிர் நெடிலாகும்.
உப-நஹ்யதே-உபநஹ் க்விப் உபநஹ் 'செருப்பு' பரீநஹ் "வேலியால்
அடைக்கப்பட்ட இடம்" பரா வ்ருஷ் "மழை காலம்"; ஹ்ருத்யம் வித்யதி.
ஹ்ருத்யாவதி⁷ "இதயத்தைத் துளைக்கும்", நீருச் - "கவையற்ற", ருத்விம்
ஸஹதே - ருதீஷஹ: "பகைவனை வெல்லும்", பரிதனோதி பரி - த0 + க்விப்
= பரித + துக் + 0 = பரிதத் 'சூழப்பட்ட' ஆனால் பரிஹ்ணாம்

6.3.117 வனகிர்யோ: ஸம்க்ஞாயாம் கோடா கிம்ஸலிகா தீ⁸னாம்
வன 'காடு', கிரி 'மலை' என்ற சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராக நின்று,
அவைகளுக்கு முன், முறையே கோடர 'ஒரு செடி வகை', கிம்ஸலிக 'ஒரு
செடி வகை' என்ற சொற்கள் நிற்கும்போது, இச்சொற்களின் இறுதியுயிர்
அவைகள் ஒரு பெயரைச் சுட்டுமானால் நெடிலாகும்.
கோடரம் வனம் : கோடராவணம்
'கோடரம்' என்ற செடிகளையுடைய காடு';
கிம்ஸலிகாகிரி 'ஒரு மலையின் பெயர்'
ஆனால் அஸிபத்ரவனம், க்ருஷ்ணாகிரி கோடராதி: கோடர, மிஸ்ரக, பூரக,
ஸித்ரீக, ஸாரிக, கிம்ஸலிகாதி: கிம்ஸலிக, ஸால்வக, அஞ்ஜன, லோஹித
குக்குட

6.3.118 வலே வஸத் ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் முதலுறுப்பினரினிறுதியுயிர் நெடிலாகும்.
க்ருஷி + வஸத் : க்ருஷாவஸ: (5.1.112)
"குடியானவன்"; தந்த + வஸத் : தந்தாவஸ 'பாளை' ஆஸதி + வஸத் :
ஆஸதிவஸ: 'சாராயங் காய்ச்சுவன்'

வா: அனுத்ஸாஹ ப்ராத்ரு⁹ பித்ரு¹⁰ ணாமித்யேவ.
உத்ஸாஹ, ப்ராத்ரு, பித்ரு ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'வஸத்' வந்தால்
அவ்வாறாகாது.
உத்ஸாஹவஸ:, ப்ராத்ருவஸ:, பித்ருவஸ:

6.3.119 மதௌ ப'ஹ்வசோ அளஜிராதீ'னாம்

அஜிர 'வினாவாக' முதலிய சொற்களைத் தவிர்த்த மற்ற பல அசைகளைக் கொண்ட சொற்களின் இறுதியுயிர், தத்தித ஒட்டான 'மதுப்' தொடரும்போது நெடிலாகும். உது'ம்ப'ர + மதுப் + லீப் (4.1.4) = உது'ம்ப'ரா-வத்-ஈ (4.2.85; 6.1.220; 8.2.9) = உது'ம்ப'ராவத் "ஒரு நதியின் பெயர்"; மஸ்காவத், ஆனால் வீ'ஹிமத் "ஒரு நதியின் பெயர்" (பல வகைச் சொல்லல்ல) அஜிர வத்; வஸயவதி "வளையணிந்துள்ள" (பெயரல்ல)

6.3.120 ஸ'ராதீ'னாம் ச

'ஸர' முதலிய சொற்களுக்குப்பின் 'மதுப்' ஒட்டு வரும்போதும், முதற் சொல்லினிறுதியுயிர் நெடிலாகும். ஸர + மத் + லீப் = ஸ'ராவத் (6.1.220) "ஒரு நதியின் பெயர்"; வம்ஸ'ராவத்

6.3.121 இகோ வஹ அ'லோ:

பிலு 'ஒரு மரத்தின் பெயர்' என்ற சொல்லைத் தவிர்த்து ஏனைய 'இக்' (இ,உ,ரு,ல்) பிரத்தியபஹாரத்தின் ஒருமிரை யீறாக் கொண்ட சொற்களுக்குப்பின் 'வஹ' வரும்போது, முதலுறுப்பினரினிறுதியுயிர் நெடிலாகும். ருஷீ'னாம் வஹ: = ருஷி - வஹ: = ருஷுவஹ: "இருடிகளைச் சுமந்துகொண்டு வருபவன்".

கபீ'னஹ: முளீ'வஹ:

ஆனால் பிண்ட'வஹ: பீலுவஹ:

வா: அபீ'வாதீ'னாமிதி வக்தவ்யம்

'பீலு' முதலியவைகளைத் தவிர்த்து என்றிருக்க வேண்டும்.

ஆகவே, தா'ருவனம் என்று ஆகும்.

6.3.122 உபஸர்க்'ஸ்ய க'ஞ்ய மஹுஷ்யே ப'ஹுஸம்

'மனிதன்' (மஹுஷ்ய) என்ற பொருளைச் சுட்டுஞ் சொல்லைத் தவிர்த்த, 'க'ஞ்' ஒட்டில் முடியுஞ் சொற்களுக்குமுன் நிற்கும் உபசர்க்கத்தினிறுதியுயிர் பலவகையில் நெடிலாகும்.

வி + க்'ளித்' + க'ஞ் (3.3.19) = வீக்'வேத 'ஈமாகும்', வி + ம்ருஜ் + க'ஞ் = வீ'மார்க்' "விளக்குமாறு", அபாமார்க்' "ஒரு செடியின் பெயர்"

கீழ்க்கண்டவைகளில் நெடிலாகவில்லை:

ப்ர + ஸிவ் + க'ஞ் = ப்ர'ஸேவ "தோல் அல்லது கோணிப்பை", நி + ஸத் + க'ஞ் = நிஷாத "வேட"

வா: ஸாத'காரயோ: க்ருத்ரிமே தீ'ர்கோ ப'வதி

ஸாத, கார ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் உபசர்க்கம், 'ஒரு கட்டடம்' என்ற பொருளைச் சுட்டும் நெடிலாகும் ப்ர + ஸாத: ப்ராஸாத, ப்ர + கார: ப்ராகார, ஆனால் ப்ரஸாத, ப்ரகார

வா: தே'ஸ'ாதி'ஷு விப'ாஷா தீ'ர்கோ ப'வதி 'தே'ஸ'
முதலியவைகளின் இது விருப்பாகும்.
ப்ராதிதே'ஸ:, ப்ராதிதே'ஸ:, ப்ராதிதே'ஸ:, ப்ராதிதே'ஸ:
மனிதனைச் சுட்டும்போது உயிர் நீட்டமாகாது நிறாதே'ஸ மனஷ்ய:

6.3.123 இக: காஸே'

இக் (இ.உரு'ல்) பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரை யீறாக் கொண்ட உபசர்க்கத்துக்குப்பின் 'காஸ' "தோற்றம்" என்ற சொல் வரும்போது, இச் சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் உபசர்க்கத்திலீற நெடிவாகும்.
தி + காஸ' = தீ காஸ', 'தோற்றம்;
அஸு + காஸ' = அஸு காஸ' 'பிரதிவீம்பம்'
ஆனால் ப்ரகாஸ' 'வெளிச்சம்'

6.3.124 த'ஸ்தி

'இக்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரை யீறாக் கொண்ட உபசர்க்கத்துக்குப்பின், த' 'கொடு' என்ற தாது 'த'வாக மாறி நிற்கும்போது, உபசர்க்கத்திலீற நெடிவாகும்.
தி + த' + க்த = தி + த் + க்த (7.4.47) - நீத்த "பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்ட", பீத்த 'கொடுக்கப்பட்டது' ஆனால் ப்ரத்தம் (த', 'த' வாக மாறுவதற்குப் பார்க்க 7.4.47) விதிர்ணம், இங்கு காணப்படும் 'த', 'த'யின் மாற்றமடைந்த எழுத்தல்ல.

6.3.125 அஷ்டன்: ஸம்க்ருபாயம்

இரண்டாவது உறுப்பினர் தொடரும்போது 'அஷ்டன்' என்ற சொல்லினிழையின், நெடிவாக, அத்தொகை ஒரு பெயரைச் சுட்டுமானால் ஆகும்.
அஷ்டௌ வக்த்ராணி அஸ்ய = அஷ்டாவக்த்ர: 'ஒருவரின் பெயர்'
அஷ்டா ப'ந்தூ'ர: அஷ்டாபதீம்
ஆனால் அஷ்டபதீ: "எட்டுப்பின்னகளைகள் கொண்ட"
அஷ்டபதீ'ய:

6.3.126 ச'ந்த'ஸிச

வேத மொழியிலும், இரண்டாவது உறுப்பினருக்கு முன் 'அஷ்டன்' இன் இறுதியின் நெடிவாகும்.
ஆக்'ஸேயம் அஷ்டாகபாலம் தி'வயித்
அஷ்டாஹி'ஸ்யா த'க்ஷிணா
அஷ்டாபதீ தே'வதா ஸமிதீ
அஷ்டௌ கபாலேஷி ஸம்ஸ்க்ருதம்: அஷ்ட 0-கபால + அண் (4.4.31, 8.2.7)
அஷ்ட + கபால + 0 (4.1.88) : அஷ்டாகபால

வா: க'வி சயுத்தே ப'ர்ஷாயாமஸ்ட்னோ தீ'ர்கோ ப'வதீதி வக்தவ்யம்
'கோ' தொடரும்போது 'அஷ்டன்' இனின் இறுதி உயிர், பேச்சு மொழியில்
நீட்டிக்/கும்.
அஷ்டாக'வம் ஸ'கடம்

6.3.127 சிதே: கமி

'கப்' ஒட்டுக்குமுன் நிற்கும் 'சிதி' (அடுக்கு)யின் இறுதி உயிர் நெடிலாகும்.
ஏக + சிதி + கப் = ஏகசிதீக: 'செங்கல்லின் ஓரடுக்குக் கொண்ட' தரிசிதீக:

6.3.128 விஸ்'வஸ்ய வஸூராதோ:

வஸூ 'செல்வம்', ராட் 'அரசன்' ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் விஸ்'வ
'எல்லாம்' என்ற சொல்லின் இறுதியுயிர் நெடிலாகும்.
விஸ்'வம் வஸூ = விஸ்'வாவஸூ "விஷ்ணுவின் பெயர்";
விஸ்'வாராட், விஸ்'வாராட்³ப்யாம், விஸ்'வாராட்³பி:, விஸ்'வாராட்³ப்ய:,
விஸ்'வாராட்ஸூ ஆனால் விஸ்'வராஜம், விஸ்'வராஜௌ, விஸ்'வராஜ:,
விஸ்'வராஜா, விஸ்'வராஜே, 'ராட்' என்ற வடிவத்தை நீடித்து வைத்துக்
கொண்டிருக்கும் போதுதான், இதற்கு முன் நிற்கும் 'விஸ்'வ'வின் இறுதியுயிர்
நெடிலாகும். 'ராஜ' என்ற வடிவத்தில் அமையும்போது இவ்விதி பயன்படுத்த
இயலாது.

6.3.129 நரே ஸம்க்'ரூயாம்

'நர' மணிதன் என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் 'விஸ்'வ'வின் இறுதியுயிர்,
அத்தொகை பெயரைச் சுட்டும்போது நெடிலாகும். விஸ்'வே நரா: அஸ்யின்
விஸ்'வாநர: 'அக்னி தேவதையின் தகப்பனாரின் பெயர்' வைஸ்'வாநரி:
'அக்னி', விஸ்'வாநரனின் மகன்'
பெயரைச் சுட்டாவிட்டால் விஸ்'வே நராயஸ்ய ஸ விஸ்'வநர:

6.3.130 மித்ரே சர்ஷௌ

மித்ர 'நண்பன்' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் 'விஸ்'வ'வின் இறுதியுயிர்,
அத்தொகை வேதத்தின் ரூஷியைச் சுட்டும்போது நெடிலாகும்.
விஸ்'வாமித்ர - 'வேத ரிஷியின் பெயர்'
ஆனால் விஸ்'வம் மித்ரம் அஸ்ய = விஸ்'வமித்ர "எல்லோரையும்
நண்பர்களாகக் கொண்ட"

6.3.131 மந்த்ரே ஸோமாஸ்வேந்த்'ரிய விஸ்'வ தேவ்யஸ்ய மதௌ

வேதத்தின் மந்திரப்பகுதியில், ஸோம, 'செடிவகை', அஸ்'வ 'குதிரை'
இந்த்'ரிய, விஸ்'வதே'வ்ய "எல்லாக் கடவுளரின் தொடர்பாக" என்ற
சொற்களைத் தொடர்ந்து 'மதுப்' ஒட்டு நிற்கும்போது, அதற்குமுன் நிற்கும்
மேலே வறிய சொற்களினிறுதியுயிர் நெடிலாகும்.
ஸோம + மதுப் + நீப் (4.1.4) = ஸோமாவதீ (8.2.9; 6.1.220) "ஸோமத்தைக்

கொண்ட"; அஸ்வாவதி; இந்திரியாவதி, விஸ்வதேவ்யாவதி

6.3.132 ஒஷதே'ஸ்'ச விபு'க்தாவப்ரத'மாயாம்

(வேதத்தின் மந்திரப்பகுதியில்), ஒஷதி'செடி' என்ற சொல்லுக்குப்பின், முதல் வேற்றுமையுருபுகளைத் தவிர்த்து, மற்ற வேற்றுமையுருபுகளியைக்கும்போது (விபு'க்தி), அச்சொல்லைனிறுதியுயிர் நெடிலாகும்.

ஒஷதி + பி' : = ஒஷதி'பி:, ஒஷதி'ப'ய:

ஆனால் ஒஷதி'பதி

ஸதி'ரேய மஸ்த்வோஷதி':

6.3.133 ரு'சி துநுக' மக் ஷலி தங் குத்ரோருஷ்யாணாம்

இருக்கு வேதத்தில் து, நு, க', மக் ஷலி, (இடைச்சொல் Particle) காலவொட்டு தங்கு (இடைச் சொல்) 'த்ரல்', ஒட்டு உருஷ்ய என்ற வினைச் சொல் ஆகியவைகளின்று நெடிலாகும்.

1) து- ஆ நூ ந இந்த்'ர வ்ருத்ரஹன்

2) நு - நூ கரணே

3) க' - உத வா க'ா ஸ்யாலாத்

4) மக் ஷலி - மக் ஷு கோமந்தமீமஹே

5) தங் ப'ரதா ஜாத வேத'ஸம்

'தங்' என்பது த'ா வை 'நித்'தாகப் பயன்படுத்தும்போது அதன் பதிலியாக வரும் 'த்'வைக்கு குறிக்கும். ஆகையால் ஸ்ருணோத க்'ராவாணம் என்பதில் இவ்வாறாகாது

6) கு - கூமன:

7) த்ரல் - அத்ரா கெ'ள:

8) உருஷ்ய - உருஷ்யா ணோ அக்'ணே:

6.3.134 இக: ஸு'நி

'ஸு'நி'க்குமுன் நிற்கும் 'இக்' (இ.உ.ரு.ல்) பிரத்தியாஹாரத்தின் உயிரையறாகக் கொண்ட சொல்லின்று, மந்திரப் பகுதியில் நெடிலாகும்.

அப' ஷலி ண: ஸக'னாம்; ஊத்'வம் ஊ ஷலி ண: ஊதயே

6.3.135 த்'னசோதஸ் திங்:

இருக்கு வேதத்தில், ஈரசைவினையோடு இணைக்கப்படும் 'அ'வீற்று கால இடைச் சொல்லின் 'அ' நெடிலாகும். வித்'மா ஹி த்வா ஸத்பதம் ஸுரே கோனாம், வித்'மா ஸ தஸ்ய பிதரம்

6.3.136 நியாதஸ்ய ச

நியாதத்தின் (இடைச் சொல்) இறுதியுயிரும் இருக்கு வேதத்தில் நெடிலாகும். ஏவா தே, அச்ச'ா தே

6.3.137 அன்யேஷாமயி த்ருஸ்யதே

இத்தகைய, இறுதியுயிர் நெடிலாவது மற்ற சொற்களிலும் காணப்படுகிறது. இலக்கண நூல்களில் விதிக்கப்படாத இடங்களிலும் இத்தகைய உயிர் நீட்டம் காணப்படுகிறது. இவைகளையும் பழக்கத்திலிருப்பதால் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கேஸாகேஸி! கசாகசி, ஜலாஷாட், நாசக: பூருஷ:

வா: ஸுலோ த்ந்த திம்ஷ்ட்ராகாண குந்தி வராஹ புச்சு'பதேஷு த்ந்த, திம்ஷ்ட்ரா, காண, குந்தி, வராஹ, புச்சு, பத' என்ற சொற்களுக்கு முன் நிற்கும் 'ஸ்வன்' இன் இறுதியுயிர் நெடிலாகும்.

ஸ்வா த்ந்த: ஸ்வாதிம்ஷ்ட்ர,

ஸ்வா காண:, ஸ்வா குந்தி, ஸ்வா வராஹ:

ஸ்வா புச்சு, ஸ்வாபத:

6.3.138 செள

'அஞ்சு' என்ற சொல் தனது மூக்கொலி, உயிரெழுத்து இரண்டும் கெட்டு 'சு' என்று ஆகி, ஒரு சொல்லுக்குப்பின் நிற்கும்போது முதலுறுப்பினரின் இறுதியுறுப்பினரின் இறுதி உயிர் நெடிலாகும். 6.4.24 இன்படி 'அஞ்சு' இன் மூக்கொலி கெடும்.

அதன் 'அ' 6.4.138 இன்படி கெடும்.

ததி⁴ + அஞ்சு = ததி⁴ + சு + ஸ்ஸ் = ததி⁴ச: ததி⁴சா, ததி⁴சே;

மதூ⁴ச:, மதூ⁴சா, மதூ⁴சே

6.3.139 ஸம்ப்ரஸாரணஸ்ய

அரையுயிருக்குப் பதிலியாக வரும் முழு உயிரும், ஒரு தொகையின் முதலுறுப்பினராகும்போது நெடிலாகும்.

காரீஷ க்ந்தி⁴ + அண் (4.192) = காரீஷ - க்ந்தி⁴ + ஸ்யங் (4.178) + சாப் =

காரீஷ - க்ந்தி⁴ 9 - யா + புத்ர: = காரீஷ - க்ந்தி⁴ ஆ புத்ர = காரீஷ க்ந்தி⁴

புத்ர = காரீஷ க்ந்தி⁴ புத்ர:

கௌமுத⁴ க்ந்தி⁴பதி:

6.4.1

அங்குஸ்ய

அடிச் சொல்லின் (அங்கு)

இது ஒரு அதிகார குத்திரம். இது 6.4.1இலிருந்து 7.4.97 வரை தொடரும் 'அங்குஸ்ய' என்ற சொல் தொடர்ந்து வரும் குத்திரங்களில் (7.4.97) வரை அனுலிருத்தியாகும். இதிலிருந்து தொடங்கி 7ஆம் அந்தி யாயம் முடிவு வரை கூறப்பட்டிருக்கும் விதிகள் அடிச்சொல்லைப் பற்றியது.

அதாவது ஒட்டு இணைக்கப்படுவதற்கு முன் நிற்கும் அடிச் சொல்லை பற்றியது.

6.4.2

ஹஸ:

'அன்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த (அ.இ.உ.) (அரையுயிரை, முழு உயிராக்கப்பட்ட) (ஸம்ப்ரஸாரணம்) உயிரையிறுதியில் கொண்டு, அடிச் சொல்லின்று, அதற்குப்பின் ஒரு மெய் (ஒட்டின் முதல்) நிற்கும்போது நெடிலாகும்.

நெடில் (தீர்க்), 'அங்' ஆகியவைகள் 6.3.111இலிருந்து தருவிக்கப்பட்டன. ஸம்ப்ரஸாரண 6.3.139இலிருந்து தருவிக்கப்பட்டது.

ஹவே + க்த : ஹி ஏ + த (6.1.15) : ஹி + த (6.1.108) : ஹித 'அழைக்கப்பட்ட' ஜீன். ஸம்வீத: ஆளால், நிர் + வே + க்த : நிர் + உ + த : நிருத: இங்கு, ஸம்ப்ரஸாரண உயிர், அடிச்சொல்லின் மெய்யைத் தொடர்ந்து வருவது அல்ல. அதற்கு முன் நிற்கும் மெய் உபசர்க்கத்தினுடையது. அடிச் சொல்லின் ஒரு பகுதியல்ல.

த்ரி + தீய : த்ருதீய (5.2.55) "3வது" (இறுதியுயிர் 'அண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்ததல்ல)

வ்யத்' + க்த : வித்' + த' (6.2.40; 4.53) : வித்'த', 'வித்' இன் ஸம்ப்ரஸாரண உயிர், ஒட்டிணைக்கப்படுவதற்கு முன்னால் நிற்கும் அடிச்சொல்லின்று அல்ல.

6.4.3

நாமி

'நாம்' (ஆறாம் வேற்றுமைப் பன்மையுருபு) ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் அடிச் சொல்லின்றான உயிர், நெடிலாகும்.

தே'வ + ந்-ஆம் (7.1.54) : தே'வாணாம்

அக்'னி + ந்-ஆம் : அக்'வீணாம்; வாயு + ந்-ஆம் : வாயுணாம்

பித்ரு + ந்-ஆம் : பித்ருணாம்

6.4.4

ந திஸ்ரு' சதஸ்ரு'

திஸ்ரு '3', சதஸ்ரு '4' என்ற அடிச் சொற்களினிறுதி உயிர், 'நாம்' தொடர்ந்து வரும்போது, நெடிலாகாது. திஸ்ருணாம், சதஸ்ருணாம்.

6.4.5

ச'ந்த'ஸ்யுபயதா'

திஸ்ரு, சதஸ்ரு என்பவைகளினிறுதியுயிர், வேத மொழியில்லா, 'நாம்' உக்கு முன், நெடிலாகவும் ஆகும். நெடிலாகாமலும் இருக்கும்.

திஸ்ருணாம், திஸ்ருணாம் மத்யதினே

சதஸ்ருணாம், சதஸ்ருணாம் மத்யதினே

6.4.6

ந்ரு ச

(ஆறாம் வேற்றுமையுருபான 'நாம்' உக்கு முன் நிற்கும்) 'ந்ரு'வின் (அடிச்சொல்) ஈறான 'ரு' (உயிர்) நெடிலாகலாம். ஆகாமலும் நிற்கலாம்.

ந்ருணாம், ந்ரு1ணாம் 'மனிதர்களுடைய' இந்த விருப்பமான வடிவம் வேதமொழியில் மட்டுந்தான் காணப்படுமென்பது சிலரின் கருத்து. மற்றொரு சாரார் இது மற்ற இலக்கியங்களிலும் காணப்படும் என்ற கருத்துடையவர்.

6.4.7 நோபதாயா:

(ஆறாம் வேற்றுமையுருபான 'நாம்' உக்கு முன் நிற்கும்) 'ந்' ஈற்று. அடிச்சொல்லின் ஈற்றுயல் (உ.பதா) 2 யின் நெடிலாகும்.

பஞ்சன்-ன்-ஆம் (7.155) : பஞ்ச 0 + ன்-ஆம் (8.2.7) : பஞ்சானாம் ஐந்தின், ஸப்தானாம், நவானாம், துஸானாம்

ஆனால் சதுர்ணாம் (அடிச்சொல் 'ந்' ஈற்றுச் சொல் அல்ல): சர்மணாம் இது 'ந்' ஈற்றுச் சொல்லான போதிலும், இளைக்கப்படும் வேற்றுமையுருபு 'நாம்' அல்ல, ஆம் ஆகும்.

6.4.8

ஸர்வநாமஸ்தானே சாஸம்புத்தேன

விளிவேற்றுமையொருமையைத் தவிர்த்த, மற்ற ஸர்வநாம ஸ்தான என்ற ஸம்க்ஞாவினால் குறிப்பிடப்படும் வேற்றுமையுருபுக்குமுன் நிற்கும் 'ந்' ஈற்று அடிச்சொல்லின் ஈற்றயலுயிர் நெடிலாகும்.

ராஜன் + ஸு = ராஜன் + 0 (6.1.68) : ராஜா 0 (8.2.7);

ராஜன் + ஓன் = ராஜானென், ராஜன் + ஜஸ் = ராஜன் + அஸ் = ராஜான: (8.3.15);

ராஜன் + ஆம் = ராஜானாம் (2ஆம் வேற்றுமையொருமை)

விளிவேற்றுமையொருமை, ராஜன் + 0 (8.2.80) : ராஜன் ராஜன் + லி = ராஜனி

6.4.9

வாஷ பூர்வஸ்ய நிக்மே

வேதமொழியில் (நிக்மே) விளிவேற்றுமையொருமையைத் தவிர்த்த மற்ற ஸர்வநாமஸ்தான என்ற ஸம்க்ஞாவினால் குறிப்பிடப்படும் வேற்றுமையுருபுக்கு முன் நிற்கும் 'ந்' ஈற்று அடிச்சொல்லின் ஈற்றயலுயிர், 'ஷ' என்ற எழுத்துக்குப்பின் நிற்குமானால் விருப்பாக நெடிலாகும்.

தக்ஷன் + ஓன் = தக்ஷானென், தக்ஷாண: தக்ஷாணம்

அல்லது தக்ஷனென், தக்ஷண:, தக்ஷணம் பேச்சு மொழியில் தக்ஷானென், தக்ஷாண:

6.4.10

ஸாந்த மஹத: ஸம்யோகஸ்ய

விளிவேற்றுமையொருமையைத் தவிர்த்த மற்ற ஸர்வநாமஸ் தானமென்ற ஸம்க்ஞாவினால் குறிப்பிடப்படும் வேற்றுமையுருபுக்குமுன் நிற்கும் 'ஸ்' ஈற்று அடிச்சொல் அவ்வீற்றுக்கு முன் 'ந்' வுடன் கூட்டு மெய்யாகி நிற்கும்போது (ஸம்யோக) அவ்வடிச் சொல்லின் ஈற்றயலுயிரும் மஹத் 'டெரிய' என்ற அடிச்சொல்லின் ஈற்றயலுயிரும், நெடிலாகும்.

1) ஸ்ரு + ஈயஸுதின் : ஸ்ர-ஏ-யஸ் + ஸுதி : ஸ்ரேயன்-ஸ் + ஸுதி (7.170) : ஸ்ரேயான்-ஸ் + 0 (6.1.68) : ஸ்ரேயான் 0 (8.2.23); ஸ்ரேயாம்ஸென், ஸ்ரேயாம்ஸம், ஸ்ரேயாம்ஸ: (8.3.24)2) மஹத் + ஸுதி : மஹான்-த்-ஸுதி-மஹாந்த-0 : மஹான் 0 (8.2.23) = மஹான், மஹாந்தென், மஹாந்த:, மஹாந்தம்

6.4.11 அப்துர் நப்துர் ஸ்வஸ்து நப்துர் நேஷ்டுர்

தவஷ்டுர் ஸ்ஷத்ரு ஹோத்ரு போத்ரு

ப்ரஸாஸ்துந்நாம்

அப்துர் தண்ணீர், த்ருன், த்ருச் என்ற ஒட்டுக்களில் முடியும் அடிச் சொற்கள், ஸ்வஸ்துர் 'உடன் பிறந்தவன்'.

நப்துர், 'மருமகன்', நேஷ்டுர் 'ஒரு புரோகிதரின் பெயர்', தவஷ்டுர் 'ஒரு கடவுளின் பெயர்', ஸ்ஷத்ரு 'தேரோட்டி, சேவகன்', ஹோத்ரு, போத்ரு, ப்ரஸாஸ்துர், அதிகார பூர்வமான புரோஹிதர்களின் பெயர்கள் ஆகிய அடிச்சொற்களின் ஈற்றயலுயிர், விளிவேற்றுமையைத் தவிர்த்த மற்ற ஸர்வநாமஸ்தானம் என்ற வேற்றுமையுட்புகளுக்கு முன், நெடிலாகும்.

1) அப்துர் + ஸ்வஸ்துர் : ஆப்துர் - அப்துர் : ஆப்துர் : (8.3.15) தொகையிலும் இவ்விதி பயன்படுத்தக்கூடுமென்பது ஒரு சாராரின் கருத்து. பஹுவஃ ஆப்துர் : ஏஷுத் தாகேஷு : பஹுவஃ - அப்துர் + ஸி : பஹுவம்பி (7.1.72) தடாகாநி தண்ணீர் நிரம்பி வழியும் குளங்கள் இது அனாதிய ஸமாஸமாவதால் ஸமாஸாந்த விதி இதில் பயன்படுத்தப்பட வில்லை. இத்தொகையை நிதிய ஸமாஸமாக எடுத்துக் கொண்டாலும், உயிர் நீட்டம் பெறும். ஆயினும் மூக்கொலி இணைக்கப்படமாட்டாது.

2) கர் + த்ருண் : கர்தாரெள, கடஸ்ய, வதிதாரெள ஐனாபவாதான்

3) த்ருச் - கர்தாரெள, கபஸ்ய, ஹர்தாரெள பாரஸ்ய

4) ஸ்வஸ்துர் - ஸ்வஸ்தா, ஸ்வஸாரெள, ஸ்வஸார :

5) நப்துர் - நப்தா, நபாரெள, நபார :

6) நேஷ்டுர் - நேஷ்டா, நேஷ்டாரெள, நேஷ்டார :

7) தவஷ்டுர் - தவஷ்டா, தவஷ்டாரெள, தவஷ்டார :

8) ஸ்ஷத்ரு - ஸ்ஷத்தா, ஸ்ஷத்தாரெள, ஸ்ஷத்தார :

9) ஹோத்ரு - ஹோதா, ஹோதாரெள, ஹோதார :

10) போத்ரு - போதா, போதாரெள, போதார :

11) ப்ரஸாஸ்துர் - ப்ரஸாஸ்தா, ப்ரஸாஸ்தாரெள, ப்ரஸாஸ்தார :

'நப்துர்' முதலியவைகள் ஒரு தாதுவிலிருந்து ஆக்கப்படாதவையென்று கருதப்படுமானால், இவைகளின் பட்டியல், விதிக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை, 'உணாதி' ஒட்டுக்களால் ஆக்கப்பட்டவையென்று கருதப்படுமோது, இவைகளின் பட்டியல் இவைகளை ஒரெல்லைக்குட்படுத்துவதற்காக இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் இவைகளைப்போன்று ஆக்கப்பட்ட மற்ற சொற்களில், இந்த விதி பயன்படுப்படுவதைத் தடை செய்ய இயலும். காட்டாக பிதரெள, பிதர், மாதரெள, மாதர் :

6.4.12 இன்ஹன் பூஷார்யம்ணாம் ஸௌ

'இன்', 'ஹன்', இல் முடியும் அடிச்சொற்கள், பூஷன், அர்யமன் ஆகியவைகளின் ஈற்றயலுயிர், ஸி' (முதல், இரண்டாம் வேற்றுமைப் பன்மையுட்புகள்)க்குமுன் நெடிலாகும்.

1) ப்ஹவ: த்ணடி'ன: ஏஷாம் ஸந்தி : ப்ஹு த்ணடி'ன் + எரி : ப்ஹுத்ணடி'னி

"பல தண்ணீர் நதிக் குப்பைகளைக் கொண்ட."

2) வருத்ரம் ஹதவான் : வருத்ர + ஹன் + க்விப்

(3.2.870 = வருத்ரஹன், ப்ஹவ:

வ்ருத்ரஹன்: யேஷு தானி ப்ஹுவ்ருத்ரஹாணி;

ப்ஹு பூஷாணி, ப்ஹுவ்யமானி.

இலிருந்தே உயிர் நீட்டம் பெற இயலாது. ஆயினும், இச்சொற்களைத் தனியாக இங்குக் குறிப்பிட்டுக் கூறியிருப்பது, முதலிரண்டு வேற்றுமைப் பன்மையொட்டுக்கள் இணைக்கப்படும்போது மட்டுந்தான், இவ்வுயிர் நீட்டம் ஆகும். மற்ற ஸர்வநாமஸ்த்ரீண மெனப்படும் வேற்றுமையுருபுகளை இணைக்கும்போது, ஈற்றயல் நெடிலாக ஆகாது, என்று ஒரு வரையறையேற்படுத்தவேண்டி, இச்சூத்திரமமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. த்ணடி'னௌ, சத்ரினௌ, வருத்ரஹனௌ, பூஷனௌ, அர்யமனௌ.

6.4.13 செள ச

'இன்', 'ஹன்'இல் முடியும் அடிச்சொற்கள், பூஷன், அர்யமன் ஆகியவைகளின் ஈற்றயலுயிர். 'ஸு' முதல் வேற்றுமை ஒருமையுருபுக்கு (ஆனால் விளிவேற்றுமையுருபு அல்ல) முன் நெடிலாகும்.

த்ணடி'ன் + ஸு = த்ணடி'ன் + 0 (6.1.68) = த்ணடி' 0 (8.2.7) = த்ணடி', வருத்ரஹா, பூஷா, அர்யமா, ஆனால் விளிவேற்றுமையில், த்ணடி'ன், வருத்ரஹன், பூஷன், அர்யமன் (8.2.8)

6.4.14 அத்வஸந்தஸ்ய சாத்ரதோ:

'அது' அல்லது 'அஸ்' இல் முடியும் வினையடிச் சொற்களைத் தவிர்த்த (அத்ரதோ) மற்ற அடிச்சொல் ஈற்றயலுயிர் விளிவேற்றுமையொருமையல்லாத 'ஸு' (முதல் வேற்றுமையொருமை)வுக்கு முன் நிற்கும் போது நெடிலாகும். ட்'வது, க்தவது, மதுப்/வதுப்/ட்மதுப் ஆகியவைகளை 'அது' கட்டும்.

1) ப்'வது + ஸு = ப்'வந்-த் + ஸு (7.1.700 = ப்'வந்த் + 0 (6.1.68) = ப்'வான் (8.2.23) க்தவது க்ருதவான், மதுப் கோமான், யவமான் இவ்வெடுத்துக்காட்டுகளில் ஈற்றயல் உயிர், நெடிலான பிறகு 'நட்' (ந்) (7.1.70) இணைக்கப்பட வேண்டும். அது நெடிலாவதற்கு முன்னால், இணைத்தால், அவ்வுயிர், ஈற்றயலாகாது. ஆகவே உயிர் நீட்டம் பெறாது.

2) அஸ்-ஸு-யஸ'ஸ் + ஸு = ஸுயஸாஸ் -அ 0 (6.1.68) = ஸுயஸா:

'சிறந்த புகழ் கொண்ட', ஸுயயா, ஸுய்ரோதா. ஆனால் பிண்டம் க்ரஸதி: பிண்ட + க்ரஸ் + க்விப் = பிண்ட + க்ரஸ் + 0 (6.1.68) = பிண்டக்'ஸ: 'க்ரஸ்' ஒரு வினையடிச் சொல் சர்மவ:

விளிவேற்றுமை - ஹே கோமன், ஹே ஸுபய:

6.4.15 அநுநாஸிகஸ்ய கிஜ்'ஸோ: க்விதி

முக்கொலியில் (அநுநாஸிக) முடியும் அடிச்சொல்லின் ஈற்றயல் உயிர், 'க்விப்' ஒட்டு அல்லது 'க்' அல்லது 'ங்' ஐ இத்தாகக் கொண்ட 'ஜ்'ல் பிரத்தியாஹாரத்து எழுத்தை முதலாகக் கொண்ட வொட்டுக்கள் ஆகியவைகளுக்கு முன் நெடிலாகும்.

ப்ர + ஸம் + க்விப் : ப்ரஸாம் + 0 : ப்ர - ஸாம், "வலியற்ற, அமைதியான", ப்ர + ஸாம் + ஸு : ப்ர - ஸான் + 0 (8.2.64) = ப்ரஸாஸு; ப்ர + தம் + க்விப் : ப்ர + தாம், ப்ர + தம் : க்விப் : ப்ர-தாம்

ஸம் + க்த : ஸம் + த : ஸாந்த 'அமைதியான'

தம் + க்த : தாந்த (8.4.88). ஆனால் கம்யதே (=கம் + யக்), கம் + த்ருன் : க்ந்த்ரு 'செல்பவன்', 'யக்' ஒட்டு 'க்விப்' ஆனாலும், அரையுயிர் முதலாக வருகிறது. 'த்ருன்' ஜல் பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த 'த்'வில் தொடங்கினாலும், இது 'கித்' அல்ல.

6.4.16 அஜ்'நக்யாம் ஸதி

('ஜ்'ல் பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தில் தொடங்கும்) 'ஸன்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும், உயிர்ற்று வினையடிச் சொல், ஹன், 'கொல்', கம் 'செல்' ஆகியவைகளின் இறுதியுயிர் நெடிலாகும்.

(1) சி + ஸன் + ஸப் + திப் : சி + ஸ + அ + தி (6.19) : சி-ஈ-ஷ-தி (6.1.97; 8.3357) 'குவிக்க விரும்புகிறான்';

(2) ஹன் + ஸன் + ஸப் + திப் : ஹ 0-ஹன் + ஸ + அ + தி (6.2.9, 7.4.60) = ஜி-ஹன் ஸ + தி (6.1.97; 7.4.62; 79) : ஜி - க்'ன் - ஸ தி (7.3.55) ஜிக்'ான்ஸதி : ஜிகாம் ஸதி (8.3.24) கொல்ல விரும்புகிறான்

(3) அதி⁴ + கம் + ஸன் + ஸப் + தே (2.4.48) : அதி⁴-ஜி-காம்ஸதே 'அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறான்'

வா: க்மேரிநாதே⁵ஸ'ஸ்யதேதி வக்தவ்யம்

'இங்' (படி) தாதுவுக்குப் பதிலியாக வரும் 'கம்' உக்குத்தான், இவ்விதி காட்டாக ஸம்ஜிகம்ஸதே வத்ஸோ மாத்ரா. "தாயுடன் செல்ல குழந்தை விரும்புகிறான்"

6.4.17 தனோதேர் விபிஷா

('ஜ்'ல் பிரத்தியாஹாரத்தின் ஒரெழுத்தில் தொடங்கும்) 'ஸன்' ஒட்டுக்கு முன்

நிற்கும் தன் 'விரிவாக்கு' இன் இறுதியுயிர், விருப்பாக நெடிலாகும்.
தன் + ஸன் + ஸப் + திப் = தி-தன் + ஸ + அ + தி (6.1.9, 7.4.79) - தி + த்ம்-
ஸதி = தி + தாம்ஸதி (8.3.24); "விரிவாக்க விரும்புகிறான்" அல்லது
'தித்ம்ஸதி' ஆனால் நிதஷதி (தி-தன் + இட்-ஸன் + ஸப் + திப் (7.2.49
காஸிகா)

6.4.18 க்ரம்ஸ்' ச க்த்வி

(ஜ்'ல் பிரத்தியாஹாரத்தின் ஒரெழுத்தில் தொடங்கும்) 'க்த்வா' ஒட்டுக்கு முன்
நிற்கும் க்ரம் 'ஒட்டி நட' என்ற வினையடியினிறுதியுயிர் விருப்பாக நெடிலாகும்.
க்ரம் + க்த்வா = க்ரம் + த்வா = க்ராந் + த்வா (8.4.58) = க்ராந்த்வா ஆனால்
க்ரமித்த்வா (7.2.56)

6.4.19 ச் ச்'வோ: ஸுட்'நுநாஸிகே ச

'க்' அல்லது 'ங்' ஐ இத்தாகக் கொண்ட 'ஜ்'ல் பிரத்தியாஹாரத்தின் ஒரெழுத்தில்
தொடங்கும் ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் வினையடியின் 'ச்', 'வ்'வுக்குப் பதிலியாக
முறையே 'ஸ்', ஊட்² வரும்.
ப்ரச் + நங் (3.3.90) = ப்ரச்² + ந (6.1.73) = ப்ரஸ்'ன 'கேள்வி'; ப்ரச் + க்த = ப்ருச்
+ தா (1.13.16) ப்ருஷ்ட (8.2.36; 4.41) 'கேட்கப்பட்ட'
ஸப்'தம் ப்ருச்சதி = ஸப்'த³ + ப்ருச் + க்விப் = ஸப்'தப்'ராஸ்
தி'வ் + ந = தி³-ஊ-ந = தி³யுன (8.2.49)
'வினையாடிக்கொண்டு'
அக்ஷ + தி'வ் + க்விப் = அக்ஷ-தி³-ஊட் + 0 = அக்ஷத்³யு "பகடை கொண்டு
சூதாடுதல்"
ஆனால் தி'யுப்'யாம், தி'யுபி: (இங்கு இணைக்கப்படும் ஒட்டு 'நித்' அல்லது
'கித்' அல்ல)

6.4.20 ஜ்வர த்வர ஸ்'ரிஸி, அவிமவாழுபத'ாயாஸ்' ச

'க்வி' ஒட்டுக்கள் அல்லது 'க்' அல்லது 'ங்' ஐ இத்தாகக் கொண்ட 'ஜ்'ல்
பிரத்தியாஹாரத்து ஒரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட ஒட்டுக்கள்
ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும்
ஜ்வர், சுடுதல் த்வர் 'விரைவாக்கு', ஸ்ரிவ் 'உலர்', அவ் 'காப்பாற்று', மவ் 'நகர்'
'செல்' ஆகியவைகளின், வ்-க்கும் ஈற்றயலுலிருக்கும் பதிலியாக 'ஊட்²' வரும்.

1. ஜ்வர் + க்விப் = ஜூ-அர் = ஜூர் "காய்ச்சல்";
ஜ்வர் + க்தின் = ஜூர்-தி = ஜூர்தி 'காய்ச்சல்',
ஜ்வர் + க்த = ஜூர்ண (8.2.42) "காய்ச்சலாக இருந்த"

2. த்வர்-தூர், தூர்தி, 'அவசரம்', தூர்ண விரைவாக

3. ஸ்ரிவ்-ஸ்ரூ; ஸ்ருத; ஸ்ருதவான், ஸ்ருதி: "உலர்ந்த"

4. அவ் - ஊ, "காப்பாற்றுபவன்"

ஊதி: "பாதுகாப்பு"

ஊத "காப்பாற்றிய"

5. மாவ்-மூ, "நகர்பவன்", மூதி "நகரும்" மூத: நகர்ந்தான் ஜ்வர், த்வர் ஆகியவைகளில், 'வ்', அதற்குப்பின் நிற்கும் 'அ' ஆகிய இரண்டுக்கும் பதிலியாக 'ஊ' வரும். மாவ், அவ், மாவ் ஆகியவைகளில், 'வ்', அதற்கு முன் நிற்கும் முறையே 'இ' 'அ', 'ஆ' ஆகியவைகளுக்கு 'ஊ' பதிலியாக வரும்.

6.4.21 ரால்லோப:

'க்வி' ஒட்டு. 'க்', அல்லது 'ங்' ஐ 'இத்'தாக்கக் கொண்ட 'ஜ்'ல் பிரத்யாஹாரத்தின் எழுத்தை முதலாகக் கொண்ட ஒட்டுக்கள் ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'ச்', 'வ்' என்ற எழுத்துக்கள் 'ர்'ஜத் தொடர்ந்து வரும்போது கெடும்.

1. முர்ச்² + க்விப் = முர் 0 + 0 = முர் 'மயக்கம்', முர்ச் + க்த = மூர்த (8.2.76)
'உருவாகிய': முர்ச் + க்தின் = மூர்தி 'உருவம்'

2. தூர்வ் + க்விப் = தூர் 0 + 0 = தூர் "பந்தயத்தில் ஓடுதல்". தூர்வ் + க்தின் - தூர்வ் க்தன் தூர்தி "அடக்குதல், வெற்றிகொள் (8.2.42) தூர்ண் 'அடக்கினான்'

6.4.22 அஸித்³த⁴வத³ரூப¹ாத்

இச்சூத்திரத்திலிருந்து தொடங்கி, இந்தப் பாதத்தின் முடிவு வரையில் தொடர்ந்து விதிக்கப்படும் விதிகள் சூ.129 வரையில் (ஆப4ாத்) கூறப்படும் மற்றொரு விதியைப் பொறுத்தவரையில் செயற்பாடற்றவை (அஸித்³) யென்று கருதப்படும்.

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். 'ஆப¹ாத்' என்ற சூத்திரத்தின் சொல் 'ப'ஸ்' என்ற சூ.6.4.129 வரை என்று கட்டுகிறது. அஸ் + லோட் + ஸிப் = அஸ் + 0 (பார்க்க 2.4.72) + ஹி (3.4.57) = அ-ஏ + ஹி (6.4.119) = ஏஹி (6.1.97) 'ஜ்'ல் பிரத்யாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரேயுத்தை முதலாகக் கொண்ட ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும், 'ஹி'க்குப் பதிலியாக 'தி' வருமென்று சூ.6.4.101 கூறுகிறது. சூ.101ஆல் விதிக்கப்பட்ட விதியைப் பயன்படுத்தி, 'ஏதி' என்ற சரியான வடிவத்தைத் தருவிக்க, சூ.6.4.119இல் கூறப்பட்ட விதி, செயற்படவில்லையென்று கருதப்பட வேண்டும். பொதுவாக அஸ் + ஹி என்ற சூழலில், சூ.101, 119 இரண்டுமே பயன்படுத்தத் தகுதியுள்ளவை. 1.4.2இல் கூறப்படாதிருக்கும் பரிபாஷா விதியின்படி (விபரதிஷேதே⁴ பரம் கார்யம்) சூ.119 மேலோங்கும். சூ.101 பயன்படுத்தத் தகுதியற்றதாகும். இந்தத் தவறான சூழலினால் பெறப்படும் தவறான வடிவம் ஆக்கப்படாமல் தடுத்து நிறுத்தி,

தருந்த வடிவத்தைப் பெற, இச்சூத்திரம் உதவுகிறது.

வா: வக்³யுடாவவங் யணோ: ஸித்³தெ⁴ள ப⁴வத இதி வக்தவ்யம்
'வக்' (6.4.88), யுட் (6.4.63) பதிலியாக வருவதை 'அஸிந்த' என்ற கரு
தப்படமாட்டாது. 'உவங்' பதிலியாகுமென்று விதிக்கும் கு.6.4.77, 'ய்'
பதிலியாகுமென்று விதிக்கும் சூத்திரம் 6.4.82 ஆகியவைகளை
மேற்குறிப்பிட்ட சூத்திரங்களுடன் ஒரே சமயத்தில் பயன்படுத்தப்படாது.
பூ-ப³யூ⁴வ, ப³யூவது:, ப³யூவு: இவைகளில் 'வக்' வருகிறது.
உப + தீ³ங் - உபதி³தீயே, உபதி³தீயாதே, உபதி³தீயிரே ('யுட்' உடன்) (6.4.63)
'வக்', 'யூ'வோடு இணைக்கப்படும்போது 'உவங்' இணைக்கப்பட மாட்டாது.
'தீ³ங்' உடன் 'யுட்' இணைக்கும்போது, 'யண்' இணைக் கப்படமாட்டாது.

6.4.23 ஸ்னாநந் லோப:

'ஸ்னம்' என்ற விகரணத்துக்குப்பின் நிற்கும் வினையடியின் 'ந்' கெடும்.
அஞ்ஜ் + ஸ்னம் + திப் = அ + ந் + ஞ்ஜ் + திப் (1.1.47) = அ - ந் - க் - தி (8.2.30)
= அநக்தி 'பூசுகிறான்'
ப⁴நக்தி (< ப⁴ஞ்ஜ்) 'உடைக்கிறான்'
ஹிநஸ்தி 'காயப்படுத்துகிறான்'

6.4.24 அநிதி³தாம் ஹல உபத⁴யா: க்விதி

'க்' அல்லது 'ங்'ஐ இத்தாகக் கொண்டவொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும்
மெய்யீற்று வினையடியின், ஈற்றயல் 'ந்', 'இ'ஐ 'இத்தாகக் குறிப்பிடாதபோது
(அநிதி³தாம்) கெடும்.

° ரன்ஸ் + க்த = ஸ்ர ஓ ஸ் + த = ஸ்ரஸ்த 'விழுந்த' த்⁴வஸ்த (< த்⁴வன்ஸ்)
ஆனால் நுநதி + யக் + தே = நந்தயதே 'மகிழ்கிறான்'

வா: அநிதி³தாம் நலோபே லங்கி3கம்போருபதாப ஸ³ர விகாரயோருப
ஸங்கீயானம் கர்த்தவ்யம் லங்க் (லங்கி), கம்ப் (கபி) என்ற சொற்கள்,
'வலித்தல்'-உடலின் நோய்' ஆகிய பொருட்களைச் சுட்டும்போது
இவ்விதிக்குப் புறடையாகும். இந்தத் தாதுக்களும் தாது பாடத்தில் 'இ'
'இத்தாகக் கொண்ட தாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் இவைகள்,
இவ்விதிக்குப் புறனடையாகும். விலகி³த:, விகபித வேறு பொருட்களைச்
சுட்டும்போது விலங்கி3தம், விகம்பிதம்

வா: ரஞ்ஜோ³னௌ ம்ருக³ரமண உபஸம்க்யானம் கர்த்தவ்யம். இயக்கு
வினையாக (ணி) வரும் 'ரஞ்ஜ்' தாதுவின் மூக்கெரலி "மாண
வேட்டையாடுதல்" என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, கெடும்.
ரஜயதி ம்ருக³ம் "அவன் மான் வேட்டையாடுகிறான்" ஆனால் ரஞ்ஜயதி
வஸ்த்ராணி "அவன் துணிக்குச் சாயமேற்றுகிறான்"

வா: கி⁴நுனி ச ரஞ்ஜேருப ஸம்க்யானம் கர்த்தவ்யம் 'கி⁴நுண்' ஒட்டுக்குமுன் நிற்கும் 'ரஞ்ஜ' தாதுவின் மூக்கொலி கெடும். ராகி³

வா: ரஜக ரஜன ரஜ: ஸ⁴ உபஸம்க்யானம் கர்த்தவ்யம் 'ரஞ்ஜ' என்ற தாதுவின் மூக்கொலி மறைவதால், ரஜக, ரஜன, ரஜஸ் என்ற சொற்கள் ஆக்கப்படுகின்றன.

6.4.25 தப்³ஸ் ஸஞ்ஜஸ்வஞ்ஜாம் ஸபி
தப்³ஸ்¹, ஸஞ்ஜ், ஷ்வஞ்ஜ் ஆகியவைகள் 'ஸப்'உக்கு முன் நிற்கும்போது, அவைகளின் மூக்கொலி கெடும்.
1) த்³ன்ஸ் + ஸப் + திப் = த்³ ஓ ஸ் - அ + தி = த்³ஸ்தி "கடிக்கிறான்"
2) ஸஞ்ஜ் + ஸப் + திப் = ஸ ஓ ஜ் - அ + தி = ஸஜதி "ஒட்டிக்கொள்கிறான்"
3) ஷ்வஞ்ஜ் + ஸப் + திப் = ஷ்வ ஓ ஜ் - அச + தி = ஷ்வஜதி "அணைத்துக் கொள்கிறான், பிடித்துக் கொள்கிறான்"

6.4.26 ரஞ்ஜேஸ்¹ ச
'ஸப்' உக்கு முன் நிற்கும் 'ரஞ்ஜ்' 'சாயமேற்று' என்ற தாதுவின் மூக்கொலியும் கெடும்.
ரஞ்ஜ் + ஸப் + திப் = ர ஓ ஜ் - அ - தி = ரஜதி "சாயமேற்றுகிறான்" தொடர்ந்து வரும் விதிகளில் 'ரஞ்ஜ்' மாத்திரம் அனுவிருத்தியாவதால் மற்ற தாதுக்கள் அல்ல இதைத் தனியாக எடுத்து இக்குத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

6.4.27 க⁴ஞி ச ப⁴ாவகரணயோ:
'க⁴ஞ்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'ரஞ்ஜ்' என்ற தாதுவின் ஈற்றயல் மூக்கொலி, ஆக்கப்பட்ட சொல் ஒரு நிலைமை அல்லது 'கருவி'யைச் கட்டும்போது கெடும்.
1) ரஞ்ஜ் + க⁴ஞ் = ரா ஓ க்³ - அ = ராக்³. ஆஸ்³சர்ய: ராக்³.
2) ரஞ்ஜ் + க⁴ஞ் = ராக்³: (7.2.116:3.52:6.1.159) 'நிறம்: சாயம்' ரஜ்யதே அனேன, இதனால் சாயமேற்றப்பட்டது. ஆனால் ரங்க "அரங்கு, மேடை" ரஜந்தி தஸ்மின்

6.4.28 ஸ்யத்³ஜவே
('ஸ்யந்த்³' என்ற தாதுவுடன் 'க⁴ஞ்' ஒட்டிணைக்கப்படும். அதன் மூக்கொலி கெட்டு) வேகம் என்ற பொருளில் (ஜவே) 'ஸ்யத்³' என்ற சொல்லாக்கப்படும். ஸ்யந்த்³ + க⁴ஞ் = ஸ்ய ஓ த் + அ = ஸ்யத்³ ஆனால் ஸ்யந்த்³ "சொட்டுச் சொட்டாக ஒழுக்குதல்; நீரோட்டம்"
தைவஸ்யந்த்³, க்⁴ருதஸ்யந்த்³.

6.4.29 அவோனத³தே⁴தா³ம் ப்ரஸ்ரத³ ஹிமஸ்ரத³:
அவோத³, ரத⁴, ஒத்³ம், ப்ரஸ்ரத³, ஹிமஸ்ரத³ ஆகியவைகள் நியாதனங்கள்.

- 1) அவ + உந்த்³ + க்'ஞ = அவ + உ 0 த்³ + அ = அவோத் "ஈர்ப்பை" ('ந்' கெடுதல் இங்கு விதிக்குப் புறம்பானது)
- 2) இந்த்⁴ + க்'ஞ = இ 0 த்⁴ + க்'ஞ = ஏத⁴ ('ந்' கெடுதல், 'குண'மாதல் ஆகியவைகள் விதிப்படியானவையல்ல) 'எளிதில் தீப்பிடிக்கும் பொருள், எளிதில் எரியக் கூடியது'
- 3) உத்த்³ + மநிந் = உ 0 த்³ + மந் = 'ஒத்தம்' ('ந்' கெடுதல், 'குண'மாதல் விதிக்குப் புறம்பானவை)
- 4) ப்ர + ஸ்ரந்த் + க்'ஞ = ப்ரஸ்ரத ('ந்' கெடுதல், விருத்தியாகாதது, விதிக்குப் புறம்பானவை)
- 5) ஹிம + ஸ்ரந்த் + க்'ஞ = ஹிமஸ்ரத ('க்'ஞ' ஒட்டு 'ஸ்ரந்த்' ஒடு வருதல் விதிப்படியல்ல) "பனி உருக்குதல்"

6.4.30 நாகுசே: பூஜாயாம்

"மரியாதை செய்" (பூஜா) என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது 'அஞ்ச்' இன் மூக்கொலி ('க்' அல்லது 'ங்' இத்தாகக் கொண்ட ஒட் டுக்கள் அல்லது மெய்யை முதலாகக் கொண்ட வொட்டுக்கள் ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும்போது) கெடாது.

அஞ்ச் + க்த (7.2.53) = அஞ்சித் 'மரியாதை செய்யப்பட்ட' ஆனால் உத் + அஞ்ச் + க்த = உத்த் (8.2.30) "தூக்கிய"

6.4.31 க்த்வி ஸ்கந்தி³ ஸ்யந்த்³யோ:

ஸ்கந்த்³ 'குதி' ஸ்யந்த்³ ஆகியவைகளின் மூக்கொலி 'க்த்வா' ஒட்டுத் தொடரும்போது கெடாது.

- 1) ஸ்கந்த்³ + க்த்வா = ஸ்கந்த்-த்வா (8.4.55) 'குதித்து, பாய்ந்து'
- 2) ஸ்யந்த்³ + க்த்வா = ஸ்யந்த்-த்வா அல்லது ஸ்யந்தித்வா (7.2.44) 'ஒழுக்கி, ஒடி' தாது பாடத்தில் 'ஊ', 'ஸ்யந்த்³' ஒடு குறிப்பிடப்படும் போது, அத்தாதுவுடன் 'இட்' இணைக்கப்படும் (ஸ்யந்தி) 'இட்' இணைத்தால் 'க்த்வா' ஒரு 'கித்' தாகாது (பார்க்க 1.2.18) ஆகவே 'ந்' கெடாது. ஏனென்றால் 'லோப'த்தை விதிக்கும் விதி இதில் செயற்படாது.

6.4.32 ஜாந்த ந்'ஸாம் விபீஷா

'க்த்வா'வுக்கு முன் நிற்கும் 'ஜ்' ஈற்று அடிச்சொல், 'நஸ்' (மறை) ஆகியவைகளின் மூக்கொலி விருப்பாக கெடாது.

ரஞ்ஜ் + க்த்வா = ரங்க்த்வா, அல்லது ர 0 க்த்வா = ரக்த்வா 'சாயமேற்றி' ப'ங்க்த்வா, ப'க்த்வா: (ப'ஞ்ஜ்)

நஸ்' + க்த்வா = ந-நாம்-ங் + க்த்வா (7.1.60) நம்ஷ்'வா, நஷ்'வா (8.2.36; 4.41) 'இட்' இணைக்கப்படும்போது - 'நஸித்வா' 'மறைந்து'

6.4.33 ப'ஞ்ஜேஸ்' ச சிணி

'சிண்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் ப'ஞ்ஜ் 'உடை' இன் மூக்கொலி விருப்பாகக்

கெடாது.

அட் + ப்ஞ்ஜ + சின் (3.1.66) : அபுஞ்சி/அபு'ாஜி "உடைக்கப்பட்டது" இது ஒரு அப்ராப்த விபு'ாஷா

6.4.34 ஸா'ஸ இத'ங்ஹஸே;

'அங்'(Aorist)ஒட்டு, 'க்' அல்லது 'ங்'ஜ 'இத்'தாகக் கொண்ட ஒரு மெய்யில் தொடங்கும் ஒட்டுக்கள் ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் ஸா'ஸ் 'கற்பி' என்ற வினையடியினீயிருக்குப் பதிலியாக 'இ' வரும்.

ஸா'ஸ் + னுங் = ஸா'ஸ் + ச்லி (3.1.43) : அட் + ஸி'ஸ் + அங் + த் (3.1.56) = ஆஸி'ஷத் (8.3.60) 'கற்பித்திருக்கிறான்'

கிதி - ஸா'ஸ் + க்த = ஸி'ஷ்ட (8.3.60, 4.41) 'கற்பித்த'

நிதி - ஆவாம் ஸி'ஷ்வ: வயம் ஸி'ஷ்ம;

ஆனாம் ஸா'ஸ் + 0 + திப் = ஸா'ஸ்தி

வா: க்'வெள ச ஸா'ஸ இத'வம் ப'வதீதி வக்தவ்யம் 'க்'வி' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'ஸ'ஸ் இன் உயிரெழுத்துக்குப் பதிலியாக 'இ' வரும்.

ஸா'ஸ் + க்'லி = ஸி'ஸ் + 0 : ஸி'ர் + 0 : ஸ்: (குறில் 'இ', 8.2.76 இனாம் நெடில் 'ஈ' ஆகும்) ஆர்யஸு: ஆர்யான் ஸா'ஸ்தி, மித்ரஸு:

இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் ஸா'ஸ், 'அது'ாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்தது. (ஸ'ஸ் அனுஸரிஷ்டௌ) ப'வாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்ததல்ல. ஆங் ஸா'ஸ இச்சாயாம்) ஆகவே, ஆஸா'ஸ்தே ஆஸா'ஸ்யமான: இங்கு 'இ' வராது.

வா: க்'லிப் ப்ரத்யயே து தஸ்யாபி ப'வதீதி வக்தவ்யம் 'க்'லிப்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் இந்த 'ஸ'ஸ் இன் உயிரெழுத்துக்குப் பதிலியாகவும் 'இ' வரும். ஆஸு:'. ஆ'ஸிஷௌ, ஆஸி'ஷ: அல்லது பாணினியால் நியாதனம் என்று கூறப்பட்ட சுஷியாஸி: (8.2.104) என்பதில் போல் விதிக்குப் புறம்பானதாகும்.

6.4.35 ஸா'ஹௌ

'ஹி' (ஏவல் வினையொட்டு) க்கு முன் நிற்கும் 'ஸா'ஸ்' உக்குப் பதிலியாக 'ஸா' வரும். ஸா'ஸ் + ஹி = ஸா - தி' (6.4.22:101) 'கற்பி', அனுஸாதி'. ப்ரஸாதி4 6.4.34, 3.4.87-88 அபித்/பித் போன்ற கட்டுப்பாடுகள் இங்கு செயல்படாது.

6.4.36 ஹந்தேர் ஜ:

'ஹி' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'ஹன்' (கொள்) உக்குப் பதிலியாக 'ஜ' வரும். ஹன் ஹி ஜஹி 'கொல்லு, அடி, காயப்படுத்து' கீழே 105இல் கூறப்பட்ட 'ஹி' கெடுதல் அதிகார சூத்திரமான 22 இனால் தடுக்கப்படும்.

6.4.37 அனுதாத்தோப தே'ஸ வளதிதநோத்யாதி'னாமது நாளிக லோபோ ஜ்'லிக்'நிதி

‘ஐ’ல் பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ‘க்’ அல்லது ‘ங்’ஐ ‘இ’த்தாகக் கொண்ட ஒரு மெய்யை முதலாகக் கொண்ட ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும், தாது பாடத்தில் அநுதாத்த சுரத்தோடு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் (அநுதாத்தோபதே’ஸ)

வினையடியின் மூக்கொலி, வன் ‘விரும்பு’, தாது, தன் ‘விரிவாக்கு’ வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுக்கள் ஆகியவற்றின் மூக்கொலிகள் கெடும் (அலுநாஸிகலோப)

1. யம் ‘அடக்கு’ (1.1033), ரம் ‘வினையாடு’ (13906), நம் ‘ஞனி, வணங்கு’ (1.1030), கம் ‘போ’ (1.1031), ஹன் ‘கொல், அடி’ (2.2), மன் ‘நினை’ (4.67) ஆகியவைகளில் தாதுபாடத்தில் மூக்கொலியை யீறாகக் கொண்ட தாதுக்களாகக் கொடுக்கப்பட்டவை.

யம் + க்த = யத, ரத, நத, க³த, ஹத, மத,

2) வந் + க்தின் = வ டி - தி = வதி “விருப்பம்” ஆனால் வந் + க்திச் = வந்தி

3) தந் + க்த = த டி - த = தத ‘விரிவாக்கிய’ தந் + லாங் = தந் + ஸிச் + த (3.1.44) = அட் + தந் + டி + த (2.4.79) = அதத க்ஷணு-க்ஷத; ரணு - ருத்: த்ருணு - த்ருத்: க்ருணு-க்ருத்: வநு-வத; மநு-மத; ஆனால் ஸாந்த: தாந்த: தாந்த: இவைகளின் வினையடியான முறையே ஸாம், தம், தம் ஆகியவைகள் தாதுபாடத்தில் அநுதாத்த சுரங்கொண்டதாகக் கொடுக்கப்படவில்லை.

6.4.38 லா ல்யயி

மேற்குத்திரத்தில் கூறப்பட்ட தாதுக்களின் மூக்கொலி அத்தாதுக்களைத் தொடர்ந்து ‘ல்யயி’ வரும்போது, விருப்பாகக் கெடும்.

இது ஒரு ல்ய வஸ்தி² விபா¹ஷா அதனால் ‘ம்’ வீற்றுச் சொற்களின் மூக்கொலி கெடுதல் விருப்பாகும். மற்ற இடங்களில் அது கட்டாயமாகும்.

1. ப்ர + யம் + ல்யயி = ப்ர + ய டி + துக் + ய = ப்ரயத்ய, அல்லது ப்ரயம்ய ப்ரயத்ய, ப்ரரம்ய, ப்ரணத்ய, ப்ரணம்ய, ஆக³த்ய, ஆக³ம்ய

2) ஆ + ஹன் + ல்யயி = ஆ + ஹ டி + துக் + ய = ஆஹத்ய, ப்ரமத்ய, ப்ரவத்3ய, ப்ரக்ஷத்ய

6.4.39 நக்திசி தீர்க்’ஸ’ச ‘க்திச்’ ஒட்டுக்குமுன் மேலே கூறிய

தாதுக்கள் நிற்கும்போது, அவைகளின் மூக்கொலியும் கெடாது. தாதுக்களின் உயிரும் நெடிலாகாது. யம் + க்திச் = யந் + தி (8.4.58) = யந்தி ‘அடக்கம்’, வந்தி, “விருப்பம்”, தந்தி “விரிவு” மூக்கொலி கெடாவிட்டால், உயிர் நெடிலாகியிருக்கும் (பார்க்க 6 .4.15) அதையும் இச்சுத்திரம் தடை செய்கிறது.

6.4.40 கம்: க்வெள

‘க்வி’ ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் ‘க3ம்’ தாதுவின் மூக்கொலி கட்டாயமாகக் கெடும்.

அத்’வானம் கச்ச’தி = அத்’வன் + டி + கம் + க்விப் = அத்’வ டி + கடி + க்விப் (8.2.7) அத்’வ கத் ‘பிரயாணி’, கலிங்க³த்

வா: க்மாதி'னாமிதி வத்தவ்யம்
'க்ம்' முதலியவைகளின் மூக்கொலி கெடும்.
ஸம்யத், பரீதத்
வா: ஊ ச க்மாதி'னாமிதி, வத்தவ்யம்
'ஊங்க்'கு முன் நிற்கும் 'க்ம்' முதலியவைகளின் மூக்கொலி கெடும்
அக்'ரேஷ், அக்'ரேப்'ரு:

6.4.41 விட்'வநோர நுநாஸிகஸ்யாத்

மூக்கொலியை யிறாகக் கொண்ட சொற்களை 'விட்' அல்லது 'வன்' ஒட்டுத் தொடரும்போது, அச்சொற்களின் மூக்கொலிக்குப் பதிலியாக 'ஆ' கட்டாயமாக வரும்.

1) அப்'ஸு ஜாயதே : அப் + ஜன் + விட் (3.2.67) : அப்-ஜ-ஆ + 0 (6.1.67) = அப்'ஜா (8.1.53) "நீரில் பிறந்த" : க்'ம் ஸநோதி : கோ'ஷா "மாடுகளையளிப்பவன்", த்'தி'க்ராமதி : த்'தி'க்ரா "ஒரு கடவுளின் பெயர்" : அக்'ரே க்'ச்ச'தி : அக்'ரே + க்'ம் + விட் : அக்'ரேகா "தலைவன்"
2) விஜாயதே : வி-ஜன் + வநிப் (3.2.75) : விஜாவன் "பிறந்த"

6.4.42 ஜன் ஸன் களாம் ஸஞ்ஜு'லோ:

"ஸன்" ஒட்டு, "ஜல்" பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்கள் ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் ஜன் "பிற", உண்டாகு", ஸன் 'அடை, கொடு, க்'ன் கொத்து' ஆகியவைகளின் மூக்கொலிக்குப் பதிலியாக 'ஆ' வரும்.

ஸன் + ஸன் ஒட்டு + ஸப் + திப் : ஸி-ஸன் + ஸன் + ஸப் + திப் (6.1.9;7.4.60,79) : ஸி - ஸ - ஆ + ஸ + அ + தி (8.3.59) : ஸிஷாஸதி (6.1.97) 'இ' இணைக்கப்படும், போது ஸி'னிஷதி (7.2.49) ஜன் : ஜாத : ஜாதி: கன் - க்'ராத: க்'ராதி: 'ஸன்' இணைக்கப்படும்போது, ஜன், க்'ன் ஆகியவைகள், மெய்யெழுத்தை முதலாகக் கொள்ளாமல் 'இட்' ஆகமத்தோடு வரும். ஆகையால் அவைகளின் மூக்கொலி கெடாது. காட்டாக ஜிஜனிஷதி. சிக்'னிஷதி 'ஸன்' தாது விருப்பாக 'ஸேட்' (7.2.40) ஆகும். ஆகையால், 'ன்' ஒட்டு இத்தாதுவுக்கு மட்டுந்தான் மற்ற இரண்டு தாதுக்களும் கட்டாயமாக 'இட்'டோடுதான் வரும்.

6.4.43 யே விப்'ரஷா

'க்' அல்லது 'ங்'ஐ 'இத்தாகக் கொண்ட 'ய'வில் தொடங்கும் ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'ஜன்' ஸன். கன்' ஆகியவைகளின் மூக்கொலிக்கு விருப்பாக 'ஆ' பதிலியாகும். ஜன் + யக் + தே : ஜ - ஆ - ய - தே >ஜாயதே, ஜன்யதே ஆனால் ஜன் + ஸ்ப்யன் + தே ஜாயதே (7.3.79) ஜன் + யங் + தே >ஜ-ஜ-ஆ-ய-அ-தே : ஜா ஜாயதே (6.1.97;7.4.83) அல்லது ஜன் ஜன்யதே (7.4.85) ஸாயதே, ஸன்யதே; ஸாஸாயதே, ஸன்ஸன்யதே (8.3.24) க்'ாயதே, க்'ன்யதே; சாக்'ாயதே, சங்க்'ன்யதே

6.4.44 தனோதேர் யகி

'யக்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'தன்' இன் மூக்கொலிக்கு 'ஆ' விருப்பாகப் பதிலியாகும். தன் + யக் + தே + த-ஆ-ய-தே தாயதே, தன்யதே ஆனால் தன் தன்யதே

6.4.45 ஸன்: க்திசி லோபஸ்'சாஸ்யான்ய தரஸ்யாம்

'க்திச்' உக்கு முன் நிற்கும் 'ஸன்' தாதுவின், மூக்கொலிக்கு 'ஆ' விருப்பாகப் பதிலியாகும். மூக்கொலி கெடுதலும் விருப்பாகும்.

ஸன் + க்திச்: ஸந்தி, ஸ-ஆ தி + ஸாதி, = ஸ0 + தி: ஸதி ஸாதி, ஸதி ஸந்தி என்ற மூன்று வடிவங்கள் இத்தாதுவிலிருந்து ஆக்கப்படும்.

6.4.46 ஆர்த் த'ாதுகே

'ஆர்த்'த'ாதுக' எனப்படும் ஒட்டுக்களுக்கு முன் இச்சூத்திரத்திலிருந்து தொடங்கி 6.4.69 வரையில், ஆர்த்'த'ாதுகே (3.4.114) முதலியவை) என்ற சொல் அனுவிருத்தியாகும். இது ஒரு அதிகார சூத்திரம்.

6.4.47 ப்ரஸஜோ ரோபத'யோ ரமன்யதரஸ்யாம்

ப்ரஸஜ் 'வறு' என்ற வினையடியின் 'ர' ஈற்றயலான 'ஸ்' ஆகிய இரண்டுக்கும், அவ்வினையடியைத் தொடர்ந்து ஆர்த்'த'ாதுக வொட்டு நிற்கும்போது 'ரம்' விருப்பாகப் பதிலியாகும்.

ப்ரஸஜ் + துமுன் = ப்ரஸஜ் + துமுன் (8.4.40, 53) · ப்ர - அ + ரம் - 0 - ஜ் + தும் = ப்ரஸஜ், ப்ரஸஜம் · ப்ரஸஜம் (8.2.36; 4.41) ப்ரஸஜ் + த்ருன்/தவ்ய = ப்ரஸஜ்ரு, ப்ரஸஜ்ரு, ப்ரஸஜ்வ்ய, ப்ரஸஜ்வ்ய.

6.4.48 அதோ லோப:

ஆர்த்'த'ாதுகவொட்டுக்கள் தொடரும்போது, அதற்கு முன்னால் நிற்கும் வினையடியினின்று 'அ' (அத்) கெடும்.

க்ரு + ஸன் + துமுன் = க்ரு + ஸன் + இட் + தும் = சி-கீர்-ஷ-இ - தும் = சிகீர்-ஷ-இ-தும் = சிகீர்ஷிதும் "செய்ய விரும்பும்" தின்வ் + உ (3.1.80) = தின் + அ- + உ = தின் + 0 + உ = தினு + தஸ் = தினுத:

வா: வ்ருத்³தி⁴ தீர்க'ாயாம தோ லோப: பூர்வ விப்ரதிஷேதே4ன.

விருத்தியாதல், உயிர்நீட்டம் ஆகியவைகளை விதிக்கும் தொடர்ந்து வரும் விதிகளைத் தள்ளுபடி செய்தவிட்டு, 'அ' கெடும்.

க்ரு + ஸன் + ண்வல் = சி-கீர்-ஷ + ண்வல் = சி-கீர்-ஷ-அக = சிகீர்ஷக "செய்ய விரும்புவன்" (7.2.115க்குத் தடை); க்ரு + ஸன் + யக் + தே = சி-கீர்-ஷ-ய-தே = சி-கீர்-ஷ-ய-தே = சிகீர்ஷயதே (7.4.1 ஐ தடுக்கிறது).

6.4.49 யஸ்ய ஹல:

ஒரு மெய்யெழுத்தைத் தொடர்ந்து 'ய' ஈறாக வரும் ஒரு வினையடி

ஒரு ஆர்த்'தாதுகவொட்டுக்கு முன் நிற்கும்போது, இறுதி 'ய' கெடும். பி'த்' + யங் + இட் + துமுன் = பே3-பி'த்3-ய + இ-தும் = பே3-பி'த்3-00-இ-தும் = பே3பி'தி'தும் 'அடிக்கடி உடைக்க பே3பி'தி'தவய 'அடிக்கடி உடைக்க வேண்டும்' இந்த விதி 'ய' என்ற அசையைப் பற்றியது. ஆகையால், ஈர்ஷ்யம், மல்ய் ஆகியவைகளில் இதைப் பயன்படுத்த இயலாது. ஈர்ஷ்யிதும் மல்பிதும், லோலபிதும் (-லா 'வெட்டு') என்பதில், இந்த விதி செயற்படாது. ஏனென்றால் ஒரு மெய்யெழுத்துக்குப்பின் வரும் 'ய' என்று சூத்திரம் கூறுகிறது.

6.4.50 க்யஸ்ய வியாஷா

'க்ய' ஒட்டாலாக்கப்பட்ட அடி சொல்லின் ஈறாக 'ய'. ஒரு மெய்க்குப் பின்னும், ஆர்த்'தாதுக ஒட்டுக்கு முன்னும் நிற்கும்போது, விரும்பாகக் கெடும். க்ய, க்யச், க்யங் ஸம்-இத்4 + க்யச் (3.18) + இட் + துமுன் >ஸமித்4ய + இ + தும் = ஸமித்4யினும் (6.4.48) அல்லது ஸமித்4 - இ + தும் = ஸமிதி4தும் ஸமித்4 + க்யங் + இட் + துமுன் = ஸமித்4 - ய் - இ + தும் = ஸமித்4யிதும், அல்லது ஸமிதி4தும்

6.4.51 ணேரணியி

'ணி' ஒட்டிணைத்தாக்கப்பட்ட வினையடியின் (இயக்குவினை) 'இ', 'இட்' அல்லது ஆர்த்'தாதுக ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும்போது கெடும்.

- 1) தக்ஷ + ணிச் + லங் = தக்ஷ - இ + சங் (3.148) + த் = அட் (6.4.71) தக்ஷ + இ + சங் + த் = அத-தக்ஷ + இ + அ + த் = (6.1.11; 7.4.60) : அத தக்ஷ + ட - அ - த் = அததக்ஷத் (இது 6.4.77 இல் விதிக்கப்பட்ட 'இயங்குப் புறனடை')
- 2) அட் + ணி + லங் = அட் (6.4.72) + அ-டி-டி (6.1.2) சங் + த் = ஆடி-ட் 0 அ-த் = ஆடிடத் (இது 6.4.82இல் விதிக்கப்பட்ட 'யண்' உக்குப்புற னடை)
- 3) க்ரு + ணிச் + ல்யட் + டாப் = கார் - இ + அன + ஆ = கார் - ட அனா : காரண 'தூண்டுதல்' (இது 7.3.84 இல் விதிக்கப்பட்ட 'குண' த்துக்குப் புறனடை)
- 4) க்ரு + ணிச் + ணிவல் = கார் - இ + அக : கார் - ட - அக = காரக 'தூண்டுபவன், இயக்குபவன்' (ண்வல் ஒட்டின் 'ண்' ஆல் கிடைக்கப்பெறும் விருத்திக்குப் புறனடை (7.2.115)

ஆர்த்'தாதுகவொட்டுக்கு முன் நிற்கும்போது, இறுதி 'ய' கெடும்.

பி4த3 + யங் + இட் + துமுன் = பே3-பி4த3-ய + இ-தும் = பே3-பி4த3-00-இ-தும் = பே3பி4தி3தும் 'அடிக்கடி உடைக்க' பே3பி4தி3தவய "அடிக்கடி உடைக்க வேண்டும்" இந்த விதி 'ய' என்ற அசையைப் பற்றியது. ஆகையால், ஈர்ஷ்யம், மல்ய் ஆகியவைகளில் இதைப் பயன்படுத்த இயலாது. ஈர்ஷ்யிதும்,

6.4.52 நிஷ்டாயாம் ஸேடி

நிஷ்டா (க்த, க்தவது) ஒட்டுக்கள் என்ற ஸம்க்குாவினால் குறிப்பிடப்படும் ஆர்த்'தாதுக ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் இயக்கு வினையின் 'ணி' ஒட்டு

நிஷ்டா, வொட்டுக்கள் 'இட்'டோடு வரும்போது கெடும்.

க்ரு + ணிச் + க்த = கார + இ + இட் + க்த = கார் - 0 - இ - த = காரித் 'செய்வி'
ஆனால், க்ரு + ணிச் + இட் + துமுன் = கார் - ஏ - இ - தும் = காரயிதும்
'செய்யவை'

6.4.53 ஜனிதா மந்த்ரே

(வேதத்தின்) மந்திரப் பகுதியில் ஜனிதா என்ற விதிக்குப்பறம்பாக
ஆக்கப்பட்ட சொல் காணப்படுகிறது.

'ஸேட்'டோடு இணைந்த ஆர்த் தாதுகவொட்டுக்குமுன் நிற்கும் 'ஜன்'
தாதுவோடு வரும் 'ணிச்' ஒட்டு கெடும், ஜனித்து என்ற விதிப்படியையாத
சொல் மந்திரப் பகுதியில் காணப்படும்.

யோ ந: பிதா ஜனிதா (இருக்குவேதம்) 10.82.3)

ஜன் + ணிச் + இட் + த்ருச் + ஸு = ஜன் + 0 - இ - த்ரு + ஸு = ஜனிதா
(7.1.94, 6.4.11) மற்ற இடங்களில் ஜனயிதா.

6.4.54 ஸ்மிதா யக்'ரே

'ஸ்மிதா' என்ற சொல், 'இட்'டோடு சேர்ந்தவொரு ஆர்த் தாதுகவொட்டுக்கு
முன் நிற்கும் 'ணி' கெடுவதால் ஆக்கப்பட்ட நியாதனமாகும். இச்சொல்,
'வேள்வியின் ஒரு செயல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும். ஸ்'ரு' - தம் ஓறவி:
ஸ்மித:

ஸ்ம் + ணிச் + இட் + த்ருச் + ஸு = ஸ்மிதா. வேள்விக்குரிய மாமிசத்தைச்
செதுக்குபவன்

ஆனால் ஸ்'ருதம் ஸ்'மித: (ஸப்3ரா. 3.8.3 4;5) (வேள்வியின் செயல் அல்ல)

6.4.55 அயாமந்தால் வாய்யேத்து இஷ்ணுஷு

'ஆர்த் தாதுக', 'க்ருத்' ஒட்டுக்களான ஆம், - அந்த, - ஆலு, ஆய்ய, -
இந்து, இஷ்ணுச், கிஷ்ணுச், ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'ணி'க்குப்
பதிலியாக 'அய்' வரும்.

1) ஆம் - க்ரு' + ணிச் + ஆம் + ச - கார (3.1.35, 40) : கார் - இ + ஆம் ச
- கார் : கார் - அய் - ஆம் சகார் : காரயாம் ச - கார 'செய்வித்தான்' அல்லது
கார் - ஏ + ஆம் + சகார் : காரயாம் சகார்.

2) அந்த : மந்த்' + ணிச் + அந்த : மந்த்' - இ - + அந்த : மந்த் அய் + அந்த
: மந்த்'யந்த - 'நகை'

3) ஆலுச் - ஸ்ப்ரு'ஹ் + ணிச் + ஆலுச் : ஸ்ப்ருஹயாலு 'விரும்பு'

4) ஆய்ய - ஸ்ப்ரு'ஹ் + ணிச் + ஆய்ய : ஸ்ப்ருஹயாய்ய

5) இத்து - ஸ்தன + ணிச் + இத்ரு : ஸ்தனயித்து 'இடி'

6) இஷ்ணு - பார + ணிச் + இஷ்ணு : பார் 0 - அய் - இஷ்ணு பாரயிஷ்ணு
'அக்கரையில் சேர்ப்பவன்' இச்சூத்திரம் இல்லாவிட்டாலும் 'ணி'யின் 'இ',
'ருண' எழுத்து 'ஏ'யாக மாறி புணர்ச்சி விதியின்படி இவ்வொட்டுகளுக்கு
முன் 'அய்' ஆகிருக்கும். ஆயினும், தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களுக்காக

இங்கே இவ்விதியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

6.4.56 ஸ்யரி லகு¹பூர்வாத்

'லகு' அசையைத் தொடர்ந்து வரும் 'ணிக்குப்பின்' ஆர்த்²தாதுகவொட்டான 'ஸ்யப்' வரும்போது 'ணிக்குக்குப் பதிலியாக' அப்' வரும். ப்ர + நம் + ணிச் + ஸ்யப் = ப்ர + ணம் + அப் - ய = ப்ரணமய்ய "வணங்கச் செய்து விட்டு". இவ்வினையடி ஒரு 'மித்'தாவதால் 7.2.115, இங்கு செயற்படாமல் சூ.92 தடுக்கிறது. ஆனால் ப்ர + பத் + ணிச் + ஸ்யப் = ப்ர + பாத் + ட + ய = ப்ரபாத்ய (51) 'கீழே விழவைத்துவிட்டு, அதாவது கீழே தள்ளிவிட்டு"

6.4.57 விபரீஷா ஆப;

ஆர்த்²தாதுகவொட்டான 'ஸ்யப்'புக்கு முன் நிற்கும் ஆப் 'அடை' தாதுவோடு வரும் 'ணிச்' உக்கு 'அப்' விருப்பாகப் பதிலியாகும். ப்ர + அப் + ணிச் + ஸ்யப் = ப்ராய் - அப் - ய ப்ராய்ய அல்லது ப்ராய் + ட + ய = ப்ராய்ய "அடைய வைத்துவிட்டு, ஆயினும், 'இங்' இன் பதிலியாக வரும் 'ஆப்'புக்கு இந்த விதி பயன்படுத்த முடியாது. அத்யாய்ய(6.1.48; 7.3.36)

6.4.58 டுப்லுவோர் தீர்க³ஸ்'சந்த³ஸி

வேத மொழியில் டு⁴ 'கல்', ப்லு 'மித்' என்ற தாதுக்களுக்களினீற்றுக்குப் பதிலியாக அவைகளின் நெடில், அவ்வினையடிகளைத் தொடர்ந்து ஆர்த்²தாதுகவொட்டான 'ஸ்யப்' நிற்கும்போது வரும். தந்தி அனு பூர்வம் வியூய் (ரு. வே. 10.131.2) யத்ரா யோ தக்ஷிணா பரிபுலாய (கட. 25.3) ஆனால் பேச்சு மொழியில் ஸம்யுத்ய, ஆப்லுத்ய (6:1.71)

6.4.59 கூடிய:

'ஸ்யப்' ஓட்டுக்கு முன் நிற்கும் கூடி, 'அழி' அல்லது 'வசி' என்ற தாதுவின் இறுதி 'இ' நெடிலாகும். ப்ர + கூடி + ஸ்யப் = ப்ர + கூடி - ய = ப்ரகூடிய 'அழித்து விட்டு' அல்லது 'வசித்துவிட்டு'

6.4.60 நிஷ்டாயாமன்யத³ர்தே

'ண்யத்' ஓட்டின் பொருளைச் சுட்டாமல் அமைவும் நிஷ்டா (க்த.க்தவது) எனப்படும் ஆர்த்²தாதுக வொட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'ஷ்'யின் ஈறு நெடிலாகும். 'ண்யத்' ஓட்டு செயப்பாட்டு வினையையோ, 'பாவே' (Impersonal) எனப்படும் வினையையோ கொண்ட வாக்கியத்தைச் சுட்டும். "அதைத் தவிர்த்த" என்ற சூத்திரம் குறிப்பிடுவதால் இங்கு செய்வினை வாக்கியத்தைக் குறிக்கும். ஆ + கூடி + க்த = ஆகூடிண (8.2.46; 4.2) பரிசூடிண 'மறைந்த', ப்ரகூடிண 'அழிந்த, ஆனால் கூடித (செயப்பாட்டு வினை, பாவே)

6.4.61 வா ஆக்ரோஸ⁵தை³ன்யயோ

மேலே கூறிய குழுவில், 'கூழியினீறு' 'நிந்தனை', அல்லது 'இரக்கம்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது விருப்பாக நெடலாகும்.

1) ஆக்ரோரோஸே - கூழிதாயு: அல்லது கூண்ணாயு: ஏதி⁴ "உனது வாழ்வு துக்ககரமானதாகட்டும்" (சாபம்)

2) கைத்ய - கூழித; அல்லது கூண்ண: அபம் தபஸ்வீ பரிதாபம், இந்தத் துறவ் இளைத்துவிட்டான்' இப்பொருட்களைச் சுட்டாவிட்டால் கூண்ண: சந்த்3ர:

6.4.62

ஸ்யஸிச் ஸ்யுட்தாஸிஷா பாவ கர்மணோருபதேஸ

அஜ்ஜுன க்ரஹ த்ருஸாம் வா சிண்வதி³ச் ச
ஸ்ய (முதல் எதிர்காலம்). ஸிச், (Aorist) ஸ்யுட் (), தாஸி (2ஆம் எதிர்காலம்) ஆகியவைகள் பாவே (Impersonal) ஆகவோ அல்லது செய்யப்பட்டு வினையாகவோ பயன்படுத்தும்போது, அவைகளுக்கு முன் நிற்கும், தாது பாடத்தில் குறிப்பிட்ட (உபதேஸே) உயிரீற்று வினைகளும் ஹன், க்ரஹ த்ருஸீ என்ற வினைகளும் விருப்பாக 'சின்' போன்று (படர்க்கை செய்யப்பட்டு வினை) கருதப்படும். அவ்வாறு கருதப்படும்போது அவைகளுடன் 'இட்' (ஆகமம்) வரும்.

1) சி + ஸ்ய (3.1.33) + தே, சாய் + இட் + ஸ்ய + தே (7.2.115) = சே ஷ்ய - தே. அசாய் - இஃ - (6.4.104) : அசாயி போன்றது. அ + சி + ஸிச் + ஆதாம், அ + சி + இட் + ஸிச் + ஆதாம் :

அசேஷாதாம்/அசாயிஷாதாம்;

சேஷிஷ்ட/சாயிஷ்ட,

சேதாஸ்மி/சாயிதாஸ்மி

ஸ்ய, தாஸி (3.1.33), ஸிச் (3.1.44), ஸ்யுட் (3.4.102)

2) ஹனிஷ்யதே/காணிஷ்யதே

அட் + ஹன் + சின் = அ - காணி (7.4.54)

அ - ஹஃ - ஸ் - தாம் = அஹாதாம்/அகாணிஷாதாம்;

வதிஷ்ட/காணிஷ்ட, ஹந்தாஸ்மி/காவிதாஸ்மி

3) க்ரஹிஷ்யதே/க்ராஹிஷ்யதே அட் + க்ரஹ் + சின் = அக்ராஹி;

அக்ரஹிஷ்டாம்/அக்ரஹிஷாதாம்;

க்ரஹிஷ்ட; க்ராஹிஷ்ட;

க்ரஹிதாஸ்மி/க்ராஹிதாஸ்மி.

7.2.35 விதிக்கப்பட்ட 'இட்' இணைக்கப்பட்ட சொல்லில் தான் 7.2.37

செயற்படும், இந்த சூத்திரத்தினால் விதிக்கப்பட்டதில் அல்ல

4) த்ருஷ்யதே/த்ர்ஸிஷ்யதே

அட் + த்ருஸீ + சின் + த : அ - த்ர்ஸீ - இ - ஃ = அத்ர்ஸி

அத்ருஷாதாம்/அத்ர்ஸிஷாதாம்;

த்ருக்ஷிஷ்ட/த்ர்ஸிஷ்ட

த்ர்ஷ்டாஸ்மி/த்ர்ஷ்டாஸ்மி

2.4.42-43 விதிக்கப்பட்ட 'ஹன்'இன் பதிலிகள், 'இங்' 'போ'இன் பதிலிகள்

(2.4.5); இங் 'வாசி, படி' இன் பதிலிகள் (2.4.48-50) ஆகியவைகளில்

விதிக்கப்பட்டவைகள், இவ்வினையடிகளில் செயற்படாமல், இச்சூத்திரம் தடுக்கிறது. ஏனென்றால், இச்சூத்திரம் 6.4.1 அதிகார விதிக்குட்பட்டது. ஆகவே அதனால் விதிக்கப்பட்டதின் தொடர்ச்சியே இச்சூத்திரம்.

6.4.63 துனோ யுட்³சி க்விதி

தீங் 'அழி' என்ற வினையடிக்குப்பின் 'க்' அல்லது 'ங்' இத்தாகக் கொண்ட உயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட ஆர்த்³தாதுக ஒட்டு நிற்கும்போது, அவ்வொட்டுக்கு முன் 'யுட்' (ஆகமம்) ஆகும்.

உப + த்³ + லிட் + ஏஸ்³ (3.4.91) = உப - தி³

தி³ + ஏன்³ (6.1.8:7.4.59) = உப - தி³ - தீ + யுட் + ஏஸ்³ = உபதி³தீயே ஸ் (ஏஸ்³ ஒரு 'கித்'தாகும் பார்க்க 1.2.5) உபதி³ தீயாதே, உபதி³தீயிரே

6.4.64 ஆதோ வோப இடி ச

('க்' அல்லது 'ங்' இத்தாகக் கொண்ட உயிரெழுத்தில் தொடங்கும் ஆர்த்³தாதுக ஒட்டுக்கள்) 'இட்' ஆகமத் தோடு வரும் ஆர்த்³தாதுகவொட்டுக்கள் ஆகியவற்றிற்கு முன் நிற்கும் வினையடியின் ஈறான 'ஆ' கெடும்.

1) இட் - பா + லிட் + த்³ல் - ப - பா (6.1.8: 7.4.59) + இட் + த்³ல் - ப - பி - இ - த்³ = பித³ "நீ குடித்தாய்" தஸ்தித்³; ப - பா + உஸ்³ - ப - பி - உஸ்³ = பபுஸ் = பபு (இவ்வொட்டு 'கித்' பார்க்க 1.2.5); பபு:

2) வித் - ப்ர + தா + அங் + டாப் (3.3.106) = ப்ர - த்³ + அ + ஆ = ப்ரதா³ = ப்ரதீயதே 'கொண்ட', ப்ரதீயா:

6.4.65 ஈத்³பதி

ஆர்த்³தாதுகவொட்டான 'யத்' துக்கு முன் நிற்கும் வினையடியின் ஈறான 'ஆ' (ஆக்)வுக்குப் பதிலியாக 'ஈ' (ஈத்³) வரும். தா + யத் = த்³ + யத் = தேய் (7.3.84) 'கொடுக்கக் கூடியது'

6.4.66 கு³மாஸ்தா கீ³ா பா ஜஹாதிஸாம் ஹலி

'கு³' என்ற ஸம்க்ஞாவினால் கட்டப்படும் வினை (தா³, தீ³, தீ³ ப், தைப் என்பவைகளைத் தவிர்த்து -). மா 'அள'ஸ்தா 'இரு, நிங், கீ³ா 'செல், நகர், அல்லது 'புகழ்' அல்லது 'பாடு', அல்லது 'இங்' (2.4.45), இங் (2.4.48-50) ஆகியவைகளின் பதிலிகள், பா 'குடி' ஹா 'விட்டு விடு', ஸா (ஸோ) 'அழி' ஆகியவற்றிற்குப் பின், 'க்' அல்லது 'ங்' இத்தாகக் கொண்ட, ஒரு மெய்யெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட ஆர்த்³தாதுக வொட்டு நிற்கும்போது இவ்வினையடிகளின் ஈறான 'ஆ'வுக்க 'ஈ' பதிலியாக வரும்.

1) கு³ - தா³ + யக் + தே = தீயதே 'கொடுக்கப்பட்டது' தீயதே

2) மா - மா + யக் + தே = ம்யதே 'அளக்கப்பட்டது'

3) ஸ்தீயதே, (4) கீயதே (5) பீயதே (6) ஹீயதே (7) அவஸ்யதே தா³ + யங் + ஸப் + தே = தேஸ்தீயதே; ஜேக்யதே; பேயீயதே; ஜேஹீயதே; அவஸேஸ்யதே.

6.4.67 ஏர் லிஙி

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட வினைபடிகளுக்குப்பின் ('க்' அல்லது 'ங்' இத்தாகக் கொண்ட ஆர்த்'தீ'துக வொட்டான) 'லிங்' நிற்கும்போது, அவ்வினைபடிகளின் ஈறான 'ஆ'வுக்கு 'ஏ' பதிலியாகும்.
 தீ'ர + லிங் + த் = தீ'ர + யாஸுட் + ஸுட் - த் (3.4.103, 107) = தே'யுதா + 0 + 0 + த் (7.2.70) = தேயாத் (யாஸுட் ஒரு நித்) "அவன் கொடுக்கட்டும்"; மேயாத்; ஸ்தேயாத்; கே'யாத், பேயாத்; ஹேயாத்; அவஸேயாத்; ஆனால் தீ'ர + ஸீயுட் + ஸுட் + த் (3.4.102; 107) = தீ'ரஸிஷ்ட (6.1.66; 8.3.59; 4.41)

6.4.68 வா அன்யஸ்ய ஸம்யோ கீ'ாதே:

கூட்டுமெய்களை முதலாகக் கொண்ட (ஸம்யோகீ'ாதே:) மேலே கூறப்பட்ட வினைபடிகளைத் தவிர்த்த மற்ற வினைபடிகளின் பின் ('க்' அல்லது 'ங்' ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட ஆர்த்'தீ'துக வொட்டான) 'லிங்' நிற்கும்போது, அவைகளினீறான 'ஆ'வுக்குப் பதிலியாக 'ஏ' விருப்பாக வரும்.
 கீ'ஸல + லிங் + த் = கீ'லா + யாஸுட் + ஸுட் + த் (6.1.45) = கீ'ஸே + யா + 00 - த் (7.2.79) = கீ'ஸே - யாத் = கீ'ஸேயாத்/கீ'லாயாத் "அவன்/அவள்/அது களைப்படையட்டும்" ஆனால் கீ'லா + ஸலியுட் + ஸுட் + த் = கீ'லாஸிஷ்ட

6.4.69 ந ஸ்யபி

6.4.66 இல் கூறப்பட்ட வினைகளுக்கு முன் ஆர்த்'தீ'துக வொட்டான 'ஸ்யப்' நிற்கும் போது, அவ்வினைகளினீறான 'ஆ'வுக்கு 'ஏ' பதிலியாகாது. ப்ர + தீ'ர + ஸ்யப் = ப்ரதீ'ராய "கொடுத்துவிட்டு": ப்ரமாய, ப்ரப்தீ'ராய, ப்ரகீ'ராய, ப்ரபாய, ப்ரஹாய, அவஸாய

6.4.70 மயதேரிதீ'ன்யதரஸ்யாம்

"ஸ்யப்"புக்குமுன் 'மா' (மயதி) "பண்டமாற்று" நிற்கும்போது அவ்வினையினீறான 'ஆ'வுக்கு 'இ' விருப்பாகப் பதிலியாகும். அப + மே + ஸ்யப் = அபமாய/அபமித்ய "பண்டமாற்றுதல் செய்து விட்டு"

6.4.71 லுங் லங் ல்ரு'ங்க்ஷவது'தாத்த:

உதார்த்த கரம் கொண்ட 'அட்', லுங் (Aorist). லங் (Imperfect) ல்ருங் (Conditional) ஆகிய வினைபடிகளுக்கு முன் வரும்.

1) க்ரு' லுங் = க்ரு' + திப் (3.4.77) = க்ரு' - த் (3.4.100) = க்ரு + ச்லி + த் (3.143) = க்ரு + ஸிச் + த் (3.144) = கார் + ஸ் + த் (7.2.1) = கார் - ஸ் + ஈட் + த் (7.3.96) = அட் - கார் - ஷீர் = அகார்ஷீத் 'அட்' (ஆகமம்) எந்தப் படிநிலையிலும் இணைக்கலாம், ஆயினும், வினையடியையே அட் + க்ரு' என்று எடுத்துக்கொண்டு, அதன் பின்னால் மேலே வினையொட்டுக்களான 'லுங்' முதலியவைகளையிணைப்பது எளிதாகும்.

2) க்ரு' + லங் = அட் + க்ரு' + உ + திப் = அகர் + ஓ + த் (3.1.79, 7.3.84)

3) க்ரு' + ல்ருங் = அக்ரு' + ஸ்ய + திப் = அக்ரு + இட் - ஸ்ய + த் (3.1.3 3 7.2.70; 3.4.100) அகரிஷ்யத் (அவன்) "செய்திருந்தால்"

6.4.72 ஆட்³ஜாத்³னாம்

(மேலே குறிப்பிடப்பட்ட 'லுங்' முதலியவைகளுக்கு முன்) உயிரெழுத்தில் தொடங்கும் வினைகளுக்கு முன் 'ஆட்' (உதாத்த கரத்துடன்) இணைக்கப்படும்.

- 1) லுங் - ஈக்ஷ + லுங் = ஆட் + ஈக்ஷ + இட் + ஸிச் + த் (7.2.35) : ஜக்ஷ - இஷ் - ட் = ஜக்ஷிஷ்ட (6.1.90; 8.2.59; 4.41) 'பார்த்திருக்கிறான்'
- 2) லங் - ஈக்ஷ + லங் = ஆ - ஈக்ஷ + ஸ்ப் + த் = ஜக்ஷத (6.1.90) 'பார்த்தான்'
- 3) ல்ருங் - ஈக்ஷ + ல்ருங் = ஜக்ஷ + இட் + ஸ்ய + த் (3.1.33; 7.2.35) : ஜக்ஷிஷ்யத் (8.3.59) 'அவன் பார்த்திருந்தால்'

6.4.73 ச்²நத்³ஸ்யபி த்³ரு'ஸ்யதே

'ஆட்' (உதாத்த கரத்துடன்) வேத மொழியில், உயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட வினைகளைத் தவிர மற்ற வினைகளோடும் (அபி) காணப்படும். ஸுருசோ வேன ஆவ: (வா. ஸம். 13.3) ஆ-வ்ரு' லுங் + த் = ஆ-வ்ரு' + ட் + த் (2.4.8) : ஆவரத் (7.3.84) ஆ - வர் + ட் (6.1.68) : ஆவ: (8.3.15) யஜ் + லங் : ஆ - யஜ் + ஸ்னம் + த் = ஆ - ய - ந - ஜ் + த் = ஆ - ய ந - ஜ் + ட் (6.1.68) : ஆயநக் (8.2.30)

6.4.74 ந மாங் யோகே

மாங் (தடுப்பு இடைச் சொல்) லோடு சேர்ந்து 'லுங்' முதலியவைகளைப் பயன்படுத்தும்போது வினைகளுக்கு முதலில் இணைக்கப்படும் ஆகமங்களான 'அ' வோ, 'ஆ' வோ வராது.

மா + அகார்ஷ் : மா கார்ஷ் : (அதைச்) செய்யாதே; மா + அகரோஸ் = மா கரோ : மா பாவான் ஈக்ஷிஷ்ட, ஈக்ஷத மா ஸம் கரோத்

6.4.75 ப்³ஹூலம் சந்த்³ஸ் யமாங்யோகே³ அபி

'மாங்' ஒடு சேர்ந்து மேலே கூறிய வினைகள் பயன்படுத்தப்படாவிட்டாலும், வேத மொழியில், 'அ' 'ஆ' (உதாத்த கரத்துடன்) ஆகமம் பலவகையில் இணைக்கப்படமாட்டாது. அமாங்யோகே³ அபி-ஜனிஷ்ட²ந உக்³ர: 'மா' இணைக்கப்படாவிட்டாலும் 'அ' ஆகமமில்லை.

ஜனிஷ்டா: + உக்³ர: = ஜனிஷ்டா²

உக்³ர: = அஜனிஷ்டா:

மாங்யோகே³ அபி-மா வ: கேஷத்ரே பரப்³ஜான்யவாப்ஸு: மா...அவாப்ஸு: 'மா' வோடு சேர்ந்து வரும்போதும் 'அ' இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

6.4.76 இரயோ ரே

(வேத மொழியில், பலவகையில்) 'இரே'வுக்கு 'ரே' பதிலியாகும்.

கி'ப்'ம் ப்ரதம் தத்'ர ஆம்

த'ா + லிட் = த'ா + ஐ = த்' - த'ா + இரேச் (6.1.8; 3.4.81) = த்' த்' 0 + இரேச் (6.1.64) = த்'த்' ரே = த்'த்'ரே (=த்'தி'ரே)

பரமாயா தி'யோ அக்'னி கர்மாணி சக்'ரிரே. சக்'ரிரே ('ரே' பதிலியாக வரவில்லை)

6.4.77 அசி ஸ்'னுத'ாது ப்'ருவாம் ப்'வோரியங் உவங்

உயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட ஒரொட்டுக்கு முன் (அசி) நிற்கும், 'ஸ்'னு' (விகரணம்) வில் முடியும் வினை அல்லது தாது (வினை) அல்லது ப்'ரு (பெயர்ச்சொல்) ஆகியவைகளின் ஈறாக 'இ' அல்லது 'உ'வுக்கு முறையே 'இயங்', 'உவங்' பதிலியாக வரும்.

1) ஆப் + வோட் = ஆப் + ஸ்'னு + ஐ² = ஆப் - னு + அந்தி (7.1.3) = ஆப்'னுவந்தி 'அவர்கள் அடைகிறார்கள்'

2) க்ஷி + லிட் = சி - க்ஷி + உஸ் (6.1.8; 3.4.82) = சிக்ஷியு; (6.1.189) 'அவர்கள் இளைத்திருக்கிறார்கள்'

3) ப்'ரு + ஓன = ப்'ருவென 'புருவங்கள்' (இருமை) ஆனால் வதூ' + ஓன = வத்'வென ஆயினும் குண (7.3.84), வருத்'தி' (7.2.115) இந்த விதி பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கும்.

சி + ல்யட் = சே + அன (7.3.84) = சயன (6.1.78); சி + ண்வுல் = சை + ண்வுல் (7.2.115) = சாயக

வா: இயங் உவங் ப்ரகரணே தந்வாதீ'னாம் சந்த்'ஸி உபஸங்க்'யானம் கர்தவ்யம் வேதமொழியில், 'தனு' ஆகியவைகளில் 'இயங்', 'உவங்' பதிலியாக பலவகையில் வரும்.

தன்வம் புஷேம அல்லது தனுவம் புஷேம; ஸ்வர்கோ' லோக: ஸு'வர்கோ' லோக: ; தர்யம்பீகம் யஜாமஹே, த்ரியம்பீகம் யஜாமஹே

6.4.78 அப்'யாஸன்யாஸவ்'ணே

இரட்டித்தலின் (அப்'யாஸ) இறுதி உயிராக அமையும் 'இ'. 'உ'வுக்கு (முறையே 'இயங்', 'உவங்') அந்த உயிர்களுக்குப்பின், அதேயினத்தைச் சேராத உயிரெழுத்து (அஸவ்'ணே) வரும்போது பதிலியாகும்.

இஷ் + லிட் = இ - இஷ் + ணல் (6.1.8; 3.4.82) = இயேஷ (7.3.84) "விரும்பினால்" ; உஷ் + ணல் = உ + ஒஷ் + ணல் = உவோஷ 'ளரித்தால்' ஆனால் இ + லிட் = இ + உஸ் = இ - இ + உஸ் = இ - இய் + உஸ் (6.1.77) = ஈயு; ஈயது; இயாய (7.2.115)

6.4.79 ஸ்த்ரியா:

உயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட ஒரொட்டுக்கு முன் நிற்கும், ஸ்த்ரி' பெண்' என்ற சொல்லினிறுதியுயிரான 'ஈ'க்குப் பதிலியாக 'இயங்' வரும்.

ஸ்த்ரி' + ஓன் = ஸ்த்ரியென; ஸ்த்ரி' + ஐஸ் = ஸ்த்ரிய: ; ஆனால் ஸ்த்ரி' + ஆம் +

நட் + ஆம் = ஸ்தீர் - ண் - ஆம் (7.1.54, 8.4) = ஸ்தீர்ணாம். இங்கு, இதற்குப் பின்னால் கூறப்பட்ட விதி, இந்த விதியைப் புறக்கணித்து முன்னால் வரும். இச்சூத்திரம், தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களுக்காகத் தனியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது (யோக'விபாக')

6.4.80 வா அம்ஸஸோ:

அம், ஸ'ஸ்' (இரண்டாம் வேற்றுமையொருமை, பன்மையுருபு) உக்குமுன் 'ஸ்தீர்' நிற்கும்போது, அதனீற்றுக்கு 'இயங்' விருப்பாகப் பதிலியாகும். ஸ்தீர் + அம் = ஸ்தீர்ம் (6.1.107) அல்லது ஸ்தீரியம்; ஸ்தீர் + ஸ'ஸ்' = ஸ்தீர்: (6.1.102) அல்லது ஸ்தீரிய:

6.4.81 இணோ யண்

ஒருயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட வொட்டுக்கு முன் நிற்கும் இண் 'போ' தாதுவின் 'இ'க்கு 'யண்' பதிலியாகும். இ + ஐ = இ + அந்தி (7.1.3) = யந்தி, 'அவர்கள் போகிறார்கள்'; இ + லோட் = இ + ஓ + அந்த (7.1.3; 3.4.86) = யந்து, 'அவர்கள் போகட்டும்' இது 'இயங்' பதிலியாவதை தள்ளுபடி செய்து, வருகிறது. இந்த விதியையே 7.2.115, உம் 7.3.84 உம் தள்ளுபடி செய்கின்றன. இவ்விரண்டு சூத்திரங்களும் குண, வருத்தி ஆதேசத்தை விதிக்கின்றன. இந்த விதிகள் மத்"யே அபவாதா: பூர்வான் விதூ"ன் பாத"ந்தே, நோத்தரான் இரு அபவாத விதிகளுக்கிடையே அமையும் அபவாத விதியைத்தான் தள்ளுபடி செய்ய இயலும். அதைத் தொடர்ந்து வரும் அபவாத விதிகளையல்ல" பரிபாஷா சூத்திரத்தின்படி செயற்படுகின்றன. ஆகையால், அபனம், ஆயக என்று வடிவங்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன:

6.4.82 ஏரனேகாசோ அஸம்யோக' பூர்வஸ்ய

ஒருயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்டவொட்டுக்கு முன் நிற்கும் பலவகைகளைக் கொண்ட (அனேகாச:) வினையடியினீறான 'இ' கூட்டுமெய்கள் அதற்கு முன்னாலமையாமலிருந்தால் (அஸம்யோக'பூர்வஸ்ய) அவ்நீற்றுக்கு 'யண்' பதிலியாக வரும் நீ + லிட் = நி - நீ + அதஸ = நியது:, நிநய:; க்'ராமணி + ஓள = க்'ராமண்யெள (8.4.2): ஆனால் யவ - கீர் + ஓள = யவக்ரியெள; யவக்ரிய

6.4.83 ஒ: ஸூபி

ஒருயிரெழுத்தில் தொடங்கும் வேற்றுமையுருபுக்கு (ஸூப்) முன், பலவகைகளைக் கொண்ட, கூட்டுமெய்யை முன்னால் கொள்ளாத 'உ'வீற்றுத் தாதுவின்ருக்கு, 'வ்' (யன்னின்) பதிலியாகும் கலம் புனாதி: கல - ஓ + பூ + க்விப் = கலபூ (3.2.178) = ஓள = கலப் - வ்: ஓள் (6.1.174) = க'லப்பெள "இரு உரலைத் துடைப்பவர்கள்" ஆனால் லூ + க்விப் + ஓள = லூபெள, "இரு அறிவாளர்கள்" கட - ப்ரு + ஓள = கடப்ருபெள "இரு குதாடிகள்"

6.4.84 வர்ஷாப்' வஸ்'ச

ஒருயிரெழுத்தை முதலில் கொண்ட வேற்றுமையுடனுக்கு முன் நிற்கும் வர்ஷாப்' மழையில் பிறத்த' என்ற சொல்லிலான 'உ'க்குப் பதிலியாகவும் 'வ' (யண்' ணின்) வரும்.

வர்ஷா - பூ' + ஓள = வர்ஷாப்'வெள இது தொடர்ந்து வரும் 85க்குப் புறமுள்ள.

வா: புளாப்'வஸ்'ச இதி வத்தம்

'புளாப்' வின் தற்குப் பதிலியாகவும் அளவுகள் 'வ' வரும். புளாப்'வெள, புளாப்'வ:

வா: காரா பூர்வம் ஸாப்யதே

'கார'வுக்குப்பின் நிற்கும் 'பூ' விளத்தற்குப் பதிலியாகவும் 'வ' வரும். காராப்'வெள, காராப்'வ:

6.4.85 ந பூ'ஸுதி'யோ:

ஒருயிரெழுத்தை முதலில் கொண்ட வேற்றுமையுடனுக்கு முன் நிற்கும் பூ' "ஆகுதல்" ஸுத்' 'கெட்டகார' ஆகியவைகளிலிற்றுக்கு 'யண்' பதிலியாக வராது.

ப்ரதி - பூ' + ஓள = ப்ரதி'வெள "இவ்ஓடு உத்தவாதிகள்":

ஸுத்' + ஓள = ஸுதி'யோ "இவ்ஓடு பத்திரிகைகள்"

6.4.86 ச'ந்த'ஸ்யப்யதா

மேற்கூறிய குழுவில் நிற்கும் 'பூ', ஸுத்' ஆகியவைகளுக்கு, 'இயம்', உவம்', 'யண்' என்ற இரண்டு ஆதேசங்களும் (உப'பதா) வரும்.

வளேஷா சித்ரம் விப்'வம் வினே (குக் 4.7.1) வினே' விப்'வம் (மத, ஸம், 1.5.5); ஸுத்'யோ ஹவ்யமக்'னே, ஸுதி'யம் ஹவ்யமக்'னே

6.4.87 ஹு ஸ்'னுவே: ஸார்வத'தகே

உயிரெழுத்தில் தொடங்கும் ஸார்வத'தகேயெட்டுக்கு முன் நிற்கும், ஹு, 'வேள்விசெய்' (பலவகைகளைக் கொண்ட) 'ஸ்னு'வில் (விசுவனாம்) முடியும் (கூட்டுமெய்கள் முன்னாய்வாத) வினை ஆகியவைகளின் ஈறுகளுக்கு 'யண்' (அளவுயிர்) பதிலியாக வரும்.

ஹு + லட் = ஹு + ஸ்னு + ஜி2 (2.4.75) = ஹு + ஸு + அதி (6.1.10; 7.11.4) = ஹுஹவதி 'அவர்கள் யாவும் பண்ணுகிறார்கள்', ஹுஹவந்து ஸு + லட் = ஸு + ஸ்னு + ஜி2 = ஸு - னு + அதி = ஸுன்வத் தி 'அவர்கள் சாறு காய்ச்சி வடிக்கிறார்கள்; ஸுன்வந்து அணுவன் ஆனாம் ஆப்துவந்தி

6.4.88 பு'வோ ஷக்'லாங் விடோ:

உயிரெழுத்தை முதலில் கொண்ட 'லாங்', வி', 'ஷ'டுக்குக்குமுன் நிற்கும் 'பூ'வோடு 'ஷக்' (வ்) (ஆவனம்) வரும்.

1) பூ⁴ + லுங் = அட் (6.171) + பூ⁴ + ஸிச் (3.144) - 0; 2.4.77) + ஜி² = அபூ⁴ + அந்த் (3.4.100) அபூ⁴வந்த் = அபூ⁴ - வ் - ந்0 (8.2.23) = அபூ⁴வன் "அவர்கள் ஆகியிருக்கிறார்கள்" 2) பூ⁴ + லிட் = ப³ - பூ⁴ + ணல் (6.1.8; 3.4.82) = ப³பூ⁴ -

வ் + ணல் = ப³பூ⁴ - வ் = ப³பூ⁴வ் அவன் ஆனான்

6.4.89 ஊதுபதாயா: கோஹ:

உயிரெழுத்தை முதலில் கொண்ட ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் கோ: (கூஹ்) வினையடியின் ஈற்றயலான ஒ'வுக்கு ஊத்து பதிலியாகும்.

நி-கூஹ் + ஸப் + திப் = நி - கோஹ் - அதி (7.3.84) = நி - கூஹ் - அ - தி 'மறைந்து கொள்கிறான்' நி - கு3ஹ் + ஸ்வுல் நி - கோஹ் - அக = நி - கூஹக 'மறைந்து கொள்தல்'; ஆனால் நி - குஹ் + லிட் = நி + குஹ் + அதுல் (3.4.82) = நி - ஜு - குஹ் - அது: நிஜுகுஹது: "அவர்கள் மறைந்த கொண்டிருக்கிறார்கள்" 'லிட்' ஒரு 'கித்' (1.2.5) ஆனதால் ஈற்றயலுயிர், குணமாக இவ்விதியில் காணப்படும் "கோஹ்", 'குஹ்' எங்கெங்கு கணக்கிற்றோ, அங்குதான், 'கோஹ்' இன் ஒ'வுக்கு 'ஊ' பதிலியாகும்.

6.4.90 தோஷோ ணௌ

'ணிச்' (இயக்குவினையொட்டு) க்கு முன் நிற்கும் தோஷ் (துஷ்) 'அழி, காயப்படுத்து' என்ற வினையடியின் ஈற்றயலான ஒ'வுக்கு 'ஊம்' பதிலியாகும். துஷ்வு + ணிச் = தோஷ் - இ (7.3.86) = ஸப் + திப் (3.4.68) = துஷ்யதி 'கெடுக்கிறான்'

6.4.91 வா சித்தவிராகே³

'ணிச்'சுக்கு முன் நிற்கும் 'தோஷ்'இன் ஈற்றயலான ஒ'வுக்கு ஆக்கப்பட்ட சொல் 'மனக்குழப்பம்' (சித்தவிராகே³) என்ற பொருளைச் சுட்டுமானால் - 'ஊத்' விருப்பாகப் பதிலியாகும்.

சித்தம் தோஷ்யதி, சித்தம் துஷ்யதி

"மனதைக் குழப்புகிறது"

ப்ரக்ஞாம் துஷ்யதி/தோஷ்யதி

6.4.92 மிதாம் ய்ரஸ்வ:

'ம்'ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட வினையடிகளைத் தொடர்ந்து 'ணிச்' ஒட்டு நிற்கும்போது, அவைகளின் ஈற்றயலுக்கு குறில் பதிலியாகும். தாது பாடத்தில் கொடுக்கப்பட்ட க⁴ட் (1.8.00) இலிருந்து தொடங்கி பண் (1.8.73) வரையிலுமான தாதுக்கள் இத்தகையவை.

க⁴ட் + ணிச் + ஸப் + திப் = கா⁴ட் - இ - அ - தி (7.2.116) = க⁴டயதி (7.3.94; 6.1.78) 'நிகழ்கிற; வ்யத்யதி, ஜனயதி, ரஜயதி, ஸம்யதி, க்ரூபயதி

6.4.93 சின்னாழுசோர் தீர்கோர் அன்யதஸ்யாம்

'ணிச்' கக்கு முன் நிற்கம் மீது 'இத்' தாகக் கொண்ட வினைகள் 'சின்' அன்யதா 'னாமுல்'லோடு சேர்ந்து வரும்போது அவ்வினைபடியின் ஈற்றடியைக்கு, நிறை விகுப்பாக (அன்யதரஸ்யாம்) வரும்.

1. ஸம் + ணிச் + சின் : அட் + ஸாம் - இ + சின் + த = அ - ஸாம் + இ +

0 (6.4.148;104) அஸ்யமி; அஸ்யி "அஸ்யதியானான்"

2. ஸம் + ணிச் + னாமுல் : ஸாம் - இ + னாமுல் : ஸாம் + 0 + அம் = ஸாம் - அம் = ஸாம் ஸம், ஸம் ஸம்

6.4.94 கச்சி ஹ்றஸ்ய

இயக்குவினையின் (ணிச்) ஈற்றயல், அவ்வினை 'கச்சி' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும்போது குறிலாகும்.

த்விஷந்தம் தாமயதி : த்விஷத் + தாப் + ணிச் + கச்சி (3.2.39) = த்விஷத் + தாப் - இ + கச்சி (7.2.116) : த்விஷ + மும் + தாபி + கச்சி (6.3.67) = த்விஷ - அம் - த் + தப் + 0 - அ (8.4.51) : த்விஷந்த - தப் (8.4.58) = த்விஷ - அந்தி - தப் (8.2.23) : த்விஷந்தப் "பகைவனை யடக்குபவன்"

புரம் - தாஸ்யதி : புர - தார் - இ + கச்சி : புர + மும் தார் இ + அ = புர - ந் + தார் - 0 - அ : புரந்தார் கோட்டைகளை யரிப்பவன், இந்திரனின் பெயர்

6.4.95 ஹ்றஸ்யதே'ள நிஷ்டாயாம்

நிஷ்டா என்ற ஸம்ஞ்சாவினால் கட்டப்படும் ஒட்டுக்களுக்கு (க்த, க்தவது) முன் நிற்கும் ஹ்றஸ்யத் 'மகிழ்ச்சியடை' என்ற வினைபடியின் ஈற்றயல் குறிலாகும்.

ப்ர + ஹ்றஸ்யத் + க்த : ப்ரஹ்லாந் - ந (8.2.42) : ப்ரஹ்லந்த "மகிழ்ச்சியடைந்த", ஆனால் ப்ர - ஹ்றஸ்யத் + ணி + ஸப் + திப் : ப்ரஹ்லாந்யதி 'மகிழ்விக்'கிறான்

6.4.96 சா'தோர்கே' அத்வயபுஸர்க்ஸ்ய

சா'தி (சத்தி + ணிச்) என்ற தாது இரண்டு உபசர்க்கங்களுடன் சேர்ந்து வராமல் (அத்வயபுஸர்க்ஸ்ய), அத் தாதுவைத் தொடர்ந்து 'க' ஒட்டு (3.3.118) வரும் போத அதனீற்றபலுக்கு குறில் பதிலியாகும்.

உரஸ்' சா'த்யதி : உரஸ் + 0 + சா'த் - இ + கச்சி : உரஸ்' சா'த் - 0 + அ : உரஸ்'சா'த்

ஆனால் ஸமுப்சா'த் : (இரண்டு உபசர்க்கங்களுடன் வருகிறது. ஸம் + உப) கு.6.4.51ஐப் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் 'சா'த்' முதலியவைகளின் 'ணி' கெடுவது 'அளித்தம்' என்று கருதப்படமாட்டாது (6.4.22) அதேபோன்று, ஸ்தானிவத் 1.1.62 ஆகவும் கருதக்கூடாது. அவ்வாறு கருதினால் குறிலாவதற்கு ஈற்றயலே இருக்காது.

வா: அத்³விப்ரப்³குதயோரிதி வக்தன்யம் இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட உபசர்க்கங்களோடு சேர்ந்து வரும்போதும் அவ்வாறே. ஸமுபாதிச்சாத்³.

6.4.97 இஸ் மன் த்ரன் க்விஷ் ச

இஸ். மன். த்ரன். க்வி ஆகியவொட்டுக்களுக்கு முன் 'சாதி'³யின் ஈற்றயல் குறிலாகும்.

1) சாதி³ + இஸ் = சாதி³ - ஓ - இஸ் = சாதி³ 'கூரை'; (2) சாதி³ + மன் = சாதி³ - ஓ + மன் = சாதி³ மன் "கூரை" (3) சாதி³ + த்ரன் = சாதி³ - ஓ + த்ரன் = சாதி³ "கூடை"; (4) தனும் சாதியதி = தனும்சாதி³ - ஓ + க்விப் = தனும்சாதி³ 'கவசம்'

6.4.98 கும் ஹன் ஜன் கன் க்ஸம் லோப:

க்வித்யனவி 'அங்' ஐத் தவிர்ந்து மற்ற

'ங்' அல்லது 'க்' ஐ 'இத்' தாகக் கொண்ட உயிரெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் கும் 'போ', ஹன் "கொல், காயப்படுத்து" ஜன் 'பிற', கன் "தோண்டு", க்ஸ் "உண், தின்" என்ற வினைகள் நிற்கும்போது அவைகளின் ஈற்றயலுயிர் கெடும்.

1. கும் + லிட் = கும் + அதுஸ் = ஜ - கும் + அதுஸ் = ஜ - க்³ ம் + அதுஸ் = ஜக்³மது; (6.18; 7.4.60; 62), ஜக்மு: ஆனால் அக்³மத்

2. ஹன் + லிட் = ஹன் + அதுஸ் = ஜ - கன் + அதுஸ் (7.3.55) = ஜக்³மன் + அதுஸ் = ஜக்³னது: ஜக்³னூ.

3. ஜன் - ஜக்³குது: ஜக்³கு, ஜக்³கூ, ஜக்³கூரே

4. கன் = சக்³னது:

5. க்ஸ் = ஜக்³னது: ஆனால் அக்³ஸ் - அங் - த் அக்³ஸத்

6.4.99 தனிபத்யோஸ் ச²ந்த்வி

மேற்கூறிய சூழலில் வேதமொழியில் தன் 'விரிவாக்கு', பத் "விழு, பற" ஆகியவைகளின் ஈற்றயலுயிர் குறில் ஆகும்.

வி + தன் = வி - தன் + இரேச் (3.4.81) = வி - தன் - இரேச் = விதத்தனிரே

ப - பத் ம (6.1.8; 7.4.60) = ப - பத் + இட் + ம (7.2.35) = பத்திம

ஆனால் விதேனிரே, பேதிம (பேச்சமொழி)

6.4.100 க்னி ப்ஸோர் ஸவி ச

வேத மொழியில் மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்களுக்கு முன் ('க்' அல்லது 'ங்' ஐ 'இத்' தாகக் கொண்ட உயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட ஒட்டுக்களுக்கு முன்னும்) நிற்கும் க்ஸ் 'உண்', ப்ஸ் 'விரைவாக விழுங்கு' என்ற வினையடிகளின் ஈற்றயலுயிர் கெடும்.

1) அத்³ + க்தின் = க்ஸ் + க்தின் (2.4.39) = க்³மஸ் + தி = க்தி³ (8.2.40) = க்தி³ (8.4.53); ஸமான் க்தி³: ஸக்தி³: "ஒருங்கிணைந்து உண்ணுதல்;

மொதுச் சாப்பாடி" ஸக்தி'ஸ்'ச மே ஸப்திசமே.

2) ப்'ஸ் + லோட் = ப்'ஸ் + ஸ்'லு + தாம் (2.4.75; 3.4.101) = ப்'பாஸ் - தாம் (6.1.10; 7.4.60; 8.4.54) = ப்' - ப்'ஸு + தாம் = ப்'பு' + தாம் (8.2.26) = ப்'பு' + தாம் (8.2.40) = ப்'பு'தாம் (8.4.53) ; ப்'பு'தாம் தே ஹர் தானா: ப்'ஸ் + ஸ்'லு + ஜி' = ப்'பு'ஸ் - அநி = ப்'பு'ஸதி (8.4.55)

6.4.101 ஹுஜ்'ல்'யோ ஹேர்தி' :

'ஹு' 'ஜ்'ல்' பிரத்தியாக்ஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஓரெழுத்தையிராகக் கொண்ட வினைவாரகியாகவகளைத் தொடர்ந்து நிற்கும் 'ஹி' ('ஸிப்' இன் பதிலி 3.4.87)க்குப் பதிலியாக 'தி' வரும்.

1) ஹு + லோட் = ஹு + ஸ்'லு + ஹி (3.4.87) = ஜு - ஹு + ஹி (6.1.10) : ஜுஹுதி'

2) ஹித் + லோட் = ஹித் + ஸ்'லு + ஹி = பி'னத் + ஹி (3.1.78) = பி'ன் - த் + ஹி (6.1.11) = பி'னத் + தி' = பி'னத்தி' ஆனால் இஹி ஸ்வஹி கர்ணஹி

6.4.102 ஸ்'ரு ஸ்'ரு'ஹு ப்'ரு'க்கு' ப்'ரு'ப்யஸ் ச'ந்த'ஸி

ஸ்'ரு', ஸ்'ரு'ஹு 'கேள்', ப்'ரு' 'நிரப்பு'க்கு 'செய்', வ்ரு' 'முடு' ஆகிய வினைகளின் பின் இணைக்கப்படும் 'ஹி'க்குப் பதிலியாக 'தி' வரும் (வேத மொழியில்) :

1) ஸ்'ருதி' ஹவம் இந்த்'ர (ருக் 2.11.3) 'ஓ இந்திரனே பிரார்த்தனைக்கு செவிசாய்'

2) ஸ்'ருஹுதி' கி'ர; (ருக் 8.13.7) 'பேச்சைக் கேள்'

3) பூர்த்'தி' (ருக் 8.78.10) 'நிறைவேற்று'

4) அபாவ்ரு'திதி' (ருக் 1.7.6) 'திற'

6.4.103 அநிதஸ்' ச

'ங்'ஜ்'இத்'தாக உடைத்ததாகாவிட்டாலும் (3.4.87-88) வேத மொழியில் 'ஹி'க்கு 'தி' பதிலியாக வரும்.

சூ.3.4.88இன்படி 'ஹி' வேதமொழியில் 'பித்' ஆகும். அது 'பித்' ஆனால், 'நித்' ஆகமுடியாது. (1.2.4). அவ்வாறான 'ஹி'க்கு 'தி' பதிலியாகும் என்று இச்சூத்திரம் விதிக்கிறது.

ஸோம ஸாரந்தி' (ருக் 1.9.13) "ஓ சோமனே தடை செய்"

ரம் + ஸ்'ஹு + தி' = ராம் + தி' = ராரந்தி'

யு + ஸ்'ஹு + ஹி = யுயோதி'. 'ஹி' ஒரு 'நித்' இல்லை. ஆகையால் 7.3. 86 இன்படி ஈற்றயலுயிருக்கு 'குண்' வெழுத்துப் பதிலியாகிறது.

6.4.104 சிண; லுக்

'சிண்' (aorist) ஒட்டுக்குப்பின் இணைக்கப்படும் ஒட்டுக்கள் கெடும் (லுக்) செய்யப்பட்டு வினை, பாவே வாக்கியங்களில் வினையடிகளுக்குப்பி ன்னும் 'தன்' (இடவொட்டுக்களுக்கு) ஒட்டுக்களுக்கு முன்னும் 'சிண்'

இணைக்கப்படும் (3.166) க்ரீயதே (செய்ப்பாட்டுவினை = அட் (6.1.71) + க்ரு' + சின் + த = அ - கா - இ = த (7.2.15) = அகாரி + 0 = அகாரி, அலாவி (ஆ), அபாசி (பச்) அகாரிதராம், அகாரிதமாம் ஆகியவைகளில் இவ்வொப்பான 'த' (3.160) 'சின்' இன் கெடுதல் நிகழாதது (அளித்தம்) என்று கருதப்படுவதால், தவப், தவப் ஆகியவெட்டுக்கள் கெடாது (வூக் ஆகாது)

6.4.105 அத: ஹே

'அ' வீற்று வினையடிக்குமுன் நிற்கும் 'ஹி' கெடும் (வூக்) பச் + ஸப் + ஹி = பச் - அ + ஹி = பச் + அ + 0 = ஹி பச் சமையல் செய் ஆனால் இ + 0 + ஹி = இஹி 'ஹே' ஸ்வப் + இ + ஹி = ஸ்ஹிஹி 'படுத்துக்கொள்'

6.4.106 உதஸ்'ச ப்ரத்யாகச ஸம்போக பூர்வாத்

'உ'வையிறுதியாகக் கொண்ட ஒட்ட விறகாகக் கொண்ட வினையடிக்கு முன் நிற்கும் 'ஹி', அப்பவினையிறுதிக்கு முன் கூட்டு மெய்களமையாமலிருந்தால், கெடும் (வூக்)

ஸு + லோட் = ஸு + ஸ்'ஸு + ஹி = ஸுஸு ஹி = ஸுஸு 0 = ஸுஸு 'கேள்' தன் + லோட் = தன் - உ + ஹி = தன் - உ + 0 = தனு 'விரிவாக்கு' ஆனால் ருஹி, ப்ராப்துஹி

வா: உதஸ்'ச ப்ரத்யாகச சந்தே' வா வசனம்.

வோமொழியில் (விசுரணங்கன்) 'உ', 'ஸ்'ஸு' ஆகியவைகளுக்குப்பின் நிற்கும் 'ஹி' விருப்பாகக் கெடும். ஆதலால் யாதது 'ஹாள்'; தி4ஹி யக்'ரூபதீம், தேன மா பிகி'ஸம் க்ருஹி

6.4.107 லோபஸ்'ச அஸ்வான்யதஸ்வாம் ப்லோ:

'உ' அல்லது 'ஸ்'ஸு' என்ற விசுரணங்களின் 'உ'வையிறாகக் கொண்ட வினையடிகள், அவைகளின் ஈறுகளுக்கு முன் கூட்டு மெய் நிற்காமலமைப்போது அந்த 'உ'வைத் தொடர்ந்து 'ம்', 'வ்' ஆகியவைகளில் தொடங்கும் ஒட்டுக்கள் நிற்கும் போது 'உ' விருப்பாகக் கெடும்.

ஸு + லட் = ஸு + ஸ்'ஸு + லஸ் = ஸு + லு + லஸ் = ஸு - ல் - லஸ் = ஸுன்ல: அல்லது ஸுஸுல, ஸுன்ல அல்லது ஸுன்ல; தன் + லட் தனுல அல்லது தன் ல தனுல, தனுன்ல ஆனான்ல, லு: (இங்கு இறுதி 'உ' ஒட்டல்ஸ தாதுவின் ஒரு பகுதி)

6.4.108 நித்யம் கரோதே;

கரோதி (க்ரு') என்ற வினைக்குப் பின்னிணைக்கப்படும் ('உ' அல்லது 'ஸ்'ஸு'வின் 'உ', 'வ்' அல்லது 'ம்' முதலில் கொண்ட வொட்டுக்கள் தொடரும்போது உட்பாயணக் கெடும் (லோப) க்ரு' + லட் = க்ரு' + உ + லஸ் = ரு' + உ + லஸ் (6.4.110) = ரு' + 0 + லஸ் = ரு'லஸ் க்ரு' + லட் = க்ரு' + லஸ் = ரு'லஸ் ரு.2.77 இம்விதிக்கப்பட்டபடி 'க்ரு'வின் 'உ' நெபலாக

வேண்டும். இவ்விதி செயற்படாத வண்ணம் 8.2.79 தடுக்கிறது.

6.4.109 யே ச

‘ய்’ இல் தொடங்கும் ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும்போதும் மேற்கூறிய ‘க்ரு’ வினையின் ‘உ’ கட்டாயமாகக் கெடும்.

க்ரு + லிங் : க்ரு + உ + யாஸ் + த் (3.4.100) : குர் - உ + யாஸ் + ஸுட் + த் (6.4.110, 3.4.107) : குர் - ஓ - யா ஓ + த் : குர்யாத் (7.2.79), குர்யாதாம், குர்யு;

6.4.110 அத: உதஸார்வதாதுகே

‘க்’ அல்லது ‘ங்’ இத் தாகக் கொண்ட ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் ‘காரு’வின் ‘உ’ வுக்கு (உத்) ‘அ’ (அத்) பதிலியாகும்.

க்ரு + உ + தஸ் / அந்தி (நித் 1.2.4) : பர் - உ + தஸ் / அந்தி (7.3.84) = குர் - உ - தஸ் - குருதஸ், குர்வந்தி ஆனால் கரோதி (மித்); கர் உ - ஹி : குரு + ஓ (6.4.106)

6.4.111 ஸ்னஸோரல் லோப;

‘க்’ அல்லது ‘ங்’ இத் தாகக் கொண்ட ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்களுக்குமுன் நிற்கும் ஸ்ன (ம்) விகரணத்தின் ‘அத்’ ‘அஸ்’ வினையின் ‘அத்’ ஆகியவை கெடும் (லோப)

1. ருத் + லட் : ருத் + ஸ்னம் + தஸ் = ரு-ந்-த் + தஸ் = ரு - ந்ஓ - த் + தஸ் = ருந் + தஸ் (8.2.40) ; ருந்³ - த்³ஸ் 8.3.15; 4.53 : ருந்³ த்³ஸ், ருந்⁴ந்தி.
2. அஸ் + லட் : அஸ் - ஓ + தஸ்/அந்தி = ஓ ஸ் + த் : ஸ்த ; ஸ் ஓ ஸ் + அந்தி : ஸந்தி

6.4.112 ஸ்னாப்யஸ்தயோராத;

‘க்’ அல்லது ‘ங்’ இத் தாகக் கொண்ட ஸார்வ தாதுக ஒட்டுக் களுக்கு முன் நிற்கும் ‘ஸ்னா’ விகரணத்தின் ‘ஆத்’ இரட்டித்த வினை யடியின் ‘ஆத்’ ஆகியவைகள் கெடும் (லோப)

1. க்ரீ + லட் : க்ரீ + ஸ்னா + அதே (3.4.79; 7.1.4) : க்ரீ - ணா + அதே (8.4.2) : க்ரீ - ஸ்ஓ - அதே : க்ரீணதே ‘அவர்கள் வாங்குகிறார்கள்’ : க்ரீ + லோட் - க்ரீ + ஸ்னா + அதாம் : க்ரீ + ணா + அதாம் : க்ரீ - ணஓ - அதாம் : க்ரீணதாம் ‘அவர்கள் வாங்கட்டும்’
2. தா + லட் : தா + ஸ்னா + அதே : த³ - தா + அதே (6.1.10; 7.4.59) = த³ - த்ஓ + அதே : த³தே ‘அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள்’ த³தந்தாட் ‘அவர்கள் கொடுக்கட்டும்’

6.4.113 ஈ ஹல்ய கோ:

மெய்யெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட (‘க்’ அல்லது ‘நித்’ ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் ‘ஸ்னா’வின் ‘ஆத்’) ‘கு’ என்ற ஸம்க்ரோவினாஸ் கட்டப்படும் வினைகளைத் தவிர்த்த (தா, தா) (மற்ற வினைகளின்

இரட்டிக்கப்பட்ட அங்கத்தின் 'ஆத்' ஆகியவைகளுக்கு) 'ஈ' பதிலியாகும்.

1) க்ரீ + லட் : க்ரீ + ஸ்'னா + தஸ் : க்ரீணா + தஸ் : க்ரீணீதஸ்; க்ரீணீதா; க்ரீணீவஸ், க்ரீணீமஸ்

2) மா + ஸ்'னு + தே : ம - மா + தே (6.1.10) 7.4.59 : மி - மா - தே (7.4.76) = மிம்தே, மீ - மா - அதே : மீம்தே (6.4.112); த்'ா + ஸ்'னு + தஸ் : த்' - த்'ா + தஸ் : த்' - த்' + தஸ் (6.4.112) த்'த்த; (8.4.55)

6.4.114 இத்'நித்' ரஸ்ய

மெய்யெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட 'கித்' அல்லது 'ணித்' ஸார்வ தாதுக ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'நித்'ரா' என்ற வினையினிற்றுதி யான 'ஆ'வுக்கு 'இத்' (:இ) பதிலியாகும்.

த்'ரி - த்'ரா + லட் : த்'ரி - த்'ரா + ஓ + வஸ் : த்'ரித்'ரீவஸ், ஆனால் த்'ரித்'ரதி (8.4.112) த்'ரித்'ரதி ('நித்' ஒட்டுக்கு முன்)

வா: த்'ரித்'ரதேராத்'தாதுகே லோபோ வக்தவ்ய
'த்'ரித்'ரா' வினிறுதி 'ஆத்' (ஆ) ஆர்த்'தாதுக வொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும்போது கெடும் (லோப)

வா: ஸித்'தீ'ஸ்ச ப்ரத்யய விதௌ ப'வத்தி வக்தவ்யம்
இந்த மறைதல் (லோப) இவ்வொட்டு தொடர்பான விதிகளைப் பயன்படுத்தும்போது நிகழ்ந்ததாக (ஸித்தமாக் கருதப்படும். ஆகவே த்'ரித்'ரா'வின் ஈரான 'ஆ' கெடும்போது. இது 'த்'ரித்'ர' என்று ஆகிறது. இதனோடு இணைக்கப்படும், ஒட்டு 'ஆ'வீற்று வினையான 'த்'ரித்'ரா' வோடு இணைக்கப்படுபவையல்ல 'த்'ரித்'ர' என்பதோடு இணைக்கக்கூடிய வொட்டுக்களாகத்தானிருக்க வேண்டும் 'ஆ'வீற்று வினையுடன் 'ண' வொட்டு இணைக்க வேண்டுமென்று சூ. 3.1.141 விதிக்கிறது. இங்கு இவ்வொட்டு வராது. ஆனால் பொதுவாக விதிக்கப்பட்ட 'அச்' (3.1.134) இதனோடு இணைக்கப்பட வேண்டும்.
த்'ரித்'ரதி : த்'ரித்'ல;

வா: அத்யதன்யாம் வா இதிவக்தவ்யம்
'அத்யதன' (Aorist) வினையில் இது விருப்பாகும். அத்'ரித்'ரீத் அல்லது அத்'ரித்'ரீஸத்
'த்'ரித்'ரஸ்ய' என்ற சொல், வேதமொழியில் காணப்படும் 'ஆ'வீற்றுச் சொல்லின்று குறிலாக்கப்பட்ட ஒன்று.

6.4.115 பி'யோ அன்யதரஸ்யாம்

'க்' அல்லது 'ங்' 'இத்'தாகக் கொண்ட மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் ஸார்வ தாதுக வொட்டுக்களுக்கு முன் வரும் 'பீ' 'பய்யபு' வினையின் ஈறுக்குப்

பதிலியாக 'இ' விசுவாச வரும்.

பி⁴ + லட் = பி⁴ + ஸ்லு + தஸ் = பி⁴பீத: அல்லது பி⁴பீத: பி⁴பீத: அல்லது பி⁴பீத: ஆனால் பி⁴ + யக் + தே = பி⁴யதே ('யக்' ஆர்த⁴ாதுக வொட்டு)

6.4.116 ஜஹாதேஸ்'ச

'க்' அல்லது 'ங்' 'இத்'தாக்கக் கொண்ட மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் ஸார்வதாதுக வொட்டுத் தொடரும்போது, 'ஜஹாதி' ('ஹா') மின் இறுதி 'ஆ'வுக்கும் 'இத்' (இ) விருப்பாகப் பதிலியாகும்.

ஹா + லட் = ஹா + ஸ்லு + தஸ் = ஜஹாத:, அல்லது ஜஹாத:, (6.4.113)

ஜஹாத: அல்லது ஜஹாத: ஆனால் ஜஹாதி (உயிரெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்குமுன்) ஜஹாதி (நித்' அல்லாத வொட்டுக்குமுன்) ஹியதே, ஜிஹியதே (ஆர்த⁴ாதுகவொட்டுக்கு முன்)

தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களில்பயன்படுத்துவதற்காக இதைத் தனியாகப் பிரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

6.4.117 ஆ ச ஜெஹ

ஹா 'விட்டு விடு' வினீறுக்குப் பதிலியாக 'இ' அல்லது 'ஈ' அவ்வினையத் தொடர்ந்து ஸார்வதாதுகவொட்டு நிற்கும்போது விருப்பாக வரும்.

ஹா + லோட் = ஹா + ஸ்லு + ஹி = ஜ - ஹா - ஹி அல்லது ஜஹிஹி (6.4.116). ஜஹிஹி (6.4.113) (6.1.10; 7.4.59,62)

6.4.118 லோபோ மி

'க்' அல்லது 'ங்' 'இத்'தாக்கக் கொண்ட 'ய்ய' முதலில் கொண்ட ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'ஹா'வினீறான 'ஆ' கெடும்.

ஹா + லிங் = ஹா + ஸ்லு + யாஸுட் + ஸுட் + தாம் = (3.4.103;107) 3 - ஹா + யா 0 + 0 + தாம் (7.2.79) ஜ - ஹ0 + யா + காம் = ஹயாகாம், ஜஹய: (6.1.96), ஜஹயாத்

6.4.119 க்⁴வஸோரேத்⁴ாவப்சயாஸ வோபஸ்'ச

ஸார்வதாதுக ஒட்டான 'ஹி'க்கு (வியங்கோள்) முன் நிற்கும் 'கு⁴' என்ற ஸம்க்³ஞாவினால் குறிப்பிடப்படும் வினைகளினீறு, 'அஸ்' இனீறு ஆகியவைகளுக்குப் பதிலியாக 'ஏத்' (ஏ) வரும். இரட்டித்த அசை (அதாவது தா, தா (கு4)வின் கெடும்.

1) தா + லோட் = தா + ஸ்லு + ஹி = த³ - தா + ஹி = 00 - தே³ + ஹி = தே³ஹி 'கொடு'; தே³ஹி

2) அஸ் + லோட் = அஸ் + 0 + ஹி = அஃ + ஹி = ஏ + ஹி (6.1.97) = ஏ + தி⁴ (6.4.22; 101) = ஏதி⁴

6.4.120 அத ஏக ஹஸ் மத்⁴யே அனாதே⁴ஸாதே⁴லி

'க்' அல்லது 'ங்' 'இத்'தாக்கக் கொண்ட 'விட்' ஒட்டுக்களுக்கு முன்னால்

நிற்கும், இரட்டித்த அசையின் முதலெழுத்துக்கு ஆதேசம் (பதிலி) எதுவும் வராமலிருக்கும் (அனாதே3ஸாதி) ஒரு வினையடியின் இரு மெய்யெழுத்துக்களினிடையேமையும் 'அத்' (. அ) துக்கு 'ஏத்' (= ஏ) பதிலியாக வரும். ரண் + லிட் = ர - ரண் + அதுஸ் அல்லது துஸ் (6.18) = 00 ரேண் + அதுஸ், துஸ் = ரேணது, ரேணு: 'எதிரொலித்தன்' ஆனால் ர-ராண் (+ணல்) ரம் + லிட் = ர - ரம் + ஏஸ்', ஆதே, இரேச் = 00 ரேமே = ரேமே, ரேமாதே, ரேமிரே, ஆனால் ராஸ் + லிட் ரராஸே, ரராஸாதே, ரராஸிரே (இரு மெய்களுக்கு இடையில் அமையமுயிர் நெடில்) சகணது, சகணு: (<கண்) (க-வுக்கு 'ச' ஆதேசமாகிறது இந்த தாதுவின் இரட்டித்த அசையில்) இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் பதிலிகள் 'லிட்' ஒட்டுக்களால் உண்டாக்கப்பட்டவை. ஷஹ் + லிட் = ஸஹ் + லிட் = ஸ - ஸஹ் + ஏஸ்' = ஸேஹே, ஸேஹாதே, ஸேஹிரே நேமது, நேமு: (<நம்) 6.164, 65.இல் கூறப்பட்டிருக்கும் விதிகள், இந்த விதியின் செயற்பாட்டுக்குள்ளடங்காது. இச்சூத்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் வளைநாவொலிக்குப் பதிலியாக அதை ஒத்த பல்லொலி வரவேண்டுமென்ற விதி 'லிட்' தொடர்பானது மட்டுமல்ல.

வா: தும்பே'ரேத்வம் வக்தவ்யம்
'தும்பு' இன் 'அ'வுக்கு 'ஏ' பதிலியாகும்.
தே'பு'து: தே3பு4: 6.4.24 இன்படி மூக்கொலி கெடுதல், 6.4.22 இன்படி அது கெட்டதென்று கருதப்படமாட்டாது.

வா: நஸிமன்யோரலிட்யேத்வம் வக்தவ்யம்
'லிட்'ஐத் தவிர்த்த மற்றவொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'நஸ்', 'மன்' ஆகியவைகளின் 'அ'வுக்கு 'ஏ' பதிலியாகும்.
நஸ் - அநேஸம் (aroist) மன் - மேனகா (மன் + வன் 3.1.150)

வா: ச்நத'ஸ்யமிபசோரயலிடி
'லிட்'ஐத்தவிர்த்த மற்றவொட்டுக்களுக்குமுன் நிற்கும் 'அம்' 'பச்' ஆகியவைகளின் 'அ'வுக்கு 'ஏ' பதிலியாகும். வ்யமோனம் (வீ + அம் + சானஸ் = வ்யமே + சானஸ் = வ்யமோனம் 'முக' ஆகமம் மறையும்)
லிங் - பேசிரன் சரியான வடிவம் 'பசேரன்'

வா: யஜிவப் போஸ்' ச
'யஜ்', 'வப்' ஆகியவைகளிலும் இவ்வாறே.
ஆயேஜே, ஆவேபே ('லிங்')

6.4.121 த'லி ச ஸேடி

மேற்குத்திரத்தில் கூறப்பட்ட சூழலில் 'இட்'டுனினணத்து வரும் 'த'ல்' (லிட், டின் பதிலி) லுக்கு முன்னும் (வினையின் இரு மெய்களுக்கிடையில்) நிற்கும் 'அத்' துக்கு ஏத் பதிலியாகும்) பச் + இட் + த'ல் = ப - பச் + இ + த'ல் = 00 -

பேச் - இ- த² = பேசித² 'நீ சமையல் செய்திருக்கிறாய்' ஆனால் ப - பச் + த² = பபக்த² (8.2.80). ('இட்' ஆகமம் இங்கு வரவில்லை) 'க்'ஐ 'இத்'தாகக் கொள்ளாத ஒட்டுக்கள் தொடரும்போதும் இச்சூத்திரத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடும். 'த'ல்'வைத் தவிர எந்த ஒரு 'கித்' தல்லாத 'லிட்' ஒட்டு 'இட்' ஆகமம் பெறாது. தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வதற்காக இச்சூத்திரத்தில் 'த'ல்' சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

6.4.122 த்ரு' ப'ல ப'ஜ த்ரபஸ்'ச

'க்' அல்லது 'ங்'ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட 'லிட்' ஒட்டுக்கள், 'இட்' ஆகமத்துடன் வரும் 'த'ல்' ஆகியவைகள், த்ரு'கட்' ப'ல் ப'ழ, பலன் கொடு' ப'ஜ் பங்கிடு, தொண்டு செய், த்ரப் 'வெட்கப்படு, நானாமடை' ஆகிய வினைகளைத் தொடரும்போது அவைகளின் 'அ'வுக்குப் பதிலியாக 'ஏ' வரும்.

1) த்ரு' + லிட் : த - தர் + அதுஸ் (7.4.11) 00 தேர் + அதுஸ் தோது, தேரு, தேரித²

2) பே'லது, பே'லு, பே'லித²

3) பே'ஜது, பே'ஜு, பே'ஜித²

4) த்ரேபது, த்ரேபு, த்ரேபித²

கு. 6.4.126க்கு மாறாக, 'த்ரு'வில் 'குணம்' ஆன 'அ'வில் இவ்விதி பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

'பதிலியல்லாத' (அனாதே'ஸ'தி 120) என்பதற்குப் புறப்படையாக 'ப'ல், ப'ஜ்' ஆகியவைகள் செய்யப்படும். 'த்ரப' என்ற வினையில் 'அ' இரண்டு தனி மெய்களுக்கிடையில் நிற்கவில்லை.

வா: ஸ்'ரந்தே'ஸ்'ச இதி வக்தவ்யம்

'ஸ்ரந்த' என்பதிலும் இவ்விதி பயன்படுத்தப்படும்.

ஸ்'ரேத'து, ஸ்'ரேது:

6.4.123 ராதே'ர ஹிம்ஸாயாம்

'க்' அல்லது 'ங்'ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட 'லிட்' ஒட்டுக்கள் 'இட்' ஆகமத்துடன் வரும் 'த'ல்' ஆகியவைகள் ராத்' என்ற வினை 'துன்புறுத்து' என்ற பொருளைச் சுட்டுமாறு வரும்போது தொடருமானால் அவ்வினையடியின் 'ஆ'வுக்கு 'ஏ' பதிலியாகும்.

அப + ராத்⁴ + லிட் : அப - ர - ராத்⁴ + அதுஸ் = அபரேத⁴து, அதரேது⁴, அபரேதி² ஆனால் ரராத்⁴து, ரராத்⁴, ரராத்⁴த² (மற்ற பொருட்களில்)

6.4.124 வா ஜ்ரு' ப்'ரமுத்ரஸாம்

'க்' அல்லது 'ங்'ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட 'லிட்' ஒட்டுக்கள், 'இட்' ஆகமத்துடன் வரும் 'த'ல்' ஆகியவைகள் ஜ்ரு' 'முதுமையுறு' ப்'ரம் 'தவறுசெய், சுற்றித்திர', த்ரஸ் 'நடுங்கு' என்ற வினைகளுக்குப்பின் வரும்போது அவ்வினைகளின் 'அ'வுக்கு 'ஏ' விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

- 1) ஜ்ஞ¹ + லிட் = ஜ - ஜன் + அதுஸ் (7.4.11) = 00 - ஜேர் - அதுஸ் ஜேரது, ஜேரு, ஜேரித² அல்லது ஜஜரது, ஜஜரு, ஜஜரித²
- 2) ப்'ரம் + லிட் = ப்'ரேமது, ப்'ரேமு, ப்'ரேமித² அல்லது ப்'ரமது, ப்'ரமு, ப்'ரமித²
- 3) த்ரஸ் - த்ரேஸது, த்ரேஸு, த்ரேஸித அல்லது தத்ரஸது, தத்ரஸு, தத்ரஸித²

6.4.125 ப்'ணாதீனாம் ச ஸப்தீனாம்

'க்' அல்லது 'ங்' ஐ 'இத்தாகக் கொண்ட லிட்' ஒட்டுக்கள், 'இட்' ஆகமத்துடன் வரும் 'த்'ல் ஆகியவைகள் 'ப்'ண் (போ) முதலிய ஏழு வினைகளைத் தொடர்ந்து வரும்போது அவ்வினைகளின் 'அ'வுக்கு 'ஏ' விரூப்பாகப் பதிலியாகும்.

- 1) ப்'ண் - ப்'ணது, ப்'ணு, ப்'ணித², அல்லது பப்'ணது, பப்'ணு, பப்'ணித²
- 2) ராஜ் - ரேஜது, ரேஜு, ரேஜித²; ரராஜது, ரராஜு, ரராஜித²
- 3) ப்'ராஜ் - ப்'ரேஜே, ப்'ரேஜாதே, ப்'ரேஜிரே, ப்'ப்'ராஜே, ப்'ப்'ராஜாதே, ப்'ப்'ராஜிரே
- 4) ப்'ராஸ் - ப்'ரேஸே, ப்'ரேஸாதே, ப்'ரேஸிரே, ப்'ப்'ராஸே, ப்'ப்'ராஸாதே, ப்'ப்'ராஸிரே
- 5) ப்'லாஸ் - ப்'லேஸே, ப்'லேஸாதே, ப்'லேஸிரே, ப்'ப்'லாஸே, ப்'ப்'லாஸாதே, ப்'ப்'லாஸிரே
- 6) ஸ்யம் - ஸ்யேமது, ஸ்யேமு, ஸ்யேமித², ஸஸ்யமது, ஸஸ்யமு, ஸஸ்யமித²
- 7) ஸ்வன் - ஸ்வேனது, ஸ்வேனு, ஸ்வேனித², 'ஸஸ்வனது, ஸஸ்வனு, ஸஸ்வனித² ஆனால் தத்'வனது, தத்'வனு, தத்'வனித²

6.4.126 ந ஸ'ஸ தத்'வாதீ³ கு³ணானாம்

மேற்குத்திரங்களில் கூறப்பட்ட சூழலில் வரும் ஸ'ஸ'வெட்டு, தத்' 'கொடு', 'வ்' என்ற ஏழுத்தை முதலாகக் கொண்ட வினைகள், 'குண' ஆதேசமாக வரும் 'அ' ஆகியவைகளில் காணப்படும் 'அ'வுக்கு 'ஏ' பதிலியாகாது.

- 1) வி + ஸ'ஸ + லிட் = விஸ'ஸ'ஸது, விஸ'ஸ'ஸு, விஸ'ஸ'ஸித²
- 2) தத்'தே³, தத்'தாதே, தத்'திரே
- 3) வவ மது, வவமு, வவமித²
- 4) விஸஸரது, விஸ'ஸ'ரு, விஸ'ஸ'ரித²

6.4.127 அர்வணஸ்த்ரஸாவனரு:

'ஸு' (முதல் வேற்றுமையொருமையுருபு) வைத் தவிர்த்த மற்றவொட்டுக்கள்(அஸௌ) தொடர்ந்து நிற்கும்போது அர்வன் 'பந்தயக் குதிரை' என்ற அடிச்சொல் 'நஞ்' ஒட்டோடிணைந்து நிற்காமல் அமையுமானால் (அநஞ்), இந்த அடிச்சொல்லின்றுக்கு 'நஞ்' பதிலியாக வரும். அர்வன் + ஓள (அ) ஜஸ் (அ) அம் : அர்வதஞ் + ஓள/ஜஸ்/அம் : அர்வ - நும்

- த் + ஓள/ஜஸ்/அம் (7.1.10) = அர்வந்தௌ, அர்வந்த: , அர்வந்தம் ஆனால்
 அர்வன் + ஸு = அர்வான் ஸு (8) அர்வான் + ஐ (6.1.68) = அர்வா + ஐ (8.2.7)
 = அர்வா
 அநர்வா, அநர் வானௌ, அநர்வான்: அர்வன் + ஈப் (4.1.5) = அர்வத்ரு + ஈ
 = அர்வதீ; அர்வன் + அண் அர்வதா

6.4.128 மக்'வா ப'ஹூஸம்

மேற்குத்திரத்தில் கூறியவொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் மக்'வன் 'இ
 ந்திரனின் பெயர், தாராளமனமுடைய' என்ற அடிச்சொல்லினீறுக்கு 'த்ரு'
 பலவகையில் பதிலியாகும்.

- 1) மக்'வான், மக்'வந்தௌ, மக்'வந்த: மகவந்தம், மக்'வந்தௌ, மக்'வத:
 அல்லது
- 2) மக்'வா, மக்'வானௌ, மக்'வான்: மக்'வானம், மக்'வானௌ, மகே'ான்:
 இரண்டாவதில் 'த்ரு' பதிலியாக வரவில்லை.

6.4.129 ப'ண்ய

இச்சூத்திரத்தில் தொடங்கி, இந்த அத்தியாயத்தின் இறுதிவரை
 விதிக்கப்பட்டிருக்கும் விதிகள் 'ப' என்ற ஸம்க்ஞாவினால் குறிக்கப்பட்ட
 பெயரடிச் சொற்களில் (1.4.18, 19) பயன் படுத்தப்பட வேண்டும்.
 இது ஒரு அதிகார சூத்திரம் 'ப' என்ற இச்சூத்திரத்தில் சொல்,
 இவ்வத்தியாயத்தின் கடைசி சூத்திரம் வரை அனுவிருத்தியாகும்.

6.4.130 பாத்³:பத்

'பாத்³' என்ற அடிச் சொல் 'ப' என்ற ஸம்க்ஞாவினால் குறிப்பிடப்படும்போது,
 அதற்கு 'பத்³' பதிலியாகும். உயிரெழுத்து அல்லது 'ய்'வில் தொடங்கும்
 ஒட்டுக்களுக்குமுன் (அஸர்வநாமஸ்த்'ான்) நிற்கும் அடிச் சொல், அல்லது
 'மதுப்' ஒட்டின் பொருளைச் சுட்டும் ஒட்டுக்களுக்குமுன் நிற்கும் 'த்' அல்லது
 'ஸ்' இல் முடியும் சொல் ஆகியவைகள் 'ப' என்ற 'ஸம்க்ஞா' பெறும் (1.4.18-
 19). த்³வௌ பாதௌ அஸ்ய: த்³விபாத்³ (5.4.140) + ஸஸ்/டா/வே: த்³விபத்³,
 த்³விபத்³, த்³விபதே³. த்³வௌ த்³வௌ பாதௌ த்³தாதி - த்³வி - பாத்³ +
 வன் (5.4.1) + டாப் = த்³வி பதி³காம் (7.3.44) த்³தாதி வ்யாக்'ரஸ்ய பாதௌ
 இவ பாதௌ அஸ்ய வ்யாக்'ர பாத்³ தஸ்ய அபத்யம் = வ்யாக்'ர பாத்³ + யன்
 (5.4.138; 4.1.105) = வைபாக்ரபத்³ய: (7.3.3)

6.4.131 வஸோ: ஸம்ப்ரஸாரணம்

'வஸு' (க்வஸு) என்ற 'ப' என்ற அடிச்சொல்லின் ஒட்டின் அரையுயிர் முழு
 உயிராகும்.

வித்³ + வஸு + ஸஸ்/டா/வே: வித்³ - உஸ் - அஸ்/ஆ/ஏ = விதுஷ:,
 விதுஷா, விதுஷே வித்³ - வஸ் + ஈப் = விதுஷ் (6.1.108), (8.3.59); வித்³வஸ்
 + அஸ் = வைதுஷ்

6.4.132 வாஸ ஊட்?

'வாஸ்' ('ப') என்ற அடிச்சொல்லின் என்பதின் அரையுயிருக்குப் பதிலியாக 'ஊட்' வரும். ப்ரஷ்டம் வஹதி - ப்ரஷ்ட + 0 + வஹ + ண்வி (3.2.64) ப்ரஷ்ட² வாஹ + ஸ்ஸ்/டா/வே + ப்ரஷ்ட² ஊட்²ா: + அ: /ஆ/ஏ = ப்ரஷ்டௌஹ: ப்ரஷ்டௌஹே (6.1.89;108)

6.4.133 ஸ்வ யுவ மகோ ணாமதத்திதே

('ப' பெயரடிச் சொற்களான) ஸ்வன் 'நாய்', யுவன் 'இளைஞன்', மக'வான் இந்திரனின் பெயர், தாராளமனப்பான்மையுடைய' ஆகியவைகளின் அரையுயிர் முழு உயிராகும். ஆனால் தத்திதவொட்டுக்களுக்கு முன் அவ்வாறாகாது.

1. ஸ்வன் + ஸ்ஸ்/டா/வே - ஸ்வன் அஸ்/ஆ/ஏ = ஸுன்: ஸுவா, ஸுனே (6.1.108)

2. யுவன் - யூன்: யூனா, யூனே

3. மக'வான் - மகோன்: மகோனா, மகோனே 'ன்' ஈற்றுச் சொற்களில்தான் இவ்விதி செயற்படும். ஆகவே யுவதி (4.1.77) + ஸ்ஸ் + யுவதி: (6.1.102): மது'வத:மக'வதா, மக4வதே அடுத்த சூத்திரத்தில் அமையும் 'அன்' இச்சூத்திரத்திலும் செயற்படும்.

6.4.134 அல்லோபோ அன்:

('ப' அடிச் சொல்லிலிருதியசையான) 'அன்' இன் 'அத்' (அ) கெடும்.

ராஜன் + ஸ்ஸ்/டா/வே = ராஸ்0-ன் + அ: /ஆ/ஏ = ராக்'ஞ: ராக்'ஞா, ராக்'ஞே
தக்ஷன் + ஸ்ஸ்/டா/வே = தக்ஷண்: தக்ஷணே

வா: அனோநகாராந்தஸ்யாயம் லோப இஷ்யதே இந்த மறைதல் (லோபம்) 'இன்' இல் முடியும் அடிச் சொல்லில்தான் ஏற்படும். ஆகவே 'ராஜகீயம்' என்ற சொல்லின்று கெடாது.

6.4.135 ஷபூர்வயன் த்'குதராக்'ஞாமணி

'அன்' ஈற்று 'ப' அடிச்சொல், 'ஷ' 'ஹன்', த்'ருதரான்' ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து நின்று, அவ்வடிச்சொல் 'அன்' என்ற ஒட்டுக்கு நிற்கும்போது 'அன்' இன் 'அ'கெடும்.

1) உக்ஷன் + அன் (4.1.92) : ஓளக்ஷன் + அ: ஓளக்ஷ 0-ஸ்-அ: ஓளக்ஷ்ணா
ஆனால் தக்ஷன் + ண்ய (4.1.151) தாக்ஷண்ய

2) ப்'ருண - ஹன் + அன்: ப்'ருணாக்'ன (7.3.84)

3) த்'குத - ராஜன் + அன்: த்'ார்த ராஜ்ண - அ: த்'ார்தராக்கு:

இது 6.4.144; 167 க்குப் புறனுடை

6.4.136 விப'ாஷா நிஸ்யோ;

'நி' (7 ஆம் வேற்றுமையொருமை) யுருபு எலி' (முதலாம் இரண்டாம் வேற்றுமை (நடும்ஸக இருமையுருபு) ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'அன்' ஈற்று 'ப' அடிச்சொல்லின் 'அ' விருப்பாகப் பதிலியாகும்.

ராஜன் + நி = ராக்'ஞி

ஸாமன் + எலி = ஸாம் 0 - ன் - இ = ஸாம்னி ஸாமனி

6.4.137 ந ஸம் லோகாத்'வமந்தாத்

(உயிரெழுத்து அல்லது அரையுயிர் 'ய்' இல் தொடங்கும் ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும்) 'ன்' அல்லது 'ம்' ஐ இறுதியில் கொண்ட கூட்டு மெய்யைத் தொடர்ந்து அமையும் 'அன்' ஈற்று 'ப' எனப்படும் அடிச்சொல்லின் 'அ' கெடாது.

அத்'ர்வன் + ஸ'ஸ்/டா/வே = அத்'ர்வண:, அத்'ர்வணே

ப்'ரஹ்மன் + ஸ'ஸ்/டா/வே = ப்'ரஹ்மண:,

ப்'ரஹ்மணா, ப்'ரஹ்மணே; ப்'ரஹ்மன் + அண் = ப்'ராஸ்மண ஆனால் தஷ்ணா, தஷ்ணே, ஸாம்னா, ஸாம்னே.

6.4.138 அச:

உயிரெழுத்து அல்லது அரையுயிர் 'ய்' ஐ முதலில் கொண்டவொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'ப4' அடிச்சொல்லின் 'அச்' இன் 'அ' கெடும். 'அச்' (என்று இச்சூத்திரத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்) என்பது, 'அஞ்ச' இன் மூக்கொலி கெடுவதால் பெறப்படும் 'அச்' ஐச் சுட்டும் (6.4.24)

த'தி' + அஞ்ச் + க்விப் = த'தி' + அஞ்ச் 0 (6.4.24; 6.1.67) + ஸ'ஸ்/டா/வே :

த'தி' + 0ச் - அஸ்/ஆ/ஏ = த'தி'ச:, த'தி'சா, த'தி'சே; த'தி' + அச் + அண் = த'தி'ச (6.3.138)

6.4.139 உத்'ஈத்

உயிரெழுத்து அல்லது அரையுயிர் 'ய்' ஐ முதலில் கொண்டவொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'ப4' எனப்படும் அடிச் சொல்லினீறான 'அச்' 'உத்' (இடைச் சொல்) ஐத் தொடர்ந்து வருமானால், அதன் 'அ'வுக்கு 'ஈ' பதிலியாக வரும்.

உத்' + அஞ்ச் + க்வின் = உத்' + அஞ்ச் + 0 + அஸ்/ஆ/ஏ (3.1.38) = உத்'ச: ,

உத்'சா, உத்'சே உத்' + அஞ்ச் + க (5.4.8) = உத்'சீன; உத்' + அஞ்ச் + யத் (4.2.101) = உத்'சய

6.4.140 ஆதோ த'ாதோ:

உயிரெழுத்து அல்லது அரையுயிர் 'ய்'வை முதலாகக் கொண்ட ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'ப4' என்ற ஸம்க்ஞாவினால் கட்டப்படும்) தாதுவின் ஈறான 'ஆத்' (= ஆ) கெடும். கீலாலம் பிபு'தி = கீலால + பா + விச் = கீலாலபா "தேவர்களின் பானத்தையருந்துபவன்". கீலாலபா + ஸ'ஸ/டா/

வே கீலால-படு அஸ் = கீலாலப:

கீலாலப + ஆ = கீலாலபா

கீலாலப + ஏ = கீலாலபே

ஸு'பீ'மய, ஸு'பீ'மயா, ஸு'பீ'மயே ஆனால், கீ'ட்வா: ('ஆ' தாதுவின்றல்) இச்சூத்திரம் இரண்டு பகுதிகளாக அதாவது (1) ஆத்: (2) த'ாதோ: என்று அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதனால் 'ஆ' பொதுவாகக் கெடும். பாணியே சில சூத்திரங்களில் அவ்வாறு பயன்படுத்தியுள்ளார். கத்வா, ஸ்னா, ஆகியவைகளை கத்வோ ல்யப் (7.1.37), ஸ்'ன; ஸா'னச் (3.1.83) என்று பயன்படுத்தியிருக்கிறார்.

6.4.141 மந்த்ரேஷ்வர்யா தே'ராத் மன:

வேதமொழியில் மந்திரப் பகுதியில் ஆத்மன் 'தான்' என்ற பெயரடிச் சொல்லைத் தொடர்ந்து 'ஆங்' (டா) மூன்றாம் வேற்றுமையொருமையுருபு) வரும்போது, அப் பெயர்ச் சொல்லின் முதலெழுத்து கெடும்.

ஆத்மன் + ஆங் = ஆத்மன் + ஆ = 0 த்மன் - ஆ = த்மனா த்மனா தே'வேப்'ய:, மற்ற இடங்களில் ஆத்மனா

வா: ஆனோ அன்யத்ராபி த்ரு'ஸ்யதே

மற்ற வேற்றுமையிலும் 'ஆத்மன்' இன் 'ஆ' கெடுதலைப் பார்க்கலாம். த்மன்யாஸஞ்ஜத மஹ்யம் (த்மனி ஆஸஞ்ஜத)

6.4.142 தி விம்ஸதேர் டி'தி

'டீ'ஐ 'இத்' தாகக் கொண்டவொட்டுத் தொடரும்போது விம்ஸ' தி ('ப' அடிச்சொல்) யின் 'தி' கெடும். விம்ஸ'தி + டீ'வன் (5.1.24) = விம்ஸ' - 00 + வன் = விம்ஸ' + அக (7.1.1) = விம்ஸ' 0 - அக (6.4.148) = விம்ஸ'க: 'இருபதுக்கு வாக்கியது' விம்ஸ' - தி + டீ'ட் (5.2.48) = விம்ஸ + 00 + அ = விம்ஸ 'இருபதாவது'

6.4.143 டே:

'டீ'ஐ 'இத்' தாகக் கொண்ட ஒட்டுக்கள் தொடர்ந்து நிற்கும்போது 'ப' அடிச்சொல்லின் கடைசி உயிர் (டி) (ஒரு மெய்யெழுத்துடன் இருந்தாலும்) கெடும்.

குமுத் + டீ'மதுப் (4.2.87) = குமுத் + 0 + மதுப் குமுத்'வத் வேதஸ் + டீ'மதுப் = வேதஸ்வத் டீ'வத்; த்ரிம்ஸ'த் + டீ'வன் (5.1.24) = த்ரிம்ஸ' - 00 + அக த்ரிம்ஸ'க: "முப்பதுக்கு வாக்கியது"

'ப' அல்லாத அடிச் சொல்லானாலும் இவ்விதி இச்சூழலில் செயற்படும். ஏனென்றால் 'டீ' என்ற 'இத்' பயனுள்ளது. உபஸரஜ: மந்தூர்ஜ: (3.2.97) 'க்ருத்' ஒட்டான 'டீ' இணைக்கப்பட்ட தருவிக்கப்பட்ட சொல்

6.4.144 நஸ் தத்'தி'தே

'தத்'தி'த' ஒட்டுத் தொடர்ந்து நிற்கும்போது, 'ப' அடிச் சொல்லின்றாக அளமையும் 'ன்' (அதற்கு முன்னால் நிற்கும் உயிரெழுத்துடன்) கெடும். அக்'னி - ஸர்'மன் + இடு (4.196) = அக்'னி - ஸர்'ம் 80 + இ = அக்'னிஸர்'மி "அக்'னிஸர்'மனின் வழித் தோன்றல்" ஆனால் ஸாத்வத:

வா: நாந்தஸ்ய டிலோபே ஸப்'ரஹ்மசாரி பீட்' ஸர்ப்பி கலாபிகுது மிதைதிலி ஜாஜுலி லாங்க்'லி எரி'லாலி எரி'க'ண்டி' ஸூ கரஸத்'ம ஸுபர்வணாம் உபஸம்க்'யானம் கர்த்தவ்யம்.

கீழ்க்கண்டவைகளின் இறுதி 'ன்' அதற்கு முன் நிற்கும் உயிரெழுத்துடன், தத்தித ஒட்டுத் தொடர்ந்து வரும்போது கெடும்.

- 1) ஸப்'ரஹ்மசாரின் - ஸாப்'ரஹ்மசாரா: (4.3.120)
- 2) பீட்'ஸர்ப்பின் - டைட்'ஸர்ப்பா: (4.3.120);
- 3) கலாபின் - காலாபா: (4.3.108; 4.2.59)
- 4) குது'மின் - கௌது'மா: (4.3.101)
- 5) தைதிலின் - தைதிலா: (4.3.116)
- 6) ஜாஜுலின் - ஜாஜுலா: (4.2.59)
- 7) லாங்க்'லின் - லாங்க்'லா:
- 8) எரி'லாலின் - எரி'லாலா:
- 9) எரி'க'ண்டி'ன் - எஸ'க'ண்டி'ர;
- 10) ஸூகரஸத்'மன் - ஸௌகர ஸத்'மா:
- 11) ஸுபர்வன் - ஸௌபர்வா:

மேற்குறிப்பிட்ட சொற்களில் 'இன்'வில் முடியுஞ் சொற்களில் 6.4.164 விதியினால் தடுக்கப்பட்டாலும் 'இன்' கெடும்.

அவ்வாறே 'அன்'இல் முடியுஞ் சொற்களில் 'அன்'னும் 6.4.167 தடை விதிக்கப்பட்டாலும் கெடுகிறது.

வா: அம்மனோ விகார உபஸம்க்'யானம் 'அதனால் செய்யப்பட்டது' என்ற பொருளைச் சுட்டும் தத்தித ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் அஸ்'மன் 'இன்' இறுதி 'அன்' கெடும். ஆஸ்'ம: மற்ற பொருட்களில் ஆஸ்'மன:

வா: சர்'மண: கோஸ' உபஸம்க்'யானம் 'உறை' என்ற பொருளைச் சுட்டும் தத்தித ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'சர்'மன்' 'இன்' 'அன்' கெடும். சார்'ம: (4.3.123) மற்றது சார்'மண:

வா: ஸு'ன் ஸங்கோச உபஸம்க்'யானம் 'கருங்குதல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும் தத்தித ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'ஸ்'வன்' 'இன்' 'அன்' கெடும். ஸௌ'வ: (4.3.120) மற்றது ஸௌ'வன:

வா: அவ்யயானாம் ச ஸாயம்ப்ராதிகாத்யந்த்முய ஸம்க்யானம் 'ஸாயம்ப்ராதிக' போன்ற அவ்யயங்கள் 'டி' (இறுதியசை) கெட்டு ஆக்கப்படுபவை ஸாயம்ப்ராதிக, ஸௌன: புனிக, ப்ரஹ்ய, கௌதஸ்குத: (இவைகள் 'ட'க்கு ஒட்டினைக்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் (4.3.11). ஆனால் ட்ய, ட்யல் இனைக்கப்படும்போது அவ்வாறாகாது. ஆராத்ய:, ஸாஸ்வதிக: ஸாஸ்வத: ஆகியவைகளில் 'டி' லோபம் காணப்படவில்லை. பாணினியே சூ.2.4.9இல் 'ஸாஸ்வதிக' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி இந்தப் புறனடையை காட்டியிருக்கிறார்.

6.4.145 அஹ்னஷ்டகோரேவ

'தத்'தி'த'வொட்டான 'ட'(ச்) (5.4.91, க2 (5.1.87) ஆகியவைகள் தொடர்ந்து வரும்போது அஹன் 'பகல்' ('ப') அடிச்சொல்) இன் இறுதியசை (கடைசியிலமையும் உயிரெழுத்துடன்) கெடும்.

த்'வி + அஹன் + டச் (5.4.91) : த்'வி + அஹ் 00 + அ : த்'வியஹ 'இரண்டு நாள்பொழுது; த்'வி + அஹன் + க்' = த்'வி + அஹ் 00 ஈன:ஷ : த்வயஹ்ன: 'இரண்டு நாட்களில் முடித்த' ஆனால் அஹன் + ட்'கு : ஆஹ் 0ன் - அகம் ஆஹ்னிகம் 'தினசரி, பகலினுடைய'

வா: அஹ்ன: ஸமுஹே கோ வக்தவ்ய:

சேர்க்கை, கூட்டம் என்ற பொருளில் 'அஹன்' உடன் 'க' வரும். அது ஒரு வேள்வியைக் குறிக்கும்.

அஹ்ன: (அஹன் + க 4.2.42) "ஒரு வேள்வியின் பெயர்" 'ட', 'க'வுக்கு முன் நிற்கும் 'அஹன்' இன் 'அன்' முத்திய சூத்திரத்தின்படி மறை ந்திருக்கும்.

ஆயினும் இச்சூத்திரம் ஒரு கட்டுப்பாடு அல்லது வரையறைக்குட்படுத்துகிறது. வேறு தத்திதவொட்டுத் தொடரும்போது 'அஹன்' இன் 'அன்' மறையாது. இவ்விரண்டு ஒட்டுக்கள் தொடரும் போதுதான் அவ்வாறாகும் என்று இவ்விதி ஒரு கட்டுப்பாடு அமைக்கிறது. ஆகையால் அஹன் + ட்'கு : ஆஹ்னிகம் (5.1.79) 'ஏவ' என்ற சூத்திரத்தில் காணப்படும் சொல், 'ட', 'க'வுக்குமுன் நிற்கும் 'அன்'ஹ் இறுதியில் கொண்ட மற்ற சொற்களிலும் 'அன்' மறையும் 'அஹன்' மட்டு மல்ல என்று கட்டும். சூ.6.4.169 விதிக்கப்பட்டிருக்கும் 'ஆத்மன்', 'அத்'வன்' என்ற சொற்களோடு 'க' வரும்போது 'அன்' கெடாது என்ற புறனடையிலிருந்து இது ஊகிக்கப்படும்.

6.4.146 ஓர் குண:

தத்திதவொட்டுக்குமுன் நிற்கும் ('ப') அடிச் சொல்லின்றாக அமையும்) 'உ' (குறில்/நெடில்)வுக்கு அதன் 'குண' எழுத்து பதிலியாகும்.

ப்'ப'ரு + யஞ் (4.1.106) : ப்'ப'ரோ + ய : ப்ரஹ்ரவ்ய (6.1.79); மாண்ட்வய: (= மாண்டு) ஸங்கு + யத் (5.1.2) : ஸங்கோ + யத் : ஸங்கவ்யம் த்'ரு ஆப்புக்குத் தகுந்த மரம்'

பிசவ்ய: (பிக) கார்பாஸ: கமண்டலவ்யா (கமண்டலு) ம்ருத்திகா பரஸ்வ்யம் (பரஸு) அப 'ஒரோத்' என்ற சூத்திரத்தை எளிதாக அமைந்திருத்திருக்கலாம். ஆயினும் 'குண' என்ற ஸம்சு3நாவை இங்கு சேர்த்து அமைக்கப் பட்டிருப்பதின் நோக்கம் என்னவென்றால் "ஸம்சுநாயூர்வகோ விதிரனித்ய: என்ற பரிபாஷா இருப்பதை நினைவு கூர்வதற்காக இதன் பொருள் வருமாறு" ஒரு ஸம்சுநாயினால் விதிக்கப்பட்ட விதி எல்லா இடங்களிலும் பொதுவாக செயற்படாது. ஆகவே இச்சூத்திரம் 'அநித்யம்' ஆகும். ஆகையால் ஸ்வயம்பு'வ என்ற சொல் 'ஸ்வயம்பு' என்ற சொல்லிலிருந்து 'குணம்' எழுத்து வராமல் தடுவிக்கப்படும். (பார்க்க 7.4.30)

6.4.147 டேர்லோட அகத்ர்வா:

'கத்'ரு' வைத்தவிர்த்த மற்ற 'உ'வீற்று 'பு' அடிச்சொற்கள் 'ட' என்ற தத்தித வொட்டுக்கு முன் நிற்கும்போது அவைகளின் ஈறுகெடும்.
கமண்டு'லு + ட்'ரு = காமண்டு'ல்0 + ஏய = காமண்ட'லேய
கத்'ரு + ட்'க (4.1.120) = காத்'ரோ + ஏய (6.4.146; 7.2.118) = காத் ரு'வேய (6.1.178)

6.4.148 யஸ்யேதி ச

உயிரெழுத்து அல்லது அரையுயிர் 'ய'வை முதலாகக் கொண்ட தத் தித ஒட்டு அல்லது ஈத் (ஈ பெண்பாலொட்டு) ஆகியவற்றிற்கு முன் நிற்கும் 'பு' அடிச்சொல்லினீறான 'இ' அல்லது 'அ' கெடும்.
தக்ஷ + இரு (4.1.95) + நீஷ் (4.1.65) = தாக்ஷ 0 - இ + ஈ = தாக்ஷ0 - ஈ, = தாக்ஷ 'தக்ஷனின் வம்சத்தில் பிறந்த பெண்' து'லி + ட்'க (4.1.122) = தெ'ளஸ் 0 - ஏய = தெ3ளலேய தக்ஷ + இரு = தாக்ஷ0இ = தாக்ஷி "தக்ஷனின் வம்சத்தில் பிறந்த ஆண்": குமார + நீப் (4.1.20) = குமார் 0 - ஈ (6.1.161) குமாரீ

வா: யஸ்யேத்யௌங: ஸ்வ்யாம் ப்ரதிஷேதீ வக்தவ்ய
ஸீ' (ஈ) (முதல், இரண்டாம் வேற்றுமை (நபும்ஸக) இருமை) யின் பதிலியானால் (7.1.18) இந்த 'ஈ' அவ்வாறாவதற்குத் தடை. சில 'ஆ' வீற்றுப் பெண்பாற்சொற்களாம் அவ்வாறே, இந்த 'ஈ'க்கு முன்னால் நிற்கும் 'இ' 'ஆ' கெடா. காண்ட்³ + ஈ = காண்டே ஸௌர்ய + ஈ = ஸௌர்யே

வா: இயங்ஙவங்ப்யாம் லோபோ ப்'வதி விப்ரதிஷேதே'ன 'இயங், உவங்' ஆகியவைகள் லோப (மறைதல்) ஒரே சமயத்தில் செயற்பட வேண்டிய சூழலில் 'லோபம்தான் நிகழும், ஸ்ரீ, ப்'ரு ஆகியவைகளுடன் 'இயங்' 'உவங்' வரும்.
ஸ்ரீ + ஓள = ஸ்ரீ'யெள, ஸ்ரீய:
ப்'ரு + ஓள = ப்'ருவௌ, ப்'ருவ: கமண்டலு + கட்'ரு (4.1.137) = காமண்டலேய: ('உ' மறைதல்)
வத்ஸப்' + ட்'ரு (4.1.135) இங்கு 6.4.77, 6.4.148 இரண்டையுமே

பயன்படுத்தலாம். ஆனால், முன்னால் குறிப்பிட்டதைப் பின்னுக்குத் தள்ளி 6.4.148 முன்னுக்கு வரும். ஆகையால் வாதஸப்ரேய, லேகாப்ரேய

6.4.149 ஸுரிய திஷ்யாக்ஸ்த்ய மதஸ்யானாம் ய உபதாயா:

'புத் அடிச் சொற்களான ஸுரிய 'சூரியன்', திஷ்ய ஒரு நட்சத்திரத்தின் பெயர்' அக்ஸ்த்ய 'ஒரு முனிவரின் பெயர் மதஸ்ய 'மீன்' ஆகியவைகளைத் தொடர்ந்து 'ஈத்' (ஈ பெண் பாலொட்டு), உயிரொழுத்து அல்லது 'ய்வை முதலில் கொண்ட தத்தித் தொடர்க்குள் நிற்கும்போது, அவ்வடிச் சொற்களின் ஈற்றயலான 'ய்' கெடும்.

ஸுரிய + அண் (4.1.112) + ஈப் (4.1.15) : ஸௌர்யம் + அ + ஈ (4.1.118) = ஸௌர்யம் + மீ - ஈ = ஸௌர்மீ - ஈ = ஸௌர் பாலாக "சூரியன் இருக்கும் திசைக்குச் சமமான திசையில் பறக்கும் கொக்கு" திஷ்ய + அண் = தைஷ்ய மீ அ = தைஷ்ய:

திஷ்யேண யுக்த: கால: "திஷ்ய நட்சத்திரத்திலுமையும் நேரம்" அக்ஸ்த்ய + அண் + ஈப் = ஆக்ஸ்தீ "அகஸ்தியனின் வமிசத்தில் பிறந்த பெண்" மதஸ்ய + ஈஷ = மதஸீ

வா: மதஸ்ய ஸ்யாமி தி வத்தவ்யம்
பெண்பாலொட்டான 'ஈ' (ஈ)க்கு முன் 'மதஸ்ய' நிற்கும் போதுதான் 'ய்' கெடும். ஆகவே மதஸ்ய ஸ்ய இதம் மாம்ஸம் - மாதஸ்யம்

வா: ஸுரியாக்ஸ்த்யயோஸ் 'சே' சன்யாம் ச
ஸுரிய, அக்ஸ்த்ய என்ற சொற்களின் 'ய்', அகைளைத் தொடர்ந்து 'ச' ஈ (பெண்பாலொட்டு) நிற்கும்போது கெடும்.
ஸௌர்ய (ச), ஸௌர் (ஈ) ஆக்ஸ்தீய:, ஆக்ஸ்தீ
ஆனால் ஸௌர்யம் சரும் நிர்வபேத் ஸுரிய + அண் = ஸௌர்யம் (4.1.114)
ஆக்ஸ்த்ய

வா: திஷ்யபுஷ்யயோர் நக்ஷத்ராணி
திஷ்ய, புஷ்ய ஆகியவைகள் நட்சத்திரங்களின் பெயரைச் சுட்டும் போதுதான் 'ய்' கெடும். திஷ்யேண நக்ஷத்ரேண யுக்த: கால: தைஷ்ய:, பெஷ்ய: (4.2.3)

வா: அந்திகஸ்ய தஸி காதிலோப ஆத்யுதாத்தம் ச
அந்திக என்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து 'தஸி' நிற்கும்போது, அச் ரெசல்லின் 'க' கெடும். தருவிக்கப்பட்ட சொல்லின் முதலசை உதாத்த சுரம்பெறும்.
அந்தித், அந்திதோ ந தூராத்

வா: தமே தர்தேஸ்' ச
'தம்' என்றவொட்டு தொடர்ந்து நிற்கும்போது 'அந்திக' வின் 'திக' வும் கெடும் அதாவது, 'திக' (அ) க கெடும்.

அந்தம் அல்லது அந்திதம்,
அக்'ளே த்வம் நோ அந்திம;
அந்திதமே அவரோஹதி

வா: காதிலோபே ப'ஹுலமிதி வக்தவ்யம்
'அந்திக'வின் 'க' இரண்டாவது உறுப்பினருக்கு முன் பல வகையில் கெடும்.
அந்திகே ஸ்த3தி: அந்திஷத் (ஸ் > ஷ் 8.3.106)

வா: யே ச
'ய' ஒட்டுத் தொடரும்போது ம'அந்திக'வின் 'க' கெடும். அத்திய: (= அந்திக
+ யத் 4.4.110)

6.4.150 ஹல: தத்'தி'தஸ்ய

'ஈ' (பெண்பாலொட்டு) க்கு முன் நிற்கும் (ப', அடிச் சொல்லின் ஈற்றயலான
'ய') மெய்யெழுத்தைத் தொடர்ந்து அமையும் தத்தித வொட்டின் 'ய'
ஆகும்போது கெடும்.

கூர்க்' + யஞ் (4.1.105) = கூர்க்' 0 - ய + னீப் (4.1.16) = கூர்க் 00 + ஈ (6.4.148,
150) = கூர்க் ஆனால் காரிகா + த'க் (4.1.120) + னீப் (4.1.15) = காரிக் 0 + ஏய
+ ஈ = காரிக் + ஏய/ஈ = காரிகேயீ (6.4.148) வைத்3ய + னீஷ் (4.1.48) =
வைத்' - 0 - 0 - ஈ = வைத்' மருத்துவனின் மனைவி

6.4.151 ஆபத்யஸ்யச தத்'தி'தே அதாதி

('ப' அடிச் சொல்லின்) "அந்த வமிசத்தில் பிறந்த" என்ற பொருளைச் சுட்டும்
ஒட்டின் ஈற்றயலான 'ய' மெய்யெழுத்தைத் தொடர்ந்து நின்று, அதற்குப் பின்
'ஆ' என்ற எழுத்தை முதலாகக் கொள்ளாத (அனாதி) தத்தித ஒட்டு
வரும்போத அந்த 'ய' கெடும்.

கூர்க்'ய (4.1.105) + வன் (4.2.37) = கூர்க் + 0அ + வன் = கூர்க் 0 - அக =
கூர்க்கக "கர்களின் வமிசத்தில் பிறந்தவர்களின் கூட்டம்" ஆனால் கூர்க்'ய
+ ப'க் (4.1.101) = கூர்க்ப் 0 + ஆயன (6.4.148) = கூர்க்'யாயனீ (8.4.2)
"கூர்க்'ய ணவின் வழித் தோன்றல்" காரிகேயி:

6.4.152 க்யச்வ்யோஸ்' ச

'ப' அடிச்சொல்லின், "அந்த வமிசத்தில் பிறந்த" என்ற பொருளைச் சுட்டும்
ஒட்டின் ஈற்றயலான 'ய' மெய்யெழுத்தைத் தொடர்ந்து நின்று அதற்குப்பின்
க்ய (-க்யச், க்யங்), ச்வி ஒட்டுக்கள் வரும்போது அந்த 'ய' கெடும்.

1. க்ய; வாத்ஸ்ய + க்யச் + ஸப் + திப் (3.1.8) = வாத்ஸ்ய 0அ + க்யச் + அ + தி
= வாத்ஸ்ய - அ - தி = (7.4.33) = வாத்ஸ்யதி (6.1.97)

2. ச்வி - வாத்ஸ - ய + ச்வி + ப'வதி: வாத்ஸ - 0 + ச்வி + ப'வதி = வ
ராத்ஸ்ப'வதி (7.4.32) ஆனால் ஸாங்காஸ்யாயதே, ஸாங்காஸ்யபூ'த:
காரிகேயயதி, காரிகேயீ பூ'த:

6.4.153 பில்வகாதி¹யஸ்ச²ய லுக்

'பில்வக்' முதலிய 'ப' அடிச் சொற்களின் பின்னாலிணைக்கப்படும் 'ச' ஒட்டு உயிரெழுத்து அல்லது 'ய' பை முதலில் கொண்ட தத்தித் தொட்டுக்களுக்கு முன் அவ்வடிச் சொல் நிற்கும்போது 'ச' ஒட்டு கெடும் (லுக்) இவைகள் 'நடாதி' வகுப்பின் கீழ்க் கூறப்பட்டவை. இவைகள் 'ச' ஒட்டுத் தொடர்ந்து வரும்போது 'குக்' (4.2.91) ஆக மம் இறுதியில் பெறும்.

பில்வ + குக் + ச² (4.2.91) + டாப் : பில்வ + க்ஓ - ஈய + ஆ = பில்வ க்ய் ஓ - ஆ : பில்வக்யா: தஸ்யாம் ப'வ: பில்வ + குக் + ச² + டாப் + அண் : பில்வ - குக் + ச² + ஆ + ஆண் : பில்வ - க் - ஓ - ஓ + அண் (6.4.64) = பைல்வ - க் "வில்வமரக் காட்டில் விளையும்" வேணுகியா: வைணுகா:, வேதரக்யா: வைதரகா: வேதஸக்யா:, வைதஸகா:, த்ருணக்யா:, தார்ணாக:, இஹுக்யா: ஐக் ஷாக: காஷ்ட²க்யா: காஷ்ட¹கா கபோதக்யா:, கபோதகா:

வா: க்ருஞ்சா ஹரஸ்வத்வம் ச

'க்ருஞ்சா'வினீறான 'ஆ' குறிவாகும்.

க்ருஞ்சகியா:, க்ரௌஞ்சகா:

'ச' ஒட்டைத் தனியாக இச்சுத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதன் காரணம், இவ்வொட்டு மாத்திரந்தான் கெடும். ஆகமமான 'க்' அல்ல என்பதைச் சுட்டுவதற்காகத்தான். இல்லாவிட்டால் 'ஸன்னி யோக³ ஸி'ஷ்டானாமன்யதராயே உப'யோரபி அப'ாவ: அதாவது இரண்டு பொருட்களைச் சேர்த்து விதித்திருக்கும்போது அவைகளில் ஒன்று கெடும் என்று கூறினால், மற்றதும் கெடும் என்று பொருட்படும். இதைத் தவிர்க்கத்தான் 'ச'வை மட்டும் தனியாகக் குறிப்பிட்டு அது கெடும் என்று இச்சுத்திரம் கூறுகிறது. லுக் மறைதல், 'ஈய' என்றவொட்டு முழுவதும் மறையும் 'ய' மாத்திரமல்ல என்று கட்டும்.

6.4.154 துரிஷ்டே²மேயஸஸு

'இஷ்ட'ன், 'இமனிச்', ஈயஸுன் என்ற தொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'த்ரு' கெடும் (லோப)

1) க்ரு + த்ரு + இஷ்ட²ன் : கர் - ஓ + இஷ்ட²ன் : கரிஷ்ட²: ஆஸாதிம் கரிஷ்ட²:

2) து³ஹ் + த்ருச் + ஈயஸுன் + ஸீப் (4.1.6) : தோ⁴ஹ் + த்ரு + ஈயஸ் - ஈ (7.3.84) : தோ⁴ஹ் + ஓஓ + ஈயஸ் : தோ⁴ஹ்யஸீ தே⁵னு:

அடுத்த சூத்திரத்திற்காக 'இமனிச்' இங்கு சேர்ந்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

6.4.155 டே:

'இஷ்ட'ன்: 'இமனிச்', 'ஈயஸுன்' தொடர்ந்து வரும்போது 'ப' அடிச்சொல்லின் 'டி' (அதாவது மெய்யெழுத்துடன் சேர்ந்த இறுதி உயிர்) கெடும் (லோப)

லகு⁶ + இஷ்ட²ன் : லகி¹ஷ்ட

லகு⁴ + இமனிச் = லகி⁴மன்

லகு⁴ + ஈயஸுச் = லகீயஸ்

வா: ணாவிஷ்டவத ப்ராதி பதி³கஸ்ய கார்யம் ப⁴வதீதி வக்தவ்யம் 'ணி' (இயக்குவினையொட்டு) தொடர்ந்து வரும் பிராதிபதிகம். 'இஷ்ட' ஒட்டுத் தொடர்ந்து வரும்போது எந்தெந்த மாற்றங்கள் ஏற்படுமோ அம்மாற்றங்களெல்லாம் அடையும். அம்மாற்றங்கள் வருமாறு:-

1) பும் வத்³ ப⁴ாவ. பெண்பாற்சொல், ஆண்பாலாக மாறும். காட்டாக ஏனீமாசஷ்டே ஏதயதி; ஸ்யேத இஷ்ட, 'தஸிலாதி' ஒட்டுக்களைச் சேர்ந்தது. அது (பெண்பாற் சொற்களை) ஆண்பாலாக்கும் (6.3.35)

2) ரய⁴ாவ - 'ரு' ஐ³ ர் வாக்கும் ப்ரு³து³மாசஷ்டே - ப்ரத³யதி ம்ரத³யதி (பார்க்க 6.4.161)

3) டி லோப - 'டி' கெடுதல் படுமாசஷ்டே படயதி, லக⁴யதி

4) யனாதி³பரம் - அதாவது கு.6.4.156ஐப் பயன்படுத்தல். ஸ்தூ²லமாசஷ்டே ஸ்த²வயதி பாரதவாஜ சீடபரம்பரையின் கருத்துப்படி மேலும் மூன்று மாற்றங்கள் அடையும்

5) வின் மதோர் லுக் - ஸ்ரக்³விணமாசஷ்டே - ஸ்ரஜயதி: வஸுமந்தமாசஷ்டே - வஸயதி (பார்க்க 5.3.65)

6) கன் விதி⁴ - யுவன், அல்ப ஆகியவைகளுக்கு 'கன்' பதிலியாதல் (5.3.64) யுனாநமாசஷ்டே அல்லது அல்பமாசஷ்டே கனயதி

7) ப்ராதி பதிலியாக வருதல் (6.4.157) ப்ரிய மாசஷ்டே ப்ராயயதி

6.4.156 ஸ்தூ²ல தூ²ர யுவ ஹ்ரஸ்வ க்ஷிப்ரக்ஷாத்³ ராணாம் யனாதிபரம் பூர்வஸ்ய சகுண:

'இஷ்டன்' 'இமனிச்', ஈயஸுச் ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் (ப⁴ அடிச்சொல்) ஸ்தூ²ல 'பெரிய', தூ²ர, யுவன் 'இளைய', ஹ்ரஸ்வ 'குறுகிய' க்ஷிப்ர 'விரைவாக' க்ஷாத்³ர 'சிறிய' ஆகியவைகளின் அரையுயிரிலிருந்து தொடங்கி - இறுதியைக் கெடும் (லோப) அதற்குமுன் நிற்கும் உயிர் குணமாகும்.

1) ஸ்தூ²ல + இஷ்டன் = ஸ்தே²ா + 00 - இஷ்ட : ஸ்த²விஷ்ட

ஸ்தூ²ல + இமனிச் = ஸ்த²விமன்

ஸ்தூ²ல + ஈயஸுன் = ஸ்த²வீயஸ்

2) தூ²ர - த³விஷ்ட, த³விமன், த³வீயஸ்

3) யுவன் - யனிஷ்ட, யவிமன், யவீயஸ்

4) ஹ்ரஸ்வ - ஹ்ரஸிஷ்ட, ஹ்ரஸிமன், ஹ்ரஸீயஸ்

5) க்ஷிப்ர - க்ஷேபிஷ்ட, க்ஷேபிமன், க்ஷேபீயஸ்

6) க்ஷாத்³ர - க்ஷோதி³ஷ்ட, க்ஷோதி³மன், க்ஷோதீ³யஸ்

6.4.157 ப்ரிய ஸ்திர ஸ்பி²ரோரு ப⁴ஹுல கு³ரு வ்ருத்த⁴ த்ருப்ர தீ³ர்க⁴

வ்ருந்த⁴ரகாணாம் ப்ர ஸ்த² ஸ்ப² வர் ப⁴ம்ஹி கர் வர்ஷி த்ரப் தீ³ராக்⁴

வருந்தா:

(இஷ்டன், இமனிச், ஈயஸுன் என்ற வொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'பு' அடிச் சொற்களான) ப்ரிய 'பிடித்த' ஸ்திர 'உறுதியான', ஸ்யிர 'பருமனான', உரு 'அகலமான', அகன்ற, பெரிய, ப்ஹுல 'அடத்தியான', அடர்ந்த, குரு 'புளுவான்', வருத்த⁴ 'பிசுதியாக்கு', த்ருப் 'திருப்தியான', தீர்க⁴ 'நீளமான', வருந்தாரக 'சிறந்த' என்பவைகளுக்கு முறையே ப்ர, ஸ்த², ஸ்ப², வர் பம்ஹி, க்³, வர்ஷி, த்ரப், த்ராக்⁴, வருந்த ஆகியவைகள் பதிலியாக வரும்.

1) ப்ரிய + இஷ்டன் : ப்ரேஷ்ட² ப்ரிய + இமனிச் : ப்ரேமன்.

ப்ரிய + ஈயஸுன் : ப்ரேயஸ்

2) ஸ்திர - ஸ்தே²ஷ்ட², ஸ்தே²யஸ்

3) ஸ்யிர - ஸ்பே²ஷ்ட², ஸ்பேயஸ்

4) உரு - வரிஷ்ட², வரிமன், வரீயஸ்

5) ப்ஹுல - பம்ஹிஷ்ட², பம்ஹிமன், ப்ஹீயஸ்

6) குரு - க்ரிஷ்ட², க்ரிமன், க்ரீயஸ்

7) வருத்த⁴ - வர்ஷிஷ்ட², வர்ஷீயஸ்

8) த்ருப் - த்ரபிஷ்ட², த்ரபீயஸ்

9) தீர்க⁴ - த்ராகி⁴ஷ்ட², த்ராகி⁴மன், த்ராகீயன்

10) வருந்தாதக - வருந்தி⁴ஷ்ட², வருந்தீயஸ்

ப்ரிய, உரு, குரு, ப்ஹுல, தீர்க⁴ ஆகியவைகள் ப்ருத்வாதி வகுப்பைச் சேர்ந்தவை. இவைகள் 'இமனிச்' ஒட்டோடுவரும். மற்றவைகளுடன் இவ்வொட்டு இணைக்கப்படமாட்டாது. ஆகையால் இவைகளை எடுத்துக்காட்டுகளாக குறிப்பிடவில்லை.

6.4.158 ப்ஹோர் லோபோ பூ⁴ ச ப்ஹோ:

இமனிச், ஈயஸுன் என்ற ஒட்டுக்களின் 'இ', ஈ' ப்ஹு என்ற சொல்லுக்குப் பின் வரும்போது கெடும் (லோப).

பூ⁴ 'ப்ஹு'வுக்கும் பதிலியாகும்.

ப்ஹு + இமனிச் : ப்ஹு + இமன் : பூ⁴ + 0 மன் : பூ⁴மன்; ப்ஹு + ஈயஸுன் : பூ⁴யஸ்

'ப்ஹு' 'ப்ருத்வாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்தது. ஆகவே 'இமன்' ஒட்டு இத்துடன் இணைக்கப்படும் (5.1.122) 'ப்ஹுவை' இங்கு திருப்பவும் கூறப்பட்டதன் காரணம். 'பூ⁴' பதிலியாக வருவது ஸ்தானியான 'ப்ஹு'வுக்குத்தான் அதனுடனணைக்கப்படும் ஒட்டுக்களுக்கல்ல என்று கட்டுவதற்காக.

6.4.159 இஷ்ட²ஸ்ய மிட் ச

'இஷ்ட²' என்ற ஒட்டுக்கு முன் 'ப்ஹு'வின் பதிலியாக வரும் 'பூ⁴' நிற்கும்போது, 'இஷ்ட²'வுக்கு முன் 'மிட்' ஆகும் வரும்.

ப்ஹு + இஷ்டன் : பூ⁴ + மிட் + இஷ்ட² : பூ⁴மிஷ்ட² மேற்குத்திரத்தில் கூறிய 'இ' மறைதலை 'மிட்' ஆகும் தடுக்கிறது. 'மிட்'ன் 'இ' உச்சரிப்புக்காகப்

பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 'ய்'தான் உண்மையான ஒட்டு.

6.4.160 ஜ்யாதாதிபஸ:

'ஈயஸுன்' என்ற ஒட்டு. 'ஜ்யா' (ப்ரஸஸ்ய அல்லது வ்ருத்² 5.3.61, 62 என்பவைகளின் பதிலி)வுக்குப் பின் இணைக்கும்போது, அவ்வொட்டின் முதலெழுத்துக்கு ஆத் (ஆ) பதிலியாக வரும்.

ஜ்ய + ஈயஸுன் : ஜ்ய + ஆயஸ் : ஜ்யாயஸ்

6.4.161 ருருதோ ஹலாதேர் லகேர்:

இஷ்ட²ன், இமனிச், ஈயஸுன் என்றவொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'பு' அடிச் சொல்லின் பெய்யெழுத்தைத் தொடர்ந்து நிற்கும் 'ருத்' (ரு), லரு⁴ அசையாக அமையும் போது, அந்த 'ரு'வுக்கு 'ர' பதிலியாக வரும்.

ப்ருது² இஷ்ட²ன் ப்ரத்² 0 இஷ்ட²ன் (6.4.150) ப்ரதி²ஷ்ட²; ப்ரதி²மன், ப்ரதி²யஸ் ஆனால் ருஜு - ருஜிஷ்ட², ருஜிமன், ருஜி²யஸ் இந்த விதி ப்ருது², ம்ருது², ப்ருஸ¹, க்ருஸ¹, த்ரு², பரிவ்ரு² என்ற ஆறு சொற்களில்தான் இவ்விதி பயன்படுத்த வேண்டும். மற்றவைகளில் அல்ல. ஆகவே, க்ருத், மாத்ரு¹, ப்ராத்ரு¹ ஆகியவைகளில் செயற்படாது. க்ருதயதி, மாதயதி, ப்ராதயதி

6.4.162 விபாஷாஜோஸ் சந்தஸி

(இஷ்ட²ன், இமனிச், ஈயஸுன் என்ற வொட்டுக்கள்). ருஜு 'நேரான' என்ற 'பு' அடிச் சொல்லுக்குப்பின் நிற்கும்போது, அச்சொல்லின் 'ரு'வுக்கு 'ர' விருப்பாக வேதமொழியில் பதிலியாக வரும்.

ருஜிஷ்ட² அல்லது ரஜிஷ்ட²

ருஜிமன் அல்லது ரஜிமன்

ருஜி²யஸ் அல்லது ரஜி²யஸ்

6.4.163 ப்ரக்ருத்யகாச்

(இஷ்ட²ன், இமனிச், ஈயஸுன் என்ற வொட்டுக்கள்) ஓரசை 'பு' அடிச்சொல்லைத் தொடர்ந்து நிற்கும்போது, அவ்வடிச் சொல்/மாற்றமடையாது. (ப்ரக்ருதி) அதாவது அதன் மூலவடிவம் நீடித்து நிற்கும்.

ஸ்ரஜ் + வின் (5.2.121) : இஷ்ட²ன் =

ஸ்ரஜ் + 0 (5.3.65) : இஷ்ட²ன் =

ஸ்ரஜிஷ்ட², ஸ்ரஜி²யஸ்

ஸ்ருச் + மதுப் : ஸ்ருச் + வத் (8.2.10) + ஈயஸுன் : ஸ்ருச் + 0 (5.3.65) +

ஈயஸுன் : ஸ்ருச்²யஸ், ஆனால் வஸு + மதுப் + இஷ்ட²ன் : வஸு 0 (6.4.155)

+ 0 (5.3.65) + இஷ்ட²ன் = வஸிஷ்ட².

வா: ப்ரக்ருத்யா அகே ராஜுன்ய மனுஷ்ய யுவான:

'அக' என்ற வொட்டுத் தொடரும்போது, ராஜுன்ய, மனுஷ்ய, யுவன் என்ற சொற்களின் மூல வடிவங்கள் மாற்ற மடையாமல் நீடித்து நிற்கும்.

ராஜன்யகம், மாணுஷ்யகம் 6.4.151 இல் விதிக்கப்பட்ட 'ய்' கெடுதலை இது தடுக்கிறது.

பொளவளிக: 'இளைமை' (யுவுன் + வுஞ் (5.1.133) இங்கு 6.4.144இல் விதிக்கப்பட்டபடி 'டி' கெடாது.

6.4.164 இன்னயனபத்யே

'அந்த வமிசத்தில் பிறந்த' என்ற பொருளைச் சுட்டாத 'அண்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'ப' அடிச்சொல்லினிறுதியிலமையும் 'இன்' மாற்றமடையாது.

ஸம் - கூட + இனுன் (3.3.54) + அண் (5.4.15) = ஸாம் - கூட் 0 - இன் + அண் = ஸாம் கூடினம் 'பெருந்தீ பெருங்கலகம்' ஸர்க்'வின் + அண் (4.3.130) = ஸர்க்'விணம் 'மாலையணிந்து கொண்டிருப்பவனைச் சேர்ந்த அவன் தொடர்பான ஆனால் மேதாவின்: அபத்யம் மைதாவ்:

6.4.165 காதி² விதி² கே'ளி க'ணி பணிளஸ்'ச

"அந்த வமிசத்தில் பிறந்த" (அபத்ய) என்ற பொருளைச் சுட்டும் 'அண்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும். காதின், விதி²ன், கேளின், க'ணின், பணின் ஆகியவைகளும் இயல்பாகும். (ப்ரக்ருதி)

காதினோ அபத்யம்

காதின் + அண் = காதி²ன்,

வைதி²ன், கைளின், காணின், பாணின்:

இவ்விதி 'அபத்ய' ஒட்டும் பயன்படுத்தப்படுமென்று சுட்டுகிறது.

6.4.166 ஸம்யோகாதி²ஸ்'ச

'அண்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'இன்'னையிறுதியில் கொண்ட 'ப' அடிச் சொல்லின் 'இன்' சுட்டு மெய்களுக்குப்பின் அமையுமானால் அந்த அடிச்சொல்லின் மூலவடிவம் மாறாமல் நீடித்து நிற்கும்

ஸங்க் - இன் + அண் (4.192) = ஸங்கி²ன்:

"ஸங்கின் என்பவனின் வமிசத்தில் பிறந்தவன்"

வஜ்ஜின் - வஜ்ஜின:

6.4.167 அன:

'அன்'னையிறுதியில் கொண்ட 'ப' அடிச் சொல் 'அண்' (மேலே கூறப்பட்ட அந்த வமிசத்தில் பிறந்த அல்லது அந்த வமிசத்தைச் சேராத ஆகிய இரண்டு பொருட்களைச் சுட்டும் போதும்) தொடர்ந்து வரும்போது, 'அன்' மாற்றமடையாது.

ஸாமன் + அன் (4.3.120) = ஸாமன், வைமன்;

6.4.168 யே ச அபாவ கர்மணோ;

'ய்'இல் தொடங்கும் ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'அன்' இல் முடியும் 'ப' அடிச்

சொல், ஒரு நிலைமை, அல்லது செயல் என்ற பொருளைச் சுட்டாமல் அமையும்போது, அதனிறுதி 'அண்' மாற்றமடையாது.

ஸாமன் + யத் (4.4.98) : ஸாமன்ய : ஸாமனுக்குத் தகுந்தவன் ஆனால் ராஜன் + யத் = ராஜ் 0 + யம் (6.4.144) = ராஜ்யம் 'அரசனின் நிலை அல்லது செயல்'

6.4.169 ஆத்மாத்வானௌ கே²

'க²' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'ஆத்மன்' அத்வன் என்ற 'ப¹' அடிச் சொற்கள் மாற்றமடையா.

ஆத்மன் + க² (5.2.16) : ஆத்மனீன : தனக்குத் தகுந்த;

அத்வன் + க² (5.1.9) : அத்வனீன 'பிரயாணி' ஆனால் ப்ரதி + ஆத்மன் + டச் (2.1.6; 5.4.108) : ப்ரதி - ஆத்ம் 0 - அம் : ப்ரத்யாத்ம்ம்; ப்ரத்யத்வம் (5.4.84)

6.4.170 ந மபூர்வோ அபத்யே அவர்மண;

'வார்மன்' என்ற சொல்லைத் தவிர்ந்த 'ம'வைத் தொடர்ந்து வரும் மற்ற 'அன்' இல் முடியுஞ் சொற்கள், (ப¹ அடிச் சொல்) 'அந்த வ மிசத்தில் பிறந்த' (அபத்யே) என்ற பொருளைச் சுட்டும் 'அண்' ஒட்டுக்கு முன்னால் நிற்கும் போது அந்த அடிச் சொற்களின் மூலவடிவம் தொடர்ந்து நீடிக்காது அதாவது மாற்றமடையும்.

ஸு - ஷாமன் + ஸு - ஷாம் 0 - அ (6.4.144) : ஸௌஷாம "ஸுஷாமன் என்பவனின் வமிசத்தில் பிறந்தவன்" ஆனால் ஸுத்வன் + அண் : ஸௌத்வன:

சார்மன் + அண் (4.2.10) : சார்மண : (6.4.167) "தோலால் மூடப்பட்ட"

சக்ரவார்மண + அண் : சாக்ரவார்மண;

வா : மபூர்வ ப்ரதிஷேதே⁴ வா ஹிதநாமன் இதி வக்தவ்யம் 'ஹிதநாமன்' என்ற சொல் 'அண்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்போது விருப்பாக அதன் மூலவடிவம் மாற்றமடையாது.

வஹதநாம; வஹத நாமன:

6.4.171 ப்ராவஹமோ அஜாதௌ

'ப்ராவஹன்' என்ற (ப¹ அடிச் சொல்லின்) இறுதி, 'அண்' (விதிக்குப் புறம்பாக) கெட்டு "ப்ராவஹம்" என்ற சொல் ஒரு இனம் என்ற பொருளைச் சுட்டாமல் அமையுமானால் (அஜாதௌ) ஆக்கப்படும். ஆனால் ப்ராவஹன் + அண் : ப்ராவஹண : (6.4.167) "பிராம்மணன்" இது 6.4.144க்குப் புறனடை.

6.4.172 கார்மஸ் தாச்சி²ல்யே

'வழக்கமான குணம்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, 'கார்ம்' என்ற சொல் 'ண்' ஒட்டிணைக்கப்பட்ட 'கர்மன்' என்ற 'ப¹' அடிச்சொல்லின் 'அண்'

(விதிக்குப் புறம்பாக) கெடப்பட்டு ஆக்கப்பட்டது.

கர்மன் + ன் = கார்ம் 0 - ஆ: கார்ம்: “கபாவமாகவே கருகறுப்பான்” ஆனால்
கர்மன் + அண்: கார்மணம் (5.4.36)

6.4.173 ஒளக்ஷமனபத்யே

“அந்த வமிசத்தில் பிறந்த” என்ற பொருளைச் சுட்டாமலமையும் (அனபத்யே)
போது ‘உக்ஷன்’ என்ற ‘ப’ அடிச் சொல்லினிற்றுதி ‘அன்’ கெட்டு (விதிக்குப்
புறம்பாக) ‘ஒளக்ஷ’ என்ற வடிவம் கிடைக்கிறது.

ஆனால் உக்ஷன் + அண் = ஒளக்ஷின் - அ (6.4.135) : ஒளக்ஷ (அத்ய என்ற
பொருளைச் சுட்டும்)

6.4.174 தாண்டிநாயன ஹாஸ்திநாயனா தர்வணிக ஜைம்மாஸினேய வாஸிதாயனி ப்ரௌண ஹத்யதைவத்ய ஸாரவைஷ்ட வாகமைத் ரேயஹிரண்மயானி கிழ்க்கண்ட 11 சொற்களும் நிபாதனங்கள்:-

1. தாண்டிநாயன - தாண்டன் + ப் (4.1.99) (இறுதி ‘இன்’ நீடித்து நின்றல்
(6.4.163) நிபாதனம்)
2. ஹாஸ்திநாயன - ஹஸ்தின் + ப் (இறுதி ‘இன்’ நீடித்து நின்றல்)
3. ஆதர்வணிக - ஆதர்வன் + ட் (4.3.63) (இறுதி ‘அன்’ நீடித்து நின்றல்)
4. ஜைம்மாஸினேய - ஜிம்மாஸின் + ட் (4.1.123) (இறுதி ‘இன்’ நீடித்து
நின்றல்)
5. வாஸிநாயனி - வாஸின் + பி2ஞ் (4.1.157) (இறுதி ‘இன்’ நீடித்து நின்றல்)
6. ப்ரௌணஹத்ய - ப்ரௌண-ஹன் + ஷ்யஞ் (5.1.124) (‘ன்’க்கு ‘த்’
பதிலியாதல்)
7. தைவத்ய - தீவன் + ஷ்யஞ் (‘த்’ பதிலியாக வருதல்)
8. ஸாரவ - ஸரயு + அண் (‘யூ’வுக்கு ‘வ’ பதிலியாதல்)
9. ஜக்ஷவாக - இக்ஷவாகு + அண் (இறுதி ‘உ’க்கு 0 பதிலியாக வருதல்)
10. மைத்ரேய - மித்ர - யு + ட் (4.1.136) : மைத்ர - ஏய (7.4.2) (‘யு’கெடுதல்)
11. ஹிரண்மய - ஹிரண்ய + மயுட் (4.3.143) : (இறுதியை ‘ய’ கெடுதல்)

6.4.175 ருத்வ்ய வாஸ்தவ்ய வாஸ்தன மாத்வி ஹிரண்யயானி சந்த்வி

வேதமொழியில் கீழ்க்கண்ட ஜந்து சொற்களும் நிபாதனங்கள்

- 1) ருத்வ்ய - ருது + யத் (4.4.110) (6.4.146க்குப் புறண்டை)
- 2) வாஸ்தவ்ய - வஸ்து + யத்
- 3) வாஸ்தவ - வாஸ்து + அம்
- 4) மாத்வி - மது + அன் + வீப்
- 5) ஹிரண்யய - ஹிரண்ய + மயுட் (4.3.143) ஹிரண்யய (ஒட்டின் முதலான
‘ய’ கெடுதல்) முதல் நான்கு எடுத்துக் காட்டுகளிலும் அடிச் சொல்லின்றான
உயிருக்கு (உ) ப் பதிலியாக அதற்கு ஒத்த அரையுயிர் வரும்.

7.1.1 யுவோர் அனகௌ

'யு' வு (மூக்கொலியாக உச்சரிப்பவை) என்ற ஒரு ஒட்டின் எழுத்துக்களுக்கு, முறையே 'அன்' அக் ஆகியவைகள் பதிலியாக வரும்.

யு - நந்த்³ + ல்யு (3.1.134) நந்த்³ன், ரமண: ஸாயம் + வ்யு (4.3.23) ஸாயந்தன: : கிரம் + வ்யுல் கிரந்தன;

வு - க்ருண் + வுல் (3.1.133) காரக: : வாஸுதே³வ -க : (வுன் 4.3.98); ஆர்ஜுனக:

ஆனூல் ஊர்ணாயு: (யுன் 5.2.123. மூக்கொலியாக 'யுன்' வராது); பு⁴ஜ்யு: ம்ருத்யு: (யுக், ல்யுக்)

7.1.2 ஆயனேயீநீயிய: ப²ட⁴க²ச²க⁴ாம் ப்ரத்யஜாதீனாம்

ஆயன், ஏய், ஈன், ஈய், இய் ஆகியவைகள் முறையே, ஒரொட்டின் முதலெழுத்தாக அமையும் ப்², ட்⁴, க்², ச்², க்⁴ ஆகியவைகளுக்கும் பதிலியாக வரும்.

1. நட³ + ப்²க் (4.1.99) நாடாயன:

2. ஸுபர்ண + ட்³க் (4.1.120) ஸௌபர்ணேய: வைநதேய:

3. ஆட்⁴யகுலீன: (க² 4.1.139); (4) கார்⁴கீய: (ச² 4.2.114); (5)அத்ரி ய: (க⁴ 4.1.138)

7.1.3 ஜே⁴ர் அந்த:

'ஜ்' ஒருவொட்டுக்கு முதலில் அமையும்போது அதற்குப் பதிலியாக 'அந்த்' வரும்.

பு⁴ + ஸப் + ஜ்² = பே⁴ர் + அ + அந்தி (7.3.84) ப்⁴வந்தி (6.1.98, 97) ஏத்⁴ + ஸப் + ஜ்² = ஏத்⁴ந்த (6.1.97) > ஏத்⁴ந்தே (3.4.78)

7.1.4 அதிப்⁴யஸ்தாத்

இரட்டிக்கப்பட்ட வினையின் பின்னால் இணைக்கப்படும் ஒட்டின் முதலாக அமையும் ஜ்² உக்கு 'அத்' பதிலியாக வரும்.

த³த³தி (த³ர் + ஸ்லு + ஜ்²);

த³த³தே (த³ர் + ஸ்லு + ஜ்²)

7.1.5 ஆத்மனேபதே³ஷ்வனத:

'அ' (அத்) ஈறாக அமையாத வினைகளுக்குப்பின்னால் இணைக்கப்படும் ஜ்² என்ற எழுத்தில் தொடங்கும் ஆத்மனேபத வொட்டின் (தன்) முதலெழுத்துக்கு 'அத்' பதிலியாக வரும். சின்வதே, சின்வதாம், அசின்வத:

7.1.6 ஸீனோ ருட்

ஸீங் 'படுத்துக் கொள், ஹங்கு' என்ற தாதுவோடு, ('ஜ்²'க்குப் பதிலியாக இணைக்கப்பட்ட 'அத்'துக்கு முன்) 'ருட்' ஆகமம் ஆக வரும்.

ஸீ' + 0 + ஐ² + ஸே' + ருட் - அதே (7.4.21) ஸேர்தே 'அவர்கள் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்', ஸேர்தாம் (ஸீ' + லோட்), அஸேர்த

7.1.7

வேத்தேர் விபீ'ஷா

'ஜ்'க்கு ஆதேஸமாக வரும் 'அத்' வித் 'அறி' என்ற தாதுவுக்குப்பின் இணைக்கும்போது, 'அத்'துக்கு முன் விருப்பாக 'ருட்' வரும்.

ஸம் + வித்³ + 0 + ஐ² = ஸம்வித்³ர்தே, ஸம்வித்³தே;

ஸம்வித்³ர்தாம், ஸம்வித்³தாம், ஸம்வித்³ர்த, ஸம்வித்³த இங்குக் குறிப்பிடப்படும் வித்³, 'அத்'ாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்தது. விகரணம் கெடும் இந்தத் தாதுவைத்தான் இங்குக் குறிக்கும். விகரணம் கெடாத 'ருத்'ாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்த 'வித்'ஜ்யுல்ல, ஆகையால், விந் தே, விந்த³ாதே, விந்த³தே என்ற 'ருத்'ாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்த 'வித்' ஆகும். விந்த³தாம், அவிந்த³த

7.1.8

பீ'ஹுஸம் ச்'ந்த்³ஸி

'ஜ்'க்குப் பதிலியாக வரும் 'அத்'துக்கு முன், வேத மொழியில் 'ருட்' ஆகமம் பல வகையில், (அது ஒரு வினையோடு இணைக்கப்படும்போது) வரும்.

தே'வா அது'ஹா (து'ஹ)

அத்³ருஸ்ரம் அஸ்ய கேதவ: 'நான் அதன் கிரணங்களைப் பார்த்தேன்' ; அது'ஹத (ருட்) இங்கு ஆகமம் ஆக வரவில்லை)

7.1.9

அதோ பி'ஸ் ஐஸ்

'அ' (அத்) வீற்றுப் பெயர்ச் சொற்களுக்குப் பின் இணைக்கப்படும் பி'ஸ் (3 ஆம் ஹேற்றுமைப் பன்மை) உக்கு 'ஐஸ்' பதிலியாக வரும் வ்ருகை: (வ்ருகை + பி'ஸ் + வ்ருகை = ஐஸ்) இதிலிருந்து 7.1.17 வரை 'அத்' அனுவிருத்தியாகும்.

7.1.10

பீ'ஹுஸம் ச்'ந்த்³ஸி

வேதமொழியில், மேற்குத்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட 'ஐஸ்' பதிலியாவது, பல வகையாக வரும்.

அதாவது, வேறு உயிர்களை யீறாகக் கொண்ட பெயர்ச் சொற்களோடும் 'ஐஸ்' பதிலியாக வரும். அல்லது 'அ' வீற்றுச் சொற்களுக்குப்பின்னும் 'ஐஸ்' பதிலியாகாமல் வரலாம்.

ந்த³யை: ('ஈ' வீற்றுச் சொல்); தே'வேபி: (இங்கு 'ஐ' பதிலியாக வில்லை)

7.1.11

நேத்³மத்³ஸோரகோ:

'க' வில் முடியுமிடங்களைத் தவிர்த்து மற்ற இடங்களில் 'இத்³ம்' அத'ஸ், ஆகியவைகளோடு பி'ஸ் இணைக்கும்போது அவ்வேற்றுமையுருபுக்கு 'ஐஸ்' பதிலியாகும்.

இத்³ம் + பி'ஸ் = இதஅ + பி'ஸ் (7.2.102) = இத்³பி'ஸ் (6.1.97) = 0 - அ + பி'ஸ் 7.2.103) = ஏபி: அபி: (< அத³ஸ் 7.2.102; 6.1.97; 8.2.80-81); ஆனால் இயகை: அமுகை:

7.1.12 டாங்ஸிங் ஸாமியினாத்தஸ்யா;

'அ' (அத்) வீற்றுப் பெயர்ச் சொற்களோடு டா (3ஆம் வேற்றுமையொருமை) ஙஸி (5ஆம் வேற்றுமையொருமை), ஙஸ் (6ஆம் வேற்றுமையொருமை) என்ற வேற்றுமையுருபுகளையிணைக்குங்கால், அவைகளுக்குப் பதிலியாக முறையே 'இன்' ஆத்'ஸ்ய ஆகியவைகள் வரும்.
 வ்ருக்ஷ + டா/ஙஸி/ஙஸ் = வ்ருக்ஷ + இன்/ஆத்/ஸ்ய வ்ருக்ஷேண, வ்ருக்ஷாத், வ்ருக்ஷஸ்ய ஆனால் ஸகி² + டா = ஸக்²யா (6.1.72)

7.1.13 ஙேர் ய:

ஙே (4ஆம் வேற்றுமையொருமை) என்ற வேற்றுமையுருபை 'அ' வீற்றுச் சொல்லோடு இணைக்கும்போது அதற்குப் பதிலியாக 'ய' வரும்.
 வ்ருக்ஷ + ஙே = வ்ருக்ஷ + ய = வ்ருக்ஷாய (7.3.102). ஆனால் ஸக்²யே

7.1.14 ஸர்வநாம்ன: ஸ்மை

'அ'வீற்று மாற்றுப் பெயர்களுக்குப் பின் (ஸர்வநாம்ன:) 'ஙே'யை யிணைக்கும்போது அதற்குப் பதிலியாக 'ஸ்மை' வரும்.
 ஸர்வ + ஙே = ஸர்வஸ்மை, யஸ்மை, கஸ்மை

7.1.15 ஙஸிங்யோ: ஸ்மாத் ஸ்மினௌ

'அ'வீற்று மாற்றுப் பெயர்களுக்குப் பின் இணைக்கும்படும் 'ஙஸி' 'நி' ஆகியவைகளுக்குப் பதிலியாக முறையே 'ஸ்மாத்', 'ஸ்மின்' வரும்.
 ஸர்வ + ஙஸி/நி = ஸர்வஸ்மாத், ஸர்வஸ்மின்

7.1.16 பூர்வாதி³ப்யோ நவப்⁴யோ வா

'பூர்வ' முந்தையலிலிருந்து அதைத் தொடர்ந்து வரும் ஒன்பது மாற்றுப் பெயர்களோட 'ஙஸி', 'நி'யை யிணைக்கும்போது, 'ஸ்மாத்' 'ஸ்மின்' விருப்பாக பதிலியாக வரும். பூர்வஸ்மாத், பூர்வாத்; பூர்வஸ்மின், பூர்வே பரஸ்மாத், பராத்; பரஸ்மின், பரே; அவரஸ்மாத், அவராத்; அவரஸ்மின், அவரே; த³க்ஷிணஸ்மாத், த³க்ஷிணாத்; த³க்ஷிணயஸ்மின், த³க்ஷிணே; உத்தரஸ்மாத், உத்தராத்; உத்தரஸ்மின், உத்தரே; அபரஸ்மாத், அபராத்; அபரஸ்மின், அபரே; அத³ரஸ்மாத், அத³ராத்; அத³ரஸ்மின், அத³ரே; ஸ்வஸ்மாத், ஸ்வாத்; ஸ்வஸ்மின், ஸ்வே; அந்தரஸ்மாத், அந்தராத்; அந்தரஸ்மின், அந்தரே.
 ஆனால் த்யஸ்மாத், த்யஸ்மின்

7.1.17 ஐஸ: ஸீ

'அ'வீற்று மாற்றுப் பெயர்களோடு 'ஐஸ்' (முதல் வேற்றுமைப் பன்மையுருப்) இணைக்கும்போது, அதற்கு 'ஸீ' பதிலியாக வரும்.
 ஸர்வ + ஸீ = ஸர்வ + ஈ = ஸர்வே (6.1.87)

7.1.18 ஓளங: ஆப:

‘ஆப்’ (பெண்பாலொட்டு) ஐ யிறுதியில் கொண்ட பெயர்ச் சொற்களுக்குப்பின் ஓளங் (முதல் இரண்டாம் வேற்றுமைபிருமை) இணைக்கும்போது அதற்குப் பதிலியாக ‘ஸ்’ வரும்.

க²ட்வா + ஓளங் = க²ட்வா + ஸ் = ஈ = க²டவே

7.1.19 நபும்ஸகாச் ச

நபும்ஸகத்தைச் சுட்டும் பெயர்ச் சொற்களுக்குப்பின்னால் ‘ஓளங்’ இணைக்கப்படும்போதும் அதற்குப் பதிலியாக ‘ஸ்’ வரும்.

குண்ட² + ஸ் = ஈ = குண்டே 6.4.148 இன்படி ‘குண்ட’ என்ற சொல்லினிறுதி ‘அ’ கெடவேண்டும். ஆனால் அது கீழ்க்கண்ட வார்த்திகத்தின்படி கெடுவதில்லை.

வா: ஸ்யாம் ப்ரதிஷேதோ வக்தவ்ய;

‘ஸ்’ ஒட்டு வரும்போது ‘அ’ கெடாது.

த²தி¹ஈ, மது¹ஈ போன்றவைகளும் அவ்வாறே. இங்கு ‘ன்’ 7.1.73 இனால் இணைக்கப்படுகிறது.

7.1.20 ஜஸ்ஸஸோ: ஸி¹:

‘ஜஸ்’ (முதல் வேற்றுமைப்பன்மை) ஸி¹ஸ் (இரண்டாம் வேற்றுமைப் பன்மை) ஆகியவைகள் நபும்ஸகத்தைச் சுட்டும் பெயர்ச் சொற்களோடு இணைக்கப்படும்போது, அவைகளுக்குப் பதிலியாக ‘ஸி’ (இ) வரும்.

குண்ட + ஜஸ்/ஸி¹ஸ் = குண்ட + ஸி = குண்ட + ஹம் + ஸி (7.1.72) = குண்டாஸி (6.4.8); த²தி¹ஈ, மது¹ஈ

7.1.21 அஷ்டாப்ய: ஓளஸ்

அஷ்டன் ‘எட்டு’ என்ற எண்ணுப் பெயருக்குப்பின் வரும் ‘ஜஸ்’, ‘ஸஸ்’ ஆகியவைகளுக்கு ‘ஓளஸ்’ பதிலியாக வரும்.

அஷ்டன் + ஜஸ்/ஸஸ் = அஷ்ட - அ (7.2.84) + ஓள = அஷ்டௌ (6.1.88)

7.1.22 ஷட்²ப்ய லுக்

‘ஜஸ்’, ‘ஸஸ்’ என்ற வேற்றுமையுருபுகள் ‘ஷட்’ என்ற ஸம்²க்ரூவினால் குறிப்பிடப்படும் எண்ணுப் பெயர்களுக்குப் பின்னால் கெடும்.

ஷஷ் + ஜஸ்/ஸி¹ஸ் = ஷஷ் + ஓ = ஷட் (8.2.39): பஞ்ச, ஸப்த, நவ, த²ஸ¹

7.1.23 ஸ்வமொர் நபும்ஸகாத்

நபும்ஸகத்தைச் சுட்டும் பெயர்ச் சொல்லுக்குப்பின் வரும், ‘ஸ்’ (முதல் வேற்றுமை யொருமை), அம் (2ஆம் வேற்றுமையொருமை) ஆகியவைகள் கெடும்.

மது¹ + ஸு/அம் = மது¹ + ஓ = மது¹, த²தி¹,

7.1.24 அதோ அம்

‘அ’ வீற்று நபம்சகச் சொற்களுக்குப்பின் வரும் ஐஸ், ஸஸ் ஆகியவைகளுக்கு ‘அம்’ பதிலியாக வரும்.

குண்ட + ஐஸ்/ஸ் = குண்ட + அம் = குண்டம் (6.1.107)

7.1.25 அத்³ ட்³ தராத்³ ப்ய: பஞ்சப்³ய:

‘ட்’ தர’ வில் தொடங்கி அடுத்து வரும் ஐந்து (பஞ்சப்³ய:) மாற்றுப் பெயர்களுக்குப்பின் இணைக்கப்படும் ‘ஸு’, அம் ஆகியவைகளுக்குப் பதிலியாக ‘அத்³ ட்³’ வரும். ட்³ தர, ட்³ தம், இதர, அன்ய, அன்யதர, ஆகிய ஐந்து சொற்களை இது கட்டுகிறது. இவைகளில் முதலிரண்டும் மாற்றுப் பெயர்களோடு இணைக்கப்படும் ஒட்டுக்கள் கிம் + ட்³ தர = க்³ 00 - அதர (6.4.143) ஸு/அம் = கதர + அத் கதரத்; கதமத், இதரத், அன்யத், அன்யதரத்.

7.1.26 நேதராச்ச³ ந்த்³ ஸி

வேத மொழியில், ‘இதர’ என்ற மாற்றுப் பெயருக்குப்பின் வரும் ‘ஸு’ ‘அம்’ ஆகியவைகளுக்கு ‘அத்³ ட்³’ பதிலியாகாது. இதர + ஸு/அம் = இதரம்

வா: ஏகதராத்³ தி’ ஸர்வதர ச³ ந்த்³ ஸி ப்³ ஷாயாம் ப்³ ரதிவேத³ இஷ்யதே ‘ஏகதர’ என்ற சொல்லுக்குப்பின் மேலே கூறிய ‘அத்³ ட்³’ பதிலியாதல் வேதமொழியிலும், பேச்சுமொழியிலும் தடுக்கப்பட வேண்டும். ஏகதரம் திஷ்டதி, ஏகதரம் பஸ்யதி

7.1.27 யுஷ்மத்³ அஸ்மத்³ அஸ்மத்ப்யாம் நஸோ அஸி அஸ்மத்³ நான்

ஆகியவைகளுக்குப்பின் இணைக்கப்படும் நஸ³ (6ஆம் வேற்றுமையொருமை) என்ற உருபுக்கு ‘அஸ்’ பதிலியாகும். யுஷ்மத் + நஸ³ = தவ + அ (7.5.96) தவ ‘உளது’ (6.1.97); மம் ‘எளது’

7.1.28 நே ப்³ ரத்³ மயோரம்

‘யுஷ்மத்³’ ‘அஸ்மத்³’ என்ற மாற்றுப் பெயர்களுக்குப்பின் வரும் ‘நே’ (4ஆம் வேற்றுமையுருபு), முதலிரண்டு வேற்றுமையுருபுகள் (ப்³ ரத்³ மயோரம்) ஆகியவைகளுக்கு ‘அம்’ பதிலியாக வரும்.

யுஷ்மத்³ + நே = துப்³ யம் (7.2.95; 6.1.107); யுஷ்மத்³ + ஸு = த்வம் யுஷ்மத்³ + ஓள = யுவாம் (7.2.95; 8.7.88); யுஷ்மத்³ + ஐஸ் = யூயம்; யுஷ்மத்³ + அம் = த்வாம் (7.2.87) யுஷ்மத் + ஓள = யுவாம் (7.2.87); மற்றயம், அஹம், ஆவாம், வயம், மாம், ஆவாம்.

7.1.29 ஸஸோ ந

‘ஸ’ ஸ் (இரண்டாம் வேற்றுமைப் பன்மை) என்ற வேற்றுமையுருபு யுஷ்மத்³, அஸ்மத்³ ஆகியவைகளுக்குப்பின் இணைக்கும்போது அதற்கு ‘ந்’ பதிலியாக வரும்.

யுஷ்மத்³ + ஸ்ஸ் = யுஷ்மத்³ + ந = யுஷ்மா + ந (7.2.87) = யுஷ்மான் (8.2.23);
அஸ்மான்

7.1.30 பீயஸ: பீயம்

யுஷ்மத்³, அஸ்மத்³ என்ற மாற்றுப் பெயர்களுக்குப்பின் இணைக்கப்படும்
'பீயஸ்' உக்கு, 'பீயம்' வரும். யுஷ்மத்³ + பீயஸ் = யுஸ்மப்³யாம் (7.2.102);
அஸ்மப்³யாம்

7.1.31 பஞ்சமயா அத்

யுஷ்மத்³, அஸ்மத்³ ஆகியவைகளோடு ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பன்மையுருபு
அதாவது 'பீயஸ்' இணைக்கும்போது அதற்குப் பதிலியாக 'அத்' வரும்.
யுஷ்மத்³ + பீயஸ் = யுஷ்மத் + அத் = யுஷ்மாத்; அஸ்மாத்

7.1.32 ஏகவசனஸ்ய ச

மேற்கூறிய மாற்றுப் பெயர்களுக்குப் பின் ஐந்தாம் வேற்றுமை
யொருமையுருபுக்கு 'அத்' பதிலியாகும்.
த்வத், மத்

7.1.33 ஸாம ஆகம்

யுஷ்மத்³, அஸ்மத்³ ஆகியவைகளுக்குப்பின் இணைக்கப்படும் 'ஸாம்'
(6.7 ஆம் வேற்றுமைப் பன்மையுருபுகள்) உக்கு 'ஆகம்' பதிலியாகும்.
6 ஆம் வேற்றுமையுருபான 'ஆம்' உடன் 'ஸ்' ஆகும் இணைந்து 'ஸாம்'
என்றாகிய வடிவத்தைச் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. யுஷ்மத் + ஸாம =
யுஷ்மாகம், அஸ்மாகம்.

7.1.34 ஆத ஓள ணல:

'ஆ' (ஆத்) வீற்றுவினைகளுக்குப் பின் இணைக்கப்படும் 'ணல்' ('லிட்' டின்
தன்மை, படர்க்கை ஒட்டுக்கள்) லுக்கு 'ஓள' பதிலியாகும்.
பா + ணல் = ப - ப + ஓள (6.1.8; 7.4.59) = பபௌ (6.1.88)

7.1.35 துஹ்யோஸ்தாதநாஸிஷி அன்யதரஸ்யாம்

'வாழ்த்துதல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது (ஆஸிஷி), து, ஹி (ஏவல்
வினை) ஆகியவொட்டுக்களுக்கு 'தாதந்' விருப்பாக (அன்யதரஸ்யாம்)
பதிலியாக வரும். ஜீவ் + லோட் = ஜீவ் + ஸப் + து/ஹி = ஜீவதாத் 'அவன்
நீண்ட நாட்கள் வாழட்டும் அல்லது நீ நெடுநாட்கள் வாழ்க'

7.1.36 விதே³: ஸ'துர் வஸு;

வித்³ 'அறி' என்ற வினைக்குப்பின் வரும் 'ஸத்ரு' ஒட்டுக்கு 'வஸு' (= க்வஸு)
பதிலியாக வரும். வித்³ + ஸத்ரு = வித் + வஸு = வித்³ வஸ், வித்³வான்,
வித்³வாம்ஸௌ, வித்³வாம்ஸ:

7.1.37 ஸுமாஸே அநங் பூர்வே க்தவ ல்யப்

‘நங்’ (எதிர்மறை) ஐத்தவிர்த்த (அநங்பூர்வே) மற்ற சொற்களோடு இறுதியுறுப்பினராக வரும் வினையின் (ஸுமாஸே) பின்னால் இணைக்கப்படும் ‘க்தவ’வுக்கு ‘ல்யப்’ பதிலியாக வரும்.

ப்ர + க்ரு + க்தவா : ப்ர + க்ரு + ல்யப் : ப்ரக்ருத்ய (6.1.71) ஆனால் அக்ருத்வா

7.1.38 க்த்வாபி ச்ந்த்ஸி

வேதமொழியில், மேலே குறிப்பிட்ட, சூழலில், ‘க்த்வா, ‘ல்யப்’ ஆகிய இரண்டுமே வரும்.

க்ருஷ்ணம் வாஸோ யஜமானம் பரித4ாவயித்வா (காடக 11.10 ‘க ருப்பத் துணியால் யஜமானன் தன்னை மூடிக் கொள்ளச் செய்துவிட்டு’ : ப்ரத்யங்ரசமர்கம் ப்ரத்யப் பயித்வா (அ.2.25) ல்யப் - உத்’த’ ருத்ய ஜுஹோதி

7.1.39 ஸுபாம் ஸாலுக் பூர்வ ஸவண்ணாச்சேயா டாட்ட்யா யாஜால:

வேதமொழியில், பெயர்ச் சொல்லுக்குப் பின் இணைக்கப்படும் ‘ஸுப்’ (வேற்றுமையுருபுகளுக்கு)புக்கு (1)ஸுப் (2)வேற்றுமையுருபுகெடுதல், (3)உயிரீற்றுச் சொற்களின் இறுதியுயிருக்குப் பதிலியாக அதற்கொப்பான நெடில் பதிலியாதல் (பூர்வஸவண்ண) (4) ஆ (5) ஸே’ (6) டா (7) டீயா (8)யாச் (9)ஆல் ஆகியவகைகள் வரும்.

1. அன்ருக்ஷரா ருஜவ: ஸந்து பந்த்’ான: (பந்த்’ா); ருக் 1.164 ‘முள்ளில்லாததும் நேரானதாகவும் பாதைகள் அமையட்டும்’

வா: ஸுபாம் ஸுபோ பீவந்தீதி வக்தவ்யம் வேற்றுமையுருபுகளுக்கு வேறு வேற்றுமையுருபுகள் வரைமுறையற்றதாகப் பதிலியாகும்.

து’ரி த’க்ஷிணாயா: (-த’க்ஷிணாயாம்)

வா: திஙாம் திநோ பீவந்தீதி வக்தவ்யம் மூவிடங்களைச் சுட்டும் ஒட்டுக்களுக்கு மற்றொரு இடத்தைச் சுட்டும் ஒட்டு பதிலியாகும். சண்டாலாம் யே அஸ்யூபாய தக்ஷதி (-தக்ஷந்தி) (ருக் 1.162.6)

2. ஆர்த்’ரே சர்மன் : (சர்மணி)

ஹலிர்த்’த’ானே யத்ஸுன்வந்தி தத்ஸாமிதே’னீரன்வாஹ (-யஸ்மின் ஸுன்வந்தி தஸ்மின் ஸாமிதே’னீ:)

3. தீ’தீ (தீ’த்யா), மதீ (-மத்யா): ஸுஷ்’டுத் (-ஸுஷ்’டுத்யா)

4. உப’ா (-உபெ’ள) யந்தாரௌ

5. ந தாத்’ ப்ர’ாஹ்மணாத்’ நிந்த்’ாமி (-தான் ப்ர’ாஹ்மணான்)

6. ந யஷ்’மே (-யூயம்) வாஜப்’ந்த’வ: ; அஸ்’மே (-வயம்) இந்த்’ரா ப்’ருஹஸ்பதீ

7. உருயா (உருணா): த்’ருஷ்’ணூயா (-த்’ருஷ்’ணூனா)

8. நாபா ப்ருதி’வ்யாம்(-நாபெ’ள) ப்ருதி’வ்யாம்)

9. அனுஷ்டியா ச்யாவயதாம் (= அனுஷ்டுபீா)

10. ஸாது'யா (= ஸாது')

11. வஸந்தா (வஸந்தே) யஜேத

வா: இயாடி³ யாஜீகாராணாமுபஸங்கீயானம்
கீழ்க்கண்டவைகளும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டும்

(1) இயா,

(2) டீயாச் மெய்யோடு சேர்ந்து இறுதியுயிர் கெடுதல்

(3) ஈ

(1) உர்வியா பரிதீ'ானம் (உருணா)

(2) ஸுசேஷத்ரியா (ஸுசேஷத்ரிணா)

(3) த்'ருதம் ந ஸு'ஷ்கம் ஸரஸி) ஸ'யானம்

வா: ஆங்யாஜயாராமுபஸங்கீயானம்

ஆங், அயாச், அயார் ஆகியவைகளும் அவ்வாறே பதிலியாகும்.

ஆங் - ப்ரபீ'ஹவா (=ப்ரப3ஹு'னா):

அயாச் - ஸ்வப்னயா ஸச ஸேவனம் (ஸ்வப்னேன)

அயார் - ஸிந்து'மிவ நாவயா (=நாவா)

7.1.40

அமோ மஸ்

வேதமொழியில் 'அம்' (தன்மையொருமையொட்டு 'லங்' உக்கு 'மஸ்' பதிலியாக வரும்.

'அம்' வினைச் சொல்லொட்டான 'மிப்'புக்குப் பதிலியாக வருவது 2ஆம்

வேற்றுமையொருமையுருபு அல்ல.

வதீ'ம் வருத்தம் (ருக் 1.165.8) (வதீம் = அவதி'ஷம்) 'நான் விருத்திரனைக் கொன்றுவிட்டேன்' க்ரமீம் வருஷஸ்ய ஸாக்'ாம் (க்ரமீம் அக்ரமிஷம்) 'நான் மரத்தின் கிளைமில் ஏறினேன்'

7.1.41

லோபஸ்த ஆத்மனேபதே'ஷு

வேதமொழியில் ஆத்மனேபதவொட்டான 'த்' (=தன்) கெடும். தே'வா அது'ஹர

(=அது'ஹத: த்'ந்த'ர்வாப்ஸரஸோ அது'ஹர து'ஹாம் அஸ்'விபீ'யாம் பய அக்'ளயேயம் து'கீ'தாம்); து'க்ஷினத: ஸயே (ஸேதே)

7.1.42

த்'வமோ த்'வாத்

வேதமொழியில் 'த்'வம்' உக்குப் பதிலியாக 'த்வாத்' வரும்.

அந்தரேவோஷ்மானம் வாரயத்4வாம் (=வாரயத்4வம்) (ஐத்'ர.2.8.14) 'குட்டை அதற்குள்ளேயே மூடு'

7.1.43

யஜுத்'வைனமிதி ச

'யஜுத்'வம்' என்பதற்குப் பதிலாக 'யஜுத்'வைனம்' என்ற சொல்விதிக்குப்

புறம்பாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது (வேதமொழியில்)
 யஜத்⁴வம் + ஏனம் = யஜத்⁴வ 0 + ஏனம்
 யஜத்⁴வைனம் ப்ரியமேத⁴ன; (ருக். 8.2.37)

7.1.44 தஸ்ய தாத்

வேதமொழியில் 'த' (முன்னிலைப் பன்மை வியங்கோள்) ஒட்டுக்குப் பதிலியாக
 'தாத்' வரும்.

கோத்ரம் கோத்ரமஸ்யா நூனம்

க்ருணாதாத் (=க்ருணுத) (ஐ.ப்ரா. 2.6.15) ஊவத்⁴யே கோஹம் பார்தி²வம்
 க்னதாத் (க்னத) (ஐ.ப்ரா. 2.6.16)

7.1.45 தப்தனப்தனத²னாஸ¹ ச

வேதமொழியில் 'த'வுக்குப் பதிலியாக தப், தநப், தன, த்ன ஆகியவைகளும்
 வரும்.

தப் - ஸ்ரு¹ணோத (=ஸ்ரு¹ணுத) க்ராவான:

தனப் - ஸம்வரத்ராத²தாதன (=த²த்த)

தன - ஜுஜுஷ்டன (=ஜுஷுத)

த்ன - யதி²ஷ்டன (=யதி²ச்ச²த)

7.1.46 இத²ந்தோ மஸி

வேதமொழியில், 'மஸ்' ஒட்டு 'இ'யீற்று ஒட்டாக 'மஸி'யாகும்.

புனஸ் த்வாம் தீ²யாமஸி (=தீ²யாம)

ஸ'ஸப்⁴ம் ப்ஞ்ஜ யாமஸி (= ப்ஞ்ஜயாம)

7.1.47 க்த்வோ யக்

வேதமொழியில் ஒரு வினைக்குப்பின் இணைக்கப்படும் 'க்த்வா'வோடு 'யக்'
 (=ய) இணைக்கப்படும்.

த²த்வாய ஸவிதா தி⁴ய: (=தத்வா)

7.1.48 இஷ்ட்வினம் இதி ச

வேதமொழியில், 'இஷ்ட்வினம்' என்ற நிபாதனமும் காணப்படும். 'யஜ்'
 தாதுஷ்க்கப்பின் வரும் 'க்த்வா' ஒட்டுக்க 'ஈனம்' விதிக்குப் புறம்பாக பதிலியாக
 வருகிறது.

இஷ்ட்வினம் (இஷ்ட்வா) தேவாள் இதைப் போன்ற மற்ற சொற்களும்
 வேதமொழியில் காணப்படும் என்பதை 'ச' கட்டுகிறது. பித்வினம்=பீத்வா

7.1.49 ஸ்னாத்வ்யாத²யஸ்¹ ச

வேதமொழியில் ஸ்னாத்வி¹ 'குளித்துவிட்டு' என்ற சொற்கள் நிபாதனங்கள்
 ஸ்நாத்வி¹ மலாதி²வ (ஸ்நாத்வா); பீத்வி¹ (=பீத்வா) ஸோமஸ்ய வாங்க்ருதே⁴
 'சோமஸம் பருகி (அவன்) வளர்ந்தான்'

7.1.50 ஆஜ்ஜஸேரஸுக்

வேதமொழியில், 'அ' அல்லது 'ஆ' வீற்றுப் பெயர்ச் சொற்களுக்குப்பின் 'ஜஸ்' (அஸ்) (முதல் வேற்றுமைப்பன்மை) உருப இணைக்கும்போது அஸுக் (அஸ்) அப்பெயர்ச் சொற்களுக்குப்பின் (ஆகமம்) வரும்.
பீராஹ்மணாஸு: பிதர: ஸோம்யாஸு: (=பீராஹ்மணா: ஹோம்யா:)

7.1.51 அஸ்வக்ஷீர வ்ருஷலவணானாமாத்மபீரீகௌ க்யசி

'தான் மகிழ்ச்சியடைதல் அல்லது திருப்தியடைதல்' (ஆத்ம பத்தௌ என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, 'க்யச்' ஒட்டுக்குமுன் நிற்கும் அஸ்வ 'குதிரை', க்ஷீர 'பால்', வ்ருஷ 'காளை' லவண 'உப்பு' ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'அஸுக்' ஆகமம் ஆகும். அஸ்வஸ்யதி (= அஸ்வ + க்யச் + ஸப் + திப்) : அஸ்வ + அஸுக் - ய + அ + தி) வட்வா 'பெண்குதிரை ஆண் குதிரையை விரும்புகிறது க்ஷீரஸ்யதி மாணவக: 'மாணவன் பாலை விரும்புகிறான்', வ்ருஷஸ்யதி கௌ:.. 'லவணஸ்ய தி உஷ்ட்ர: அஸ்வீயதி, (தனக்காக என்ற பொருளில் அல்ல)

வா: அஸ்வ வ்ருஷயோர் மைது²னேச்சாயா மிதி வக்தவ்யம் அஸ்வ, வ்ருஷ என்ற சொற்களோடு, இவ்வொட்டு'இணைதல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்.

வா: க்ஷீரலவணயோர் லாலஸாயாமிதி வக்தவ்யம்
க்ஷீர, லவண என்பவைகளோடு 'பேராசை' என்ற பொருளைச் சுட்டும்.

7.1.52 ஆமி ஸர்வநாமன:ஸூட்

'அ' அல்லது 'ஆ' வீற்று மாற்றுப் பெயர்களோடு 'ஆம்' (6ஆம் வேற்றுமைப் பன்மை) உருப இணைக்கும்போது, அதற்கு முன் 'ஸூட்' ஆகமம் ஆகும்.
ஸர்வ + ஆம் = ஸர்வ + ஸூட் + ஆம் = ஸர்வேஷாம் (7.3.103); விஸ்வேஷாம்

7.1.53 த்ரேஸ்த்ரய:

'ஆம்' உக்கு முன் நிற்கும் த்ரி '3'க்கு 'த்ரய' பதிலியாகும். த்ரி + ஆம் = த்ரய + ஆம் = த்ரயாணாம் (7.1.54;3.102)

7.1.54 ஹ்ரஸ்வ நத்யாபோ நூட்

குறிலீற்றுச் சொற்கள், 'நதீ' என்ற ஸம்க்ஞாவினால் சுட்டப்படும் சொற்கள் 'ஆப்' பெண்பாற்சொற்கள் ஆகியவைகளோடு 'ஆம்' இணைக்கும்போது அதற்கு முன் 'நூட்' ஆகமமாகும்.

1. தேவ + ஆம் = தேவ + நூட் = ஆம் = தேவாணாம்; அக்னீணாம்....

2. நதி - குமாரீணாம், கீளீணாம்

3. ஆம் - மாலானாம்

7.1.55 ஷட் சதுர்ப்பீயஸ் ச

'ஷஷ்' என்ற ஸம்க்ஞாவினால் கட்டப்படும் எண்ணுப் பெயர்கள், சதுர் 'நாங்கு' ஆகியவைகளோடும் 'நுட்' ஆகமம் 'ஆம்' உருபு இணைக்கும்போது வரும்.

1) ஷண்னாம், பஞ்சானாம், ஸப்தானாம், நவானாம், தீஸானாம்

2) சதுர்னாம்.

7.1.56 ஸ்ரீக் ராமண்யோஸ் சந்த்ஸி

வேத மொழியில், ஸ்ரீ, புகழ், க்ராமணீ 'கிராமத் தலைவன்' ஆகிய சொற்களோடு 'ஆம்' இணைக்கும்போது, அவ்வேற்றுமையுருபுக்கு முன் 'நுட்' (ஆகமம்) வரும்

ஸ்ரீணாம் (8.4.2); க்ராமணீணாம் 1.4.5 இன்படி 'ஸ்ரீ' 6ஆம் வேற்றுமையுருபு இணைக்கும்போது விருப்பாக 'நதி' எனப்படும். இங்கு இது வ்யவஸ்தித விபரீஷா ஆகியது. அதாவது 'ஸ்ரீ' வேத மொழியில் கண்டிப்பாக 'நதி' எனப் பெயர்பெறும். மற்ற இடங்களில் இது விருப்பாக 'நதி'யாகும். ஸ்ரியாம் அல்லது ஸ்ரீணாம்

7.1.57 கோ: பாதாந்தே

வேதமொழியில், இருக்குவேதத்தின் ஒரு செய்யுளினிறுதியிலமையும் (பாதாந்தே) 'கோ' 'மாடு' என்ற சொல்லோடு 'ஆம்' இணைக்கும்போது அதற்கு முன் 'நுட்' வரும்.

வித்மா ஹி த்வா கோபதிம் ஸூர கோனாம் (ருக்.10.47.9) 'ஓ வீரனே, நாங்கள் உன்னை மாடுகளின் காவலனாக அறிகிறோம்' ஆனால் க்வாம் கோத்ரம் உதீஸ்ருஜோ யதீங்கிர:

'ஓ அங்கிரஸ், நீ மாட்டுப்பட்டியைத் திறந்துவிட்டாய்'

7.1.58 இதீதோ நும் தாதோ:

தாதுபாடத்தில் 'இத் தாகக் கொண்டதாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ள தாவுக்குப்பின் 'நும்' இணைக்கப்படும். குடி - குண்டீதா, குண்டீதாம், குண்டீதவ்யம், ஹுடி - ஹுண்டீதா, ஹுண்டீதாம், ஹுண்டீதவ்யம். ஆனால் பசதி, படதி

7.1.59 ஸே முசாதீனாம்

'முச்' முதலியவைகளுக்குப்பின், 'ஸ' என்ற விகரணம் (துதீதி வகுப்புவிகரணம்) இணைக்கும்போது 'நும்' ஆகமம் வரும்.

இத்தாதுகள் தாதுபாடத்தில் 6.136-43 வரை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முச் + ஸ + திப் = முச் + நும் + ச் + அ - தி 'முஞ்சதி' விடுவிக்கிறான், லுப் - லிம்பதி 'வெட்டுகிறான்': வித் - விந்ததி 'அடைகிறான்', லிபி - லிம்பதி

‘பூககிறான்’ எரிச் - எரிஞ்சதி ‘தெளிக்கிறான்’ : க்ருதி க்ருந்ததி
‘வெட்டுகிறான்’ கித் - கிந்ததி ‘அடிக்கிறான்’; பிஸ் - பிம்ஸதி ‘பிரிக்கிறான்’,
வெட்டுகிறான் ஆனாஸ் மோக்தும்

வா: ஸே‘த்ரும்பாதி’னாமுபஸம்க்‘யானம் கர்தவ்யம்
மேலே கூறிய தாதுக்களுடன் ‘த்ரும்ப’ முதலியவைகளையும் சேர்த்துக் கூற
வேண்டும்.

த்ருப்², த்ரும்ப², ‘திருப்தியடை’; த்ருப்², த்ரும்ப² ‘வருந்து’, குப்², கும்ப², ‘கட்டு’;
உப்², உம்ப² ‘நிரம்ப’ ஸுப்², ஸும்ப்² ‘அணி செய்’

இவைகளில் மூக்கொலியுடன் காணப்படும் தாதுக்கள், மூக்கொலி கெடும்
(6.4.24) அதன்பிறகு ‘நும்’ (ஆகமம் வரும். (இச்சூத்திரத்தின்படி), ஆகவே
த்ரும்ப²பிதி, த்ரும்ப²தி, கும்ப²தி, உம்ப²தி, ‘ஸும்ப்²தி’ மூக்கொலியுடன்
அமையாதவைகள் த்ருப்²தி, த்ருப்²தி, குப்²தி, உப்²தி, ஸுப்²தி என்று ஆகும்.

7.1.60 மஸ்ஜி நஸோர் ஜ்லி

மஸ்ஜ் ‘முழுகு’ நஸ்² ‘மறை’ என்ற தாதுக்களுக்குப்பின் ‘ஜ்ல’
பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தில் தொடங்கும்
ஒட்டுக்களையிணைக்கும்போது, அத்தாதுக்களோடு ‘நும்’ ஆகமம் ஆகும்.
மங்க்தும், நம்ஷ்டும் ஆனாஸ் மஜ்ஜனம், (ல்யுட் 8.4.53) நஸினம்.

7.1.61 ரதி‘ஜபே’ரசி

ஒயிரெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்கு (அசி) முன் நிற்கும் ரத்¹ ‘அடக்கு, வெல்’.
ஜப்¹ ‘ஒடி, பிளவு படு’ என்ற தாதுக்களுக்குப்பின் ‘நும்’ ஆகமம் வரும்.
ரத்¹ + ணிச் + ஸப் + திப் : ரந்த²யதி (7.3.84)
‘சமைக்கிறான்’ ரந்த²க:, (ண்வுல்), ரந்த²: (கீஞ்) ஜம்ப²யதி ‘கடிக்கிறான்’,
ஒடிக்கிறான்’
ஜம்ப²: (கீஞ்) ‘பல்’

7.1.62 நேட்²யலிடி ரதே²:

‘லிட்’ஐத் தவிர்த்து மற்ற ‘இட்’ ஆகமத்துடன் வரும் ஒட்டுக்களுக்கு முன்
நிற்கும் ‘ரத்²’ தாதுவோடு ‘நும்’ இணைக்கப்படமாட்டாது.

ரதி²தா, ரதி²தும் ஆனாஸ் ரத்² + லிட் = ரரந்தி²வ,

ரரந்தி²ம், ரந்த²ன (ல்யுட்);

7.1.63 ரபே²ரஸப்²லிடோ:

‘ஸப்² லிட்’ ஆகியவைகளைத் தவிர்த்து (அஸப்²லிடோ:) மற்ற. ஒரு
யிரெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் ரப்² ‘பிடித்துக் கொள்’
என்ற தாதுவுக்குப் பின் ‘நும்’ ஆகமம் ஆகும். ஆ-ரப் + ணிச் + ஸப் + திப் :
ஆரம்-ப²யதி; ‘தொடக்கி வைக்கிறான்’ ஆரம்² (கீஞ்) ‘தொடக்கம்’; ஆனாஸ்
ஆரப்² + ஸப் + தே = ஆரப²தே, ஆரபே² (லிட்)

7.1.64 லபே'ஸ்'ச

'ஸப்', 'லிட்' ஆகியவைகளைத் தவிர்த்து மற்ற உயிரெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் லப் 'அடை' என்ற தாதுவோடும் 'நும்' (ஆகமம்) இணைக்கப்படும்.

லம்ப'யதி' அடையவைக்கிறான்' ஆனால் லப'தே' அடைகிறான்' லபே'(லிட்)

7.1.65 ஆநோயி

'ஆங்' ஒடு நிற்கும் 'லப்' தாதுவோடு 'ய்' இல் தொடங்கும் ஒட்டையிணைக்கும்போது, அத்தாதுவுக்குப்பின் 'நும்' வரும்.

ஆ + லப் + ணயட் = ஆலம்ப'ய + டாப் = ஆலம்ப'யா கௌ:

'யாகத்தில் பலியிடப்படும் பக்' ஆனால் லப்'யம்

7.1.66 உபாத் ப்ரஸம்ஸாயாம்

'புகழ்தல்' (ப்ரஸம்ஸாயாம்) என்ற பொருளில், 'உப்' உடன் சேர்ந்து நிற்கும் 'லப்' தாதுவுக்குப்பின் 'ய்' இல் தொடங்கும் ஒட்டு வரும்போது 'நும்' தாதுவுக்குப்பின் வரும்.

உபலம்ப'யா வித்'யா' அடையத் தகுந்த அறிவு; ஆனால் உபலப்'ய அடையக் கூடியது.

7.1.67 உபஸர்காத் க'ல் க'ஞோ:

உபசர்க்கத்துக்குப்பின் நிற்கும் 'லப்' தாதுவுக்குப்பின் க'ல், க'ஞ ஆகியவொட்டுக்கள் இணைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் 'நும்' வரும்.

ஈஷத் ப்ரலம்ப': 'எளிதாக ஏமாறும்' ஸுப்ரலம்ப': 'பெறுதல்'

க'ஞ - ப்ரலம்ப': பெறுதல்; ஆனால் லாப': 'லாபம்'

7.1.68 ந ஸுதுர்ப'யாம் கேவலாப'யாம்

ஸு, அல்லது துரீர் மட்டும் அதாவது வேறு உபசர்க்கத்தோடு வராமல் தனியாக இந்த உபசர்க்கத்துடன் நிற்கும் 'லப்' என்ற தாதுவுக்குப் பின் க'ல், க'ஞ இணைக்கும்போது, அவைகளுக்கு முன் 'நும்' வராது.

ஸுலபம் (க'ல்) 'எளிதில் அடையக் கூடிய; துரீர்லபம் அரிது';

க'ஞ - ஸுலாப': ஆனால் ஸுப்ரலம்ப', துஷ்ப்ரலம்ப':

7.1.69 விப'ாஷா சிண் ணமுலோ:

'சிண்' 'ணமுல்' ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'லப்' உக்குப்பின் விருப்பாக 'நும்' வரும்.

சிண் - அலம்பி', அலாபி':

ணமுல்-லாபம் லாபம், லம்பம் லம்பம்

இது வ்யவஸ்தி'த விப'ாஷா தாதுவோடு உபசர்க்கம் இணைக்கப்படாமல் நிற்கும்போது விருப்பாகும் உபசர்க்கத்துடன் தாது நிற்கும்போது கட்டாயமாக 'நும்' இணைக்கப்படும் ப்ராலம்பி', ப்ரலம்பம்

நபம்சகத்தைச் சுட்டும் பெயர்ச் சொல்லுக்குப்பின் ஒருயிரெழுத்தில் தொடங்கும் வேற்றுமையுருபையிணைக்கும் போது அதற்கு முன் 'நூம்' ஆகமம் ஆகும்.

வாரி + டா/வே/ங்லி/ங்ஸ்/ஓஸ்/நி = வாரி + ன் + ஆ/ஏ/அஸ்/அஸ்/ஓஸ்/இ = வாரிணா, வாரிணே, வாரிணை, வாரிணை, வாரிணோ, வாரிணி

7.1.74

த்ருதீபாதி¹ஷு ப்ராவித பும்ஸ்கம் பும்வத் க்ராலவஸ்ய

'இக்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரெழுத்தை யீறாகக் கொண்டதும், அதற்கிணையான ஆண்பாற் சொல்

உடைத்தான நபம்ஸகச் சொல்லுக்குப்பின் மூன்றாம் வேற்றுமையுருபுகளும் அதைத் தொடர்ந்து வரும் மற்ற வேற்றுமையுருபுகளும் இணைக்கப்படும்போது அச்சொற்களை ஆண்பாற் சொற்களாகக் கருதப்படும் என்பது காலவரின் கருத்து.

அதாவது, ஆண்பாற் சொற்களில் குறிலாவதோ 'நூம்' ஆகமம் வருவதோ கிடையாதோ, அதே போன்று நபம்ஸகச் சொற்களிலும் இவைகள் கிடையாது. க்ராமணி² (ஆண்பாற் சொல்) க்ராமணி (நபம்ஸகம்)

3. க்ராமண்யா ப்ராஹ்மணகுலேன,
க்ராமணினா ப்ராஹ்மண குலேன

4. க்ராமண்யே ப்ராஹ்மணகுலாய
க்ராமணினே ப்ராஹ்மணகுலாய

5. க்ராமண்யோ ப்ராஹ்மண குலாத்
க்ராமணினோ ப்ராஹ்மணகுலாத்

6. க்ராமண்யோ ப்ராஹ்மணகுலஸ்ய
ஒருமை க்ராமணனோ ப்ராஹ்மணகுலஸ்ய

6. பன்மை க்ராமண்யாம் ப்ராமணகுலானாம், க்ராமணீனாம்
ப்ராமணகுலானாம்

7. க்ராமணினி ப்ராஹ்மணகுலே
க்ராமண்யாம் ப்ராஹ்மணகுலே

7.1.75

அஸ்தி³ த்தி⁴ ஸக்தியக்ஷணாமனந்தாத்:

அஸ்தி³ 'எலும்பு', த்தி⁴ 'தயிர்', ஸக்தி² 'தொடை', அக்ஷி 'கண்' ஆகியவைகளுக்குப்பின் மூன்றாம் வேற்றுமையுருபுகளும் அதற்குப்பின் தொடர்ந்து வரும் மற்ற வேற்றுமையுருபுகளும் இணைக்கப்படும்போது உதாத்த கரம் கொண்ட 'அனங்', அச் சொற்களின் இறுதியுயிருக்குப்

பதிலியாக வரும்.

அஸ்த்'னா, அஸ்த்'னே, அஸ்த்'ன:, அஸ்த்'னோ:, அஸ்த்'னி/அஸ்த்'னி

அஸ்த்'னி; த்'த்'னா, த்'த்'னே, த்'த்'ன:

ஸக்த்'னா, ஸக்த்'னே, ஸக்த்'ன:

அக்ஷ்ணா, அக்ஷ்ணே, அக்ஷ்ண:

7.1.76 ச்'ந்த'ஸ்யபி த்'ருஸ்யதே

வேதமொழியிலும், அஸ்தி², த்'தி⁴, ஸக்தி², அக்ஷி ஆகியவைகளினி-
றுதியுயிர்களுக்குப் பதிலியாக மேலே கூறப்பட்ட வேற்றுமையுருபுகளைத்
தவிர மற்ற வேற்றுமையுருபுகளோடு அச்சொற்கள் வரும்போதும் 'அனங்'
வரும்.

அதாவது ஒரு மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் வேற்றுமையுருபுகள்
தொடரும்போது அவ்வாறாகும்.

அஸ்த'பி: (8.2.7; 3.1.5) (அஸ்தி² + பி⁴): அக்ஷபி: அஸ்த'நானி (அஸ்தி² + னி⁴)
வேற்றுமையுருபுகளல்லாத வேறு ஒட்டுக்கள் தொடரும்போதும் அவ்வாறாகும்.

அக்ஷண்வத் (அக்ஷி + மதுப்) அஸ்த'ண்வத்

இந்த்'ரோ த்'தீ⁴ அஸ்த'பி⁴;

ப'த்'ரம் பஸ்யேமாக்ஷபி⁴:

அஸ்த'நாயுத்த்ருத்ய ஜுஹோதி

அக்ஷண்வதா லாங்கலேன

அஸ்த'ன்வந்தம் யதனஸ்தா பி'ப'ர்தி

7.1.77 ஈ ச த்'விவசனே

வேதமொழியில், அஸ்தி², த்'தி⁴, ஸக்தி², அக்ஷி ஆகியவைகளோடு
வேற்றுமையுருபுகளின் இருமையிணைக்கப்படும்

அவைகளினிறுதியுயிருக்குப் பதிலியாக உதாத்த கரம் கொண்ட 'ஈ'
பதிலியாகும்.

அக்ஷீ தே இந்த்'ரபிங்க்'லே கபேரிவ

அக்ஷீப்'யாம் தே நாலிகாப்'யாம்

7.1.78 நாப்'யஸ்தாச் ச்'து:

இரட்டிக்கப்பட்ட அடிச் சொற்களோடு ஸத்ரு (அத்-அந்த்) இணைக்கும்போது
'நம்' ஆகும், அவைகளுக்குப்பின் வராது. த்'தத், த்'ததௌ, த்'தத்: (தா +
ஸத்ரு) ஜாக்'ரத், ஜாக்'ரதௌ, ஜாக்'ரத: (ஜாக்'ரு + ஸத்ரு)

இது 7.1.70 உக்குப் புறனடை. ஸர்வநமிஸ்தாபை எனப்படும்
ஒட்டுக்களிணைக்கப்படும்போது தான் இது செயற்படும். கு. 70, இலிருந்து
'நம்' இங்கு கொணர வேண்டும். ஏனென்றால், இதற்கு முந்திய சூத்திரத்தில்
விதிக்கப்பட்ட 'ஈ', 'ஸத்ரு'வுக்குப்பின் வராததால், அச்சூத்திரத்திற்கு இது
மறுப்பு விதியாக ஆக முடியாது.

7.1.79 வா நடும்ஸகஸ்ய

மேலே கூறப்பட்ட சூழலில் நடும்ஸகத்தைச் சுட்டும் சொற்களுக்குப்பின் 'நும்' விருப்பாக ஆகமம் ஆகும்.

த³த³தி, அல்லது த³த³ந்தி குலானி

த³த³தி அல்லது த³த³ந்தி

7.1.80 ஆச் ச²நத்யோர் நும்

'அ' அல்லது 'ஆ' வையீறுதியீல் கொண்ட 'ஸத்ரு' என்ற ஸௌட்டோடு கூடிய வினையடிச் சொல்லுக்குப்பின் 'ஸ்' என்ற வேற்றுமையுருபுகளோ அல்லது 'ந்த' எனப்படுபவை (3.4.3) வரும்போது 'நும்' (ஆகமம்) விருப்பாக வரும்.

துத்³ + ஸத்ரு = துத்³ + ஸ + ஸத்ரு = துத்³த் 6.1.97) + ஸ் = துத்³ந்தி அல்லது துத்³த்; துத்³த் + ஸ் = துத்³ந்தி அல்லது துத்³த் ப்ராஹ்மணீ:

யா + ஸத்ரு = யா + 0 அத் = யாத் + ஸ் = யாந்தி அல்லது யாத்.

7.1.81 ஸப் ஸ்யனோர் நித்யம்

ஸப், ஸ்யன் என்ற விகரணங்களோடு நிற்கும் வினைகளுக்குப்பின் "ஸத்ரு" ஒட்டு இணைக்கப்பட்டாக்கப்பட்ட சொற்களுக்குப்பின், நடும்ஸக வேற்றுமையுருபுகளான 'ஸ்' (ஈ), பெண்பால் ஒட்டு 'ஈ' (நதீ³) ஆகியவைகளினைக்கும்போது 'நும்' கட்டாயமாக ஆகமம் வரும். பசந்த், தீவ்யந்த்

7.1.82 ஸர்வனடு ஹ:

ஸு (முதல் வேற்றுமை, விளி வேற்றுமையொருமையுருபு), அனடுஹ 'எருது' என்ற சொல்லோடு இணைக்கும்போது அச்சொல்லுக்குப்பின் 'நும்' வரும்.

அனட்வான் (முதல் வேற்றுமையொருமை)

அனட்வன் (விளி வேற்றுமையொருமை)

7.1.83 த்ருக்ஸ்வவஸ் ஸ்வதவஸ் ச²நத்யி

வேதமொழியில், த்ருஸ்¹, ஸ்வவஸ்

ஸ்வதவஸ் ஆகியவைகளோடு 'ஸு' இணைக்கும்போது,

அவ்வேற்றுமையுருபுக்கு முன் 'நும்' ஆகமம் வரும்.

ஈத்ருங், (8.2.23; 62); தாத்ருங்

ஸ்வவான், ஸ்வதவான்

7.1.84 திவ ஒளட்

'திவ்' ஆகாயம் ஒடு 'ஸு' இணைக்கும்போது அச்சொல்லினீறுக்கு 'ஒளட்' பதிலியாக வரும்.

திவ் + ஸு = தி³-ஒள + ஸு = த்யெள:

'இத்' எழுத்து எதுவும் இணைக்கப்படாத 'திவ்' என்ற பெயர்ச் சொல்லையிங்கு குறிக்கும். 'இத்' எழுத்து 'உ'வுடனணைக்கப்பட்ட 'திவ்'

என்ற தாது பாடத்தில் காணப்படும் வினையையல்ல. 'தி'வு' என்ற வினையிலிருந்து ஆக்கப்பட்ட பெயர்ச்சொல்லுடன் 'ஒள' வராது. ஆனால் 'ஊ' வரும். அதன் முதல் வேற்றுமையொருமைச் சொல் 'தி'யு' என்றாகும். காட்டாக அக்ஷத்யு: பார்க்க 6.4.19: 6.1.131)

7.1.85 பதி² மதி² ருபு¹க்ஷாம் ஆத்

பதி²ன் 'பா'தை, மதி²ன் 'ம'த்து ருபு¹க்ஷின் 'இந்திரனின் மற்றொரு பெயர்' ஆகியவைகளோடு 'ஸு' இணைக்கும்போது அச்சொற்களின் ஈறுக்குப் பதிலியாக 'ஆத்' (ஆ) வரும்.
பந்த்²ா, மந்த்²ா, ருபு¹க்ஷா:

7.1.86 இதோத் ஸர்வநாமஸ்த்²ானே

மேலே கூறிய பெயர்ச் சொற்களோடு 'ஸர்வநாமஸ்த்²ானம்' எனப்படும் வேற்றுமையுருபுகளை யிணைக்கும்போது, அவைகளினீற்றுக்குப் பதிலியாக அதாவது 'இ'க்குப் பதிலியாக 'அத்' வரும்.
பந்த்²ானௌ, பந்த்²ானா; பந்த்²ானம்,
மந்த்²ானௌ, மந்த்²ானா, மந்த்²ானம்
ருபு¹க்ஷானௌ, ருபு¹க்ஷாண:, ருபு¹க்ஷாணம்

7.1.87 தே²ா ந்த்²:

மேலே கூறிய பெயர்ச் சொற்களோடு 'ஸர்வநாமஸ்த்²ானம்' எனப்படும் வேற்றுமையுருபுகளையிணைக்கும்போது அச்சொற்களின் 'த்²' பதிலியாக 'ந்த்²' வரும்.
மேற்குத்திரம் 86இல் காட்டுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

7.1.88 ப'ஸ்ய டேர் லோப:

'ப' எனப் பெயர்பெறும் (1.4.18) பதி²ன், மதி²ன், ருபு¹க்ஷின் ஆகியவைகளோடு, ஒருயிரெழுத்தில் தொடங்கும் வேற்றுமையுருபுகளையிணைக்கும்போது, அச்சொற்களின் இறுதியுயிர் மெய்யெழுத்தோடு (டி) கெடும்.
உயிரெழுத்து அல்லது (ய்) ஐ முதலில் கொண்டவொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் அடிச்சொல் 'ப' எனப்படும்.
பத்:, பத்²ா, பதே²; மத்:, மத்²ா, மதே, ருபு¹க்ஷ:, ருபு¹க்ஷா, ருபு¹க்ஷே

7.1.89 பும்ஸோ அஸுங்

பும்ஸ் 'ஆண், மந்தன்' என்ற சொல்லோடு 'ஸர்வநாமஸ்த்²ான' வொட்டுக்கள் இணைக்கும்போது, அதனிறுதி 'ஸ்' உக்குப் பதிலியாக 'அஸுங்' வரும்.
புமாள் (7.1.70; 6.1.68; 8.2.23);
புமாம்ஸௌ, புமாம்ஸு; புமாம்ஸம் (8.3.23)

7.1.90 கோத: ணித்

கோ' மாடு என்ற சொல்லுக்குப் பின் இணைக்கப்படும் ஸர்வநாமஸ்தான வொட்டுக்கள் 'ண்' ஐ 'இத்' தாகக் கொண்ட தாகக் கருதப்படும்.

கௌ: க'யாவென், க'யாவ:

அதாவது 'விருத்தி' முதலியவைகள் வரும்.

7.1.91 ணாலுத்தமோ வா

தன்மையொருமை (ணல், லிட்) விருப்பாக 'ணித்' போன்று செயற்படும் அஹம் சகர அல்லது சகர, (விருத்தி விருப்பாகும்) பபாச, பபச

7.1.92 ஸக்'புரஸம்பு'த்'தெ'ள

விளிவேற்றுமையொருமையைத் தவிர்த்து (அஸம்பு'த்'தெ'ள), மற்ற ஸர்வநாமஸ்தான வொட்டுக்கள் ஸகி'2 'நண்பன்' என்ற சொல்லோடு இணைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்கள் 'ணித்' ஆகும். ஸக'யாயெள, ஸக'யாயெள, ஸக'யாயம். ஸகே'2 (விளிவேற்றுமையொருமை)

7.1.93 அநங் ஸௌ

'ஸகி'2 என்ற சொல்லுக்கு முன் 'ஸு' (முதல் வேற்றுமையொருமை, ஆனால் விளிவேற்றுமையொருமையல்ல) இணைக்கப்படும் போது அச்சொல்லினான 'இ'க்கு 'அநங்' பதிலியாகும்.

ஸகி'2 + ஸு = ஸக'ன் + ஸு = ஸக'யான் + ஸ் (6.4.8) = ஸக'யான் + 0 (6.1.88) = ஸக'யா 0 (8.2.7) ஆனால் ஸகே'2

7.1.94 ருது'ஸ'னஸ் புருத'ம்ஸோ அனேஹஸாம் ச

'ரு' வீற்றுச் சொற்கள், உஸ'னஸ் 'ஒரு பெயர்', புருத'ம்ஸ் 'அற்புதமான செயல்கள் நிறைந்த', அனேஹஸ் 'ஈடற்ற, நிகரில்லாத' ஆகியவைகளோடு 'ஸு' (முதல் வேற்றுமையொருமை மட்டும்) இணைக்கும்போது அவைகளினீற்றுக்கு அனங் (அன்) பதிலியாக வரும்.

கர்தா, ஆனால் கர்த்த: (விளிவேற்றுமையொருமை), பிதா, ஆனால் பித:, உஸ'னா ஆனால் உஸ'ன:, புருத'ம்ஸா ஆனால் புருத'ம்ஸ:, அனேஹா ஆனால் அனேஹ:

வா: 'அ'னங் 'உம்' 'உஸனஸ்' உடன் விளிவேற்றுமையொருமையில் வரும் உஸ'னஸ்

7.1.95 த்ருஜ்வத்க்ரோஷ்டு:

க்ரோஷ்டு 'நரி' என்ற சொல்லோடு ஸர்வநாமஸ்தான வொட்டுக்களினணைக்கப்படும்போது, அச்சொல் 'த்ருக்' இல் முடியுஞ் சொல் போன்று கருதப்படும். அதாவது த்ருக் (த்ரு) வில் முடியும் சொல்லாகக் கருதப்படும்.

க்ரோஷ்டா, க்ரோஷ்டாரௌ, க்ரோஷ்டார:, க்ரோஷ்டாரம், க்ரோஷ்டாரௌ

7.1.96 ஸ்த்ரியாம் ச

பெண்பாலொட்டிணைக்கும்போதும் க்ரோஷ்டு என்ற சொல் 'த்ருச்' இல் முடியுஞ் சொல்லாகக் கருதப்படும்.

க்ரோஷ்டு + வீஷ் (4.1.63) = க்ரோஷ்ட்ரு + வீஷ் (4.1.41) = க்ரோஷ்ட்ரி

7.1.97 விப்ரஷா த்ருத்யாதிஷ்வசி

உயிரெழுத்தை முதலில் கொண்ட மூன்றாம் வேற்றுமை, அதையடுத்து வரும் வேற்றுமையுருபுகள் (த்ருத்யாதிஷ்) ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் க்ரோஷ்டு என்ற சொல் 'த்ருச்' இல் முடியும் சொல்லாக விருப்பாகக் கருதப்படும்.

க்ரோஷ்டுனா, க்ரோஷ்ட்ரா

க்ரோஷ்டவே, க்ரோஷ்ட்ரே

க்ரோஷ்டோ:, க்ரோஷ்டு:

க்ரோஷ்டௌ, க்ரோஷ்ட்ரி

க்ரோஷ்ட்ரோ:, க்ரோஷ்ட்வோ:

வா: த்ருஜ்வத்'பாவாத் பூர்வ விப்ரதிஷேதே'ன நம் நுடௌ பீவத:
'த்ருச்' போன்று செயற்படவேண்டுமென்று முன் சூத்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டதை மீறி 'நம்' 'நுட்' ஆகமங்கள் வரும். ப்ரியக்ரோஷ்டுனே (4ஆம் வேற்றுமையொருமை) அரண்யாய: ஹதக்ரோஷ்டுனே வருஷலகுலாய நுட்-க்ரோட்டௌம் (6ஆம் வேற்றுமைப் பன்மை)

7.1.98 சதுரளட்'ஹோராமுதாத்:

ஸர்வநாமஸ்தானம் எனப்படும் வேற்றுமையுருபுகளை சதுர் '4' அள டுஹ 'எருது' ஆகியவைகளோடு இணைக்கும்போது அச்சொற்களினி றுதி உயிரான 'உ' வக்குப்பின் உதாத்த கரம் கொண்ட ஆம் (ஆ) ஆகமம் வரும். சத்வா: அளட்'வான், அளட்'வாஹௌ, அளட்'வாஹ:, அளட்'வாஹம். சதுர், அளட்'ஹ ஆகியவைகளையிறுதியுருப்பினராகக் கொண்ட தொகைகளிலும் அவ்வாதே.

ப்ரிய சத்வா:, ப்ரிய சத்வாரௌ, ப்ரிய சத்வார:, ப்ரியானட்'வான், ப்ரியானட்'வாஹௌ, ப்ரியானட்'வாஹ:

வா: அளட்'ஹ: ஸ்த்ரியாம் வேதி வக்தவ்யம்

பெண்பாலில் இது விருப்பாகும்

அளட்'ஹீ, அளட்'வாஹீ

7.1.99 அம்ஸம்பு'த்தௌ

விளிவேற்றுமையொருமையில் (ஸம்பு'த்தௌ) மேலே குறிப்பிட்ட

சொற்களில் 'உ' வுக்குப்பின் 'அம்' ஆசுமம் வரும். ப்ரியசத்வ, ப்ரியானட்'வான்

7.1.100 ரு'த இத்³த⁴ாதோ:

'ரு' வீற்றுத் தாதுவின் ஈறுக்கு 'இத்' (இ) பதிலியாக வரும்.
க்ரு + ஸப் + திப் = கிரதி.

7.1.101 உபத³ாயாஸ் ச

'ரு' வீற்றுத் தாதுவின், ஈற்றயலுக்குப் பதிலியாகவும் 'இத்' வருகீர்தயதி.

7.1.102 உதோஷ்²ய பூர்வஸ்ய

இதழொலியைத் தொடர்ந்து நிற்கும் 'ரு'வை இறுதியில் கொண்ட வினையின் 'ரு'வுக்குப் பதிலியாக 'உத்' (உ) வரும்.

ப்ரு + க்த = புர் + க்த = பூர்த (8.2.57; 76)

பூபூர்ஷ்தி; முபூர்ஷ்தி

வா: இத்வோத்வாப்⁴யாம் குணவ்ருத்⁴ ப⁴வத்: விப்ரதிஷேதே⁴ன
'இத்' 'உத்' விதிகளை மீறி 'குணம்' 'விருத்தி' ஆகியவைகள் வரும்.
ஆஸ்தரணம், ஆஸ்தாரக:

7.1.103 ப¹ஹுலம் ச²ந்த³ஸி

வேதமொழியில் நெடில் 'ரு'வுக்கு 'உத்' (உ) பல வகையில் பதிலியாக வரும்.
மேலே குறிப்பிட்ட குழல்களைத் தவிர்த்த மற்ற இடங்களை இங்கு கூறப்படுகிறது. இதழொலியல்லாத மெய்யைத் தொடர்ந்து 'ரு' நிற்கும்போது
த்ரு + கின் (3.2.171) : தத்ரு + இ (6.1.8; 7.4.66) : ததுரி; மித்ராவருணௌ
ததுரி; து³ரே ஹயத்⁴வா ஜகு³ரி;
இதழொலி முன்நிற்கும்போது அவ்வாறாகாமை-பப்ரிதமம்

7.2.1 ணிசி வருத்⁴தி⁴: பரஸ்மைதேஷு

'இக்' (இ, உ, ரு, ல் குறிலும் நெடிலும்) பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரையிறுதியில் கொண்ட வினைக்குப் பின்னால் 'ணிச்' (Aorist) ஒட்டிணைக்கும்போது, பரஸ்மைபதத்தில், அவ்வினையினிதியிருக்கு விருத்தி பதிலியாக வரும்.

அட் + சி + ஸிச் + திப் = அசைஷ் + இட் + த் (3.4.100; 7.3.93; 8.3.59) அசைஷ்த்;
அபாவீத் (஁பூ)அகார்ஷீத் (஁க்ரு), ஆனூல் அக்ருஷ்ட (ஆத்மனேபதம்)

7.2.2 அதோ ல்ராந்தஸ்ய

பரஸ்மைபதத்தில், 'ஸிச்' ஒட்டுக்குமுன் நிற்கும் 'ல்', 'ரு' ஆகியவைகளையறாகக் கொண்ட வினையின், இவ்விறுதியெழுத்துக்கு முன்னால் நிற்கும் 'அத்' (அ)துக்கு விருத்தி பதிலியாக வரும்.

கஷா - அக்ஷாரீத்; த்ஷா - அத்ஷாரீத்;

ஜ்வல - அஜ்வாலீத்; ஹ்மல - அஹ்மாலீத்
சூ. 7.2.7க்குப் புறனடை.

7.2.3

வத்¹ வ்ரஜ ஹலந்தஸ்ய அச:

பரஸ்மைபதவொட்டோடு வரும் 'ஸிச்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் வத் 'பேசு, கூறு' வ்ரஜ 'சுற்று', மெய்யெழுத்தில் முடியும் வினைகள் ஆகிய வைகளின் உயிருக்கு விருத்தி பதிலியாக வரும்.

1. அவாதீத்; (2) அவ்ராஜீத் (3) அபாசஷீத் ('பச்') அபைத்ஸீத் (பி⁴ த்⁵); அரௌதஸீத் (ருத்)

7.2.4

நே டி

(பரஸ்மைபதத்தில்) 'இட்' ஆகமத்தோடு வரும் 'ஸிச்' உக்கு முன் நிற்கும் ஒரு மெய்யெழுத்தை யிறாகக் கொண்ட வினையின் உயிருக்கு விருத்தி பதிலியாக வராது.

அதேவீத் ('தி'வ்) அஸேவீத் (ஸேவ்); அமோஷீத் (முஷ்)

7.2.5

ஹ்மயந்த ண ஸ்வஸ ஜாக்ருணி ஸ்வயேதிதாம்

'இட்' ஆகமத்தோடு வரும் 'ஸிச்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'ஹ், ம, ய ஆகியவைகளை யிறாகக் கொண்ட வினைகள், சூணா, ஸ்வஸ, ஜாக்ரு, என்ற வினைகள், 'ணி' இணைத்தாக்கப்பட்ட வினை, 'ஸ்வி' என்ற தாது, 'ஏ'யை 'இத்'தாக்கக் கொண்டதாகக் குறிப்பிடப்படும் (தாதுபாடத்தில்) தாதுக்கள் ஆகியவைகளின் உயிருக்குப் பதிலியாக (பரஸ்மைபதத்தில்) விருத்தி வராது.

1. க்ரஹ - அக்ரஹீத்; (2) ஸ்யம் - அஸ்யமீத் (3) வ்யய - அவ்யயீத் (4) அசுஷணீத் (5) அஸ்வஸீத் (6) அஜாக்ரீத் (7) ஒளையீத் (8) அஸ்வயீத் (9) அரகீத் (ரகே), அசகீத் (ககே)

7.2.6

ஊர்ணோதேர் விப்ரஷா

'இட்' ஒடு வரும் 'ஸிச்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'ஊர்ணு' 'மூடு, மறை' என்ற தாதுவின் உயிருக்குப் பதிலியாக (பரஸ்மைபதத்தில்) விருப்பாக விருத்தி பதிலியாக வரும்.

ப்ரௌர்ணாவீத், ப்ரௌர்ணவீத்

7.2.7

அதோ ஹலாதேர் லகே:

'இட்' ஒடு வரும் 'ஸிச்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும், ஒரு மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் வினையின் குறில் 'அ' 'லகு'வாக அமையும்போது, அந்த 'அ'வுக்குப் 'விருத்தி' விருப்பாக பரஸ்மைபதத்தில் பதிலியாக வராது.

அரணீத், அரானீத் ('ரன்)

ஆளால் அதேவீத்; அஸேவீத் ('அத்' அல்ல) அதசுஷீத் (லகு' அல்ல);

அபாக்ஷித் (அனிட்)

7.2.8

நேட்³ வஸி¹ க்ருதி

'வஸ்' பிரத்தியபாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தில் தொடங்கும் 'க்ருத்' ஒட்டுக்கு முன் 'இட்' இணைக்கப்பட்ட மாட்டாது (நேட்)

1. ஈஸ்¹ + வரச் (3.2.175) = ஈஸ்¹வரச்
2. தீ³ப் + ர (3.2.167) = தீ³ப்ர 'ஒளி படைத்த'
3. ப¹ஸ் + மனின் = ப¹ஸ்மன் (3.2.75) 'சாம்பல்'
4. யாச் + ந + டாப் (3.3.90; 4.1.4) = யாச்னா 'பிச்சையெடுத்தல்'

இது கு. 35க்குப் புறனடை.

ஆனால் ஈஸிதும், தீபினும், ப4ஸினும், யாசினும்

7.2.9

திது த்ர தத்²ஸி ஸு ஸரகஸேஸு ச

தி, து, த்ர, த, தத்², ஸி, ஸர, க, ஸ என்ற 'க்ருத்' ஒட்டுக்களுக்கு முன் 'இட்' ஆகமம் வராது.

1. தி - க்தின்/க்திச், தன் க்திச் தந்தி 'கயிறு' தீப் + க்தின் = தீப்தி: 'ஒளி'
2. து - ஸக்து: 'பார்லி மாவ்' (3) த்ர - தந்த்ர - 'தறி' பத்தர 'வண்டி' (4) த - ஹஸ்த 'கை' (5) தத்² - குஷ்ட² 'ஒரு செடியின் பெயர்' (6) ஸி - குக்ஷி 'வயிறு' (7) ஸு - இக்ஷ - 'கரும்பு' (8) ஸர அக்ஷர 'எழுத்து' (9) க - ஸ'ல்க 'துண்டு' (10) ஸ - வத்ஸ 'கன்று', ஹம்ஸ - 'அன்னம்' 'தி', 'த்ர' என்ற இரண்டு ஒட்டுக்களைத் தவிர்த்த மற்ற எல்லாம் 'உணாதி' ஒட்டுக்கள்.

வா: திது த்ர த தே²ஷ்வக்ரஹாதீனாமிதி வக்தவ்யம்

தி, து, த்ர, ஆகியவைகள் 'க்ரஹ' க்குப்பின் வரும்போதும், அதே போன்று மற்ற சொற்கள் ஆக்கப்படும்போதும் 'இட்' ஆகமம் வரும்.

நிக்ருஹீதி: 'அடக்கம், கட்டுப்பாடு'

உபஸ்நிஹிதி: 'சரமாகு, சரமாக்கு'

நிக்ருசிதி: 'சுருக்கம்' நிபடிதி:

'படிப்பு', ஒப்பித்தல்'

7.2.10

ஏகாச உபதே²ஸே அனுதாத்தாத்

அனுதாத்தமான ஓரசை கொண்டதாக தாதுபாடத்தில் (ஏகாச உபதே²ஸே) குறிப்பிடப்படும் வினைக்குப்பின் ஒரெட்டையிணைக்கும் போது அவ்வொட்டுக்கு முன் 'இட்' ஆகமம் ஆகாது.

பொதுவாக, தாதுக்கள் ஒருயிரெழுத்தோ அல்லது மெய்யெழுத்தோ இறுதியில் கொண்டதாக அமையும். அவற்றுள் 'அ', 'ஊ', 'ரு' (நெடில்) ஆகியவைகளிறுதியில் கொண்டவற்றைத் தவிர்த்து மற்ற உயிரெழுத்தில் முடியும் ஓரசைத் தாதுக்கள் அனதாத்தமாகும். அவைகளுடன் 'இட்' ஆகமம் வராது. காட்டாக தாத்ரு, நேத்ரு காத்ரு.

அதீந்த - ஆவதிஷ்ட

ரு - தரிதா (<த்ரு)

ஊ - லவிதா (லூ), பவிதா (பூ)

7.2.11

ஸ்யுக: கிதி

ஸ்யி 'சார்ந்திரு', 'உக்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரெழுத்தில் முடியும் தாதுக்கள் ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'க்'ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட ஒரெட்டு இணைக்கும்போது, அவ்வொட்டுக்கு முன் 'இட்' ஆகமம் வராது.

ஸ்யி + க்த = ஸ்யித, ஸ்யி + க்தவா = ஸ்யிதவா, ஸ்யிதவான் ஆனால் ஸ்யரித்ரு (த்ருச்), ஸ்யரிதும் (தும்) உக்ந்த - யுத்வா, யுத:, யுதவான்.

ஆனால் யவிதும்; லூத்வா, லூன:,

லூனவான்; ஆனால் லவிதும்;

வ்ருத்வா, வ்ருத:, வ்ருதவான், ஆனால் வரிதும்; தீர்த்வா, தீர்ண:, தீர்ணவான்,

7.2.12

ஸனி க்ரஹகுஹோஸ்ச

க்ரஹ 'பிடி', குஹ 'மறை', 'உக்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரெழுத்தில் முடியும் தாதுக்கள் ஆகியவைகளுடன் 'ஸன்' ஒட்டிணைக்கும்போது, அவ்வொட்டுக்கு முன்னும் 'இட்' இணைக்கப்படமாட்டாது.

க்ரஹ - ஐக்ருக்ஷதி; குஹ - ஜுகுக்ஷதி;

உக்ந்த - ருருஷதி, லுலூஷதி

7.2.13

க்ரு 'ஸ்ரு' ப்ரு 'வ்ரு' ஸ்து த்ரு 'ஸ்ரு' ஸ்ருவோ லிடி க்ரு 'செய்', ஸ்ரு 'பாய்', நகர், ப்ரு 'தாங்கு', வ்ருஞ் 'முடு', (5.8), வ்ரு (9.38), 'தேர்ந்தெடு', பங்குபெறு', ஸ்து 'புகழ்', த்ரு 'ஒடு', ஸ்ரு 'ஒடு, கசிந்து ஒழுகு', ஸ்ரு 'கேள்' ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் 'லிட்' ஒட்டு இணைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்கு முன் 'இட்' இணைக்கப்படமாட்டாது.

க்ரு + லிட் + வ/ம = சக்ருவ/சக்ரும

ஸ்ரு - ஸஸ்ருவ, ஸஸ்ரும; ப்ரு - ப்ர்ப்ருவ,

வஹ்ருமஹே; ஸ்து - துஷ்டுவ, துஷ்டும; த்ரு - துத்ருவ,

துத்ரும; ஸ்ரு - ஸுஸ்ருவ, ஸுஸ்ரும;

ஸ்ரு - ஸு'ஸ்ருவ, ஸு'ஸ்ரும

இச்சூத்திரத்தில் கொடுக்கப்பட்ட தாதுக்கள் எல்லாம் 'வ்ரு' வைத் தவிர எல்லாமே அனுதாத்த தாதுக்கள் (7.2.10) வ்ருஞ், வ்ருங் இரண்டுமே உதாத்தமாகும்.

ஒரு வரையறைக்குப்படுத்துவதற்காகத்தான் இவைகளை இங்கு தனியாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இங்கு கூறப்பட்ட தாதுக்கள் மட்டுந்தான் 'லிட்'ஊடு வரும்போது 'இட்' ஆகமமில்லாமல் காணப்படும். மற்ற எல்லா தாதுக்களும் 'லிட்'ஊடு இட்'ஊடுதான் வரும். ஆகவே, பி'பி'தி'வ, பி'பி'தி'ய; லுலூவிவ, லுலூவிம:

வா: க்ருளோ அஸுட்கஸ்யோதி வக்தவ்யம்
'க்ரு' என்ற தாது 'ஸுட்' இணைக்கும்போது 'இட்' ஆகம் பெறும்.
அவ்வொட்டு இணைக்காமல் வரும்போது 'இட்' வராது. ஸஞ்சஸ்கரிவ,
ஸஞ்சஸ்கரியம்

7.2.14 ஸ்விதீதோ நிஷ்டாயாம்

'நிஷ்டா' எனப்படும் ஒட்டுக்கு (க்த, க்தவது) முன்னால் நிற்கும் ஸ்வி
'பருமனாகு, ஊது', 'ஈயை' இத்தாகக் கொண்ட தாதுக்கள் (தாதுப்பாடத்தில்
கொடுக்கப்பட்டவை) ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'இட்' வராது.

- 1) ஸ்வி - ஸவின:, ஸவினவான்;
- 2) ஈதித: - ஓலஜீ - லக்ன:, லக்னவான்;
- ஓலஜீ - உத்'விக்'ன:, உத்'விக்'னவான்
- ஓதிபி - திப்த:, திப்தவான் 7.2.35 வரை 'நிஷ்டாயாம்' தொடர்ந்து வரும்.

7.2.15 யஸ்ய விபாஷா

எந்தெந்த தாதுக்களுக்குப்பின் வேறு ஒட்டு இணைக்கும்போது 'இட்'
விருப்பாக வரும் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அத்தாதுக்களுக்குப்பின்
'நிஷ்டா' வொட்டுக்கள் வரும்போது அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் 'இட்' வராது.
அதாவது, வேறு ஒட்டுக்களுக்கு முன் எந்தெந்த தாதுக்கள் விருப்பாக 'ஸேட்'
('இட்'டோடு) ஆகுமோ அத்தாதுக்கள்,
நிஷ்டாவொட்டுக்களினைக்கும்போது கட்டாயமாக 'அளிட்' (அதாவது 'இட்'
இணைக்கப்படாது) ஆகும். 7.2.44இல் இத்தாதுக்கள்
கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
விதூத:, விதூதவான்; குஹ் - கூடீ:, கூடீவான்,

7.2.16 ஆதிதஸ்ச

'ஆத்' (ஆ)ஐ 'இத்தாகத் தாது பாடத்தில் கொடுக்கப்பட்ட தாதுவோடு
'நிஷ்டா' ஒட்டுக்கள் இணைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் 'இட்'
ஆகம் வராது.

- குமிதிதா - மின்ன:, மின்னவான்
குஷ்விதிதா - சுஷ்விண்ண:, சுஷ்விண்ணவான்
குஷ்விதிதா - ஸ்வின்ன:, ஸ்வின்னவான்
இங்கு குறிப்பிடப்படாத மற்ற தாதுக்களும் இவ்வாறாகும் என்று 'ச' கட்டும்
ஆஸ்வஸ்த:, வாந்த:

7.2.17 விபாஷா பாவாதி கர்மணோ:

'ஆத்' (ஆ)ஐ 'இத்தாகக் கொண்டதாக தாது பாடத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள

தாதுக்களோடு 'நிஷ்டா' ஒட்டுக்களையிணைக்கும்போது, அவைகள் 'பாவ' (impersonal) அல்லது 'ஒரு செயலின் தொடக்கம் (ஆதிகர்மன்) என்ற பொருளைச் சுட்டுமானால், அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் 'இட்' ஆகமம் விருப்பாக வரும்.

மின்னமனேன, மேதி²தமனேன

ப்ர மின்னா, ப்ரமேதி³த:

'பா'வ⁴, தொடக்கம் என்ற பொருளைத் தாதுக்கள் உணர்த்தும்போது, இச்சூத்திரம் கு. 15ஐச் செயற்படாமல் தடுக்கிறது. ஆகவே 'இட்' ஐ விருப்பாக இச்சூழலில் விதிக்கிறது.

7.2.18 க்ஷுப்¹த² ஸ்வாந்தத்³வாந்த லக்⁴ன ம்லிஷ்ட விரிப்⁵த⁶ ப⁷ா ண்ட⁸பாட⁹ானி மந்த² மனஸ்தம: ஸக்தாவலிஸ்ப்ஷ்ட ஸ்வரானா யா ஸப்¹ருஸே²ஷு
1. க்¹ஷுப்²த³ (2) ஸ்வாந்த (3) த்⁴வாந்த (4) லக்⁵ன (5) ம்லிஷ்ட (6) விரிப்⁷த⁸ (7) ப⁹ாண்ட¹ (8) பாட்² ஆகிய சொற்கள் முறையே (1) மத்து (2) மனது (3) இருட்டு (4) ஒட்டிக் கொண்ட அதாவது அன்பான (5) தெளிவற்ற (6) நாதம், குரல் (7) எளிதில் செய்யப்பட்ட (8) தீவ்ரமான, பலமான ஆகிய பொருட்களைச் சுட்ட (இட்) ஆகமம் வராமல் விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்டவைகள். வேறு பொருட்களில் க்¹ஷுப்²த³ 'கலக்கிய', ஸ்வனித 'குரலெழுப்பிய த்⁴வனித 'குறிப்பாகச் சொல்லிய, சுட்டிக் காட்டிய', லகி⁵த ஒட்டிக் கொண்ட ம்லேச்⁶சித்⁷ 'தவறாக அல்லது தெளிவில்லாமல் பேசிய', விரேபி⁸த 'அர்த்தமில்லாமல் வேகமாகப் பேசிய', ப⁹ாணித 'உறையவைத்த கரும்புச்சாறு', ப⁹ாஹித 'முயற்சி செய்த

7.2.19 த்¹ருஷி ஸ்ஸி வையாத்யே
த்¹ருஷ² 'துணிவு கொள்', ஸ்ஸ்³ 'காயப்படுத்து' என்ற தாதுக்களோடு 'நிஷ்டா' ஒட்டுக்கள் இணைக்கும்போது, அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் 'இட்' ஆகமம் 'துடுக்கான அகந்தையுள்ள (வையாத்யே) என்ற பொருட்களை அவைகள் சுட்டும்போது, வராது
த்¹ருஷ்ட², 'துஷ்டத் தனமுள்ள' ஆனால் த³ர்ஷித:
'மரியாதையில்லாமல் நடத்தப்பட்ட' விஸ⁴ஸ்த: 'மரியாதையில்லாம ஆனால் விஸ⁵ஸித 'வெட்டப்பட்ட'
இந்த விதி 'மரியாதையில்லாத்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது தான் செயற்படும்.

7.2.20 த்¹ருட²: ஸ்தூ³லப⁴லயோ:
பருமனான (ஸ்தூ³ல), ப⁴ல (பலமான) என்ற பொருளைச் சுட்டும் 'த்¹ருட²' என்ற சொல் ஒரு நிபாதனம் வேறு பொருட்களில் த்³ரும்ஹித, அல்லது த்⁴ருஹித என்றாகும். < த்³ரும்ஹ/த்⁴ருஹ (1.770, 769)

7.2.21 ப்ரபெ¹ள பரிவ்ருட²:

பரிவ்ருட் என்ற சொல் அரசன் (ப்ரபு) என்ற பொருளில் நிபாதனமாகும். பரி + வ்ரும்ஹ/வ்ருஹ் + க்த = பரிவ்ருட், இங்கு 'இட்' ஆகமம் ஆகாதது விதிக்குப் புறம்பானது. வேறு பொருட்களில் பரிவாம்ஹித, பரிவ்ருஹித, 'அதிகப்படுத்திய'

7.2.22 க்ருச்'ச்'ர க்ஹனயோ: கஷ:

கஷ 'உரசு' என்ற வினையோடு 'நிஷ்டா' ஒட்டிணைக்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்ட சொற்கள், 'கஷனம்' (க்ருச்'ச்'ர), நுழைய முடியாத, ஊடுருவுமுடியாத (கஹன) என்ற பொருட்களைச் சுட்டும்போது, அவ்வொட்டுக்குமுன் 'இட்' வராது. கஷட், அக்'னி; கஷடம் வனம் ஆனால் கஷிதம் ஸுவர்ணம் 'உரைகல்லில் பரிசோதிக்கப்பட்ட தங்கம்'

7.2.23 கு'ஷிரவிஸ'ப்த'னே

'வெளிப்படையாக தெரிவிக்கப்படாத, அல்லது விளம்பரம் செய்யாத' (அவிஸ'ப்த'ன) என்ற பொருளைச் சுட்டும் போது, 'கு'ஷ் என்ற தாதுவோடு 'நிஷ்டா' ஒட்டிணைக்கும்போது 'இட்' ஆகமம் வராது. கு'ஷ்டா: ரஜ்ஜு: 'கயிறு தேய்க்கப்பட்டது' கு'ஷ்டௌ பாதௌ 'இரண்டு கால்கள் தேய்த்து அல்லது பிடித்துவிடப்பட்டன' ஆனால் கு'ஷித 'விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கப்பட்ட'

7.2.24 அந்தே: ஸம்நிவிப்'ய:

அந்த் 'போ' என்ற தாது, ஸம், நி/வி என்ற உபசர்க்கங்களுடன் சேர்ந்து நிற்கும்போது, அவைகளுடன் 'நிஷ்டா' ஒட்டு இணைக்கப்படும்போது 'இட்' ஆகமம் வராது. ஸயர்ண: 'காயப்பட்ட', ந்யர்ண 'கரைக்கப்பட்ட' வ்யர்ண 'துன்பப்படுத்திய' ஆனால் அந்தித 'வேண்டப்பட்ட, கேட்கப்பட்ட'

7.2.25 அபே'ஸ'சாவிதூர்'யே

'அபி'யுடன் சேர்ந்து நிற்கும், 'அந்த்' என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'நிஷ்டா' ஒட்டிணைக்கும்போது, ஆக்கப்பட்ட சொல் 'அருகே' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது 'இட்' ஆகமம் 'நிஷ்டா'வுக்கு முன் வராது. அப்'யர்ணா ஸௌ 'அருகிலிருக்கும் பண்ட', அப்'யர்ணா ஸ'ரத் 'ஸரத்தகாலம் நெருங்குகிறது'. ஆனால் அப்'யர்தித இடர்பட்ட, 'துயருக்காளான'

7.2.26 நேரத்யயனே வ்ருத்தம்

'வ்ருத்' 'திரும்பு' என்ற வினையின் இயக்குவினை (னே:யி)லிருந்து 'வ்ருத்த' என்ற சொல் ஒரு தடவை படித்துமுடித்த (அத்யயன) என்ற பொருளில் 'இட்' ஆகமம் வராமல் விதிக்குப்பிறம்பாக ஆக்கப்பட்டது. வ்ருத்தோ கு'ணோ தே'வதத்தனே 'தே'வதத்தனால் குணம் படிக்கப்பட்டது'

‘வருந்த’ என்ற சொல்லில் ‘இட்’ ஆகமும், வரவில்லை ‘ணியும்’ கெட்டது. ஆனால் வந்தித் ‘திரும்பிய’

7.2.27 வா தாந்த ஸாந்த பூர்ண தஸ்தஸ்பஷ்டச் சன்ன க்ரூப்தா: தாந்த அடக்கிய, ஸாந்த அமைதியான, பூர்ண நிரப்பிய, தஸ்த அயர்வுற்ற, ஸ்பஷ்ட ‘வெளிப்படுத்திய’, சன்ன ‘மூடப்பட்ட, மறைக்கப்பட்ட’, க்ரூப்த ‘தெரிவிக்கப்பட்ட’ ஆகிய சொற்கள், நிஷ்டாவொட்டுக்களுக்கு முன் ‘இட்’ விருப்பாக இணைக்காமல், முறையே தம், ‘அடக்கு’, ஸம் ‘அமைதியுறு, ப்ரு ‘நிரப்பு’ தஸ் ‘வீணாக்கு’ ஸ்பஸ் ‘உணர்’, சத் ‘மூடு, மறை’ க்ரூ ப் ‘தெரிவி’ என்ற தாதுக்களின் ‘ணி’ (இயக்குவினையொட்டு) இணைத்து விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொற்கள்
தாந்த: / தமித:; ஸாந்த: / ஸமித:;
பூர்ண: / பூரித:; தஸ்த: / தாஸித:;
ஸ்பஷ்ட: / ஸ்பாஸித:; சன்ன: / சாதிப்த:
க்ரூப்த: / க்ரூபித:

7.2.28 ருஷ்யமத்வர ஸங்குஷாஸ்வானாம்
ருஷ் ‘கோபமடை’, அம் ‘நோ, யறு’, த்வர் ‘அவசரப்படுத்து விரை’ ஸங்குஷ் ‘விளம்பரப்படுத்து, தெரிவி’, ஆஸ்வன் ‘எதிரொலிசெய்’ ஆகியவைகளுடன் ‘நிஷ்டா’ வொட்டுக்கள் இணைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் ‘இட்’ விருப்பாக (ஆகமம்) வராது.
ருஷ்ட, ருஷித, அப்யாந்த, அப்யமித; தூர்ண:
த்வரித:; ஸங்குஷ்ட:; ஸங்குஷித:; ஆஸ்வாந்த:
ஆஸ்வனித:
‘ருஷ்’ உக்குப்பின் ஒட்டுக்கள் இணைக்கும்போது அது விருப்பாக ‘ஸேட்’ ஆகுமென்று 7.2.48 விதிக்கிறது. ஆகையால் 7.2.15 இன்படி இத்தாதுவுக்குப்பின் நிஷ்டா வொட்டுக்களினைக்கும் போது அது கட்டாயமாக ‘அனிட்’ (‘இட்’ இல்லாமல்) ஆகிறது. ஆகவே இச்சூத்திரம் அதை விருப்பாக ஆக்கி, 7.2.15 செயற்படுவதற்குத் தடையாக அமைகிறது. தாதுபாடத்தில், ‘த்வர்’ என்ற தாது ஸ்ரித்வரா (1.8.12) என்று குறிப்பிட்டிருப்பதால், இத்தாது ‘ஆ’வை இத்தாகக் கொண்டதாகிறது. ஆகையால், இது கட்டாயமாக ‘அனிட்’ ஆகும். (7.2.16). இந்தச் சூத்திரம் அதை விருப்பாக ‘அனிட்’ ஆக்குகிறது. இதைப் போன்று ‘ஸங்குஷ்’ என்ற தாதுவை விருப்பாக ‘அனிட்’ ஆகும் என்று இங்கு குறிப்பிடப்படுவதால் 7.2.23இதில் செயற்படாது. ‘ஆ’வைத் தொடர்ந்து நிற்கும் ‘ஸ்வன்’ மனது’ என்ற பொருளைச் சுட்டியபோதிலும், இதுவும் விருப்பாக ‘அனிட்’ ஆகுமென்று இச்சூத்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால், 7.2.18 இங்கு செயற்படுவதை இச்சூத்திரம் தடை செய்கிறது.

7.2.29 ஹ்ருஷேர் லோமஸு

ஹ்ருஷ் 'களிப்படை' என்ற தாதுவோடு 'நிஷ்டா' ஒட்டுக்களிணைக்குங்காலை, அச்சொல், 'மயிர், கேசம்' என்ற பொருட்களைச் சுட்டும்போது அவ்வொட்டுக்கு முன் 'இட்' ஆகமம் விருப்பாக வராது. ஹ்ருஷ்டானி லோமானி ஹ்ருஷிதானி 'மயிர்க்கூச்சல்/சிலிர்பு லோமானி; ஹ்ருஷ்டா: கேஸா, ஹ்ருஷிதா: கேஸா ஹ்ருஷு அலிகௌ 'பொய்கூறு' (1.741), ஹ்ருஷ் 'மகிழ்ச்சியடை' (4.119) என்ற இரண்டு தாதுக்களையுமே இது குறிக்கும். 'ஹ்ருஷு' 'உ'வை 'இத்'தாகக் கொண்டதாக தாது பாடத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் 'நிஷ்டா' வொட்டுடன் அது கட்டாயமாக 'அனிட்' ஆகும் (7.2.15) ஏனென்றால், 'க்தவா' ஒட்டுடன் அது விருப்பாக 'அனிட்' ஆகும். (7.2.56) மற்ற தாது 'ஸேட்' ஆகும். இங்கு கூறப்பட்ட 'விருப்பு' இவ்விரண்டு தாதுக்களுக்குமே பொருந்தும். ஆனால் ஹ்ருஷ்ட: தே'வதத்த: 'தேவதத்தன் பொய்கூறினான்.'

வா: விஸ்மித ப்ரதிகா'தயோரிதி வக்தவ்யம்
'வியப்படைந்த, ஆச்சரியமடைந்த' (விஸ்மித), அடிப்பட்ட, தேய்ந்த' (ப்ரதிகா'த) என்ற பொருளைச் சுட்டும்போதும் விருப்பாகும்.
ஹ்ருஷ்ட: அல்லது ஹ்ருஷித: தேவதத்த: 'வியப்படைந்த தேவதத்தன்'
ஹ்ருஷ்டா: அல்லது ஹ்ருஷிதா: த்ந்தா: 'வளைந்த அல்லது அழிந்த பற்கள்'

7.2.30 அபசிதஸ்' ச

'சாய்' என்ற தாது 'அப' என்ற உபசர்க்கத்துடன், நின்று அதோடு 'நிஷ்டா' ஒட்டு இணைக்கப்படும்போது விருப்பாக 'இட்' 'ஆகமம்' வந்த, 'சாய்' 'சி' என்று மாற்றமடைந்து 'அபசித: (மதிக்கப்பட்ட) என்ற சொல் விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்டது.

அபசித: அனேன கு3ரு: 'அவனால் ஆசிரியர் மதிக்கப்பட்டார்' அபசாயிதோ அனேன குரு:

வா: க்தினி நித்யமிதி வக்தவ்யம்
'க்தின்' ஒட்டுக்கு முன் 'சாய்' கண்டிப்பாக 'சி' யாக மாறும். இது விதிக்குப் புறம்பானது. அபசிதி: 'இழப்பு, அழிவு, மரியாதை காட்டுதல்'

7.2.31 ஹ்ரு ஹ்வரேஸ் ச'ந்த'ஸி

வேதமொழியில் ஹ்வரு 'வளைந்த' என்ற தாதுவுக்கு 'ஹ்ரு' என்ற வடிவம் அத்தாது நிஷ்டா ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும்போது வரும் ஹ்ருத (வேதமொழி) ஹ்வ்ருத (மற்ற இடங்களில்)

7.2.32 அபரிஹ்வ்ருதாஸ்' ச

வேதமொழியில் அபரிஹ்வ்ருதா என்ற சொல் விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்டது.

இது 7.2.31 க்குப் புறனடை.

அபரிஹ்ருதா: ஸநுயாம வாஜம் (ருக் 1.100.19)

7.2.33 ஸோமே ஹ்வரித:

வேதமொழியில், சோமத்தைச் சுட்டும் ஹ்வரித என்ற சொல் நிபாதனமாகும். 'ஹ்வரு' என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'நிஷ்டா' ஒட்டு இணைக்கும்போது, குணம் பதிலியாதல் 'இட்' ஆகமம் ஆகியவைகள் விதிக்குப்பற்றும்பானவை.

மா ந: ஸோமோ ஹ்வரித:, விஹ்வரிதஸ்த்வம்

7.2.34 க்ரஸித ஸ்கபி¹த²ஸ்தபி³த⁴ உத்தபி⁵த⁶ சத்த⁷ விகஸ்தா

விஸஸ்தரு ஸம்ஸ்தரு ஸாஸ்தரு தருத்ரு தருத்ரு வருத்ரு வருத்ரு வருத்ரி ருஜ்ஜ்வலிதி ஷ்ரிதிஷ் மிதி வமித்யமீதீதிச
வேதமொழியில், கீழ்க்கண்ட (சில 'இட்' ஆகமத்துடனும், வேறு சில 'இட்' ஆகமமில்லாமலும்) விதிக்குப்பற்றும்பாக ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் காணப்படுகின்றன.

1) க்ரஸித (2) ஸ்கபி¹த (3) ஸ்தபி³த (4) உத்தபி⁵த (5) சத்த (6) விகஸ்த (7) விஸஸ்தரு (8) ஸம்ஸ்தரு (9) ஸாஸ்தரு (10) தருத்ரு (11) தருத்ரு (1) வருத்ரு (13) வருத்ரு (14) வருத்ரி: (15) உஜ்ஜ்வலிதி (16) ஷ்ரிதி (17) ஷ்மிதி (18) வமிதி (19) அமிதி

மேலே கொடுக்கப்பட்ட சொற்களில் 1,2,3 ஆகியவைகள் க்ரஸு (1.661) 'விழுங்கு', ஸ்கம்பு¹ 'நிறுத்து' (1.414), ஸ்தம்பு⁴ (1.415) ஆகியவைகள் 'உ'வை 'இத்' தாகத் தாதுபாடத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் 7.2.56; 15 சூத்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டபடி அவைகளோடு இணைக்கப்படும் 'நிஷ்டா' 'இட்' ஆகமம் கொண்ட தாகாது. வேதமொழியில் இவைகள் 'இட்' ஆகமத்துடன் விதிக்குப் புறம்பாக இச்சொற்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

க்ரஸிதம் வா ஏதத் ஸோமஸ்ய, க்ரஸ்த (பேச்சு மொழியில்); விஷ்கபி¹தே அஜரே, (விஷ்கப்¹த² பேச்சு மொழியில்); யேன ஸ்வஸ்தபி³தம்/ஸ்தப்³த⁴ம் (பேச்சு மொழியில்); ஸ்த்யேன உத்தபி⁵தா பூ⁵மி; உத்தப்⁵த⁶ (பேச்சு மொழியில்) 'உத்' என்ற உபசர்க்கத் துடன் வரும்போது மட்டும்தான் இது விதிக்குப்பற்றும்பானதாக, அமைகிறது. மற்ற உபசர்க்கத்துடன் 'ஸ்தபி³த' என்று ஆகாது. (5) சத்தா வர்ஷேண வித்³புத்; சதிதா பேச்சுமொழியில்; இங்கு 'இட்' வரவேண்டும் ஆனால் வரவில்லை. இது நிபாதனம் (6) உத்தானாயா ஹ்ருத்யம் யத்³ விகஸ்தம், விகஸிதம் பேச்சு மொழியில் 'கஸ்' உடன் வரவேண்டிய 'இட்' வராதது நிபாதனம். 7, 8, 9 இல் 'வி'க்குப்பின் நிற்கும் ஸ'ஸ், ஸம்'ஸ், ஸா'ஸ் ஆகியவைகளில் 'த்ருச்' ஒட்டுக்கு முன் 'இட்' வரவேண்டும். அது வராதது நிபாதனம். ஏகஸ் த்வஷ்டுர ஸ்வஸ்யா விஸஸ்தா. பேச்சு மொழியில் விஸஸிதா, உதஸம்ஸ்தா ஸுவிப்ர: ; பேச்சு மொழியில் ஸம்ஸிதா; ப்ரஸாஸ்தா, பேச்சு மொழியில் ப்ரஸாஸிதம்; 10, 11, 12, 13, 14 ஆகியவைகளில் 'உட்', 'ஊட்' ஆகிய ஆகமங்கள் நிபாதனங்கள்.

தருதாரம் ரதா'னாம், தருதாரம்; பேச்சு மொழியில் தரிதாரம், தரிதாரம்; வருதாரம், வருதாரம்; பேச்சு மொழியில் வரிதாரம், வரிதாரம்; வருதரிஷ்வா தே'வீ விஸ்வ தே'வ்யாவதி, மீதியுள்ள 15, 16, 17, 18 ஆகியவைகள் உதஜ்வல், ஸூர், ஸூம், வம், அம் என்ற தாதுக்களுடன் 'ஸப்' (விகரணம்) உம், 'திப்' (படர்க்கையொருமை) யும் இணைத்து ஆக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளில் 'ஸப்'புக்கு 'இ' பதிலியாவது நிபாதனம். அல்லது 'ஸப்' கெட்டு 'இட்' ஆகமம் ஆவது நிபாதனம், அக்'னிருஜ்ஜ்வலிதி; பேச்சு மொழியில் உஜ்ஜ்வலிதி; ஸ்தோகம் ஸூரிதி; பேச்சு மொழியில் ஸூரதி; ஸ்தோமம் ஸூமிதி பேச்சு மொழியில் ஸூமதி; ய: ஸோமம் வமிதி; பேச்சு மொழியில் வமிதி; அப்'யமிதி வருண: ; பேச்சு மொழியில் அப்'யமதி.

7.2.35 ஆர்த'தாதுகஸ்ய இட்வலாதே:

'வல்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தில் தொடங்கும் ஆர்த'தாதுகவொட்டுக்களுக்கு முன் 'இட்' இணைக்குப்படுபு. இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். ஆர்த்ததாதுக என்ற சொல் 7.2.29 வரை அனுவிருத்தியாகும். லவிதா, லவிதம், லவிதவ்யம் ஆனால் ஆஸ்தே, வஸ்தே (ஸார்வமதாதுக வொட்டுக்கள் தொடர்ந்து வருகின்றன) 'இட்' மேற்கூத்திரங்களில் தொடர்ந்து வருகின்றன போதிலும், அதோடு சேர்த்து கூறப்பட்ட தடையை விதிக்கும் 'ந்' இதிலிருந்து தொடராதது என்று உணர்த்துவதற்காக 'இட்' என்ற சொல்லை இச்சூத்திரத்தில் திரும்பவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

7.2.36 ஸ்னுக்ரமோரணாத்மனேபத³ நிமித்தே

ஸ்னு 'கசிந்து, ஒழுது', க்ரம் 'மிதி' என்ற தாதுக்களுக்குப்பின் ஆர்த' தாதுகவொட்டுக்களிணைக்கும்போது, அவ்வொட்டுக்களுக்குப்பின் ஆத்மனேபத வொட்டுக்கள் வராமலிந்தால், அந்த ஆர்த்ததாதுகவொட்டுக்களுக்கு முன் 'இட்' ஆகமம் ஆகும். பாவ (impersonal), செய்ப்பாட்டுவினை (கர்மணி), தற்கட்டுவினை (கர்மகர்தரி) பரிமாற்ற வினை (கர்மவ்யதி ஹார) ஆகியவைகளில் ஆத்மனேபதவொட்டுக்களிணைக்கப்படும். இச்சூழலில் 'இட்' ஆகமம் வராது. மற்றவிடங்களில் 'இட்' வரும்.

ஸ்னு, க்ரம், உதாத்த கரம் பெறும் தாதுக்களாவதால் 'இட்' வரவேண்டும். இச்சூத்திரம் மேலே கூறப்பட்டவரையறைக்கு இதை உட்படுத்துகிறது. ப்ரஸ்னவிதா, ப்ரஸ்னவிதம், ஆனால், ப்ரஸ்னோபஸ்ட், ப்ரக்ரமீஷ்ட; ப்ரஸ்னோஷ்யதே, ப்ரக்ரம்ஷ்யதே; ப்ரஸுஸ்னுஷிஷ்யதே, ப்ரசிக்ரம்ஸிஷ்யதே; இவைகளில் ஆத்மனேபதவொட்டுக்கள் வருகின்றன.

வா: க்ரமேஸ்து கர்தர்யாத்மனேபத விஷயாத்'ஸத் யாத்மனேபதே³ க்ருதி ப்ரதிஷேதே'வ வக்தவ்ய: 'க்ரம்' ஒடு செய்வினையைச் சுட்டும் ஆத்மனேபதமல்லாத 'க்ருத்'

ஒட்டுத் தொடர்ந்து வரும்போது, செய்வினையிலமைந்தாலும் அந்த தாது ஆத்மனேபதமாகும். இச்சூழலிலும் 'இட்' ஆகமம் வருவதற்கு தடை கூறவேண்டும்.

பர்க்ரந்தா, உபக்ரந்தா ஆனால் பர்க்ரமிதவ்யம், உபக்ரமிதவ்யம்.

7.2.37 க்ரஹோ அலிடி தீர்க்:

'லிட்' ஒட்டைத் தவிர்த்த (அலிடி) மற்ற 'வல்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் செர்ந்த ஒரெழுத்தில் தொடங்கும் ஆர்த்தாதுகவொட்டுக்களுக்கு முன் க்ரஹ் 'பிடி' என்ற தாது நிற்கும்போது அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் வரும் 'இட்'ின் 'இ' நெடிலாகும் அதாவது ஈயாகும்.

க்ரஹீதா, க்ரஹீதும், க்ரஹீதவ்யம்; ஆனால் ஜக்ருஹிவ, ஜக்ருஹிம. 7.2.35இல் விதிக்கப்பட்ட 'இட்' நெடிலாவதை இங்கு குறிக்கிறது. 6.4.62இல் விதிக்கப்பட்ட இட்டையல்ல. க்ரஹிதா, க்ரஹித்யதே

7.2.38 வ்ரு, ருதோ வா

வ்ருஞ் 'மூடு' (5.8), வ்ருங் 'தேர்ந்தெடு (9.38), ரு' (நெடில்) வீற்று தாதுக்கள் ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'லிட்' ஒட்டுக்களைத் தவிர்த்த மற்ற 'வல்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் செர்ந்த ஒரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட ஆர்த்தாதுகவொட்டுக்களினணக்கும் போது அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் ஆகமமாகும். 'இட்' விருப்பாக நெடிலாகும்.

வரிதா, வரீதா; ப்ராவரிதா, ப்ராவரீதா, 'ரு' வீற்றுத்தாது-தரிதா, தரீதா, ஆஸ்தரிதா, ஆஸ்தரீதா ஆனால் வவரித², தேரித²

7.2.39 நலினி

மேலே குறிப்பிட்ட தாதுக்களுக்குப் பின் 'லிங்' ஒட்டுக்கள் (வாழ்த்து) இணைக்கும்போது, அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் வரும் 'இட்' நெடிலாகாது. வவரிஷீஷ்ட, ப்ராவரிஷீஷ்ட, ஆஸ்தரிஷீஷ்ட, விஸ்தரிஷீஷ்ட

7.2.40 எரிசி ச பரஸ்மைபதேஷ்

வ்ரு, 'ரு' வீற்றுத் தாதுக்களுக்குப்பின் 'ஸிச்' ஒட்டு பரஸ்மைபதத்தில் இணைக்கும்போதும், அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் வரும் 'இட்' நெடிலாகாது. ப்ராவாரிஷ்டாம், ப்ராவாரிஷ்;

அதாரிஷ்டாம், அதாரிஷ்;

ஆஸ்தாரிஷ்டாம், ஆஸ்தாரிஷ்;

ஆனால் ப்ராவரிஷ்ட, ப்ராவரீஷ்ட (பரஸ்மைபதமல்ல)

7.2.41 இட் ஸனி வா

மேலே கொடுக்கப்பட்ட தாதுக்களோடு 'ஸன்' ஒட்டிணைக்கும் போது 'இட்' விருப்பாக ஆகமமாகும். வபூர்ஷதி (6.197), விவரிஷதே / விவரீஷதே (7.2.38) திதர்ஷதி; திதரிஷதி, திதரீஷதி.

7.2.42 லிங் லிசாவாராத்மனேபதே³ஷு

மேலே கொடுக்கப்பட்ட தாதுக்களுக்குப்பின் 'லிங்', 'ணிச்' ஒட்டுக் களிணைக்கும்போது ஆத்மனேபதத்தில் அவ்வொட்டுக்களின் முன் 'இட்' விருப்பாக இணைக்கப்படும்.

லிங் - வருஷிஷ்ட, வரிஷிஷ்ட; ப்ராவ்ருஷிஷ்ட, ப்ராவரிஷிஷ்ட, ஆஸ்தரிஷிஷ்ட.
 ணிச் - அவ்ருத, அவரிஷ்ட, அவரிஷ்ட; ப்ராவ்ருத, ப்ராவரிஷ்ட, ப்ராவரிஷ்ட, ஆஸ்திர்ஷ்ட, ஆஸ்தரிஷ்ட, ஆஸ்தரிஷ்ட ஆனால் ப்ராவாரிஷ்டாம், ப்ராவாரிஷ்டு, (பரஸ்மைபதம்)

'லிங்'இல் 'வலாதி' ஒட்டுக்கள் காணப்படாததால் 'இட்' ஆகையால் மாற்று எடுத்துக் காட்டுக்கள் இவைகளுக்குக் கிடையாது.

7.2.43 ரு' தஸ்' ச ஸம்யோகாதே²:

கூட்டுமெய்களுக்குப்பின் வரும் 'ரு' வீற்று தாதுக்களோடு 'லிங்', 'ணிச்' ஒட்டுக்களிணைக்கும்போதும் அவைகளுக்கு முன்பும் 'இட்' விருப்பாக வரும். த்'வ்ருஷிஷ்ட, த்'வரிஷிஷ்ட (<த்'வ்ரு)

ஸ்ம்ருஷிஷ்ட, ஸ்மரிஷிஷ்ட (ஸ்ம்ரு)

அத்'வ்ருஷாதாம், அத்'வரிஷாதாம்

அஸ்ம்ருஷாதாம், அஸ்மரிஷாதாம்

ஆனால் க்ருஷிஷ்ட, ஹ்ருஷிஷ்ட;

அக்ருத, அஹ்ருத; அத்'வார்ஷித், அஸ்மார்ஷித் (பரஸ்மைபதம்)

7.2.44 ஸ்வரதி ஸுதி ஸுயிதி தூ'ஞ் ஊதி¹தோ வா

ஸ்வ்ரு 'எதிரொலி', ஸு 'பிள்ளைபெறு', (ஸுதி, ஸுயிதி) தூ' 'ஆடு, நடுங்கு' 'ஊ'வை 'இத்'தாகக் கொண்டதாக முதல் முதலில் தாதுபாடத்தில் குறிப்பிடப்படும் தாதுக்கள் ஆகியவைகளுக்குப் பின் 'வல்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தை முதலில் கொண்ட ஆர்த்ததாதுகவொட்டுக்கள் இணைக்கும் போது அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் விருப்பாக 'இட்' வரும்.

ஸ்வர்த்தா, ஸ்வரிதா, ஸுதி - ப்ரஸோதா, ப்ரஸவிதா;

ஸுயிதி - ஸோதா, ஸவிதா, தூ⁴ - தோ⁴தா, த்'விதா, ஊதி¹த - பிகா¹டா¹., விகா¹ஹிதா (<க¹ஹி); கோப்தா, கோபிதா (<கு³பூ) 'வா' என்ற சொல் 41இலிருந்து தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்த போதிலும், 'லிங்' 'ணிச்' (42) இத்துடன் வராமல் தடுப்பதற்காக 'வா' வை திரும்பவும் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

7.2.45 ரதாதி¹ப்'யஸ்' ச

ரத்' (4.84) 'கீழ்ப்படி' முதலிய தாதுக்களுக்குப்பின் மேலே கூறிய ஆர்த்ததாதுகவொட்டுக்களிணைக்கும்போதும், 'இட்' அவைகளுக்கு முன் விருப்பாக இணைக்கப்படும். 'ரதாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுக்கள் வருமாறு. 84 ரத்' (85) நஸ் 'மறை' (86) த்ருப் 'திருப்திய டை' (87) த்3ருப் 'பைத்தியான்' (88)

த்ருஹ் 'பன்கயுள்ள' (89) முஹ் 'குழப்பமுறு' (90) ஷ்ணுஹ் 'வாந்தி எடு கக்கு' (91) ஷ்ஷிஹ் 'அன்பாக இரு, ஒட்டிக் கொள்'

ரத்¹ - ரத்²தா, ரதி³தா; நஸ்¹ - நம்ஷ்டா, நஸி²தா; த்ருப் தார்ப்தா, தர்ப்தா, தர்பிதா, த்ருப் - த்ர்ப்தா, தர்ப்தா, தர்பிதா; த்ருஹ் - த்ரோக்த³தா, த்ரோட⁴தா, த்ரோஹிதா; முஹ் - மோக்த³தா, மோட⁴தா மோஹிதா; ஷ்ணுஹ் ஸ்னோக்த³தா, ஸ்னோட⁴தா, ஸ்னோ ஹிதா, ஷ்ணிஹ் ஸ்னேக்த³தா, ஸ்னேட⁴தா, ஸ்னேஹிதா.

7.2.46 நிர: குஷ:

'நிர' ஒடு கூடிய 'குஷ' காயப்படுத்து, என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'வல்' பிரத்தியயாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தை முதலில் கொண்ட ஆர்ததாதுகவொட்டுக்கள் இணைக்கும்போது, அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் 'இட்' விருப்பாக வரும்.

நிஷ்கோஷ்டா, நிஷ்கோஷிதா,

நிஷ்கோஷ்டம், நிஷ்கோஷிதம்;

நிஷ்கோஷ்டன்யம், நிஷ்கோஷிதன்யம்

ஆனாஸ்கோஷிதா, கோஷிதம், கோஷிதன்யம்

7.2.47 இன் நிஷ்டாயமாக

'நிர' ஒடு கூடிய 'குஷ' தாதுவுக்குப்பின் 'நிஷ்டா' வொட்டுக்களிணைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்களுக்குமுன் 'இட்'

இணைக்கப்படும். நிஷ்குஷித:, நிஷ்குஷிதவான்

இது கு.15க்குப் புறனடை. இச்சூழலில் 'இட்' கட்டாயமாக வரும் என்று கட்டுவதற்காக இட்' மறுபடியும் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. விருப்பைச் கட்டும் 'வா' அடுத்து வரும் விதிகளில் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படும்.

7.2.48 தீஷ் ஸஹ லூப்ருஷரிஷ:

இஷ் 'விரும்பு', ஸஹ் 'தாங்கு', லூப்¹ 'பேராசைப்படு', ருஷ் 'சிமைடை', ரிஷ் 'காயப்படுத்து' ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'த்' என்ற எழுத்தில் தொடங்கும் ஆர்த தாதுகவொட்டுக்களிணைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் விருப்பாக 'இட்' ஆகும் வரும்.

இஷ் - ஏஷ்டம், ஏஷிதம்; இஷ் 'விரும்பு' (6.59) என்ற தாதுவை இங்கு குறிக்கும் இஷ் 'போ' (4.19), தைவாதி வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுவையல்ல. இத்தாதுவோடு கட்டாயமாக 'இட்' வரும். ப்ரேஷிதா, ப்ரேஷிதம், ப்ரேஷிதன்யம். 'க்ரயாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்த 'இஷ்' திரும்பச் செய் அல்லது சொல்' (9.53) வையடிம் இங்கு குறிப்பிடவில்லை.

ஸஹ் - ஸோட⁴தா, ஸஹிதம்; லூப்¹ - லோப்த³தா, லோபி²தா; ருஷ் - ரோஷ்டா, ரோஷிதா; ரிஷ் - ரோஷ்டா, ரோஷிதா.

7.2.49 ஸன்வந்தர்த் ப்ரஸ்ஜ த்மபூ ஸ்ரி ஸ்வருயுர்ணு ப்ரக்ஞ பிஹானாம்
 'இவ்' ஈற்றுத் தாதுக்கள், ருத் 'அதிகமாகு': ப்ரஸ்ஜ 'வறு', த்மபூ 'எமாற்று',
 ஸ்ரி 'சாய்' சார்ந்திரு, ஸ்வரு 'சத்தம் செய்', யு 'கல்', ஊர்ணு ப்ரு 'தாங்கு',
 க்ருப் 'தெரிவி', ஸன் 'அடை' ஆகியவைகளோடு ஆர்த்ததாதுவொட்டான
 'ஸன்' இணைக்கும்போது, அவ்வொட்டுக்கு முன்னால் 'இட்' விருப்பாக வரும்.
 இவந்த - திதேவிஷதி, துத்யுஷதி விஸேவிஷதி, ஸுஸ்யுஷதி
 ருத் - அர்திதிஷதி, ஈர்தஸதி:
 ப்ரஸ்ஜ - பிப்ரஜ்ஜிஷதி, பிப்ரக்ஷதி, பிப்ரஜ்ஜிஷதி, பிப்ரக்ஷதி
 த்மபூ - தித்ம பிஷதி, தித்மஸதி, த்மஸதி
 ஸ்ரி - உச்சிஸ்ரயிஷதி, உச்சிஸ்ரயிஷதி
 ஸ்வரு - ஸிஸ்வரிஷதி, ஸுஸ்வூர்ஷதி
 யு - யியவிஷதி, யுயுஷதி
 ஊர்ணு - ப்ரோர்ணுன விஷதி, ப்ரோர்ணுனுவிஷதி, ப்ரோர்ணுனுஷதி
 ப்ரு - பிப்ருரிஷதி, பிப்ருரிஷதி
 க்ரபி - ஜிக்ரபயிஷதி, க்ரபஸதி
 ஸன் - ஸிஸனிஷதி, ஸிஷாஸதி

7.2.50 க்லிஸ': க்த்வாநிஷ்டயோ:

க்லிஸ' 'துன்பறுத்து' என்ற தாதுவுக்குப் பின், 'க்த்வா' அல்லது நிஷ்டா
 கட்டுக்களிணைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் 'இட்' விருப்பாக
 வரும். க்லிஷ்ட்வா, க்லிஸித்வா, க்லிஷ்ட், க்லிஷ்டவான்.

7.2.51 பூங்ஸ்' ச

'க்த்வா' 'நிஷ்டா' வொட்டுக்களுக்கு முன்னால் பூ 'புனிதமாக்கு' என்ற தாது
 நிற்கும்போதும் அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் 'இட்' விருப்பாக வரும்.
 பூத்வா, பவித்வா; பூத, பவித; பூதவான், பவிதவான்

7.2.52 வஸதி க் ஷு தேரீரிட்

வஸ 'வசி, வாழ்' என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'க்த்வா' அல்லது 'நிஷ்டா'
 வொட்டுக்களிணைக்கும்போது, அவைகளுக்கு முன் கட்டாயமாக 'இட்'
 வரும்.

உஷித்வா, உஷித; உஷிதவான். க் ஷுதித்வா, க் ஷுதித; க் ஷுதிதவான்

7.2.53 அஞ்சே: பூஜாயாம்

'க்த்வா' அல்லது நிஷ்டா வொட்டுக்களுக்கு முன், 'அஞ்ச்' என்ற தாது
 'மரியாதை கொடு, பூசி' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது
 அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் 'இட்' வரும்.

அஞ்சித்வா ஜானு ஜுஹோதி

அஞ்சிதா அஸ்ய குர்வ: 7.2.56, 'க்த்வா'வுக்கு முன் 'அஞ்ச்' நிற்கும்போது
 விருப்பாக 'இட்' டோடு வரும் என்று விதிக்கிறது. ஆகையால் 7.2.15ன் படி

'நிஷ்டா' வெட்டுக்களுக்கு முன் 'இட்' வரவே வராது. இச்சூத்திரம் 7.2.15-க்குத் தடையாக அமைகிறது. ஆனால் உதக்தம் உத்கம் 'கிணற்றிலி ருந்து தண்ணீர் இறக்கப்பட்டது'

7.2.54 லுபே' விமோஹனே

'லுபு' தாதுவோடு 'க்தவா' அல்லது 'நிஷ்டா' வெட்டுக்களினணக்கும்போது அது 'மனக்குழப்பம், தடுமாற்றம்' என்ற பொருளைச் சுட்டுமானால், அவ்வெட்டுக்களுக்கு முன் 'இட்' வரும்.

லுபி'த்வா, லோபி'த்வா, லுபி'த: ஆனால் லுபு'தே'ர் வருஷவ:

7.2.55 ஜ்ரு வ்ரஸ்சயோ: க்தவி

ஜ்ரு 'முதுமையடை' வ்ரஸ்ச 'கிழி, வெட்டு' ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'க்தவா' வெட்டு இணைக்கும்போது, அவ்வெட்டுக்கு முன் 'இட்' வரும்.

ஜரித்வா, ஜரித்வா, வ்ரஸ்சித்வா இவ்வு 'நிஷ்டா' அனுவிருத்தியாகாது என்று கட்டுவதற்காக 'க்தவா'வை மட்டும் குறிப்பாக கூறப்பட்டிருக்கிறது.

7.2.56 உதி'தோ வா

'உ'வை 'இத்'தாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் 'க்தவா' இணைக்கும்போது, 'இட்' விருப்பாக ஆகமம் ஆகும்.

ஸமு - ஸமித்வா, ஸாந்த்வா, தமு - தமித்வா, தாந்த்வா; த்மு த்மித்வா, தாந்த்வா

7.2.57 ஸே அஸிசி க்ருதச்ருதச்ச்ருத் த்ருத்'ந்ருத:

'ஸிச் ஒட்டைத் தவிர்த்து மற்ற 'ஸ்'ஐ முதலில் கொண்ட ஆர்த்ததாதுகவொட்டுக்கள், க்ருத் 'வொட்டு', ச்ருத் 'ஒட்டு' ச்ருத் 'வாந்தியெடு' த்ருத் 'துளை', ந்ருத் 'கூத்தாடு, நாட்டியமாடு' ஆகியவைகளோடு இணைக்கப்படும்போது 'இட்' விருப்பாக வரும்.

க்ருத் - கர்த்தஸ்யதி, அகர்த்தஸ்யத், சிக்ருத்ஸதி, கர்த்திஷ்தி, அகர்த்திஷ்யத், சி கர்த்திஷ்தி

ச்ருத் - சர்த்தஸ்யதி, அசர்த்தஸ்யத், சிச்ருத்ஸதி, சர்த்திஷ்யதி, அசர்த்திஷ்யத், சிசர்த்திஷ்தி

ச்ருத் - சர்த்தஸ்யதி, அச்'சர்த்திஷ்யத், சிச்'ருத்ஸதி,

சர்த்திஷ்யதி, அச்'சர்த்திஷ்யத், சிச்'சர்த்திஷ்தி

த்ருத் - தர்த்தஸ்யதி, அதார்த்தஸ்யத், தித்ருத்ஸதி, தர்த்திஷ்யதி, அதார்த்திஷ்யத், திதார்த்திஷ்தி

ந்ருத் - நர்த்தஸ்யதி, அநர்த்தஸ்யத், நித்ருத்ஸதி, நர்த்திஷ்யதி, அநர்த்திஷ்யத், நிநர்த்திஷ்தி

ஆனால் கர்த்திதா ('ஸே' அல்ல) அகர்ஷீத் (ஸிச் உடன்)

7.2.58 கீமேரிட் பரஸ்ஸமதேஷ

'ஸ்' என்றவெழுத்தில் தொடங்கும் ஆர்த தாதுகவொட்டுக்கள் 'கீம்' 'போ' என்ற தாதுவோடு இணைக்கும்போது, பரஸ்ஸம பதத்தில் 'இட்' வரும். கீமிஷ்யதி, அகீமிஷ்யத், ஜிகீமிஷ்யதி ஆனால் ஸமகீம்ஸீஷ்ட, ஸம்கீம்ஸ்யதே 'இட்' கட்டாயமாக வரும் என்பதைச் சுட்டுவதற்காகவும் 'வா' (விருப்பு) அளவிருத்தியாகாது என்று சுட்டுவதற்காகவும் 'இட்' ஐ இங்கு சேர்த்து சுறப்பட்டிருக்கிறது.

7.2.59 ந வ்ருதீப்'யஸ்சதர்ப்ய:

ஸ்ருத், 'திரும்பு, 'நேரிடு' என்ற தாதுவிலிருந்து தொடங்கும் நான்கு தாதுக்களுக்குப்பின் 'ஸ்' இல் தொடங்கும் ஆர்ததாதுக வொட்டுக்கள் இணைக்கும்போது, பரஸ்ஸமபதத்தில் 'இட்' வராது.

1. வ்ருத் - வர்த்ஸ்யதி, அவர்த்ஸ்யத், விவ்ருத்ஸதி,
 2. வ்ருதா¹ - வர்த்ஸ்யதி, அவர்த்ஸ்யத், விவ்ருத்ஸதி,
 3. ஸ்'ருதா² - ஸர்த்ஸ்யதி, அஸர்த்ஸ்யத், எரி'ஸ்'ருத்ஸதி
 4. ஸ்யந்தா³ - ஸ்யந்த்யதி, அஸ்யந்த்ஸ்யத், எரிஸ்யந்த்ஸ்யதி
- ஆனால் வர்திஸ்யதே, வர்திஷீஷ்ட, அவர்திஷ்யத, விவர்திஷ்யதே (ஆத்மஸேபதம்)

7.2.60 தாஸி ச க்ஸ்ருப:

'ஸ்'இல் தொடங்கும் ஆர்த தாதுகவொட்டுக்கள் 'தாஸ்' (ஸுட்'ஒட்டு) ஆகியவைகளுக்கு முன் க்ஸ்ப் 'திறமையுள்ள' தாது நிற்கும்போது அவ்வொட்டுக்களுக்கு முதலில் 'இட்' வராது (பரஸ்ஸமபதத்தில்) கல்ப்தா, கல்ப்ஸ்யதி, அகல்ப்ஸ்யத், சிக்ஸ்ருபஸதி ஆனால் கல்பிதாஸே, கல்பிஷ்யதே, கல்பிஷீஷ்ட, அகல்பிஷ்யத, சிகல்பிஷ்யதே (ஆத்மஸேபதம்)

7.2.61 அசஸ்தாஸ்வத்தீ'ல்யநிடோ நித்யம்

உயிரெழுத்தையீறாகக் கொண்ட தாதுக்களோடு 'தாஸ்' இணைக்கும் போது 'இட்' ஆகவும் வராததைப்போல, அத்தகைய தாதுக்களுக்குப்பின் தீ'ல் (ஸிட்) இணைக்கும்போதும் 'இட்' கட்டாயமாக வராது.

யா - யாதா, யயாத², சேதா, சிசேத², நேதா, நிநேத² ஹோதா, ஜு-ஹோத² ஆனால் பே'த்தா - பி'பே'தி'த² ('அச்' ஈற்றுத் தாதுவல்ல) யாதாயித²

7.2.62 உபதே'ஸே' அத்வத:

தாதுபாடத்தில் 'அத்' (அ)தை யீறாகக் கொண்ட தாதுக்களோடு, 'தாஸ்' இணைக்கும்போது கட்டாயமாக 'இட்' வராதோ, அதே போன்று, 'தீ'ல் இணைக்கும்போதும் 'இட்' கட்டாயமாக வராது.

பக்தா - பக்ததீ², வஷ்டா, இயஷ்ட, ஸ'க்தா - ஸ'ஸ்க்த² ஆனால் கர்ஷ்டா - ககர்ஷித (தாதுபாடத்தில் 'அ'வுள்ள தாகக் குறிப்பிடவில்லை)

7.2.63

ருதோ பாரத்³ வாஜஸ்ய

'ரு' வீற்று தாதுக்களோடு 'னாஸ்' இணைக்கும்போது கட்டாயமாக 'இட்' வராது என்பது பாரத்வாஜின் கருத்து.

ஸமந்த்தா - ஸஸ்மந்த்; த்'வர்த்தா-த்'வர்த் இவ்விவக்கண ஆசிரியரின் கருத்துப்படி ரூ.7.2.61 'ரு' வீற்றுத் தாதுக்களில் மட்டுந்தான் பயன்படுத்த முடியும், மற்ற தாதுக்களில் அல்ல. ஆகவே யயித்², வலித்², பேசித்², ஸேசித்²

7.2.64

பு'த' ததந்த் ஜக்'ரும்ப'வவர்த் இதி நிகமே

வேதமொழியில் பு'த' ஆததந்த், ஜக்'ரும்ப', வவர்த் என்ற நியாதனங்கள் காணப்படுகின்றன.

1) த்வம் ஹி ஹோதா ப்ரதமோ பு'த' (தை 3.1.4.) பு' பூவித்² பேச்சு மொழியில்) நீ முதல் ஹோதாவாக ஆகியிருக்கிறாய்;

2) யேனாந்தரிக்ஷுராவாத தந்த (ரூக் 3.11.1) 'எந்தச் சக்தியைக் கொண்ட நீ விசிவடைந்திருக்கிறாயோ' (ஆதேநித்² பேச்சு மொழியில்)

3) ஜக்'ரும்ப' தே த்'க்ஷிணமிந்த்

ஹஸ்தம் (ரூக் 10.47.1) நாங்கள் உளது வலதுகையை பிடித்துள்ளோம், ஒ இந்திரனே) (ஜக்'ருஹிம் பேச்சு மொழியில்)

4) வவர்த் த்வம் ஹி ஜ்யோதிஷா

'ஒளியினால் உள்ளன மறைந்துக் கொண்டிருக்கிறாய்' (வவரித்² பேச்சு மொழியில்)

7.2.65

விபாஷா ஸ்ருஜித்ருஸோ:

ஸ்ருஜித்ருஸோ: த்'ருஸ் 'பார், உணர்' ஆகியவைகளோடு ஆர்த்ததாதுகவொட்டான 'த்'ல்' இணைக்கும்போது, அவ்வொட்டுக்கு முன், 'இட்' விருப்பாக இணைக்கப்படமாட்டாது.

ஸஸ்ரஷ்ட, ஸஸ்ரஜித்², த்'த்'ரஷ்ட, த்'த்'ரஸித்²

7.2.66

இட் த்வர்த்திவ்ய தீனாம்

அத்³ 'உண்', ரு 'போ', வ்யே மூடு, ஆடையணி' ஆகியவைகளோடு ஆர்த்ததாதுகவொட்டான 'த்'ல்' இணைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்கு முன் 'இட்' வரும்.

மேற்குத்திரத்திலுள்ள 'விபாஷா' இச் சூத்திரத்திலும் தொடராமல் தடுக்க 'இட்' ஐ மறுபடியும் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(1)ஆதித்², (2) ஆரித்² (3) ஸம்விவ்யயித்²

7.2.67 வஸ்வகோஜாத் க'ஸாம்

இரட்டிக்கப்பட்ட ஓரசையுள்ள விண்யடிச் சொல், (ஏகாச்) 'ஆ' வீற்று வினை, க'ஸ் 'உண், விழுங்கு' ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'வஸ்' (க்வஸு) ஒட்டிணைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்கு முன் 'இட்' வரும்.

1. ஆதிவான், ஆஸிவான், பேசிவான், ஸே'கிவான்,
2. ஆத் - யமிவான் (யா) தஸ்தி'வான் (ஸ்த'ா);
3. க'ஸ் - ஜகிவான்

7.2.68 விப'ாவா க'ம்ஹன் வித்'விஸாம்

க'ம் 'போ', ஹன் 'கொல்', வித்' 'அறி' விஸ் 'உப்பகு' ஆகியவைகளோடு 'வஸ்' இணைக்கும்போது, அதற்குமுன் 'இட்' விருப்பாக வரும்.

1. ஜக்'மிவான். ஜக்'ன்வான் (2) ஜக்'னிவான், ஜக்'ன்வான்
3. விவிதி'வான், விவித்'வான் (4) விவிஸிவான், விவிஸ்வான்

வா: த்'ரு' ஸே'ஸ்சேதி வக்தவ்யம்

த்'ரு'ஸ்-ஐயும் இவைகளோடு சேர்த்துக் கூற வேண்டும்.

த்'த்'ரு'ஸி'வான், த்'த்'ரு'ஸ்'வான்

7.2.69 ஸநிம் ஸஸநிவாம் ஸம்

'ஸநிம்' ஒடு வரும் ஸன் 'அடை' என்ற தாதுவோடு 'க்வஸு' இணைக்கப்படும்போது 'இட்' இணைக்கப்பட்டு 'ஸநிம்ஸஸநிவாம்ஸம்' என்ற விதிக்குப் புறம்பான சொல்லாக்கப்பட்டுள்ளது.

7.2.70 ருத்'னோ: ஸ்ய

'ரு' வீற்றுத் தாதுக்கள், 'ஹன்' என்ற தாது ஆகியவைகளோடு ஸ்ய இணைக்கும்போது 'இட்' வரும்.

கரிஷ்யதி, ஹனிஷ்யதி

7.2.71 அஞ்ஜே: ஸிசி

'அஞ்ஜே' என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'ஸிச்' இணைக்கும்போது அதற்குமுன் 'இட்' வரும்.

ஆஞ்ஜீத், ஆஞ்ஜிஷ்டாம், ஆஞ்ஜிஷு; ஆனால் அங்க்தா, அஞ்ஜிதா

7.2.72 ஸ்துஸு தூ'ர்ப்ய: பரஸ்மைதே'ஷு

ஸ்து, ஸு, தூ'ர்ப் ஆகியவைகளோடு 'ஸிச்' இணைக்கும்போது பரஸ்மைதத்தில் 'இட்' வரும்.

அஸ்தாவீத், அஸாவீத், அத'ாவீத் ஆனால் அஸ்தோஷ்ட, அஸோஷ் அத'ாவீஷ்ட அஸ்து அத'விஷ்ட (ஆத்மனோபதம்)

7.2.73 யமரமநமாதாம் ஸக்ச

யம் 'அடக்கு, ரம் 'அனுபவி, நம் 'வணங்கு, 'ஆத்' (ஆ) ஈற்றுத் தாதுக்களோடு 'ஸிச்' ஒட்டிணைக்கும்போது பரஸ்மைபதத்தில் 'இட்' ஆகமத்தோடு 'ஸக்' (ஸ்) ஆகமம் வரும்.

யம் - அயம்ஸீத், அயம்ஸிஷ்டாம், அயம்ஸிஷு:

ரம் - வ்யரம்ஸீத், வ்யரம்ஸிஷ்டாம், வ்யரம்ஸிஷு:

நம் - அநம்ஸீத், அநம்ஸிஷ்டாம், அநம்ஸிஷு:

ஆத் - அயாஸீத், அயாஸிஷ்டாம், அயாஸிஷு: ஆனால் அயம்ஸ்த, அரம்ஸ்த, அநம்ஸ்த (ஆத்மனேபதம்)

7.2.74 ஸ்மிபூந் ரஜ் ஜ்வஸாம் ஸநி

ஸ்மி 'சிரி, பூந் 'புனிதமாக்கு, ரு 'போ' அஞ்ஜ 'தைவ அபிஷேகஞ் செய், 'அஸ்' 'அடை, சோ' ஆகியவைகளோடு 'ஸன்' ஒட்டிணைக்கும்போது அதற்குமுன் 'இட்' வரும். ஸிஸ்மியிஷதே, பிபவிஷ தே, அரிரிஷதி, அஞ்ஜிஜிஷதி, அஸி'ஸிஷதே

பூந் (9.12) 'வளர், உணவூட்டு' என்ற தாது பூஷதி என்று 'இட்' வராமல் ஆகும்.

7.2.75 கிரஸ்ச பஞ்சப்ய:

க்ரு 'சிற'வில் தொடங்கும் ஐந்து தாதுக்களோடு 'ஸன்' ஒட்டு இணைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்கு முன் 'இட்' வரும். க்ரு சிகரிஷதி, க்ரு - ஜிகரிஷதி, த்ருங் - தி'த்ரிஷதி த்ருங் தி'த்ரிஷதே, ப்ரச்ச' - பிப்ரச்ச'தி இவைகள் தாதுபாட்டத்தில் 6.116-120 வரை கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தாதுக்களின் பொருட்கள் 116 'செய்' 117 'விழுங்கு, உண் 118. மதி. மரியாதை செய் 119. வசி, இரு, தொடர் 120 கேள்.

7.2.76 ருதாதிப்ய: ஸார்வதாதுகே

ருத் 'அழு' முதலியவைகளுக்குப் பின் 'வல்' பிரத்தியாஹரத்தை சேர்ந்த ஒரெழுத்தில் தொடங்கும் ஸார்வ தாதுகவொட்டுக்களை யிணைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்கு முன் 'இட்' வரும்.

ருத் - ரோதி'தி ஸ்வப் - 'தூங்கு' 'ஸ்வபிதி', ஸ்வஸ் - 'கவாசி' ஸ்வஸிதி; அன் - 'மூச்சு, விடு' - ப்ராணிதி, ஜக்ஷ 'உண்' - ஜக்ஷிதி (2.58.62) ஆனால் ஜாக்ர்தி (இந்த ஐந்து தாதுக்களுக்குள்ளடங்கியதல்ல) ஸ்வப்தா (ஆர்த்ததாதுகவொட்டிணைக்கப்பட்டது)

7.2.77 ஈஸ: ஸே

ஈஸி 'அரசான்' என்ற தாதுவுக்குப் பின் ஸார்வதாதுகவொட்டான 'ஸே' (முன்னிலை நிகழ்கால, வியங்கோள் ஒட்டு) இணைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்கு முன் 'இட்' வரும்.

ஈஸிஷே - ஈஸிஷ்வ (ஸே → ஸ்வ 3.4.91; 80)

7.2.78 ஈட்'ஜனோர் த்'ஜே ச

ஈட்' 'புகழ்', 'ஜன்' 'தோன்று' ஆகியதாதுகளுக்குப்பின் ஸார்வதாதுகவொட்டான த்4வே (ஸேயும்) இணைக்கும்போது, அவ்வொட்டுக்கு முன் 'இட்' வரும்.

ஈட்'த்'வே, ஈட்'த்'வம், ஈட்'ஜே, ஈட்'ஷ்வ ஜனித்'வே, ஜனித்'வம், ஜனிஜே, ஜனிஷ்வ 'ஜன்' (4.41) என்ற தாதுவோடு வரும். 'ஸ்யன்' (விசுரணம்) கெடுவது வேதமொழியில் காணப்படும் நிரபாதனம். அதே போன்று ஈற்றயலும் கெடவில்லை மற்ற இடங்களில் ஜாயதே என்ற சொல் காணப்படுகிறது.

ஜன் 'பிற' (3.24) இதிலடங்கும்.

வ்யதிஜக்'ஞிஜே, வ்யதிஜக்'ஞிஷ்வ, வ்யதிஜக்'ஞித்'வே, வ்யதிஜக்'ஞித்'வம். (கம் வ்யதிஹார பரிமாற்ற வினை)

7.2.79 விந: ஸலோபோ அனந்த்யஸ்ய ஸர்வநாதுக

'லிங்' ஒட்டின் (யாஸுட், ஸேயுட், ஸுட் 3.4.102; 102, 1.4.107) ஈறல்லாத (அனந்த்யஸ்ய) 'ஸ' கெடும் குர்யாத், குர்யாத், குர்யு; குர்வீத, குர்வீயாதாம், குர்வீரன் ஆனால் க்ரியாஸ்தாம், க்ரியாஸு; க்ருஷீஷ்ட, க்ருஷீயாஸ்தாம், க்ருஷீரன் (ஆர்த்ததாதுகம்)

7.2.80 அதோ யேய:

'அ' (அத்) வீற்று வினைகளுக்குப்பின் இணைக்கப்படும் ஸார்வதாதுகவொட்டான யா (அதாவது 'லிங்' இன் 'யாஸ்' இன் 'யா') வக்கு 'இய்' பதிலியாக வரும்.

பச் + ஸப் + யாஸ்-ஸு + த் = பச்-அ + யா 0-0-த் = பச்-அ + இய் + த் = பசே-ய் + த் (8.187) : பச் + 0 + த் (8.166) : பசேத், பசே தாம், பசேயு.

ஆனால் சிஸுயாத் ('அத்' ஈறல்ல); சிகீர்ஷ்-யாத் (ஆர்த்ததாதுக

7.2.81 ஆதோ கித:

'அ' வீற்று வினைக்குப்பின் வினைக்கப்படும் 'ங்' என்ற எழுத்தை 'இத்' தாகக் கொண்ட ஸார்வதாதுகவொட்டின் (ஆதே, ஆதே?, ஆதாம், ஆதாம்) 'ஆ' வக்கு 'இய்' பதிலியாக வரும்.

பச் + ஸப் + ஆதே = பசேதே, பசேதே?, பசேதாம், பசேதாம்; யஜேதே, யஜேதே?, யஜேதாம், யஜேதாம்

7.2.82 ஆனே முக்

'அ' வீற்று வினைகளுக்குப்பின் வினைக்கப்படும் ஸார்வதாதுகவொட்டான 'ஆன்' (ஸானச்) வக்கு முன் 'முக' ஆகமம் வரும். பச் + ஸானச் = பச் + முக் + ஸானச் = பசுமான:, யஜுமான:

யுவாம், ஆவாம் ஆனால் யுவயோ:, ஆவயோ:
யுவம் வஸ்த்ராணி பீவஸா வஸாதே² (வேதமொழி)

7.2.89 யோ அசி

பதிலிகளல்லாத, உயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட வேற்றுமையுருபுகளுக்கே முன் நிற்கும் யுஷ்மத், அஸ்மத் ஆகியவைகளினிறுதியெழுத்துக்கு 'ய' பதிலியாகும்.

யுஷ்மத் + ஆ/இ/ஓஸ = த்வயா,
த்வயி, தவயோ:, மயா, மயி, ஆவயோ:

7.2.90 ஸேஷே லோப:

மீதியிடங்களில் (ஸேஷே) அதாவது 'ஆ' அல்லது 'ய' பதிலியாக வராத இடங்களில், யுஷ்மத், அஸ்மத் என்ற மாற்றுப்பெயர்களினிறுதியெழுத்து கெடும்.

முதல் வேற்றுமை, 4, 5, 6ஆம் வேற்றுமையொருமை, பன்மையுருபுகள் இணைக்கும்போது அவ்வாறாகும்.

ஒருமை பன்மை

முதல் வேற்றுமை த்வம், அஹம் யூயம், வயம்

4ஆம் வேற்றுமை துப்'யம், மஹ்யம், யுஷ்மப்'யம், அஸ்மப்'யம்

5ஆம் வேற்றுமை த்வத், மத் யுஷ்மத், அஸ்மத்

6ஆம் வேற்றுமை தவ, மம யுஷ்மாகம், அஷ்மாகம்

7.2.91 மபர்யந்தஸ்ய

இங்கிருந்து கு. 98 வரையில் விதிக்கப்பட்டுள்ள பதிலிகள், யுஷ்மத், அஸ்மத் என்ற மாற்றுப் பெயர்களின் 'ம்' வரையிலுள்ள எழுத்துக்களுக்காகும். அதாவது, யுஷ்ம், அஸ்ம் ஆகியவைகளுக்குப் பதிலியாகும். இது ஒரு அதிகார குத்திரம். கு. 98வரை அனுவிருத்தியாகும்.

7.2.92 யுவாவெள த்'விவசனே

இருமையைக் கட்டும்போது, 'யுஷ்மத்', 'அஸ்மத்' என்ற மாற்றுப் பெயர்களின் 'ம்' வரைக்குமுள்ளவைகளுக்கு முறையே 'யுவ', 'ஆவ' பதிலியாக வரும். யுவாம், ஆவாம் 'நீங்கள், நாங்கள்', யுவாப்'யாம், ஆவாப்'யாம் 'உங்களால், உங்களுக்கு', உங்களிடமிருந்து, எங்களால், எங்களுக்கு, எங்களிடமிருந்து, யுவயோ:, ஆவயோ:, உங்களுடைய, உங்களில், எங்களுடைய, எங்களில்:

7.2.93 யூயவயோ ஜஸி

'ஜஸ' (முதல் வேற்றுமைப்பன்மை) உக்கு முன் நிற்கும் யுஷ்மத், அஸ்மத் என்ற மாற்றுப் பெயர்களில், 'யுஷ்ம்', 'அஸ்ம்' க்கு முறையே 'யூய' 'வய' பதிலியாகும்.

யூயம், வயம் 'நீங்கள், நாங்கள்'

7.2.94

த்வாஹௌ ஸௌ

'ஸு' (முதல் வேற்றுமையொருமை)க்கு முன் நிற்கும் யுஷ்மத், அஸ்மத் என்ற மாற்றுப் பெயர்களின் யுஷ்ம், அஸ்ம், உக்கு முறையே 'த்வ', 'அஹ' பதிலியாகும். த்வம், அஹம், 'நீ, நான்'

7.2.95

துப்'யமஹ்யௌ நயி

'நே' (4ஆம் வேற்றுமையொருமை)க்கு முன் நிற்கும் யுஷ்மத், அஸ்மத் என்ற மாற்றுப் பெயர்களின், யுஷ்ம், அஸ்ம் ஆகியவைகளுக்கு முறையே துப்'ய, மஹ்ய பதிலியாகும்.

துப்'யம், மஹ்யம் 'உனக்கு, எனக்கு'

7.2.96

தவமமௌ நஸி

'நவ்' (6ஆம் வேற்றுமையொருமை) உக்கு முன் நிற்கும் யுஷ்மத், அஸ் மத் என்ற மாற்றுப் பெயர்களின் யுஷ்ம், அஸ்ம் ஆகியவைகளுக்கு தவ, மம பதிலியாகும்.

தவ, மம 'உன்னுடைய, என்னுடைய'

7.2.97

த்வமாவேகவசனே

ஒருமையைச் சுட்டும்போது, 'யுஷ்மத், அஸ்மத்' என்ற மாற்றுப் பெயர்களின் 'யுஷ்ம்' 'அஸ்ம்' ஆகியவைகளுக்கு முறையே 'த்வ', 'ம' பதிலியாகும்.

த்வாம், மாம் (2ஆம் வேற்றுமை), த்வயா, மயா (3ஆம் வேற்றுமை), த்வத், மத் (5ஆம் வேற்றுமை), த்வயி, மயி 7ஆம் வேற்றுமை)

7.2.98

ப்ரத்யயோருத்தரபத்யோஸ்' ச

ஒரொட்டுக்கு முன் நிற்கும்போதும், அல்லது ஒரு தொகையினிற்றுதியுருப்பினராக அமையும்போதும் யுஷ்மத், அஸ்மத் என்ற மாற்றுப் பெயர்களின் யுஷ்ம், அஸ்ம் ஆகியவைகளுக்குப் பதிலியாக முறையே 'த்வ', 'ம' ஆகியவைகள் ஒருமையைச் சுட்டும்போது பதிலியாகும்.

த்வத்ய: உன்னுடையது (ச' ஒட்டுடன் 4.2.114, 1.1.74) மத்ய: 'என்னுடையது' த்வத்தர: மத்தர 'உன்னைவிட அல்லது என்னைவிடச் சிறந்த', த்வத்யதி, மத்யதி உன்னை/என்னை விரும்புகிறான்'

த்வத்புத்ர: மத்புத்ர: 'உன்/என் மகன்'

7.2.99

த்ரிசதுரோ: ஸ்த்ரியாம் திஸ்'ருசதஸ்ரு

வேற்றுமையுருபுகளுக்கு முன் நிற்கும் எண்ணுப் பெயர்களான த்ரி '3' சதுர் '4' ஆகியவைகளுக்குப் பதிலியாக முறையே திஸ்ரு, சதஸ்ரு ஆகியவைகள் பெண்பாலில் பதிலியாக வரும் தொடர்புள்ளது.

த்ரி + ஜஸ்/ஸஸ்/ பி'ஸ்/ப்'யஸ்/நாம்

ஸு = திஸ்ர:, திஸ்ருபி', திஸ்ரப்'ய:, திஸ்ருனாம்.

திஸ்ருஷ:, சதஸ்ர:, சதஸ்ருபி', சதஸ்ருப்'ய:, சதஸ்ருனாம், சதஸ்ருஷ:
இங்கு 'ஸ்திரியாம்' என்ற சொல் அடிச்சொல்லான 'த்ரி, சதுர்' ஓடு

வா: திஸ்ருபாவே ஸமக்ஞாயாம் கன்யுபஸங்க்யானம் வக்தவ்யம்
'கன்' ஓட்டுக்கு முன் வரும்போதும் 'த்ரி'க்கு 'திஸ்ரு' பதிலியாக வரும்
திஸ்ருகா நாமக்ராம:

வா: சத ஸர்யாத்' யதாத்தநிபாதனம் கர்தவ்யம்
'சதஸ்ரு' முதலசையில் உதாத்தம் பெறும். சதஸ்ர: பஸ்ய ஆனால்
சதஸ்ருனாம் (6.1.179)

7.2.100 அகிர ருத்:

திஸ்ரு, சதஸ்ரு' என்ற எண்ணுப் பெயர்களுக்குப் பின் ஒருயிரெழுத்தில்
தொடங்கும் வேற்றுமையுருபுகள் வரும்போது, அவைகளினின்றுதியெழுத்தான
'ரு'வுக்கு 'ர்' பதிலியாக வரும்.

திஸ்ர: (திஸ்ரு + ஜஸ்/ஸஸ்):

சதஸ்ர: ஆனால் திஸ்ருபி', சதஸ்ருபி'.

7.2.101 ஜராயா ஜர ஸன்யதரஸ்யாம்

ஒருயிரெழுத்தில் தொடங்கும் வேற்றுமையுருபுகளுக்கு முன் நிற்கும் ஜரா
'முதுமை' என்ற சொல்லுக்கு 'ஜரஸ்' லிருப்பாகப் பதிலியாகும்.

ஜரஸா/ஜரயா துந்தா: ஸர்யந்தே

ஜரஸே/ஜராயை, ஜரஸ:/ஜராயா:

ஜரஸீ/ஜராயாம்; ஜரஸோ:/ஜரயோ: ஜரஸாம்/ஜரானாம்

7.2.102 த் யதாத்'னாம்:

வேற்றுமையுருபுகளுக்கு முன் நிற்கும் த்யத்' 'அது'
முதலியவைகளினின்றுதியெழுத்துக்கு 'அ' பதிலியாக வரும். 'த்யத்'
முதலியவைகள் 'ஸர்வ' (1.1.27)வை முதலில் கொண்ட சொற்களின் வகுப்பின்
உட்பிரிவு ஆகும். கீழ்க்கண்ட சொற்களைக் கொண்டது இது. த்யத்', தத்'
'அது; யத்' எது. எவன்' (Relative); ஏதத்' 'இது', அத்'ஸ் 'அது; இதத்'
'இத; ஏக 'ஒன்று', த்'வி 'இரண்டு' த்யத்' த்ய:, த்யௌ, த்யே; தத்' - ஸ:,
தௌ, தே; யத்' - ய:, யௌ, யே; ஏதத்' - ஏஷ:, ஏதௌ, ஏதே; இதத்' - அயம்,
இமௌ, இமே;

அத்'ஸ் - அஸௌ, அஸு, அஃ; த்'வி - த்வௌ.

த்'வாப்யாம்

7.2.103 கிம்: க:

கிம் 'யார், என்ன, எது' என்ற சொல்லுக்குப்பின் வேற்றுமையுருபுகள் இணைக்கும்போது, அதற்கு 'க்' பதிலியாகும். க:, கௌ, கே

7.2.104 கு திறோ:

'கிம்' உக்குப்பின், 'த்' அல்லது 'ஹ்' என்ற எழுத்தில் தொடங்கும் வேற்றுமையுருபுகள் வரும்போது அதற்கு 'கு' பதிலியாக வரும்.

1) கிம் + தஸில் (5.2.7) = குத: (8.3.15) எங்கிருந்து; கிம் + த்ரல் (5.3.13) = குத்ர 'எங்கே?

2) கிம் + ஹ = குஹ (5.3.13) 'எங்கே?'

7.2.105 க்வாதி

'அத்' (5.3.12) துக்குமுன் நிற்கும் 'கிம்' உக்கு 'க்வ' பதிலியாக வரும்.
கிம் + அத் = க்வ + அத் = க்வ (6.1.97) 'எங்கே?'

7.2.106 ததே: ஸ: ஸாவனந்த்யயோ:

'ஸு' வக்கு முன் நிற்கும் 'த்யத'ாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்த சொற்களினிறுதியில் நிற்காத 'த்' அல்லது 'த்' துக்குப் பதிலியாக 'ஸ:' வரும்.
த்யத்' + ஸு = ஸ்ய; தத்' - ஸ:, ஏதத்' - ஏஷ; அத்'ஸ் - அஸௌ.

7.2.107 அத்'ஸ் ஓள ஸுலோபஸ்' ச

'அத்'ஸ்' உக்குப்பின் 'ஸு' வரும்போது, அதனீறான 'ஸ்' உக்கு 'ஓள' பதிலியாக வரும். முதல் வேற்றுமையொருமையுருபான 'ஸு' கெடும்.
அத்'ஸ் + ஸு = அத + ஓள + ஸு (7.2.107) = அஸ + ஓள (7.2.106) ஓ = அஸௌ.

வா: ஓளத்வ ிதிஷேத: ஸாகச்சாத்'வா லக்தவ்ய: ஸாது'த்வம் ச
'அகச்' என்ற ஆகமம் வரும்போது 'ஓள' பதிலியாவது விருப்பாகும்.
அவ்வாறான நிலையில் 'ஸ்' உக்குப்பின் 'உ' வரும். அஸு:க:, அஸுகௌ

வா: உத்தர பத்'பு'தானாம் த்யத'ாதி'னாம் அக்ருத
ஸந்த'னாமாதே'ஸா லக்தவ்யா:
'த்யத'ாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்த சொற்கள் ஒரு தொகையினிரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்கும்போது மேலே குறிப்பிட்ட பதிலிகள், புணர்ச்சி விதிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு முன்பே ஏற்படும்.
பரமாவஹம், பரமாயம், பரமனேன

7.2.108 இதமே ம:

'இதம்' உக்குப்பின் 'ஸ' வரும்போது அதனிறுதியெழுத்துக்கு 'ம்' பதிலியாக வரும்.

7.2.102 இல் விதிக்கப்பட்ட 'அ' பதிலியாவதைத் தடைசெய்ய இந்த விதி:

இயம், அயம்

7.2.109 த்'ஸ்'ச

'இதம்' உக்குப்பின் வேற்றுமையுருபு வரும்போது 'த்' உக்கும் 'ம்' பதிலியாக வரும்.

இதம் + ஓள = இமௌ (102) 108, 6.1.97) இமே, இமாம், இமான்

7.2.110 ய: ஸௌ

'ஸ'வுக்கு முன் நிற்கும் 'இதம்' இன் 'த்' உக்கு 'ம்' பதிலியாகும். 'இயம்' அடுத்த சூத்திரத்தில் பும்ஸி ஆண்பாலில் என்று குறிப்பாக விதிக்கப் பட்டுள்ளதால், இது பெண்பாலில் மட்டுந்தான் என்று உணர்த்துகிறது.

7.2.111 இதோ அய் பும்ஸி

'ஸ'வுக்கு முன் நிற்கும் 'இதம்' என்ற சொல்லின் 'இத்' உக்குப் பதிலியாக 'அய்' ஆண்பாலில் வரும்.

இதம் + ஸ = அய்-அ-ம் + 8 (6.1.68) = அயம்

7.2.112 அநாப்யக:

'இதம்' என்ற மாற்றுப் பெயருக்குப்பின் 'ஆப்' என்ற பிரத்தியாஹாரத்தினால் சுட்டப்படும் வேற்றுமையுருபுகள் (அதாவது 3ஆம் வேற்றுமையொருமையிலிருந்து 7ஆம் வேற்றுமைப்பன்மை வரையில்) வரும்போது 'இத்' துக்குப் பதிலியாக 'அன்' வரும். 'அகக்' ஆகமம் இதோடு இணைக்கப்படும் போது அவ்வாறாகாது.

அனேன, அனயோ: ஆனால் இமகேன, இமகயோ:

7.2.113 ஹலி லோப:

ஒரு பெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் வேற்றுமையுருபுகளுக்கு முன் நிற்கும் 'இதம்' மின் 'இத்' கெடும்.

ஆப்'யாம், ஏபி'; ஏப்'ய:; ஏஷாம் ஏஷ

7.2.114 ம்ருஜேர் வருத்தி:

ம்ருஜ் 'அலம்பு' என்ற தாதுவுக்குப்பின் ஒட்டிணைக்கும்போது அதன் உயிருக்கு விருத்தி பதிலியாக வரும்.

மார்ஷ்டா, மார்ஷ்டும், மார்ஷ்டவ்யம் 7.3.84இல் விதிக்கப்பட்ட 'குணம்' வருவதை இது தடுக்கிறது.

7.2.115 அசோ குணிதி

'ஞ்' அல்லது 'ண்' ஐ 'இத்' தாகக் கொண்ட வொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் அடிச்சொல்லினிறுதியுருக்கு விருத்தி பதிலியாக வரும்.

நிஸ்சாய: (கீஞ்); நிஷ்பாவ (கீஞ்) கார:; ஹார: (கீஞ்)

விதி-கௌ: காவௌ, காவ;

ஸகாவ்யௌ, ஸகாவ்ய

7.2.116 அத உபதாயா:

'ஞ்' அல்லது 'ண்' ஐ 'இத்' தாகக் கொண்ட ஒரொட்டுக்கு முன் நிற்கும் அடிச்சொல்லின் ஈற்றயலான 'அ'வுக்கு அதன் விருத்தி பதிலியாக வரும்.

பச் - பாக: (கீஞ்), த்யாக்:, யாக்:,

பாசயதி(ணிச்), பாசக: (ண்வல)

7.2.117 தத்திதேஷ அசாமாதே:

'ஞ்' அல்லது 'ண்' ஐ 'இத்' தாகக் கொண்ட தத்தித வொட்டுக்கு முன் நிற்கும் அடிச்சொல்லின் முதலுயிருக்குப் பதிலியாக 'விருத்தி' வரும்.

காராக்ய: (கீஞ்), ஒளபக்வ (அண்)

7.2.118 கிதி ச

'க்' ஐ 'இத்' தாகக் கொண்ட தத்திதவொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் அடிச்சொற்களின் முதலுயிருக்கு விருத்தி பதிலியாகும்.

நாட்யான: (ப2க்) சாராயண:

7.3.1

தே'விகா எரிமஸ்பா தி'த்யவாட்'தீர்க'ஸத்ர ஸ்'ரேயஸாமாத் 'ங்', 'ண்', 'க்' ஐ இத்தாக உடைய தத்தித வொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் தே'விகா ஒரு நதியின் பெயர்', எரிமஸ்பா 'ஒரு மரத்தின் பெயர்', தி'த்யவாஹ் "இரண்டு வயதான ஒரு விலங்கு", தீர்க'ஸத்ர 'பல நாட்களாக நடைபெறும் ஸத்ரமெனப்படும் யாகம்', ஸ்'ரேயஸ் "மற்றதை விடச் சிறந்தது" ஆகியவைகளின் முதல் உயிருக்குப் பதிலியாக 'ஆத்' (ஆ) வரும். "தாவிகமுத்கம்" தேவிகா என்ற நதியின் தண்ணீர், ஸாம்ஸட: சமஸ: 'எரிமஸ்பா என்று மரத்தினால் செய்த கரண்டி; தாவ்யௌஹம் 'தித்யவாஹ் தொடர்பான தாவர்க'ஸத்ரம் "தீர்கஸத்ரத்தில் நடக்கிற"; ஸ்ராயஸம்.

வா: வஹீனரஸ்ய இத்'வசனம்

'வஹீனர' என்ற சொல்லின் முதலுயிர் இச்சூழலில் 'இ' வரும். வைஹீனரி:

7.3.2

கேசய மித்ரயு ப்ரலயாந்நாம் யாதேரீய:

மேற்குத்திரத்தில் கூறப்பட்ட தத்தித வொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் கேசய, 'பெயர்', மித்ரயு 'நட்பான்', ப்ரலய ஆகியவைகளின் 'ய' இலிருந்து தொடங்கும் அசைக்குப் பதிலியாக 'இய்' வரும்.

1) கைகேய, (4.1.168; 2.117; 6.1.87); (2) மைத்ரேயக (5.1.134; 1.1. ; (3) ப்ராலேயமுத்கம் (4.3.74; 2.117; 6.1.87):

7.3.3

நங்வங்யாம் பதாந்நாப்யாம் பூர்வெள து தாப்யாமைச் 'ங்', 'ண்', 'க்' ஐ 'இத்தாகக் கொண்ட தத்திதவொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும், 'ய்' அல்லது 'வ்' ஆகியவைகளை யீறாகக் கொண்ட சொல்லைத் தொடர்ந்து நிற்கும் இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதல் உயிருக்கு 'விருத்தி' பதிலியாக வராது. ஆனால் அவைகளுக்கு முன் (தாப்யாம் பூர்வெள) ஐச் (ஐ, ஓள முறையே) பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த உயிர் இணைக்கப்படும். வி + ஆ + க்ரு + ஸ்யுட் (3.3.117) - வ்யாகரணம் (8.4.2) வ்யாகரண + அண் (4.2.109) :

வையாகரண (6.4.48) ஸௌவாஸ்ல: (ஸ்வஸ்வ + அண்)

7.3.4

த்வாநாதீனாம் ச

த்வாநாதீனாம் முதலிய சொற்களுக்குப்பின் மேற்கூறிய தத்தித வொட்டுக்கள் நிற்கும்போதும், அவைகளுடைய முதல் உயிருக்குப் பதிலியாக விருத்தி உயிர் வராது.

தௌவாரக: (த்வார + ட்²க் (4.4.69), 8.4.148; 7.3.50);

வா: அவ்யயாநாம் பீமாத்ரே டிலோப:

அவ்யயத்தின் மெய்யோடு கூடிய இறுதியுயிர் (டி) கெடும். ஸௌவர்காமிக: (ஸ்வர்காமௌஹ)

7.3.5

ந்யக்ரோதீஸ்ய ச கேவலஸ்ய

'ங்', 'ண்', 'க்', ஐ 'இத்தாகக் கொண்ட தத்தித வொட்டுக்களுக்கு முன், ந்யக்ரோதீ' ஆலமம் என்ற சொல் தனியாக நிற்கும்போது அதாவது (ஒரு தொகையினுறுப்பினராகாமல்) (கேவலஸ்ய) அதன் 'ய்' க்குப் பதிலியாக வருத்தி உயிர் வராமல் 'ஐ' வரும்.

ந்யக்ரோதீ: சமஸ: (6.4.148) ஆனால் ந்யக்ரோதீ மூலே பீவா: ஸாலய: ந்யக்ரோதீமூலா (4.3.53) ஸாலய ஆலமரத்தின் வேரில் விளையும் அரிசி

7.3.6

ந கர்ம வ்யதிறே

பெயர்ச்சொல் 'செயல்பரிமாற்றம்' என்ற பொருளைச் கட்டும் போது (கர்மவ்யதிறே) 7.3.3 விதிக்கப்பட்டது செயற்படாது.

வ்யாவக்ரோஸீ' "ஒருவரையொருவர் திட்டிக் கொள்தல்" வ்யாவஹாஸீ

7.3.7

ஸ்வாக'தாதீ'னாம் ச

'ஸ்வாக'த' முதலியவைகளிலும் 7.3.3 விதி செயற்படாது. ஸ்வாக'திக: (4.4.1)

'வரவேற்பவளிப்பவன்'

வ்யாடி: (< வ்யட்) (4.1.95)

7.3.8

ஸ்வாதே'ரிஸி

'ஸ்வன்' என்ற சொல்லை முதலுறுப்பினராகக் கொண்டே தொகையைத் தொடர்ந்து 'இஸி' ஒட்டு நிற்கும்போதும் 7.3.3 விதி செயற்படாது.

ஸ்வாப'ஸ்தரி (ஸ்வப'ஸ்தர + இங் 4.1.95) 'ஸ்வன்' என்ற சொல் 'த்'வாராதி' வகுப்பைச் சேர்ந்தது 7.3.4 இச்சொற்கள் தனியாக நின்றாலும் ஒரு தொகையின் உறுப்பினராக நின்றாலும் 7.3.4 செயற்படுமென்பதை இச்சூத்திரம் கட்டுகிறது.

வா: இகாராதி' க்'ரஹணம் கர்தவ்யம் ஸ்வாக'ணிகாதீ'யந்த

'இ'ணை முதலாகக் கொண்ட எந்தவொரு தத்தித ஒட்டுத் தொடரும்போதும்

இந்த விதி செயற்படும்.

ஸ்வாக'ணிக (4.1.11) 'நாய்க் கூட்டத்தோடு செல்பவன்'

ஸ்வாயதி':

7.3.9

பத'ாந்தஸ்ய அன்யதரஸ்யாம்

'ஸ்வன்' முதலியவைகள் 'பத' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும்போது (பத'ாந்தஸ்ய) 7.3.3 விதி பலவகையில் (அன்யதரஸ்யாம்) செயற்படாது.

ஸ்வாபத'ம், ஸௌவாபத'ம் 'காட்டு விலங்குகள் தொடர்பாக'

7.3.10

உத்தரபத'ஸ்ய

ஒரு தொகையினிரண்டாவது உறுப்பினரின் (உத்தர பத'ஸ்ய) முதலுயிருக்கும் பதிலியாக 'வ்ருத்தி' வரும்.

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம் 7.3.22 வரை இது தொடரும்.

7.3.11

அவ்யயாத்'ருதோ:

பருவத்தைச் கட்டும் சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் அதன் ஒரு பகுதியைச் கட்டும் சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் அமையும் ஒரு தொகையைத் தொடர்ந்து 'ரு', 'ண்', 'க்' ஆகியவைகள் 'இத்'தாகக் கொண்ட ஒரு தத்தித வொட்டு வரும்போது அத்தொகையின் இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலுயிருக்கும்பதிலியாக 'வ்ருத்தி' உயிர் வரும்.

பூர்வ வார்ஷிக (6.4.148) 'மழை காலத்துக்கு முன் பகுதியில் நடைபெறும்'

(பூர்வம் வர்ஷானாம் பூர்வவர்ஷா: தத்ர பீவா:)

ஆனால் பெளர்வ வார்ஷிக: (பூர்வாஸு வர்ஷாஸு பீவம்)

7.3.12 ஸுஸ்வார்தாஜ் ஜனபத்ஸ்ய

ஸு, ஸ்வ, அர்த் என்ற சொற்களைத் தொடர்ந்து ஒரு நாட்டின் பெயர் நின்று, அத்தொகைக்குப்பின் மேலே கூறிய தத்திதவொட்டு வரும்போது அத்தொகையினிரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலுயிருக்குப்பதிலியாக 'வருத்தி' உயிர் வரும்.

ஸுபாஞ்சாலக: (ஸோபீனேஷு பஞ்சாலேஷு ஜாத:)

ஸர்வ பாஞ்சாலக: அர்த்பாஞ்சாலக:

7.3.13 திஸோ அமத்ரானாம்

'மத்ர' என்ற சொல்லைத் தலிர்த்து மற்ற, நாட்டில் பெயரைச் சுட்டும் சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும், திசையைச் சுட்டும் சொல் முதலுறுப்பினராகவும் அமைந்த ஒரு தொகையின் பின் 'ஞ்', 'ண்', 'க்' ஆகியவைகளை 'இத்'தாகக் கொண்ட ஒரு தத்திதவொட்டு நின்றால், அத்தொகையின் இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதல் உயிர், விருத்தி உயிராகும்.

பூர்வ பாஞ்சாலக: தக்ஷிணபாஞ்சாலக: 4.2.125; 107, 108; 6.2.103 கரம்)

ஆனால் பூர்வ: பஞ்சாலானாம் பூர்வபஞ்சால: (திசையைக் குறிக்கும் சொல்லுடன் அல்ல);

பெளர்வமத்ர: ஆபரமத்ர: (4.2.108 'அஞ்' உடன்) தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களுக்காக இச்சூத்திரம் முதல் சூத்திரத்திலிருந்துத் தனியாகப் பிரித்து அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

7.3.14 ப்ராசாம் கீராமநகரானாம்

கீழ்த்திசையில் அமையும் ஒரு கிராமத்தின் பெயர் அல்லது நகரத்தின் பெயர் ஆகியவைகள் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும், திசையைக் குறிக்கும் சொல் முதலுறுப்பினராகவும் அமையும் ஒரு தொகையின் பின் 'ஞ்', 'ண்', 'க்' ஆகியவைகளை 'இத்'தாகக் கொண்ட தத்திதவொட்டுத் தொடரும்போது, அத்தொகையினிரண்டாவது உறுப்பினரின் முதல் உயிருக்கு விருத்தியுயிர் பதிலியாக வரும்.

பூர்வைஷு காமஸம்; பூர்வ கார்ஷ்ணம்ருத்திக: (4.2.107) கிராமங்களில் பெயர்கள்

பூர்வ பாடலிபுத்ரக்; பூர்வகான்யகுப்திக:

7.3.15 ஸங்க்யாயா: ஸம்வத்ஸரஸங்க்யஸ்ய ச

எண்ணப்பெயருக்குப்பின் (ஸங்க்யாயா:) ஸம்வத்ஸர 'ஆண்டு' அல்லது எண்ணப் பெயர் நிற்கும் தொகைக்குப்பின் 'ஞ்', 'ண்', 'க்' ஆகியவைகள் 'இத்'தாகக் கொண்ட தத்திதவொட்டு வரும்போது இரண்டாவது

உறுப்பினரின் முதலுயிருக்கு விருத்தி உயிர் பதிலியாகும். த்வி ஸாம்வத்ஸரிக: (5.1.80) இரண்டு ஆண்டு காலம் நடக்கும் த்விஷாஷ்டக: '62' நாட்கள் நடைபெறும் ஆனால் த்வை மாஸிக:

7.3.16 வர்ஷஸ்ய அபிவிஷ்யதி

எதிர்காலத்தில் நடக்கவிருக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிக்காத (அபிவிஷ்யதி), 'ஞ்', 'ண்', 'க்' ஆகியவைகளை 'இத்'தாகக் கொண்ட ஒரு தத்தித வொட்டுக்குமுன் நிற்கும், எண்ணுப் பெயரை முதலுறுப்பினராகவும் 'வர்ஷ' என்ற சொல்லை இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் கொண்ட தொகையின் 'வ' என்ற சொல்லின் முதலுயிருக்கு விருத்தி பதிலியாக வரும். த்வி வார்ஷிக 'இரண்டு ஆண்டு காலம் நடைபெறும்' ஆனால் த்ரையார்ஷிக: 'இன்றிலிருந்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின் நடக்கவிருக்கும்'

7.3.17 பரிமாணாந்தஸ்யாஸம்க்ஞா ஸாண்யோ:

'ஞ்', 'ண்', 'க்' ஆகியவைகளை 'இத்'தாகக் கொண்ட தத்திதவொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும். தொகையின், முதலுறுப்பினர் எண்ணுப் பெயராகவும், இரண்டாவது உறுப்பினர் 'ஸாண்' என்ற சொல்லைத் தவிர்த்து மற்ற அளவையைக் குறிக்கும் சொல்லாக அமைந்து, ஆக்கப்பட்ட சொல் ஒரு பெயரைக் குறிக்காவிட்டால், அத்தொகையினிரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலுயிருக்குப் பதிலியாக 'விருத்தி' யுயிர் வரும். த்விநைஷிகம் (த்வி + நிஷ்க) "இரண்டு நிகழ்கங்களுக்கு வாங்கியது (5.1.30) த்விசௌட்விகம் (5.1.109) ஆனால் பாஞ்சலோஹிகம் (பெயர்) த்வைஸாண்ம

7.3.18 ஜே ப்ரோஷ்ட² பத்யானாம்

'ஞ்', 'ண்', 'க்' ஆகியவைகளை 'இத்'தாகக் கொண்ட 'அந்த நேரத்தில் பிறந்த' என்ற பொருளைச் சுட்டும் (ஜே) தத்தித வொட்டுக்களுக்குமுன் நிற்கும் ப்ரோஷ்டபத³ "ஒரு நட்சத்திரத்தின் பெயர்" என்பவைகளின் இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலுயிருக்குப் பதிலியாக விருத்தியுயிர் வரும். ப்ரோஷ்ட²பாத³ "ப்ரோஷ்டபத என்ற நட்சத்திரத்தின் பிறந்த"

7.3.19 ஹ்ருத்³ பீக்³ ஸிந்த்³வந்தே பூர்வ பதஸ்ய ச

'ஞ்', 'ண்', 'க்' ஆகியவைகள் 'இத்'தாகக் கொண்ட தத்தித வொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும், ஹ்ருத், பீக்³, ஸிந்து⁴ என்ற சொற்களிறுதியுறுப்பினராக அமையும் தொகையின் இரண்டு உறுப்பினர்களின் முதலுயிர்களுக்கும் பதிலியாக விருத்தியுயிர் வரும்.

ஸௌஹாதீம் (ஸூ + ய்ருத்³) (6.3.50; 4.3.120) 'நல்ல மனிதனுடைய'; ஸௌஹாதீயம் (ஸூ + பீாக³); "நல்ல அதிர்ஷ்டம்" ஸாக்து ஸைந்த்வ: (ஸக்து + ஸிந்து⁴)

7.3.20 அனுஸ்திகாத்நாம் ச

'அனுஸ்திக' முதலிய தொகைகளின் இரண்டு உறுப்பினர்களுடையும் முதலுயிருக்குப் பதிலியாக மேலே கூறப்பட்ட தத்திதவொட்டுத் தொடரும்போது விருத்தியுயிர் வரும்.
அனுஸ்திக, ஆதி'தை'லிகம்; ஆதி'பௌதி'க ஆனுறெளடி'க

7.3.21 தே'வதாத்'வந்த்'வே

இரு தேவதைகளின் பெயர்களாலாக்கப்பட்ட தொகையின் பின்னால் மேலே கூறப்பட்ட தத்திதவொட்டு நிற்கும்போது அவ்விரண்டு உறுப்பினர்களின் முதலுயிர்களுக்குப் பதிலியாகவும் விருத்தியுயிர் வரும்.
ஆக்'னி மாருத 'அக்'னி, மருத் ஆகிய தேவதைகளுக்குரிய இது வேத மந்திரங்களிலோ, அல்லது அவைகளின் கூறப்படும் 'ஹவிஸ்' போன்ற யாகத்தில் அளிக்கப்படும் பொருட்கள் ஆகியவைகளில் மட்டும் பயன்படுத்தக்கூடியது.

7.3.22 ந இந்த்'ரஸ்ய பரஸ்ய

மேலே கூறப்பட்ட தத்தித ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் ஒரு தொகையின் இறுதியுறுப்பினராக 'இந்த்ர' என்ற சொல் அமையும்போது அதன் முதலுயிருக்குப் பதிலியாக விருத்தியுயிர் வராது.
ஸௌமேந்த்'ர (ஸோம + இந்த்'ர)

7.3.23 தீ'ர்காச்ச வருணஸ்ய

முதலுறுப்பினரின் இறுதியுயிர் நெடிலாக அமைந்து இரண்டாவது உறுப்பினர் 'வருண' என்ற சொல்லாக அமைந்தால், அத்தொகையைத் தொடர்ந்து மேலே கூறப்பட்ட தத்திதவொட்டு வரும்போது, 'வருண' என்ற சொல்லின் முதலுயிருக்கு விருத்தியுயிர் பதிலியாக வராது.
ஐந்த்'ராவருணம், (இந்த்ர + வருண); மைத்'ராவருணம் (மித்ர + வருண)

7.3.24 ப்ராசாம் நக'ராந்தே

'நகர' என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் கீழ்த்திசை மக்களின் ஒரு நகரத்தைக் குறிக்கும் ஒரு தொகைக்கு பின் மேலே கூறப்பட்ட தத்தித ஒட்டு வரும்போது இவ்விரு உறுப்பினர்களின் முதலுயிர்களுக்கும் பதிலியாக விருத்தி உயிர் வரும்.
ஸாஹ்மாநாக்'ர: (ஸூஹ்ம + நக'ர)
பொண்ட்'ரநாக்'ர: (புண்ட்'ர + நகர)

7.3.25 ஐங்க்'ல தே'னு வலஜாந்தஸ்ய விப'ாஷிதமுத்தரம்

'ஞ்', 'ண்', 'க்' ஆகியவைகளை 'இத்'தாகக் கொண்ட

ப்ரவாஹண என்ற சொல்லோடு 'ட' ஒட்டிணைக்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்ட தத்திதவொட்டுக்களுக்குமுன் நிற்கும், ஜங்க்'ல 'காடு', தே'னு 'பக' வலஜ 'வயல்' ஆகியவைகளையிறுதியுப்பினராகக் கொண்ட தொகையின் இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலுயிருக்குப்பதிலியாக 'விருத்தி' விருப்பாக வரும்.

- 1) கௌரு ஜாங்க்'லம்/கௌரு ஜங்கலம் (குரு + ஜாங்கல)
- 2) வைஸ்'வதே'னவ அல்லது வைஸ்'வ தை'னவ
- 3) ஸௌவர்ண வாலஜ அல்லது ஸௌவர்ண வலஜ

7.3.26

அர்த'ாத் பரிமாணஸ்ய பூர்வஸ்ய து வா 'ஞ', 'ண்', 'க்' ஆகியவைகளை 'இத்'தாகக் கொண்ட தத்திதவொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் ஒரு தொகையின் இரண்டாவது உறுப்பினர் ஓரளவையைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும், அதன் முதலுறுப்பினர் 'அர்த்' (அரை) என்ற சொல்லாகவும் அமையும்போது, இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலுயிருக்குப் பதிலியாக விருத்தியும் வரும். 'அர்த்' என்ற சொல்லின் முதலுயிருக்கு, விருப்பாக விருத்தியுயிர் பதிலியாகும். ஆர்த'த்³ரௌணிகம் அல்லது ஆர்த'த்³ரௌணிகம் (5.1.18; 37) "அரைதுரோணத்துக்கு/வாங்கியது" ஆர்த'க்³ரௌட'விகம் அல்லது அர்த'க்³ரௌட'விகம் ஆனால் ஆர்த'க்³ரோஸிகம்

7.3.27

நாத: பரஸ்ய

'ஞ', 'ண்', 'க்' ஆகியவைகளை 'இத்'தாகக் கொண்ட தத்திதவொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'அர்த்' என்ற சொல்லை முதலுறுப்பினராகவும், இரண்டாவது உறுப்பினராக அமையும் அளவை குறிக்கும் சொல்லின் முதலுயிர் 'அ' என்ற உயிராகவும் ஆனால் இந்த 'அ'வுக்கு 'விருத்தி' பதிலியாக வராது. 'அர்த்'வுக்குப் பதிலியாக, விருப்பாக விருத்தி வரும். அர்த'ப்ரஸ்தி'க: அல்லது ஆர்த'ப்ரஸ்தி'க: அரை 'ப்ரஸ்த'வுக்கு வாங்கியது ஆனால் ஆர்த'கௌடி'கம்; அர்த'க'ரீ (இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலுயிர் 'ஆ')

7.3.28

ப்ரவாஹணஸ்ய டே⁴

'ப்ரவாஹண' என்ற சொல்லின் பின்னால் 'ட' ஒட்டு வரும்போது அதன் இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலுயிருக்குப் பதிலியாக விருத்தி வரும். ஆனால் அதன் முதலுறுப்பினரின் (அதாவது 'ப்ர') முதலுயிருக்குப்பதிலியாக விருப்பாக விருத்தி வரும். ப்ராவாஹ ணேய: அல்லது ப்ரவாஹணேய: 'ப்ரவாஹணன் என்பவனின் வழித்தோன்றல்'

7.3.29 தத்ப்ரத்யயஸய ச

சொல்லுக்குப்பின் 'ஞ்', 'ண்', 'க்' ஆகியவைகளை 'இத்'தாகக் கொண்ட தத்திதவொட்டு இணைக்கப்படும் போது அச்சொல்லினிரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலுயிருக்கு விருத்தி பதிலியாகும். அதன் முதலுறுப்பினரின் முதலுயிருக்கு விருத்தி விருப்பாக வரும்.

ப்ராவாஹணேயி: அல்லது ப்வாராஹணேயி; ப்ராவாஹணேயகம் அல்லது ப்ராவாயணேயகம்

7.3.30 நஞ: ஸுசீஸ்'வர க்ஷேத்ரக்'ஞ குஸ'ல நிபுணானாம்

எதிர்மறையொட்டான 'நஞ்'க்குப் பின்னால் வரும் ஸுசி 'புனிதமா' ஈஸ்வர 'எஜமானன்', அரசன், 'க்ஷேத்ரக்'ஞ 'ஆத்மா', குஸ'ல 'திறமை வாய்ந்த' நிபுண 'சாமார்த்தியமுள்ள' ஆகியவைகளின் பின்னால் 'ஞ்', 'ண்', 'க்'ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட தத்திதவொட்டுத் தொடரும்போது, இச்சொற்களின் முதலுயிருக்குப் பதிலியாக விருத்தி வரும். முதலுறுப்பினரான 'நஞ்'இன் உயிருக்கு விருப்பாக விருத்தி பதிலியாகும்.

- 1) ஆஸௌசம், அஸௌசம்
- 2) ஆணஸ்வ்யம், அநஸ்வ்யம்
- 3) ஆக்ஷேத்ரக்'ஞ்யம், அக்ஷேத்ரக்'ஞ்யம்
- 4) ஆகௌஸ்லம், அகௌஸ்லம்
- 5) ஆநநபுணம், அநநபுணம்

7.3.31 யத'ா தத்' யத'ாபுரயோ: பர்யாயேண

'ஞ்', 'ண்', 'க்' ஆகியவைகளை 'இத்'தாகக் கொண்ட தத்திதவொட்டுக்களுக்கு முன், 'நஞ்' ஓடு கூடிய தயதாதத்'ம் 'உண்மையாக', யத'ாபுரம் 'முன்பு இருந்தது போல்' என்ற தொகை நிற்கும்போது முதலுறுப்பினரின் முதலுயிர் அல்லது இரண்டாவது உறுப்பினரின் முதலுயிர் ஆகியவைகளுக்குப் பதிலியாக விருத்த மாறி மாறி வரும்.

அதாவது 'நஞ்' விருத்தியாகும்போது, இச்சொற்களின் முதலுயிர் விருத்தியாகாது, இச்சொற்களினுயிர் விருத்தியடையும்போது 'நஞ்' விருத்தியாகாது.

ஆயத'ா தத்'யம் அல்லது அபாத'ா தத்'யம்

ஆயத'ா புர்யம் அல்லது அபாத'ா புர்யம்

7.3.32 ஹணஸ்தோ அசிண்ணலோ:

'சின்', 'ணல்' ஒட்டுக்களைத் தவிர்த்த மற்ற 'ஞ்', 'ண்' ஆகியவைகளை 'இத்'தாகக் கொண்ட வொட்டுக்களுக்கு முன்னால் நிற்கும் ஹன் 'கொல்', அடி, 'காயப்படுத்து' என்ற தாதுவின் இறுதி 'ன்' உக்கு 'த்' பதிலியாகும். 'தத்தித்', 'கித்' ஆகியவைகள் இச்சூத்திரத்திலிருந்து அடுத்து வரும் சூத்திரங்களில் தொடராகு 'ஸித்', 'ணித்' தொடரும்.

கீாத: (கீஞ்), கீாதயதி (ணிச்): கீாதக (ண்வுல்) ஆனால் அகீானி (சின், ஐகீான (ணல்)
இச்சுத்திரம் தாது தொடர்பானது ஆகையால் தாதுக்களோடு வரும் ஒட்டுக்களைத்தான் இங்கு குறிக்கிறது. ஆகவே வ்ருதரஹன் → வார்தக்'ன்:

7.3.33 ஆதோ யுக்'சின்'க்ருதோ:

'சின்' அல்லது 'ஞ்' 'ண்' இத்தாகக் கொண்ட 'க்ருத்' ஒட்டுக்களுக்கு முன்னால் நிற்கும் ஆத் (ஆ) வீற்று வினையடியின் ஈற்றுக்குப்பின் 'யுக்' இணைக்கப்படும்.

1. தீா + சின் = அ + தீா + யுக் + இ = அதீாயி
2. தீா + ண்வுல் = தீாயக 'கொடையாளி'
- தீா + கீஞ் = தீாய 'கொடை, தானம்'

7.3.34 நோ தீாத்தோப தே'ஸ'ஸ்ய மாந்தஸ்யானாசமே:

'சின்' அல்லது 'ஞ்', 'ண்' ஆகியவைகளை 'இத்' தாகக் கொண்ட 'க்ருத்' ஒட்டுக்களுக்கு முன்னால் நிற்கும் 'ஆ + சம்' என்ற வினையைத் தவிர்த்து மற்ற 'ம்' இல் முடியும், உதாத்த கரம் கொண்டதாகவும் தாதுபாடத்தில் கூறப்பட்ட வினையடியின் ஈற்றயலுக்கு விருத்தி பதிலியாக வராது.

1. ஸம் + சின் = அஸ'மி 'அமைதியடைந்துவிட்டான்'
2. தம் + சின் = அதமி 'களைப்படைந்துவிட்டான்'
- ஸ'மக (ண்வுல்) : ஸ'ம (கீஞ்) ஆனால் யாமக;
- தீமக: (யம், தீம் உதாத்த கரம் கொண்டவையல்ல)

வா: அநாசமிகமிதி வக்தவ்யம் 'ஆசம்' போல், 'கம்', 'வம்' ஆகியவைகளுக்கும் தடை கூற வேண்டும். வாம:, காம:, ஆசாம:

7.3.35 ஜனிவத்'யோஸ்'ச

'சின்' அல்லது 'ஞ்' 'ண்' ஆகியவைகளை 'இத்' தாகக் கொண்ட 'க்ருத்' ஒட்டுக்களுக்கு முன்னால் நிற்கும் ஜன், வத்' ஆகியவைகளின் ஈற்றயலுக்குப் பதிலியாகவும் விருத்தி வராது.

1. அஜனி (சின், ஜனக: (ண்வுல்), ப்ரஜன (கீஞ்)
2. அவதி' (சின்) : வத்'க 'கொலைகாரன்' (ண்வுல்) வத்' (கீஞ்) 'கொலை, சாவு'

இது 'ஹன்'உக்குப் பதிலியாக வரும் 'வத்' அல்ல. இது 'வத்' என்ற வேறு ஒரு வினையைச் சட்டும், 'ஹன்' இலிருந்து 'கீாதக' என்ற வடிவம் கிடைக்கும்.

7.3.36 அர்தி ஹ்ரீ'வ்லீ நூயி க்ஷமயீ ஆதாம் புக்'னெள ரூ'போ' ஹ்ரீ'வெட்கப்படு, நாணமடை'வ்லீ 'நகக்கு', ரீ'பாய், ஒடு'க்'ஹூய் 'சரமாகு', க்ஷமய் 'நடுங்கு, ஆடு', 'ஆ' (ஆத்) வீற்றுத் தாதுக்களுக்குப்பின் 'புக்' (ஆகமம்) 'ணிச்' ஒட்டுக்

தொடரும் போது இணைக்கப்படும்.

1. ரு + ணிச் = ரு + யுக் + ணிச் + ஸப் + திப் = அர் + பே - அ - தி (4) அர்பயதி (86;6.178) :

2. ஹ்ரேயயதி (3) வ்லேயயதி (4) ரேயயதி (5) க்ளோயயதி (6) க்ஷமாபயதி (7) த்யாயதி, த்யாயதி

7.3.37

ஸா'ச் ச'ா ஸா ஹ்வா வ்யா வே பாம் யுக்

ஸா' (= ஸோ 4.37) 'கடர்மையாக்கு', ச'ா (=சே'ா 4.38) வெட்டு, ஸா' (ஸோ 4.39) 'முடித்தல்', ஹ்வா (=ஹ்வே 1.1057) அறை கடவு, சவால் விடு : வ்யா (=வ்யே 1.1056) 'கற்றிக்கட்டு' : வே 'நெய்தல்' (1.1055), பா (1972) 'குடி' பை 'உலர்த்து' (1.968) ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'யுக்' (ஆகமம்) 'ணிச்' தொடரும்போது வரும்

1. ஸா' + யுக் + ணிச் + ஸப் + திப் : ஸாயயதி
2. ச்யாயதி
3. ஸாயயதி
4. ஹ்வாயயதி
5. வ்யாயயதி
6. வாயயதி
7. பாயயதி

வா: லுக்'க'மஸ்து தஸ்ய வக்தவ்ய

இங்கு பா 'காப்பாற்று' (2.47) என்ற தாதுவை கட்டவில்லை. ஏனென்றால் 'ஸப்' விகரணம் இங்கு கெடும். இப்பொருளைச் சுட்டும் 'பா' தாதுவுடன் 'லுக்' ஆகமம் 'ணிச்' 'ணிச்' உக்கு முன்னால் வரும் பாலயதி.

வா: தூ'ஞ் ப்ரீஞோர் நூக்' வக்தவ்ய:

'ணிச்' உக்கு முன் நிற்கும் 'தூ'ஞ்' 'ப்ரீஞ்' என்ற தாதுக்களோடு 'நூக்' ஆகமம் ஆகும். தூ'ணயதி, ப்ரீணயதி.

7.3.38

வோ விதூ' னனே ஜூக்

'ணிச்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் வா 'உலர்ந்து', உலர்' (1.969) என்ற தாதுவோடு 'ஆடு', 'ஆட்டு', 'அசை' (விதூ'னன) என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது 'ஜூக்' ஆகமம் ஆகும்.

வா + ஜூக் + ணிச் + ஸப் + திப் = வாஜயதி 'விசிறுகிறான்' : ஆனால் ஆவாயதி, கேஸான் 'தலைசீவுகிறான்'

7.3.39

லீ லோர் நூக்' லுகௌ அன்யதரஸ்யாம் ஸ்நேஹ விபாதனே:

ணிச் ஒட்டுக்குமுன் நிற்கும் லீ ஒட்டிக்கொள் (4.31: 9.31)வா 'அடைபெறு' (2.49) என்ற தாதுக்களோடு முறையே 'நூக்', 'லூக்' (ஆகமம்) நிரூபாக 'கொழுப்புப் பொருளை உருக்குதல்' என்ற பொருளில் இணைக்கப்படும்.

1. க்ருதம் விலீனயதி/விலாயயதி
 2. விலாலயதி, விலாபயதி
- ஆனால் லோஹம் விலாபயதி 'இரும்பை உருக்குகிறான்', ஐடாபி: ஆலாபயதி.

7.3.40 பி'யோ ஹேதுப'யே ஷக்

'ணிச்' உக்கு முன் நிற்கும் பீ' 'பயப்படு' (3.3) என்ற தாதுவின் பின் இயக்குவினையின் கர்த்தாவினாலேற்படும் பயம் என்ற பொருளில் 'ஷக்' ஆகமம் வரும்.

பீஷயதே 'பயப்படச் செய்' (1.3.68) குஞ்சிகயா பீாயயதி 'மூங்கில் கம்பைக் கொண்டு மிரட்டுகிறான்' பீாயயதே என்ற மற்றொரு வடிவமும் 'மிரட்டுதல்' என்ற பொருளில் கிடைக்கப் பெறும் (6.1.56)

7.3.41 ஸ்பீாயோ வ:

ஸ்பீாய் 'பெருகுதல், உப்புதல்' என்ற தாது 'ணிச்' உடன் வரும்போது அல்வினையினீறுக்குப் பதிலியாக 'வ்' வரும். ஸ்பீாவயதி.

7.3.42 ஸதே'ராக'தௌ த:

'ணிச்' உக்கு முன்னால் நிற்கும் ஸத்' 'விழு', கீழே விழு' என்ற வினையி னீறுக்குப் பதிலியாக 'ஒட்டுதல்' என்ற பொருளைக் கட்டாமல் வரும்போது, 'த்' வரும்.

ஸாதயதி பீலானி 'பழங்களைக் கீழே விழச் செய்கிறான்' ஆனால் கீ: ஸாதீயதி கோபாலாக: 'மாட்டிடையன் மாடுகளை ஒட்டுகிறான்'

7.3.43 ருஹ: ப: அன்யதரஸ்யாம்

'ணிச்' ஒட்டுக்க முன் நிற்கும் ருஹ் 'வளர்', பயிரிடு' என்ற தாதுவினீறுக்கு 'ப்' விருப்பாக பதிலியாகும்.

ரோஹயதி அல்லது ரோபயதி வீரீஹீன் 'நெல் பயிரிடுகிறான்'

7.3.44 ப்ரத்யயஸ்தீராத் காத் பூர்வஸ்'யாத இதீர்ப்யஸுப:

வேற்றுமையுருபுகளுக்குப்பின் வராத (அஸுப:) ஆப் (சாப், டாப், டீர்ப்) என்ற பெண்பாலோட்டுக்கு முன் நிற்கும் ஒரோட்டின் 'க்' (ப்ரத்யயஸ்தீராத் காத்) என்ற எழுத்துக்கு முன்னால் அமையும் அத் (அ) துக்கு, 'இத்' வரும்.

ஐடிஸிகா, காரிகா: முண்டிகா (முறையே ஐடிஸ, கார, முண்ட என்பவைகளிலிருந்து ஆக்கப்பட்டவை) ஆனால், ஸுஸகா, எளிதாகச் செய்யக் கூடிய', பீஹு பரிவ்ராஜகா நக்'ஸுப்'புக்கப்பின் 'ஆப்' வருகிறது.

வா: மாமகநரகயோருபஸங்க்யானம் கர்தவ்யமப்ரத்யயஸ்தீராத்' வாத். மாமக, நரக என்ற சொற்களில் 'க்' ஒரோட்டின் பகுதிய ல்லாததால், இவைகளையும் இங்கு சேர்த்துக் கூறவேண்டும். மாமிகா நரிகா.

வா: ப்ரத்யயநிஷேதே⁴ த்யக்த்யபோஸ்ச உபசங்க்யானம் 7.3.46 தடை விதித்தாலும் த்யக் (4.2.98), த்யப் (4.2.1) என்பவைகளில் முடியும் சொற்களுக்கும் இந்த விதி பயன்படுத்தப்படும் தாக்ஷிணாத்யிகா. இஹத்திகா.

7.3.45

ந யாஸயோ:

‘ய’ ‘க்’ ஆகமத்துடன் நிற்கும் ‘யா, ஸ’ ஆகியவைகளுக்குப்பின், ‘ஆப்’ வரும்போது, அவைகளின் ‘அ’ வக்குப் பதிலியாக ‘இ’ வராது. யாக, ஸகா.

வா: யாஸகயோரித்வ ப்ரதித்ஸேதே⁴ த்யகன உபஸங்க்யானம் ய(யத்), ஸ(தத்) ஆகியவைகளுடன் ‘த்யகன’ உம் சேர்த்துக் கூற வேண்டும். உபத்யகா, அதி⁴த்யகா

வா: பாவனகாதி⁴னாம் சந்த்ஸ்யுபஸங்க்யானம்
‘பாவக’ முதலியவைகளின் பெண்பாற் சொற்களின், ‘அ’வக்கு ‘இ’ வேதமொழியில் பதிலியாகாது.
ஹிரண்யவர்ணா: ஸுசய: பாவகா, யாஸு அலோமகா, ஆனால் பாவிகா மற்ற இடங்களில்

வா: ஆஸி⁴ஷி சோபஸங்க்யானம்
ஆசீர்வாதத்தில் பயன்படுத்தப்படும் ‘வன்’ ஒட்டிலும் அவ்வாறே (ஜீவதாத்) ஜீவகா (நந்த்⁴தாத்) நந்த்⁴கா, (பீவதாத்) பீவகா (பார்க்க கு.3.1150)

வா: உத்தர பதீலோபே சோபஸங்க்யானம்
ஒரு தொகையினிரண்டாவது உறுப்பினர் கெடும்போதும் அவ்வாறே தே⁴வத⁴த்திகா - தே⁴வகா; யக்⁴ருத⁴த்திகா யக்⁴ருகா (பார்க்க 5.3.83 வார்த்திகம்)

வா: கூழிகாதி⁴னாம் சோபஸங்க்யானம்
‘கூழிகா முதலியவைகளும் இத்தோடு சேர்த்துக் கூறப்பட வேண்டும்.’
கூழிகா, த்⁴ருவகா

வா: தூரகா ஜ்யோதிய்யுபஸங்க்யானம்
‘நட்சத்திரம்’ என்ற பொருளைச் சுட்டும் ‘தாரகா’ முதலியவைகளும் அவ்வாறே ஆனால் தாரிகா ‘வேலைக்காரி’ (< தாரயதி)

வா: வர்ணகா தாந்தவ உபஸங்க்யானம்
‘தளர்ந்த மேலங்கி, முகமுடி’ (தாந்தவ) என்ற பொருளைச் சுட்டும் ‘வர்ணகா’ என்ற சொல்லும் இங்கு சேர்க்கப்பட வேண்டும், ஆனால் வர்ணிகா ‘வியாக்யானம் செய்பவன்’. காட்டா வர்ணிகா பாகு⁴ர் லோகாயதே,

லோகயதத்தின் உரை ப'ா கு'ரி (எனப்படும்)

வா: வர்தகா ஸ'குனௌ ப்ராசாமுபஸங்க்யானம்
கீழ்த்திசை இலக்கண நூலார்களின் கருத்துப்படி ஒரு பறவையென்ற
பொருளைச் சுட்டும்போது வர்தகா ஆகும். ஆனால் வடக்குத் திசை
இலக்கண நூலார்களின் கருத்துப்படி 'வர்திகா' என்று ஆகும். வர்திகா
ப'ாகு'ரி லோகாயதஸ்ய
இங்கு 'உரை' எனப்பொருள்படும்.

வா: அஷ்டகா பித்ருதைவத்யே
பித்ருதேவதைகளின் தொடர்புள்ள ஒரு சடங்கைக் குறிக்கும்போது
'அஷ்டகா' ஆகும். ஆனால் அஷ்டகா க'ாரீ

வா: வாஸுதிகா புத்ரகா வ்ருந்தீரகாணாமுபஸங்க்யானம் ஸுதிகா,
புத்ரகா, வ்ருந்தீரக ஆகியவைகள் விருப்பாக அமைக்கப்பட்டவை, இதன்
மற்ற வடிவங்கள் ஸுதிகா, புத்ரிகா, வ்ருந்தீரிகா

7.3.46 உத்சாமாத: ஸ்தானே யகபூர்வாயா:

வடக்கத்திய இலக்கண நூலார்களின் கருத்துப்படி, பெண்பாலொட்டான
'ஆப்' (ஆ) குறிலாக்கப்பட்ட 'அ' (பார்க்க 7.4.13) வுக்கு, முன்னால் 'ய்'
அல்லது 'க்' நிற்கும்போது அந்த 'அ'வுக்கு 'இ' பதிலியாக வராது. 'உத்சாம்'

என்ற சொல், இதை விருப்பு விதியாக்குகிறது. இப்'யிகா, இப்'யகா 'பணக்கார
மாத்', 'பெண்யாணை' சடககா, சடகிகா 'பெண் குருவி' மூஷககா, மூஷகிகா:
ஆனால் அஸ்'விகா 'பெண் குதிரை'

வா: யகபூர்வாயா: த'ாத்வந்தப்ரதிஷேத': 'ய்', 'க்' ஆகியவைகள்
தாதுவின்றாக நிற்கும்போது இவ்விதிக்குத்தடையாகும். ஸுநயிகா,
ஸுஸ'யிகா, ஸுபாகிகா, ஸுஸோ'கிகா.

7.3.47 ப'ஸ்த்ரைஷாஜாக்' ஞாத்வாஸ்வா நஞ் பூர்வாணாமபி

ப'ஸ்த்ரா 'தோல் பை'. ஏஷா 'அவள்' அஜா 'ஆடு' க்'ஞா 'அறிவாளி', த்வா
'இரண்டு' ஸ்வா 'தன்' ஆகியவைகள் நஞ் ஒட்டுக்குப்பின் நிற்கும்போதும்,
அவைகளின் ஈறான 'ஆ'வுக்கு, பதிலியாக வரும் 'அ'வுக்கு, 'இ' பதிலியாக
(அச்சொற்களுக்கு பின் ஒரொட்டின் 'க்' வந்து, அவைகளோடு
பெண்பாலொட்டான 'ஆப்' இணைக்கப்பட்டால்) வராது. என்பது வடக்கத்திய
இலக்கண நூலார்களின் கருத்து.

மேற்குத்திரத்தைப்போன்று இங்கும் 'உத்சாம்' என்ற சொல், விருப்பு
விதியாகுமென்று சுட்டும்.

1. பீஸ்த்ரா + க + அப் + டாப் = பீஸ்த்ரகா அல்லது பீஸ்த்ரிக 'சிறிய தோல்
 னை' (2) ஏஷகா அல்லது ஏஷிகா (3) அஜகா அல்லது அஜிகா (4) க்ருகா
 அல்லது க்ருகிகா (5) த்வகா அல்லது த்விகா (6) த்வகா அல்லது த்விகா
 அப்ஸ்த்ரகா/அப்ஸ்த்ரிகா, அளஜகா, அல்லது அளஜிகா:

அக்ருகா/அக்ருகிகா, அஸ்வகா/அஸ்விகா

இத்தகைய மாற்றுவுடையவர்கள் ஏஷா, த்வி இரண்டுக்கும்
 காணப்பட்டாது. ஏனென்றால் 'அகச்' இணைந்த பிறகு 'நந்'
 இணைத்துத் தொகையாக்கட்டாலும் அல்லது இதற்கு மாறாக 'நந்'
 இணைந்து தொகையாக்கப்பட்டு அத்தொகையோடு 'அகச்' இணைத்தாலும்,
 அவைகளின்றுக்குப் பதிலியாக 'அ' வருவதற்கு, இத்தொகையுடன்
 வேற்றுமையுருபுகளையிணைக்க டியது இன்றியமையாதது (7.2.102), 'அ'வைப்
 பதிலியாகக் கொண்டு வந்தால்தான் பெண்பாலொட்டான் 'டாப்' வர இயலும்.
 ஆகவே இங்கு வேற்றுமையுருபு ஒரு முக்கியமான பகுதியாக அமைகிறது.
 'ஸுப்'புக்குப்பின்தான் 'டாப்' வரமுடியும் ஆகையால் அஸுட (7.3.44) என்ற
 தடையினால், 'இ' பதிலியாவதற்கு வாய்ப்பே இல்லை. ஆகையால், அளேஷகா,
 அத்வகா என்ற ஒரேயொரு வடிவங்கள்தான் (அதாவது மாற்று
 வடிவங்களில்லாமல்) எதிர்மறை இடைச்சொல்லோடு கட்டாயமாகப்பெற
 முடியும்.

7.3.48 அபீாஷிதபும்ஸ்காச் ச

மேலே கூறப்பட்ட குழுவில், ஒரு பெண்பாற் சொல்லுக்கு நேரினையா
 ஆண்பாற்சொல் காணப்பட்டாவிட்டாலும் (அபீாஷிதபும்ஸ்காத்) மேலே வறிய
 'இ' பதிலியாதல் வராது என்பது வடக்கத்திய இலக்கண நூலாரின் கருத்து.

கீட்வா + க + டாப் = கீட்வாகா அல்லது கீட்விகா 'சிறிய கட்டில்', அகீட்வகா,
 அல்லது அகீட்விகா

7.3.49 ஆதீசார்யாணாம்

மற்ற இலக்கண நூலார்களின் கருத்துப்படி (ஆசார்யாணாம்)
 பெண்பாற்சொல்லுக்கு நேரினையான ஆண்பாற் சொல் இல்லாத பெண்பாற்
 சொற்களின், 'ஆத்'துக்குப் பதிலியாக வரும் 'அ'வுக்கு மேலே கூறப்பட்ட
 குழுவில் 'ஆத்' பதிலியாக வரும் கீட்வாகா; அகீட்வாகா

7.3.50 ட்'ய் இக:

அடிச்சொல்லுக்குப்பின்னால் இணைக்கப்படும் 'ட்'வுக்கு 'இக்' பதிலியாக
 வரும்.

கீழ்க்கண்டவொட்டுக்களில் 'ட்' காணப்படும்.

ஞிட் (4.2.116) : டக் (4.4.1), டச் (4.2.80) டஞ் (5.1.18) : டன் (4.7.13) : டப் (4.3.26) :

ஷ்டச் (4.4.31) : ஷ்டன் (4.3.70) : ஷ்டல் (4.4.9)

அகஷ் + டக் ஆகஷிக (6.4.148 : 2.118) 'பகடையால் குதாடுபவன்': லாவணிக:

7.3.51 இஸுஸுத்தாந்தாத் க;

இஸ், உஸ், அல்லது 'உக்' பிரத்தியாஹாரத்தின் ஒரெழுத்து அல்லது 'த்' ஆகியவைகளையீறாகக் கொண்ட அடிச் சொல்லுக்குப்பின் இணைக்கப்படும் ட ஒட்டின் 'ட்'வுக்கு 'க்' பதிலியாக வரும்.

1. ஸர்பிஸ் - ஸார்பிஷ்க: (2) த்'னுஸ் - த்'ானஷ்க: (3) உக்-தைஸா பநைஷாத்'கர்ஷுக:; ஸ்'ரஜம்பு'க:; (4) மாத்ருகம் பைத்ருகம் (4) தாந்த ஒளத்'ஸ்வித்க:.. ஸாகுத்தக:

வா: தே'ஷ உபஸங்க்யானம்.

'தோஸ்' உக்குப்பின்னால் வரும் ஒட்டின் 'ட்'வுக்கு 'க்' பதிலியாகும் தெளஷ்க:

7.3.52 சஜோ: கு கி'ண்ணயதோ:

'க்' இத்தாகக் கொண்ட ஒட்டு அல்லது 'ண்யத்' ஆகியவைகளுக்கு முன்னால் நிற்கும் அடிச்சொல்லின் 'ச்' அல்லது 'ஜ்' என்ற எழுத்துக்கு 'கு' 'பின்னண்ணவொலி' பதிலியாகும்.

கி'தி - பாக: (< பச்), த்யாக: (< த்யஜ்), ண்யதி - பாக்யம்: வாக்யம் (<வச்)

7.3.53 ண்யங்க்வாதீ'னாம் ச

ந்யங்கு 'மான்' முதலிய சொற்களின் 'ச்' அல்லது 'ஜ்'வுக்குப் பதிலியாக 'கு' (பின்னண்ணவொலி) வரும்.

ந்யங்கு, மஸ்கு'..

7.3.54 ஹோ ஹந்தேர் ருணிந்நேஷு

'ஞ்' அல்லது 'ண்' ஐ 'இத்தாகக் கொண்ட ஒட்டு அல்லது 'ண்' (ஹன்'இன் ஈற்றயல் உயிர் கெடும்போது 6.4.98) ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'ஹன்' தாதுவின் 'ஹ்'வுக்கு 'கு' (பின்னண்ணவொலி) பதிலியாகும்.

1. ஞ் - ஹன் + க்'ஞ் : க்'ாத: (7.3.32) 'கொலை'

2. ண் - ஹன் + ண்ஷல் : க்'ாதக: (7.3.32) 'கொலையாளி'

3. ண் - ஹன் + ஸப் - (2.4.72) + ஜி² = ஹ 0 ண் - அந்தி (6.4.98) க்'னந்தி

7.3.55 அப்'யாஸாச்ச

'ஹன்' தாதுவின் 'ஹ்'க்குப் பதிலியாக 'கு' (பின்னண்ணவொலி) அதன் இரட்டித்தலுக்குப்பின்னும் (அப்'யாஸாத்) வரும்.

ஜிக்'ாம்ஸதி, ஜங்க்'ன்யதே, அஹம்ஜக்'ன

7.3.56 ஹேரசாநி

'சங்' ஒட்டைத்தவித்து மற்ற 'ஹி' தாதுவின் இரட்டித்த அசைக்குப் பதிலியாக 'கு' வரும்.

ப்ரஜிகீஷதி, ப்ரஜேகீயதே, ப்ரஜிகீய ஆனால் ப்ராஜீஹயத் 'தூ'தம் (சங்'உடன்)

7.3.57 ஸன் விடோர் ஜே:

ஜி 'வெல்' யுக்குப்பின் 'ஸன்' அல்லது 'லிட்' ஒட்டு இணைக்கும் போது அத்தாதுவின் இரட்டித்த அசைக்கு 'கு' பதிலியாக வரும் ஜிகீஷதி, ஜிகீய ஆனால் ஜேஜீயதே

7.3.58 விபாஷா சே:

'சி' திரட்டு, கூட்டு க்குப்பின் ஸன் அல்லது 'லிட்' இணைக்கும்போது அத்தாவதுவின் இரட்டித்த அசைக்குப் பதிலியாக 'கு' விருப்பாக வரும். சீகீஷதி, சிஷதி; சிசாய, சிகாய ஆனால் சேச்யதே

7.3.59 நக்வாதே:

பின்னண்ணவொலியில் தொடங்கும் (கு-ஆதே-) தாதுவின் பின்னால் 'க்' 'இத்' தாகக் கொண்டவொட்டு அல்லது 'ண்யத்' இணைக்கும்போது, அத்தாதுவினிறுதி 'ச்' அல்லது 'ஜ்' உக்குப்பதிலியாக 'கு' வராது. கூஜ் + க்'ஞ் : கூஜ், க்'ஜ், க்'ஜ்:

7.3.60 அஜி வ்ரஜ்யோஸ்'ச

'க்' வை 'இத்' தாகக் கொண்டவொட்டு அல்லது 'ண்யத்' ஆகியவைகளுக்கு முன்னால் நிற்கும் அஜ் 'சுற்று' வ்ரஜ் 'போ, செல்' ஆகியவைகளின்றான 'ஜ்' க்குப் பதிலியாக 'கு' வராது. ஸமாஜ், பரிவ்ராஜ்:

7.3.61 புஜன்யப்'ஜேள பான்யுபதாபயோ:

புஜ், ந்யப்'ஜ் என்ற சொற்கள் கை (பாண்) வலி, நோய் (உபதாப) என்ற பொருட்களில் நியாதனங்களாகும். புஜ் + க்'ஞ் (3.3.121) = புஜ்: 'குணம்' பின்னண்ணவொலி ஆகியவைகள் பதிலியாக வராதது நியாதனம்: ந்யப்'ஜ் (நி-உப்'ஜ் + க்'ஞ்) பின்னண்ணவொலியாக மாறாதது நியாதனம். வேறு பொருட்களில் போக³ 'இன்பம்'; ஸமுத்'க⁴

7.3.62 ப்ரயாஜானுயாஜேள யக்'ஞாங்கே³

ஒரு யாகத்தின் ஒரு பகுதி (யக்'ஞாங்கே) என்ற பொருளில் ப்ரயாஜ் 'யாகத்தின் முதல் பகுதி' அனுயாஜ் 'யாகத்தின் இரண்டாவது பகுதி' என்ற சொற்கள் நியாதனங்கள்.

இவைகள், 'க்'ஞ் ஒட்டிணைக்கப்பட்டு பின்னண்ணவொலி யாக மாறாமல் ஆக்கப்பட்டவை. மற்ற பொருட்களில் ப்ரயாக³, அனுயாக³ வேறு உபசர்க்கங்களுடனும் இவ்வாறே. காட்டாக உபயாஜ், உபாம்ஸயாஜ், ஸம்யாஜ், ருதுயாஜ் ஆகியவைகள் கீழ்க்கண்ட வாக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.

ஏகாத்ஸோபயாஜு: உபாம்ஸயாஜமந்தர யஜுதி, அஷ்டௌ பத்னிஸம்யாஜா ப'வந்தி, ருதுயாஷஜஸ் சரந்தி.

7.3.63 வஞ்சோர் கு'தௌ

'செல், போ' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது வஞ்ச் என்ற வினையின் 'ச்' உக்குப் பதிலியாகக் பின்னண்ணவொலி வராது. வஞ்ச் + ண்யுட் = வஞ்ச்யம், வஞ்சந்தி வணிக்; ஆனால் வங்கம் காஷ்டம் 'வளைந்த மரம்'

7.3.64 ஓக உச: கே

'உச்' உடன் 'க்' ஒட்டிணைத்து ஓக 'இருப்பிடம், வீடு' என்ற சொல் விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்டது. 'ச்' பின்னண்ணவொலியாதல் (அதாவது 'க்') 'குணம்' ஆகியவைகள் நிபாதனங்கள். ந்யோக: 'பறவை, வீடு' தி' வெளகஸ:, ஐலௌகஸ: ஆகியவைகளும் நிபாதனங்கள்.

7.3.65 ண்ய ஆவஸ்யகே

'கண்டிப்பாகச் செய்யவேண்டும்' (ஆவஸ்யகே) என்ற பொருளில், 'ண்யத்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கம் அண்ணவொலிக்குப் பின்னண்ணவொலி பதிலியாகாது. அவஸ்ய பாச்சம், அவஸ்யவாச்சம் ஆனால் பாக்யம், வாக்யம் (ஆவஸ்யகம் அல்ல)

7.3.66 யஜ யாச ருச ப்ரவச ருசஸ்ச

யஜ, யாச், ருச், ப்ரவச் ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'ண்யத்' ஒட்டிணைக்கும்போது, அச்சொற்களின் அண்ணவொலிக்கு பின்னண்ணவொலி பதிலியாக வராது. யாஜ்யம், யாச்சம், ரோச்சம், ப்ரவச்சம், அர்ச்சம்

வா: 'ண்யதி' ப்ரதிஷேதே' த்யஜேரு பஸங்க்யானம் 'ண்யத்' துக்குமுன் நிற்கும் 'த்யஜ்' என்ற தாதுவினீறான 'ஜ்' உம் பின்னண்ணவொலியாக மாற்றமடையாது. த்யாஜ்யம்.

7.3.67 வசோ அஸ'ப்த' ஸம்க்ஞாயாம்

'மொழியியலின் கலைச் சொல்' என்ற பொருளைச் சுட்டாத (அஸ'ப்த' ஸம்க்ஞாயாம்) 'வச்' இன்றான 'ச்'க்கு பின்னண்ணவொலி பதிலியாக வராது. வாச்சம் 'கூற வேண்டியது/தகுந்தது' ஆனால் வாக்யம், 'வாக்கியம்'.

7.3.68 ப்ரயோஜ்யநிபோஜ்யௌ ஸ'க்யார்தே'

ப்ரயோஜ்ய 'பயன்படுத்தத் தகுந்தது'. நியோஜ்ய "வேலையில் மர்த்தத்

தருதியுள்ள" என்ற சொற்கள் 'திறமை' (ஸக்யார்தே') என்ற பொருளைச் கட்டும்போது நியாதனங்களாகும். அதாவது 'ண்யத்' ஒட்டுக்குமுள் பின்னண்ணவொலியாக மாறவில்லை. ஆனால் பாயோக', 'பயன்படுத்தவேண்டும்' நியோக' (வேலையில்) அமர்த்த வேண்டும்"

7.3.69 பேர்யம் பீக்ஷயே

உணவு (பீக்ஷயே) என்ற பொருளில் பேர்ஜ்யம் என்ற சொல் நியாதனமாகும். அண்ணவொலி, 'ண்யத்' துக்கு முன் பின்னண்ணவொலியாக மாறாதது நியாதனம். ஆனால் பேர்க்ய 'அனுபவிக்கவேண்டியது'

7.3.70 கேர்லோபோ லேடி வா

'கு' (தா', தா') என்ற ஸம்க்ஞாவினால் குறிப்பிடப்படும் வினைகளினீறு, விருப்பாக 'லேட்' ஒட்டுக்குமுள் கெடும். துத்'ரத்தாளானி தாஸுஷே (ருக் 4.15.3) 'கொடையாளிக்கு அவன் ரத்தனங்கள் கொடுக்கட்டும்'. ஸோமா துத்' கந்தர் வாய இதன் மாற்றுவடிவம் யதுக்'னிரக்யே துத்'ாத்

7.3.71 ஒத: ஸ்யனி

'ஸ்யன்' (நிகழ்கால விகரணம்) ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'ஒ'வீற்று வினையின் ஈறு கெடும்.

ஸே - நிஸ்யதி 'சுட்'மையாக்குகிறான்'

சோ - அவச்ச்யதி 'வெட்டுகிறான்'

தேர் - அவத்யதி 'பிரிக்கிறான்'

ஸோ - அவஸ்யதி 'நிறுத்துகிறான்'

7.3.72 கஸஸ்யாசி

ஒருயிரெழுத்தில் தொடங்கும் (அசி) ஒட்டுக்கு முன் 'கஸ' (Aorist)வின் 'அ' கெடும்.

து'ஹ் + லுங் = அட் (6.4.71) + து3ஹ் + ச்வி + இட் (3.1.43) : அது'ஹ் + கஸ + இட் (3.1.45) அதுஹ - ஸ்வி + இ : அது'க்'ஸி (8.2.32) : அது'க்'ஸி (8.2.37) அது'க்ஸி (8.3.59:4.55) 'நான் பால் கறந்துவிட்டேன்' ஆனால் அது'க்ஷத்

7.3.73 லுக்' வா து'ஹ் தி'ஹ் கு'ஹாமாத்மனேபதே' தந்த்யே

து'ஹ் 'கற'. தி3ஹ் 'பக' ன் லிஹ் 'நக்கு'. கு'ஹ் 'ஒளித்துவை, மறை', ஆகியவைகளுக்குப்பின் நிற்கும் பல்லொலியில் தொடங்கும் ஆத்மனேபதவொட்டுக்களுக்குப்பின் தொடரும் 'கஸ' விருப்பாகக் கெடும்.

1. து'ஹ் + லுங் = அட் + து'ஹ் + கஸ + த : அது'க்' + ஷ + த : அது'க்ஷத்

2. அதி'த்'த்', அதி'க்ஷத்

3. அலிட்', அலிக்ஷத்

4. ந்யகூட்ட்', ந்யத'க்ஷத்

7.3.74 ஸம்மாஷ்டானாம் த்ரீக்: ஸ்ய்னி

ஸம் 'அமைதியுறு' இல் தொடங்கும் எட்டு வினைகளின் (அஷ்டானம்) உயிர்களுக்குப் பதிலியாக நெடில் அவ்வினைகளுக்குப்பின் 'ன்யன்' இணைக்கும்போது வரும்.

1. ஸம் - ஸாம்யதி, (2) தம் - தாம்யதி (3) தம் - தாம்யதி (4) ப்ரம் - ப்ராம்யதி (5) க்ஷம் - க்ஷாம்யதி (6) க்லம் - க்லாம்யதி (7) ஸ்ரம் - ஸ்ராம்யதி (8) மத் - மாத்யதி ஆனால் அஸ்யதி, ப்ரமதி

7.3.75 ஷ்டி²வுக்லகம்யாசமாம் எரி²தி

எரி² 'ஐ' 'இத்தாகக் கொண்ட ஒரு ஒட்டுக்குமுன் நிற்கும் ஷ்டி² 'தூப' க்லம் 'கனைப்பளம்', ஆ சம் 'ஹிருக்' ஆகியவைகளின் உயில் நெடிலாகும்.

1. ஷ்டி² + ஸ்யன் + திப் = ஷ்ட்யதி
2. க்லமதி (3) ஆசாமதி ஆனால் சமதி, விசாமதி

7.3.76 க்ரம; பரஸ்மைபதேஷ்

பரஸ்மைபதத்தில் 'ஸ்' 'ஐ' 'இத்தாகக் கொண்ட ஒரு ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் க்ரம் 'மிதி' த்' என்ற வினையின் உயிர் நெடிலாகும்.

க்ராமதி 'மிதிக்கிறான், நடக்கிறான்' ஆனால் ஆக்ரமதே ஆதி²த்ய: (ஆத்மனேபதம்)

7.3.77 இஷ்²கூமியமாம் ச்:

'ன்' 'ஐ' 'இத்தாகக் கொண்ட ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் இஷ்² 'விரும்பு', கம் 'போ' யம் 'தாங்கு' ஆகியவைகளினின்று எழுத்துக்கு 'ச்' பதிலியாக வரும். இஷ் + ஸ்திப் = இச்ச்²தி (6.1.73) கம் + ஸப் + திப் = கச்ச்²தி, யம் - யச்ச்²தி 'இஷ்' உ' 'ஐ' 'இத்தாகக் கொண்ட துதாதி (59) வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுவைக்கட்டும் திவாதி (19) அல்லது க்ரயாதி (53) வகுப்பைச் சேர்ந்த ஹையல். அங்கு முறையே இஷ்யதே, இஷ்யதி, இஷ்ணாதி என்றாகும்.

7.3.78 பா க்ராத் மா ஸ்தா ம்னாதாண் த்ருஸ்யந்தி ஸந்தி ஸத்

ஸதாம் பிப் ஜிக்ர தம் திஷ்ட² மன யச்ச² பஸ்யாச்ச² தெ'ள ஸீய ஸீதா; 'ஸ்' 'ஐ' 'இத்தாகக் கொண்ட வொட்டுக்களுக்கு முன் (1) பா 'குடி' (2) க்ராமாசனை பா' (3) த்மா 'ஊது' (4) ஸ்தா 'நில்' (5) ம்னா 'நினை' (6) த்ரான் 'கொடு' (7) த்ருஸ் 'பா' (8) ரு'மே' (9) ஸ்ரு 'ஒடு, பாய்' (10) ஸத்² 'விழு' (11)ஸத² 'உட்கா' ஆகியவைகளுக்கு முறையே (1) பிப் (2) ஜிக்ர (3) தம் (4) திஷ்ட² (5) மன் (6) யச்ச² (7) பஸ்ய (8) ருச்ச² (9) தெ'ள (10) ஸீய (11) ஸீத் என்பவைகள் பதிலியாக வரும்.

- (1) பிப்தி (2) ஜிக்ரதி (3) தம்மதி (4) திஷ்ட²தி (5) மனதி (6) யச்ச²தி (7) பஸ்யதி (8) ருச்ச²தி (9) தெ'ளவதி (10) ஸீயதே (11) ஸீததி

7.3.79 க்'ஞா ஜனோர் ஜா

'ஸ்'ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட வொட்டுக்களுக்குமுன் நிற்கும் க்'ஞா 'அறிந்துகொள்' ஜன் 'பிற' என்ற வினைகளுக்கு 'ஜா' பதிலியாகும்.

க்'ஞா - ஜானாதி : ஜன் - ஜாயதே

7.3.80 ப்வாத்'நாம் ஓற்றஸ்வ

'ஸ்'ஐ 'இத்'தாக வொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் பூ 'புனிதமாக்கு' முதலியவைகளின் உயிர் குறிலாகும். இத்தாதுக்கள் தாதுபாடத்தில் 9.12-32 வரை கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பூத் - புனாதி, லூத் - லுனாதி (ஸன்' விகரணத்துடன்)

7.3.81 மீனாதேர் நிக்'மே

வேதமொழியில் (நிக்'மே) மீஞ் 'காயப்படுத்து, ஆழி' ஆகியவைகளுக்குப் பின் 'ஸ்'ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட ஒட்டு இணைக்கம்போது, அத்தாதுவின் உயிர் குறிலாகும்.

ப்ரமினாதி வ்ரதானி

ஆனாஸ் ப்ரமினாதி (பேச்சு மொழியில்)

7.3.82 மிதேர் கு'ண:

'ஸ்'ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் மித்'

"உணர்ச்சியார்வமிக்க, எண்ணெய்ப்பிக்குடைய" என்ற வினையின் உயிருக்கு (இ) 'குணம்' பதிலியாகும்.

மேத்யதி

7.3.83 ஜுஸி ச

'ஜுஸ்' (லங்) ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'இக்' பிரத்தியாஹாரத்தில் (இ,ஈ,உ,ஊ,ரு,்ரு,ல்) ஒருயிரெழுத்தையிறாகக் கொண்ட வினைகளின் அவ்வீற்றுக்கும் 'குணம்' பதிலியாக வரும்.

அபி'ப'ய: (<பீ') அபி'ப'ரு: (<ப்'ரு), அஜு'ஹவ: (<ஹ), அஜாக்'ரு: (<ஜாக்'ரு)

7.3.84 ஸார்வர்த்த' தாதுக யோ:

'இக்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரெழுத்தை யிறாகக் கொண்ட வினைகளுக்குப்பின் ஸார்வதாதுக ஆர்த்த'த'ாதுக வொட்டுக்களினையும்போது, அவ்வீறுகளுக்குப் பதிலியாக 'குணம்' வரும். ஸார்வதாதுக:- ஜி + ஸப் + திப் = ஜே-அ-தி = ஜயதி (6.1.78) 'அவன் வெல்கிறான்': ந் + ஸப் + திப் = நயதி 'அவன் வழிகாட்டுகிறான்' ப'வதி (<பூ')

ஆர்த்த'த'ாதுக:- கர்தும் (க்ரு)

7.3.85 ஜாக்ரோ அவிசிண்ணல்வித்ஸு

வி, சின், ணல், 'ங்'ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட ஒட்டுக்கள் ஆகியவைகளைத் தவிர்த்து மற்ற ஸார்வதாதுக ஆர்த்த'த'ாதுக, வொட்டுக்களுக்கு முன்னால் நிற்கும் ஜாக்ரு 'விழி' என்ற வினையின் இறுதியுயிருக்குப் பதிலியாக 'குணம்' வரும்.

ஜாக்ரயதி 'எழுப்புகிறான்' (இயக்குவினை) (ஜாக்ரு ணிச்) ஜாக்ரக (ண்வுல்); ஸாது'ஜாகர், ஜாக்ரம் ஜாக்ரம் (ணவுல்), ஜாக்ர: (கீஞ்), ஜாக்ரித: (க்த); ஜாக்ரிதவான் (க்தவது) ஜாக்ரு + வி = ஜாக்ருவி: சின் - அஜாக்ரி: நித் - ஜாக்ருத: ணல் - ஜஜாகார

7.3.86 புகந்த லகூபத்'ஸ்ய ச

'பு'க் இறுதியில் நிற்கும் வினையடிகள், 'லகு' 'இக்'ஐ ஈற்றயலாக நிற்கும் வினைகள் ஆகியவைகளுக்குப்பின் ஸார்வத'ாதுக, ஆர்த்த'த'ாதுக வொட்டுக்களினைக்கும்போதும், அவ்வினைகளினீற்றயலுக்குப் பதிலியாக 'குணம்' வரும்.

புகந்த - ஹ்ரேபயதி ('ஹ்ரீ': க்னோபயந்தி (க்னு) லகூபத்' பே'த'னம் (பி'த்'), சே'த'னம் ('சீ'த்'))

7.3.87 நாப்'யஸ்தஸ்யாசி பிதி ஸார்வத'ாதுகே

'ப்'ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட (பிதி) ஒருயிரெழுத்தில் தொடங்கும் (அசி), ஸார்வத'ாதுக வொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் இரட்டிக்கப்பட்ட வினையடியின் 'இக்' பிரத்யயஹாரத்தைக் சேர்ந்த ஈற்றயலாக நிற்கும் 'லகு' உயிருக்கு 'குணம்' பதிலியாக வராது.

நேநக்தி ('அசி' அல்ல)

வா: ப'ஹுலம் ச'ந்த'ஸீதி வக்தவ்யம்

வேதமொழியில் பலவகையில் இவ்வாறாகும்.

ஜுஜோஷத் ('ஜுஸ்' தாதுவின்)

7.3.88 பூ'ஸுவோஸ் திநி

(ஸார்வதாதுக வொட்டுக்கள்) 'திங்' (மூவிடப்பெயரொட்டுகள்) உக்குமுன் நிற்கும் பூ' ஆகு, ஸு'பெறு (குழந்தை), ஆகியவைகளின் 'இ'க்'உயிருக்கு 'குணம்' பதிலியாகாது.

பூ' + லுங் = பூ' + ச்வி (3.1.43) = பூ' + ஸிச் (3.1.44) = பூ' + 0 + த் (2.4.77) = அட் + பூ'த் (6.4.71) = அபூ'த் அபூ', அபூ'வம் ஸு + லோட் + ஸு + (ஸப் 0) + இ (2.4.72) = ஸு + அட் + ஐ (3.4.92.93) = ஸு + ஐ 6.1.88) = ஸுவை (6.4.77), ஸுவாவஹை, ஸுவாமஹை

7.3.89 உதோ வ்ருத்திர்'லுகி ஹலி

'ப்'ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட ஒரு மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் ஸார்வதாதுக

ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் விகரணம் கெட்டு (ஹுகி) நிற்கும் 'உ' வீற்றுத் தாதுவின் இறுதியிருக்கு 'விருத்தி' பதிலியாகம். யு + 0 + திப் : யௌதி 'கலக்கிறான்', நௌதி (<நு): ஸ்தௌதி (<ஸ்து) ஆனால் ஸுநோதி (ஹுக் அல்ல) ஏதி (இ + 0 + திப்)

7.3.90 ஊர்னோதேர் விபர்ஷா

'ப்'ஹ 'இத்'தாகக் கொண்ட ஒரு மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் ஸார்வதாதுகவொட்டுக்கு முன் நிற்கும் ஊர்னூ 'மூடு' என்ற தாதுவின் இறுதி 'உ'க்கு 'விருத்தி' விருப்பாக பதிலியாகும்.

ப்ர + ஊர்ஸ + 0 + திப் : ப்ரோர்னோதி, அல்லது ப்ரோர்னோதி

7.3.91 கு'யோ அப்ருக்தே

'ப்'ஹ 'இத்'தாகக் கொண்ட ஒரேயொரு மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் ஸார்வதாதுகவொட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'ஊர்னூ' என்ற வினையினீறான 'உ'க்கு குணம் பதிலியாக வரும்.

ப்ரோர்னோத்

7.3.92 த்ருணஹ இம்

ப்ஹ இத்தாகக் கொண்ட மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் ஸார்வதாதுகவொட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'த்ருஹ்' நகக்கு' என்ற வினையின் இறுதியிருக்குப்பின் 'இம்' இணைக்கப்படும். த்ருணேடி* (8.3.13) அத்ருணேட்

7.3.93 ப்'ரு'வ ஈட்

'ப்'ஹ 'இத்'தாகக் கொண்ட மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும்

ஸார்வதாதுகவொட்டுக்கு முன் நிற்கும் ப்'ரு 'கூறு, பேசு' என்ற வினையின் பின்னால் 'ஈட்' (ஆகமம்) வரும்.

ப்ரவீதி, ப்ரவீஷி, ப்ரவீமி, அப்ரவீத் ஆனால் ப்ரவாணி (உயிரெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுடன்) ப்ருத: (பித்' ஒட்டல்ல)

7.3.94 யநோ வா

'ப்'ஹ 'இத்'தாகக் கொண்ட மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் ஸார்வதாதுகவொட்டுக்கு முன் நிற்கும் ('யங்' infersive foequefation) ஒட்டோடுவரும் வினையோடு 'ஈட்' விருப்பாக ஆகமம் ஆகும்.

ஸாகுனிகோ லாலப்தி, து'ந்நு'பி: வாவதீ'தி லாவப்பதே ப்'வர்தி, வர்வர்தி

7.3.95 துரஸ்து ஸம்மயம் ; ஸார்வதாதுகே

து 'பலம்பெறு', ரு 'அழு', ஸ்து 'புகழ்' ஸம் 'அமைதியுறு', அம் 'போ' ஆகிய வினைகளுடன், மேறெழுத்தில் தொடங்கும் ஸார்வதாதுகவொட்டுக்கள் இணைக்கும்போது, அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் 'ஈட்' (ஆகமம்) விருப்பாக

இணைக்கப்படும். ஸார்வதாதுக என்ற ரெசல் 87இலிருந்து அகுவிருத்திளாகிக் கொண்டிருந்த போதிலும் மறுபடியும் இங்கு இதைப் பயன்படுத்தியிருப்பது, 'பித்' இங்கு அனுவிருத்தியாவதைத் தடை செய்வதற்காக

1. உத்தௌதி (ஹ் + து + 0 திப்) அல்லது உத்தவீதி
2. உபரௌதி, உபரவீதி
3. உபஸ்தௌதி, உபஸ்தவீதி (4) ஸாம்யத்⁴வம்.
- ஸம்யத்⁵வம் (5) அப்யமதி, அப்யமீதி

7.3.96 அஸ்தி ஸிசோ: அப்ருக்கே

அஸ்'இரு', 'ஸிச்' ஒட்டு ஆகியவைகளுக்குப்பின் ஒரேயொரு மெய்யெழுத்தைக் கொண்ட (அப்ருக்கே) ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்கு முன் 'ஸட்' (ஆகமம்) ஆகும்.

1. அஸ் + ஸங் = அட் + அஸ் + 0 + த் (3.4.110 : 8.4.72) = ஆஸீத் (8.3.15).
2. க்ரு + ஸங் = க்ரு + ஸிச் + த் (3.4.100) = அட் + கார் ஷ்-ஈத் (2.1; 6 .4.71 ; 8.3.59) = அகார்ஷீத் ஆனால் அஸ்தி, அகார்ஷம் (அப்ருக்தம் அல்ல)

7.3.97 ப'ஹுலம் ச'ந்த'ஸி

வேத மொழியில், அஸ், ஸிச் ஒட்டோடு வரும் வினைகளுக்குப் பின் ஒரேயொரு மெய்யெழுத்தைக் கொண்ட ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்கு முன் 'ஸட்' பலவகையில் இணைக்கப்படும். ஆப: ஏவேதீம் ஸலிலம் ஸர்வமா: இங்கு, 'ஆஸீத்' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலியாக 'ஆ:' பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அஹரேவாஸீத் ந ராத்ரி: இங்கு 'ஆஸீத்' பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது ஸிச் - கோபி': அக்ஷா:, ப்ரத்யஞ்சம் அத்ஸா:, அக்ஷா:, அத்ஸா என்பவைகள் 'ஸட்' இணைக்கப்படாத 'ஸிச்' (Aorist) அக்ஷஜா: (<க்ரு)

7.3.98 ருத்³ஸ' ச பஞ்சப்4ய:

ருத்³ 'அழு'வில் தொடங்கும் ஐந்து வினைகளுக்குப்பின் ஒரேயொரு மெய்யெழுத்தைக் கொண்ட ஸார்வதாதுக வொட்டு இணைக்கும் போது, அவ்வொட்டுக்கு முன் 'ஸட்' இணைக்கப்படும்.

- 1) அரோதீத், அரோதீ: (2) அஸ்வபீத், அஸ்வபீ: (3) அஸ்வஸீத், அஸ்வஸீ: (4) ப்ராணீத், ப்ராணீ: (5) அஜக்ஷீத், அஜக்ஷீ:

7.3.99 அட் கார்க்ய காலவயோ:

மேலே குறிப்பிட்ட குழுவில் 'ருத்³' முதலிய ஐந்து வினைகளோடு 'அட்' ஆகமம் வரும் என்பது கார்க்யா, காலவர் ஆகியவர்களின் கருத்து.

- 1) அரோதீத், அரோதீ: (2) அஸ்வபத்: அஸ்வப: (3) அஸ்வஸத், அஸ்வஸ: (4) ப்ராணத், ப்ராண: (5) அஜக்ஷத், அஜக்ஷ:

7.3.100 அத்: ஸர்வேஷாம்

அத் 'உண்' என்ற வினைக்குப்பின் ஒரேயொரு மெய்யெழுத்தைக் கொண்ட ஸார்வதாதுக ஒட்டு இணைக்கப்படும்போது 'அட்' ஆகமம் வருமென்பது எல்லா இலக்கண நூலார்களின் கருத்து.

(ஸர்வேஷாம்) ஆத்³த், ஆத:

7.3.101 அதோ த்³ர்கோ யவி

'யவ்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த (அரையுயிர்கள், மூக்கொலி, ப⁴) ஒரெழுத்தில் தொடங்கும் ஸார்வதா⁴துக வொட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'அ' வற்று வினைகளினீறு நெடிலாகும் (த்³ர்கோ) அதாவது 'ஆ'வாகும். பச் + ஸப் + மி, = பசாமி, பசாவ: பசாம: ஏத⁴ா வஹே, ஏத⁴ா மஹே. ஆனால் சினுவ:, சினும: ('அத்' அல்ல)

7.3.102 ஸுபி ச

'யவ்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தை முதலில் கொண்ட வேற்றுமையுருபுகளுக்கு முன் (ஸுபி) நிற்கும் பெயரடிச் சொல்லினீறான 'அ'வும் ஆவாகும்.

வ்ருக்ஷ + வே = வ்ருக்ஷ + ய = வ்ருக்ஷாய வ்ருக்ஷாப்⁴யாம், ஆனால் அக்³னிப்⁴யாம் (இயற்றுச் சொல்) வ்ருக்ஷஸ்ய

7.3.103 ப்⁴ஹுவசனே ஜ்³ல்யேத்

'ஜ்³ல்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தில் தொடங்கும் வேற்றுமையுருபுகளுக்கு முன் நிற்கும் 'அ' வற்று பெயரடிச் சொல்லினீறு, பன்மையில் ஏ யாகும்.

வ்ருக்ஷேப்⁴ய: (வ்ருக்ஷ + ப்⁴யஸ்) ஆனால் வ்ருக்ஷாப்⁴யாம் (பன்மையல்ல)

7.3.104 ஒஸி ச

'ஒஸ்' (ஆறு, ஏழாம் வேற்றுமையிருமை) உக்கு முன் நிற்கும் 'அ'வற்று பெயரடிச் சொல்லின்றிக்கும் 'ஏ' பதிலியாகும்.

வ்ருக்ஷ + ஒஸ் = வ்ருக்ஷே + ஒஸ் = வ்ருக்ஷயோ:

7.3.105 ஆகு சாப:

'ஆப்' (சாப், டாப், ட3ாப்) என்ற பெண்பாலொட்டில் முடியும் பெயர்ச் சொற்களுக்குப்பின் 'ஆங்' (3ஆம் வேற்றுமை பொருமை) ஒஸ் ஆகியவைகள் இணைக்கும்போது அப்பெயர்ச்சொற்களின்றான ஆ வுக்கு ஏ பதிலியாக வரும்.

மாலா + ஆங்/ஒஸ் = மாலே/ஒஸ் = மாலய் + ஆ = மாலயா, மாலயோ:

பாணினிக்குக் காலத்தால் முற்பட்ட இலக்கண நூலார்கள், பாணினியின் 'டா'வை 'ஆங்' என்ற கலைச் சொல்லால் குறிப்பிடுவார்கள்.

7.3.106 ஸம்புத்³தெ⁴ள⁵ச

'ஆப்' ஈற்றுப் பெயர்ச் சொல்லுக்குப் பின் விளிவேற்றுமையொருமையுருபை (ஸம்புத்³தெ⁴ள⁵) மிணைக்கும்போதும் அதனீறுக்கு 'ஏ' பதிலியாகும்.

மாவா + ஸு (விளி) = மாவே + 0 (6.1.69)

7.3.107 அம்பா¹த²நத³யோர் ஹ்ரஹ்வ:

அம்பா¹, 'தாய்' என்ற பொருளைச் கட்டும் சொற்கள், 'நதீ' என்ற ஸமக்ஞாவினால் கட்டப்படும் சொற்கள் ஆகியவையெனோடு விளி வேற்றுமையொருமை யுருபையிணைக்கும்போது அச்சொற்களினீறு குறிலாகும்.

அம்பா¹ + ஸு = அம்ப¹ + 0; நதீ + ஸு = நதி + 0; வது⁴

வா: ட³லகவதீனாம் ப்ரதிஷேதோ⁴ வக்தவ்யம்:

'தாய்' என்ற பொருளைச் கட்டும் சொற்கள் 'ட', 'ல', 'க'வோட (ஆனால் கட்டு மெய்யாகாமல்) வந்து அன்புடன் அழைத்தல் என்ற பொருளில் வரும்போது இவ்விதி செயற்படாது. அம்பா¹டே³, அம்பா¹லே, அம்பி³கே

வா: ச²ந்தஸி வேதி வக்தவ்யம்

வேதமொழியில் இது விருப்பாகும்.

அம்பா¹டே³ / அம்பா¹ட³ / அம்பா¹லே / அம்பால; அம்பி³கே / அம்பி³க

வா: தலோ ஹ்ரஸ்வோ வாநி ஸம்புத்³ த⁴யோரிதி வக்தவ்யம்

'தல்' ஒட்டிணைத்து ஆக்கப்பட்ட பெண்பாற் சொல்லுக்குப்பின் நி, ஸம்புத்³தி⁴ 7, 8 ஆம் வேற்றுமையொருமையுருபுகள் இணைக்கும் போது அச்சொற்களினீறு விருப்பாக குறிலாகும். இது வேதமொழியில் மாத்திரம் காணப்படும். தே³வதே ப¹க்தி: தேவதாயாம் பக்தி: தேவத, தேவதே

வா: மாத்ருணாம் மாத்ரச் புத்ரார்த்³மர்ஹதே 'அத்தகைய தாய்க்குத் தகுந்த யகன்' (புத்ரார்த்³மர்ஹதே) என்ற பொருளில் 'மாத்ரு' (என்ற சொல்வையிறுதியுறுப்பினராகக் கொண்ட பஹுவீஹித் தொகையில்) வுக்கு 'மாத்ரச்' என்ற சொல் பதிலியாக 'வம்புத்தி'யில் வரும். க3ராக்3யாத;

7.3.108 ஹ்ரஸ்வஸ்ய குண:

விளிவேற்றுமையொருமையில் (ஸம்புத்³தெ⁴ள⁵) பெயர்ச்சொல்லின் ஈறாகவஸையும் குறிலுக்கு (இக்) குணம் பதிலியாகும் அக்ளே, வாயோ

7.3.109 ஜஸி ச

'இக்' ஈற்றுச் சொற்களோடு 'ஜஸ்' (வேற்றுமையுருபு) இணைக்கும்போதும், அவ்விற்றுக்குக் 'குணம்' பதிலியாகும். ஹரி + ஜஸ் = ஹரே + அஸ் = ஹரய:, வாயவ:, பிதர; (6.1.78; 8.2.66; 3.15)

வா: ஐஸாதி¹ஷு ச²ந்த³ஸி வா வசனம் ப்ராக்னோள சங்யுபத⁴ாயா ஹ்ரஸ்வ இத்யேதஸ்மாத் இந்தப்பாதத்தினிறுதி வரையில் காணப்படும் விதிகள் யாவும், வேதமொழியில் விருப்பாகப் பயன்படுத்தப்படும். அம்பே³, அம்பு², தர்வீ, தர்வி, ஸ்தக்ரதவ், ஸ்தக்ரதவ், பஸ்வே, பஸவே

7.3.110 ருதோ நி ஸர்வநாமஸ்தாயோ;

'ரு' வீற்றுச் சொற்களோடு நி (7ஆம் வேற்றுமையொருமை), ஸர்வநாமஸ்தானமெனப்படும் வேற்றுமையுருபுகள் ஆகியவைகளை இணைக்கும்போது அவ்வீறு 'குணம்' ஆகும்.

மாதரி (மாத்ரு + நி); பிதரி; மாதரௌ (மாத்ரு + ஓள) மாதரம் (மாத்ரு + அம்) : மாதர : (மாத்ரு + ஐஸ்)

7.3.111 கே⁴; நிதி

'கி⁴' என்ற ஸம்க்ஞாவினால் சுட்டப்படும் பெயரடிகளுக்குப்பின் 'ங்'ஐ இத் தாகக் கொண்ட வேற்றுமையுருபுகள் 4, 5, 6ஆம் வேற்றுமையொருமை இணைக்கும்போது அவைகளினீற்றுக் 'குணம்' பதிலியாகும்.

அக்ளயே, அக்ளே, வாயவே, வாயோ:

7.3.112 ஆண் நதீயா;

'நதீ' என்ற ஸம்க்ஞாவினால் சுட்டப்படும் சொற்களுக்குப்பின் மேலே கூறிய வேற்றுமையுருபுகள் (நித்) இணைக்கும்போது அவைகளுக்குப்பின் 'ஆட்' ஆகமம் ஆகும்.

நதீ + வே = நதீ + ஆட் = ஏ = நத்யை, நதீயா;

நதீயாம: வத்¹வௌ, வத்¹வா:, வத்¹வாம்.

7.3.113 யாட்ாய;

'ஆப்' (சாப், டாப், ட3ாப்) இணைத்து ஆக்கப்பட்ட பெண்பாற்சொற்களோடு 'ங்'ஐ 'இத்' தாகக் கொண்ட வேற்றுமையுருபுகள் இணைக்கும்போது அவ்வேற்றுமையுருபுகளுக்கு முன் 'யாட்' (ஆகமம்) வரும்.

மாலா + நே = மாலா + யாட் + ஏ = மாலாயை,

மாலாயா:, மாலாயாம்

7.3.114 ஸர்வநாமன: ஸ்யாட்¹ரஸ்வஸ்² ச

'ஆப்' இல் முடியும் மாற்றுப் பெயர்களோடு (பெண்பால்) (ஸர்வநாமன:) 'ங்'ஐ 'இத்' தாகக் கொண்ட வேற்றுமையுருபுகளை இணைக்கும்போது அவ்வுருபுகளுக்கு முன்னால் 'ஸ்யாட்' ஆகமம் ஆகும். அம்மாற்றுப் பெயர்களினீறு குறிலாகவும் ஆகும். ஸர்வஸ்யை, ஸர்வஸ்யா:, ஸர்வஸ்யாம் (ஸர்வா), விஸ்வஸ்யை, விஸ்வஸ்யா:, விஸ்வஸ்யாம்

7.3.115 விபீஷா த்³வித்யா த்ருதீயாபீயாம்

த்³விதீயா, த்ருதீயா என்ற சொற்களுக்குப்பின் மேலே கூறிய வேற்றுமையுருபுகளையிணைக்கும்போது ட்³ஆட்³ விருப்பாக இணைக்கப்படும். ஆயினும் அச்சொற்களினீறு குறிலாகும். த்³விதீயஸ்யை, த்³விதீயாயை; த்ருதீயஸ்யை, த்ருதீயாயை

7.3.116 ஸேராம் நத்³யாம் நீப்³ய;

‘நத்’ எனப்படும் சொற்கள் ‘ஆப்’ இணைத்தாக்கப்பட்ட பெண்பாற்சொற்கள் ‘ந்’ தலைவன் ஆகியவைகளோடு ‘நி’ (7 ஆம்வேற்றுமையொருமை) இணைக்கும்போது அவ்வுருப்புக்கு ‘ஆம்’ பதிலியாக வரும்.

வதூ⁴ + நி = வதூ⁴ + ஆம் = வதூ⁴ + ஆட் + ஆம் = வத்⁴ வாம், நத்³யாம்;
ஸேனானீ + நி = ஸேனானீ + ஆம் = ஸேனான்யாம்

7.3.117 இது³த்³யாம்

இத் (இ), உத் (உ) வீற்று ‘நத்’ச் எனப்படும் சொற்களோடு ‘நி’ இணைக்கும்போது அவ்வேற்றுமையுருப்புக்கு ‘ஆம்’ பதிலியாக வரும்.

க்ருத்யாம் (க்ருதி + நி = க்ருதி = ஆம்)
தே⁴ன்வாம் (தே⁴னு + நி = தே⁴னு + ஆம்)

7.3.118 ஓளத்

‘இத்’ அல்லது ‘உத்’ ஈற்றுச் சொற்களுக்குப்பின்னால் இணைக்கப்படும் ‘நி’க்கு ‘ஓள’ (ஓளத்) பதிலியாகும்.

ஸகி² + நி = ஸகி² + ஓள = ஸக்²யௌ இவைகள் ‘நத்’ அல்லது ‘கி⁴’ என்ற ஸம்க்³ஞாவினால் கட்டப்பட்டவையல்ல.

7.3.119 அச் ச கே⁴:

‘இ’ அல்லது ‘உ’ வீற்று ‘கி⁴’ எனப்படும் சொற்களுக்குப் பின் ‘நி’ இணைக்கும்போது. இவ்வுருப்புக்கு ‘ஓள’ பதிலியாகும். அப்பெயர்ச்சொற்களினீற்றுக்குப் பதிலியாக ‘அ’ வரும்.

அக்³னௌ (அக்³னி + நி = அக்³னி + ஓள = அக்³ன ஓள) வாயென

7.3.120 ஆனோ நா அஸ்த்ரியாம்

பெண்பாலைச் கட்டாத ‘கி⁴’ எனப்படும் சொற்களின் பின்னால் இணைக்கப்படும். ‘ஆ’ (3 ஆம்வேற்றுமையொருமை) வுக்கு ‘நா’ பதிலியாகும்.

அக்³னனா (அக்³னி + ஆங் = அக்³னி + நா)

வாயுனா; வாரிணா, மது⁴னா

ஆனால் மத்யா (பெண்பாற்சொல்)

7.4.1

னௌ சங்யுபதீயா: ஹ்ரஸ்வ:

இயக்குவினையடிச் சொல்லினீற்றயலாக நிற்கும் (உபதீயா:; னௌ)

உயிருக்குப்பின் 'சங்' ஒட்டு வரும்போது அவ்ஷயிர் குறிலாகும்.

சங் (Aorist Marker)

க்ரு + ணிச் + சங் + த் (3.1.48) : காரி + சங் + த் (2.115) : கார் + ஓ + சங் + த் (6.4.51) : கார் + சங் + த் : ககரத் (6.1.11) : சகரத் (4.6.2) : சீகரத் (4.93-4) + அட் ச் - கரத் (6.4.71) : அசீகரத் : அஜீஹரத்.

வா: உபத⁴ஹ்ரஸ்வே ணேணியுபஸமக்²யானம் 'சங்' ஒட்டு வரும் இயக்குவினையின் இயக்குவினை (இரு இயக்கு வினைகள்) யிலும் ஈற்றையல் உயிர் குறிலாகும்.

அவீவத³த் (<வத்³) வீணாம் பரிவாத³கேன

7.4.2

நாக்³லோமி ஸாஸ்வரு³திதாம்

'ணிச்' ஒட்டு (இயக்குவினையொட்டு) இணைக்கப்படும்போது இறுதியுயிர் கெடும் நாம த⁴ரூது (elenovative) ஸாஸ் 'கற்பி, கட்டளையிடு, 'ரு'வை 'இத்'தாகக் கொண்டதாக தாது பாடத்தில் முதல் முதலில் கொடுக்கப்பட்ட தாதுக்கள் ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'சங்' ஒட்டோடு கூடிய 'ணிச்' ஒட்டு வரும்போது, அவ்வினையடிகளின் ஈற்றையல் குறிலாகாது ராஜானம் அதிக்ராந்தவான் அதி + ராஜ் 00 + ணிச் + சங் + த் (6.4.144) = அத்யராஜத் அவன் அரசனை தோற்கடித்து விட்டான்'; ஸாஸ் + ணிச் + சங் + த் = அஸ'ஸாஸத்; ப³ாத்³ரு - ணிச் + சங் + த் : அப³ாப³த³த் அவன் கொடுமைப்படுத்தினான்'

7.4.3

ப்³ரா ஜப³ாஸ ப³ாஷ தே³ப் ஜீவமீல பீட்³ாமன்யதரஸ்யாம் ப்³ராஜ் 'ஒளி வீச', ப³ாஸ் 'ஒளிவீச', ப³ாஷ 'பேச', தீப் 'ஒளிவீச'. ஜீவ் 'உயிரோடிரு', மீல் 'கண்ணைமுட்டு'. பீட்³ 'துன்புறுத்து' ஆகியவைகளுக்குப் பின் 'சங்' ஒட்டு 'ணிச்' ஒட்டு சேர்ந்து வரும்போது, அவ்வினைகளினீற்றையல் உயிர் விருப்பாக (அன்யதரஸ்யாம்) குறிலாகும்.

1) ப்³ராஜ் - அபி³ப்³ராஜத், அப³ப்³ராஜத் (2) ப³ாஸ் அப³ப்³ாஸத், அபி³ப்³ாஸத் (3) ப³ாஷ-அப³-ப³ாஷத், அபி³ப்³ாஷத் (4) தீப் அதி³தீப், அதி³தீப் (4)ஜீப் - அஜிஜிவத், அஜீவத், (5) மீல்ஜிஅமிமீலத் அமிமீலத் (6) பீட்³ - அபி³பீட்³த், அபீபிடத் ஈற்றையலுயிர் குறிலாகும்போது, இரட்டித்த அசையில் குறில் நெடிலாகும் (7.4.94)

வா: காண்யாதீ³னாம் வேதி வக்தவ்யம்

'காணி' முதலியவைகளையும் இவைகளுடன் சேர்த்துக் கூறவேண்டும்.

காணி - அசகாணத், அசீகணத்;

வாணி - அவவாணத், அவீவணத்

ராணி - அராணத், அரீரணத்

ஹேடி - அஜீஹிடத், அஜிஹேடத்

லோமி - அலுலோபத், அலாலுபத்

7.4.4 லோப: பிபு²தேர்ச்சாப்யாஸஸ்ய

பா'குடி' என்ற வினைக்குப்பின் 'ணிச்' ஒடு 'சங்' வரும்போது அவ்வினையினிற்றுதியுயிர் கெடும். இரட்டிக்கப்பட்ட அசையிறுயிருக்கு 'ஈ' பதிலியாகும். பா + ணிச் + சங் + த் : பாய் - இ சங் + த் (7.3.37) : பாயி + சங் + த் = பிப்ய் 0 - அ - த் : அப்யத்

7.4.5 திஷ்ட²தேரித்

ஸ்த்²ா 'இரு, நில்'வுக்கப்பின் 'ணிச்' உம் 'சங்' உம் வரும் போது, அவ்வினையினிற்றயலுக்கு 'இத்' பதிலியாக வரும்.
ஸ்த்²ா + ணிச் + சங் + த் = அத்² - ப் - இ + சங் + த் = அத்²ா + 0 + சங் + த் (6.4.51) = அதிஷ்ட²பத்

7.4.6 ஜிக்ரதேர் வா

க்²ரா 'வாசனை, பார்' என்ற தாதுவோடு 'ணிச்' ஒடு 'சங்' ஒட்டு இணைக்கும்போது அவ்வினையின் ஈற்றயலுயிருக்கு 'ஈ' விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.
அஜிக்²ரிபத் அல்லது அஜிக்²ரபத்

7.4.7 உர்ருத்

இரட்டிக்கப்பட்ட (சங்) இயக்குவினையின் ஈற்றயலாக நிற்கும் 'ரு' (குறிலும், நெடிலும்) உக்கு குறில் 'ரு' விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.
இது இர் (7.1.101), ஆர் (7.3.86), ஆர் (7.2.114) வருவதைத் தடை செய்கிறது.
அசிகீர்தத் (அ) அசீக்ருதத்;
அவவர்தத் (அ) அவ்வருதத்;
அமமார்ஜத் (அ) அமீம்ருஜத்

7.4.8 நித்யம் ச்நத்²ஸி

வேதமொழியில் 'ணிச்' உடன் வரும் 'சங்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் வினையினிற்றயலான 'ரு' உக்கு (குறிலும், நெடிலும்) குறில் கட்டாயமாகப் பதிலியாக வரும்.
அவ்வருத²த் புரோடாஸேன

7.4.9 த்யதேர் திகி² விடி

தே² (ங்) காப்பாற்று (1.1011) என்ற தானுவக்குப்பின் 'லிட்' ஒட்டு இணைக்கும்போது, அவ்வினைக்கு 'திகி²' பதிலியாக வரும்.
அவதி²க்²யே, அவதி²க்²யாதே, அவதி²க்²யிரே த்ய தானே (1.510) என்ற தாதுவை இங்கு குறிக்கவில்லை. இந்த தாது 'ஆம்' ஆகமத்துடன் வருமென்று கு.3.1.37 விதிக்கிறது. 'திகி²' பதிலியாக வருவதால் இங்கு இரட்டித்தல் நிகழாது.

7.4.10

ருதஸ்' ச ஸம்யோகாதேர் குண:

கூட்டுமெய்யை முதலில் கொண்டதாகவும் (ஸம் யோகா தேர்), 'ருத்' (ரு) ஐ யிறுதியில் கொண்டதாகவுமுள்ள தாதுவுக்குப் பின் 'லிட்' ஒட்டிணைக்கும்போது, அஸ்வினையினிறுதியுமிருக்கு 'குணம்' பதிலியாகும்.

ஸ்த்ரு - ஸஸ்வரது; ஸஸ்வரு:

த்'வ்ரு - த்'த்'வரது; த்'த்'வரு;

ஸம்ரு - ஸஸ்வரது; ஸம்ரு:

வா: ஸம்யோகாதேர் குணவிதாளே

ஸம்யோக உபதா'க்'ரஹணம் க்ருஞர்த்'ம் கர்தவ்யம் கூட்டுமெய்க் ள் ஈற்றயலில் நின்றாலும் (முதலில் வரவிட்டாலும்) 'க்ருஞ்' உக்கா க 'குணம்' பதிலியாகும் என்று கூறவேண்டும்.

ஸஞ்சஸ்கரது; ஸஞ்சஸ்கரு; ; க்ரு + லிட் = சக்ரு + அதுஸ், ஸம்சக்ரு அது; ஸம்ச-ஸ்-க்ரு (6.1.136, 137) ஸம்சஸ்க்ரு + அது ஸஞ்சஸ்கரது.

7.4.11

ருச்சு'த்ம்ருதாம்

ருச்சு' 'போ' (6.15), ரு (1.183) 'போ' 'ரு' (நெடில்) வீற்று வினைகள் ஆகியவைகளோடு 'லிட்' இணைக்கம் போது இவ்வினைகளினுயிருக்கு 'குணம்' பதிலியாக வரும்.

ருச்சு' - ஆளர்ச்சு', ஆளர்ச்சு'து; ஆளர்ச்சு'.

ரு - ஆரது; ஆரு:

ருகாராந்த; நிகரது;

நிகரு;

நிஜக'ரது;

நிஜக'ரு;

7.4.12

ஸ்ரு'த்'ரு ப்ராம் ஹ்ரஸ்வோ வா

ஸ்ரு' 'காயப்படுத்து' (9.18), த்'ரு 'உடை', (9.23) ப்ரு 'காப்பாற்று, நிரப்பு' (9.19)

ஆகியவைகளோடு 'லிட்' ஒட்டிணைக்கும் போது,

அஸ்வினைகளினிறுதியுயிர்களுக்குப் பதிலியாக குறில் விருப்பாக வரும்.

மேலே கூறப்பட்ட விதியின் விருப்பு விதி இது.

விஸ்ஸரது;

விஸ்ஸரு: (குறில்)

விஸ்ஸரது;

விஸ்ஸரு: (குணம்)

வித்'த்'ரது;

வித்'த்'ரு;

7.4.13 கே அண:

'க' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'அண்' பிரத்தியாஹாரத்தின் ஒரெழுத்தை யீறாகக் கொண்ட வினைகளின் (அ.இ.உ.) நெடிலுக்கு குறில் பதிலியாக வரும்.

க்ஞ + க (3.1.135) + டாப் : க்ஞௌ + அ + டாப் (6.4.84) க்ஞா; க்ஞா + க + டாப் (5.3.90) / க்ஞா + கண் + டாப் (5.3.79) : க்ஞக/க்ஞகா (6.3.47); குமாரீ + க + டாப் : குமாரிகா; கிஸோஸ' ரிகா (<கிஸோஸரி); ஆனால் கோகா; நௌகா

7.4.14 ந கபி

'கபி' என்ற வொட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'அண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரின் நெடிலுக்குப் பதிலியாகக் குறில் வராது.

பீஹு குமாரீக:

(பஹு குமாரீ + கப்)

பஹு வத்ரீக:

பீஹுலக்ஷமீக:

7.4.15 ஆபோ அன்யதரஸ்யாம்

'ஆப்' (சாப், டாப், டீப்) ஈற்றுச் சொற்களுக்குப்பின் 'கபி' என்றவொட்டு வரும்போது, அச்சொற்களினீறு விருப்பாகக் குறிலாகாது.

பீஹுகுட்ட்வாக:

பீஹு குட்ட்வக:

பீஹு மாலாக:

பீஹுமாலக:

7.4.16 ருத்ரு¹ ஸோ அஸி குண:

'அங்' (Aorist) என்றவொட்டுக்குமுன் நிற்கும் வினையினீறான 'ரு', த்ரு¹ஸ் 'உணர், பார்' என்ற வினையின் 'ரு' ஆகியவைகளுக்கு 'குணம்' பதிலியாக வரும்.

க்ரு + லங் = க்ரு + ச்லி (3.1.43) : க்ரு¹ + அங் (3.1.59) : அத் + க்ரு + அத் = அகரத்; த்ருஸ்¹ - அதி¹ஸ்த்

7.4.17 அஸ்யதேஸ் து²க்

அஸ் 'எறி, வீச' என்ற தாதுவுக்குப் பின் 'அங்' வரும்போது அதற்கு ப்பின் 'து²க்' ஆகமம் ஆகும்.

ஆஸ்யத்

ஆஸ்யதாம்

ஆஸ்யன்

7.4.18 ஸ்வயதேர:
ஸ்பி 'உப்பு' 'பருமனாகு' என்ற தாதுவோடு 'அங்' இணைக்கும்போது அத்தாதுவுக்குப்பின் 'அ' ஆகமம் ஆகும்.
அஸ்வத், அஸ்வதாம், அஸ்வது:

7.4.19 பத: பும்
'அங்' உக்கு முன் நிற்கும் பத் கீழே விழு' என்ற தாதுவுக்கப் பின் 'பு' ஆகமம் ஆகும்.
அபத்தத், அபத்தாம், அபத்தன்

7.4.20 வச: உம்
வச் 'பேசு' தாதுவுக்குப்பின் 'அங்' வரும்போது தாதுவோடு 'உம்' ஆகமம் ஆகும்.
வச் + லுங் = வச் + அங் + த் = அவ - உ - சத் = அவோசத், அவோசத் அவோசன்

7.4.21 ஸ்ங: ஸார்வதா'துகே கு'ண:
ஸ்ங் 'படுத்துக்கொள்' என்ற தாதுவுக்குப்பின் ஸார்வதாதுக வொட்டுக்கள் இணைக்கும்போது அத்தாதுவினிறுதி உயிருக்கு 'குணம்' பதிலியாகும்.
ஸேதே, ஸ்யாதே, ஸேர்தே

7.4.22 அயாய் கிநிதி
'ய்' ஐ முதலில் கொண்டவொட்டுக்களோ, 'க்' அல்லது 'ங்' என்றவொழுத்தை 'இத்' தாகக் கொண்டவொட்டுக்களோ இணைக்கும்போது 'ஸ்ங்' என்ற தாதுவின் இறுதியுயிருக்குப் பதிலியாக 'அயங்' வரும். ஸ்யயதே ('யக்' ஒட்டுடன்) (பாவே); ஸய்யதே ('யங்' உடன்); ப்ரஸய்ய (க்த்வா' உடன்);

7.4.23 உபஸர்காத் ஹ்ரஸ்வ ஊஹதே:
ஊஹ 'ஊஹி' என்ற தாது ஒருபசர்க்கத்துடன் கூட நின்று அதற்குப் பின் 'ய்' ஐ முதலில் கொண்ட ஒட்டுக்களோ அல்லது 'க்' அல்லது 'ங்' ஐ 'இத்' தாகக் கொண்டவொட்டுக்களோ, இணைக்கும்போது அவ்வினையின் உயிருக்கு குறில் பதிலியாகும்.
ஸம் - ஊஹ + யக் + தே = ஸமுஹ்யதே; முஹ்ய க்த: ஆனால் ஊஹ்யதே

7.4.24 ஏதேர் லிநி
'ய்' இல் தொடங்கும் 'லிங்' ஒட்டு அல்லது 'க்' அல்லது 'ங்' ஐ 'இத்' தாகக் கொண்ட 'லிங்' ஒட்டு ஆகியவைகளுக்குமுன் உபசர்க்கத்தோடுகூட ஈ'போ' என்ற தாது நிற்கும்போது அத்தாதுவின் உயிர் குறிலாகும்.
25க்குப் பிறவடை
உதியாத், ஸமியாத், அன்வியாத்

7.4.25 அக்ருத் ஸார்வதாதுகமல்லாத்:

ஒருயிரெழுத்தை யீறாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் இ 'க்ருத்' அல்லது ஸார்வதாதுகமல்லாத 'யீ' என்ற எழுத்தை முதலில் கொண்ட 'க்' அல்லது 'ங்' ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட வொட்டுக்கள் இணைக்கப்படும்போது, அவ்வினைகளினிறுதியுயிர் நெடிலாகும்.

ப்ருஸாயதே (க்யங்), ஸுகாயதே; சீயதே, ஸ்தூயதே ('யக்' செயப்பாட்டு வினை); சேசீயதே, தோஷ்யதே (யங்) சீயாத், ஸ்தூயாத் (ஆஸீர்லிங்)

7.4.26 ச்வெள ச

ஒருயிரெழுத்தை யீறாகக் கொண்ட தாதுவுக்குப்பின் ச்வி (5.4.50) ஒட்டிணைக்கும்போது, அத்தாதுக்களினிறுதியுயிர் நெடிலாகும். ஸு'சீகரோதி, ஸு'ச பவதி, ஸு'சீஸ்யாத்; படுகரோதி, படுபவதி, படுஸ்யாத்

7.4.27 ரீங்ருத:

'க்ருத்' அல்லது ஸார்வதாதுகமல்லாத 'யீ' என்ற எழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்கள், 'ச்வி' என்ற வொட்டுக்கள் ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் வினையின்றான 'ருத்' (ரு) உக்கு ரீங் பதிலியாகும். மாத்ரீயதி, மாத்ரீயதே (க்யச்), சேக்ரீயதே (யங்), மாத்ரீயூத்: (ச்வி)

7.4.28 ரிங் ஸ்யக் லிங்க் ஷ

ஸ', யக், லிங் ஒட்டுக்களுக்குமுன் நிற்கும், ஒரு தாதுவின்றான ருத்(1)வுக்கு பதிலியாக வரும்.

'யீ'யில் தொடங்கும் ஸார்வதாதுகமல்லாத 'லிங்' ஒட்டுக்கள் என்று கூட்டும், அந்தவொட்டு 'யாஸ்' (ஆஸீர்லிங்) ஆகும்.

ஸ - ஆத்ரீயதே, ஆத்ரீயதே; யக் - க்ரீயதே ஹ்ரீயதே; லிங் க்ரீயாத், ஹ்ரீயாத்

7.4.29 கு'ணோ அர்தி ஸம் யோகாத்யோ:

'யக்' ஒட்டு, 'யீ'இல் தொடங்கும் ஸார்வதாதுகமல்லாத 'லிங்' ஒட்டுக்கள் ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் ரு'போ' தாது அல்லது கூட்டு மெய்களில் தொடங்கும் வினைகள் ஆகியவைகளினிறுதி பெழுத்துக்கு குணவெழுத்து பதிலியாக வரும்.

அர்யதே, அர்யாத்; ஸ்மர்யதே, ஸ்மர்யாத்

7.4.30 யாதி ச

'ரு' என்ற தாது, கூட்டு மெய்களில் தொடங்கும் வினைகள், ஆகியவைகளுக்குப்பின்னால் 'யங்' ஒட்டு இணைக்கும்போதும், அவ்வினைகளினிறுதி 'ருத்' (ரு)வுக்குப் பதிலியாக அதன் குணவெழுத்து பதிலியாக வரும்.

அரார்யதே, ஸாஸ்மர்யதே, தாத்'வர்யதே; ஸாஸ்வர்யதே

வா: ஹந்தேர் ஹிம்ஸானாம் யாசி க்'வீப'ாவோ வக்தவ்ய:
ஹன் 'கொல்' என்ற தாதுவோடு 'யங்' ஒட்டு வரும்போது அதற்கு 'க்'வீ'
பதிலியாகும்.
ஜேக்'வீயதே

7.4.31 ஈ க்'ராத்'மோ:

க்'ரா 'முகர்ந்துபார்', த்'மா 'ஊது' என்ற வினைகளுக்குப்பின் 'யங்' ஒட்டு
இணைக்கும்போது அவைகளினின்றுதியுயிருக்கு 'ஈ' பதிலியாகும்.
ஜேக்'ரீயதே, தேத்'பீயதே

7.4.32 அஸ்ய ச்'வெள

'ச்'வீ' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் தாதுவின்றான 'அ'வுக்கு 'ஈ' பதிலியாகும்.
ஸு'க்'வீ ப'வதி (ஸு'க்'வ), ஸு'க்'வீஸ்யாத்;
கூட்'வீ கரோதி, கூட்'வீஸ்யாத்

7.4.33 க்யசி ச

'க்யச்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் பெயரடிச் சொல்லின்றான 'அ' அல்லது
'ஆ'வுக்கும் 'ஈ' பதிலியாகும்.
புத்ரீயதி (புத்ரா), கூ'யதி (கூட்), கூட்'வீயதி (கூட்'வா), மாலீயதி (மாலா)

7.4.34 அஸ'னாயோத்'ஸ்ய த்'னாயா பு'பு'க்ஷா பிபாஸாகு'ந்தே'ஷு அஸ'வாய,
உத்'ஸ்ய, த்'னாய என்ற நாமதாதுக்கள் முறையே 'பசியான்' 'தாகமான',
த்'னாய 'பேராசைப்படு' என்ற பொருட்களில் 'க்யச்' ஒட்டு இணைத்து
விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் அஸ'னாய - என்ற சொல்
'அஸ'னீ'வுடன் 'க்யச்' இணைக்கும்போது அதலிந்துதியுயிர் நெடிலாவது
விதிக்குப் புறம்பானது. உத்'க என்ற சொல்லோடு 'க்யச்' இணைக்கும்போது,
'உதன்' என்ற ஆதேசம் விதிப்படியானதல்ல. த்'ன என்ற சொல்லோடு 'க்யச்'
இணைக்கும்போது அதனீறு நெடிலாவது நிபாதனம். அஸ'னீய:
'பசியில்லாவிட்டாலும் உண்ணவிரும்புவன்', உத்'கீய: 'தாகமில்லாவிட்டாலும்
தண்ணீரை விரும்புவன்', த்'னீய: 'பேராசையில்லாமல் செல்வத்தை
விரும்புவன்' இச்சொற்கள் விதிப்படியாக்கப்பட்ட சொற்கள் 7.4.33க்குப்
புறமடை.

7.4.35 நச்ச'ந்த'ஸ்யபுத்ரஸ்ய

வேதமொழியில், 'புத்ர' என்ற சொல்லைத் தவிர்த்து மற்ற 'அ' வீற்றுச்
சொற்களோடு 'க்யச்' ஒட்டிணைக்கும்போது அவைகளினின்றுதியுயிர்
நெடிலாகாது. 'ஈ'யும் பதிலியாக வராது.

தே'வான் திக்'ரதி ஸு'ம்னய:
ஆனாஸ் புத்ரீயந்த ஸு'தானவ:

வா: அபுத்ராதீ'னாமிதி வக்தவ்யம்
'புத்ர' என்ற சொற்களும் அதைப் போன்ற வேறு சில சொற்களும் என்று
சூத்திரம் அமைய வேண்டும்.
ஜனீயந்தோ அன்வக்ரவ;

7.4.36 து'ரஸ்யுர்த்'ரவிணஸ்யுர் வ்ருஷண்யதி ரிஷண்யதி
வேதமொழியில் து'ரஸ்யு: 'கெடுதி' செய்ய விரும்புவன், த்'ர விணஸ்யு:
'செல்வத்தை விரும்பும் அல்லது கொடுக்க விரும்புவன்', விருஷண்யதி
'எருதை விரும்பும்'. ரிஷண்யதி 'விழுதல், சிரைந்து போதல்' ஆகியவைகள்
'க்யச்' ஒட்டிணைத்து விதிக்குப் புறம்பாக ஆக் கப்பட்ட சொற்கள். 'து'ஷ்ட'
என்ற சொல்லோடு 'க்யச்' ஒட்டிணைக்கும்போது அதற்கு து'ரஸ் பதிலியாவது
விதிப்படியல்ல. அவியோனாத்'ரஸ்யு: = து'ஷ்டயதி 'கெடுதिसெய்ய
விரும்புகிறான்; த்'ரவிண' என்ற சொல்லுக்கு 'த்'ரவிணஸ்' பதிலியாகிறது.
த்'ரவிணஸ்யுர் விபன்யனா = த்'ரவிணீயதி; வ்ருஷண்யதி என்ற சொல்லில்
'வ்ருஷ' என்ற சொல்லுக்கு 'வ்ருஷண்' பதிலியாக வருவது. நிபாதனம்; ரிஷ்ட
என்ற சொல்லுக்கு விதிக்குப் புறம்பாக 'ரிஷண்' பதிலியாக வருகிறது.
ரிஷ்டயதி என்று இருக்க வேண்டும்.

7.4.37 அஸ்'வாக'ஸ்யாத்
அஸ்'வ 'குதிரை', 'கெடுதி' என்ற சொற்களோடு 'க்யச்' ஒட்டு
இணைக்கும்போது அவைகளினிற்றுதியுயிருக்கு 'ஆத்' (ஆ) வேதமொழியில்
பதிலியாக வரும்.
அஸ்'வாயந்தோ மக்'வன்; மா த்வா வருகா அக்'ாயவோ வித்'ன்

7.4.38 தே'வஸூம்னயோர் யஜுஷி காடகே
யஜுர் வேதத்தின் ஒரு கிளையாக காடக சம்ஹிரையில், தே'வ 'கடவுள்'
ஸூம்ன 'கிருபை, கருணை' என்ற சொற்களோடு 'க்யச்'
ஒட்டிணைக்கும்போது அச்சொற்களினிற்றுதியுயிருக்கு 'ஆ' பதிலியாக வரும்.
தே'வாயந்தோ யஜமானாய;
ஸூம்னாயந்தா ஹவாமஹே

7.4.39 கவ்யத்'வர ப்ருதனஸ்யசிம் லோப:
இருக்குவேதத்தில், கவி 'கவிருள்' அத்'வர 'யாகம்', ப்ருதனா படை, எதிரிகள்
என்பவைகளோடு 'க்யச்' ஒட்டு வரும்போது அவைகளினிற்றுதியுயிர்கள்
கெடும்.
கவ்யந்த ஸூமனஸ:, அத்வர்யந்த:, ப்ருதன்யந்தஸ் திஷ்ட'ந்தி

7.4.40 த்'யதிஸ்யதிமாஸ்யதா'மித்தி கிதி
'க'ஜ் 'இத்'தாகக் கொண்ட 'த்'தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும்
தோ' 'வெட்டு' (4.40); ஸோ 'முடி, முடிவு கட்டு' (4.39), மா 'அள' (4.34), ஸ்தா

‘நில்’, இரு’ (1975) ஆகியவைகளினிறுதியெழுத்துக்கு ‘இத்’ (இ) பதிலியாக வரும்.

1. தோ + க்த = தித்; (2) அவ + ஸோ + க்த = அவஸித்; (3) மா + க்த = கி; (4) ஸ்தா + க்த = ஸ்தித்

7.4.41 ஸாச் சோரன்யதரஸ்யாம்

‘க்ஷ’ இத்தாகக் கொண்ட ‘த்’தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் ஸோ (=ஸா) “கூர்மையாக்கு, சாணாபிடி” சோ (சா) ‘வெட்டு’ என்ற தாதுக்களினிறுதியெழுத்துக்கு ‘இத்’ விருப்பாகப் பதிலியாக வரும். நிஸித்ம், நிஸாதம்; நிஸித்வான், நிஸாதவான், அவச்சித்ம், அவச்சாதம்; அவச்சித்வான், அவச்சாதவான்

வா: ஸ்யதேரித்வம் வ்ரதே நித்யமிதி வச்சதவ்யம் ‘ஸா’ வினீறுக்குப் பதிலியாக ‘இ’, அச்சொல் ‘விரதம்’ என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது கட்டாயமாக வரும்.

ஸம்ஸித்: (= ஸம்ஸித்வரத) ப்ராஹ்மண:

7.4.42 த்தாதோஹி:

‘க்ஷ’ இத்தாகக் கொண்ட ‘த்’தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் தா ‘தாங்கு, ஆதரி’ என்ற தாதுவுக்கு ‘ஹி’ பதிலியாக வரும்.

தா + க்த = ஹித்; ஹித்வான், ஹித்வா (க்த்வா)

7.4.43 ஜஹாதேஸ் ச க்த்வி

‘க்த்வா’ ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் ஹா ‘கைவிடு, விட்டுவிடு’ என்ற தாதுவுக்குப் பதிலியாகவும் ‘ஹி’ வரும்

ஹா + க்த்வா = ஹித்வா.

7.4.44 விபாஷா சந்த்ஸி

‘க்த்வா’வுக்கு முன் நிற்கும் ‘ஹா’வுக்கு ‘ஹி’ விருப்பாக வேதமொழியில் பதிலியாக வரும்.

ஹித்வா ஸ்ரீரம் யாதவ்யம், ஹாத்வா

7.4.45 ஸுதித் வஸுதித் நேதித் திஷ்வதிஷ்யஸ் ச

வேதமொழியில் ஸுதித் ‘நல்ல இடத்தில் அமைந்த’, வஸுதித் செல்வத்தையுடைய’, நேமதித் ‘பாதி ஆதரிக்கப்பட்ட’, திஷ்வ ‘தாங்கு’ (வியங்கோள்), திஷ்ய ‘நான் வைக்கட்டும் ஆகியவைகள் நிரூபணங்கள். ஸு, வஸு, நேம ஆகியவைகளுக்குப் பின் வரும் ‘தா’ என்ற தாதுவோடு ‘க்த’ ஒட்டு இணைக்கும்போது ‘இ’ அல்லது ‘இட்’ ஆகும் அல்லொட்டோடு வருதல் விதிக்குப் புறம்பானது. கிப்பீம் மாதா ஸுதித்ம் வஸுதித்ம் க்னௌ ஜஹோதி; நேமதித் பாத்தே (ஸுஹிதம், வஸுஹிதம் நேமஹிதம்):

தீஷ்வ (முன்னிலையொருமை எவல் வினை) இங்கு 'தா' தாது இரட்டிக்கப்படவில்லை. 'இ' அல்லது 'இட்' வருதல் ஆகியவை நியாதனங்கள். தி'ஷ்வஸோமம், (த'த்ஸ்வ); தி'ஷ்ய - 'தா'வின் தன்மையொருமை ஆத்மநேபதம் ஆஸர் லிங் இங்கும் 'இ' அல்லது 'இட்' வருதல் நியாதனம் (தாஸ்ய)

7.4.46 தோ தத் கோ:

'க்'ஐ 'இத்தாகக் கொண்ட 'த்'தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'கு' எனப்படும் வகுப்பைச் சேர்ந்த 'தா' 'கொடு' (3.9) என்ற தாதுவுக்கு தத் பதிலியாக வரும். தத்த; தத்தவாடன, தத்தி; ஆனால் தா 'வெட்டு' (2.50) தாதம் பர்ஹி: (கு' அல்ல), தைப் புனிதமாக்கு, கத்தம்செய்' (1971). அவதாதம் முகம். 'முகம் கழுவப்பட்டது: தெ'வத. (தா)

7.4.47 அச உபஸர்காத்:

'க்'ஐ 'இத்தாகக் கொண்ட 'த்' என்ற எழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்குமுன் நிற்கும் ஒருயிரெழுத்தையிறாகக் கொண்ட உபசர்க்கத்துடன் சேர்ந்து 'கு' என்ற ஸம்க்ஞா வினால் குறிப்பிடப்படும் 'தா' என்ற தாதுவினிறுதியெழுத்துக்கு 'த்' பதிலியாக வரும். ப்ரத்தம், அவத்தம், நீத்தம், பரீத்தம் ஆனால் நிர்தத்தம்

வா: த்யதேரித்வாத் சஸ்த இத்யேதத் பவதி விப்ரதிஷேதேன ஒருயிரெழுத்தையிறாகக் கொண்ட உபசர்க்கத்தோடு நிற்கும் தா (தோ) வினீறுக்கு 'த்' பதிலியாக வரும் 7.4.40இன் படி 'இ' இங்கு பதிலியாக வரவேண்டும். இவ்வார்த்திகம் அதைத்தடுத்து, 'த்' வருமாறு விதிக்கிறது. அவத்தம், ப்ரத்தம்

7.4.48 அபோ பி:

'ப்'இல் தொடங்கும் வேற்றுமையுருபுகளுக்கு முன் நிற்கும் 'அப்' 'தண்ணீர்' என்ற சொல்லினிறுதியெழுத்துக்குப் பதிலியாக 'த்' வரும்.

அப் + பி: = அதி'பி:, அதி'ப்ய:

ஆனால் அப்ஸு (அப் + ஸு)

7.4.49 ஸ: ஸ்யார்த் தாதுகே

'ஸ்'இல் தொடங்கும் ஆர்த'தாதகவொட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'ஸ்'ஐ யிறாகக் கொண்ட வடிச்சொல்லினிறுதியெழுத்துக்கு 'த்' பதிலியாக வரும்.

வஸ் + ஸ்ய + திப் = வத்ஸ்யதி 'வசிப்பான்' அவத்ஸ்யத்: ஐக'த்ஸதி 'உண்ணவிரும்புகிறான்' ஆனால் ஆஸே (ஸார்வதாதுக)

7.4.50 தாஸஸ்த்யோர் லோட;

தாஸ் (2ஆம் எதிர்காலம்), அஸ் 'இரு' என்பவைகளினிறுதியெழுத்தான 'ஸ்', அவைகளைத் தொடர்ந்து, 'ஸ்', அவைகளைத் தொடர்ந்து, 'ஸ்' இல் தொடங்கும் ஒட்டுக்குள் வரும் போது கெடும்.

1) க்ரு + லுட் = க்ரு + தாஸ் + ஸிப் = கர் - தா 0 + ஸி = கர்தாஸி, கர்தாஸே

(2) அஸி (அஸ் + 0 + ஸி = அ 0 - 0 + ஸி), வ்யதிரே

7.4.51 ரிச

'ர'இல் தொடங்கும் ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும்போதும் தாஸ், அஸ் ஆகியவைகளினிறுதியெழுத்து கெடும். 1. கர்தாரெள (க்ரு + தாஸ்) (2) வ்யதிரே

7.4.52 ஹ ஏதி

'ஏ'யை முதலில் கொண்ட ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'தாஸ்', 'அஸ்' ஆகியவைகளினிறுதி 'ஸ்' உக்குப் பதிலியாக 'ஹ' வரும்.

க்ரு + தாஸ் + ஏ = கர்தாஹே + வ்யதி + அஸ் + ஏ = வ்யதி + 0ஸ் + ஏ (5.4.111) = வ்யதிஹே

7.4.53 யீவாண்யோர் த்'தீ'வேல்யோ;

'யீ' அல்லது 'இ'யில் தொடங்கும் ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் த்'தீ' (ங்) 'ஒளிரிடு' (2.67), வேவீ (ங்) 'போ' (2.58) என்ற வினைகளினிறுதியெழுத்து கெடும்.

1. ஆ + த்'தீ' + க்த்வா = ஆ - த்'தீ' + ஸ்யப் = ஆத்'தீ' 0 - ய = ஆத்'தீ'ய;

ஆவேல்ய

2. ஆ - த்'தீ' + இட் + த்ருச் = ஆ - த்'தீ' 0 - இ - த்ரு ஆத்'தீ'த்ரு;

ஆவேலித்ரு லிட் ஆத்'தீ'த், ஆவேலீத

7.4.54 ஸனி மீமாகு'ரப' லப' ஸ'கபத'ாமச இஸ்

மீ (ஞ) 'அழி', (9.4.), மீ (ஞ) (5.4.) 'எறி, வீக்' மா 'அள்' (2.53; 4.34); மே (ங்) 'பண்டமாற்று செய்' (1.1010) 'கு' என்ற ஸம்க்'ரூவினால் குறிப்பிடப்படும். தாதுக்கள், ரப' 'பிடி' (1.1023); லப' 'அடை, எடுத்துக்கொள், பிடி' (1.1024), ஸக் 'திறமையுள்ள' (5.15), பத் 'விழு, பற' (1.898), பத்' 'போ' (4.60) என்ற தாதுக்களுக்குப்பின் 'ஸ்' இல் தொடங்கும் 'ஸன்' ஒட்டு வரும்போது அவ்வினைகளின் உயிருக்கு (அச:) 'இஸ்' பதிலியாக வரும்.

1. மீ, மி-மிதஸதி, ப்ரமிதஸதி (2) மா, மே, மிதஸதே, அழியமிதஸதே (3) கு' - தித்ஸதி, தித்ஸதி (4) ரப' - ஆபஸதே (5) லப' ஆலி ப்ஸதே (6) ஸக் - ஸிக்ஷதி (7) பத் - பிதஸதி (8) பத்' ப்ரமிதஸதே

வா: ஸனி ராதே'ா ஹிம்ஸாயாமச இஸ் வக்தவ்ய:

'துன்புறுத்து' என்ற பொருளைக் கூடும்போது 'ராத்' என்ற தாது வுக்குப்பின் 'ஸன்' ஒட்டு இணைக்குங்கால், தாவின் உயிருக்குப் பதிலியாக 'இண்' வரும்.

ப்ரதிரித்ஸதி ஆளால் ஆரிராத்ஸதி

- 7.4.55** ஆப் க்'ரூப்'ருத'மீத் 'ஸ்'ஐ முதலில் கொண்ட
'ஸன்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் ஆப் 'அடை, பெறு' (5.14) க்'ரூப் 'அறிவி' (6.81),
ருத்' வளர்ச்சியடை (4.135, 5.2 4) என்ற தாதுக்களின் உயிருக்கு 'ஈத்'
பதிலியாகும்.
ஆப் - ப்ஸதி, க்'ரூப் - க்'ப்ஸதி, ருத்' - ஈர்த்ஸதி

- 7.4.56** தி'ம்ப்' இச்ச
'ஸ்' ஐ முதலாகக் கொண்ட 'ஸன்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் தி'ம்ப்' (5.23)
'காயப்படுத்து' என்ற தாதுவின் உயிருக்குப் பதிலியாக 'இத்' வரும். 'ஈத்' உம்
வரும் (ச) தி'ப்ஸதி, தி'ப்ஸதி

- 7.4.57** முசோ அகர்மகஸ்ய கு'ணோ வா
'ஸ்'இல் தொடங்கும் 'ஸன்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் முச் 'விடுவி' (6.136)
என்ற தாது செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாக வரும்போது
(அகர்மகஸ்ய) அதன் உயிருக்கு விருப்பாக 'குண்' எழுத்துப்பதிலியாக வரும்.
மோக்ஷதே/முழுக்ஷதே வத்ஸ: ஸ்வயமேவ 'கன்று தன்னைத்தானே'
விடுவித்துக் கொள்கிறது' ஆளால் முழுக்ஷதி வத்ஸம் தே'வத்'தத்:
'தேவத்தன்' கன்றை விடுவிக்கிறான்' (செயப்படுபொருள் குன்றாவினை)

- 7.4.58** அத்ர ஸோட: அப்'யாஸஸ்ய
மேலே கூறப்பட்ட இடங்களில், அதாவது 7.4.54 இலிருந்து 57 வரை (அத்ர)
இரட்டிக்கப்பட்ட அசை (அப்'யாஸஸ்ய) கெடும் (ஸோட:) 54 (அ) மித்ஸதி,
ப்ரமித்ஸதி (ஆ) அபமித்ஸதி (இ) தி'த்ஸதி/தி'த்ஸதி (ஈ) ஆரிப்ஸதி (உ)
ஆலிப்ஸதி (எ) ஸி'க்ஷதி (ஏ) பித்ஸதி (ஐ) பித்ஸதே 55. (அ) ஈப்ஸதி (ஆ)
க்'ரூப்ஸதி (இ) ஈர்த்ஸதி 56. தி'ப்ஸதி தி'4ப்ஸதி 57. மோக்ஷதி, முழுக்ஷதி
'அப்'யாஸஸ்ய' என்ற சொல் இந்தப்பாதத்தின் இறுதிவரை அனுவித்தியாகும்.

- 7.4.59** ஹ்ரஸ்வ:
இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் (54-58) உயிரெழுத்துக்கு குறில் பதிலியாக
வரும்.
நீ + லிட் : நீ - நி + ணல் (6.1.8) : நி - நீ + ணல் : நிநாய (2.115, 6.1.78);
டெ'ளக் + லிட் : டெ'ளக் + ஏஸ்'டு - டெ'ளக் + ஏ (60: 1.148) : டெ'டெ'ள + கே

வா: அப்'யாஸஸ்யானசி

'அச்' என்ற ஒட்டைத் தவிர்ந்து ஏனையவொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும்
இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிரெழுத்து குறிலாகும்.
சர், சல், பத் வத்' என்ற தாதுக்களுக்குப்பின் 'அச்' வரும்போது அவைகள்
இரட்டிக்கும். அவைகளோடு 'அக்' (ஆகமம்) இணைக்கப்படும் (பார்க்க 6.1.12

வார்த்திகம்) இந்த ஆகமம் அதாவது 'அக்', இவ்விதியைப் பயன்படுத்தி குறிலாக்கப்பட்டாடாது. இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின், முதலசையிலுள்ள மெய்யெழுத்தைத் தவிர மற்ற மெய்யெழுத்துக்கள் கெடாது. என்மதையும், இந்தக் குறிலாக்கம் நடைபெறாது என்பதையும் இது மறைமுகமாகக் கட்டுகிறது.

சராசர, சலாசல, பதாபத, பதாபத³

7.4.60 ஹலாதி³ ஸேஷ:

இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின், முதல் மெய்யெழுத்து 'ஹலாதி' நிற்கும், மீதிபெய்லாம் கெடும் (லோப:)

க்'லை + லிட் = க்'லா - க்'லா + லிட் = க்' - க்'லா + ஓள = கக்லா + ஓள = ஜ - க்'லா + ஓள = ஜக்'லெள. பட் + ணல் = பத் பத் + ணல் = பதி - பாத் + அ = பபாத: அட் + ணல் = அட் - அட் + ணல் = அதி - அட்' + ணல் = ஆட்'

7.4.61 ஸர் பூர்வா: க்ய:

'க்ய' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்து (குரலிலாவொலிகள்), ஸர் பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்துக்குப்பின் (குழிவுரசொலி) இரட்டித்த அசையில் அமையும்போது, குரலிலாவொலிகள் நிற்கும் குழிவுரசொலி (Sibulants) கெடும்.

ஸ்தா + ஸன் = ஸ்தா - ஸ்தா + ஸன் = த் - ஸ்தா + ஸன் = திஷ்டாஸ: திஷ்டா - ஸ + தி = திஷ்டாஸதி, பிஸ்பந் திஷதே (<ஸ்பநத்) ஆனால் ஸஸ்பநௌ (<ஸ்பநா)

வா: க்யூர்

வா: க்ய இதி வக்தவ்யம்

'க்ய' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்குப்பின் க்ய பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்து வரும்போது 'க்ய' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்து நிற்கும். 'க்ய' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்து கெடும். உசிச்சிஷதி இங்கு 'துக்' ஆகமம் வருவதால் 'உச்' உச்ச' ஆகும். உச்ச' இன் 'ச்' கெடும் 'ச்' நிற்கும்.

7.4.62 குஹோஸ் க:

இரட்டித்த வசையின் பின்னண்ணவொலி (கு), 'ஹ' ஆகியவைகளுக்கு பதிலியாக அதற்கொத்த அண்ணவொலி வரும்.

க்ரு + லிட் = சகார, சகா'ள (க்'ள)

ஜகூம் (கூம்), ஜகூ'ள (ஹன்), ஜஹார (ஹரு), ஜாஹன (ஹா)

7.4.63 ந கவதேர் யநி

யங் (intensive) ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் கு (ங்) 'ஒளியெழுப்பு' சத்தம் போடு

(1999) என்ற தாதுவின் இரட்டித்த அசையின் க்'உக்கு அண்ணவொலி பதிலியாக வராது.

கோகூயதே உஷ்டர்: க்'ர:கு (2.23). குங் (6.108) 'சத்தம்போடு' என்ற தாதுக்களில் இவ்விதி பயன்படுத்தக்கூடாது. இவைகள் சோகூ யதே என்றதான் ஆகும்.

7.4.64 க்ருஷே: ச்'ந்த'ஸி

க்ருஷ் உரு, 'இரு' என்ற தாது, 'யங்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும்போது அதன் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் க்'உக்கு அண்ணவொலி (வேத மொழியில்) பதிலியாக வராது.

கரீக்ருஷ்யதே யக்'ருகுணப:

சரீக்ருஷ்யதே க்ருஷ்வல: மற்ற இடங்களில்,

7.4.65 தாத்'தி, தாத்'தி தாத்'நி போபூ'து

தேதிக்தே அவர்ஷ்யபானீ ப'ணத் ஸம்ஸநிஷ்யத'த் கரிக்ரத் கனிக்ரத'த் ப'ரிப'ரத'த்'வித்'வதோ த்'வித்யுதத் தரித்ரத: ஸரீ ஸ்ருபதம் வரீவ்ருஜன்மாம் ருஜியாகநீக்'ந் தீதி வேதமொழியில் காணப்படும் 18 சொற்கள் விதிப்படியாக்கப்பட்டாதவை.

1. தாத்'தி - 'ணிச்' ஒட்டோடிணைந்த 'த்'ரு' இயக்குவினை, அல்லது த்'ருங்' தாதுவோடு 'ஸ்ஸு' இணைக்கப்பட்டு, 'யங்', 'ணிச்' ஆகியவைகள் கெட்டு, இரட்டிக்கப்பட்ட அசை நெடிலாகி ஆக்கப்பட்டது.

2. தாத்'தி - இங்கு ஸ்ஸு, 'ருக்' ஆகமம் இரண்டும் நிபாதனம் (3) தாத்'நியிலும் அவ்வாறே

4. போபூது - 'பூ' தாதுவோடு இணைக்கப்படும் 'யங்' கெட்டு, அதனோடு லோட் வரும்போது 'குணம்' வராதது நிபாதனங்கள் (= போ'பே'து, போ'ப'வீது)

5. தேதிக்தே - 'திஜ்' தாதுவோடு இணைக்கப்படும் 'யங்' கெட்டு, அதனோடு ஆத்மனேபதவொட்டு இணைத்திருப்பது நிபாதனம் (= தேதிக்தி)

6. அவர்ஷி - 'ரு' என்ற தாதவின் முன்னிலை நிகழ்கால ஒருமையின் இரட்டித்த அசையின் 'ரீ' கெடவில்லை 7.4.60 இன்படி கெடவேண்டும். இந்த 'ரீ'க்கு 'ல்' விதிக்குப் புறம்பாக 'ல்' பதிலியாக வருகிறது. அவர்தி த்'ஷ என்ற படர்க்கையிலும் இது காணப்படுகிது.

7. ஆபவீ'ணத் - 'ஆ'ஷடன் சேர்ந்து வரும் 'ப'ன் தாதுவோடு வரும் 'யங்' கெட்டு அதோடு 'ஸத்ரு' இணைக்கப்பட்டு இரட்டிக்கப்பட்ட அசையோடு 'நீ'

இணைக்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்டது.

8. ஸம்ஸநிஷ்யத் - 'ஸம்' ஓடு வரும். 'ஸயந்த்' என்ற தாதுவோடு இணைக்கப்படும் 'யங்' கெட்டு, அதோடு 'ஸத்ரு' இணைக்கப்பட்டு, 'நிக்' வந்து, தாதுவின் 'ஸ்' க்கு 'ஷ்' பதிலியாக வருகிறது.
இது நியாதனம்.

9. கரிக்ரத் - 'க்ரு' தாதுவோடு இணைக்கப்பட்ட 'யங்' கெட்டு, அதோடு 'ஸத்ரு' இணைக்கப்படும்போது, அண்ணவொலி வராதது, இரட்டித்த அசையின் 'க்'வுக்கு 'ரிக்' வருவது ஆகியவைகள் நியாதனங்கள்.

10. கனிக்ரத் - 'க்ரந்த்' தாதுவின் 'லுங்' இணைக்கப்படும் போது, 'ச்லி' க்கு 'அங்' பதிலியாவது. இரட்டித்தல் அதில் அண்ணவொலி வராமை (7.4.62) 'நி' ஆகமம் ஆவத ஆகியவை நியாதனங்கள்.

11. ப்ரிக்ரத் - 'ப்ரு' தாதுவோடு இணைக்கப்படும் 'யங்' மறைந்து (லுக்) 'ஸத்ரு' இணைக்கப்பட்டு 'இ' வரவேண்டிய இடத்தில் அது வராமை, (7.4.76) 'ஜஸ்' வராமை இரட்டிக்கப்பட்ட அசையோடு 'ரிக்' ஆகமம் ஆதல், ஆகியவை நியாதனங்கள்.

12. த்வித்வத - த்விருவின் 'யங்' கெட்டு, 'ஸத்ரு' இணைக்கப்பட்ட, முதல் வேற்றுமைப் பன்மை இரட்டிக்கப்பட்ட அசையோடு 'வி' இணைத்தல் (ஆகமம்) 'ரு' கெடுதல் விதிப்படியல்ல.

13. த்வித்யுத - 'த்யு' வோடு இணைக்கப்படும் 'யங்' கெட்டு (லுக்). ஸத்ரு இணைக்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிராக்கம் நடைபெறாதது. 'அ' ஆதல் 'ரிக்' ஆகமமாதல் ஆகியவை விதிக்குப்பிறம்பானவை.

14. தரித்ர - 'த்ரு' தாதுவோடு 'ஸ்லு', 'ஸத்ரு' ஆகியவைகளிணைக்கப்பட்ட ஆறாம் வேற்றுமையொருமை சொல்லின், 'ரிக்' ஆகமம் ஆதல் நியாதனம்.

15. ஸரீஸ்ருபதம் - 'ஸ்ரு' தாதுவோடு 'ஸ்லு' 'ஸத்ரு' இணைக்கப்பட்ட இரண்டாம் வேற்றுமை ஒருமைச் சொல் இதில், இரட்டிக்கப்பட்ட அசையோடு 'ரிக்' ஆகமம் ஆதல் நியாதனம்.

16. வரீவ்ரஜத் - 'வ்ரஜ்' தாதுவோடு 'ஸ்லு' 'ஸத்ரு' இணைக்கப்பட்டு ஆக்கியசொல்லில் 'ரிக்' ஆகமம் ஆவது நியாதனம்.

17. மஸ்ருஜ்ய - 'மருஜ்' தாதுவோடு 'லிட்', 'ணல்' இணைக்கப்பட்டு,

இரட்டிக்கப்பட்ட அசையில் 'ருக்' ஆகமம் ஆதல் நியாதனம்.

18. ஆக்'ன்க'ந்தி - 'ஆங்' ஒடு வரும் 'கி'ம் தாதுவின் 'ஸ்ஸ' வோட வரும் 'லிட்' இல் தாதுவின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையில் அண்ணவொ லி வராம, 'நக்' ஆகமம் ஆதல் நியாதனங்கள்.

7.4.66 உரத்

இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் 'ரு' அல்லது 'ரு' வக்குப் பதிலியாக 'அத்' வரும். சக்ரே (க்ரு), வவ்ரே (வ்ருத்)

7.4.67 த்யுதி ஸ்வாப்யோ: ஸம்ப்ரஸாரணம்

ரணம் த்யுத் 'ஒளிவிடு', ஸ்வப் 'ஹங்கு' (இயக்குவினை) என்ற தாது க்களின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் அரையுயிர் முழு உயிராகும். (ஸம்ப்ரஸாரணம்)

விதி² த்யோதிஷதே (வித்யத் + ஸன் + ஸப் + தே) : ஸுஷ்வாப்யிஷதி ஸ்வப் + ணிச் + இட் + ஸன் + ஸப் + திப்

7.4.68 வ்யதோ² விடி

வ்யத்² 'நடுங்கு' என்ற தாதுவக்குப்பின் 'லிட்' ஒட்டு வரும் போது, அதன் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் அரையுயிர் முழுஉயிராகும்.

வ்யத்² + லிட் = விவ்யதே², விவ்யத²ாதே, விவ்யதி²ரே.

7.4.69 தி²க²: இண்: கிதி

'கி'ஜ் 'இத்'தாகக் கொண்ட 'லிட்' ஒட்டுக்கு முன் வரும் இண் 'போ' தாதுவின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிர் நெடிவாகும்.

இ + அதுஸ் = ய் + அதுஸ் = இ + ய் + அதுஸ் = ஈயது: ஈய ஆனால் இ + ணல் = இயாய.

7.4.70 அத ஆதே²:

'லிட்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும், இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் முதலில் நிற்கம் (ஆதே²), 'அத்' (அ) உக்கு அதாவது குறிலுக்கு 'ஆத்' (ஆ) நெ டில் பதிலியாக வரும்.

அட் + லிட் = அடி + அட் + அதுஸ் = ஆ - அட் + அதுஸ் = ஆட்'து: ஆடு: ஆனால் யாச

7.4.71 தஸ்மாத் நூத்²விஹல:

'லிட்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் இரு மெய்யெழுத்துக்களைக் கொண்ட இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் முதலில் அமையும் குறில், நெடிவான பிறகு, அதற்குப்பின் (தஸ்மாத்) 'நூத்' (ஆகமம்) இணைக்கப்படும்.

அங்க் + லிட் = அங்க் + ணல் = அதுஸ் + ஆ அங்க் + ணல்/ அதுஸ் :

ஆனங்கு, ஆனங்குது

7.4.72 அஸ்னோதேஸ் ச

'லிட்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'அஸ்' 'அடை, சேர்' (5.18) என்ற தாதுவின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் முதலியிருக்கு (குறில்)ப் பதிலியாக நெடில் வந்தபிறகு அவ்வினையடிக்க முன் 'நூட்' ஆகமம் ஆகும்.
அஸ் + லிட் = அஸ் + அதுஸ் : அளஸ்து, அளஸு ;
வ்யானஸே, வ்யானஸாதே, வ்யானஸரி1ரே
ஆனால் அஸ் 'உன்னன்' (9.51) லிட் ஆஸ, ஆஸ்து ஆஸு'

7.4.73 ப'வதேர:

'லிட்'க்கு முன் நிற்கும் பூ' 'இரு' தாதுவின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிரெழுத்துக்கு 'அ' பதிலியாக வரும்.
பூ' + லிட் = பூ' - வ் + லிட் = பூ'வ் + னால் = ப பூ' - அ - பூ'பூ'வ, ப'பூ'வது, ப'பூ'வ்

7.4.74 ஸஸலிவேதி நிக'மே

வேதமொழியில் (நிகம), ஸலி 'பிள்ளைபெறு' என்ற தாதுவுக்குப் பின் 'லிட்' ஒட்டிணைத்து ஸஸலிவ என்ற விதிக்குப்பறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொல் காணப்படுகிறது. 'ங்'து 'இத்தாகக் கொண்ட ஒட்டோடிணைக்கப்பட்ட அடிச் சொல் பொதுவாக ஆத்யனோபதவொட்டுக்களோட பேச்சுமொழியில் வரும் இச்சொல் தாதுவோடு பரஸ்மெபத ஒட்டிணைக்கப்பட்ட, 'வக்' ஆகமம் ஆகி, இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிரெழுத்துக்கு 'அ' பதிலியாக வருதல் ஆகியவை நியாதனங்கள் ஸஸலிவ ஸ்த'விரம் விபஸ்சிதாம் ஸுஷுவே (பேச்சு மொழியில்)

7.4.75 விஜாம் த்ரயானாம் கு'ம: ஸ்லௌ.

நிஜ் 'அலம்பு, குளி' (3.11) என்ற தாதுவிலிருந்து மூன்று தாதுக்களுக்குப்பின் 'ஸஜ்' என்ற விகரணம் இணைக்கும் போது அவைகளின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிரெழுத்துக்கு 'குணம்' எனப்படும் எழுத்து பதிலியாக வரும்.
ணிஜிள் - நேநேத்தி, விஜிள் - 'பிரி'
வேவேத்தி: விஷ்ஸ்ரு - 'பரவு' வேவேஷ்டு

7.4.76 ப்'ரு ஞாமிதீ

'ஸ்'பூ'வுக்கு முன் நிற்கும் ப்'4ருஞ் 'தாங்கு' (3.5) முதலிய மூன்று தாதுக்களின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிரெழுத்துக்கு 'இத்' (இ) பதிலியாகும்.
ப்'ருஞ் - பி'பீ'த்தி, மார் 'அள, ஒலியெழுப்பு' பி'பீ'தே; ஒஹாங் 'போ, கிளம்பு' - ஜிஹீதே

7.4.77 அந்தி பிப் த்யோஸ் ச

ரு 'போ', ப்ரு 'நிரப்பு, தாங்கி நிம்' என்ற தாதுக்களின் இரட்டிக்கப்பட்ட

அசையின் உயிரெழுத்துக்குப்பதிலியாகவும் 'இத்' வரும்.
இயாதி தூ'மம், பியாதி ஸோ/மம்

7.4.78 ப'ஹூலம் ச'ந்த'ஸி

வேதமொழியில் ஒரு விவரணையின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிருக்கு 'இத்' (இ) வெவ்வேறு வகையில் பதிலியாக வரும். பூர்ணாம் விவஷ்ட² (வஸ்); ஜனமா விவக்தி (வச்); வத்ஸம் ந மானா ஸிஷ்க்தி (ஸிச்). த'த'ாதீத்வேவம் ப'ருயாத் (த'ா) ஜனமிந்த்'ரம் மாதா யத்'வீரம் த'த'னந்த'னிஷ்டா. ததாத். ஜஜனத், த'த'னத் ஆகியவைகளில் 'இ' பதிலியாக வரவில்லை.

7.4.79 ஸன்யத:

'ஸன்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் தாதுவின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிரான 'அத்' (அ) வக்கு, 'இத்' (இ) பதிலியாக வரும். பியடி²ஷதி (<பட்); வியஷ்டி (யா) திஷ்ட'ாஸதி (ஸ்த'ா), பியாஸதி (பா).

7.4.80 ஒ: புயன் ஜ்ய பரே

'ஸன்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும், இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் இறுதி உ, ஊ. இதமொலி (4), அரையயின் (யன்). அஸ்வது 'ஜ்'க்கு முன்னால் நின்று, இந்த பெய்யெழுத்துக்களுக்குப்பின்னால் 'அ' (குறிலும் நெடிலும்) வரும்போது இறுதி 'உ' (குறில், நெடில்)வக்கு 'இ' பதிலியாக வரும்.

1. பு - பியவிஷ்டே, பியாவரிஷதி, வியாவரிஷதி (பு')
2. யு - மியவிஷதி, மியாவரிஷதி; ரிாவரிஷதி (<ரு), விலாவரிஷதி (லூ)
3. ஜ் - ஜ்ஜாவரிஷதி

7.4.81 ஸ்ரவதி, ஸ்ருணோதி த்'ரவதி - ப்ரவதி ப்லவதி ச்யவதீனாம் வா.

ஸ்ரு' ஒடு, பாய்' (14.87), ஸ்'ரு 'கேன்' (1989), த்'ரு 'ஒடு' (1.992), ப்ரு, (1.1006), ப்லு (1.100) 'பாய்' ஒடு (தன்னீர்), ச்யு 'ஆட்டு' (1.1004) ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'ஸன்' ஒட்டு இணைக்கும்போது அவைகளின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிரெழுத்துக்கு 'அ' அதற்குப்பின்னால் வரும் போது 'இத்' (இ) விருப்பாக பதிலியாக வரும்.

1. ஸி'ஸ்'ராவரிஷதி, ஸு'ஸ்'ராவரிஷதி;
2. தி'த்'ராவரிஷதி, து'த்'ராவரிஷதி;
3. பி'ப்ராவரிஷதி, பு'ப்ராவரிஷதி;
4. பி'ப்லாவரிஷதி, பு'ப்லாவரிஷதி;
5. சி'ச்யாவரிஷதி, க'ச்யாவரிஷதி

7.4.82 கு'னோ யங் லுகி

'யங்', 'யங் லுக' ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிரெழுத்துக்கு 'குனா' வெழுத்துப் பதிலியாக வரும்.

1. சி + யங் + ஸப் + தே = சேச்யதே; லூ - லோலூபதே;

2. யங்லுக் - ஜோஹவீதி (ஹு + யங்லுக் + லுப் + திப் : ஜு - ஹு + 0 + 0 - திப் + ஜோ - ஹோ + இட் + திப் : ஜோஹவ் - ஈதி)

7.4.83 திர்கோ அகித:

'யங்', 'யங்லுக்' ஆகியவைகளுக்கு முன், 'க்' ஐ 'இத்'தாக்கக் கொண்ட ஆகமம் இணைக்கப்படாத இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிரெழுத்துக்கு அதன் நெடில் பதிலியாக வரும்.

பாபச்யதே (<பச்), பாபசீதி, யாயஜ்யதே.

யாயஜீதி (<யஜ்) இரட்டிக்கப்பட்ட அசை 'நீக்', 'நுக்' ஆகமங்கள் பெறும். அவைகள் தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களில் காணப்படுகின்றன.

7.4.84

நிக்' வஞ்சு ஸ்ரம்ஸுப்'ரம்ஸுகஸ பத பத்'ஸ்கந்தாம் வஞ்சு' வளைந்து செல்' (10.136) ஸ்ரம்ஸ் 'விழு' (1.790), த்'வம்ஸ் 'துண்டு துண்டாகு' (1.791). ப்'ரம்ஸ் 'கீழே விழு' (1.792), கஸ் 'போ' (1.913), பத் 'விழு', பற' (1.898), பத்', 'போ, நட' (4.60), ஸ்கந்த' 'குதி, தாண்டு' (1.1028) ஆகிய தாக்களுக்குப்பின் 'யங்' 'யங்லுக்' வரும்போது, அவைகளின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசைக்குப்பின் 'நிக்' ஆகமம் இணைக்கப்படும்.

1. வநீவச்யதே, வநீவஞ்சீதி;
2. ஸநீஸ்ரஸ்யதே, ஸநிஸ்ரம்ஸீதி;
3. த்நீத்'வஸீயதே, த்நீத்'வம் ஸீதி
4. ப்நீ ப்'ரஸ்யதே, ப்நீப்'ரம்ஸீதி
5. சநீ கஸ்யதே, சநீகஸீதி
6. பநீபத்யதே, பநீபத்தி
7. பநீபத்யதே, பநீபதீதி
8. சநீஸ்கந்த்யதே, சநீஸ்கந்தீதி

7.4.85 நிக்த: அநுநாஸி அந்தஸ்ய

'யங்', 'யங்லுக்' ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் மூக்கொலியை (அநுநாஸிக) இறுதியில் கொண்ட (அந்தஸ்ய) தாதுவின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையினீறாக அமையும் 'அ'வுக்குப்பின் 'நுக்' ஆகமம் இணைக்கப்படும்.

தன் + யங் + ஸப் + தே = த - நுக் + தன் + ய + தே = ததன்யதே, தந்தினீதி; ஜங்கீம்யதே, ஜங்கீமீதி (கீம்), யம்யம்யதே, யம்யமீதி (யம்); ரம்ரம்யதே, ரம்ரமீதி (ரம்)

வா: பதாந்தவச்சேதி வக்தவ்யம்

ஒரு சொல்லினிறுதியில் வருகின்றாற்போல் (பதாந்த, வத்) அனுஸ்வாரம் கருதப்படும். ஆகவே, இங்கு 4.59 செயற்படும். ஆகையால் அநுஸ்வாரத்தில் மாற்றமேதும் நிகழாது. தந்தந்யதே.

7.4.86 ஜபஜபீதஹ த்ஸ' ப்ஞ்ச பஸாம் ச

'யங்', 'யங்லுக்' ஆகியவைகளுக்குமுன் நிற்கும் ஜப் 'ஜபி' (1.424), ஜப் 'கொட்டாலி விடு' (1.415), த்ஹ 'எரியவிடு' (1.1040), த்ஸ் 'கடி' (1.1038), ப்ஞஜ் 'நொறுங்கு, நொறுக்கு' (7.16), பஸ் 'கட்டு' (1.936) ஆகியவைகளின் இரட்டித்த அசையினீறான 'அ'வுக்குப் பின்னும், 'நுக்' (ஆகமம்) இணைக்கப்படும்.

1. ஜஞ் ஜப்யதே, ஜஞஜபீதி (2) ஜஞஜபீயதே, ஜஞஜபீதி (3) த்ந்த'ஹ்யதே, த்ந்த'ஹீதி (4) த்ந்த'ஸ் யதே, த்ந்த'ஸீதி 'த்ஸ்' என்று சூத்திரத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது, 'யங், யங்லுக்' ஆகிய, இரண்டு குழுவிலும் மூல தாதுவான 'தம்ஸ்' இன் மூக்கொலி கெடும் என்பதைச் சுட்டுகிறது. (5) பீம்பீ ஜ்யதே, பீம்பீஞ்ஜீதி (6) பம்பஸ்யதே, பம்பஸ்ீதி

7.4.87 சரபுலோஸ் ச

'யங்' 'யங்லுக்' ஆகியவைகளுக்கு முன்னால் நிற்கும் சர் 'இயங்கு, போ, மேய் (ஆடுமாடு புல் மேய்தல்) (1.591), 'பலனடை' (1.503) என்ற தாதுக்களின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையினீறான 'அ'வுக்குப்பின் 'நுக்' ஆகமம் வரும்.

1. சஞ்சூர்யதே, சஞ்சூரிதி (2) பம்புல்யதே, பம்புலீதி

7.4.88 உத்பரஸ்யாத:

'யங்' 'யங்லுக்' ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் சர், பீல் என்ற தாதுக்களின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையினீறான 'அ'வுக்கு உத் (உ) பதிலியாக வரும்.

1) சஞ்சூர்யதே, சஞ்சூரியதி; (2) பம்புல்யதே, பம்புலீதி

7.4.89 தி ச

'த்' ஐ முதலாகக் கொண்ட ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் சர், பீல் என்ற தாதுக்களின் 'அத்' (அ) உக்குப் பதிலியாகவும் 'உத்' வரும்.

சர் + க்தின் + கர்தி; (2) ப்ரபுலீதி: 'மலர்கின்ற, விரிகின்ற'

7.4.90 ரீக்'ரு' து'பத'ஸ்யச

'யங்', 'யங்லுக்' ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'ருத்' (ரு)வை ஈற்றையலாகக் கொண்ட இரட்டிக்கப்பட்ட அசையினிறுதியில் 'ரீக்' ஆகமம் ஆகும்.

வரீவ்ருத்யதே, வரீவ்ருதீயதே; வரீவ்ருதீதி, வரீவ்ருதீதி, நரீந்ருத்யதே, நரீந்ருதீதி

வா: ரீக்'ருத்வத இதி வக்தவ்யம்

'ரு'வைக் கொண்ட ஒரு தாதுவுக்குப்பின் 'யங்', 'யங்லுக்' வரும் போது என்றமைய வேண்டும். அதனால் 'ரு' முதன் முதலில் தாதுபாடத்தில் கூறப்பட்டதோ அல்லது உயிராக்கத்தினால் (ஸம்ப்ரஸாரணம்) கிடைக்கப்பட்டதாகவோ ஆனாலும் இவ்விதி செயற்படக்கூடியதாக, இச்சூத்திரம் அமையும். காட்டாக வரீவ்ருத்யதே, பரீப்ருத்சீயதே, வரீவ்ருத்சீதி, பரீப்ருத்சீதி இங்கு 'ரு' உயிராக்கத்தினால் கிடைக்கப்பட்டது.

7.4.91 ருக்'ரிகௌ ச லுகி

'யங் லுக்' உக்குமுன் நிற்கும் 'ரு'வை ஈற்றுயலாகக் கொண்ட இரட்டிக்கப்பட்ட அசையினிறுதியில் 'ருக்', 'ரிக்' 'ரீக்' (ச) ஆகியவைகள் ஆகமம் வரும்.

1) நர்நர்தி, நரிநர்தி, நரீதர்நி (2) வர்வர்தி, வரீவர்தி, வரீவர்தி

வா: மர்ம்ருஜ்யதே மர்ம்ருஜ்யமானாஸ இத்யுபஸங்க்யானம்
மர்ம்ருஜ்யதே, மர்ம்ருஜ்யமானாஸ ஆகியவைகளையும் இதோடு சேர்த்துக் கூறவேண்டும். இவைகளில் 'யங்' கெடாதபோதிலும் (லுக்) 'ருக்' ஆகமம் காணப்படுகிறது.

7.4.92 ருதஸ்' ச

'யங் லுக்' உக்கு முன் நிற்கும் 'ருத்' (ரு)த்தையிறுதியில் கொண்ட இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் பின் ருக், ரிக், ரீக் ஆகியவைகள் ஆகமம் ஆகும்.

1. சர்க்ர்தி, சரிகர்க்ரி, சரீகர்க்ரி (2) ஜர்ஹர்தி, ஜரிஹர்தி, ஜரீஹர்தி

7.4.93 ஸன் வல்லகு'ணி சங்பரே அநக்'லோபே

'ணிச்' 'சங்' ஒடு வரும் 'லகு' உயிரைக் கொண்ட வினையின் இறுதியுயிர் கெடாமல் நிற்கும்போது (அநச் லோபே), அவ்வினையின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசை 'ஸன்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் அசையைப் போன்று கருதப்படும். அசீகரத் (79), அபீபவத் (80), அஸிஸ்ரவத், அஸுக்ரவத் (81), ஆனாஸ அததக்ஷத் அஜஜாக்ஷரத்

7.4.94 தீர்கோ லகோ:

'ணிச்' 'சங்' ஒடு வரும் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் 'லகு' உயிரைக் கொண்டதாக அமைந்து அவ்வினையிறுதியுயிர் 'ணிச்' தொடர்ந்து வரும்போது கெடாமல் நின்றால் அந்த 'லகு' உயிர் நெடிலாகும். காட்டுக்கள்/மேற்குத்திரத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

7.4.95 அந் ஸம்ரு த்ரு' த்வர்ப்ரத்'மரத்' ஸ்த்ரு' ஸ்பஸாம்

ஸம்ரு 'நினை', (1845), த்ரு 'கிழி' (9.23), த்வர் 'விரை, அவசரப்படுத்து' (1812), ப்ரத்' 'விரிவாக்கு' (1802), ம்ரத்'3 நகக்கு, பொடியாக்கு' (1804). ஸ்த்ரு 'தூவு, சிதறு' (9.14), ஸ்பஸ் 'பார் உணர்' (1936) ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'ணிச்' 'சங்' ஒட்டுக்கள் இணைக்கும்போது அவைகளின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிருக்கு 'அத்' (அ) பதிலியாக வரும்.

இது 93, 94க்குப் பிறகு.

1. அவஸ்மரத் (2) அத்'தர்'த் (3) அதத்வரத் (4) அப்ரத்'த் (5) அம்மரத்'த் (6) அதஸ்தரத் (7) அபஸ்பஸ'த்

7.4.96 விப'ஷா வேஷ்டி சேஷ்டயோ:

வேஷ்ட் 'சுற்று' (1274) சேஷ்ட் 'நகர்ந்து செல்' (1275) என்ற

தாதுக்களுக்குப்பின் 'ணிச்' 'சங்' வரும்போது, அவைகளின் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிருக்கு 'அத்' விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

1. அவவேஷ்டத், அலிவேஷ்டத்
2. அசசேஷ்டத், அசிசேஷ்டத்

7.4.97

ஈ ச கணா:

க'ண 'எண்ணு' (10.309) என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'ணிச்' 'சங்' வரும் போது, அதன் இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் உயிருக்கு 'ஈ'யும் பதிலி யாக வரும். அதாவது 'அ'வும் 'ஈ'யும் வரும். அஜீக்'ணத், அஜக'ணத்

8.1.1

ஸர்வஸ்ய த்'வே

இச்சூத்திரத்திலிருந்து தொடங்கி 8.1.15 வரை "சொல் முழுவதும் இரண்டு ஆகும்" என்ற தொடர் சேர்க்கப்பட வேண்டும். இது ஒரு அதிகார சூத்திரம், இதைத் தொடர்ந்து வரும் 14 சூத்திரங்களில் இது அனுவிருத்தியாகும். ஒரு சொல், இரண்டு தடவை பயன்படுத்தப்படுமென்பது இதன் பொருள்.

8.1.2

தஸ்ய பரம் ஆம்ரேடி'தம்

இரண்டு முறை பயன்படுத்தப்பட்ட சொல்லின் இரண்டாவதாக நிற்கும் சொல் 'ஆம்ரேடி'தம்' என்ற ஸம்க்'ரூவினால் குறிப்பிடப்படும். செளர செளர 'ஓ திருடன், ஓ திருடன்' பு'ங்க்தே பு'ங்க்தே 'உண்கிறான், உண்கிறான்' இரண்டாவதாக அமையும் சொல் ஆம்ரேடிதம் எனப்படும். 'ஆம்ரேடித' என்ற சொல் 6.1.99, 100; 8.1.57, 8.2.95, 103; 3.12; 49 முதலியவைகளில் காணப்படுகிறது.

8.1.3

அனுதாத்தம் ச

'ஆம்ரேடிதம்' எனப்படும் சொல் அனுதாத்த கரம் பெறும். பசதி பசதி 'சமைக்கிறான் சமைக்கிறான்' 'சமைத்துக்கொண்டேயிருக்கிறான்'

8.1.4

நித்யவீ'ஸயோ:

'எப்போதும்' (நித்ய), ஒவ்வொரு (வீ'ஸா) என்ற பொருளை இரட்டிக்கப்பட்ட சொல் கட்டும்.

1) நித்ய - பசதி பசதி 'அவன் தொடர்ந்து சமைத்துக்கொண்டேயிருக்கிறான்' ஒருவன் இடைவிடாமல் செய்யும் செயலை 'நித்ய' குறிக்கிறது. ஐல்பதி ஐல்பதி 'அவன் நிறுத்தாமல் பேசிக் கொண்டேயிருக்கிறான்' பு'க்த்வா பு'க்த்வா வ்ரஜதி அல்லது போ'ஜம் பே'ரஜம்வ்ரஜ "ஒவ்வொருவரும் உண்டுவிட்டுப் போகிறார்கள்"; லாஸீ'ஹி லாஸீ'ஹி இத்யேவம் லுனாதி வினைச்சொல், க்ருத் ஒட்டினாலாக்கப்பட்ட அவ்யயம், ஆகியவைகள் 'நித்ய'

என்ற பொருளைச் சுட்டும் க்த்வா, ஒட்டு ணமுல் ஒட்டு ஆகியவைகளினைக்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் வியங்கோள் வினை ஆகியவைகள் திருப்பத் திருப்பப் பயன்படுத்தும்போதுதான் 'இடைவிடாத' என்ற பொருளைச் சுட்டும். லுங் ஒட்டிணைத்து ஆக்கப்பட்ட சொல், இவ்வாறு இருமுறை பயன்படுத்தாவிட்டாலும் இப்பொருளை (அதாவது 'நித்ய')ச் சுட்டும்.

புன: புன: பசதி : பாபச்யதே 'திருப்பத் திருப்பச் சமைக்கிறான்' ஆயினும், இதனால் குறிக்கப்பட்ட செயல் தொடர்ந்து செய்யப்படுவதை குறிக்கும்போது இதையும் இருமுறை பயன்படுத்தவேண்டும். காட்டாக பாபச்யதே பாபச்யதே

2) வீபஸா-பகிர்வு

பெயர்ச்சொற்கள் இப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும். ஊடுருவிப்பரவுதல் என்ற பொருளை 'வீபஸா' என்ற சொல் சுட்டும்.

க்ராம: க்ராம: ரமணீய: 'ஒவ்வொரு கிராமமும் அழகானது'; புருஷ: புருஷ: நிதீனம் உளபதி 'ஒவ்வொரு மனிதனும் மரணம் எய்துகிறான்'

8.1.5

பரேர் வர்ஜனே

'தவிப்பு, விலக்கல்' (வர்ஜனே) என்ற பொருளில் (வர்ஜனே) என்ற பொருளில் 'பரி' இட்டித்துப்பயன்படுத்தப்படும். 'பரி பரி த்ரி க்ரீத்தேப்'யோ வ்ருஷ்ட: தே'வ: 'த்ரிகர்த்த நாட்டைத் தவிர்த்து மற்ற இடங்களில் மழை பெய்தது' அதாவது த்ரிகர்த்த நாட்டைச் சுற்றி மழை பெய்தது' ஆனால் ஒதீனம் பரிஷிஞ்சதி

வா: பரேர் வர்ஜனே அஸமாஸே வேதி வக்தவ்யம்

பரி 'விலக்கல்' ஒரு தொகையில் பயன்படுத்தப்படாவிட்டால் விருப்பாக இரட்டிக்கும் பரி நித்ரிக்ரீ தேப்'ய: அல்லது பரி த்ரிக்ரீ தேப்'ய: ஆனால் ஒரு தொகையில் 'பரி' இரட்டிக்கப்படமாட்டாது. பரித்ரிக்ரீ தே வ்ருஷ்டோ தே'வ: இங்கு 'பரி' மட்டும் தனியாக இப்பொருளைச் சுட்டாது. இத்தொகை முழுவதும் இப்பொருளைக் கொடுக்கும்.

8.1.6

ப்ரஸமுபோத: பாத பூரணே

ஒரு செய்யுளின் வரிகளை முழுமையாக்க (பாத பூரணே) ப்ர, ஸம் உப, உத்³ ஆகியவைகள் இரட்டித்துப் பயன்படுத்தப்படும். ப்ர ப்ராயமக்³னீர் ப்ரதஸ்ய ஸ்ருண்வே (ருக் 7.8.4) ஸம் ஸமித்யுவஸே வ்ருஷன் (ருக் 10.191.1);

உபோப மே பராம்ருஷ (ருக் 1.126.7);

கிம் நோது³ ஹர்ஷஸே தாதவ உ (ருக் 4.21.9)

இந்த விதி வேதமொழியில்தான் செயற்படும். ஏனென்றால் மற்ற இடங்களில் 'ப்ர' முதலியவைகள் வினையிலிருந்து பிரித்துத் தனியாகப் பயன்படுத்த முடியாது.

8.1.7

உபர்யத்யதீஸ: ஸாமீப்யே

‘இடைவெளியில்லாத அண்மை’ என்ற பொருளில் உபரி, அதி ‘மேலே அதீஸ’
‘கீழே’ என்ற சொற்கள் இரட்டித்துப் பயன்படுத்தப்படும்.

உபரி உபரி க்ராமம் ‘கிராமத்துக்கு வெகு அருகில்’;

அதி அதி க்ராமம் ‘கிராமத்தில் பக்கத்தில்’ அதி அதி;

நகரம் நகரத்துக்குப் பக்கத்தில்

அண்மைப்பொருள் இடம், காலம் இரண்டையுமே கட்டும்.

உபரி உபரி து: கீம்

8.1.8

வாக்யா தேராமந்தரித ஸ்யாஸூரியா ஸம்மதி கோப குத்ஸ ன பரீதஸனேஷு
ஒரு வாக்கியத்தில் முதலில் நிற்கும் விளிவேற்றுமைச் சொல் பொறாமை
(அஸூரியா), மரியாதை (ஸம்மதி), கோபம் (கோப), ஏளனம், இகழ்ச்சி
(குத்ஸன), பயமுறுத்தல் (பரீதஸன) ஆகிய பொருட்களைச் சுடும்போது
இரட்டித்துப் பயன்படுத்தப்படும்.

1) அஸூரியா – ஸுந்தர ஸுந்தர: வருதாதே ஸௌந்தர்ய ‘ஒ அழகானவனே!
உன் அழகு வீணானது’

2) ஸம்மதி – தேவ தேவ வந்த்யோ அஸி கடவுளே நீ வணங்கத்தக்கவன்’

3) கோபதுர்வினீத துர்வினீத இதாஸீம் க்ருாஸ்யஸி ‘ஒ கெட்ட
நடத்தையுள்ளவனே! நீ விரைவில் பாடம் கற்றுக் கொள்வாய்’

4) குத்ஸன – த்னுஷ்க த்னுஷ்க வருதா தே த்னு: ‘ஒ வில்லாளியே உளது
வில் பயன்றது’

5) பரீதஸன – சோர சோர கராதயிஷ்யாமி ‘ஒ திருடனே உன்னை
தண்டனையடைச் செய்கிறேன்’

8.1.9

ஏகம் பஹுவீஹிவத்

ஏகம் ‘ஒன்று’ என்ற சொல் இரட்டையாகப்பயன்படுத்தப்படும். அவ்வாறு
இரட்டிக்கப்பட்டது பஹுவீஹித் தொகையைப்போல் கருதப்படும்.

பஹுவீஹித் தொகையாகக் கருதப்படும்போது வேற்றுமையுருபு கெடும்.
பெண்பாலைச் சுடும்போதும் இது ஆண்பாலாகக் கருதப்படும் (6.3.24)

அவ்வாறே இதன் காரும் ஆகும் (6.2.1 ஏகம் + ஏகம் = ஏக0 + ஏகம் –
ஏகைகமக்ஷரம் டதி ‘அவள் ஒவ்வொரு எழுத்தாகப் படிக்கிறாள்; ஏகயா
ஏகயா ஏகைகயா ஆஹுத்யா ஜுஹோதி பஹுவீஹி போன்ற
இவ்வெண்ணுப்பெயர் செயற்பட்டபோதிலும் மாற்றுப் பெயரின் தன்மையை
இது இழக்காது. ஏனக்கஸம்மை, ஏனக்கஸ்யை

8.1.10 ஆபாதே ச.

மனவேதனையைச் சுட்டும்போதும் (ஆபாதே¹) ஒரு சொல் இரட்டித்துப் பயன்படுத்தப்படும். அதை பஹுவீஹி போல் கருதப்படும்.

க³தக³த: பாவம் அவன் போய்விட்டான் நஷ்டநஷ்ட:, க³தக³தா (பெண்பார் சொல்) (க³தா + க³தா = க³தக³தா)

8.1.11 கர்மதாரய வதுத்தரேஷு

இங்கிருந்து குத்திரம் 15 வரை இரட்டிக்கப்பட்ட சொல் கர்ம தாரயத் தொகை போன்று கருதப்படும்.

இங்கு முதலுறுப்பினரின் வேற்றுமையுருபு கெடும். 6.2.223இல் விதிக்கப்பட்டபடி இந்த இரட்டைக் கிளவி இறுதியசையில் உதாத்தம் பெறும்.

8.1.12 ப்ரகாரே குண வசனஸ்ய

ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில்தான் ஒரு குணம் ஒருவனிடம் அமைந்திருக்கிறது என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது (ப்ரகாரே) பெயரடை (குணவசன) இரட்டித்துப் பயன்படுத்தப்படும். அது கர்மதாரயமாகக் கருதப்படும்.

படுபடு: சுமாரான மூளையுடையவன் பண்டி³ பண்டி³த முழுமையான குணம் பொருந்தியவன் என்ற பொருளைச் சுட்டாமல் ஓரளவுக்குத்தான் அக்குணம் ஒருவனிடம் அமைந்திருக்கிறது என்று 'ப்ரகார' என்ற சொல் சுட்டும். ஆனால் படு³ தே³வதத்த: கூர்மையான மூளையுடைய தேவதத்தன்

வா: அனுபூர்வ்யே த்வே ப³வத இதி வக்தவ்யம்

ஒரு குணத்தையுடைய மனிதர்களுையோ அல்லது பொருட்களையோ வரிசைக்கிரமப்படி குறிப்பிட, பெயரடைகளை இரட்டித்துப்பயன்படுத்த வேண்டும்.

மூலேமூலே ஸ்தூ³லா:, அக்³ரே அக்³ரே அக்³ரே ஸலிஷ்மா:, ஜ்யேஷ்ட²ம் ஜ்யேஷ்ட²ம் ரவேஸ்ய: 'வேர்கள் பெரிதாகவும் நுனிகள் மெலிதாகவும் உள்ளன: 'வயதுக்கிரமப்படி உள்ளே விடு'

வா: ஸ்வாரீதே² அவதார்யமானே² அனேகஸ்யின் த்வே ப³வத இதி வக்தவ்யம்

ஒரு எல்லையைக் குறிக்கும்போது ஒன்றுக்குமேற்பட்டது என்று பொருளை சுட்டும் சொல்லை, பொருள் மாற்றமில்லாமல் இரட்டித்துப்பயன்படுத்த வேண்டும்.

அஸ்யாத் கார்ஷாபணாதி³ஹ ப³வத்³ப்யாம் மாவம் மாவம் தே³ஹி 'இந்தக் கார்ஷாபணத்திலிருந்து இரண்டு மாவம் (மட்டும்) கொடு. இங்கு மாவம் என்ற சொல் 'வீப்பா' (ஒவ்வொரு) என்ற பொருளைச் சுட்டாது. அதன் பொருள் மாற்றமடையவில்லை. இங்கு இரண்டு மாவங்களுக்கு ஈடானது கார்ஷா பணம் என்ற பொருளல்ல. கார்ஷாபணம் பல மாவங்கள் கொண்டது அவற்றுள் இரண்டேயிரண்டு கார்ஷாபணம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று

தானம் கொடுப்பதற்கு ஒரு வரையறையைக் குறிக்கிறது. ஆகவே இது பகிர்வு (வீப்ஸா) என்பதிலிருந்து வேறுபட்டது. அவ்வாறு ஒரு எல்லைையைக் குறிக்காவிட்டால் அஸ்மத் கார்ஷாடாணாதி³ஹ ப்'வதிப்'யாம் மாஷமேகம் தே'ஹி

வா: சாபலே த்'வே ப்'வத இதி வக்தவ்யம்

கிலி அல்லது மனக்குழப்பம் (சாபலே) என்ற பொருளைச் சுட்ட ஒரு சொல் இரட்டித்துப்பயன்படுத்தப்படும்.

அஹி: அஹி: புத்'யஸ்வ புத்'யஸ்வ "பாம்பு, பாம்பு, எச்சரிக்கையாக இரு, எச்சரிக்கையாக இரு".

இப்பொருளில் இரண்டு முறை இச்சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது கட்டாயமல்ல. பேசுபவரின் பொருளை மற்றவர் புரிந்து கொள்ளும் வரையில் எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்தலாம். அஹி: அஹி: அஹி: புத்'யஸ்வ, புத்'யஸ்வ, புத்'யஸ்வ

வா: க்ரியாஸம்பி'ஹாரே த்'வே ப்'வத இதி வக்தவ்யம்

செயலின் அழுத்தத்தையோ அல்லது அடிக்கடி நிகழ்தல் என்ற பொருளையோ சுட்டும்போது ஒரு சொல் இரட்டித்துப் பயன்படுத்தப்படும். ஸ ப்'வான் லுனீ'ஹி லுனீ'ஹி இத்யேவாயம் லுனாதி

வா: ஆபீ'க்ஷண்யே த்'வே ப்'வத இதி வக்தவ்யம்

திரும்பத்திரும்பச் செய்தல் (ஆபீ'க்ஷண்யே) என்ற பொருளைச் சுட்ட சொற்கள் இரட்டிக்கப்படும்.

பு'க்த்வா' பு'க்த்வா வ்ரஜதி, போஜம் போஜம் வ்ரஜதி

வா: ட்'ாசி த்'வே ப்'வத: இதி வக்தவ்யம்

'ட்'ாச்' ஒட்டு தொடர்ந்து வரும்போது சொற்கள் இரட்டிக்கப்படும் படாபடா கரோதி, படாபடாயதே (பார்க்க 5.4.57)

வா: பூர்வ ப்ரதீ'மயோரர்த்'ாதிஸ்ய விவக்ஷாயாம் த்'வே ப்'வத இதி வக்தவ்யம்

பூர்வ, ப்ரதீ'ம என்ற சொற்களை இணைமை, மீமை என்ற பொருளைச் சுட்ட இரட்டித்து பயன்படுத்தப்படும். பூர்வபூர்வம் புஷ்ப்யந்தி, ப்ரதீ'மம் ப்ரதீ'மம் பச்யந்தே

இணைமை, மீமையைச் சுட்டும் ஒட்டுக்களையும் பயன்படுத்தலாம். பூர்வதரம் புஷ்ப்யந்தி, ப்ரதீ'மதாம் பச்யந்தே

வா: ட்'தர ட்'தமயோ: ஸமஸப்ரதீ'ாரணயோ:

ஸ்திரிநிக்'தே' ப்'ாவே த்'யே ப்'வத இதி வக்தவ்யம் ட்'தர, ட்'தம (முறையே இணைமை, மீமையொட்டுக்கள்) என்ற வொட்டுக்களாலாக்கப்பட்ட

சொற்கள், பெண்பாலைக் குறிப்பதாகவும், இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவைகளுள் ஒன்றின் மேம்பாடு அல்லது உயர்வைத் தீர்மானிக்க இரட்டித்துப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

உபீர்விமாவாட்³பெள, கதரா கதரா அனயோராட்³யதா. இவர்களிருவருமே செல்வந்தர்கள். இவர்களுள் யார் அதிகமான செல்வம் உடையவர்கள் என்று தீர்மானிப்போம். ஸர்வே இமே ஆட்³யா: கதமாகதமா ஏஷாமாட்³யதா 'இவர்களெல்லோருமே செல்வந்தர்கள். இவர்களுள் யார் எல்லோரையும்விட அதிகச் செல்வம் படைத்தவர்கள் என்று தீர்மானிப்போம்.

தா, தம ஒட்டுக்களைத் தவிர மற்ற சொற்களும் இவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம். உபீர்விமௌ ஆட்³பெள, கீத்³ருஸீ கீத்³ருஸீ அனயோராட்³யதா, உபீர்விமௌ ஆட்³பெள கதர: கதர: அனயோர் விப்³வ: (இங்கு பெண்பாலைச் சுட்டும் சொல் பயன்படுத்தப்படவில்லை)

வா: கர்மவ்யதிஹாரே ஸர்வ நாம்ஸோ த்வே ப்³வத இதி வக்தவ்யம் ஸமாஸவச்ச ப்³ஹூலம். யதீ³ நஸமாவைத் ப்³ரத்³மைக்வசனம் ததீ³ பூர்வ பதஸ்ய செயல் பரிமாற்றத்தைச் சுட்ட மாற்றுப் பெயர்கள் இரட்டிக்கப்படும். இது பல வகையில் தொகைபோன்று கருதப்படும். அவ்வாறு தொகையாகக் கருதப்படாவிட்டால் அதன் முதலுறுப்பினர் முதல் வேற்றுமையொருமையிலமையும் (பார்க்க 1.3.14; 3.3.43; 5.4.127)

அன்யமன்யமிமே ப்³ராஹ்மணா: போஜயந்தி 'இந்தப்பிராமணர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உணவளித்துக் கொள்கிறார்கள்'. அன்யோ அன்யமிமே ப்³ராஹ்மணா போஜயந்தி அன்யோன்யஸ்ய ப்³ராஹ்மணா போஜயந்தி, இரேதரம் போஜயந்தி, இதரேத ரஸ்வ போஜயந்தி

வா: - ஸ்தீர்³ நடம்ஸகயோருத்தரபத்³ஸ்ய சாம்பீ³வோ வக்தவ்ய: மேற்குறிப்பிட்ட சூழலில், பெண்பாற்சொல், நடம்ஸகச் சொற்களிலிரண்டாவது சொல்லோடு 'ஆம்' விருப்பாக இணைக்கப்படும். அன்யோ அன்யாயிமே ப்³ராஹ்மண்யௌ போஜயத: அன்யோ அன்யம் போஜயதே: இதரேதரம் போஜயத:, இதரேதரம் போஜயத:, அன்யோ அன்யாயிமே ப்³ராஹ்மணகுலே போஜயதே: இதரேதரம்மே ப்³ராஹ்மணகுலே போஜயதே: இதரேதரமிமே ப்³ராஹ்மணகுலே போஜயத:

8.1.13 அக்ருசி²ரே ப்ரியஸுக²யோர் அன்யதரஸ்யாம்

'எளிதாக, கஷ்டமில்லாமல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது 'ப்ரிய', 'ஸுக²' என்ற சொற்கள் விருப்பாக இரட்டையாகப் பயன்படுத்தப்படும்.

ப்ரிய ப்ரியேண த்³தீ³தி, ஸுக²ஸுகே²ன ததாதி அல்லது ப்ரியேண த்³தீ³தி, ஸுகே²ன த்³தீ³தி 'எளிதில் கொடுக்கிறான்' ஆனால் ப்ரிய: புத்ர: அன்பு மகன் ஸுக²ரத²:

8.1.14

யதாஸ்வே யதாயதம்

யதாயதம் என்ற சொல் முறையே தகுந்த என்ற பொருட்களில் விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொல்லாகும்.

க்ஞாதா: ஸர்வே பதார்தா யதாயதம் (யதாஸ்வபாவம்) எல்லாப் பொருட்களும் அதனதன் தன்மைப்படியறிந்து கொள்ளப்படுகின்ற 'யதா' என்ற சொல்லின் இரட்டித்தல், நபம்ஸக, ஆகியவைகள் விதிக்குப்பிறம்பானவை.

8.1.15

த்வந்த்வம் ரஹஸ்ய மர்யாதா வசன வ்யத் க்ரமண யக்ஞ பாத்ர

ப்ரயோகாபி'ன்யக்தேஷு

'த்வந்த்வம்' என்ற சொல் கீழ்க்கண்ட பொருட்களைச் சுட்டி விதிக்குப்பிறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொல்லாகும். இரகசியம் (ரஹஸ்ய), எல்லை, வரையறை (மர்யாதாவசன), பிரிதல் (வ்யத்க்ரமண), யாகத்துக்குரிய பாத்திரத்தைப் பயன்படுத்துதல் (யக்ஞ பாத்ர ப்ரயோக) தெளிவாக்கல், தோன்றல் (அபி'வ்யக்த)

'த்வி' என்ற சொல் இரட்டிக்கப்பட்டு, முதற்சொல்லின் 'இ'க்குப் பதிலியாக 'அம்' வந்து, இரண்டாவது 'இ'க்கு 'அ' பதிலியாகி விதிக்குப்பிறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொல் (த்வி த்வம் - த்வ) த்வந்த்வம் என்ற சொல்லின் பொருள் இரகசியம். மேலே கொடுக்கப்பட்ட மற்ற பொருட்கள் ஒரு வாக்கியத்தில் அமையும் சூழலைப் பொருத்தவை.

- 1) த்வந்த்வம் மந்த்ரயந்தே அவர்கள் இரண்டிர்ண்டு பேராகக் கூடி இரகசியமாக ஆலோசனை நடத்துகிறார்கள்.
- 2) ஆசதூரம் ஹோமே பஸுவோ த்வந்த்வம் மிது'னாயந்தே "நாலாவது தலைமுறை வரை விலங்குகள் இணையும்"
- 3) த்வந்த்வம் வ்யத்க்ராந்தா "அவர்கள் இரண்டு கட்சிகளாகப் பிரிந்தனர்"
- 4) த்வந்த்வம் ந்யஞ்சியக்ஞ பாத்ராணி ப்ரயுனக்தி "யாகத்துக்கான பாத்திரங்களை அவன் இரண்டிரண்டாக கீழ்நோக்கி உபயோகித்தான்"
- 5) த்வந்த்வம் ஸங்கர்ஷண வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷணல் வாஸுதேவன் என்று இரட்டையர்கள் (தோன்றல்) "த்வந்த்வம்" என்ற சொல் மற்ற பொருட்களிலும் காணப்படும் த்வந்த்வம் யுத்தம் வர்த்ததே, த்வந்த்வானி ஸஹதே தீர், சார்தே த்வந்த்வ:

8.1.16

பத'ஸ்ய

இங்கிருந்து 8.3.54 வரை "ஒரு சொல்லின் (பத'ஸ்ய) என்ற சொல் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படும்.

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். 'பத'ஸ்ய' என்ற சொல் 8.3.54 வரை அனுவிருத்தியாகும். தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களில் விதிக்கப்படுவது முழுமையான சொற்களில் செயற்படும்.

காட்டாக கு. 8.2.23 கூட்டுமெய்யில் முடிவதில் இறுதிமெய்கெடும் என்று

விதிக்கிறது. இத்துடன் 'பதஸ்ய' என்ற சொல்லை இணைத்து, இதன் பொருளை முழுமையாக்க வேண்டும். அதாவது கூட்டு மெய்யின் முடியும் ஒரு சொல்லின் (பத3ஸ்ய) இறுதிமெய் கெடும். பசன் (<பசந்த்), யஜன் (<யஜந்த்). ஆனால் பசந்தென, யஜந்தென, இங்கு 'த்' (இறுதியுயிர்) கெடாது. ஏனென்றால், 'பசந்த்' ஒரு பதமாகாது. பதஸ்ய என்ற ஆறாம் வேற்றுமைச் சொல் ஸ்தான ஷஷ்டி அதாவது 'ஒரு முழுமையான சொல்லின்' என்ற பொருளைச் கட்டுவதாகவோ அல்லது அவயயஷஷ்டி அதாவது 'ஒரு முழுமையான சொல்லின் ஒரு பகுதியின்' என்ற பொருளைச் கட்டுவதாகக் கருதப்படும்.

8.1.17 பதாத்

'ஒரு முழுமையான சொல்லிற்குப்பின்' இதிலிருந்து தொடங்கி 8.1.68 வரை 'பதாத்' என்ற சொல் அனுவிருத்தியாகும். இது மேற்குத்திரத்திற்குபட்ட ஒரு அதிகார குத்திரமாகும்.

8.1.18 அனுதாத் தம் ஸ்வமபாதாதே

இக்குத்திரத்திலிருந்து 8.1.74வரை இக்குத்திரம் அனுவிருத்தியாகும். ஒரு செய்யுளின் முதலில் நிற்காத (அபாத3ாதே3ள) எல்லாம் (ஸ்வம்) அனுதாத்தகரம் உடையதாகும்.

இதுவும் ஒரு அதிகார குத்திரம். இங்கு காணப்படும் 'பாத்' என்ற சொல் (அபாதாதே'ள என்பதில்) 16-17இல் பயன்படுத்தியிருப்பது போல் ஒரு ஸம்க்ரூ அல்ல.

8.1.19 ஆமந்த்ரிதஸ்ய

ஒரு சொல்லுக்குப்பின் நிற்கும் விளி வேற்றுமைச் சொல் (ஆமந்த்ரி தஸ்ய) லின் எல்ல வசைகளும் அனுதாத்தமாகும். ஆனால் அனு ஒரு செய்யுளின் முதலில் நிற்கும்போது அல்ல.

பசளிதே'வதத்த 'தேவதத்தனே, சமைக்கிறாயா. ஆனால் தே'வதத்த, பசளி அக்னே யம் யக்'ஞியம் அத்'வரம் விஸ்'வத: பரி பூர னி (ருக் 1.13) ஆனால் உப த்'வாக்'னே தி'வேதி' (ருக் 1.17) விளி வேற்றுமைச் சொல் முதலசையில் உதாத்தம் பெறும். (6.1.198). இ ந்தச் குத்திரம் அதை அனுதாத்தம் ஆக்குகிறது.

வா: ஸுமானவாக்யே நிகாத யுஷ்மத'ஸ்மதாதே'ஸா வக்தவ்யா: நிகாத (எல்லா வசைகளும் அனுதாத்தம் ஆதல், இந்தச் குத்திரம் 8.1.28 முதலியவை) தொடர்பான விதிகள், யுஷ்மத், அஸ்மத் ஆகிய வைகளின் பதிலிகள் தொடர்பான விதிகள் எல்லாம் பின்னால் வரும் சொல் நிகாதமாவதற்கோ அல்லது பதிலியாவதற்கோ, காரணமாக அமையும் முன்னால் நிற்கும் சொல், ஆகியவிரண்டுமே ஒரே வாக்கியத்தின் பகுதிகளாக அதாவது ஒரே வாக்கியத்தைச் சேர்ந்ததாக ஆகும்போதுதான்

செயற்படும். ஆகவே அயம் தன்னோ, ஹரானேன, 'இது கம்பு, இதனால் இழு' என்ற சொற்றொடர்களில், 'ஹ' என்ற சொல்லுக்குமுன் ஒரு பெயர்ச் சொல் நின்ற போதிலும் 8.1.28இன் தனது சுரத்தை இழக்காது, ஏனென்றால் இவைகள் இரண்டும் தனித்தனி வாக்கியங்களின் பகுதிகள். ஒத்'னம் பச தவ ப'விஷ்யதி, ஒத்'னம் பச மம ப'விஷ்யதி 'உணவு சமை, அது உணதாகும். உணவு சமை, அது எனதாகும்' அதாவது உன்னால் சமைக்கப்பட்ட சோறு உனக்கும் எனக்கும் போதும். இங்கு 8.1.22இல் விதிக்கப்பட்ட தே, பதிலிகள் வராது.

ப'தீஹ விஷ்ணுமித்ரோ, தே'வத'த்த ஆக'ச்ச இந்த எடுத்துக் காட்டிலும், 'தேவதத்த' என்ற விளிச்சொல்லுக்கு முன் விஷ்ணுமித்ர என்ற சொல் நின்றபோதிலும் மேலே கூறப்பட்ட காரணத்தினால், 'தேவதத்த' என்ற சொல் தனது சுரத்தை இழக்காது.

இஹ தே'வத்த! மாதா தே கத'யதி நத்'யாஸ் திஷ்டதி கூலம் (8.1.28) கூலம் ஸாலீனாம் தே ஒத்'னம் தா'ஸ்யாமி. இந்த எடுத்துக்காட்டுகளில் விளி வேற்றுமை (தே'வத்த) வினைச் சொற்கள், யுஷ்மத், அஸ்மத் ஆகியவைகள் முன்னால் நிற்கும் சொற்களுடன் தொடரியல் அமைப்பில் தொடர்புள்ளது அல்ல. ஆயினும் நிகாத, முதலியவைகள் இங்கு செயற்படுகின்றன. (ஸமர்த'-பதவிதி (2.1.1) என்ற பொதுவிதி இருந்த போதிலும்) முழுமையாக்கப்பட்ட சொற்கள் தொடர்பான விதிகள், அச்சொற்கள் ஒரு வாக்கிய அமைப்பில் காணப்படும் போதுதான் செயற்படும். மேலே கொடுக்கப்பட்ட எடுத்துக்காட்டில் இஹ ஸ்தி2தா மாதா தே தே'வதத்த என்பதுதான் 'இஹ தே'வதத்த' அல்ல. இஹ, என்ற சொல் ஸ்தி2தா என்ற சொல்லுடன் தொடரியல் தொடர்பு கொண்டது.

'தே'வதத்த' என்ற சொல்லுடனல்ல. இதேபோல், 'நத்'யா' 'கூலம்' என்ற சொல்லுடன் தொடர்புள்ளது 'திஷ்டதி'யோடல் 'ஸாலீனாம்' 'தே'யுடன் அல்ல 'ஒத்'னம்' என்ற சொல்லுடன் இவைகளில் நிகாத, 'தே' பதிலியாதல் ஆகியவைகள் காணப்படுகின்றன. முன்னால் நிற்கும் சொல்லுக்கும் பின்னால் வரும் சொல்லுக்கும் 'ஸமர்த' தொடர்பில்லாவிட்டாலும், இவைகள் ஒரே வாக்கியத்தில் நிற்பதால், இத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன.

8.1.20

யுஷ்மத்'ஸமதோ: ஷஷ்ம' சதுர்த்' த்'விதீயாஸ்த'யோர் வாந்தாவேன 6,4,2ஆம் வேற்றுமையிலமையும் யுஷ்மத்' 'ந்', அஸ்மத்' 'நாங்கள்' என்ற சொற்களுக்கு முறையே 'வாம்' 'நௌ' ஆகியவைகள் பதிலியாகும். (அவைகள் அனுதாத்த சுரம் பெறும்)

இந்தப் பதிலிகள் தன்மை, முன்னிலை இடப்பெயர்களின் இருமையென்று அனுமானிக்க முடியாது. ஏனென்றால் தொடர்ந்து வரும் இரு சூத்திரங்களில் பன்மை, ஒருமை ஆகியவைகளுக்குச் சிறப்புப் பதிலி கூறப்பட்டிருக்கின்றன. க்'ராம: வாம் (யுவாப்'யாம்) தீ'யதே 'உங்களிருவருக்கும் ஒரு கிராமம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன', ஜனபத்': நௌ (ஆவாப்4யாம்) தீ'யதே 'எங்களுக்கு (இருவருக்கும்) ஜனபதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன'

8.1.21 பஹுவசனே வஸ் நஸௌ

6.4.2 ஆம் வேற்றுமையிலமையும் யுஷ் மத்¹, அஸ்மத்² ஆகியவைகள் பன்மைபாக அமையும்போது அம்மாற்றுப் பெயர்களுக்குப் பதிலியாக முறையே 'வஸ்' 'நஸ்' வரும் (ஒரு சொல்லுக்கு பின் வரும் அனுதாத்தமாகும்). க்ராமோ வ: ஸ்வம் 'உங்களுடைய சொந்த கிராமம்', ஜனபதோ³ வோ தீயதே, ஜனபதோ ந: ஸ்வம்; ஜனபதோ⁴ நோ தீயதே; க்ராமோ பஸ்யதி, ஜனபதோ⁵ ந: பஸ்யதி

8.1.22 தே மயாவேக வசனஸ்ய

யுஷ்மத், அஸ்மத் ஆகியவைகளின் 6, 4ஆம் வேற்றுமை ஒருமைக்குப் பதிலியாக (அவைகளுக்கு முன் ஒரு சொல் நிற்கும்போது, அவைகள் அனுதாத்தமாகும்) முறையே 'தே', 'மே'வரும். க்ராமஸ் தேஸ்வம், க்ராமோ மே ஸ்வம், க்ராமஸ்தே தீயதே, க்ராமோ மே தீயதே

8.1.23 த்வாமௌ த்விதீயாயா:

மேற்கூறிய சூழலில் 'இரண்டாம் வேற்றுமையிலமையும் 'யுஷ்மத்' 'அஸ்மத்' ஆகியவைகளுக்கு முறையே 'த்வா', 'மா' பதிலியாகும் (ஒருமையில்) க்ராமஸ்த்வா பஸ்யதி, க்ராமோ மா பஸ்யதி

8.1.24 ந சவாஹாஹைவயுக்தே

ச 'உம்' வா 'அல்லது' ஹ 'ஓ', அஹ 'வியப்புக்குறி' ஏவ 'மட்டும்' என்பவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'யுஷ்மத்', 'அஸ்மத்' ஆகியவைகளுக்கு 2இல் விதிக்கப்பட்ட பதிலிகள் வராது.

1) ஹரிஸ் த்வாம் மாம் ச ரக்ஷது 'ஹரி உன்னையும் என்னையும் காப்பாற்றட்டும்'

2) க்ராமஸ்தவ வா ஏவம் மம வா ஸ்வம். 'கிராமம் உன்னுடையது அல்லது என்னுடையது.' இதே போன்று மற்ற சொற்களுடனும் வரும்.

நேர்த்தொடர்புள்ளபோது என்பதை 'யுக்த' என்ற சொல் கட்டும். ஆகையால் க்ராமஸ் ச தே ஸ்வம், நகரம் சமே ஸ்வம்.

8.1.25 பஸ்யார்தை¹ ஸ்சானாலோசனே

'பார்த்தல் (கண்ணால்)' என்ற பொருளைத் தவிர்த்து (அனாலோசனே) தெரிந்து கொள், காண் என்ற பொருளைச் சுட்டும் (பஸ்யார்தை²) வினைகளுடன் நிற்கும் யுஷ்மத், அஸ்மத் என்ற மாற்றுப் பெயர்களுக்கும் 20.23 வரை விதிக்கப்பட்டவை பதிலியாக வராது.

சேதஸா த்வாம் ஸமீக்ஷயதே "உன்னை மனதால் தெரிந்து கொள்கிறான்" பக்தஸ்த் தவ ரூபம் மனஸா தீயாயதி "பக்தர்கள் உனது உருவத்தை மனதினால் தியானிக்கிறார்கள்" ஆனால் க்ராமோ மா பஸ்யதி 'பஸ்யார்தை²' என்பது அறிதல், தெரிந்து கொள்ள்தல் (தர்ஸன 'அறிவு') என்ற பொருளைச் சுட்டும். ஆலோசனை என்ற சொல் 'கண்ணால் காண்பது' என்ற பொருளைச்

கட்டும் முந்தியது உருவகமாக பயன்படுத்தப்படும்.

8.1.26

ஸபூர்வாயா: ப்ரதீமாயா: விபாஷா

மற்றொரு சொல்லுக்குப்பின் (ஸபூர்வாயா:) நிற்கும் முதல் வேற்றுமைச் சொல்லுக்குப் (ப்ரதீமாயா:) பின்வரும் யுஷ்மத், அஸ்மத் ஆகியவைகளுக்கு 20.23 வரை விதிக்கப்பட்ட பதிலிகள் விருப்பாக வராது.

க்ராமே கம்பீலஸ்தே ஸ்வம்; அல்லது

க்ராமே கம்பீலஸ் ஸ்வம்;

க்ராமே கம்பீலோ மே ஸ்வம் அல்லது

க்ராமே கம்பீலோ மம ஸ்வம்

ஆனால் கம்பீலஸ் தே ஸ்வம், கம்பீல: மே ஸ்வம்

வா: யுஷ்மத்'ஸம்தோர் விபாஷா அனன்வாதே'ஸ' இதி வக்தவ்யம் 'யுஷ்மத்', 'அஸ்மத்' ஆகியவைகளுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த விருப்பு விதி, அவைகள் அன்வாதே'ஸ' மாகப் பயன்படுத்தப்படாமலிருக்கும்போது மட்டுந்தான். 'அன்வாதேஸ' மாகும் போது பதிலியாதல் கட்டாயமாகும். விருப்பாகாது இந்த வார்த்திகம். இக்குத்திரத்துக்கு ஒரு வரையறை ஏற்படுத்துகிறது.

அதை ஒரு வ்யவஸ்தி²த விபாஷா ஆக்குகிறது. அதே'ர க்ராமே கம்பீலஸ்தே ஸ்வம், அதே'ர க்ராமே கம்பீலோ மே ஸ்வம்

வா: ஸர்வ ஏவ வாந்நாவாதீ'யோ அனன்வாதே'ஸே விபாஷா இதி வக்தவ்யம்

'வாம்', 'நௌ' முதலியவைகளெல்லாமே அன்வாதேஸமாகப் பயன்படுத்தாவிட்டால், முதல் வேற்றுமைச் சொல், மற்றொரு சொல்லுக்குப்பின்னால் நின்றாலுமே நிற்காவிட்டாலுமே விருப்பாகும் என்பது மற்றொரு சாராரின் கருத்து.

கம்பீலஸ்தே ஸ்வம், கம்பீலஸ்தவஸ்வம்

8.1.27

திங்: கோத்ராதீ'னி குத்ஸனாயீ'க்ஷண்யயோ:

வினைச் சொல்லுக்குப்பின் (திங்) நிற்கும் 'கோத்ர' முதலியவைகள் 'இசுழ்தல் (குத்ஸன) அல்லது திரும்பச் திரும்பச் செய்தல்' (ஆபீ'க்ஷண்யயோ:) என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது அனுதாத்தம் பெறும். குத்ஸன - பசதி கோத்ரம் "தனது கோத்திரத்தைக் கூறி அதாவது குடும்பத்தின் பெயரால், பிழைப்பு நடத்துகிறான்". ஆபீ'க்ஷண்ய - பசதி பசதி கோத்ரம் தனது கோத்திரத்தை அடிக்கடி கூறுகிறான். அதாவது திருமணம் போன்ற சடங்குகளில் கோத்திரத்தில் பெயரை மூன்று முறை திரும்பத் திரும்பக் கூறவேண்டும்.

8.1.28

திங்நதிங்:

வினைச் சொல்லைத் தவிர்த்து மற்ற சொற்கள் ஒரு வினைச்சொல்லுக்கு

முன் நிற்கும்போது அவ்வினைச் சொல் அனுதாத்தமாகும் தே'வதத்த: பசதி
 "தேவதத்தன் சமைக்கிறான்" ஆனால் ப4வதி பசதி 'சமையல் நடந்து
 கொண்டிருக்கிறது'

8.1.29 ந லுட்

வினைச் சொல்லைத் தவிர்த்து மற்ற சொற்கள் 'லுட்' (எதிர்காலவினை)டுக்கு
 முன் நிற்கும்போது 'லுட்' அனுதாத்தமாகாது. ஸ்வ: கர்தா 'நாளைக்குச்
 செய்வான்'

8.1.30

நிபாதை யத்யதி'ஹந்த குவிள்ளேச்சேச் சண் கச்சித்³ யத்³ யத்யுத்தம்
 யத்³ அது, யதி³ ஆல், ஹந்த 'ஓ', குவித்³ ஒரு வேளை, ஒருக்கால், நேத்³,
 சேத்³, சண்³ ஆல் கச்சித்³, யத்ர³ எங்கு ஆகிய இடைச் சொற்களுடன் வரும்
 வினைச் சொற்கள் அனுதாத்தமாகாது.

1) யத்கரோதி (2) யதி³ கரோதி 'அவன் செய்தால்' 3) ஹந்த கரோதி (4)
 குவித் கரோதி (5) நேத் கரோதி (6) ஸ சேத்³புங்க்தே (7)அயம் ச (-சேத்)
 மரிஷ்யதி 8)கச்சித் அதீதே (9)யத்ர புங்க்தே ஆனால் யத்கூஜதி ஸ்கடம்
 'வண்டி போகும்போது (யத்) சத்தம் ஏழும்புகிறது (இடைச் சொல்லல்ல)

8.1.31

நஹ ப்ரத்யாயம்பே⁴

'தடுத்தல்' (ப்ரத்யாயம்பே⁴) என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, 'நஹ' என்ற
 இடைச் சொல்லோடு வரும் வினைச் சொல் அனுதாத்தம் ஆகாது.

நஹ பேராக்ஷயஸே 'நீ கட்டாயம் உண்பாய்' உண்ணும்படி திரும்பத் திரும்பக்
 கேட்டுக் கொண்டபோதும் உண்ண மறுப்பவனின் மறுப்புக்குத் தடை.
 ஆனால் தடையைக் குறிக்காவிட்டால் "நஹ வைதஸ்மின்ஸ்ச' லோகே
 தக்ஷிணாமிச்சந்தி" நிச்சயமாக ஜனங்கள் அந்நாட்டில் தக்ஷிணையை
 விரும்பமாட்டார்கள்.

8.1.32

ஸத்யம் ப்ரஸனே

ஸத்யம் 'உண்மையாக' என்ற சொல்லுடன் வரும் வினைச் சொல் 'கேள்வி'
 என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது அனுதாத்தம் ஆகாது.

ஸத்யம் பேராக்ஷயஸே "உண்மையாக நீ உண்பாயா? ஆனால் ஸத்யம்
 வக்ஷ்யாமி சாந்ருதம் 'நான் உண்மைதான் பேசுகிறேன். பொய்யல்ல.

8.1.33

அங்காப்ரதி லோமே

அங்க³ 'உண்மையாகவே' என்ற இடைச்சொல்லோடு வரும் வினைச் சொல்
 'நட்பு முறையோடு வற்புறுத்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது
 அனுதாத்தமாகாது.

அங்க³ பச' மெய்யாகவே சமை' ஆனால் அங்க³ கூஜ இதானீம் க்3ஞாஸ்யஸி
 'நீ அழுதுகொண்டேயிரு', இப்போது புரிந்து கொள்வாய்'

8.1.34 ஹிச

ஹி 'ஏனென்றால்' என்ற இடைச் சொல்லோடு வரும் வினைச்சொல்லும் 'நட்புரிமையோடு வற்புறுத்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது அனுதாத்தமாகாது.

ஸஹி பட.² 'ஏனென்றால் நீ நிச்சயமாகப்படி' ஆனால் ஸஹி கூஜ வ்ருஷல இதானம் க்'ரூஸ்யஸி

8.1.35 ச்ந்த'ஸி அநேகமபி ஸாகாங்கூம்

வேதமொழியில், ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட வினைச்சொற்களின் 'ஹி'யுடன் வரும்போது அவைகள் அனுதாத்தமாகாது. அவைகள் முதல் வினைச் சொல்லைச் சார்ந்து நிற்கும் அந்ருதம் ஹி மத்த: வத்'தி பாப்மா ஏனம் விபுனாதி குடிகாரன் பொய் கூறினால், பாவம் அவனைத் தூய்மையற்றவனாக்கும்.

8.1.36 யாவத் யதாப்'யாம்

யாவத் 'அவ்வாறே' யதா 'அத்தகைய' என்ற இடைச்சொற்களுடன் வரும் வினைச் சொற்கள் அனுதாத்தமாகாது. யாவத்³ பு'ங்க்தே 'எவ்வளவு நேரம் அவன் உண்கிறானோ', யதா பு'ங்க்தே 'அவன் எப்படி உண்கிறானோ' இடைச்சொற்கள் வினைச் சொற்களுக்கு முன் நிற்காவிட்டாலும் இவ்விதி செயற்படும். காட்டாக தே'வத்'த்த: பசதி யதா/யாவத் 'தேவதத்தன் எப்படிச் சமைக்கிறானோ அல்லது எவ்வளவு நேரம் தேவதத்தன் சமைக்கிறானோ'

8.1.37 பூஜாயாம் நாநந்தரம்

யாயத், யதா என்ற இடைச் சொற்கள் வினைகளுக்குமுன் இடையீட்டின்றி நிற்கும்போது (அனந்தரம்) 'புகழ்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது அனுதாத்தமாகும்.

இச்சூத்திரத்தில் காணப்படும் எதிர்மறையொட்டான 'ந', கு, 29இலிருந்து தொடரும் 'ந'வை நிராகரித்து கு. 18இல் விதித்ததைத் திரும்பவும் கொண்டு வருகிறது.

யாவத் பசதி ஸோ'ப'னம் 'எவ்வளவு காலம் வரையில் அவன் நன்றாகச் சமைக்கிறானோ' யதா பசதி ஸோ'ப'னம். ஆனால் யாவத்/யதா பு'ங்க்தே (புகழ்ச்சியல்ல); யாவத்³ தே'வத்'த்த: பசதி ஸோ'ப'னம் 'யாவத்' என்ற இடைச்சொல்லுக்கும் 'பசதி' என்ற வினைக்கும் இடையே 'தே'வத்'த்த' வருகிறது.

8.1.38 உபஸர்க்'வ்யபேதம் ச

'யாவத்', 'யதா' என்ற இடைச் சொற்களுடன் வரும் வினைச்சொல், 'புகழ்தல்' என்ற பொருளில் ஆனால், வினைச்சொல்லுக்கும் இடைச்சொல்லுக்குமிடையே உபஸர்க்கம் நிற்கும்போது அனுதாத்தமாகும். யாவத் ப்ரபசதி தே'வத்'த்த: ஸோ'ப'னம் ஆனால் யாவத்³தே'வத்'த்ர: ப்ரபசதி

8.1.39 ச பஸ்ய பஸ்யதாஹை: பூஜாயாம்
து 'ஆனால்', பஸ்ய/பஸ்யத 'பார்', அஹ 'நிச்சயமாக' ஆகியவைகளுடன்
வரும் வினைச் சொல் 'புகழ்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது
அனுதாத்தமாகாது.

1) மாணவகஸ்து பு'ங்க்தே 'ஸோப'னம் ஆனால் பையன் நன்றாக
உண்கிறான் (2) பஸ்ய/பஸ்யத மாணவக: பு'ங்கே ஸோப'னம் (3) அஹ
மாணவக: பு'ங்க்தே ஸோப'னம்.

8.1.40 அஹோ ச
'அஹா', வுடன் வரும் வினைச் சொல் 'புகழ்தல்' என்ற பொருளில்
அனுதாத்தமாகாது.
அஹோ தே'வத'த்த: 'பசதி ஸோப'னம்

8.1.41 ஸே'ஷே விப'ரஷா
'புகழ்தல்' என்ற பொருளைத் தவிர்த்து மற்ற பொருட்களில் 'அஹோ'வுடன்
வரும் வினைச்சொல் விருப்பாக அனுதாத்தம் ஆகாது.
கடம் அஹோ கரிஷ்யஸி/கரிஷ்யஸி (பொறாண்டபுடன் கூறியது)

8.1.42 புரா ச பரீ'பஸாயாம்
'விரைவு' என்ற பொருளில் புரா 'முன்பு' வுடன் வரும் வினைச் சொல்
விருப்பாக அனுதாத்தம் ஆகாது.
அதீ'ஷ்வ மாணவக புரா விதீ'யோததே/விதீ'யோததே 'ஓ மாணவனே,
மின்னல் மின்னுவதற்கு முன் படி' ஆனால் நடே'ன புரா அநீ'யதே முன்பு,
நடனால் படிக்கப்பட்டது ('பரீ'பஸா' அல்ல) மின்னலில் படிப்பதற்குத்
தடையுள்ளதால், முதல் எடுத்துக்காட்டில் 'விரைவு' என்ற பொருள் சுட்டுமாறு
அமைகிறது.

8.1.43 நனு இதி அனுக்'னௌஷணாயாம்
நனு 'நிச்சயமாக' என்ற இடைச்சொல் ஒரு வினைச் சொல்லுடன் 'அனுமதி
கோருதல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது அனுதாத்தமாகாது.
நனு க'ச்ச'மி பே'ர: நான் போகலாமா?/போகட்டுமா? ஆனால் அகார்ஷீ:
கடம் தே'வத'த்த: நனு கரோமி பே'ர: தேவத்த! பாய்முடைந்துவிட்டாயா?
நான் நிச்சயமாகச் செய்வேன்' இது வினா-விடையாக அமைவதால்
அனுதாத்தம் ஆகிறது.

8.1.44 கிம் க்ரியா ப்ரஸ்'னே அனுபஸ்க்'மப்ரதிஷித்'ம்
உபசர்க்கமோ அல்லது எதிர் மறையிடைச் சொல்லோ முன்னால் நிற்காத ஒரு
வினைச்சொல்லுடன் 'கிம்' என்ற வினாவைச் சுட்டுமி டைச் சொல்,

அவ்வினைச் சொல் தொடர்பாக ஒரு வினாவையெழுப்புமாறு அமையும்போது அவ்வினைச் சொல் அனுதாத்தமாகாது.

கிம் தே'வதத்த: பசதி ஆஹோஸ்வித் பு'ங்கதே 'தேவதத்தன் சமைபல் செய்கிறானா அல்லது உண்கிறானா?' இரண்டாவது வினையும்

அனுதாத்தமாகாது என்பது ஒரு சாராரின் கருத்து (அதாவது பு'ங்கதே) கிம் தே'வதத்த: ப்ரபசதி அஹோஸ்வித் ப்ர கரோதி "தே'வதத்தன் உண்ணத் தொடங்கியிருக்கிறானா அல்ல து சமைக்கத் தொடங்கியிருக்கிறானா?"

கிம் தே'வதத்த: ந டட்'தி ஆஹோஸ்வித் ந கரோதி ஆனால் கிம் தே'வதத்த: ஒத்'னம் பசதி ஆஹோஸ்வித் ச'ாகம் கிமத்'தே தே'வதத்த: "தேவதத்தன் பூக்கிறானா? இங்கு வினா அல்ல. இகழ்ச்சியாகக் கூறப்பட்டது.

கிம் தே'வதத்த: ப்ரபசதி ஆஹோஸ்வித் ப்ரகரோதி (வினைக்கு முன் உபசர்க்கும் நிற்கிறது); கிம் தே'வதத்த ந பசதி ஆஹோஸ்வித் நகரோதி (எதிர் மறை இடைச் சொல் வினைக்கு முன் நிற்கிறது)

8.1.45 லோபே விப'ாஷா

வினாவைச் சுட்டும் 'கிம்' மறைந்தால் (லோபே) அதாவது பயன்படுத்தாவிட்டால் (மேலே கூறப்பட்ட சூழலில்) வினைச் சொல் விருப்பாக அனுதாத்தமாகும்.

இதுவும் மேலே கூறப்பட்ட சூழலிலேயே அமையும். ஆனால் 'கிம்' அந்த வாக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்படமாட்டாது. தே'வதத்த: பசதி ஆஹோஸ்வித் டட்'தி அல்லது தே'வதத்த: பசதி ஆஹோஸ்வித் டட்'தி

8.1.46 ஏ ஹி மன்யே ப்ரஹாஸே ல்ருட்

ஏஹி மன்யே 'வா, நான் நினைக்கிறேன்' என்ற தொடரோடு நிற்கும் 'ல்ருட்' (எதிர்காலம்) வினைச்சொல் 'ஏனாம்' என்பதைச் சுட்டும்போது (ப்ரஹாஸே) அனுதாத்தமாகாது.

ஏஹி மன்யே ஒத்'னம் பே'ாக்ஷயஸே 'வா, நீ சோறு உண்பாய் என்று நம்புகிறோன்" (நீ உண்ணமாட்டாய் ஏனென்றால் விருந்தாளிகள் ஏற்கெனவே உண்டுவிட்டார்கள்" என்பதை மறைமுகமாகச் சுட்டுகிறது) ஏஹி மன்யே ஏதே'ன யாஸ்யஸி ந ஹி யாஸ்யஸி யாத: தேன தவ பிதா "வா, நீ தேரில் போவாயென்று நம்புகிறேன்".

(நீ போகமாட்டாய், ஏனென்றால், ஏற்கெனவே உனது தகப்பனார் அதையெடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டார்" ஆனால் ஏஹி மன் யஸே ஒத்'னம் போக்ஷயே இதி, ஸுஷ்டு மன்யஸே, ஸாதூ' மன்யஸே.

8.1.51 ன்படி 'ஏஹி' என்ற வியங்கோள் வினை (இயக்கப்பொருள்)யைத் தொடர்ந்து நிற்கும் எதிர்கால வினை தனது சுரத்தை இழக்கா மலிருந்திருக்கும். இக்குத்திரம் ஒரு வரையறையை ஏற்படுத்துகிறது (நியமம்). அதாவது ப்ரஹாஸ் என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது அவ்வாறாகும். ஆகையால் ஏஹிமன்யஸே ஒத்'னம் பே'ாக்ஷயே இங் கு தனது சுரத்தை இழக்கும்.

8.1.47 ஜாத்வயூர்வம்

மற்றொரு சொல்லைத் தொடர்ந்து நிற்காத ஜாது 'கட்டாயமா க என்ற சொல்லோடு வரும் வினைச் சொல் அனுதாத்தமாகாது. ஜாது பே'ரக்ஷயஸே 'நீ கண்டிப்பாக உண்பாய்; ஜாது கரிஷ்யாமி 'நான் கண்டிப்பாகச் செய்வேன்' ஆனால் கட்டம் ஜாது கரிஷ்யஸி 'நீ கண்டிப்பாக பாய் செய்வாய்'

8.1.48 கிம் வருத்தம் ச சிது'த்தரம்

மற்றொரு சொல்லுக்குப்பின்னமையாத, வேற்றுமையுருபுகளுடன் வரும் 'கிம்' (கிம் வருத்தம்) உக்குப்பின் 'சித்' நின்று அதோடு வரும் வினைச் சொல் அனுதாத்தமாகாது.

கஸ்' சித்³ பே'ராஜயதி/பு'ங்க்தே 'யாரோ ஒருவர் உணவளிக்கிறான்/ உண்கிறான். கேனசித் கரோதி 'யாரோ ஒருவர் மூலம் செய்கிறான்'. கஸ்மைசித்³ து'தாதி 'யாருக்கோ கொடுக்கிறான்' ஆனால் தே'வதத்த: கிம் சித் பட²தி 'தேவதத்தன் எதையோ படிக்கிறான்' கோ பு'ங்க்தே 'யார் உண்கிறான்'

8.1.49 ஆஹோ உதாஹோ சானந்தரம்

மற்றொரு சொல் முன்னால் நிற்காத ஆஹோ, உதாஹோ "அது அப்படியா?" என்ற இடைச் சொற்களோடு ஒரு வினைச் சொல் இடையில் ஒரு சொல்லும் நிற்காமல் (அநந்தரம்) வரும் போது அவ்வினைச்சொல் உதாத்தமாகாது. ஆஹோ/உதாஹோ பு'ங்க்தே 'அவன் உண்டுகொண்டிருக்கிறான்' ஆனால் தே'வதத்த: ஆஹோ/உதாஹோ, பு'ங்க்தே 'தேவதத்தன் உண்கிறானா?'

8.1.50 ஸே'ஷே விப'ரஷா

மேலே கூறிய ஆஹோ, உதாஹோ ஒரு வினைச் சொல்லுடன் (இடையே வேறு சொல் நின்றபோதிலும்) வரும்போது அவ்வினைச் சொல் விருப்பாக அனுதாத்தமாகாது. ஆஹோ/உதாஹோ தே'வதத்த: பசதி/பசதி: "தேவதத்தன் சமைக்கிறானா?"

8.1.51 க'தயாத்² லோடா ல்ருண் ந சேத்காரகம் ஸர்வான்யத்

'ல்ருட்' வினை, இயக்கத்தைச் சுட்டும் தாதுக்களின் வியங்கோள் வினையோடு வரும்போது (க'தயாத்²லோடா) இவ்விருண்டு வினைகளாலும் சுட்டப்படும் காரக உறவு (காரக) முழுமையாக (ஸர்வ) வேறுபடாமல் அமையும்போது (அன்யத்) 'ல்ருட்' வினை அனுதாத்தமாகாது. இங்கு குறிப்பிடப்படும் காரகம் வினைமுதல் செயப்படுபொருள் ஆகியவைகளில் உறவைச் சுட்டும்.

ஆக'ச்ச² தே'வதத்த க்'ராமம் த்'ரக்ஷ்யஸி எனம் "தேவதத்தனே, கிராமத்துக்கு வா. நீ அதைப் பார்ப்பாய்' இங்கு இரண்டு வினைகளில் (ஆக'ச்ச, த்'ரக்ஷ்யஸி) கர்த்தாவும் ஒன்றே, அதாவது 'தே'வதத்த: அவ்வாறே இவைகளில் செயப்படுபொருளும் ஒன்றே. அதாவது 'க்'ராமம்'

ஆனால் பசுதேவதத்த ஒத்னம் போக்யஸே எனம். அரிசியைச் சமை, தேவதத்தனே. நீ அவனுக்கு உணவளிப்பாய். (இயக்கவினையல்ல) ஆக்ச்சே: தேவதத்த க்ராமம் த்ரக்யபலி எனம் (லிங் வினை): ஆக்ச்ச தேவதத்த க்ராமம் பிதா தே ஒத்னம் போக்யதே

8.1.52 லோட் ச

மேலே கூறப்பட்ட சூழலில், மற்றொரு லோட் (வியங்கோள்) வினையுடன் வரும் 'லோட்' (உம்) அனுதாத்தம் ஆகாது. ஆக்ச்ச² தேவதத்த க்ராமம் பஸ்ய "வா, தேவதத்தனே கிராமத்தைப் பா" ஆனால் ஆக்ச்சே: தேவதத்த க்ராமம் பஸ்ய எனம் ('லிங்' வினையுடன்) பசு தேவதத்த ஒத்னம், புந்ச்யஸ எனம்.

8.1.53 விபிராஸிதம் ஸோபஸர்க்³ மனுத்தமம்

மேற்கூறப்பட்ட சூழலில், தன்மையிடப்பெயரல்லாத, (அனுததமம் உபசர்க்கத்துடன் கூடிய (ஸோபஸர்கம்) 'லோட்' (வியங்கோள் மற்றொரு 'லோட்' டுடன் வரும்போது விருப்பாக (விபிராஸித அனுதாத்தமாகும்.) ஆக்ச்ச² தேவதத்த க்ராமம் ப்ரவிஸு/ப்ரவிஸு 'வா தேவதத்த கிராமத்துக்குள் செல்' 'வினை' உதாத்தமானால் உபசர்க்கம் தளது கரத்தையிழக்கும்'

8.1.54 உறந்த ச

ஒருபசர்க்கத்துடன் கூடிய வியங்கோள் வினையும் 'உறந்த' என்ற இடைச்சொல்லுடன் வரும்போது விருப்பாக அனுதாத்தமாகும். உறந்த ப்ரவிஸு/ப்ரவிஸு ஆனால் உறந்த குரு (உபசர்க்கத்தோடு கூடியதல்ல); உறந்த ப்ரபுஞ்ஜாவஸை (தன்மையிடப்பெயர்)

8.1.55 ஆம்: ஏகாந்தரம் ஆமந்த்ரிதம் அனந்திகே

'ஆம்' (வியப்புச் சொல்), விளிவேற்றுமைச் சொல் (ஆமந்த்ரிதம்) ஆகிய இரண்டுக்குமிடையே ஒரேயொரு சொல் நிற்கும்போது (ஏகாந்தரம்) ஆனால் அதைத் (அதாவது விளிகோள் வோனை) தொடர்ந்து வருமிடத்தைத் தவிர்த்து (அனந்திகே) விளிவேற்றுமைச் சொல் அனுதாத்தமாகாது. ஆம் பசஸி தேவதத்த³ (பார்க்க 6.1.198; 8.2.34) ஒ, சமைக்கிறாயா. தேவதத்தனே. ஆனால் ஆம் ப்ரபசஸி தேவதத்த ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட சொற்கள் இடையில் நிற்கின்றன.

8.1.56 யத்தி⁴து பரம் சந்த்ஸி

வேத மொழியில், யத் 'எது (Relative) உறி 'ஏனென்றால்', து 'ஆனால்' ஆகிய இடைச் சொற்களோடு நிற்கும் வினைச் சொல் அனுதாத்தமாகாது.

1) க்வாம் கோத்ரம் உதஸ்ருஜ: யதங்கிர: (ருக் 2.23.18) 'ஒ, அங்கிரஸ்,

‘எந்த மாட்டுத் தொழுவத்தில், விட்டிருக்கிறாயோ”

2) இந்தச் சொல் வாய் உயர்ந்தி (உறி) (ருக் 1.2.4)

3) ஆக்ஷாய்யாயி து ‘ஆனால், நான் சொல்வேன்’, பொதுவாக உபசர்க்கும் ஒலியழகுத்தம் பெறும் (8.1.28) ஆனால் இங்கு அனு தனது காரத்தை இழக்கும். ஏனென்றால் வினைச் சொல் உதாத்தம் பெறுகிறது. (8.1.71)

8.1.57 சனசிதிவ கோத்ராதிதத்திதாம்ரேடி தேஷ்வக்தே: ‘கதி’ சொற்கள் முன்னால் நிற்காத, (அக்தே:), சன, சித், இவ, கோத்ர முதலியவைகள். தத்திதவொட்டு, அல்லது அதன் இரட்டிக்கப்பட்ட சொல், ஒரு வினைச் சொல்லைத் தொடர்ந்து நிற்கும்போது அவ்வினை அனுதாத்தமாகாது. 1) தேவதத்த: பசதி சன “தேவதத்தன் சமைக்கக்கூட இல்லை”, (2) தேவதத்த: பசதி சித் “தேவதத்தனும் சமைக்கிறான்”, (3) தேவதத்த: பசதி இவ “தேவதத்தன் சமைக்கிறான் போல”, (4) தேவதத்த: பசதி கோத்ரம் “தேவதத்தன் மோசமாகச் சமைக்கிறான். அல்லது அடிக்கடி சமைக்கிறான்”. (5) தேவதத்த: பசதி-கல்பம் பசதி-ரூபம் “தேவதத்தன் சமைத்து முடிக்கவில்லை/நன்றாகச் சமைக்கிறான்” (6) தேவதத்த: பசதி பசதி “தேவதத்தன் சோம்பல் இல்லாமல் சமைக்கிறான்” ஆனால் தேவதத்த: ப்ரபசதி சன.

ஸுக்திரபி திங் (8.1.68) என்ற சூத்திரத்திலும், இந்தச் சூத்திரத்திலும் ‘கதி’ என்ற சொல் உபசர்க்கங்களை ‘கதி’ என்று குறிப்பிடப்படுவதைச் சுட்டும். இது ஒரு வரையறைக்குட்பட்டதைப் பற்றிப் பேசுகிறது. பொதுவாக ‘கதி’ என்று சூ. 1.4.61இல் விளக்கப்பட்டிருப்பதையல்ல. ஆகையால் ஸுக்லீகரோதி சன, யத் காஷ்டம் ஸுக்லீகரோதி, யத் காஷ்டம் க்ருணீகரோதி ஆகியவைகளில், வினை தனது காரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்ளும்.

8.1.58 சாதிஷ் ‘கதி’ எனப்படும் சொற்கள் முன்னால் நிற்காத, ‘ச’ முதலியவைகள் (8.1.24) தொடர்ந்து வரும் வினைச் சொல் அனுதாத்தம் ஆகாது.

1) தேவதத்த: பசதி காததி ச

தேவதத்தன் சமைக்கவும் சாப்பிடவும் செய்கிறான்

2) தேவதத்த: பசதி வா காததி வா “தேவதத்தன் சமைக்கிறான் அல்லது சாப்பிடுகிறான்”

3) பசதி அஹ காததி அஹ

“கண்டிப்பாகச் சமைக்கிறான்; சாப்பிடுகிறான்”

4) பசதி ஏவ காதத்யேவ

“சமைப்பதும் சாப்பிடுவதும் செய்கிறான்” ஆனால் தேவதத்த: ப்ரபசதி/ச வா/அஹ/ஏவ ப்ரகாததி/ச/வா/அஹ/ஏவ

8.1.59 சவா யோகே ப்ரத்யா

'ச', 'வா' என்ற இடைச் சொற்களுடன் வரும் முதல் வினைச் சொல் (புரத²மா) அனுதாத்தமாகாது.

கர்த²பா¹ன் ஸ¹ச கலபதி வீணாம் ச வா²யதி

"கழுதைகளையும் ஒட்டுகிறான் வீணையையும் வாசிக்கிறான்" இதைப் போன்று 'வா'வும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

8.1.61 ஹேதி கூபியாயம்

மரபு வழக்கை மீறி நடத்தல் (கூபியாயம்) என்ற பொருளில் 'ஹ' என்ற இடைச் சொல்லுடன் வரும் வினைச் சொல் அனுதாத்தமாகாது.

ஸ்வயம் ஹ ரதே²ன யாதி² உபா²த்யாயம்

பதாதி க¹மயதி (8.2.140) "தான் ரதத்தில் போய்க் கொண்டு, ஆசிரியரை நடக்க வைக்கிறான்", ஸ்வயம் ஹோத²னம் பு¹ங்கதே² உபா²த்யாயம் ஸக்துரன் பாயயதி

8.1.61 அஹேதி விநியோகே² ச

(மேற்கூறிய பொருளையும்) பல செயல்களையும் (விநியோகே²) கட்டும்போது 'அஹ' என்ற இடைச் சொல்லுடன் வரும் வினைச்சொல் அனுதாத்தமாகாது. த்வம் அஹ க்ராமம் க¹ச்ச², த்வம் அஹ அரண்யம் க¹ச்ச² "நீ கிராமத்துக்குப் போ; காட்டுக்குப்போ" கூபியாயம்: ஸ்வயம் அஹ ரதே²ன யாதி² உபா²த்யாய பதாதி க¹மயதி

8.1.62 சாஹலோபே ஏவேத்யவத¹ாரணம்

ஒரு வரையறையைச் கட்டும்போது (அவத⁴ாரணம்) 'ச', 'அஹ' ஆகியவைகள் கெட்டு அவைகளினிடத்தில் வரும் 'ஏவ' என்ற இடைச் சொல்லைப் பயன்படுத்தும்போது, வினைச் சொல் அனுதாத்தமாகாது.

'ச' அல்லது 'அஹ' என்ற சொற்கள் பயன்படுத்தாமல் அவைகளின் பொருட்களை ஒரு வாக்கியம் கட்டும்போது அச் சொற்கள் (லோப) கருதப்படும். அத்தகைய குழுவில் 'ச' ஒரு 'கூட்டம்', திரள், குழு என்ற பொருளைச் கட்டும், 'அஹ' 'மட்டும்' என்ற பொருளைச் கட்டும். கர்த்தா ஒருவனையாகும்போது 'ச' கெடும். கர்த்தா பலராக அமையும்போது 'அஹ' கெடும்.

'ச' லோப:- தே²வத²த்த ஏவ க்ராமம் க¹ச்ச²து, தே²வத²த்த ஏவாரண்யம் க¹ச்ச²து க்ராமம் சாரண்யம் ச க¹ச்ச²து. "தேவதத்தன் கிராமத்துக்கும் காட்டுக்கும் போகட்டும் அஹ லோப:- தே²வத²த்த ஏவ க்ராமம் க¹ச்ச²து, யக்குதே²வ ஏவ அரண்யம்.

க¹ச்ச²து க்ராம கேவலம் அரண்யம் கேவலம் "தேவதத்தன் கிராமத்துக்கு மட்டும் போகட்டும், யக்கு தத்தன் காட்டுக்கு மட்டும் போகட்டும்"

ஆனால் தே²வத²த்த: க்வேவ போ¹ஷ்யதே, தே²வத²த்த: க்வேவ வா அத்யேஷ்யதே தே²வதத்தன் ஒருபோதும் உண்பதில்லை படிப்பதும் இல்லை

8.1.63 சாதி¹லோபே விபீர்ஷா
 'ச' முதலியவைகள் (6.1.24) கெடும்போது வினைச் சொல் விருப்பாக அனுதாத்தமாகாது.
 ஸக்லா: வீரீஹய: பீவந்தி/பீவந்தி ஸ்வேதா²கா: ஆஜ்யாய து³ஹந்தி அரிசி வெளுப்பாக இருக்கும்; அவர்கள் வெண்ணெய்க்காக வெள்ளைப் பகவைக் கறக்கிறார்கள்'' வீரீஹி⁴ யஜேத/யஜேத, யவைர் யஜேத "அரிசி அல்லது பார்லியைக் கொண்டு யாகம் பண்ண வேண்டும்"

8.1.64 வைவாவேதி சச்சந்த⁵ஸி
 வேதமொழியில், 'வை, வாவ' ஆகியவைகளுடன் நிற்கும் வினைச் சொல்லும் விருப்பாக அனுதாத்தமாகும்.
 அஹர் வை தே⁶வானாமாஸீத்/ஆஸீத், ராத்ரிர் அஸுராணாம் "பகல் தேவர்களுக்கு, இரவு அஸுரர்களுக்கு"
 அயம் வாவ ஹஸ்த ஆஸீத்/ஆஸீத் ந இதர ஆஸீத் இது கையாக இருந்தது, மற்றது அல்ல'

8.1.65 ஏகான்யாபீயாம் ஸமர்தா⁷பீயாம்
 வேதமொழியில் ஏக 'ஒன்று' அன்ய 'மற்றது' என்ற சொற்கள் ஒரே பொருளைச் சுட்டுமாறு வரும்போது அவைகளுடன் வரும் வினைச்சொல் விருப்பாக அனுதாத்தமாகாது. ப்ரஜாம் ஏகா ஜின்வதி/ஜின்வதி, ஊர்ஜம் ஏகா 'ஒன்று' சந்ததியை விரைவு படுத்துகிறது, மற்றது பலமடைகிறது; தயோரன்ய: பிப்பலம் ஸ்வாது⁸ அத்தி/அத்தி, அநஸ⁹னம் அன்யோ அபி¹⁰சாகாஸீதி (ருக் 1.164.20) அவைகளில் ஒன்று இனிப்பான பிப்பல பழத்தைத் தின்றது, மற்றது தின்னாமல் கூர்ந்து பார்க்கிறது'

8.1.66 யத்¹¹ வருத்தான் நித்யம்
 'யத்' வேற்றுமையருபுகளுடன் வரும்போது (யத்¹²வருத்தான்) அதோடு வரும் வினைச் சொல் கட்டாயமாக அனுதாத்தமாகாது யோ: /யேன பு¹³ங்க்தே யம்போ¹⁴ஜயதி, யஸ்மை த¹⁵தீதி, யார் உண்கிறானோ/யாருடன் அல்லது எதை உண்கிறானோ/யாருக்கு உணவளிக்கிறானோ/யாருக்கு ஒருவன் கொடுக்கிறானோ யத்காமஸ்தே ஜுஹுமஸ் (ருக் 10.121.10) எந்த விருப்பத்தோடு உனக்கு யாகம் பண்ணுகிறோமோ.

வா: யதா¹⁶ காமயே வேதி வக்தவ்யம்
 'விருப்பம்போல்' என்ற பொருளில் விருப்பாகும். யத்ர க்வசன யஜதே தத்¹⁷தே¹⁸வயஜன ஏவ யஜதே

8.1.67 பூஜனாத் பூஜிதம் அனுதாத்தம் காஷ்டாதி¹⁹பீய:
 'காஷ்ட' முதலிய சொற்கள் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும், 'புகழப்பட்டது' முதலுறுப்பினராகவும் (பூஜிதம்) அமையும், 'புகழ்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்

தொகையில் முதலுறுப்பினர் அனுதாத்தமாகும்.

காஷ்டாதீயாயக: 'சிறந்த படிப்பாளி'

வா: மலோபஸ்' ச

'காஷ்டாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்த சொற்கள் 'ம்' இல் முடியும் இந்த 'ம்' கெடும்.

8.1.68

ஸக்திரபி திங்

'க'தி' எனப்படும் சொற்களுடன் வரும் வினை 'சிறந்தது' என்ற பொருளைக் கட்டும்போது (மேலே கூறிய பொருளில் 'காஷ்ட' முதலியவைகளுடன் நிற்கும்போது) அனுதாத்தமாகும் யத் காஷ்டம் பசதி/ப்ர பசதி 'எவ்வளவு சமைக்கிறானோ அதைச் சிறப்பாகச் சமைக்கிறான்'; யத்தாருணம் பசதி/ப்ரபசதி 'சோம்பலில்லாமல் சமைக்கிறான்' என்று ...

8.1.69

குத்ஸனே ச ஸுப்பகோத்ராதேன்

'க'தி' எனப்படும் சொற்களுடன் வரும் வினைச் சொல் 'கோத்ர' வகுப்பைச் சேர்ந்த சொற்களைத் தவிர்த்து மற்ற வேற்றுமைச் சொற்களுக்கு முன் நின்று 'நிந்தித்தல்' என்ற பொருளைக் கட்டும் போது அனுதாத்தமாகும். பசதி பதி/ப்ர பசதி பூதி 'குறைகூறத்தக்க முறையில் சமைக்கிறான்' ஆனால் பசதி/ப்ரபசதி ஸோப'னம், கோத்ரம்

வா: க்ரியாகுத்ஸனே இதி வக்தவ்யம்

'செயல் செய்யும் முறை குறை கூறத்தக்கது' என்ற பொருளில் இவ்வாறாகும்.

8.1.70

க'திர் க'தௌ

மற்றொரு 'கதி' சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் 'கதி' அனுதாத்தம் ஆகும்.

அப்யுத்திரதி (28) 'தூக்குகிறான்'

ஸமுதானயதி 'சேர்க்கிறான்'

8.1.71

திவி சோதாத்தவதி

உதாத்த கரத்தைக் கொண்ட வினைச் சொல்லுடன் நிற்கும் 'கதி'ச் சொல், அனுதாத்தமாகும். யத் ப்ரபசதி (8.1.66) அவன் சமைக்கத் தொடங்கியிருக்கிறான் என்று.....

8.1.72

ஆமந்த்ரிதம் பூர்வமவித்யமனவத்

முன்னால் நிற்கும் விளிச் சொல் (ஆமந்த்ரிதம் பூர்வம்) இல்லாதது போன்று (அவித்யமனவத்) கருதப்படும்.

1) தேவதீத்த யக்ரு தீத்த, இங்கு முதல் விளிச்சொல் இரண்டாவது விளிச் சொல் தனது கரத்தையிழக்கச் செய்யவில்லை. அது உதாத்தமாகவே நிற்கிறது. (6.1.198) (8.1.19க் கு எதிராக)

2) தேவதீத்த பசஸி (8.1.28)இன்படி வினைச்சொல் தனது கரத்தையிங்கு

இழக்கவில்லை)

3) தேவதத்த தவ ('தே' அல்ல) க்ராம: ஸ்வம்; தேவதத்த மம ('மே' அல்ல) க்ராம: ஸ்வம் (8.1.20-23 தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது)

4) யாவத் தேவதத்த பசஸி (8.1.37) இடையில் விளிச் சொல் நிற்கும்போதும் செயல்படுகிறது)

5) தேவதத்த ஜாது பசஸி (8.1.47க்குப் புறநடை)

6) ஆஹோ தேவதத்த பசஸி, உதாஹோ தேவதத்த பசஸி (8.1.49க்குப் புறநடை) 8.1.50இல் கூறப்பட்ட விருப்பு செயற்படாது.

8.1.73 நாமந்தரிதே ஸமானாதி'கரணே ஸாமான்ய வசனம்

பொதுவான ஒரு பொருளைச் கட்டும் முதலில் நிற்கும் விளிச் சொல் இரண்டாவதாக நிற்கும் விளிச்சொல் தொடர்பாக இல்லாததாகக் கருதப்படமாட்டாது - இரண்டாவது விளிச் சொல் முதல் விளிச் சொல்லின் நேரியைப் கொண்டதாக அமையுமானால் அக்'ளே க்ருஹபதே முதல் விளிச்சொல் உள்ளதாகக் கருதப்படுவதால், இரண்டாவது விளிச்சொல் அனுதாத்தமாகிறது. ஆனால் தேவதத்த பண்டித யக்ருதத்த. இங் கு 'பண்டித' என்ற சொல் 'தேவதத்த' என்ற சொல்லுடன் நேரியைப் கொண்டதல்ல.

8.1.74 விபாஷிதம் விஸேஷ வசனே ப்ஹு வசனம்

ஒரு சிறப்புக்குணத்தைச் கட்டும்போது (விஸேஷ வசனே) முதலில் நிற்கும் விளிச் சொல் பன்மையிலமைந்து, இரண்டாவது விளிச் சொல் அதனுடன் நேரியைப் கொண்டதாக அமையும்போது முதல் விளிச்சொல் விருப்பாக இல்லாததாகக் கருதப்படும். சூ. 73 முதல் விளிச்சொல்லை உள்ளதாகக் கருதுவதைக் கட்டாயமாக விதிக்கிறது. இச்சூத்திரம் அதை விருப்பாக ஆக்குகிறது.

தே'வா: ஸரண்யா: அல்லது தே'வா: ஸரண்யா: 'அடைக்கலமளிக்கும் தேவர்களே: ப்ராஹ்மணா: வையாகரணா: / வையாகரணா: 'இலக்கண ஆசிரியர்களான பிராம்மணர்களே!"

8.2.1 பூர்வதிராஸித்தம்

இச்சூத்திரத்திலிருந்து தொடங்கி, இந்த அத்தியாயத்தினிறுதி வரையில் கூறப்பட்டிருக்கும் விதிகள் அவைகளுக்கு முன்னால் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் விதிகளைப் பொறுத்த வரையில் செயலற்றவையாகக் கருதப்படும்.

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம், இது இந்த அத்தியாயத்தின் முடிவுவரை தொடரும். இதிலிருந்து விளக்கப்பட்ட விதிகள், அவைகளுக்கு முன்னால் காணப்படும் விதிகளைப் பொறுத்தவரையில் செயலற்றதாகும். இதைப்போன்று இதற்கு முன்னால், காணப்படும் 7 அத்தியாயங்களிலும். 8ஆம் அத்தியாயத்தின் முதல் பாதத்திலும் காணப்படும் விதிகளைப் பொறுத்தவரையில், கடைசி மூன்று பாதங்களின் விதிகள்

செயலற்றவையாகக் கருதப்படும். 'அளித்த' என்ற சொல் பயனற்றது என்று பொருட்படும். அதாவது பயனுள்ள விதியைப் போன்று செயற்படாது (அளித்தவத்'ப'வதி, வித்'த'கார்யே நப'வதி). ஆதேஸ விதி (பதிவி) செயற்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்தி பொது விதி (உத்ஸர்க) செயற்படும். என்று நிறுவ, இந்த அளித்த விதி (செயலற்றது) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. காட்டாக அஸ்மை உத்'த'ர : அஸ்மாய் உத்'த'ர (6.1.78) : அஸ்மா 9 உத்'த'ர (8.3.19) : அஸ்மா உத்'த'ர. 6.1.87இல் கூறப்பட்டிருக்கும் புணர்ச்சி விதி ('குண' எழுத்து பதிலியாதல் அதாவது ஆ உ ஓ) இங்கு செயற்படாது. ஏனென்றால், 8.3.19இன்படி ஏற்படும் 'ய்' கெடுதல் நடைபெற்றதாகவே கருதப்படமாட்டாது. ஆகையால் 6.1.87இல் கூறிய புணர்ச்சி விதியை இங்கு செயற்படுத்த இயலாது. இதைப்போல் வா அதர் த்வா ஆளய, அஸா ஆதி'த்ய: என்ற தொடர்களிலும் 6.1.87: 6.1.101 செயற்படாது.

8.2.2 நலோப: ஸுப் ஸ்வர ஸம்க்ஞாதுக்' விதி'ஸு க்ருதி

1) ஸுப் (வேற்றுமையுருபுகள்). (2) கரம் (3) ஸம்க்3ஞா (கலைச் சொற்கள்) (4) 'க்ருத்' ஒட்டுக்கு முன்னால் இணைக்கப்படும் 'துக்' ஆகியவைகள் தொடர்பாகக் காணப்படும் விதிகளைச் செயற்படுத்தும்போது 'ந்' கெடுதல் (8.2.7) நடைபெற்றதாகக் கருதப்படமாட்டாது.

1. ஸுப் விதி - ராஜன் + பி'ஸ் + ராஜ 9 = பி'ஸ் (1.4.17; 8.2.7) ராஜபி'ஸ். கு. 7.1.9, 'அ' வீற்றுச் சொல்லுக்குப்பின் வரும் பி'ஸ் உக்கு 'ஜஸ்' பதிலியாகும் என்று விதிக்கிறது. மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டில் காணப்படும் 'ந்' கெடுதல், அதாவது 8.2.7, இல் விதிக்கப்பட்டது; 7.1.9ஐப் பொறுத்தவரையில் நடைபெற்றதாகக் கருதப்படமாட்டாது. இதைப்போல் ராஜன் + ப்யாம் : ராஜ9 + ப்யாம் : ராஜப்யாம் 7.3.102 செயற்படாது. ராஜன் + ஸு = ராஜ9 + ஸு : ராஜஸு 7.3.103 செயற்படாது.

2. ஸ்வரவிதி- ராஜன் + மதுப் + நீப் = ராஜ9 - வத் இங்கு 'ந்' கெடுதல் 'அளித்தம்' ஆவதால் 6.1.220 செயற்படாது. ஆகவே ராஜவத் என்று முதலசையில் உதாத்தம் பெறும். ராஜவத் அல்ல.

3. ஸம்க்'ஞாவிதி-பஞ்ச ப்'ராஹ்மண்ய: பஞ்சன் + ஐஸ் = பஞ்சன் + 9 (7.1.22) = பஞ்ச 9 (7). பஞ்ச 9 என்ற சொல்லோடு 'டாப்' (பென்யாலோட்டு) (4.1.4) இணைக்க இயலாது ஏனென்றால் 'பஞ்ச9' என்பது 'ஷஷ்' (1.1.24; 4.1.10) எனப்படும் சில எண்ணுப் பெயர்களைச் சுட்டும் 'ஸம்க்'ஞா'வாகும்.

4. துக்'விதி - வருத்ரம் ஹதவான் - வருத்ர + 9 + ஹன் + க்விப் (3.2.87) + ப்யாம் = வருத்ர - ஹன் + ப்யாம் = வருத்ரஹ + ப்யாம் (7). இங்கு 'ந்' மறைதல் நடைபெறாத ஒன்றாகக் கருதப்படுவதால் 6.1.71இல் விதிக்கப்பட்ட 'துக்' ஆகமம் வராது.

கு. 8.2.7இல் விதிக்கப்பட்ட 'ந்' கெடுதல் கு. 8.2.1இன்படி, 'அளித்தம்' ஆகும். நான்கு குழல்களை இச்சூத்திரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிற படியால், இது ஒரு நியமவிதி என்று புலப்படும்.

அதாவது இந்த தான்கு இடங்களில் மட்டும்தான் 'ந்' கெடுதல் செயலற்றது

ஆகும். வேறு இடங்களில்ல. ஆகையால் ராஜீயதே என்ற சொல்லில் அவ்வாறல்ல. ராஜன் + க்யச் + ஸப் + திப் (3.18) = ராஜ0 - ய- அ- தி (1.4.15; 8.2.7) = ராஜீ-ய-அதி (7.4.33) ராஜீயதி (6.1.97) அவ்வாறே ராஜன் + க்யன் + ஸப் + தே (3.1.11) = ராஜ 0 + ய - அ - தே (1.4.15; 8.2.7) = ராஜாயதே (7.4.85); ராஜன் + க்ய், அஸ்வ + ஸு = ராஜன் + 0 + அஸ்வ + ஸு (2.4.71) = ராஜ0 + அஸ்வ + ஸு (7) ராஜாஸ்வ (6.1.101) என்ற சொற்களிலும், முறையே 7.4.85, 6.1.101 ஆகிய சூத்திரங்கள் செயற்படுவதில் தடையில்லை.

8.2.3

ந மு நே

'நா' (டா) என்ற 3ஆம் வேற்றுமையொருமையுட்குப் பதிலி) வைப்பொறுத்த வரையில், 'அத'ஸ்' அது இன் 'த'ஸ் உக்குப் பதிலியாக 'மு' வருவது செயலற்றதாகக் கருதப்படமாட்டாது. அத'ஸ் + டா = அத'அ + ஆ (7.2.102) = அத + ஆ (6.1.97) = அமு + ஆ (80) = அமுனா.

வா: ஏகாதே'ஸ்ஸவரோ அந்தரங்க: ஸித்த' வக்தவ்ய: அந்தரங்கம்' ஆள ஏகாதேஸ கரம், செயற்பட்டதாகக் கருதப்படும்.

இவ்வார்த்திகம், ஏ. ஐ. ஓ என்பவைகளின் பதிலியாக வரும். (1) 'அய்', (2) 'ஆய்' (3) 'ஆய்' இன் கரம் (4) ஏகாதேஸ பதிலிகளின் கரம் (5) 'ஸத்ரு' ஒட்டிணைத்தாகப்பட்ட சொற்களின் கரம் (6) ஒரு சொல்லின் ஒரேயொரு அசையைத் தவிர மற்ற எல்லாவகைகளும் அனுதாத்தம் பெறும் என்று விதிக்கும் சூ. 6.1.158 (7) ஒரு சொல்லின் எல்லாவகைகளும் அனுதாத்தம் பெறும் என்று விதிக்கும் சூத்திரம் 8.1.27 ஆகியவைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக இவ்வார்த்திகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1. அய் - வருஷ + நி (அனுதாத்த 3.13) = வருஷே (ஏ. 8.2.5) இன்படி உதாத்தமாகும்) வருஷே + இதம் = வருஷய் + இதம் = வருஷே இதம். ஏகாதே'ஸ மான 'ஏ' உதாத்தம் பெறுவதை நடைபெற்றதாகக் கருத வேண்டும். அதனால் 'ஏ'யின் பதிலியாக வரும் 'அய்யம்' உதாத்த கரம் பெற இயலும்; (2) ஆய்-குமார்யா இதம். இங்கேயும் 'ஆ' உதாத்தகரம் கொண்டதாகும். குமார் + ஸ் = குமாரி + ஆ + ஏ (7.3.112) குமார்ய + ஆ + ய = குமார்ய + ஆ + ஏ (6.1.174) = குமார்ய + ஐ (6.2.90) = குமார்யை (8.2.5), 'ஐ' உதாத்தமாவதால் அதன் பதிலியான 'ஆய்யம்' உதாத்தம் ஆகும் (3) ஆய் - வருஷாவிதம் (வருஷே + ஓன (அனுதாத்தம்) = வருஷேன (8.2.5), வருஷேன + இதம் (4) ஏகாதே'ஸ் கரம் - கர்ங்கே' அநூபே கர்ங்க' + இ = கர்ங்கே, க்ங்க' + அண் = கர்ங்க' ஏகாதே'ஸமான 'ஏ' உதாத்த கரம் கொண்டது (8.2.5). 'அநூப' என்ற தொகை 'ப்ராதி' ஸபாஸம். (ஆபோ அநூக3தம்) 6.2.2. அவ்யயம் தனது உதாத்த கரத்தை நீடித்து நிற்க வைக்கும் என்று விதிக்கிறது. ஆயினும் 6.2.189, இத்தொகையிறுதியசையில் உதாத்தம் பெறும் என்று விதிக்கிறது. கர்ங்கே என்ற சொல்லினிறுதியசையின் உதாத்தம் ஸித்தம் ஆகும். அதாவது அது நிற்கும். அதனால் ஏ + அ என்பதில், ஏகாதேஸ மான 'ஏ' உதாத்தம் கொண்டதாகும் (பூர்வ ரூப ஏகாதேஸம்

6.1.109) அல்லது 8.2.6 இன்படி எவ்விதமாகும். (5) ஸத்ருஸ்வர - துதீ (துத் + ஸ + ஸத்ரு) 'ஸ' உதாத்தம் 'ஸத்ரு' அனுதாத்தம். கு. 6.1.133

பயன்படுத்துவதற்காக ஏகாதேஸ உதாத்தம் செயற்பாடுடையது என்று கருதவேண்டும். இச்சூத்திரம் பெண்பாடொட்டு, சில வேற்றுமையுருபுகள் ஆகியவைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

துதீ + ஈ = துதீ. துதீ + எ = துதீதே

'ஸத்ரு' ஒட்டின் கரம் தொடர்பாக ஏகாதேஸ கரம் செயற்பாடுடையதாகக் கருதப்பட வேண்டுமென்ற கூற்றை ஸத்ருனாமோ.... (6.1.173) என்ற விதி குறிப்பாகத் தெரிவிக்கிறது. (க்ஞாபகம்). ஏனென்றால் அனுதாத்த கரம் பெற்ற 'நூம்' மிறுதியில் கொண்டதான 'ஸத்ரு' ஒட்டு ஏகாதேஸ கரம் பெறாமல் வராது. (6) ஏகாணு தாத்த கரம் - துதீந்தி துத் + ஸ + அந்தி (6.1.186). இங்கு ஏகாதேஸ 'அ' உதாத்தமாகும் (8.2.5). மீதியுள்ள எல்லாவகைகளும் அனுதாத்த கரம் பெறும் என்று விதிக்கும் கு. 6.1.158ஐப் பயன்படுத்துவதற்காக ஏகாதேஸ 'அ' உதாத்த கரம் கொண்டது என்பதை செயல் வரிமையற்றதாகக் (எரித்த) கருதப்படவேண்டும். துதீந்தி (7) ஸர்வாணுதாத்த கரம் - ப்ராஹ்மணாஸ் துதீந்தி. கு. 8.1.28 வினைச் சொல்லல்லாத ஒரு சொல்லுக்குப்பின் வரும் வினைச் சொல். எல்லாவகைகளிலும் அனுதாத்தகரம் பெறும் என்று விதிக்கிறது. 'துதீந்தி' என்ற வினையின் ஏகாதேஸ கரம், செயற்பாடுள்ளது என்று கருதப்படும்.

வா: ஸம்யோகாந்தஸ்ய ஸேபோ ரோ ருத்வே எரித்தோ வத்தவம் ஒரு சொல்லின்றிடுதியில் நிற்கும் கூட்டு பெய்களின்றிடுதி பெய் கெடும் என்று விதிக்கும் கு. 8.2.23, 'ரு', 'உ'வாக மாறுவதற்காக எரித்தமானதாகக் கருதப்படும்.

ஹரிவா மேதி'எம் த்வா என்ற வாக்விதத்தின் ஹரிவ என்ற சொல் 'ஹரி' என்ற சொல்லுடன் 'மதுப்' ஒட்டிணைக்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்டது. ஹரி + மத் = ஹரி + வத் (8.2.15) + ஸ = (விளிவேந்துமையொருமைய) ஹரிவத் + ஸ = ஹரிவத் + ஸ = ஹரிவ் (8.3.1) + ஸ = ஹரிவா (8.1.14) + ஸ = கூட்டு பெய்விளிறுதிமெய் கெடுதல் நிகழ்ந்ததாகக் கருதப்பட்டால், 'ஹரிவா'இன்றிடுதி 'ரீ'க்கு 'உ' மதிவியாக வரும். அம்மாதிரி கருதாவிட்டால் (அதாவது எரித்தமாக) 'ஹஸ்' பிரத்தியாஹாரத்து எழுத்து 'ரீ'க்குப்பின் தொடர்ந்து வருவதாகக் கருதப்படமாட்டாது. மறைந்த மெய்யெழுத்து அதற்குப் பின் வருவதாகக் கருதப்படும்.

வா: எரிச் ஸேப ஏகாதேஸே' எரித்தோ வத்தவம் 'ஏகாதேஸம்' செயற்படும்போது 'எரிச்' கெடுதல் 'எரித்தம்' அதாவது நடந்ததாகக் கருதப்படும். அவாவித் அவாவீத். அவாவ் + இ + எரித் = அவாவ் + இ + 0 + எத் = அவாவீத் இங்கு 8.2.28 இன்படி 'எரிச்' கெடும்.

வா: திப்டாதே'ஸ: ஷத்வ எவ்வ ப்ரத்யய விதி'யிதி'யா எரித்தோ

வக்தவ்ய:

'நிஷ்டா' ஒட்டுக்கள் பதிலியாக வருவது நிகழ்ந்தாக கீழ்க்கண்ட விதிகள் செயற்படுவதற்காகக் கருதப்படவேண்டும். (1) 'ஸ்' உக்கு 'ஷ்' பதிலியாதல் (2) கரம் (3) ஒட்டுக்கள் பற்றிய விதிகள் (4) 'இட்' ஆகமனாதல் (1) வ்ருக்ண: = வ்ரஸ்ச் + த + வ்ருஸ்ச் + க (8.1.16) = வ்ரஸ்ச் + ந (8.2.45) = வ்ருச் + ந (8.2.29) = வ்ருக் + ந (8.2.30) = வ்ருக்ண: (8.4.1) இதில் 'நிஷ்டாதேஸ்' நிகழ்ந்ததாகக் கருதப்படுவதால் இத்தாதுவின்றியுதியெழுத்து 'ஷ்' வாக மாறவில்லை. இது 'ஸித்தம்' என்று கருதப்படாவிட்டால் 8.2.36 இன்படி அவ்வாறு மாறியிருக்கும். ஏனென்றால் 'ந்' ஒரு 'த'வாக அதாவது 'ஜ'ல் எழுத்தாகக் கருதப்பட்டிருக்கும் மீதியுள்ள கரம், ஒட்டு, 'இட்' ஆகமம் ஆகியவைகளுக்குக் காட்டாக 'ஷீப்' என்ற சொல் சொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'ஷீப்' + இட் + த: 'ஷீப்' + இ + த: 'ஷீப்' + 0 + 0அ: 'ஷீப்'. இங்கு 'இத்' கெடுதல் நிகழ்ந்தால் 'இத்' கெடுதல், 'ஸித்தம்' எனக் கருதப்படும். ஆகவே 'ஷீப்' என்ற சொல் ஈரஸைச் சொல்லாக கரத்தைக் குறிப்பதற்காகக் கருதப்படும் (6.1.205) 'இத்' கெடுதல் 'அஸித்தம்' என்று எடுத்துக் கொண்டால் இது மூன்றஸைச் சொல்லாகக் கருதப்படும், கரம் பற்றிய மேற்கூறிய விதி இங்கு செயற்படாது.

'ஷீப்' + ஷ்டன் = 'ஷீப்' (4.4.7) இது ஈரஸைச் சொல்லாகக் கருதப்படுவதால்தான் 'ஷ்டன்' ஒட்டிணைக்க முடியும் ஆகையால் கு. 4.4.7 வயப் பொறுத்தவரையில் 'இத்' கெடுதல் 'ஸித்தம்' எனக் கருதப்படும்.

வா: ப்லுத விகார ஸ்துக்'விதே'ள சே' ஸித்'தோ வக்தவ்ய: 'ச' என்ற எழுத்துக்கு முன் வரும் 'இட்' ஆகமத்துக்காக ஒரு உயிரி ன் 'ப்லுத' மாற்றம் நிகழ்ந்ததாகக் கருதப்படும்.

அக்'னே - அக்'னா'இ, படோ - படா' (8.2.107) இங்கு 'இ', 'உ' 'ப்லுத' மாற்றமடைந்தவை அக்'னா' இச்ச'த்தரம், படா' உச்-ச'த்தரம் இவ்வாறு அதை ஸித்தமாகக் கருதப்படாவிட்டால் (8.2.107), 'துக்' ஆகமம் கட்டாயமாக வராது. (6.1.73) ஆனால் 6.1.76 இன்படி விருப்பாக வரும்.

வா: ஸ்க்தவம் துடி ஸித்'தீம் வக்தவ்யம் 'துட்'டுக்கு முன் (8.3.29) 'ஸ்', அண்ணாவொலிகள் மாற்றம் நடந்ததாகக் கருதப்படவேண்டும். ஸ்க்திள் கரணோ (1.41) என்ற தாது 'ஸ்'வை முதலில் கொண்டதாகக் கருதப்படுகிறது. அது 'ச' தொடர்வதால் 'ஸ்' ஆக மாற்றப்படுகிறது. (8.4.40) இது அஸித்தம் ராகக் கருதப்படாததால் அட்ஸ்ச்யோததி, ரட்ஸ்ச்யோததி என்ப வகைளில் 'துட்' ஆகமம் ஆகும் (8.2.29)

வா: அப்யாஸ ஜஸ்த்வ சந்த்வே எத்வதுகோ ஸித்'தே வக்தவ்ய: 'ஏ' மாற்றம், 'துக்' ஆகமம் ஆகியவைகள் செயற்படுவதற்காக (6.4.120) இரட்டித்தலில் 'ஜஸ்', 'ச' பதிலிகளாவது ஸித்தமாகக் கருதப்படுவேண்டும்.

பீ'பீ'ணது, பீ'பீ'ணு இங்கு 'ஜஸ்' பதிலியாவதால், 'பீ' 'பீ' ஆகிறது. இது எரித்தமெனக் கருதப்படுவதால் பே'ணது, பே'ணு: என்ற தவறான வடிவமாக்கப்படுவதைத் தவிர்க்க முடியும். சிச்சி'ஸ்தி, (சி'த்³), உச்சிச்சிஷ்தி (உச்சி'சா' பதிலியாவது நிகழ்ந்ததாகக் கருதப்படுவதால்தான் இந்த வடிவம் கிடைக்கும்

வா: த்'விவசனே பரஸ வர்ணத்வம் ஸித்³தீ'ம் வக்தவ்யம் இரட்டித்தலுக்காக, தொடர்ந்து வரும் எழுத்தின் ஒரு படித்தான எழுத்து பதிலியாவது எரித்தமெனக் கருதப்பட வேண்டும்.

ஸய்யந்தா, ஸவ்வத்ஸர: ஸல்லலோகம், யல்லலோகம் இவைகளில் 'ஸம்' இன் 'ம்' அனுஸ்வராமாக மாறும் (8.3.23) அதன் பிறகு அனுஸ்வாரம், அதைத் தொடர்ந்து நிற்கும் எழுத்துக்கு ஒருபடித்தான எழுத்தாக மாறும். (8.4.38). இந்த 'பரஸவர்ணம்' 'அஸித்தமாகக் கருதப்பட்டால் 8.4.47 விதித்தபடி இரட்டித்தல் நடைபெறாது.

வா: பத³ாதி³காரஸ் சேல்லத்வ க⁴த்வ⁴த்வ நத்வ ருத்வ ஷத்வ ணத்வானுநாஸிக ச²த்வானி எரித்தானி வக்தவ்யானி கீழ்க்கண்ட மாற்றங்களைக் குறிப்பிடும் விதிகளில் 'பத்' என்ற சொல் 'அதிகார'மாகுமானால், இவைகளால் விதிக்கப்படும் மாற்றங்கள் இரட்டித்தல் ஆவதற்காக எரித்தமெனக் கருதப்படும்.

1) ஸத்வ - 'ஸ'வாதல் (8.2.21) (2) ட்'த்வ - 'ட்' வாதல் (8.2.31), (3) க⁴த்வ - 'க⁴'வாதல் (8.2.33), (4) நத்வ - 'ந'வாதல் (8.2.56), (5) ருத்வ - 'ரு' வாதல் (8.2.75), (6) ஷத்வ - 'ஷ'வாதல் (8.3.85) (7) ணத்வ - 'ண'வாதல் (8.4.11), (8) அநுநாஸிகமாற்றம் (8.4.45), (9) ச²த்வ - 'ச²'வாதல் (8.4.63)

1. க³லோ க³ல: க³ரோ க³ர: (2) த்³ரோ - க்³த³ா த்³ரோக்³த³ா (3) த்³ரோட்³ா த்³ரோட்³ா (4) நுன்ன: நுன்ன. (5) அபி³னோ அபி³ன: (6) மாதூஷ்வஸா, மாதூ: ஸ்வஸா (7) மாஷ்வாபாணி, மாஷ்வாபாணி (8) வாங்நயனம், வாக்³நயனம், (9) வா⁴க்³சனம், வாக்³ஸயனம்

இங்கு கூறப்பட்ட 'ஸத்வ' முதலிய மாற்றங்கள் விருப்பானவைகளானதால் இம்மாற்றங்களை அஸித்தமாகக் கருதினால், க்³ரோக³ல: க³லோக³ர: என்ற தவறான வடிவங்களும் பெற வாய்ப்பு உண்டாகும்.

8.2.4

உதாதத்ஸ்வரிதயோர் யண: ஸ்வரிதோ அனுதாத்ஸ்ய

உதாதத் அல்லது ஸ்வரித கரம் பெற்ற உயிரெழுத்துக்களுக்குப் பதிலியாகிய 'யண்' பிரத்தியாஹாரத்து எழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து நிற்கும் அனுதாத் கரம் பெற்ற உயிருக்கு 'ஸ்வரித' கரம் பதிலியாக வரும்.

உதாதத் 'யண்'-குமாரீ + ஓள = குமாரீயௌ. இதில் 'ய்'உக்குப்பின் நிற்கும் 'ஓள' ஸ்வரிதமாகிறது. ஸ்வரித 'யண்' - க³லபூ + இ = க³லபிளி 'வ்' என்ற

அரையுயிர், உதாத்த 'ஊ'க்குப் பதிலியாகிறது. இதற்குப்பின் வரும் அனுதாத்த 'இ' ஸ்வரிதம் பெறும். க்'லப்வி + ஆ ஸா = க்'லப்வ்ய + ஆஸா இங்கு காணப்படும் 'ய' ஸ்வரிதம் பெறும். இதற்குப்பின் நிற்கும் அனுதாத்த 'ஆ' ஸ்வரித கரம் பெறும். க்'லப்வ்யாஸா.

8.2.5

ஏகாதே'ஸ உதாத்தேனோத்த:

உதாத்த கரம் கொண்ட உயிரெழுத்துடன், அனுதாத்த கரம் கொண்ட உயிரெழுத்து இணைக்கும்போது அவைகளிரண்டுக்கும் ஒரேயொரு பதிலியாக (ஏகாதே'ஸம்) உதாத்த கரம் பெற்ற உயிர் வரும். அக்'ளி + ஓள = அக்'ளி (6.1.102) வருஷ + ஐ = வருஷை:

8.2.6

ஸ்வரிதோ வா அனுதாத்தே பதா'தௌ

நிற்குஞ் சொல்லினீறு உதாத்தகரம் கொண்டவயிராகவும் வருஞ் சொல்லின் முதலில் அனுதாத்தகரம் கொண்ட உயிராகவும் அமையும்போது அவைகளிரண்டுக்கும் பதிலியாக (ஒரேயொரு) 'ஸ்வரித' கரம் கொண்ட உயிர் விருப்பாக வரும்.

ஸு + உத்தி'த: இங்கு 'ஸு'வின் உதாத்த 'உ', 'உத்தி'த' வின் அனுதாத்த 'உ'வடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக்கப்பட்ட சொல்லான ஸுத்தி'த: விருப்பாக 'ஸ்வரிதம்' பெறும். அதாவது ஸுத்தி'த: அல்லது ஸுத்தி'த: இதன் முதலுயிர் உதாத்தமாகவோ, ஸ்வரிதமாகவோ ஆகும்.

8.2.7

தலோட ப்ராதிபதி'காந்தஸ்ய

ஒரு பெயரடிச் சொல், (ஒருபதமாகவும் செயற்படும்போது) வினீறாக (ப்ராதிபதி'கஸ்ய) நிற்கும் 'ந்' கெடும்.

1.4.17 இன்படி ஒரு பிராதிபதிகம் பதமாகவுமாகும்.

ராஜன் + ஸு = ராஜன் + 0 (6.1.68) = ராஜா 0 (1.4.17) ராஜா, இதைப் போன்று ராஜன் + ப்'யாம் = ராஜப்'யாம், ராஜபி', ராஜதா, ராஜதர:, ராஜதம்:

வா: அற்றனோ நலோப ப்ராதிஷேதோ' வத்தவ்ய

அற்றன் 'பகல்' என்ற சொல்லினிற்று 'ந்' கெடுவதற்குத் தடைசூற வேண்டும். அஹ: (அஹன் + ஸு = அஹன் + 0 (7.1.23) = அஹர் (8.2.69) = அஹ: 8.2.68-69 இல் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் 'அஹன்' இன் 'ந்' உக்கு 'ர்' பதிலியாவது, இச்சூத்திரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அஸித்தமாகும். ஆகவே, இவ்வாத்திகம் தேவையாகிறது.

8.2.8

ந நி ஸம்பு'த்தியோ:

'ந்' ஈற்றுப் பெயரடிச் சொல், (பதமாகவும் பயன்படுத்தப்படும் போது), 'நி' என்ற வேற்றுமையுருபு (7 ஆம் வேற்றுமையொருமை), ஸம்பு'த்தி' (8 ஆம் வேற்றுமையொருமை 'ஸு') ஆகியவைகளுக்கு முன்னால் நிற்கும்போது அந்த 'ந்' கெடும்.

வ்யோமன் + னி = வ்யோமன் + லுக் (7.1.39) = பரமே வ்யோமன் (ருக் 1.62.7);
ராஜன் + ஸு = ராஜன் + 0 (6.1.68) = ராஜன், 'ஒ அசனே'

8.2.9

மாதுபத்யாஸ' ச மதோர்வோ அபவாதிப்'ய
'ம்' அல்லது 'அத்' (அ)தை ஈற்றயலாகவோ அல்லது இறுதியெழுத்தாகவோ
கொண்ட பெயரடிச் சொற்களில் பின்னால் 'மதுப்' ஒட்டிணைக்கும்போது
அவ்வொட்டின் முதலெழுத்தான 'ம்' உக்கு 'வ்' பதிலியாக வரும். ஆனால்
'யவ' முதலிய சொற்களோடு 'மதுப்' இணைக்கும்போது அவ்வாறாகாது.
1) கிம் + மதுப் = கிம்வத் (2) காம + மதுப் = காமவத் (3) வ்ருக்ஷ + மதுப் =
வ்ருக்ஷவத் (4) பயஸ் + மதுப் = பயஸ்வத் ஆனால் யவ மத், ஊர்மிமத்

8.2.10

ஜ்ய:
'ஜ்ய' பிரத்தியாஹாத்தின் ஒரெழுத்தில் முடியுந் சொற்களுக்குப் பின் 'மதுப்'
ஒட்டிணைக்கும்போது அவ்வொட்டின் முதலெழுத்துக்குப் பதிலியாக 'வ்'
வரும்.
மருத் + மதுப் = மருத்வத்
அக்'விசித்'வான் கிராம, வித்'யுத்'வான் ப'லாஹக:

8.2.11

ஸம்க்'ஸாயாம்
ஒரு பெயரடிச் சொல்லுக்குப்பின் 'மதுப்' ஒட்டிணைக்கப்பட்டுத் தருவிக்கப்பட்ட
சொல் ஒரு பெயராகும்போது 'மதுப்'பின் 'ம்'உக்கு 'வ்' பதிலியாக வரும்.
அஹி + மதுப் + னிப் = அஹிவத், கபீவதி, ருஷீவதி, 'நதியின் பெயர்கள்'

8.2.12

ஆஸந் தீ'வத்ஷ'வத் சக்ரீவத்'கஷீவத்'ருமண்வச் சர்மண் வதி.
ஆஸந்தீ'வத் 'ஒரு கிராமத்தின் பெயர்' அஷ் டீ'வத் சக்ரீவத்
'சக்கரத்தைக் கொண்ட', கஷீவத் 'ஒரு முனிவரின் பெயர்', ருமண்வத் 'ஒரு
மலையின் பெயர்', சர்மண்வத் 'ஒரு நதியின் பெயர்' ஆகியவைகள் விதிக்குப்
புறம்பாக 'மதுப்' ஒட்டின் 'ம்' உக்கு 'வ்' இணைக்கப்பட்டு ஆக்கிய சொற்கள்.
முந்திய சூத்திரத்தினால் 'ம்' உக்கு 'வ்' பதிலியாக வரமுடியும். இங்கு பெயரடிச்
சொற்கள் விதிப்படியல்ல.
1. ஆஸந்தீவத் (=ஆஸனவத்) (2) அஷ்வத் (=அஸ்தீ'வத்), (3)சக்ரீவத்
(=சக்ரவத்) (4) கஷீவத் (=கஷ்யாவத்) (5)ருமண்வத் (=லவணவத்) (6)
சர்மண்வத் (=சர்மவத்)

8.2.13

உத்'ன்வானுத்'ள ச
'கடல்' (உத்'தி') என்ற பெருளைச் சுட்டும் 'உத்'ன்வான்' உம் ஒரு நியாதனம்.
'உத்'க' (தண்ணீர்) என்ற சொல்லுக்குப்பின் 'மதுப்' இணைக்கப்பட்டு
'உத்'ன்வான்' என்ற சொல் விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்டது.

‘உதீ’கத்துக்குப் பதிலியாகக் காணப்படும் ‘உதீ’ன் இன் ‘ன்’ கொடத்து நிபாதனம்.

8.2.14 ராஜன்வான் ஸௌராஜ்யே

‘நம் ல அசாங்கம்’ (ஸௌராஜ்யே) என்ற பொருளைக் கட்டும்போது ‘ராஜன்வான்’ என்ற சொல் நிபாதனம். இங்கு ‘ராஜன்’ இனினிறுதி ‘ன்’ கொடத்து விதிக்குப் புறம்பானது. (பார்க்க 8.2.7) ராஜன் வதீ ப்ருதி3வீ.

8.2.15 சிந்தீஸீர:

‘இ’ அல்லது ‘ஈ’ அல்லது ‘ஐ’ ஈற்றுச் சொற்களுக்குப்பின் ‘மதுப்’ ஒட்டிணைக்கும்போது, வேதபொழியில் அதன் ‘ம்’ உக்கு ‘வ்’ பதிலியாகவரும்.
1. இ-த்ரிவதீ யாஜ்யானுவாக்யா பீவதி, அதிபதிவதீ ஜுஹோதி (2)ஈ-கீர்வத், ஆஸீர்வத்

8.2.16 அநோ அ-

வேதபொழியில் ‘அன்’இல் முடிவும் பெயரடிச் சொல்லுக்குப் பின் ‘மதுப்’ ஒட்டிணைக்கும்போது, அவ்வொட்டுக்கு முன்னால் ‘நுட்’ ஆகமம் இணைக்கப்படும்.

அஷை ன்வத் (-அஷி + மதுப் + அஷிவத் அஷ-அன் வத் (7.1.75) அஷை 0 + வத் (6.1.176) + அஷை - நுட் + வத் = அஷைன்வத்)

அஷைவந்த: கண்ணவந்த: ஸகீயா, அஸ்தீன்வந்தம் யதீநஸ்தா பிபீர்தி ஸீரஷன் வதீ, மூந்தீன்வதீ.

8.2.17 நாத்³ கஸ்ய

‘நீ’ ஈற்றுச் சொற்களுக்குப்பின் ‘க’ என்ற ஸம்க்³லூவினால் குறிப்பிடப்படும் ஒட்டுக்களை (தரப், தமப்) இணைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்களுக்கு முன் ‘நுட்’ ஆகமம் வரும் (வேதபொழியில்) ஸுபதி³ன் + தரப் + ஸுபதி 0 தர: ஸுபதி³ - நுட் + தர: = ஸுபதி³ந்தர: ஸுபதி³ந்தம, தீஸ்ய ஹந்தர:, தீஸ்யஹந்தம:

வா: பூ³ரிதீ³வாஸ்து³ வந்தவ்ய:

‘பூ³ரிதீ³வன்’ என்ற சொல்லோடு இவ்வொட்டுக்களிணைக்கும் போது ‘தூட்’ ஆகமம் ஆகும்.

பூ³ரிதீ³வந்த: பூ³ரிதீ³வந்தம:

வா: ஈத்³ ரதீ³ன:

‘ரதீ³ன்’ என்ற சொல்லின் பின் இவ்வொட்டுக்களிணைக்கும்போது, இதன் ‘இ’ ஈயாகும்.

ரதீ³நா, ரதீ³நம:

8.2.18 க்ருபோ ரோ ல:

‘க்ருப்’ என்ற வினையின் ‘ர’ உக்கு ‘ல்’ பதிலியாக வரும். க்ருப் + க்த = க்லுப்த; க்ருப் + லுட் - க்லுப் + தஸ் + ட்ர (2.4.85) : கல்ப்தா
இங்கு காணப்படும் ‘ர’ உயிரெழுத்தான ‘ரு’, மெய்யெழுத்தான ‘ர’ என்ற இரண்டையுமே சுட்டும் ‘ல்’வும் அவ்வாறே. ஆகவே க்ருப் = க்லுருப்.
‘க்ருபா’ என்ற சொல் ‘க்ரப்’ இலிருந்து ‘ர’ உயிராக்கம் பெற்று ஆக்கப்பட்டது. (3.3.104) இவ்வாறு உயிராக்கம் பெற்ற ‘ரு’வுக்கு ‘ல்’ பதிலியாகாது. க்ருபாண, க்ருபாண, க்ருபீட, கர்பூர என்ற சொற்களும் ‘க்ரப்’ இலிருந்து ஆக்கப்பட்டவைகள்தான். ஆகையால் இவைகளின் ‘ரு’ ‘ல்’ ஆகாது.

வா: பால மூல லக் ‘வஸுராலமங்கு’ லீனாம் வா ரோ லமபத்யத இதி வக்தவ்யம்

‘பால’ முதலியவைகளின் ‘ர’வுக்கு ‘ல்’ விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

பால: பார, மூலம், மூரம், லகு, ரகு; அஸூர, அஸூல; அஸம், அரம்; அங்குலி; அங்குரி:

வா: கபிலகாதி னாம் ஸம்க்ருாச்சந்தஸோர் வா ரௌ லமபத்யத இதி வக்தவ்யம்

வேத மொழியிலும், பெயரைச் சுட்டும்போதும், ‘கபிலக’ முதலிய சொற்களின் இந்த மாற்றம் விருப்பாக ஏற்படும்.

கபில க, கபிரக, லோமானி, ரோமானி, பாம்ஸூரம், பாம்ஸூலம், கரம், கலம்; ஸாக்ர, ஸாக்ல:

8.2.19 உபஸர்க்ஸ்யாயதௌ

‘அய்’ போ (1.503) என்ற தாதுவுக்குமுன் நிற்கும் உபசர்க்கத்தின் ‘ர’ உக்கு ‘ல்’ பதிலியாக வரும். பலாயதே (ப்ர + அய் - அ + தே)

ப்லாயதே (ப்ர + அய் + அ + தே)

‘தபுகிறான், ஓடுகிறான்’

8.2.20 க்ரோ யாநி

க்ரு ‘விழுங்கு’ என்ற தாதுவுக்குப்பின் ‘யங்’ ஒட்டிணைக்கும் போது, அதன் ‘ரு’வுக்கு ‘ல்’ பதிலியாக வரும்.

நி + க்ரு + ஸப் + திப் = நி + க்ர + யங் + அ + தே (7.1.100) : நிக்ரேகியதே (6.1.97; 7.4.60; 62; 82)

8.2.21 அசி விபாஷா

‘க்ரு’ தாதுவுக்குப்பின் உயிரெழுத்தை முதலில் கொண்ட வொட்டுக்கள் வரும்போது அதன் ‘ரு’வுக்கு ‘லு’ விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

நி + க்ரு + ஸப் + திப் = நிக்ரதி, நிக்லதி; நிக்ரண, நிக்லன (ஸ்டுட்), நிக்ரக, நிக்லக (ண்ட்வுல்)

இது ஒரு வ்யவஸ்தித விபரீஷா மாற்று வடிவங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனி பொருள் உண்டு. ஆகவே கர் 'நடுக்', கல் 'கழுத்து' முதலையது எப்போதுமே 'ர' டன் வரும், பிந்தையது எப்போதுமே 'ல்' டன் வரும்.

8.2.22 பரேஸ் ச கர்ங்கயோ:

கர் (<ஹன்), அங்க 'வளைவு' ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'பரி'யின் 'ரி' உக்கு 'ல்' விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

பரிக்: அல்லது பரிக்:

பர்யங்க: அல்லது பர்யங்க: 'படுக்கை, கட்டில்'

வா: யோகே³ சேதி வக்தவ்யம்

'யோக' என்ற சொல்லுடன் 'பரி' வரும்போதும் அவ்வாறேயாகும்.

பரியோக: அல்லது பரியோக:

8.2.23 ஸம்போகர்ந்தஸ்ய லோட

கூட்டு மெய்யில் முடியுஞ் சொற்களின் இறுதி மெய் கெடும். கோ + மதுப் + ஸு : கோ + மந்த் + ஸு (7.1.70) = கோமந்த் + ஸு (6.4.14) = கோமந்த் + 0 (6.1.88) = கோமான், யவமான்

8.2.24 ராத்ஸஸ்ய

'ரி' உக்குப்பின் 'ஸ்' நிற்கும் கூட்டு மெய்யையீறாகக் கொண்ட சொல்லின் 'ஸ்' கெடும்.

பித்ரு + ஸுனி : பிதூர் + ஸ் (6.1.11; 1.1.51) : பிதூர் + 0 ஆனால் ஊர் ஜ் + ஸு + ஊர்ஜ் + 0 (6.1.68) : ஊர்க் 8.2.23க்குப் புறானை.

8.2.25 தி'ச த்' இல் தொடங்கும் ஒட்டுக்குமுன் நிற்கும்போதும் 'ஸ்' கெடும். லூ + லூங் : லூ + ச்வி (3.1.43) : லூ + ஸிச் + த்'வம் (3.1.44) = அட் + லூ + இட் + ஸிச் + த்'வம் (7.2.35) - அ லோ - இ - ஸ் த்'வம் (7.3.84) : அலவி - 0 - த்'வம் (6.1.78) : அலவி - த்'வம், அலவிட்'வம் (8.4.41)

8.2.26 ஜு'ல்: ஜு'வி

'ஜு'ல்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மெய்யெழுத்துக்குப்பின் நிற்கும் 'ஸ்', அதைத் தொடர்ந்து 'ஜு'ல்' பிரத்தியாஹாரத்து ஒரு மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டு வரும்போது, கெடும்.

பி'த் + லூங் : அ-பி'த் + ஸிச் + த : அபி'த் -) - த : அபி'த்த (8.4.45) = ஆனால் மன் + லூங் : அ-மன் + ஸிச் + த : அமம்ஸ + த (8.3.24) (ம் ஆனுவாரம்)

8.2.27 ஹ்ரஸ்வாதிக்

குறியிற்று அடிச்சொல்லுக்குப் பின் நிற்கும் 'ஸ்' யைத் தொடர்ந்து 'ஜு'ல்'

பிரத்தியாஹாரத்து ஒரு மெய்யில் தொடங்கும் ஒட்டு வரும் போது 'ஸ்' கெடும்.
க்ரு ந் + லுங் = அ-க்ரு + ஸிச் + த = அக்ரு + ஓ + த = அக்ருத. ஆனால்
அக்ருஷத

8.2.28 இட ஈடி

'இட்' ஆகமத்துக்குப்பின்னும் 'ஈட்' ஆகமத்துக்கு முன்னும் நிற்கும் 'ஸ்' கெடும்.

திவ் + லுங் அ-திவ் + இட் + ஸிச் + ஈட் + த் (7.3.96) = அ-தே'வ் - ஓ - ஈ -
த் = அதே'வீத் (7.3.84; 6.1.101) அஸேவீத், அமோவீத்

8.2.29 ஸ்கோ: ஸமயோகாத்'போரந்தே ச

கூட்டுமெய்யின் முதலெழுத்தாக அமையும் 'ஸ்' அல்லது 'க்' ஒரு செ
ரால்லினிறுதியில் நிற்கும் போதோ அல்லது 'ஜ்'ல் பிரத்தியாஹாரத்தைச்
சேர்ந்த ஒரு மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும்போதோ
அவ்வெழுத்துக்கள் கெடும்.

1) லஸ்ஜ் + க்த = லஸ்ஜ் + ந (8.2.45) = ல ஓ ஜ் + ந = லக்3ந (8.2.30);

2) தன்ஷ் + க்த = தஃஷ் + த = தஷ்ட

3) ஸாது⁴ - லஸ்ஜ் + ஸு - ஓ = ஸாது⁴ - லஜ் = ஸாது⁴லக் (8.2.30)

வா: ஜ்'லி ஸவீதி வக்தவ்யம்

'ஸங்' பிரத்தியாஹாரத்துக்குள்ளடங்கிய 'ஜ்'ல் பித்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த
எழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டு எண் மைய வேண்டும்.

ஸன் (3.1.5) ஒட்டின் 'ஸ்'வும் 'மஹிங்' (3.4.78) ஒட்டின் 'ங்'உம் சேர்த்து 'ஸங்'
பிரத்தியாஹாரம் ஆக்கப்படும். ஆகவே, எல்லா 'க்ருத்' ஒட்டுக்களும்,
தாதுக்களுக்குப்பின்னிணைக்கப்படும் ஒட்டுக்களும் இதில் அடங்கும்.
'தத்தித்' ஒட்டுக்களும் பெண்பாலொட்டுக்களும் இதைச் சேர்ந்தவையல்ல.
இதற்கு முன் இப்பகுதியில் கூறப்பட்ட எல்லாவொட்டுக்களுக்கும்
இவ்வார்த்திகம் பொருந்தும்.

8.2.30 சோ: கு:

ஒரு சொல்லினிறுதியிலோ அல்லது 'ஜ்'ல் பிரத்தியாஹாரத்து எழுத்தில்
தொடங்கும் ஒட்டுக்கு முன்னோ நிற்கும் அண்ணவொலிக்கு (க),
பின்னண்ணவொலி (கு) பதிலியாகும்.

வாச் + ஸு = வாச் + ஓ (6.1.68) = வாக்; ப்'ஜ் + க்த = ப்'க்த; ப்'ஜ் + க்தின் = ப்'க்தி

8.2.31 ஹோ: ட்:

ஒரு சொல்லினிறுதியிலோ, ஜ்'ல் பிரத்தியாஹாரத்து எழுத்தில் தொடங்கும்
ஒட்டுக்கு முன்னோ நிற்கும் 'ஹ'வுக்கு 'ட்' பதிலியாக வரும்.

ஸஹ் + துமுன் = ஸோடு⁴ம்,

லிஹ் + லட் = லேடி⁴; ப்ரஷ்டவாட் (< ப்ரஷ்டவஹ்), தித்யவாட்

8.2.32 தாதேர் தாதேர் க:

'த'வில் தொடங்கும் (தாதேர்) ஒரு தாது (தாதேர்) வினிறுதி 'ஹ்'. ஒரு சொல்லினிறாகவோ அல்லது அத்தாதுவக்குப் பின் 'ஜ்'ல் பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டு வரும்போதோ, அந்த 'ஹ்' உக்கு 'க4' பதிலியாக வரும்.

காஷ்ட + 0 துஹ் + க்விப் + ஸு = காஷ்ட + துஹ் + ஸு = காஷ்ட-துக் + 0
 = காஷ்ட - துக் = காஷ்டதுக் (8.4.53) மரத்தை எரிக்கும்; துஹ் + க்த =
 துக் + த = துக்-த (40) துக்-த 'பால்'

8.2.33 வா த்ருஹ முஹ ஷ்ணுஹ ஷ்ணிறாம்

த்ருஹ் 'காயப்படுத்து' (4.88), முஹ் 'குழம்பு' (4.89) ஷ்ணுஹ 'வாந்தியெடு' ஷ்ணிற 'விரும்பு, காதலி' (4.91) ஆகியவைகளினிறான 'ஹ்' ஒரு சொல்லினிறுதியிலோ அல்லது 'ஜ்'ல் பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும்போதோ அந்த 'ஹ்' உக்கு 'க்' விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

1. த்ருஹ் = த்ருஹுத், த்ருஹு (2) முஹ் - முக்த, முட (3) ஷ்ணுக், ஷ்ணுட (4) ஷ்ணிறு - ஷ்ணுக்த, ஷ்ணேட.

8.2.34 நஹோ த:

'நஹ்' 'கட்டு' (4.59) என்ற தாதுவின் 'ஹ்' ஒரு சொல்லின் இறுதியிலோ அல்லது 'ஜ்'ல் பிரத்தியாஹாரத்து ஒரெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும்போதோ, அந்த 'ஹ்'க்கு 'த' பதிலியாக வரும்.

உப + நஹ் + க்விப் + ஸு = உபா-நஹ் + 0 (6.3.116; 6.1.88) = உபாநத் = உபா - நட் (8.4.56) = உபாநட்; நஹ் + க்த = நத் - த = நத்-த (8.4.40) = நத்-த (8.4.53)

8.2.35 ஆஹஸ்த்

'ஆஹ்' என்ற தாதுவினிறுதி 'ஹ்' அதற்குப்பின் 'ஜ்'ல் பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுத் தொடரும்போது, 'த' ஆகும். ஆஹ் + துல் = ஆத்த (8.4.53)

வா: ஹ்ரு க்ரஹோர் ப்ஸ்ச்ந்த்ஸி ஹஸ்பேதி வக்தவ்யம்
 வேதமொழியில், ஹ்ரு, க்ரஹ் என்ற தாதுக்களின் 'ஹ்' உக்குப் பதிலியாக 'ப்' வரும்.
 க்ர்த்வேன ஸம்பரதி, க்ரபீதா, ஜப்ரினே, உத்க்ரபம்ச திக்ரபம் ச ப்ரஹ்ம தேவா அவிவருதன்

8.2.36 வ்ஸஸ் ச ச ப்ரஹ் ஸ்ருஜ, ம்ருஜ யஜ ஶாஜ் ப்ரஹ் ச்ஸஹ் ஶ:

வ்ஸஸ் 'வெட்டு' (6.12), ப்ரஹ் 'வறு, பொரி' (6.4), ஸ்ருஜ் 'படை' (6.12),

ம்ருஜ் 'துடை', (2.57), யஜ் 'யாகம் செய்' (1.1051), ராஜ் 'ஒளியிடு', ஆள், (1.874), ப்'ராஜ் 'ஒளியிடு', ஆகியவைகளினின்றுதியெழுத்தும் 'ச', 'ஸ்' என்றவெழுத்துக்களிறுதியில் அமைப்போதும் (ஒரு சொல்லினிறுதியில்) அல்லது 'ஜ்' எழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்கள் அவைகளுக்குப்பின் வரும்போதும் அவைகளுக்கு 'ஷ' பதிலியாக வரும்.

1. வ்ரஸ்ச் = வ்ரஷ்டா, வ்ரஷ்டும்,
2. ப்'ரஸ்த் = ப்'ரஷ்டா, ப்'ரஷ்டும்,
3. ஸ்ருஜ் = ஸ்ரஷ்டா, ஸ்ரஷ்டும்,
4. ம்ருஜ் = மார்ஷ்டா, மார்ஷ்டும்
5. யஜ் = யஷ்டா, யஷ்டும்
6. ராஜ் = ஸம்ராட், விராட்
7. ச்² (ஈறு) - ப்ரச்ச² = ப்ரஷ்டா, ப்ரஷ்டும்,
8. லிஸ் - லேஷ்டா, லேஷ்டும்

8.2.37

ஏகாசோ ப்'ஸோ' ப்'ஷ் ஜ்ஷந்தஸ்ய ஸ்த்'வோ:

ப்'ஸ் பிரத்தியாஹாரத்து ஒரெழுத்தில் தொடங்கும் (ப், க², ட³, த²), ஓரசையைக் கொண்ட தாது (ஏகாசோ) ஜ்ஷ பிரத்தியாஹாரத்து ஒரெழுத்தை (ஜ்², ப², க², ட², த²)யிறுதியில் கொண்டதா க்வமையும் போது அவ்விற்றுதி-யெழுத்துக்களுக்கு முன் 'ஸ்' அல்லது 'த்'வ் வரும்போது, அல்லது அத்தாதுக்கள் ஒரு சொல்லினுறுதியில் நிற்கும்போது, அவ்விற்றுதியெழுத்துக்களுக்குப் பதிலியாக (முறையே ப², க², ட², த²) 'ப்'ஷ் பிரத்தியாஹாரத்து எழுத்துக்கள் பதிலியாக வரும்.

1. ப்²த்² + ஸ்ய + தே = பே²த்²ஸ்யதே (7.3.86) = பே²த்²ஸ்யதே - பே²த்²ஸ்யதே (8.4.53), அப²த்²ளம், அந²ப்²த்

2. கு²ஹ் - நிகோ²க்ஷயதே, ந்யகூ²ட்²வம், பன்னகு²ட்

3. து²ஹ் - தோ²க்ஷயதே, அது²க்²த்²வம், கோ²து²க்;

4. க்²ருத்² + யங்-ஹுக் + வங் = அ + க்²ருத்² + யங் + ஹுக் + 0 + ஈரிப் = அஜர்க்²ருத்² + 0 + ஸ் (7.4.91) = அஜர் க்²த்² + 0 (6.1.68, 7.3.86) = அஜர்க்²த்² = அஜர்க்²த்² (8.4.53) = அஜர்க்² - ஈ (8.2.75) = அஜர்க்² 0 ஈ (8.3.14; 6.3.111) = அஜர்க்²: (8.3.15)

8.2.38

த²த்²ஸ்ததோ²ஸ்' ச

த²த்² (-த² 3.10) 'தாங்கு' என்ற வினைக்குப்பின், 'த்² த²'வில் தொடங்கும் ஒட்டோ அல்லது 'ஜ்²' பிரத்தியாஹாரத்து ஒரெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டோ அல்லது 'ஸ்' அல்லது 'த்²' ஒ வரும்போது அவ்வினைப்பின் 'த்²'உக்கு 'த்²' பதிலியாக வரும். த²த்² + தஸ் = த²த்த²: த²த்² + ஸே = த²த்²ஸே (8.4.53); த²த்²

* த்'வம் த்'த்'வம்

8.2.39

ஜ்'லாம் ஜஸோ'ர் அந்தே

'ஜ்'ல் பிரத்தியாஹாரத்து எழுத்து ஒரு சொல்லினிறுதியில் நிற்கும்போது அவைகளுக்கு 'ஜஸ்' பிரத்தியாஹாரத்து எழுத்துக்கள் பதிலியாக வரும்.
வாச் + ஸு = வாச் + 9 (6.168) : வாக் + அத்ர = வாகத்ர.

8.2.40

ஜ்'ஷஸ் ததோர் தோ' அத்'

'ஜ்'ஷ் பிரத்தியாஹாரத்து எழுத்துக்களுக்கு (ஜ்', ப்', க்', ட்', த்')பின் நிற்கும் 'த்' அல்லது 'த்' உக்குப் பதிலியாக 'த்' வரும். அந்தத் 'த்', 'அத்' என்ற வினையாகுமேயானால் அம்மாற்றமடையாது.

லப்' + க்த/தும் = லப்'தீர், லப்'தும், து'ஹ் + க்த/தும் = தோக்'தீர், தோக்'தும், ஸி'ஹ் + க்த/தும் = லேட்'ர், லேடும்; பு'த்' + க்த/தும் = போத்'தீர், போத்'தும்.

8.2.41

ஷடோ: க: ஸி

'ஸ்க்கு முன் நிற்கும் 'ஷ்', 'ட்'க்குப் பதிலியாக 'க' வரும்.

பிஷ் + ஸ்டுட் = பேஷ்யதி (7.3.86; 8.3.59); லி'ஹ் + ஸ்யதி = லேட்' + ஸ்யதி (8.2.31) = லேக்ஷ்யதி 8.3.59)

8.2.42

ஏதாப்'யாம் நிஷ்டா தோ ந: பூர்வஸ்ய ச த்'.

'நிஷ்டா' ஒட்டுக்கள் (க்த, க்தவஸு) 'ந்', 'த்' என்ற எழுத்துக்களையிறுதியில் கொண்ட வினைக்குப் பின் வரும்போது அவ்வொட்டுக்களின் 'த்' உக்கு 'த்' பதிலியாக வரும் அதற்கு முன் நிற்கும் 'ந்' உம் அதே மாற்றமடையும்.

1. ற் - ஆ + ஸ்த்ரு + க்த = ஆஸ்தீர்ணம் (7.1.100; 8.2.76; 8.4.1) விஸ்தீர்ணம்.

2. த் - பி'த்' + க்த = பி'ள்ள:, சி'ள்ள:

8.2.43

ஸம்யோகாதோ'தோ'தோ' யண்வத:

'யண்' பிரத்தியாஹாரத்து எழுத்துக் கொண்ட (அஷ்டயுபிகள் (யண்வத:) கூட்டு மெய்யை முதலில் கொண்ட (ஸம்யோகாதே:)

'ஆத்' (ஆ) ஈற்று வினைகளுக்குப்பின் நிஷ்டாவொட்டுக்க-
ளினைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்களின் 'த்' உக்கு 'ந்' பதிலியாக வரும்.
ஸ்த்யை + க்த = ஸ்த்யான (6.1.45) ஸ்த்யானவத்; ப்ர + த்'ரா + க்த = ப்ரத்'ரான;
ம்லை + க்த = ம்லான.

8.2.44

ஸ்வாதி'ய:

'லா'வில் தொடங்கி அதைத் தொடர்ந்து வரும் வினைகளோடு நிஷ்டாவொட்டுக்களினைக்கும்போது அவ்வொட்டுக்களின் 'த்' உக்குப் பதிலியாக 'ந்' வரும்.

இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவொட்டுக்கள் தாது பாடத்தில் 9.13-32 வரை கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

லூ + க்த : லூன: தூ'ன: ; ஜீன:

வர்: ருகாரஸ்வாதி'ப்ய: க்தின் நிஷ்டாவத்' ப'வதீதி வக்தவ்யம்
'ரு', 'ல்ரு' வீற்றுத் தாதுக்கள் 'லூ'முதலிய தாதுக்கள்
ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'க்திங்' ஒட்டிணைக்கும்போது, நிஷ்டா
வொட்டுக்களிணைக்கும்போது ஏற்படும் மாற்றம் இங்கும் ஏற்படும். அதாவது
இவ்வொட்டின் 'த்'உம் 'ந்' ஆகும். கீர்ண: (க்ரு 9.26), கீர்ண: (க்3ரு 9.28),
ஸீர்ண: (ஸ்ரு 9.18; லூனி:, (லூ), பனி: (பூத்)

வா: பூ ரோ விநாஸ' இதி வக்தவ்யம்
'பூத்' (1.1015) என்ற தாதுவோடு நிஷ்டாவொட்டிணைக்கும்போது அதன்
பொருள் 'அழித்தல்' (விநாஸ) என்று ஆகுமேயானால் 'த்' உக்கு 'ந்'
பதிலியாகும்.

பூனா யவா: ஆனால் பூதம் தீர்ன்யம் (பூத் - தூய்மைப்படுத்து 9.12)

வா: ஸிநோதேர் கீ'ராஸ கர்ம்ம கர்த்ருகஸ்யேதி வக்தவ்யம்
'ஸ்வாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்த 'ஸி' 'கட்டு' என்ற தாதுவுக்குப்பின்
நிஷ்டாவொட்டிணைத்து, அவ்வினை தற்கட்டு வினையாகவும் அதன்
பொருள் விழுங்குவதற்குத் தகுந்த ஒரு கவனம் அல்லது உருண்டை என்று
ஆகுமேயானால், 'நிஷ்டா' வொட்டுக்களில் 'த்' உக்கு 'ந்' பதிலியாக வரும்.
ஸிநோ கீ'ராஸ: ஸ்வயமேவ 'தயிர்' முதலியவைகளுடன் கலந்தவுடன் உணவு
விழுங்குவதற்குத் தகுந்த உருண்டையாக தானாகவே ஆவதைக் குறிக்கும்.
ஆனால் ஸிநோ பாஸேன ஸு'ரீகர் 'பென்' பன்றி கமிற்றால் கட்டப்பட்டது'

8.2.45 ஒதி'தஸ்'சேதி

'ஒ'வை 'இத்'தாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் 'நிஷ்டா'
வொட்டுக்களிணைக்கும்போதும் அவைகளின் 'த்'உக்கு 'ந்' பதிலியாக வரும்.
ஓஸஸஜீ 'வெட்கப்படு' (6.1.) : லஸ்த்ஜ் + க்த : லஸ்த்ஜ் + த (8.2.29) : லக்'ன;
ஒப்பாயி 'பெரிதாரு, பருமனாகு, ஊது' (1.517) = ப்யாய் + லஸ்த்ஜ் + பீன (6.1.28)
'ஸ்வாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுக்கள் 'ஒ'வை 'இத்'தாகக் கொண்டவை
(4.24-40) ஷாய் - ஸலின:, தூ'ங்- தூ'ன:, தீ'ன:, டீ'ங்-டீ'ன:, தீ'ங் -தீ'ன:,
மீங்-மீன:, ரீங்-ரீன:, லீங் - லீன: லீ'ங் லீ'ன:

8.2.46 கூபியோ தீ'சு'காத்

'நிஷ்டா'வொட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் கூபி 'அழி', 'குன்று' (1.225) என்ற
தாது, நெடிவையிறாகக் கொண்டமையும்போது 'நிஷ்டா'வொட்டுக்களின்
'த்'உக்கு 'ந்' பதிலியாக வரும். கூபீன 'அழிந்த' (6.4.60) ஆனால் அகிதம்
'அழிந்தது'

8.2.47 ஸ்யோ அஸ்பர்ஸே'

ஸ்பா 'உறை, கெட்டியாகு' (=ஸ்பஸி 1.1012) என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'நிஷ்டா' வொட்டுக்களிணைக்கும்போது, அவ்வினை 'தொடுதல்' என்ற பொருளைச் சுட்டாவிட்டால் (அஸ்பர்ஸே') அவ்வொட்டுக்களின் 'த்' உக்கு 'ந்' பதிலியாக வரும். ஸ்யோம் க்'ருதம் 'உறைந்துவிட்ட நெய்' ஆனால் ஸ்யோ வாயு குளிர்ந்த காற்று' ('அஸ்பர்ஸ' என்ற பொருளில்ல)

8.2.48 அஞ்சோ அநாபாதானே

அஞ்சு 'வளை, குளி' (1.203) என்ற தாதுவோடு 'நிஷ்டா' ஒட்டிணைக்கப்பட்டு அபாதான காரகத்தின் பொருளைச் சுட்டாமல் நிற்கும்போது, அவ்வொட்டுக்களின் 'த்' உக்கு 'ந்' பதிலியாக வரும். ஸமக்ளே ஸ'குனே: பாதே'ள சகுனியின் கால்கள் வளைந்தவை. (கோணலானவை) ஆனால் உத'க்தமுத'கம் கூபாத் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்கப்பட்டது.

8.2.49 திவோ அவிஜிக்ஷாயாம்

திவ் 'விளையாடு' (4.1) என்ற தாதுவோடு 'நிஷ்டா' வொட்டுக்களிணைக்கப்பட்டு 'அவ்வினை 'வெல்ல விரும்பும்' என்ற பொருளைச் சுட்டாவிட்டால் (அவிஜிக்ஷாயாம்) அவ்வொட்டுக்களின் 'த்' உக்கு, 'ந்' பதிலியாக வரும். த்யூன 'விளையாடிய', ஆனால் த்யூத 'குதாடிய' (வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை உணர்த்தும்போது)

8.2.50 நிர்வானோ அவாதே

'காற்று' என்ற பொருளைச் சுட்டாமல் (அவாதே) வரும் 'நிர்வாண' என்ற சொல் விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்டது. நிர் + வா + க்த = நிர்வாண (8.42) 'அழிக்கப்பட்ட' ஆனால் நிர்வாத 'காற்றில்லாத'

8.2.51 ஸுஷ் க:

ஸு'ஷ், 'உலர்' (4.74) என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'நிஷ்டா' வொட்டுக்களிணைக்கும்போது 'த்' உக்கு 'க்' பதிலியாக வரும். ஸுஷ் + க்த = ஸுஷ்க 'உலர்ந்த'

8.2.52 பசோ வ:

பச் 'சமையல் செய்' (1.1045) என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'நிஷ்டா' வொட்டு இணைக்கும்போது அவைகளின் 'த்' உக்கு 'வ்' பதிலியாக வரும். பச் + க்த = பக்வ

8.2.53 க்ஷாயோ ம:

க்ஷை 'உர், வறட்டு' (1.961) என்ற தாதுவுக்குப்பின் நிஷ்டா

வொட்டுக்களினைக்கும்போது, அவ்வொட்டுக்களின் 'த்' உக்கு 'ம' பதிலியாக வரும்.

வசு + க்த = சுஷா + த (6.1.45) = சுஷாம் 'பஞ்சம், ஹட்சி'

8.2.54 ப்ரஸ்த்யோ அன்யதரஸ்யாம்

'ப்ர' என்ற உபசர்க்கத்துடன் நிற்கும் 'ஸ்த்யை' 'உறை, கெட்டியாகு' (1.959) என்ற தாதுவக்குப்பின் 'நிஷ்டா' வொட்டுக்களினைக்கும்போது அவைகளின் 'த்' உக்கு விருப்பாக 'ம்' பதிலியாக வரும்.

ப்ர + ஸ்த்யை + க்த = ப்ர + ஸ்தீ + க்த (6.1.23; 4.2) = ப்ரஸ்தீம் அல்லது ப்ரஸ்தீத:

8.2.55 அநுபஸர்காத் புல்லசுபி க்ருஸோல்லாகீ:

புல்ல 'மலர்ந்த', சுபி 'குடிபோதையிலிக்கிற', க்ரு'ஸ' 'மெலிந்த' ஆகியவைகளுடன் நிஷ்டாவொட்டுக்கள் இணைக்கப்பட்டு விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொற்கள்.

புல்ல 'மலர்ந்த' சுபி 'குடிபோதையிலிருக்கிற', க்ரு'ஸ' 'மெலிந்த, உல்லாக' 'திறமை வாய்ந்த' என்ற 'க்த'வொட்டினைக்கப்பட்ட சொற்கள் உபசர்க்கங்களோடணைக்கப் படாமல், விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்டவைகள்.

ஸ்ரீ'லா என்ற தாதுவிலிருந்து 'க்த' ஓட்டு இணைத்துத் தருவிக்கப்பட்டது 'புல்ல' என்ற சொல். இங்கு 'அ' 'உ' ஆவதும் (7.4.88) 'இட்' ஆகமம் (7.2.16) வராததும் நிபாதனம். மற்ற மூன்று சொற்களிலும் 'க்த' வின் 'த்' கெடுதல் 'இட்' ஆகமம் வராதது ஆகியவைகள் நிபாதனங்கள் ஆனால், உபசர்க்கத்துடன், ப்ரபு'ஸ்தி; ப்ரசுபி'த; ப்ரக்ருஸித, ப்ரோல்லாகி'த 'உத்' உபசர்க்கத்தைத் தவிர்த்து மற்றவைகளுடன் 'லாக்' வருவதற்குத் தடையாகும்.

வா: உத்புல்ல ஸம்புல்லயோரிதி வக்தவ்யம்

உத்புல்ல, ஸம்புல்ல என்ற சொற்களையும் இங்கு சேர்த்துக் குறிப்பிட வேண்டும். இங்கு தாது, 'உத்' என்ற உபசர்க்கத்துடன் வரும்போதும் 'க்த' வின் 'த்' ல் வாக மாறுகிறது.

8.2.56 நுத் விதோந்த் த்ராக்'ராஹ்லிப்யோ அன்யதரஸ்யாம்

நுத் 'தூண்டு' (6.2; 132), வித் 'எண்ணிப்பார்' (7.13), உந்த் 'ஈரமாக்கு' (7.20), த்ரா (-த்ரை 1.1014) 'காப்பாற்று' க்'ரா 'முகர்ந்துபார்' (1.973), ஹீ' 'நாணமடை' (3.3), ஆகியவைகளோடு 'நிஷ்டா' வொட்டினைக்கப்படும்போது அதன் 'த்' உக்குப் பதிலியாக 'ந்' விருப்பாக வரும்.

நுத் - நுன்ன; நுத்த: வித் - வின்ன; வித்த; உந்த் - ஸமுன்ன; ஸமுத்த; த்ரா - த்ராண; க்'ரா - க்'ராண; க்'ராத: ஹீ' ஹீ'ண; ஹீ'த:

'ஹீ' என்ற தாதுவோடு நிஷ்டாவொட்டினைக்கும்போது 'ந்' மாற்றமடைதல் எங்கேயும் விதிக்கப்படவில்லை. ஆகையால் இங்கு இது அப்ராப்த விபாஷா.

மற்றவைகளில் 8.2.42; 43 'ந' மாற்றம் கட்டாயமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இச்சூத்திரம் அதை விருப்பு விதியாக மாற்றுகிறது.

8.2.57 ந த்யா க்யீ ப்ரு மூர்ச்சி மதாம்.

த்யா : (த்யை) ஆழ்ந்து நினை' (1.957), க்யா 'சாற்று' (2.5); ப்ரு 'நிர்ப்பு' (3.4; 9.19), மூர்ச் 'உறை' 'கெட்டியாகு', (1.227), மத் 'மகிழ்ச்சியுறு' (4.99) ஆகியவைகளோடு நிஷ்டா வொட்டுக்களினைக்கும்போது 'த'உக்கு 'ந' பதிலியாக வராதது.

8.2.42,43க்குப் புறனடை.

1. த்யாத, த்யாதவான், (2) க்யாத, (3) பூர்த (4) மூர்ச் + க்த = மூர் ௮ + த (6.4.21) = மூர்த (8.2.76) (5) மத்த

8.2.58 வித்தோ போக³ ப்ரத்யயோ:

உடைமை (போக⁴), புகழ், சீர்த்தி (ப்ரத்யய) என்ற பொருளில் 'வித்த' என்ற விதிக்குப் புறம்பான சொல் காணப்படுகிறது.

வித் 'அடை' (6.138) + த்த = வித்த. இங்கு 'த'வுக்கு 'ந' பதிலியாக வராதது நிபாதனம். இது 8.2.42க்குப் புறனடை. வேறு பொருளைச் சுட்டும்போது 'வின்ன' என்று வரும்.

8.2.59 பி'த்தம் ஸ'கலம்

'முறிந்த துண்டு' என்ற பொருளில் (ஸ'கலம்) 'பி'த்த' என்ற நிபாதனமாக சொல் காணப்படும்.

'பி4ன்னம்' வேறு பொருளில் காணப்படும்.

8.2.60 ரு'னமாத்ம'ன்னயே

'கடன்' (ஆத்ம'ன்னய) என்ற பொருளைச் சுட்டும் 'ருன்' என்ற சொல் நிபாதனம் 'ரு'த் என்ற சொல் மற்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படும். ருதம் வக்யயாமி நாந்ருதம் 'உண்மை சொல் கிறேன், பொய்யல்ல'.

8.2.61 நஸுத்த நிஷத்தானுத்த ப்ரதூர்தஸூர்த கூர்தானி ச'ந்த'லி.

நஸுத்த 'உட்காராத', நிஷத்த 'உட்கார்ந்த', அநுத்த 'வெல்லமுடியாத', ப்ரதூர்த 'விரைவான', ஸூர்த, 'மிதிபட்ட', கூர்த 'அங்கீகாரம் பெற்ற' என்ற சொற்கள். வேதமொழியில் நி ஷ்டாவொட்டிணைத்து ஆக்கப்பட்ட நிபாதனமான சொற்கள்.

1-2 நஸுத்த, நிஷத்த என்பவைகள் 'நரு', 'நி'யோடு 'ஸத்' தாது நின்று ஆனோடு 'க்த'வொட்டிணைக்கும்போது, 'ந' 'ந' ஆகாதது நிபாதனம். நஸன்ன, நிஷன்ன மற்ற இடங்களில்.

3. நஞ் - நத்³ + க்த = அநுத்த - அநுத்த

4. பேச்சு மொழியில் (4) ப்ரதூர்த = (ப்ர + தூர்/த்வர் + க்த), ப்ரதூர்ண, பேச்சு மொழியில், (5) ஸூர்த - 'ஸ்ரு' தாதுவிலிருந்து, ஆக்கப்பட்டது. இங்கு 'உ' வருதல் நிபாதனம். பேச்சு மொழியில் 'ஸ்ருத' என்று வரும் (6) கூர்த - 'குர்' என்ற தாதுவிலிருந்து, 'ந' வராமல் 'த்'வோடு விதிக்குப்புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொல் பேச்சு மொழியில் இது 'கூர்ண' என்று வரும்.

8.2.62 க்வின் ப்ரத்யயஸ்ய கு:

'க்வின' ஒட்டில் முடியுஞ் சொல்லின் இறுதியெழுத்துக்குப் பதிலியாக பின்னண்ணவொலி வரும்.

க்¹ருத + ஸப்²ருஸ் + க்வின் : ஸு = க்¹ருதஸ்ப்ருக்² + 0 (6.1.68) = க்¹ருதஸ்ப்ருக் (8.2.30; 4.58); ருது + யஜ் + க்வின் + ஸு = ருது + இஜ் + ஸு (6.1.15) = ருத்வ - இஜ் + 0 (6.1.68) = ருத்விக்; தாத்ருக் (தத்³ + த்²ருஸ் + க்வின் + ஸு)

8.2.63 நஸேர்வா

ஒரு சொல்லினிறுதியில் நிற்கும் 'நஸ்' என்ற சொல்லின் 'ஸ்' உக்கு விருப்பாக பின்னண்ணவொலி பதிலியாக வரும்.

ஜீவ + நஸ் + க்வின் + ஸு = ஜீவ + நஸ் + 0 ஸு (6.1.67) = ஜீவநக், அல்லது ஜீவநஷ் (8.2.36) = ஜீவநக், அல்லது ஜீவநட் (8.2.39; 4.56).

8.2.64 மோ நோ தீா தோ:

வினைச் சொல்லினிறுதியெழுத்தாக நிற்கும் 'ம்'வுக்கு 'ந்' பதிலியாக வரும். ப்ர + ஸம் + க்விப் = ப்ரஸம் (6.4.15) + ஸு = ப்ரஸாம் + 0 (6.1.68) ப்ரஸாந், ப்ரதாந், ப்ரதீாந்

8.2.65 ம்வோஸ்'ச

'ம்' அல்லது 'வ்' இல் தொடங்கும் ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் சொல்லினிறுதியெழுத்தாக அமையும் 'ம்' உக்கு 'ந்' பதிலியாக வரும்.

க¹ம் + லவ் = அட் + க¹ம் + ஸப் - லுசி (2.4.73) + வ/ம = அக¹ம் + 0 + வ/ம. அக்¹ன்வ, அக்¹ன்ம; க¹ம் + க்வஸு = ஜக¹ம் + வஸ் (6.1.8) = ஜக¹ன்வஸ்.

8.2.66 ஸஸஜு ரு:

ஒரு சொல்லினீறாக நிற்கும் 'ஸ்' 'ஸஜுஷ்' என்ற சொல்லினிறுதியெழுத்து ஆகியவைகளுக்கு 'ரு' பதிலியாக வரும்.

1. அக்¹னி + ஸு = அக்¹னிஸ் = அக்¹னிரு + அத்ர = அக்¹னிரத்ர

2. ஸஜுஷ் தே³வே பி⁴: = ஸஜுரு + தே³வேபி⁴: = ஸஜுர் தே³வேபி⁴: (ருக் 7.34.15)

8.2.67 அவயா: ஸ்வேதவா: புரோடீாஸ்'ச

அவயா: 'யாகத்தில் பங்கு பெறுபவன்', ஸ்வேதவா: 'வெள்ளைக் குதிரையில்

கொண்டு வந்த', புரோடா: 'யாகத்தில் அளிக்கும் அளி' ஆகியவைகள் நிபானங்கள்

இவைகள் இறுதியெழுத்துக்கு 'ரு' பதிலியாக வந்து ஆக்கப்பட்டவை அவ + யஜ், ஸ்வேத + வஹ், புரஸ் + தாஸ்' ஆகியவைகளிலிருந்து 'ண்வின்' ஒட்டிணைக்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்டவை. (3.2.71, 1. அவ + யஜ் + ண்வின் = அவயாஜ் + ஸு = அவ-யாஜ் + 0 (6.1.88) அவயாஜ் + ட்ஸ் (3.7.71) 'ண்வின்' உக்குப்பதிலியாக 'டாஸ்' ஒட்டு இணைப்பது, இத்தகைய விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் விளிவேற்றுமையிலும் இந்த இலக்கியங்களில் ஏற்றுக் கொள்ளத் தகுந்தவையென்பதை நிறுவுவதற்காகத்தான்.

2. ஸ்வேத + வஹ் + ண்வின் + ஸு = ஸ்வேத + வஹ் + 0 ஸ்வேதவரு : ஸ்வேதவாஹ் (8.3.15)

3. புரஸ் + தாஸ் + ண்வின் + ஸு (3.2.71) : புரோ - ட்ஸ் + ஸு : புரோ - ட்ரு + 0 (6.1.88) : புரோடா: (8.3.15)

இங்கு கூறப்படாத வேறு சொற்களும் இவ்வாறாக வருமென்று கட்டுகிறது. 'ச' என்ற சொல் உக்யஸா:

8.2.68 அஹன்

* அஹன் 'பகல்' என்ற சொல்லிலீறான 'ன்' உக்கு 'ரு' பதிலியாக வரும்.

அஹன் + ப்யாம் = அஹரு + ப்யாம் = அஹ + உ + ப்யாம் (6.1.113) அஹோ ப்யாம், அஹோயி:

* வா: அஹோ ருவிதெ'ள ருபராத்திரி ரத'ந்தரேஷி பஸங்க்' யானம் கந்தவ்யம். ருப. ராத்திரி, ரத'ந்தர' என்ற சொற்களுக்கு முன் நிற்கும் 'அஹன்' இலீறான 'ன்' உக்கு 'ரு' பதிலியாக வரும்.

அஹோ ருபம், அஹோராத்திரி, அஹோராத'ந்தரம் ஸாம் 'அஹன்' உக்குப்பின் 'ர'வில் தொடங்கும் சொற்கள் வந்தால், 'ன்' உக்கு 'ரு' பொதுவாகவே

8.2.69 ரோ அஸூபி

* 'அஹன்' இன் இறுதியெழுத்துக்குப் பதிலியாக 'ரு' அச்சொல்லுக்குப்பின் 'ஸூப்' ஒட்டுக்கள் வராமலிருந்தால் (அஸூபி) வரும்.

அஹன் + த'தாதி = அஹன் த'தாதி

அஹன் + பு'ங்க்தே = அஹன் பு'ங்க்தே ஆனால் அஹோயி:

8.2.70 அம்னருத' ரவிரத்யப்யதா ச'ந்தஸி

அம்னஸ் 'ரகசியமாக', ஊத'ஸ் 'மடி' அவஸ். ஆகிய சொற்களிலிருந்து யெழுத்துக்கு 'ரு' அல்லது 'ர' பதிலியாக வேதவெழியில் வரும்.

அம்னஸ் + ஏவ : அம்ன + ரு ஏவ = அம்னய் ஏவ (8.3.17) : அம்ன 0 ஏ வ

(8.3.19) அல்லது அம்னா ஏவ ஊத' ஏவ, ஊத'ர' ஏவ, அவ ஏவ, அவர் ஏவ.

வா: ச'ந்த'ஸி பி'ஷாயாம் ச விபி'ஷா ப்ரதேதேனே

ராஜன்யுபஸங்க்யானம் கர்தவ்யம்.

வேதமொழியிலும், பேச்சு மொழியிலும் 'ப்ரசேதஸ்' என்ற சொல்லுக்குப்பின் 'ராஜன்' என்ற சொல் வரும்போது 'ப்ரசேதஸ்'இன் 'ஸ்' உக்குப் பதிலியாக 'ரு' அல்லது 'ர' இரண்டுமே வரும். ப்ரசேதா ராஜன் அல்லது ப்ரசேதோ ராஜன் (8.3.14; 6.3.111)

வா: அஹராதினாம் பத்யாதிஷ்ணு உபஸங்க்யானம்

'அஹர்' முதலிய சொற்களுக்குப்பின் 'பதி' முதலிய சொற்கள் வரும்போதும் அவ்வாறேயாகும்.

அஹர் பதி: அஹ: பதி: அஹ: பதி:

8.2.71 பு'வஸ்' ச மஹாவ்யாஹ்ருதே:

வேதமொழியில் 'பு'வஸ்' என்ற சொல்லினிற்றுதி 'ஸ்க்'குப் பதிலியாக 'ரு' அல்லது 'ர' அச்சொல்லை மஹாவ்யா ஹ்ருதியாகப் பயன்படுத்தும் வரும்.

பு'வரித்யந்தரிசுஷம் அல்லது பு'/வ இத்யந்தரிசுஷம்

மஹா வ்யாஹ்ருதி என்பது காயத்திரி மந்திரத்துக்கு முன் உச்சரிக்கப்படும் மூன்று சொற்களை (மந்திரங்களை)க் குறிக்கும். இவைகள் யூ, பு'வ, ஸ்வ: என்ற மூன்று மந்திரங்கள்.

மஹாவ்யாஹ்ருதியாக வராவிட்டால் பு'வோ விஸ்வஸ்ய பு'வளேஷு யக்ஞிய:

8.2.72 வஸு ஸ்ரம்ஸு த்'வம்ஸ்வனடு'ஹாம் த்':

'வஸ்'இல் முடியும் சொல்லீரான 'ஸ்', ஸ்ரம்ஸ் 'விழு', (1.790), த்'வம்ஸ் 'அழி' (1.791), அனடு'ஹ் 'எருது' ஆகியவைகளினிற்றுதியெழுத்துக்கள் ஆகியவைகளுக்குப் பதிலியாக 'த்' வரும்.

1. வித்'வஸ் + ப்'யாம் = வித்'வத்'ப்'யாம், வித்'வத்'பி', வித்'வத்'ப்ய:, (2) உக்'ஸ்ரம்ஸ் + ப்'யாம் = உக்'ஸ்ரத்'ப்'யாம், உக்'ஸ்ரத்'பி': (3) பர்ணத்'வம்ஸ் + ப்'யாம் = பர்ண த்'வத்'ப்'யாம் (4) அனடு'ஹ் + ப்'யாம் = அனடு'த்'ப்'யாம்

8.2.73 திப்யனஸ்தே:

அஸ் 'இரு' என்ற வினையைத் தவிர்த்து மற்ற 'ஸ்' இல் முடியுஞ் சொற்களுக்குப்பின் 'திப்' ஒட்டு வரும்போது, நிற்குஞ் சொல்லின் 'ஸ்' உக்கு 'த்' பதிலியாக வரும்.

சகாஸ் + லங் = அ-சகாஸ் + ஓ + திப் = அசகாஸ் + ஓ (6.1.68) அசகாத்³ = அசகாத். ஆனால் அஸ் + லங் = அத் + அஸ் + ஓ + த் = ஆஸ் + த் = ஆஸ் + ஓ = ஆரு = ஆ: (8.3.15) ஆப ஏவ இதம் ஸலிலம் ஸம்வம் ஆ: இது வேத மொழியில் மாத்திரம்தான் காணப்படும்.

8.2.74 ஸிபி த'ாதோர் நர்வா

'ஸிப்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் தாதுவினிற்றுதி 'ஸ்'உக்கு விருப்பாக 'ரு'

பதிலியாக வரும்.

அசகாஸ்த்வம், அசகாத்வம்

8.2.75 த்ஸீ'ச

'ஸிப்' ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் தாதுவின் இறுதியெழுத்தாகவையையும் 'த்'வுக்கும் 'ரு'பதிலியாக வரும்.

பி'த்' + லங் : அபி'தஸ்த்வம் அல்வது அபி'தத்வம்

8.2.76 ஸ்வோருபதீர்யா தீ'ர்கீ:

'இக்' பிரத்தியாஹாத்து ஒரெழுத்தை ஈற்றயலாகக் கொண்ட, 'ரீ' அல்வது 'வ்'ஐ இறுதியில் கொண்ட தாதுக்களினீற்றயல் நெடிலாகும்.

க்'ரு + க்விப் : க்ரீ' + 0 (7.167; 100) + ஸு : கீ'ரீ' + 0 (6.168) : கீ'ரீ' : கீ'.
(8.3.16) பூர் + ஸு : பூ:

8.2.77 ஹஸி'ச

'இக்' பிரத்தியாஹாத்து ஒரெழுத்தை ஈற்றயலாகக் கொண்ட 'ரீ' அல்வது 'வ்'ஐயிறுதியில் கொண்ட ஒரு தாதுவுக்குப்பின் ஒரு மெய்பெழுத்தில் தொடங்கும் (ஹஸி) ஒட்டு வரும்போதும், ஈற்றயல் உயிர் நெடிலாகும்.

ஆ + ஸ்த்ரு : க்த : ஆஸ்தீர்ண
தி'வ் + ஸ்வன் + திப் : தீ'வ்யதி

8.2.78 உபதீர்யாம்'ச

மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும், தாதுக்கள், 'ரீ' அல்வது 'வ்'ஐ ஈற்றயலாகக் கொண்டு வரும்போதும் அதன் 'இக்' உயிர் நெடிலாகும்.

மூர்ச்' + க்த : மூர்சி'த்; உர்வீ - ஊர்விதா ஆனாஸ் சிரி ணோதி இ தில் 'ரீ' ஈற்றயலாக நின்ற போதிலும், இதைத் தொடர்ந்து ஒருமி ரெழுத்து வருகிறது.

8.2.79 ந ப்'குரீ' கீ'ராம்

'ரீ' அல்வது 'வ்' இல் முடியும் 'ப4' எனப்படும் பெயரடிச் சொற்கள், குர், கர் ஆகியவைகளின் உயிர் நெடிலாகாது. து'ரீ' + யத் : து'ரீ'ய, க்ரு + விங் : குர்யாத், க்ரீ'யாத்

8.2.80 அத்'ஸோ அஸேர் தாது'தோ'ம:

'ஸ'இல் முடியாதபோது, அத்'ஸ் என்ற மாற்றுப் பெயரின் 'த்'வுக்குப்பின் வரும் எழுத்துக்கு 'உ' பதிலியாகும். 'த்'வுக்கு 'ம்' பதிலியாகும்.

அத்'ஸ் + அம் : அதஅ + அம் (7.2.102) : அத + அம் (6.1.97) அமு + அம் = அமும் (6.1.107); அமு, அமுன், அமுளா, அமுப்பாம்

வா: அத்'ஸோ அஸோ அஸ்ர இதி வத்த்வம்.

‘ஓ’ அல்லது ‘ஸ்’ அல்லது ‘ர்’ ஆகியவைகளில்லாத ‘அத’ஸ்’ என்று இவ்விதியமையவேண்டும்.

அதோ அதா அதஃ குலம். இங்கு ‘விஸர்ஜனீயம்’ நிகழாத்து என்று கருதப்படுவதால் இச்சொல் ‘ர்’ வீற்றுச் சொல்லாகக் கருதப்படும்.

8.2.81

ஏத ஈத் பஹு வசனே

‘அத’ஸ்’ என்ற மாற்றுப் பெயரின் ‘த’வுக்குப்பின் நிற்கும் ‘ஏத’ (=ஏ)உக்குப் பதிலியாக ‘ஈ’யும் ‘த்’உக்குப் பதிலியாக ‘ம்’உம் அச்சொல் பன்மையைச் சுட்டும்போது (பஹுவசனே) வரும்.

அத’ஸ் + ஐஸ் = அத’அ + ஸு’ (7.1.17) = அத’அ + ஈ (6.1.97) = அதே’ = அமீ;
அத’ஸ் + பி’ஸ் = அத’அ + பி’ஸ் (7.2.102) = அத’ + பி’ஸ் = அதே’ பி’ஸ் (7.3.103) = அமீபி’., அமீப’ய:, அமீஷாம், அமீஷு

8.2.82

வாக்யஸ்ய டே: ப்லுத உதாத் த:

ஒரு வாக்கியத்தினிறுதியுயிர் (டி) ப்லுதமும், உதாத்த சுரம் கொண்டதாகவுமாகும்.

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். இங்கிருந்து, இப்பாதத்தின் இறுதிவரையில் இது அனுவிருத்தியாகும்.

8.2.83

ப்ரத்யபி’வாதே’ அஸூத்’ரே

சூத்திரனுடையதைத் தவிர்த்து (அஸூத்’ரே) மற்றவர்களின் மரியாதையோடு கூறிய வணக்கத்துக்குப் பதில் வணக்கம் கூறும் போது, வாக்கியத்தினிறுதியுயிர் ப்லுதமாகவும் உதாத்தசுரம் கொண்டதாகவும் அமையும்.

அபி’வாத’ன் என்பது சிறியவர்கள் அல்லது தாழ்ந்தவர்கள், பெரியவர்கள் அல்லது மரியாதைக்குரியவர்களை வணங்கி அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவதைச் சுட்டும். இது 3 விதச் செயற்களைக் கொண்டது (1) இருக்கையிலிருந்து எழுந்திருப்பது (2) பெரியவர்களின் காலைத் தொடுவது (3) வணக்கத்தைத் தெரிவிக்கும் வாக்கியத்தை உச்சரிப்பது. ‘ப்ரத்யபி’வாத’ என்பது, மேற்படி வணக்கத்துக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் சிறியவர்களை வாழ்த்துதல். அவ்வாறு வாழ்த்தும்போது, அவ்வாக்கியத்தினிறுதியுயிர் ப்லுதமாகவும் உதாத்த சுரம் கொண்டதாகவும் அமையும். ஒரு சூத்திரனை வாழ்த்தும்போது அவ்வாறாகாது.

அபி’வாத’யே தே’வத’த்தோ அஹம். தேவதத்தன் என்பவன் தனது ஆசிரியரை வணங்கும்போது இவ்வாறு கூறுவான். ஆசிரியர் இதற்குப் பதிலாக அவனைக் கீழ்க்கண்டபடி வாழ்த்துவார்.

பே’ர ஆயுஷ்மான் ஏதி’ தே’வத’த்த3 (3 ப்லுதம்) ஓ தேவதத்தனே வா, நீடுழி வாழ்க. ஆனால் அபி’வாத’யே துஷ்ஜ அஹம்: பே’ர ஆயுஷ்மான் ஏதி’ துஷ்ஜக. இங்கு வாழ்த்தப்பட்டவன் சூத்திரன்.

வா: ஸ்த்ரியாமபி ப்ரதிஷேதோ வக்தவ்ய:

வணங்குபவர் ஒரு பெண்ணாக ஆகும்போதும் ப்லுதம், உதாத்தம் இறுதியுயிரோடு வராது. அபி¹வாத²யே க³ர்⁴கி⁵ அஹம்⁶ பே⁷ர் ஆயுஷ்மதி⁸ ப⁹வ க³ர்⁴கீ. கர்வத்தோடு வணங்குபவனுக்குப் பதில் வணக்கங்கூறும்போதும் அவ்வாறேயாகுமென்பது சிலர் கருத்து. வணங்குபவன் பெரியவர்களை ஏளனம் செய்யும் நோக்கத்தோடு அவ்வாறு வணக்கம் தெரிவிப்பதால், பெரியவர்கள் அந்நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டு வாழ்த்தமாட்டார்கள். அவர்களின் பதில் ஒரு சாபமாகவேயாகும்.

அபி¹வாத²யே ஸ்த³ர்⁴லி அஹம்⁶ பே⁷ர்: 'நான் ஸ்தர்⁴லி என்ற பெயருடையவன் வணங்குகிறேன்', அஸூயகஸ் த்வம் ஸ்த³ர்⁴ல்ம நத்வம் ப்ரத்யபி¹வாத²னமார்ஹதி பி⁴த்⁵யஸ்வ வ்ருஷல ஸ்த³ர்⁴லின் ஓபாபியே. நீ வாழ்த்துவதற்குத் தகுந்தவன் அல்ல-- நீ பாணைபோன்று (ஸ்த³ர்⁴லி) உடைவாயாக.

வா: பே⁷ர் ராஜன்யவிஸாம் வேதி வக்தவ்யம்

'பே⁷ர்' என்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து பெயர் அல்லது, ராஜன்ய, அல்லது வைசியன் ஆகியவைகளைச் சுட்டும்போது, 'ப்லுதம்' விருப்பாகும்.

பே⁷ர் அபி¹வாத²யே தே³வத⁴த்தோ-அஹம். பதில் (1) ஆயுஷ்மான் ஏதி⁴ தே³வதத்த பே⁷ர்: (2) ஆயுஷ்மான் ஏதி⁴ தே³வத்த போ.

கஷத்திரியன் (விளி கொள்வோன்)

அபி¹வாத²யே இந்த்³ர்⁴வார்மஹம் பே⁷ர்:

பதில்: ஆயுஷ்மான் ஏதி⁴ இந்த்³ர்⁴வார்மன் 3 அல்லது ஆயுஷ்மான் ஏதி⁴ இந்த்³ர்⁴வார்மன்.

வைசியன் விளிகொள்வோன்

அபி¹வாத²யே இந்த்³ர்⁴ பாலிதோஹம் பே⁷ர்:

பதில்:- ஆயுஷ்மான் ஏதி⁴ இந்த்³ர்⁴பாலித⁵ அல்லது ஆயுஷ்மான் ஏதி⁴ இந்த்³ர்⁴ பாலித

8.2.84 தூ¹ர்²ாத் ஹுதே ச

தொலைவிலிருந்து ஒருவனை விளிக்கும்போதும் இறுதியுயிரோடு கூடிய அசை உதாத்த கரம் கொண்டதாகவும், ப்லுதமாகவும் ஆகும்.

ஆக³்ச பே⁷ர் மாணவக தே³வத⁴த்த⁵

வா, மாணவனே தேவத்த

8.2.85 ஹை ஹே ப்ரயோகே³ ஹைஹயோ:

'ஹை' அல்லது 'ஹே' என்ற இடைச் சொல்லைப் பயன்படுத்தி, ஒருவனைத் தொலைவிலிருந்து விளிக்கும்போதும், 'ஹை' அல்லது 'ஹே' ப்லுதமாகவும் உதாத்த கரம் கொண்டதாகவும் ஆகும்.

ஸை³/ஹே³ தே³வத⁴த்த அல்லது தே³வத⁴த்த ஹை³/ஹே³ 'ஹை' 'ஹே' என்ற சொற்கள் ஒரு வாக்கியத்தினிறுதியில் நிற்காவிட்டாலும் அவ்வாறாகும்

என்பதைச் சுட்ட இச்சொற்களைத் திரும்பவும் இச்சூத்திரத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

8.2.86 கு³ரோரந்ருதோ அனந்தயஸ்யாப்யே கைகஸ்ய ப்ராசாம்
'ரு வைத்தலிந்த (அந்ருத) மற்ற 'கு³ரு' எனப்படும் உயிரெழுத்துக்கள் ஒரு சொல்லினிறுதியில் நின்றாலும் நிற்காவிட்டாலும் அவைகள் ப்லுதமும் உதாத்த சுரமும், ஒரு நேரத்தில் ஒன்றேயொன்று மட்டும் (ஏகைகஸ்ய) பெறும் என்பது கிழக்கத்திய இலக்கண ஆசிரியர்களின் கருத்து
தே3வி3த்த, அல்லது தே3வதூத்த அல்லது தே3வதூத்த3 ஏகைகஸ்ய' என்பது தே3வதூத்த3 என்று எல்லாவிடங்களிலும் வராது என்பதைச் சுட்டுகிறது.
ஆனால் க்ருஷ்ணமி3த்ர, க்ருஷ்ணமி3த்ர3

8.2.87 ஒமப்⁴யாதானே
வேதநூல் அல்லது மந்திரத்தின் முதலில் (அப்⁴யாதானே) 'ஒம்' என்ற சொல்லினுயிரெழுத்து, ப்லுதமாகவும் உதாத்த சுரம் கொண்டதாகவும் ஆகும். ஒ3ம் அக்³ளிமீலே புரோஹிதம் (ருக் 1.1.1)
ஆனால் ஒமித்யேதத்³ கூரமுத்³கீ³தமுபஸீத (சாந்தோக்ய உபநிஷத் 1.1.1). இங்கு 'ஒம்' ஒரு நூலின் அல்லது மந்திரத்தின் தொடக்கத்தையோ சுட்டவில்லை.

8.2.88 யே யக்³ஞ கர்மணி
'யே' என்ற மாற்றுப் பெயர், ஒரு யாகத்தின் செயலில் பயன்படுத்தப்படும்போது, அதன் உயிரெழுத்து ப்லுதமாகவும் உதாத்த சுரங்கொண்டதாகவுமாகும். யே3 யஜாமஹே (மை, ஸம் 1.4.11), ஆனால் யே யஜாமஹே இதி பஞ்சாஷ்டம் (தை, ஸம் 1.6.1 1.1) ஒரு நூலைப் படிக்கும்போது இதைப் படிப்பது யாகம் செய்யும் போது அல்ல.

8.2.89 ப்ரணவஷ்டே:
யாகம் செய்யும்போது உச்சரிக்கும் மந்திரத்தின், இறுதியுயிரில் தொடங்கும் அசை (டிக்குப் பதிலியாக ப்ரணவம் அதாவது 'ஒம்' ப்லுதமாகவும் உதாத்த சுரங்கொண்டதாகவும் வரும். அபாம் ரேதாம்ஸி ஜின்வதி (ருக் 8.44.16) என்ற இருக்கு வேத மந்திரம் அபாம் ரேதாம்ஸி ஜின் வதோ3ம் என்று ஆகும். தே3வாஞ் ஜிக3ாதி ஸம்னய: (ருக்3 27.1) என்ற மந்திரம் தே3வாஞ் ஜிக3ாதி ஸம்னயோ3ம் என்று ஆகும்.

8.2.90 யாஜ்யாந்த:
யாகத்தில் உச்சரிக்கப்படும் மந்திரத்தின் இறுதியுயிருக்கு (யாஜ்யாந்த)ப்பதிலியாக ப்லுதமாகவும், உதாத்த சுரம் கொண்டதாகவுமான உயிர் வரும்.

ஸ்தோமைர் விதே¹மாக்³னயே-ஸ்தோமைர் விதே¹மாக்³னயா3 (இருக் 8.43.11)
ஜிஹ்வாமக்³னே சக்ருஷே ஹவ்யவாஹம் (ருக். 10.8.6) = ஜிஹ்வாமக்³னே
சக்ருஷே ஹவ்யவாஹ3ம்

8.2.91

ப்ருஹிப்ரேஷ்ய ஸ்ரௌஷ்ட்வௌஷ்ட்¹வஹானாமாதே³:

ப்ருஹி 'கூறு', ப்ரேஷ்ய 'அனுப்பு', ஸ்ரௌஷ்ட், 'நாங்கள் கூறுவதை அவன் கேட்கட்டும்', வெளஷ்ட் 'அவன் எங்களுக்கு வழி காட்டட்டும்', ஆவஹ 'வழிகாட்டு' என்ற யாகத்தில் உச்சரிக்கப்படும் மந்திரங்களின் முதலசைக்குப் பதிலியாக, ப்லுதமாகவும் உதாத்தகரம் கொண்டதாகவுமான உயிரெழுத்து பதிலியாகும்.

1. அக்³னயே அனுப்³ரு3ஹி (2) அக்³னயே கே³மயான் ப்ரே3ஷ்ய (3) அஸ்து ஸ்ரௌ3ஷ்ட (4) ஸோமஸ்யாக்³னே வ்ரீ³ஹி3வௌ3ஷ்ட (5) அக்³விமா3வஹ

8.2.92

அக்³னீத்ப்ரேஷணே பரஸ்ய ச

'அக்³னீத்ர' என்ற புரோஹிதருக்குக் கட்டணையிடும்போது முதலசை அதைத் தொடர்ந்து வரும் அசை (பரஸ்ய) ஆகியவைகளினுயிர் ப்லுதமாகவும் உதாத்தகரம் கொண்டதாகவும் ஆகும். ஆ3 ஸ்ராவய, ஓ3 ஸ்ராவய

8.2.93

விப³ரஷா ப்ருஷ்ட்ப்ரதிவசனே ஹே

ஒரு கேள்விக்குப் பதிலாக அமையும் வாக்கியத்தின் (சொல்லின்) இறுதியில் நிற்கும் 'ஹி' என்ற இடைச் சொல்லின் உயிரெழுத்து 'ப்லுத'மாகவும் உதாத்தகரம் கொண்டதாகவும் விருப்பாக ஆகும்.

அகார்ஷ்: கடம் தே³வதீத்த

தேவதீத்தனே, நீ பாய் முடைந்தாயா? அகார்ஷம் ஹி3, அல்லது ஹி 'செய்தேன்'

8.2.94

நிக்³ருஹ்யானுயோகே ச

ஏற்கெனவே மறுத்துவாதிட்டதை, மறுபடியும் வலியுறுத்திக் கூறும் வாக்கியத்தின் இறுதியசை விருப்பாக ப்லுதமாகவும், உதாத்தகரம் கொண்டதாகவும் ஆகும்.

'நிக்³ருஹ்ய' என்ற சொல்லுக்கு மற்றவர்களின் கருத்து தவறென்று மறுத்து வாதிடுவது என்று பொருள். 'அனுயோக' என்ற சொல் மறுத்துக் கூறியதை மறுபடியும் கண்டிக்கும் முறையில் வாதத்தில் வென்றவன், கூறுவது என்ற பொருட்படும்.

அநித்ய: ஸ'ப்³த³ இத்யாத்த த² அல்லது அநித்ய: ஸ'ப்³த³ இத்யாத்த²

ஆகவே, 'சொல் நிலைபேறுடையதல்ல என்பதுதான் உனது துணிபு ரையா'

8.2.95

ஆம்ரேடி³தம் ப³ர்த்ஸனே

'அச்சுறுத்தல்' (ப³ர்த்ஸனே) என்ற பொருளைச் சுட்டும் போது, விளிவேற்றுமைச்சொல் (ஆம்ரேடிதம்) விளிநுதியசையின் உயிரெழுத்து

புலுதழும், உதாத்த சுரங்கொண்டதாகவும் ஆகும்.

சௌர சௌர3 கீதாயிஷ்யாமி த்வா

‘ஒ திருடனே உன்னைக் கொலையுண்ணச் செய்கிறேன்’

(விளிவேற்றுமைச் சொல் இரட்டித்தும் பயன்படுத்துவதற்குப் பார்க்க 8.1.8)

வா: பீர்தஸுனே பர்யாயேண இதி வக்தவ்யம்

இரட்டிக்கப்பட்ட சொற்களில் ஏதாவதொன்று புலுதழும் உதாத்த சுரம் கொண்டதாகவும் ஆகும்.

சௌர3ர சௌர அல்லது சௌர சௌர3

8.2.96 அங்கியுத்தம் திங்காகாங்கலம்

‘அச்சுறுத்தல்’ என்ற பொருளில் ‘திங்’ ஒட்டில் முடியும் வினைச்சொல் ‘அங்க’ என்ற இடைச் சொல்லுடன் அமைந்து, அதன் பொருளை முழுமையாக உணர்த்த மற்றொரு சொல்லைச் சார்ந்து நிற்கும்போது அவ்வினைச் சொல்லினிறுதியசையின் உயிருக்கு ‘புலுதழும்’ உதாத்தகரமும் கொண்ட உயிர் பதிலியாக வருகும்.

அங்க³ கூஜ3/வ்யா ஹ்ர3 இதானீம் க்ஞாஸ்யஸி

ஜாலம் ‘ஒ ஈனனே! இப்போது புரிந்து கொள்வாய்’

8.2.97 விசார்யமாணானாம்

‘சார்பு எதிர்வு இருபுறமும் எண்ணிப்பார்த்தல்’ என்பதைச் சுட்டும் வாக்கியத்தின் இறுதியசை புலுதழும், உதாத்தகரம் கொண்டதாகவும் ஆகும். ஹோத3வ்யம் தீ³கூதிதஸ்ய க்³ருஹ3 இ: ந ஹோதவ்யம் ‘தீ³சை பெற்றவனின் வீட்டில் பலியுணவு அளிக்கலாமா கூடாதா? (க்³ருஹே-க்³ருஹே3 இட பார்க்க 8.2.107)

8.2.98 பூர்வம் து பீர்ஷாயாம்

மேலே கூறப்பட்ட சூழலில், முதலில் நிற்பதன் இறுதியசையில் உயிரெழுத்துப் புலுதழும் உதாத்த சுரங்கொண்டதாகவும் ஆகும். அஹிர் து3ரஜ்ஜாந்து ‘இது பாய்மா அல்லது கயிறா?’

8.2.99 ப்ரதிஸ்ரவணே ச

உறுதிமொழி அல்லது உடன்படிக்கை (ப்ரதிஸ்ரவணே)யைச் சுட்டும் வாக்கியத்தினறுதியசையும் அவ்வாறேயாகும்..

காம் மே தே³ஹி போ:; அஹம் தே தீ³தாமி3. ‘நீ கொடுப்பதாக வாக்களித்த பசுவை எனக்குக் கொடு’ நான் உனக்கு அதைக் கொடுக்கிறேன்’,

தே³வதீ³த்த போ:; கிம் ஆத்த² ‘ஓ தேவதத்தனே நீ என்ன சொல்கிறாய். கவனித்துக்கேட்டல் என்ற பொருளிலும் இவ்வாறாகும்.

8.2.100 அனுதாத்தம் ப்ரஸ்நாந்தாபி¹ பூஜிதயோ:

வினா (ப்ரஸ்நாந்த) புகழ்தல் (அபி¹பூஜித) ஆகியவைகளைச் சுட்டும் வாக்கியங்களினிற்றுதியசைக்குப் பதிலியாக அனுதாத்த கரம் பெற்ற ப்லுத உயிர் வரும்.

அக்¹ம3: பூர்வா¹ன் கிராமா3ன்

அக்¹னி பூ¹தா¹இ, படா¹ நீ கீழ்த்திசை கிராமங்களுக்குச் சென்றாயா. ஒ

அக்¹னி பூதனே, ஒ புத்திசாலியே? பார்க்க 8.2.105, 107)

அபிபூஜிதே-ஸோப¹ன: க²லு மாணவக³

8.2.101 சிதி³தி சோபமாந்தே ப்ரயஜ்யமானே

உவமைப் பொருளைச் சுட்டுமாறு 'சித்' என்ற இடைச்சொல் வேறொரு சொல்லோடு கூட வரும்போது அதனிறுதியசை அனுதாத்த ஸுரஞ்சொண்டதாகவும் ப்லுதமாகவும் ஆகும்.

அக்¹னிசித்³பாயா3த் 'அவன் அகினியைப் போல் பிரகாசிக்கட்டும்' ஆனால் கதீ³ம்சித் ஆஹு: அவர்கள் அபூர்வமாகப் பேசுகிறார்கள்.

8.2.102 உபரிஸ்விதா³ஸ்தி³தி ச

'உபரிஸ்விதா³ஸ்தி³' என்ற தொடரின் இறுதியுயிர் அனுதாத்த கரங்கொண்டதாகவும் ப்லுதமாகவும் ஆகும்.

அத¹: ஸ்வித்³ ஆஸ்த³ உபரிஸ்வித்³ ஆஸ்த³ (ருக் 10.129.5) 'ஒரு வேளை அது கீழே இருந்திருக்கலாம். ஒரு வேளை அது மேலே இருந்திருக்கலாம்.'

8.2.103 ஸ்வரிதமாம்ரேடி³தே அஸுயாஸம்மதி கோப குத்ஸனேஷு¹

பொறாமை (அஸுயா), புகழ்ச்சி (ஸம்மதி), சினம் (கோப), குற்றச்சாட்டு (குத்ஸன) என்ற பொருட்களைச் சுட்டும்போது இரட்டிக்கப்பட்ட விளிச் சொற்கள் ஒரு வாக்கியத்தின் முதலில் நிற்கும்போது இரு விளிச் சொற்களில் முதலில் அமையும் விளிச் சொல்லினிறுதியசையின் உயிர் ஸ்வரித கரங்கொண்டதாகவும் ப்லுதமாகவும் ஆகும்.

1. அஸுயா-அபி¹ரூபக³ அபி¹ரூபக³, ரிக்தம் தே அபி¹ரூப்யம் 'ஒ அழகானவனே அழகானவனே உனது அழகு வீண்'

2. ஸம் மதி- மாணவக³ மாணவக³ ஸோப¹ன: க²லு அஸி 'ஒ பையனே பையனே நீ மேன்மை வாய்ந்தவன்'

3. கோப-அவிந்தக³ அவிந்தக³ இத்³ாஸீம்
க்²ஞாஸ்யஸி ஜாஸம் 'மரியாதை கெட்டவனே, நீ விரைவில் புரிந்துகொள்வாய்.'

4. குத்ஸன - ஸாக்தீக³ ஸாக்தீக³ ரிக்தா தே ஸாக்தி: 'ஸக்தியென்ற ஆயுதத்தைக் கொண்டவனே, உனது ஸக்தி (அதாவது ஆயுதம்) பயன்றது.

வா: அஸுயாதி³ஷு வாஸனம் கர்தவ்யம்

இச்சூத்திரத்தில் 'விருப்பாக' (வா) என்ற சொல்லும் வர வேண்டும். ஆகையால், ப்லுதமும், ஸ்வரிதமும் மாறி மாறி வராது. மாணவக மாணவக

8.2.104 சுதியாஸ்: ப்ரைஷேஷா திவாகாங்கஷம்

மரபை மீறுதல் (சுதியா), வாழ்த்துதல் (ஆஸ்) அல்லது கட்டளை (ப்ரைஷ) என்ற பொருட்களில் ஒரு வினைச் சொல் மற்றொரு வினைச் சொல்லைச் சார்ந்து, அதன் பொருளை, உணர்த்துவதற்கு நிற்கும்போது முன்னால் கூறப்பட்ட வினைச் சொல்லினிறுதியசையின் உயிர் ப்லுதமாகவும் ஸ்வரிதகரம் கொண்டதாகவும் ஆகும்.

1. ஸ்வயம் ரதே²ன யாதி³ உபாத்⁴யாயம் பத⁵ாதிம் க⁶மயதி⁷ 'நீ தேரில் செல்கிறாய் (ஆளால்) உனது ஆசிரியரை நடந்துபோகச் செய்கிறாய்'
2. ஸுதாம்ஸ்¹ ச லப்ஸ்²த்³ த⁴னம் ச தாத பிள்ளைகளும் செல்வத்தையும் அடைவாயாக.
3. கடம் குரு³ க்ராமம்⁴ச க்⁵ச⁶—பாயும் செய். கிராமத்துக்கும் செல்

8.2.105 அநந்த்யஸ்யாபி ப்ரஸ்னாக்²யானயோ:

ஒரு வாக்கியத்தினிறுதிச் சொல், இறுதியில் நிற்காத சொல் ஆகிய இரண்டு சொற்களினிறுதியசையின் உயிரெழுத்துக் (அநந்த்யஸ்யாபி)க்களின் உயிருக்குப் பதிலியாக, ஒரு வினாவைக் கட்டும்போதே (ப்ரஸ்ன) அல்லது கதை கூறுதல் (ஆக்²யான) என்ற பொருட்களைக் கட்டும்போது 'ப்லுத'மும், ஸ்வரித கரம் கொண்ட உயிர் வரும்.

1. அக¹ம³: பூர்வா³ன் க்ராமா³ன் அக்²னிபூ²த்³இ
2. அக¹ம³: பூர்வா³ன் க்ராமா³ன் போ:3

8.2.106 ப்லுதாவை ச இது²தௌ

'ஜு' என்ற பிரத்தியயஹாரத்து எழுத்துக்களின் (ஐ, ஓ) 'இத்' (=இ), 'உத்' (=உ)துக்குப் பதிலியாக 'ப்லுத' உயிர் வரும்.

அஇ²திகாயன, அஉ²பகாயன

8.2.107 ஏசோ அப்ரக்²ருஹ்யஸ்யாதூ³ராத்⁴ஹிதே பூர்வஸ்யார்த⁵: ஸ்யாதுத் தரஸ்யேது²தௌ

'தொலைவிலிருந்து விளித்தல்'ஜத் தவிர்த்து (8.2.84) மற்ற பிரக்²ருஹ்யமல்லாத (அப்ரக்²ருஹ்ய) 'ஏச்' பிரத்தியயஹாரத்தைச் சேர்ந்த சந்தியெழுத்துக்கள் பற்றிய (ஏ.ஒ.ஐ.ஓ) கு. 83, இவ்ருந்து விதிக்கப்பட்ட விதிக்கள் செற்படுகையில் அதன் முறையே முதலரைப் பகுதிக்குப் பதிலியாக (பூர்வஸ்யார்த⁵:ஸ்ய), ப்லுதமான 'ஆத்' (=ஆ) தும், இரண்டாம் அரைப் பகுதிக்குப் பதிலியாக (உத்தாஸ்ய) இத்(இ), உத்(உ) உம்வரும். ஏச்-ஏ, ஒ, ஐ, ஓவ இவற்றுள் ஏ = அ + இ, ஒ = அ + உ. இவைகள் ஒரு சொல்லினிறுதியில் நிற்கும்போது ப்லுதமாகும்போது, இவைகளின் முதல் பகுதியான 'அ' ப்லுதமாகும். அதன் பிறகு 'இ' அல்லது 'உ' இணைக்கப்படும். இந்த 'இ' அல்லது 'உ' உண்மையாக இரண்டாம் பகுதிக்குப் பதிலியாக வருபவை. அவைகள் 'இ' அல்லது 'உ' ஆகவோ, 'ஏ' அல்லது 'ஒ' ஆகவோ ஆகலாம்.

இந்த விதியின்படி 'ஏ'/'ஐ'க்கு ஆ³இ பதிலியாகவும், 'ஒ'/'ஓ'க்கு அ³உ பதிலியாகவும் வருமென்று கூறுகிறது. இவைகள் உதாத்தம் அல்லது அனுதாத்த கரம் கொண்டதாக அமையும்.

ஏ/ஐக்கு ஆ³இஉம் ஒ/ஓளுக்கு ஆ³உ உம் ஸ்வரித கரத்துடன் வரும். இந்த விதி பொதுவானது அல்ல. கு.8.2.100; 97; 83; 90 ஆகியவைகளில்தான் செயற்படும் இச்சூத்திரத்தையடுத்துவரும் வார்த்திகம் இவ்விதியை ஒரு வரையறைக்குட்படுத்துகிறது.

8.2.108 தயோர் ய் வா வசி ஸம்ஹிதாயாம்

உயிரெழுத்துக்கு முன் (அசி) 0 நிற்கும் இத்(இ), உத் (உ) ஆகியவைகளுக்கு (தயோர்), தொடர்ந்து உச்சரிக்கும்போது முறையே 'ய்', 'வ்' பதிலியாக வரும்.

அக்³ளே + ஆஸர் = அக்³ளா3இ ஆஸர் = அக்³ளாய் ஆஸர்;

அக்³ளா³ விந்³ரம், படா3 வுத்³கம்

இச்சூத்திரத்தின் ஸம்ஹிதாயாம் இந்த அத்தியாத்தின் இறுதிவரையில் அதிகார சூத்திரமாக அனுவிருத்தியாகும்.

8.3.1

மதுவஸோ ரு ஸம்பு³த்³தெ⁴ள சந்த³ஸி

வேதமொழியில், 'மது' 'வஸ்' (க்வஸு) என்ற வொட்டுக்களில் முடியுஞ் சொற்களுக்குப்பின் விளிவேற்றுமையொருமையொட்டு (ஸம்பு³த்³தெ⁴ள) இணைக்கும்போது, அச்சொற்களினிறுதியெழுத்துக்களுக்குப்பதிலாக 'ரு' வரும்.

1. இந்த³ர மருத்வ: இஹ பாஹி ஸோமம் (ருக் 3.51.7). இங்கு மருத்வ: என்பது 'மருத்வத்' என்ற சொல்லின் விளிவேற்றுமையொருமை. மருத் + வந்த + 0 (6.1.68) : மருத் + வந்த (8.2.23) = மருத்வ-ரு = மருத்வ: (8.3.15)

2. மீட்⁴வஸ் தோகாய தநயாய இந்த³ர ஸாஹ்வ:

(ருக் 2.33.14)

மிஹ் + க்வஸு = மீட்⁴ + வஸ் (8.2.31) = மீட்⁴ - வஸ் (6.1.12) + ஸு (விளி = மீட்⁴-வன்ஸ் + ஸ் (7.1.70) + ஸு = மீட்⁴-வன்ஸ் + 0 (6.1.68) மீட்⁴-வன் (8.2.23) = மீட்⁴-வரு = மீட்⁴-வ: (8.3.15) + தோகாய = மீட்⁴ வஸ் தோகாய (8.3.34) ஆனால் ம்³ரஹ்மான் ஸ்தோஷ்யாம: ('மது', 'வ ஸ்' ஒட்டோடுவருஞ்சொல்லல்ல) ய ஏவம் வித்³வானக்³னி மாத³த்தே (ஸம்பு³த்³தி⁴ அல்ல). மற்ற இடங்களில் ஹே கோமன், ஹே பபிவன் என்று வரும்.

வா: வன் உபஸங்க்யானம் கர்தவ்யம்

'வன்' என்ற ஒட்டையும் இதோடு சேர்த்துக்கூறவேண்டும். யஸ்த்வாயந்தம்

வஸுனா ப்ராதரித்வ:

இங்கு 'க்வனிப்', 'வனிப்' என்ற இரண்டு ஒட்டுக்களையும் கட்டுகிறது. ப்ராத:

+ இ (இண்) + க்வனிப் (பார்க்க 3.2.73). ப்ராத: + இ + துக் + க்வனிப் (6.1.71)

= ப்ராதரித்வன். இச்சொல்லின் விளி வேற்றுமையொருமை ப்ராத ரித்வ:

வா: விபாஷா பீவத்³ பீகீவத்³கீவதாமோச் சாவஸ்ய
வேதமொழியிலும் மற்ற மொழிகளிலும் பீவத், பீகீவத், அகீவத் என்ற
சொற்களினிறுதியெழுத்தான 'த்' உக்கு விருப்பாக 'ரு' பதிலியாக வரும்.
இச்சொற்களின் 'அவ்' ஓவாக மாறும்.
பீவத்-ஹே பேர்; ஹே பவன்; பீகீவத்-ஹே பீகோ; ஹே பீகீவன், அகீவத்
- ஹே அகோ; ஹே அகீவன்.
பேர்; பீகோ; அகோ: என்றசொற்கள் இந்நூலாசிரியரே ஒரு வேளை
விதிக்குப்பறம்பாக ஆக்கப்பட்டவையாகவுமிருக்கலாம் (பார்க்க 8.3.17)
விளிவேற்றுமையொருமையில் மட்டுமல்லாமல் வேறு இடங்களிலும்
இச்சொற்கள் காணப்படுகின்றன. காட்டாக பேர் தேவதீத்தயகீரு
தீத்தன (விளிவேற்றுமையிருமை) பேர் தேவதீத்த யகீருதீத்த
விஷ்ணுமித்ரா: (விளிவேற்றுமைப் பன்மை); பேர் ப்ராஹ்மணி (பெண்பார்
சொல்)

8.3.2

அத்ராநாஸிக: பூர்வஸ்ய து வா

இச்சூத்திரத்திலிருந்து 8.3.12வரையில் - ஆனால் எந்தவொரு எழுத்துக்கு
'ரு' பதிலியாக வரும் என்று விதிக்கப்பட்டதோ அந்த வெழுத்துக்கு முன்
நிற்கும் எழுத்துக்கு (உயிரெழுத்து) மூக்கொலியாக உச்சரிக்கப்படும்
உயிரெழுத்து (Nasalized Vowel) விருப்பாகப் பதிலியாகும். இது ஒரு
அதிகார சூத்திரம்.

ஸம் + க்ருரு: ஸம் + ஸுட் + க்ரு (6.1.137) = ஸரு + ஸ் + க்ரு (8.3.5) = ஸ:-ஸ்-
க்ரு (8.3.15)=ஸஸ்க்ரு (8.3.34) (ஸ:, ஸஸ், என்பவைகளின் 'ஸ்'வின் 'அ'
மூக்கொலியோடு உச்சரிக்கப்படும்)

8.3.3

ஆதோடி நியம்

'ரு'வுக்கு முன் நிற்கும் 'ஆ' (ஆத்)வுக்குப்பின் 'அட்' பிரத்தியாஹாரத்தைச்
சேர்ந்த ஒரெழுத்து வரும்போது (உயிரெழுத்து, அல்லது ஹ, ய, வ அல்லது ர)
அந்த ஆவுக்கு மூக்கொலியோடு உச்சரிக்கப்படும் உயிரெழுத்து
கட்டாயமாகப் பதிலியாக வரும்.

மஹான் அஸி = மஹாரு (8.3.9) + அஸி = மஹாய் அஸி (8.3.17) = மஹா அஸி
(8.3.19) ('ஆ' மூக்கொலியுடன் உச்சரிக்கப்படும்) (ருக். 3.46.2) மஹா
இந்த்ரோ ய ஜஹஸா (ருக் 8.6.1) தேவா அச்சாதீவ்யுத்தைத்திரீயர்கள் இதை
அனுஸ்வாமாகக் கருதுவார்கள்.

8.3.4

அநுநாஸிகாத் பரோ அனுஸ்வார:

மூக்கொலியோடு கூடிய உயிரெழுத்தை விருப்பாக 'ரு'வுக்கு முன் நிற்கும்
எழுத்துக்கு பதிலியாக்காவிட்டால், அங்கு அனுஸ்வாரம் ஆகமமாக வரும்.
ஸம் + க்ருரு: ஸம்-ஸுட் + க்ரு = ஸரு-ஸ்-க்ரு-ஸம்-:-ஸ் க்ரு (8.3.15) (இங்கு
'ம்' அனுஸ்வாரம்) ஸம்ஸ்-ஸ்க்ரு (8.3.36)=ஸம் ஸஸ் க்ரு (ம் அனுஸ்வாரம்)
8.3.2 மூக்கொலியோடு கூடிய உயிரெழுத்து விருப்பாகப் பதிலியாக

வருவதை விதிக்கிறது. எந்தெந்த இடங்களில் அவ்வெழுத்து பதிலியாக வரவில்லையோ அந்தந்த இடங்களில் அனுஸ்வாரம் வருமென்று கூறுகிறது. இச்சூத்திரம். இச்சூத்திரத்தில் அளிய என்ற சொல்லையழிவதை விளக்க வேண்டும் அதாவது அநுநாஸிகாத் அளிய: போ வர்ண: மூக்கொலியல்வாத ஒருமிரெழுத்து அதாவது 'ரு'வுக்கு முன்னால் நிற்கும் மூக்கொலி பதிலியாக வருவதாக விதிக்கப்படாத ஒரெழுத்து. பம்ஸகாமா (8.3.6); ப'வாம்ஸ் சததி (8.3.7) இவைகளில் 'ம்' அனுஸ்வாரம்.

8.3.5

ஸம்: ஸுடி

'ஸுட்' ஆகமத்துக்கு முன்னால் நிற்கும் உபசர்க்கமான 'ஸம்' இன் 'ம்' உக்கு 'ரு' பதிலியாக வரும். ஸம்ஸ்கர்த்தா ('ம்' அனுஸ்வாரம்) ஸம்ஸ்கர்த்தா ('அம்' மூக்கொலிபுடன் உச்சரிக்கப்படும் உயிரெழுத்து 'அ')

வா: ஸம் பம்ஸ்காஸாம் ஸோ வக்தவ்ய:

ஸம், பம், கான் ஆகியவைகளினிறுதியெழுத்துக்கு 'ஸ' கட்டாயமாகப் பதிலியாகும்.

ஸம்ஸ்கர்த்தா, பம்ஸ்காமா, காம்ஸ்கான் (இவைகளில் 'ம்' அனுஸ்வாரம்) இவ்வார்த்திகத்தின்படி 'ஸம்' இன் 'ம்' க்கு 'ரு' ஒருபோதும் பதிலியாக வராது.

8.3.6

பு: க'ய்யம்பரே

பம் 'ஆன்' என்ற சொல்லுக்குப் பின் 'க'ய்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்து வந்து, அதைத் தொடர்ந்து 'அம்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்து வரும்போது, 'பம்' இன் இறுதி 'ம்' உக்கு 'ரு' பதிலியாக வரும்.

பம்ஸ் + 0 - காம + டாப் (4.14) : பம் 0 + காமா : புரு காமா (8.3.4) : பம்ஸ் + காமா (8.3.34) : பம்ஸ் - காமா (8.3.2) ('ம்' அனுஸ்வாரம்)

8.3.7

நஸ்' ச'வ்ய ப்ரஸான்

'ப்ரஸான்' என்ற சொல்லைத் தவிர்த்த மற்ற 'ந்' ஈற்றுச் சொற்களுக்குப்பின் 'ச'ன்' (ச', ட', த', ச, ட, த) எழுத்துக்கள் நின்று அவைகளுக்குப்பின் 'அம்' (உயிரெழுத்து, அரையுயிர், மூக்கொலி) வந்தால், அந்தவிறுதி 'ந்' உக்கு 'ரு' பதிலியாக வரும்.

ப'வான் சினோதி : ப'வாரு சினோதி பு'வாம் ரு சினோதி (8.3.2;4) : ப'வாம்ஸ் சினோதி (8.3.34), ('ம்' அனுஸ்வாரம்) : ப'வாம்ஸ்' சினோதி (8.4.41) அல்லது ப'வாம் ஸ்சினோதி (ஆம், மூக்கொலியாக உச்சரிக்கப்படும் உயிர்); ப'வாம்ஸ் சாத்யதி அல்லது ப'வாம்ஸ் சாத்யதி (முந்தையது 'ம்' அனுஸ்வாரம், இரண்டாவதில் 'ஆம்' மூக்கொலியாக உச்சரிக்கப்படும் உயிரெழுத்து); ப'வாம்ஸ்கதே, ப'வாம் ஸ்கதே; ப'வாம்ஸ்தாதி, ப'வாம்ஸ்தாரதி; ஆனால் ப்ரஸான் சாத்யதி; ப்ரஸான் சினோதி; ப'வான் கரோதி.

8.3.8**உப'யதா ரு சூ**

இருக்கு வேதத்தில் 'அம்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்து க்களுக்கு முன்னால் நிற்கும் 'சவ்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்களுக்கு முன் நிற்கும் சொற்களினீற்றுக்குப் பதிலியாக இரண்டுமே வரும் (உப'யதா) அதாவது 'ந்' அல்லது 'ரு' வரும். தஸ்மின், தஸ்மிம்ஸ், தஸ்மிம்ஸ்த்வா த்'தீதி (இ ரண்டாவதில் 'ம்' அனுஸ்வாரம். 3வதில் 'இம்' மூக்கொலியாக உச்சரிக்கப்படும் 'இ') கு. 7இல் கூறப்பட்டது இருக்கு வேதத்தில் விருப்பு விதியாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் இது விருப்பாகாது. தாம்ஸ்த்வா க'தா³ ஸுக'தி3தான், இங்கு மூக்கொலியாக 'ஆம்' உச்சரிக்கப்படும்.

8.3.9**தீ'க'தீ'டி ஸமானபாதே³**

ஒரு சொல்லினீறாக நிற்கும் 'ந்' உக்கு முன் ஒரு நெடினும் அதற்குப்பின் 'அட்' பிரத்தியா ஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்தும் வந்து இந்த 'ந்' உம் 'அட்' எழுத்தும் ருக்வேதத்தின் ஒரே பாதத்திலமையும்போது, அந்த 'ந்' க்கு விருப்பாக 'ரு' பதிலியாக வரும்.

பரிதீ'ந் ரதி (ருக் 9.107.19), தேவாந் அச்ச'தீ'வ்யத், மஹாந் இந்த்'ரேயோ ஓஜஸா (ருக் 8.6.1) பரிதீ'ந் மஹாந் இவைகளினிறுதியுயிர் மூக்கொலியாக உச்சரிக்கப்படும். இதற்கு முந்திய சூத்திரத்தின் 'உப'யதா' இங்கு அனுவிருத்தியாகும். ஆகவே இது ஒரு விருப்பு விதியாகும். ஆதி'த்யான் ஹவாமஹே, ஆதி'த்யான் யாசிஷாமஹே

8.3.10**ந்ருன் பே**

'ந்ருன்' என்ற சொல்லுக்குப்பின் 'ப்' வரும்போது, அதனிறுதியெழுத்தான 'ன்' உக்கு விருப்பாக 'ரு' பதிலியாக வரும்.

ந்ருந் பாஹி, அல்லது ப்ரீணாஹி அல்லது ந்ருரு = ந்ரும்:- ந்ரும்: பாஹி, ப்ரீணாஹி. ஒன்று மூக்கொலியாக உச்சரிக்கப்படும் 'ரு', மற்றது அனுஸ்வாரம்.

8.3.11**ஸ்வதவான் பாயெள**

பாயு 'கார்ப்பவன்' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் ஸ்வதவான் என்ற சொல்லினீறான 'ன்' உக்கு 'ரு' பதிலியாக வரும்.

ஸ்தவாட் பாயுரக்³னே (இருக்கு 4.2.6) (ஸ்வதவரு = ஸ்வதவா:) 'ஆ' மூக்கொலியாக உச்சரிக்கப்படும்.

8.3.12**காணம்ரேடி³தே**

'கான்' (மாந்ருப் பெயர்) அதன் இரட்டித்தலுக்கு முன் நிற்கும் போது (ஆம்ரேடித்) அதனீற்றுக்கு 'ரு' பதிலியாக வரும்.

கான் + கான் = காரு + கான் = காம்: + கான் 98.3.4; 15) = காம்ஸ்-கான் , காம்ஸ்கான் ('ஆ' மூக்கொலியாக உச்சரிக்கப்படும் மற்றது அனுஸ்வாரம்.

8.3.13 டே⁴ டே⁴ லோப:

'ட⁴'வுக்கு முன் நிற்கும் 'ட⁴' கெடும். இச்சூத்திரம் பதிர்திகாரத்துக்குள்ளடங்கியதானபோதிலும், இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் லோபம் (கெடுதல்), அந்த 'ட⁴' ஒரு சொல்லினீறாக அமையாதபோது தான் நிகழும்.

லிஹ் + க்த = லிட்⁴ + த (8.2.31) = லிட்⁴ - த⁴ (8.2.40) = லிட்⁴ + ட்⁴ (8.4.41) = லிஹ - ட்⁴ = லீட்⁴

8.3.14 ரோ ரி

'ரீ'உக்குமுன் நிற்கும் 'ரீ' கெடும்.

1. நிர் + ரக்த = நிஹ + ரக் (6.3.111) = நிரக்த 'நிறமற்ற'; துர்ரக்த (=துர் + ரக்த);

2. ரு + ரீ = அக்³னி + ஸு + ரத² + ஸு = அக்³னிரு + ரத²ரு = அக்³னீ ரத²: (8.3.15)

3. ஒரே சொல்லுக்குள் ஸ்பர்த்⁴ + யங் - லுக் = பாஸ்பர்த்⁴ + யங் - லுக் (7.4.83) + லங் - அட் + பா - ஸ்பர்த்⁴ + ஹ + ஸிப் = அபா - ஸ்பர்த்⁴ + ஹ (6.1.68) = அபா - ஸ்பர்த் (8.3.39) = அபா - ஸ்பர்ரு (8.3.75) அபா - ஸ்பாஹ: (8.3.75) அபாஸ்பா: 8.3.150

8.3.15 க²ரவஸானயோர் விஸர்ஜனீய:

'க²ர' பிரத்தியாஹாரத்தின் எழுத்துக்களுக்கு முன் போ அல்லது இடைநிறுத்தத்திலோ (அவஸான) நிற்கும் 'ரீ'உக்கு விஸர்ஜனீய (:): பதிலியாக வரும். வருஷ + ஸு + சித் + யக் + தே = வருஷ + ரு + சித் + ய + தே (8.2.66) = வருஷ: சித்²யதே = வருஷஸ்சித்²யதே (8.3.34) வருஷஸ' சித்²யதே (8.4.40) 'மரம் வெட்டப்பட்டது' அவஸான-ராம + ஸு = ராம + ரு = ரா:; கிரீ + ஹ + கீ: (8.2.76) ஆனால் அக்³னீர் நபதி.

8.3.16 ரோ: ஸுபி

'ஸுப்' (7ஆம் வேற்றுமைப்பன்மையுருபு)புக்கு முன் நிற்கும் பதிலியாக வரும் 'ரு'வுக்குப் பதிலியாக விஸர்ஜனீயம் வரும். பயஸ் + ஸுப் = பயரு + ஸு = பயஸு: ஸர்பி:ஷ?: ஆனால், கிரீஷு: தூரீஷு:

8.3.17 பே⁴ா ப⁴கே⁴ா அகே⁴ா அபூர்வ ஸ்யயோ அஸி

'அஸ்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்களுக்கு முன் நிற்கும் (அஸி) பே⁴ா, ப⁴க⁴, அக⁴: ஆகிய

சொற்கள் அல்லது 'அ' (குறிலும் நெடிலும்) ஆகியவைகளோடு (பதிலியாக) வரும் 'ரு'வுக்குப் பதிலியாக 'ய்' வரும். பே⁴ாஸ் அத்ர = பே⁴ாரு அத்ர (8.2.66) = பே⁴ாஸ் அத்ர = பே⁴ா ஹ அத்ர (8.3.19); ப⁴கே⁴ா அத்ர, அகே⁴ா அத்ர; க + ஸு = ஆஸ்தே = கரு + ஆஸ்தே = கய் ஆஸ்தே = க ஆஸ்தே 'ய'ார் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்' பிராஹ்மணா த்²தி 'பிராம்மணர்கள்'

கொடுக்கிறார்கள்' ஆனால் அக்'னிரத்ர

8.3.18

வ்யோர் 'வகு' ப்ரயத்னதர: ஸாகடாயனஸ்ய

'பு'கோய் முதலியவைகளின் 'ய்' அ அல்லது ஆவுக்குப்பின் வரும் 'வ்' ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'அஸ்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்கள் வரும்போது, அந்த 'வ்', 'ய்'க்குப் பதிலியாக அவைகளின் உடம்படுமெய் (Glide) வரும் என்பது ஸாகடாயனரின் கருத்து.

வகு' ப்ரயத்னதர: நெகிழ் ஒலிப்பு (Lax articulation), உடம்படுமெய் வருதல். போய் அத்ர; பு'கோய் அத்ர;

அகோய் அத்ர; காய் ஆஸ்தே; அஸாவ் ஆதி'த்ய:

8.3.19

லோப: ஸாகல்யஸ்ய

'அஸ்' பிரத்தியாஹாரத்தின் எழுத்துக்களுக்கு முன் நிற்கும் மேலே கூறிய சொற்களில் (அதாவது போய முதலியவைகள்) 'ய்' 'வ்' கெடும் என்பது ஸாகல்யரின் கருத்து.

போ, பு'கோ/அகோ அத்ர;

க ஆஸ்தே, அஸா ஆதி'த்ய:, அஸ்மா உத்'த'ர.

8.3.20

ஒத: கார்க்யஸ்ய

'அஸ்' பிரத்தியாஹாரத்தின் எழுத்துக்களுக்கு முன் 'ஒத்' (ஒ)ஐத் தொடர்ந்து வரும் 'ய்' (8.3.17) நிற்கும்போது அந்த 'ய்'கெடும் என்பது கார்க்யரின் கருத்து. போ அத்ர, பு'கோ அத்ர

8.3.21

உரு ச பதே'

'அ' அல்லது 'ஆ'வுக்குப்பின் வரும் 'ய்' அல்லது 'ன்' (ஒரு சொல்லிளறாக கு. 17இன்படி பதிலியாக வரும்)உக்குப் பின் 'உஞ்' (உ)க்குப்பின் நின்று அது (அதாவது உஞ்) ஒரு பதமாக அமையும்போது அந்த 'ய்', 'ன்' கெடும்.

தத் + ஸு அ + ஸு (7.2.102) : த + ஸு (6.1.97) ஸ + ஸ் (7.2.106) + உ. ஏகாக்'னி: ஸரு உ: ஸஹ உ:ஸரி உ:ஸ உ ஏகாக்'னி: ஸ உ ஏ கவிம் ஸதி. இடைச் சொல்லான 'உ' (உஞ்) ஒரு பதம் இதைத்தான் இங்கு குறிக்கும். 'வேஞ்' இலிருந்து உயிராக்கம் பெற்ற 'உஞ்'ஐ இங்கு குறிக்கவில்லை.

8.3.22

ஹலி ஸர்வேஷாம்

கு. 17இல் குறிப்பிட்டபடி பதிலியாக வரும் 'ய்', மெய்யெழுத்துக்கள் க்கு முன் நிற்கும்போது, கெடும் என்பது எல்லா இலக்கணாசிரியர்களுடைய கருத்தாகும்.

போ ஹஸதி, பு'கோ ஹஸதி அகோ ஹஸதி, போயாதி

8.3.23

மோ அனுஸ்வார:

மெய்யெழுத்துக்களுக்கு முன் நிற்கும் சொல்லிளறான 'ம்'க்கு அனுஸ்வாரம்

பதிலியாக வரும்.

வன + அம் + க்'ச்ச'ந்தி = வனம் (ம் : அனுஸ்வாரம்)

க்'ச்சந்தி; குண்டம் யாதி (அம் அனுஸ்வாரம்) ஆனால் த்வமத்ர (த் வம் + அத்ர) உபிரெழுத்துக்குமுன் 'ம்' வருகிறது. ஆகையால் இது அனுஸ்வாரமாகாது.

க்'ம்யதே (இங்கு சொல்லிளீறாக 'ம்' வரவில்லை)

8.3.24 நஸ்சாபதாந்தஸ்ய ஜ்'லி

'ஜ்'ல்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்தவெழுத்துக்களுக்கு முன் நிற்கும் ஒரு சொல்லின்று அல்லாத (அபத3ாந்தஸ்ய) 'ந்', 'ம்' என்ற எழுத்துக்களுக்கு அனுஸ்வாரம் பதிலியாக வரும்.

1. ந் பயஸ் + ஸ்' (7.1.20) = பய + நும் + ஸ்' + இ (7.1.72) = பயாம்ஸி (6.4.8) (ம்-அனுஸ்வாரம்)

2. ம் - ஆ + க்ரம் + ஸ்ய + தே = ஆக்ரம் ஸ்யதே.

இங்கும் 'ம்' ஒரு அனுஸ்வாரம்) அதி'ஜிக'ாம்ஸயதே ஆனால் ராஜன் பு'ங்கக்ஷவ: ரம்யதே (ன்,ம் அனுஸ்வாரமல்ல)

8.3.25 மோ ராஜி ஸம்: க்வௌ.

ராஜ் 'ஆன்' என்ற வினையோடு வரும் 'ஸம்' லின் 'ம்'வுக்கு 'ம்' (என்ற எழுத்து) அவ்வினைக்குப்பின் 'க்விப்' ஒட்டிணைக்கும் போது வரும்.

ஸம் + ராஜ் க்விப் (4.3.61) + ஸு = ஸம் ராஜ் - 0 (6.1.68) = ஸம்ராஷ் (8.2.36) :

ஸம்ராட் (8.2.39; 4.56) இது 8.3.23க்குப் புறனடை. இங்கு அனுஸ்வாரமாவதைத் தடுப்பதற்காக 'ம்'உக்கு 'ம்' பதிலியாக வருமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

8.3.26 'ம்'வுக்குமுன் நிற்கும் 'ஹ்'வுக்கு முன்னால் நிற்கும் 'ம்' வுக்கு 'ம்' விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

கிம் ஹ்மாலாயதி ('ம்' அனுஸ்வாரம்)

கிம் ஹ்மாலயதி (ம் அனுஸ்வாரமல்ல)

வா: யவலபரே யவலா வா

ய, வ, ல, என்ற எழுத்துக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'ஹ்', வுக்கு முன் நிற்கும் 'ம்'வுக்கு முறையே ய, வ, ல விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

கிம் ஹ்ய: ('ம்' அனுஸ்வாரம்)

கியம் ஹ்ய: ('ம்' Nasalization)

கிம் ஹ்வலயதி 'ம்' அனுஸ்வாரம்)

கின்ம் ஹ்வலயதி ('ம்' Nasalization)

கிம் ஹ்லாவயதி ('ம்' அனுஸ்வாரம்)

கில்ம் ஹ்லாவயதி ('ம்' Nasalization)

8.3.27

நபரே ந:

நிற்கும் சொல்லினீறுதியான 'ம்' உக்குப்பின் வருஞ் சொல்லின் முத லெழுத்து 'ஹ'வாகவும் அதைத் தொடர்ந்து 'ந்' உம். வரும்போது நிற்குஞ் சொல்லினீறுக்குப் பதிலியாக 'ந்' விருப்பாக வரும்.

கிம் ஹ்னுதே, கிந் ஹ்னுதே

கதம் ஹ்னுதே, கதந் ஹ்னுதே (ம் அனுஸ்வாரம்)

8.3.28

ங்ணோ: குக்கு ஸ்ரி

'ங்' அல்லது 'ண்' ஈற்றுச் சொற்களுக்குப்பின் 'ஸ்ர' (ஸ்ரி)-பிரத்தி யாஹாரத்தின் எழுத்துக்கள் வரும்போது, அச்சொற்களினிறுதியில் முறையே 'குக்', 'டுக்' ஆகியவைகள் விருப்பாக ஆகமம் ஆகும்.

1. ப்ராங்ச் + ஸு = ப்ராங்ச் + 0 (6.168) = ப்ராங் (8.2.23) = ப்ராங் + ஸேதே = ப்ராங் + குக் ஸேதே = ப்ராங்க் ஸேதே

2. ப்ராங் ஸேதே - ண- வண்ட் ஸேதே, வண் ஸேதே.

8.3.29

ட: ஸி துட்

நிற்குஞ் சொல்லினிறுதியெழுத்து 'ட' ஆகவும், வருங் சொல்லின் முதலெழுத்து 'ண்' ஆகவும் அமையும்போது, வருஞ் சொல்லுக்குமுன் விருப்பாக 'துட்' ஆகமம் ஆகும். மதூ'லிட் + ட்ஸீத்'தி(அ) ஸீத்'தி

8.3.30

நஸ்ச

நிற்குஞ் சொல்லினிறுதியெழுத்து 'ந்' ஆகவும், வருஞ் சொல்லின் முதலெழுத்து 'ஸ்' ஆகவும் வரும்போது, வருஞ் சொல்லுக்குமுன் 'துட்' விருப்பாக ஆகமம் ஆகும். மஹான் ஸாப்ட, மஹாந்த் ஸாப்ட:

8.3.31

ஸி'துக்

நிற்குஞ் சொல்லினீறு 'ந்' ஆகவும் வருஞ் சொல்லின் முதலெழுத்து 'ஸ்' ஆகவும் ஆனால், வருஞ் சொல்லுக்கு முன் விருப்பாக 'துக்' ஆகமம் ஆகும். ப'வான் ஸேதே, ப'வான் + துக் ஸேதே = ப'வாஞ்ச் ஸேதே (8.4.40) = ப'வாஞ்ச் சேதே (8.4.63)

8.3.32

ஙமோ ஹ்ரஸ்வாத்'சி ஙமுண் நித்யம்

'குறில்' (உயிருக்கு) உக்குப்பின் நிற்கும் 'ஙம்' பிரத்தியாஹாரத்தின் எழுத்துக்களையீறாக் கொண்ட சொல் நிற்குஞ் சொல்லாகவும், வருஞ் சொல்லின் முதலெழுத்து ஒருயிரெழுத்தாகவும் அமையும்போது 'ஙம்' பிரத்தியாஹாரத்தின் எழுத்துக்கள் (முறையே) கட்டாயமாக ஆகமம் ஆகும். ங் - ப்ரத்யங் + ஆஸ்தே = ப்ரத்யங்ஙாஸ்தே
ண் - வண் + ஆஸ்தே = வண்ணாஸ்தே

ந் - குர்வன் + ஆஸ்தே : குர்வந்நாஸ்தே
ஆனால்த்வமாஸஸே, பீவானாஸ்தே ப்ரத்யங் கரோதி

8.3.33

மய உரோ வோ வா

'மய' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்தவெழுத்துக்களின் பின்னால் நிற்கும் 'உரு' (உ) என்ற இடைச் சொல்லுக்குப் பின் ஒருயிரெழுத்து வரும்போது, அந்த 'உ'வுக்கு 'வ்' விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

ஸ'மு அஸ்து வேதீ: அஸ்து ஸம் வஸ்து வேதீ: வேள்விக்குண்டம் நன்மை பயப்பதாக அமையட்டும்'

தது³ அஸ்ய பரேத: அஸ்து தத்வஸ்யபரேத:; கிமு ஆவபனம் அஸ்து கிம்வாபனம்

8.3.34

விஸர்ஜனீயஸ்ய ஸ:

'கர்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'விஸர்ஜனீய'த்துக்கு 'ஸ்' பதிலியாக வரும்.

வ்ருக்ஷ: சி²த்யதே (8.3.15) = வ்ருக்ஷஸ் சி²த்யதே : வ்ருக்ஷஸ்சி²த்யதே (8.4.40); விப்ர: (8.2.66; 3.15) திஷ்டதி = விப்ரஸ் திஷ்டதி; வ்ருக்ஷ: டகதே = வ்ருக்ஷஸ்டகதே : வ்ருக்ஷஷ்டகதே

8.3.35

ஸ'ர்பரே விஸர்ஜனீய:

'ஸ' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'கர்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்கள் விஸர்கத்துக்குப்பின் வரும்போது, அந்த விஸர்கத்துக்குப் பதிலியாக விஸர்கம் வரும். அதாவது விஸர்கத்துக்குப்பின் நிற்கும் 'கர்' எழுத்துக்களுக்குப்பின் 'ஸர்' எழுத்துக்கள் நிற்கும்போது அந்த விஸர்கம் மாற்றமடையாது.

ஸ'ஸ: க்ஷரம், புருஷ: க்ஷீரம் பிப³தி; ஸே'ப'ன: த்ஸரு; க்'னாக'ன: சேஷாப'ணஸ்சாஷணீனாம்

வ்ருக்ஷஸ்' ஸே'தே, வ்ருக்ஷ: ஸே'தே ஸ'ரஸ் ஸரதி, ஸ'ர: ஸரதி வ்ருக்ஷ: ஷண்டே, வ்ருக்ஷஷ் ஷண்டே

வா: கர் பதே ஸ'ரி வா லோபோ வக்தவ்ய:

'ஸர்' பிரத்தியாஹாரத்து எழுத்துக்களுக்கு முன் நிற்கும் விஸர்க; 'ஸர்' எழுத்துக்களுக்குப்பின் 'கர்' எழுத்துக்கள் வரும்போது விஸர் கத்துக்குப் பதிலியாக விஸர்கம் விருப்பாக வரும்.

வ்ருக்ஷா; ஸ்த'ராதார: அஸ்து வ்ருக்ஷா ஸ்த'ராதார:

8.3.37

குப்வோ ஃக் ஃபௌ ச

பின்னண்ணவொலி (கு) இதழொலி 'பு' ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் விஸர்கத்துக்குப் பதிலியாக முறையே விருப்பாக ஃக் (ஜிஹ்வாமூலீயம்) ஃப் (உபதீ'மானீயம்) வரும்.

வ்ருகூ: கரோதி, வ்ருகூ: கரோதி
வ்ருகூ: பசதி, வ்ருகூ: ஃபலதி

8.3.38 ஸோ பதாதே'ள

ஒரு சொல்லின் முதலெபத்தாகாத பின்னண்ணவொலி, இதழொலி களுக்கு முன்னால் நிற்கும் விஸர்கத்துக்குப் பதிலியாக 'ஸ்' வரும்.

'அபதாதே'ள பின்னண்ணவொலி, இதழொலிகள் ஒரு சொல்லின் முதலெழுத்தாக அமையாவிட்டால் அதாவது, இவ்வெழுத்துக்கள் ஒரொட்டின் முதலெத்தாகும்போது இவ்வொட்டுக்கள் 'பாஸ்' கல்ப, க, காம்ய போன்றவைகளாகும்.

பபஸ்பாஸம் (= பய: + பாஸம்) (5.3.47); பயஸ் கல்பம், பஸ்த் கல்பம் (5.3.67); பயஸ்கம், யஸஸ்கம் (5.3.70); பயஸ் காமயதி யஸஸ்காமயதி (3.1.9)

வா: ஸோபதாதாவிதி அந வ்யயஸ்யேதி வக்தவ்யம்
விஸர்கம், அவ்யயத்தின் ஒரு பகுதியாகும்போது, இவ்விதிக்குத் தடை விதிக்க வேண்டும்.

ப்ராத: கல்பம், புள: கல்பம்

வா: ரோ: காம்யே நியமார்தம்
'காம்ய' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும், 'ரு'வின் பதிலியாக அமையும் விஸர்கம், 'ஸ்' ஆகமாரும் மற்ற விஸர்கங்கள் அவ்வாறாகாது.
பயஸ்காமயதி, யஸஸ்காமயதி அனாஸ்கீ: காம்யதி, தூ⁴: காம்யதி

வா: உபத்'மானியஸ்ய கவர்கே³
பரத ஸகார ஆதே'ஸோ ப'வதீதி வக்தவ்யம்.
பின்னண்ணவொலிக்கு முன் நிற்கும் உபத்'மானியத்துக்கு 'ஸ்' பதிலியாகும்.
அப்யுத்க:, ஸமுத்க:

8.3.39 இண்: ஷ:

'இண்' (இ.உ) பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்கு முன் நிற்கும் விஸர்கத்துக்குப்பின், பின்னண்ணவொலி அல்லது இதழொலியை முதலெழுத்தாகக் கொண்டவொட்டு வரும்போது அவ்விஸர்கத்துக்கு 'ஷ' பதிலியாக வரும்.

ஸர்பி: பாஸம் ஸர்பிஷ்பாஸம்,
யஜுஷ் பாஸம்; ஸர்பிஷ்கல்பம்,
யஜுஷ் கல்பம்; ஸர்பிஷ்கம், யஜுஷ்கம்,
ஸர்பிஷ் காம்யதி, யஜுஷ்காம்யதி
ஆனாஸ் அக்'னி: கரோதி, அக்'னி: பசதி; ஸர்பிஸ்தே

8.3.40 நமஸ்புரஸோர் கத்போ:

பின்னண்ணவொலி, இதழொலி ஆகியவைகளுக்கு முன்னால் நிற்கும் 'நமஸ்' 'புரஸ்' என்ற சொற்களின் விஸர்கத்துக்கு அச்சொற்கள் 'கதி' எனப்படும் சொற்களாக அமையும்போது, 'ஸ்' பதிலியாக வரும்.

நமஸ்கர்த்தா, நமஸ்கர்தும், நமஸ்கர்தவ்யம்,
புரஸ்கர்த்தா, புரஸ்கர்தும், புரஸ்கர்தவ்யம்,
ஆனால் புர: கரோதி, இங்கு புர: ஒரு பெயர்ச் சொல்.

8.3.41 இதுதுபத'ண்ய சாப்ரத்யயஸ்ய

இத் (இ), உத்(உ) ஆகியவெழுத்துக்களை யீற்றயலாகக் கொண்ட ஒட்டல்லாததற்கு முன்னால் நிற்கும் விஸர்கம், பின்னண்ணவொலி, இதழொலிகள் ஆகியவைகளுக்கு முன்னால் நிற்கும்போது, அதற்கு 'ஷ' பதிலியாக வரும்.

நிஸ் - நிஷ்க்ருதம், நிஷ்பீதம்; துஸ் - து'ஷ்க்ருதம், து'ஷ்பீதம், ப'ஹிர் - ப'ஹிஷ்க்ருதம், ப், ஆவிஸ் - ஆவிஷ்க்ருதம், சதுர் - சதுஷ்கபாலம்; ப்ராதுஸ் = ப்ராது'ஷ்பீதம்

வா: பும்முஹஸோ: ப்ரதிஷேதோ வக்தவ்ய:
'பும்' 'முஹஸ்' ஆகியவைகளில் இவ்விதி செயற்படாது. பும்ஸகாமா, பும்ஸ்காமா, முஹஸ்காமா

8.3.42 திரஸோ அன்யதரண்யாம்

'திரஸ்' (கதி) எனப்படும் சொல் என்ற சொல்லின் விஸர்கம், பின்னண்ணவொலி, இதழொலி ஆகியவைகளுக்குப்பின் நிற்கும்போது விருப்பாக 'ஸ்' ஆகும். திரஸ்கர்த்தா, திரஸ்கர்தும், திரஸ்கர்தவ்யம் அல்லது திர: கர்த்தா, திர: கர்தும், திர: கர்தவ்யம். ஆனால் திர: க்ருத்வா காண்டம் க'த: இங்கு 'திர: 'கதிச்' சொல் அல்ல.

8.3.43 த்'விஸத் ரிஸ் சதுரிதி க்ருத்வோர்தே

த்'விஸ், த்ரிஸ், சதுர் என்ற எண்ணுப்பெயர்களின் விஸர்கத்துக்குப்பின்னால் பின்னண்ணவொலி, இதழொலிகள் வரும்போது, அச்சொற்கள் 'இவ்வளவு முறை, தடவை' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, அவைகளின் விஸர்கத்துக்கு 'ஷ' பதிலியாக வரும்.

த்'வி: கரோதி, த்'விஷ் கரோதி: த்ரி: கரோதி, த்ரிஷ்கரோதி: சது: கரோதி, சதுஷ் கரோதி: த்'வி பசதி, த்'விஷ்பசதி: த்ரி: பசதி, த்ரிஷ் பசதி: சது: பசதி, சதுஷ் பசதி.

8.3.44 இஸஸோ: ஸாமர்த்யே

'இஸ்', 'உஸ்' வில் முடியுஞ் சொற்களின் விஸர்கம், பின்னண்ணவொலி, இதழொலிக்கு முன் நிற்கும்போது, இவ்விண்ணு சொற்களும் ஒன்றற்கொன்று தொடர்புடையதாக அமைந்தால், அந்த விஸர்கத்துக்கு 'ஷ'

விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

ஸர்பி: கரோதி, ஸர்பிஷ் கரோதி யஜ்: கரோதி, யஜ்:ஷ் கரோதி ஆனால் ஸர்ப: திஷ்டது, பிபீத்வம் உதீகம்

8.3.45 நித்யம் ஸமாஸே அநுத்தரபத்'ஸ்த்'ஸ்ய

பின்னண்ணவொலி, இதழொலி ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'இஸ்' அல்லது 'உஸ்'இல் முடியுஞ் சொற்களின் விஸர்கம், அச்சொற்களுக்கு முன்னால், வேறு சொற்கள் ஏதுமில்லாமமையும் (அநுத்தரபதஸ்ய) தொகையில் வரும்போது அதாவது இறுதியுறுப்பினராக நிற்காவிட்டால் அந்த விஸர்கத்துக்குக் கட்டாயமாக 'ஷ்' பதிலியாக வரும்.

ஸர்விஷ் கண்டீகா, தீனுஷ் கபாலம்

ஸர்பிஷ்பானம், தீனுஷ்ய்லம்

8.3.46 அத: க்ரு கமி கம்ஸ கும்பீபாத்ரகுஸா கர்ணீஷ்வனவ்யயஸ்ய க்ரு 'செய்', 'கம்' விரும்பு' கம்ஸ 'குடிக்கும் கிண்ணம்' கும்பீ' பாணை, ஜாடி, பாத்ர 'ஏனம்', 'பாத்திரம்'. குஸா 'சிறு மரத்துண்டு' கர்ணீ 'ஒரு வகை அம்பு, கக்கான்' ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் அவ்யயமல்லாத, 'அத்' (அ)த்தை ஈற்றயலாகக் கொண்ட அதுவேயிறுதியுறுப்பினராக அமையாத ஒரு தொகையில் நிற்கும் விஸர்கத்துக்கு 'ஸ்' கட்டாயமாகப் பதிலியாக வரும். க்ரு- அயஸ்கார:; கமி-அய ஸ் காம:; கம்ஸ - அயஸ்கம்ஸ:, கும்பீ' அயஸ்கும்பீ:

பாத்ர - அயஸ் பாத்ரம்; குஸா - அயஸ்குஸா;

கர்ணீ - அயஸ்கர்ணீ

8.3.47 அத: ஸிரஸீ பதே'

ஒரு தொகையினிறுதியுறுப்பினராக நிற்காத அத'ஸ், ஸிர'ஸ் என்ற சொற்களுக்குப்பின் 'பத' என்ற சொல் இறுதியுறுப்பினராக வரும் தொகையில், 'அத்'ஸ், 'ஸிரஸ்' இன் விஸர்கத்துக்கு 'ஸ்' பதிலியாக வரும். அத'ஸ்பதம், ஸிரஸ்பதம், ஆனால் அத': பதம் (இது தொகையல்ல)

8.3.48 கஸ்காதி'ஷ் ச

பின்னண்ணவொலி அல்லது இதழொலிகளுக்கு முன் நிற்கும் 'கஸ்க' முதலிய சொற்கள் விஸர்கத்துக்கு 'ஸ்' அல்லது 'ஷ்' பதிலியாக வரும். இது 8.3.37க்குப் புறநடை.

கஸ்க:, கௌதஸ்குத:; பீராதுஷ்புத்ர: ஸுனஸ்கர்ண:, தீனுஷ்கபா லம்

8.3.49 ச'ந்த'ஸி வா அப்ராம்ரேடி'தயோ:

வேதமொழியில், பின்னண்ணவொலி இதழொலிக்கு முன் நிற்கும் விஸர்கத்துக்கு விருப்பாக 'ஸ்' பதிலியாக வரும். ஆனால் 'ப்'வுக்கு முன்னோ அல்லது இரட்டைக்கிளவிக்கு முன்னோ நிற்கும்போது இவ்வாறு ஆகாது.

அய: பாத்ரம் அல்லது அபஸ்பாத்ரம்
ஆனால் அக்னி; ப்ரவித்'வான்;
பருஷ: பருஷ: பரி

8.3.50 க: கரத் கரதி க்ருதி⁴ க்ருதேஷ்வனதி⁵தே:

வேதமொழியில், க: கரத், கரதி, க்ருதி⁴, க்ருத ஆகிய சொற்களுக்குப்பின் நிற்கும் விஸர்கத்துக்கு 'ஸ்' பதிலியாக வரும். ஆனால் 'அதி'தி' என்ற சொல்லின் விஸர்கம் அந்த

கைய மாற்றமடையாது.

விஸ்வத்ஸக:; விஸ்வதஸ்கரத், பயஸ்கரோதி, உருணஸ்க்ருதி⁴, ஸத³ஸ்க்ருதம் ஆனால் யத்'ர நோ அதி'தி: கரத்

8.3.51 பஞ்சம்யா: பராவத்'யர்தே

5ஆம் வேற்றுமையுருபின் விஸர்கம் 'பரி' என்ற சொல்லுக்குமுன், 'மேலே' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது 'ஸ்' ஆகும் (வேத மொழியில்) தி'வஸ்பரி ப்ரத'ம் ஐக்'ரே (ருக் 10.45.1) 'ஆகா சத்துக்கும் மேலே முதலில் பிறந்தான்', அக்'னி: ஹிமவதஸ் பரி (அ.4.9.9) 'பனி மலைக்கு மேல் (உள்ள) தி' ஆனால் அஹிரிவ போ'கை: பர்யேதி பர்ஹும் (ருக் 6.75.14) 'பாம்பைப்போல், கையைப்படுத்தினால் சுற்றுகிறான்/து' (போ'கை: 3ஆம் வேற்றுமைப் பன்மை); தி'வ: ப்ருதி'வ்யா: பர்யோஜ உத'ப்'ருதம் (ருக் 6.47.27). "பூமி, ஆகாயம் இரண்டையும் சுற்றி சக்தியெழுப்பப்பட்டது" (அதி⁴ என்ற பொருளில் அல்ல)

8.3.52 பாதௌ ச ப'ஹுலம்

(வேதமொழியில் 5ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லுக்குப்பின் 'பாது' 'அவன் காப்பாற்றட்டும்' என்ற வினைச்சொல் வரும்போது, 5ஆம் வேற்றுமையுருபின் விஸர்கம் பல வகையில் 'ஸ்' ஆக மாறும்.

தி'வஸ்பாது (ருக். 10.158.1) "அவன் சுவர்க்கத்திலிருந்து காப்பாற்றட்டும்" பரிஷத²: பாது 'அவையிலிருந்து அவன் காப்பாற்றட்டும்'

8.3.53 ஷஷ்ட்யா: பதி புத்ர ப்ருஷ்ட பார பத³ பயஸ்போஷே ஷ

வேத மொழியில், பதி 'தலைவன் யஜுமானன், கணவன்' புத்ர 'மகன்' ப்ருஷ்ட 'முதுகு', பார 'அப்பால்' பத³ 'இடம்' பயஸ் 'பால்' போஷ 'செழிப்பு' என்ற சொற்களுக்கு முன் நிற்கும் ஆறாம் வேற்றுமையுருபின் விஸர்கம் 'ஸ்' ஆக மாறும் வாசஸ்பதிம் விஸ்'வகர்மானாம் ஊதயே (ருக் 10.81.7) 'பேச்சின் மன்னனுக்கு, விஸ்வகர்மாவுக்கு, காப்புக்காக', தி'வஸ்புத்ராய ஸுர்யாய (ருக். 10.37.1) 'சுவர்க்கத்தின் புதல்வனான சூரியனுக்கு'; தி'வஸ் ப்ருஷ்டே தர்ஷமானம் ஸுப்ரணாம் (அ. 13.2.37) 'சுவர்க்கத்தின் முதுகில் (யின்னால்) பறக்கும் ஸுப்ரணன்'; அக்'னம், தமஸஸ் பாரம் (யின்னால்) 12.73). இருருக்கும் அப்பால் சென்றுவிட்டோம்'; இளஸ்பதே³ ஸமித்'யஸே 'வேள்விக்குண்டத்தில் உன்னை (தீயை)

முட்டப்பட்டது; ஸூர்யம் சக்ஷ திவஸ்பய: 'கவர்க்கத்தின் பாலும், கண்ணுமான குரியனுக்கு, ராபஸ்போஷம் பஜமானே ஷூ தாரய (ருக் 10.122.8) 'வேள்வியின் பஜமானர்களுக்கு மிகுந்த செல்வத்தையளி' ஆனால் மனு: புத்ரேப்ய: தாரயம் வ்யபஜத். தனது வழிவழிச் சொத்தை தன் பிள்ளைகளுக்குப் பகிர்ந்தளித்தான். (பனு: முதல் வேற்றுமை)

8.3.54 இடாயா வா

வேத மொழியில், 'பதி' முதலிய சொற்களுக்கு (8.3.53) முன் நிற்கும் 'இடாயா:' என்ற சொல்லின் விஸர்கத்துக்கு 'ஸ்' விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

இடாயாஸ்பதி: இடாயா: பதி:

இடாயாஸ் பதி: இடாயா: பதி:

8.3.55 அபதாந்தஸ்ய மூர்தன்ய:

சொல்லிளறாகாத ஓரெழுத்துக்கு (அபதாந்தன்ய), வனை நாவொலி (மூர்தன்ய:) 'ஷ்' வரும்.

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். இச் சூத்திரத்திலிருந்து தொடங்கி, இப்பாதத்தினிறுதி வரை இது அனுவிருத்தியாகும்.

'ஷ்' அனுவிருத்தியாவது, இங்கு ஏற்கெனவே மறைமுகமாகச் சுட்டப்பட்டிருந்த போதிலும், இங்கு மூர்தன்ய என்ற சொல் 'ட' பதிலியாவதற்காக காணப்படுகிறது (பார்க்க 8.3.78) அக்ருட்'வம், அக்ருட்'வே

8.3.56 ஸஹே: ஸாட்: ஸ

ஸஹ் 'தாங்கு' என்ற தாது, 'ஸாட்' என்ற வடிவத்தையடையும்போது, அதன் 'ஸ்' வுக்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும். ஜலாஷாட் (ஜல + 0 - ஸஹ் + ண்வி (3.2.63) : ஜலாஸாஹ் (6.3.137; 7.2.116) + ஸு = ஜலாஸாஹ் + 0 (6.1.68) = ஜலாஸாட்' (8.2.31) = ஜலாஸாட்' (8.2.29); துராஷாட்' ஆனால் ஜலாஸாஹௌ, ஜலாஸாஹம்,

8.3.57 இண் கோ:

'இண்' பிரத்தியாஹரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்கள் அல்லது பின்னண்ணவொலிகள் முன்னால் நிற்கும்போது இச்சூத்திரத்திலிருந்து இந்தப் பாதத்தின் இறுதிவரையில், இச்சூத்திரம் அனுவிருத்தியாகும். இதுவும் ஒரு அதிகார சூத்திரம் கு. 55, உடன் இச்சூத்திரம் அனுவிருத்தியாகும்.

8.3.58 நம் விஸர்ஜனீயஸர் வ்யவாயேஅபி

'ஸ'க்கும் 'இண்' பிரத்தியாஹரத்தைச் சேர்ந்தவெழுத்துக்கள் அல்லது பின்னண்ணவொலிகள் ஆகியவைகளுக்கிடையில் 'நம்' ஆகமம், விஸர்ஜனீயம், 'ஸர்' பிரத்தியாஹரத்தைச் சேர்ந்த வெழுத்துக்கள் ஆகியவைகள் நிற்கும்போதும் 'ஸ'க்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும்.

1. ஸர்பிஸு + ஸி = ஸர்பிஸு + நூம் + இ (7.1.72) : ஸர்பிஸ்ஸி (ம் அனூஸ்வாரம்)

2. ஸர்பிஸு + ஸுப : ஸர்பிரு + ஸு : ஸர்பி : ஸு : ஸர்பி : ஷு (8.3.36)

3. ஸர்பிஸு + ஸு = ஸர்பிஷ்ஷு

‘நூம்’ முதலியவைகள் ஒன்றையொன்று தனியாக இடையில் நிற்கும்போதுதான் ‘ஷ்’ ஆகும். அவைகள் சேர்ந்து இடையில் நின்றால் அவ்வாறாகாது. காட்டாக நிஸு + ஸு : நி + நூம் ஸு + ஓ + ஸே (7.1.58, 3.4.80) நிம்ஸஸே. இங்கு ‘நூம்’ ‘ஸர்’ எழுத்து இரண்டுமே இடையில் நிற்கின்றன.

8.3.59 ஆதேஸ’ப்ரத்யயோ:

சூ. 5.7.58 ஆகியவைகளில் கூறப்பட்ட சூழல்களில், தாது பாடத்தில் ‘ஷ்’வோடு குறிப்பிடப்படும் தாதுக்களுக்குப் பதிலியாக வரும் ‘ஸ்’ அல்லது ஒரொட்டின் பகுதியான ‘ஸ’உக்கு ‘ஷ்’ பதிலியாக வரும்.

1. ஆதேஸ - ஷிவு (4.2) ‘தை(யஸ்)’ எவ் + லிட் ஸிஷேவ, ஷ்வப்-ஸ்வப் + லிட் = ஸுஷ்வாப் ப்ரத்யய - அக்’னி + ஸுப் : அக்’னிஷு

2. பின்னண்ணவொலியிடையில் நிற்கும்போது லிற் + லூங் + அட்-லிற் + க்ஸ-த் : அலிஷத்

8.3.60 ஸர்ஸி வஸி க’ஸீனாம் ச

ஸர்ஸு ‘கற்பி, ஆன்’ வஸ் ‘வசி’ க’ஸ் ‘உண்’ ஆகியவைகளுக்கு முன் ‘இ’ ண் உயிரோ அல்லது பின்னண்ணவொலிகளோ நிற்கும்போது, இவ்வினைகளினீறான ‘ஸ்’உக்குப் பதிலியாக ‘ஷ்’ வரும்.

1. ஸா’ஸு + லூங் : அஸிஷத்

2. வஸ் + க்த : உஷித்

3. க’ஸு + லிட் : ஜகஷத்

8.3.61 ஸ்தெளதின்யோரேவ ஷ்ணயபீகாஸாத்

‘ஸ்து’ அல்லது தாது பாடத்தில் ‘ஷ்’ ஒடு குறிப்பிடப்பட்ட தாதுக்களின் இயக்கு வினைகள் (ணி) ஆகியவையோடு ‘ஸன்’ ஒட்டு இணைக்கப்படும்போது இரட்டிக்கப்பட்ட அசைகளின் ‘இ’ அல்லது ‘உ’க்குப்பின்னால் நிற்கும் ‘ஸ்’உக்குப் பதிலியாக ‘ஷ்’ வரும்.

1. ஸ்து : துஷ்டேதி (ஷ்டுன் + ஸன் + ஸப் + திப் : து-ஸ்து-ஷ-அ தி

2. ஸிச் - ஸின் + ஸிச் + ஸன் + ஸப் + திப் : ஸேவ் + இ + இட் + ஸன் + ஸப் + திப் : ஸி - ஸே - இ + இ + ஷ - அ - தி : ஸி - ஸேவ் இ + இ-ஷ-தி-ஸிஸேவ் - அப் + இ-ஷ-தி ஸிஷேவயிஷதி ஆளால் ஸிஸிஷதி.

8.3.62 ஸ: ஸ்விதி³ ஸ்வதி³ ஸஹீனாம் ச

ஸ்விதி³ 'விபர்த்தல்'. ஸ்வத்³ 'கவை பார்'. ஸஹீ 'தாங்கு' ஆகியவைகளின் இயக்கு வினைகளோடு 'ஷன்' (ஸன்) ஒட்டு இணைக்கும்போது ஏற்படும் இரட்டிக்கப்பட்ட அசைகளின் 'இ' அல்லது 'உ'க்கு முன் நிற்கும் 'ஸ்'உக்கு 'ஷ' பதிலியாக வரும்.

1. ஸ்விதி³ + ணிச் + இட் + ஸன் + ஸப் + திப் = ஸ்வேத் + இ + இட் + ஸன் + ஸப் + திப் = ஸி - ஸ்வேத்³ - இ - இ - ஷ - அ - தி - ஸிஸ்வேத³யிஷதி

2. ஸிஷ்வாதீயிஷதி

3. ஸிஸாஹயிஷதி

8.3.63 ப்ராக் ஸிதாக் அட் ஸ்வாயே அபி

இச்சூத்திரத்திலிருந்து, 'ஸித்' என்ற தாதுவுக்கு முன் வரை (8.3.70) (ப்ராக் ஸித்), 'அட்' ஆகமம் இடையில் நின்றாலும் 'ஸ்'உக்கு 'ஷ' பதிலியாக வரும். அபிஷ்ணோதி, அப்யஷ்ணோத் (பார்க்க 8.3.65)

8.3.64 ஸ்த்'ாதி'ஷ் அப்யாஸேன அப்யாஸஸ்ய

'ஸ்த்'ா' முதலியவைகளில் 'ஸித்' வரையில் 8.3.65-70) 'ஸ்'உக்குப் பதிலியாக, இரட்டிக்கப்பட்டவரை இடையில் நின்றாலும், இரட்டிக்கப்பட்டதின் 'ஸ்'உக்கு பதிலியாகவும் 'ஷ' வரும்.

1. பரி + ஸ்த்'ா + லிட் = பரி - த-ஸ்தா + ஓள = பரிதஷ்டௌ

2. அபி⁴ + ஸேனா + ணிச் + ஸன் + ஸப் + திப் = அபி⁴ - ஸி - ஸேன் - இ + இட் + ஸன் + ஸப் + திப் = அபி⁴ஷே ணயிஷதி

3. பரி + ஷிச் + ஸன் + ஸப் + திப் = பரிஷி ஷிஷதி (பார்க்க 61)

ஆனால் அபி⁴ஸு ஸிஷி, 'ஷ்' என்ற தாதுவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட சொல் இத்தாது 'ஸ்தா' வகுப்பைச் சேர்ந்ததல்ல.

8.3.65 உபஸர்காத் ஸுனோதி ஸுவதி ஸ்யதி ஸ்தௌதி ஸ்தோபீதி ஸ்த்'ாஸேன யஸேத³ஸிச ஸன் ஐஸ்வன் ஜாம்

ஸு³சாறுயிழி³ (4.1) ஸி³தூண்டு³ (6.115), ஸோ³ எல்லைப்படுத்து, முடித்துவிடு³ (4.39), ஸ்து³துதி³ (2.34), ஸ்துப்³பாடு³ (1.421), ஸ்த்'ா³ இரு³ (1.975), ஸேனய³ முற்றுகையிடு³ ஸித்³ நகர், கட்டளையிடு³ (1.48), ஸிவ்³ தெளி³ (6.140), ஸஞ்ச்³ ஒட்டு³ (1.1036), ஸ்வஞ்ச்³ தழுவு, பிடி³ (1.1025) ஆகிய தாதுக்கள் 'இன்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒயிரெழுத்தில் முடியும் உபசர்க்கத்தோடு சேர்ந்து வரும் போது, இடையில் 'அட்' ஆகமம் நின்றாலும் (அதரவது உபசர்க்கத் திளிறுதி 'இ', அல்லது 'உ'வுக்கும் விண்ணரின் முதலெழுத்தான 'ஸ்'உக்கும் இடையில்) 'ஸ்'உக்கு 'ஷ' பதிலியாக வரும்.

1. ஸுனோதி - அபி + ஸு + லட் = அபி⁴ஷ்ணோதிபிஷ்ணோதி,

அப்யஷுணோத், பர்யஹுணோத்

2. ஸுவதி-அபிஷுவதி, பரிஷுவதி அப்யஷுவத், பர்யஷுவத்

3. ஸ்யதி-அபிஷ்யதி, பரிஷ்யதி அப்யஷ்யத், பர்யஷ்யத்

4. ஸ்தௌதி-அபிஷ்தௌதி, பரிஷ்தௌதி அப்யஷ்தௌத், பர்யஷ்தௌத்

5. ஸ்தோபதி-அபிஷ்தோபதி; பரிஷ்தோபதி; அப்யஷ்தோபத்
பர்யஷ்தோபத்

6. ஸ்தா - அபிஷ்தாஸ்யதி, பரிஷ்தாஸ்யதி, அப்யஷ்தாத், பர்யஷ்தாத்
அபிஷ்தௌ, பரிஷ்தௌ

7. ஸேனய-அபிஷேனயதி, பரிஷேனயதி அப்யஷேனயத், பர்யஷேனயத்,
அபிஷிஷேனயிஷதி, பரிஷிஷேனயிஷதி

8. ஸேத - அபிஷேததி, பரிஷேததி, அப்யஷேதத், பர்யஷேதத்

9. ஸிச்-அபிஷிஞ்சதி, பரிஷிஞ்சதி, அப்யஷிஞ்சத், பர்யஷிஞ்சத்
அபிஷிஷிஷதி, பரிஷிஷிஷதி

10. ஸஞ்ஜ்-அபிஷ்ஜதி, பரிஷ்ஜதி; அப்யஷ்ஜத், பர்யஷ்ஜத்; அபிஷிஷ்ஜதி

11. ஸ்வஞ்ஜ்-அபிஷ்வஜதே, பரிஷ்வஜதே

அப்யஷ்ஜவத், பர்யஷ்ஜவத், அபிஷிஷ்வங்ஷதே, பரிஷிஷ்வங்ஷதே

8.3.66

ஸதிர்ப்ரதே:

‘ப்ரதி’ என்ற உபசர்க்கத்தைத் தவிர மற்ற ‘இண்’ பிரத்தியாஹாரத்தைச்
சேர்ந்த ஒருயிரெழுத்தை யீறாகக் கொண்ட உபசர்க்கத்தோடு நிற்கும் ஸத்
‘உட்கார்’ என்ற தாதுவின் ‘ஸ்’ (அன்வகருக்கிடைமில் ‘அட்’ ஆகமம்
நின்றாலும்) ‘ஷ்’ ஆக மாறும்.

நிஷீததி, விஷீததி; ந்யஷீதத், வியஷீதத், நிஷஸாத், விஷஸாத ஆனால்
ப்ரதிஸீததி

8.3.67

ஸதன்ஃ:

‘இண்’ பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரெழுத்தில் முடியும்
உபசர்க்கத்தோடு வரும் ஸதன்ஃ ‘முட்டுக்கொடு, ஏற்றுத்தாங்கு’ (9.7) என்ற
வினையின் ‘ஸ்’ உக்குப் பதிலியாக (இவைகளிரண்டுக்குமிடையே ‘அட்’
ஆகமம் நின்றாலும்) ‘ஷ்’ வரும்.

அபிஷ்டப்னாதி, பரிஷ்டப்னாதி அப்யஷ்டப்னாத், பர்யஷ்டப்னாத்;
அபிஷ்டம்ப், பரிஷ்டம்ப் இங்கு ‘அப்ரதி’ அனுவிருத்தியாகாது
ப்ரதிஷ்டப்னாதி, பர்யஷ்டப்னாத், ப்ரதிஷ்டம்ப்

8.3.68

அவாச்சாலம்ப்னாவிதூர்யயோ:

‘அவ’ என்ற உபசர்க்கத்தோடு சேர்ந்து வரும் ‘ஸ்தன்யு’ தாதுவின் ‘ஸ்’ உக்குப்
பதிலியாகவும், இச்சொல் ஆதரவு, பக்கவலிமை (ஆலம்பன) ‘அண்மை’
(அவிதூர்ய) என்ற பொருட்களைச் சுட்டும்போது ‘ஷ்’ வரும்.

1. அவஷ்டப்ய ஆஸ்தே, அவஷ்டப்ய திஷ்டதி;

2. அவஷ்டப்'தீ' ஸேனா; அவஷ்டப்'தீ' ஸரத்.

ஆனால் அவஸ்தப்'தே' வ்ருஷல:ஸீ'தேன'1வ்ருஷலன் குளிரால் தாக்கப்பட்டான்'

8.3.69 வேஸ்ச ஸ்வனோ பே'ஜனே

ஸ்வன் 'ஒலியெழுப்பு' (1879) என்ற தாது 'வி' என்ற உபசர்க்கத்தோடு சேர்ந்து நின்று 'சப்புக் கொட்டிக் கொண்டு உண்ணுதல்' என்ற பொருளை அவ்வினை கட்டும்போது, 'ஸ்'க்கு 'ஷ' பதிலியாக வரும், 'அவ' என்ற உபசர்க்கத்தோடு இவ்வாறு வரும்போதும் அவ்வாறேயாகும்.

விஷ்வணதி, வ்யஷ்வணத், விஷஷ்வாண, அவஷ்வணதி, அவாஷ்வணத், அவஷஷ்வாண. ஆனால் விஸ்வணதி ம்ருத'ங்க: 'மிருதங்கம் ஒலியெழுப்புகிறது'

8.3.70 பரிநிலி'ய: ஸேவஸிதஸய ஸிவுஸஹ ஸுட்ஸ்து ஸ்வன்ஜாம்

ஸேவ் 'ஊழியம் செய்' (1530), ஸித 'கட்டப்பட்ட', ஸய 'கட்டுப்படு த்தும்' ஸிவ் 'தை' (துணி). (4.2), ஸஹ 'தாங்கு', 'பொறு' (1905) முதலில் இணைக்கப்படும் ஆகமம் 'ஸுட்', ஸ்து 'துதி', ஸ்வன்ஜு 'தழுவ' ஆகியவைகள், பரி, நி, வி என்ற உபசர்க்கங்களோடு இணைந்து வரும்போது இத்தாதுக்களின் முதல் 'ஸ்' (இடையில் 'அட்' ஆகமம் நின்றபோதிலும்) 'ஷ' ஆக மாறும்.

1. பரிஷேவதே, நிஷேவதே, விஷேவதே.

பர்யஷேவத, ந்யஷேவத வ்யஷேவத பரிஷிஷேவிஷதே, நிஷிஷேவிஷிதே, விஷிஷேவிஷதே

2. பரிஷித:, விஷித:, நிஷித:,

3. பரிஷய: நிஷய:, விஷய:

4. பரிஷ்வயதி, நிஷ்வயதி, விஷ்வயதி; பர்யஷ்வயத், ந்யஷ்வயத், வ்ய ஷ்வயத் அல்லது பர்யஸ்வயத், ந்யஸ்வயத், வ்யஸ்வித்

5. பரிஷஹதே நிஷஹதே, விஷஹதே; பர்யஷஹத, ந்யஷஹத, வ்ய ஷஹத

6. பரிஷ்கரோதி, பர்யஷ் கரோத்

7. பரிஷ்டௌதி, நிஷ்டௌதி, விஷ்டௌதி, பர்யஷ்டௌத், ந்யஷ்டௌத், வ்யஷ்டௌத் அல்லது பர்யஸ்தௌத், ந்யஸ்தௌத், வ்யஸ்தௌத்

8. பரிஷ்வஜதே, நிஷ்வஜதே, விஷ்வஜதே; பர்யஷ்வஜத, (அ) பர்யஸ்வஜத

8.3.71 ஸிவாதீ'னாம் வாட்'வ்யவாயே அபி

மேற்குத்திரத்தில் கொடுக்கப்பட்ட விளைகளில் 'ஸிவ' முதலியவைகள் எரின் 'ஸ்' உக்கு 'அட்' ஆகமம் இடையே நின்றாலும் 'ஷ' ஆக மாறும். காட்டுக்கள் மேற்குத்திரத்தினடியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

8.3.72 அனு வி பர்யபி'நிப்ய: ஸ்யந்த'தே அப்ராணிஷு

ஸ்யந்த் 'ஒடு, பாய்' (1798) என்ற தாது அனு, வி, பரி, அபி', நி, ஆகிய

உபசர்க்கங்களோடுணைத்து நின்று அத்தாது வின் கர்த்தா உயிரினங்களைச் சுட்டாவிட்டால் (அப்ராணிஷு) அவ்வினையின் 'ஸ்'உக்கு 'ஷ்' விருப்பாகப் பதிலியாக வரும். அனுஷ்யந்த்'தே (அதற்குப்) பின் ஓடுகிறது. விஷ்யந்த்'தே நிரம்பி வழிகிறது' பாஷ்யந்த்'தே எல்லாவிடங்களையும் கற்றி ஓடுகிறது. அபி'ஷ்யந்த்'தே (அதை நோக்கி) ஓடுகிறது' நிஷ்யந்த்'தே 'சொட்டுகிறது' அல்லது அனுஷ்யந்த்'தே, விஸ்யந்த்'தே, பரிஸ்யந்த்'தே, அபி'ஸ்யந்த்'தே. ஆனால் அனுஷ்யந்த்'தே மதஸ்ப உத்கே, 'மீன் தண்ணீரில் ஓடுகிறது' இத்தாதுவின் கர்த்தா, உயிரினம் உயிரில் இளம் ஆகியவைகளினாலாக்கப்பட்ட தொகையாக அமையும்போது 'ஷ்' பதிலியாவது விருப்பாகும். அனுஷ்யந்த்'தே அல்லது அனுஷ்யந்த்'தே மதஸ்யோத்கே, 'மீன், தண்ணீர் இரண்டும் ஓடுகின்றன'

8.3.73 வே: ஸ்கந்தே'ரணிஷ்டாயாம் ஸ்கந்த' 'தாவ' என்ற தாது 'வி' என்ற உபசர்க்கத்துடன் சேர்ந்து வரும்போது அத்தாதுவின் 'ஸ்'உக்கு விருப்பாக 'ஷ்'விருப்பாக 'ஷ்' பதிலியாக வரும். ஆனால் அத்தாது நிஷ்டாவொட்டுக்களுக்குமுன் நிற்கும்போது (அநிஷ்டாயாம் = க்த க்தவது) அபிவாறாகாது. விஷ்கந்தம், விஸ்கந்தம், பரிஷ்கந்தம், விஷ்கந்தம் ஆனால் விஸ்கந்த: (வி-ஸ்கந்த' + க்த)

8.3.74 பரேஸ்'ச 'ஸ்கந்த' என்ற வினை 'பரி' என்ற உபசர்க்கத்தோடு சேர்ந்து வரும்போதும், இதன் 'ஸ்'உக்கு 'ஷ்' விருப்பாகப் பதிலியாக வரும். பரிஷ்கந்தம், பரிஸ்கந்தம்; பரிஷ்கந்தம், பரிஸ்கந்தம் பரிஷ்கண்ண:; பரிஸ்கண்ண: முந்திய சூத்திரத்தில் காணப்படும் 'அநிஷ்டாயாம்' இங்கு தொடரது.

8.3.75 பரிஸ்கந்த: ப்ராச்யப்'ரதேஷு கிழக்குப் பரத நாட்டில், பரிஸ்கந்த: 'வண்டியின் பக்கமாக ஓடும் என்ற பொருளில் 'ஷ்' இல்லாமல் ஓடும் சேவகன்' (விதிக்குப் புறம்பான சொல்) காணப்படுகிறது.

8.3.76 ஸ்பு'ரதி ஸ்பு'லத்யோர் நிர்நிவிப்'ய நிஸ், நி, வி என்ற உபசர்க்கங்களோடு வரும் ஸ்பு'ர், ஸ்பு'ல் 'துடித்தல், பளிச்சிடு' என்ற தாது வரும்போது அத்தாதுவின் 'ஸ்'உக்கு விருப்பாக 'ஷ்' வரும். நிஷ்பு'ரதி, நிஸ்ஸ்பு'ரதி; நிஷ்பு'ரதி, நிஸ்பு'ரதி; விஷ்பு'ரதி, விஸ்பு'ரதி; நிஷ்பு'லதி, நிஸ்ஸ்பு'லதி, நிஷ்பு'லதி, நிஸ்பு'லதி; விஷ்பு'லதி, விஸ்பு'லதி.

8.3.77 வே: ஸ்கப்'னாதேர் நித்யம்

'வி' என்ற உபசர்க்கத்தோடு வரும் ஸ்கப்' (ஸ்கன்பு2 9.8 முட்டுக்கொடு, தாங்கு) என்ற தாதுவின் 'ஸ்' கட்டாயமாக 'ஷ்' ஆகும். விஷ்கப்'நாதி, விஷ்கம்பி'தும், விஷ்கம்பி'தா, விஷ்கம்பி'.

8.3.78 இன்: ஷீத்'வம் லுங் லிட'ாம் தே'ா அங்கரத்

'இண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த உயிரெழுத்தையீறாக்கக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப்பின்னிணைக்கப்படும் ஷீத்'வம் (விங் இன் பதிலி), லுங் இன் 'த்'வம் 'லிட்'டின் 'த்' ஆகியவைகளுக்குப் பதிலியாக (அதற்கொப்பான) வளைநாவொலி வரும். ச்யோஷீத்'வம் (<ச்ய); லுங்-அச்-யோட்'வம்; லிட் சக்ருட்'வே

8.3.79 விப'ாவே:

'இண்' பிரத்தியாஹாரத்தின் ஒருயிரெழுத்தையீறாக்கக் கொள்ளாத தாதுக்களுக்குப்பின் வரும் ஷீத்'வம், லுங் 'லிட்' ஆகியவைகளின் 'த்'க்கு விருப்பாக வளைநாவொலி, இவைகளோடு 'இட்' ஆகமம் வரும்போதும், பதிலியாகும்.

பூ-பனிஷீத்'வம், பனிஷீத்'வம்
லுங்-அபவிட்'வம், அபவித்'வம்
லிட்-புபவிட்'வே, புபவித்'வே

8.3.80 ஸமாஸே அங்கு'லே: ஸங்க'.

அங்கு'லி 'விரல்' என்ற சொல்லுக்குப்பின் ஸங்க' 'ஒட்டுதல்' என்ற சொல்லைச் சேர்த்து ஒரு தொகையாக்கும்போது, 'ஸங்க' என்ற சொல்லின் முதலில் நிற்கும் 'ஸ்'வுக்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும். அங்கு'லிஷங்க': 'விரலோடு ஒட்டிக் கொள்தல்', அங்கு'லி ஸங்க': 'யவாக': 'விரல்களோடு ஒட்டிக்கொள்ளும் அரிசி உணவு' ஆனால் அங்கு'லே: ஸங்க'ம் பஸ்ய

8.3.81 பீ'ரோ: ஸ்த'ானம்

பீ'ரு 'பயங்கொள்ளி, கோழை' என்ற சொல்லுக்குப்பின் தொகையாக்கும்போது 'ஸ்தான' வின் 'ஸ்'உக்கு 'ஷ்' பதிலியாகும். பீ'ருஷ்த'ானம்

8.3.82 அக்'னே: ஸ்துஸ்தோம ஸோமா:

ஸ்து 'புகழ்கிறவன்', ஸ்தோம 'புகழ்ச்சி' ஸோம 'ஒரு கடவுளின் பெயர், ஒரு பானத்தின் பெயர்' என்ற சொற்கள் 'அக்'னி' என்ற சொல்லுக்குப்பின் ஒரு தொகையில் வரும்போது, இச்சொற்களின் முதலெழுத்தான 'ஸ்'உக்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும்.

அக்'னிஷ்டுத அக்'னியைப் புகழ்தல், அக்'னிஷ்டேசம என்ற யாகத்தின் முதல்

நான், அக்னிஷ்டோம: 'ஒரு யாகத்தின் பெயர்', அக்னிஷோம: 'அக்னியும்
ஸோமமும்' (கடவுள்களின் பெயர்கள்)
'ஸோம'வுக்கு முன்னிற்கும் 'அக்'னியினிஹிதிபெழுத்தான 'இ' நெடிலாகும்.
இந்த ஈ'க்குப்பின் வரும் 'ஸ்தான்' ஷ் ஆகும். மற்றவிடங்களில்
அவ்வாறாகாது. ஆகையால் அக்'னிஸோமௌ, மாணவகௌ:,
அக்'னிஸோமௌ திஷ்டத:

8.3.83 த்யோதி ராயஷ: ஸ்தோம:

'த்யோதி' 'வெளிச்சம்', ஆயுஸ் 'ஆயுள்' என்ற சொற்களுக்குப் பின்
ஸ்தோமௌ என்ற சொல்விணைத்துத் தொகையாக்கும்போது, 'ஸ்தோம'வின்
'ஸ'க்கு ஷ் பதிலியாக வரும். த்யோதிஷ்டோம:, ஆயுஷ்டோம: 'யாகங்களின்
பெயர்கள்'

8.3.84 மாத்ரு பித்ருப்'யாம் ஸ்வஸா

'மாத்ரு', 'பித்ரு' என்ற சொற்களுக்குப்பின் 'ஸ்வஸ்ரு' என்ற சொல் சேர்ந்து
ஆக்கப்படும் தொகையில், 'ஸ்வஸ்ரு'வின் 'ஸ்'உக்கு ஷ் பதிலியாக வரும்.
மாத்ருஷ்வஸா- 'தாயின் சகோதரி'
பித்ருஷ்வஸா- 'தந்தையின் சகோதரி'

8.3.85 மாத: பிதூப்'யாமன்யதரஸ்யாம்

மாத: 'தாயின்', பித: 'தந்தையின்' என்ற சொல்லுக்குப் பின் 'ஸ்வஸ்ரு' என்ற
சொல்வரும்போது அதன் முதலெழுத்தான 'ஸ்'உக்கு ஷ் விரும்பாகப்
பதிலியாக வரும்.

மாத: ஷ்வஸா, மாத: ஸ்வஸா

பித: ஷ்வஸா, பித: ஸ்வஸா.

8.3.86 அபி'நிஸ: ஸ்தன: ஸப்'த'ஸம்க்'ஞாயாம்

ஸ்தன 'ஒலியெழுப்பு' என்ற தாது அபி' + நிஸ் என்ற உபசர்க்கங்களோடு
நின்று அது இலக்கணத்தின் ஒரு கணவச் சொல் என்று பொருள்படுமானால்
(ஸப்'த'ஸம்க்'ஞாயாம்) 'ஸ்தன'வின் 'ஸ'க்கு விரும்பாக ஷ் பதிலியாக வரும்.
அபி'நிஷ்டான: அல்லது அபி'நிஸ்தான: விஸர்ஜனய: 'மறைந்து விடும்
ஒரெழுத்து, விஸர்கம்: ஆனால் அபி'நிஸ்தனதி ம்ருத'ங்க:
'உரக்கவொலியெழுட்டும் மிருதங்கம்'

8.3.87 உபஸர்க்'ப்ராது'ப்'யாமஸ்திர் யச் பர:

'அஸ்' தாதுவுக்குப்பின் 'ய்' அல்லது அச் (உயிரெழுத்து) நின்று,
அத்தாதுவுக்கு முன் 'இண்' பிரத்தியாஹாரவெழுத்தில் முடியும் ஒரு
உபசர்கமோ அல்லது 'ப்ராது' என்ற சொல்லோ நின்றால், அதன் 'ஸ'க்குப்
பதிலியாக ஷ் வரும். அபி'ஷந்தி நிஷந்தி, விஷந்தி (அபி/நி/வி/ + அஸ் +
அந்தி) ப்ராது: ஷந்தி; அபி'ஷ்யாத், நிஷ்யாத், விஷ்யாத், ப்ராது: ஷ்யாத்

ஆனால் த்³தி⁴ ஸ்யாத் (இங்கு 'ஸ'க்கு முன் நிற்பது உபசர்க்கமல்ல)

8.3.88 ஸுவிநிர் துர்ப்பீய: ஸுபி ஸுதி ஸமா:

ஸு, வி, நிர், து³ர் என்ற உபசர்க்கங்களுக்குப்பின் ஸுப் (ஸ்வப் 2.59) 'படுத்துக்கொள்' ஸுதி பிள்ளைப்பேறு ஸம் 'சுடு' என்ற சொற்கள் வரும்போது அவைகளின் 'ஸ்' உக்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும்.

ஸுஷு ப்த:, விஷுப்த:, நி:ஷுப்த:, து:ஷுப்த: ஸுஷுதி: விஷுதி:, நி:ஷுதி:, து:ஷுதி:, ஸுஷமம், விஷமம், நி:ஷமம், து:ஷமம்

8.3.89 நிநதீ³பீயாம் ஸ்நாதே: கௌஸலே

உபசர்க்கம் நி அல்லது நதீ 'ஆறு' என்ற சொற்களுக்குப்பின் வரும் ஸ்நா 'குளி' என்ற தாதுவுக்குப்பின் நின்று வல்லுநர் (கௌஸலே) என்ற பொருளை அது கட்டும்போது 'ஸ'க்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும். நிஷ்ணாத: 'வல்லுநர்' நதீஷ்ணா: (நதீ³ + 0 + ஸ்ணா + க (3.2.4) = நதீ + ஸ்ந0 + அ (6.4.64) 'வல்லுநர்'

8.3.91 ஸுதித்ரம் ப்ரதிஷ்ணாதம்

ஒரு 'சூத்திரம்' என்ற பொருளைச் கட்டும் 'ப்ரதிஷ்ணாத்' என்ற சொல் 'ப்ரதி' என்ற உபசர்க்கத்தோடு 'ஸ்நா' என்ற தாது நின்று, 'ஸ்'உக்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும், ஒரு நிபாதனம் 'ப்ரதிஸ்நாத்' என்ற சொல் 'தூய்மைப்படுத்திய' என்ற பொருளைச் கட்டும் அப்போது 'ஸ்' 'ஷ்' ஆகாது.

8.3.91 கபிஷ்ட²லோ கோத்ரே

'வழிமரபு' (கோத்ர) என்ற பொருளைச் கட்டும் கபிஷ்ட²ல் என்ற சொல் ஒரு நிபாதனம்.

ஆனால் கபிஸ்த்²ல் 'குரங்குகள் நிறைந்த இடம்'

8.3.92 ப்ரஷ்டே²ர் அக்ரகாமினி

'தலைவன்' முன்னால் செல்பவன்' (அக்ரகாமினி) என்ற பொருளைச் கட்டும் 'ப்ரஷ்ட²' என்ற சொல் நிபாதனமாகும். ஆனால் ப்ரஸ்தே² ஹிமவத: 'இமயமலையினுச்சி'; ப்ரஸ்த²; 'ஓரளவு'

8.3.93 வ்ருக்ஷாஸனயோ: விஷ்டர:

ஒரு மரம் (வ்ருக்ஷ) இருக்கை (ஆஸன) என்ற பொருளைச் கட்டும். விஷ்டா என்ற சொல் நிபாதனம். வி + ஸ்த்ரு = விஷ்டா: ('ஷ்' நிபாதனம்) ஆனால் விஸ்தர 'விரிவு'

8.3.94 ச²ந்தோநாமனி ச

ஒரு சீரின் பெயரைக் குறிக்கும்போதும் 'விஷ்டா' என்று விதிக்குப்பறம்பான வகையில் ஆக்கப்பட்ட சொல் காணப்படும்.

ஆனால் படஸ்ய விஸ்தார: 'துணியின் அகலம்'

8.3.95 க்வியுதி¹ப்²வாம் ஸ்தி³ர:

க்வி, யுதி⁴ என்ற சொற்களுக்குப்பின் நிற்கும் ஸ்தி⁵ர 'உறுதியான' என்ற சொல்லின் 'ஸ்'உக்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும்.

க்விஷ்டி⁶ர, யுதி⁷ஷ்டி⁸ர: 'பெயர்கள்'

'ஸ்தி⁹ர' என்ற சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் க்வி, யுதி¹⁰ என்ற 7ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களின் 7ஆம் வேற்றுமையுருபு கு. 6.3.9படி கெட்டிருக்க வேண்டும். அது கெடவில்லை. இது நியாதனம்.

8.3.96 விசு ஸ்மி பரிப்¹ய: ஸ்த²லம்

வி, கு, ஸ்மி, பரி என்பவைகளுக்குப் பின், வரும் 'ஸ்த³ல' என்ற சொல்லின் 'ஸ்'உக்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும்.

விஷ்ட⁴லம் 'நெடுந்தொலைவிலுள்ள இடம்'; குஷ்ட⁵லம் 'கெட்ட இடம்'; ஸ்மிஷ்ட⁶லம் 'ஸ்மி என்ற மரங்கள் நிறைந்த இடம்', பரிஷ்ட⁷லம் 'சுற்றியுள்ள இடம்'

8.3.97 அம்ப்¹ம்ப்²கோ³ பூ⁴மி ஸ்வயாபத்⁵வி த்ரி கு ஸே⁶கு

ஸங்கு அங்கு⁷மஞ்ஜி புஞ்ஜி பரமே ப்⁸ஹிஸ் தி⁹வ்ய க்¹⁰னிப்¹¹ய: ஸ்த¹²:

அம்ப¹³, ஆம்ப¹⁴, கோ¹⁵ மாடு, பூ¹⁶மி, ஸ்வய 'இடது', அப 'அப்பால்', த்¹⁷வி 'இரண்டு', த்ரி 'மூன்று', குஸே 'குள எளப்படும் புல்லின்மேல்', கு 'கெட்ட', ஸங்கு முளை ஆப்புக்கட்டை அங்கு¹⁸ 'விரல்' மஞ்ஜி 'பூக்கொத்து' புஞ்ஜி 'திரள்' பரமே 'உச்சியில்', ப்¹⁹ஹிஸ் 'புல்வகை' தி²⁰வி 'ஆகாசத்தில்', அக்²¹னி என்ற சொற்களுக்குப்பின் வரும் ஸ்த²²வின் 'ஸ்'உக்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும்.

1-2 அம்ப²³ஷ்ட²⁴, ஆம்ப²⁵ஷ்ட²⁶ 'ஒரு நாடு' அதில் வசிக்கும் மக்கள் ஆகியவைகளின் பெயர்'

3- கோ²⁷ஷ்ட²⁸ 'மாட்டுத் தொழுவம் அல்லது பட்டி'

4- பூ²⁹மிஷ்ட³⁰ 'பூமியிலிருக்கும்'

5- ஸவ்யேஷ்ட³¹: 'இடது பக்கத்தில்நிற்கும்'

6- அப³²ஷ்ட³³ 'அங்குசத்தின் முனை'

7- த்³⁴விஷ்ட³⁵ 'இரண்டடிங்களில் வசிக்கும்'

8- த்ரி³⁶ஷ்ட³⁷ 'மூன்றிடங்களில் வசிக்கும்'

9- குஸே³⁸ஷ்ட³⁹ 'குளம்' என்ற புல்லில் நிற்கும்

10- குஷ்ட⁴⁰ 'ஒரு செடியின் பெயர்'

11- ஸங்குஷ்ட⁴¹ 'ஆப்புக்கட்டையில் வைக்கப்பட்ட'

12- அங்கு⁴²ஷ்ட⁴³ 'கட்டைவிரல்'

13- மஞ்ஜிஷ்ட⁴⁴ 'மஞ்சள் மலர்களுையுடைய பூண்டுவகைச் செடி'

14- புஞ்ஜிஷ்ட⁴⁵ 'திரட்டிய, குவித்த'

15- பரமே⁴⁶ஷ்ட⁴⁷ 'உயர்வான'

16- ப்⁴⁸ஹிஷ்ட⁴⁹ 'யாகத்திற்கான புல்லின்மேல் வைக்கப்பட்ட'

17- தி⁵⁰விஷ்ட⁵¹: 'சுவர்க்கத்தில் வசிக்கும்'

18- அக்'ளிஷ்ட' 'தியில் வைக்கப்பட்ட'

வா: ஸ்த'ால்தி'ன் ஸ்த'ருணாமிதி வக்தவ்யம்
ஸ்த'ா, ஸ்தி'ன், ஸ்த'ரு ஆகியவைகளுடனும் இத்தகைய மாற்றம் ஏற்படும்.
ஸவ்யேஷ்டா, பரமேஷ்டா, ஸவ்யேஷ்டா, ஸாரதி':

8.3.98 ஸுஷாமாதி'ஷு ச

ஸுஷாமன் 'அழகிய பாட்டு' என்ற சொல்லின் தொடங்கும் வகுப்பைச் சேர்ந்த சொற்களிலும் 'ஸ்'வுக்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும்.

ஸு ஸாமன் ஸுஷாமன் 'ஒருவனின் பெயர்' து'ஷாமன் 'மோசமான பாட்டு'

8.3.99 ரதி ஸம்க்'ருயாமக'ாத

'ரத்'(ர) என்றவெழுத்துக்கு முன் நிற்கும் 'ஸ்', 'இண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரோ அல்லது 'க்'ஜத் தவித்த மற்ற பின்னன்னவொலிகளோ அந்த 'ஸ்' உக்கு முன்னால் நிற்கும்போது அச்சொல் ஒரு பெயரைச் சுட்டும்போது 'ஸ்' 'ஷ்' ஆக மாறும்.

ஹரிஷேண, ஜானுஷேண 'பெயர்கள்' ஆனால் ஹரிஸக்த்ம, (ஏ தொடரவில்லை)

ப்ருது'ஸேன: ராஜா 'பெரிய படையைக் கொண்ட அரசன்'

விஷ்வக்ஸேன ('க்' உக்குப்பின் 'ஸ்' வருகிறது)

8.3.100 நக்ஷத்ராத்' வா

'ஸ்'உக்கு முன் நிற்கும் சொல் ஒரு நட்சத்திரத்தின் பெயராகும் போதும் மேலே கூறிய சூழலில் 'ஸ்'க்குப் பதிலியாக 'ஷ்' விருப்பா க வரும்.

ரோஹிணிஷேண:, ரோஹிணிஸேன: ப'ரணிஷேண:, ப'ரணிஸேன: ஆனால் ஸ்தபி'ஷக் ஸேன: ('க்' முன்னால் நிற்கிறது)

8.3.101 ஹ்ரஸ்வத்தாதெ'ள தத்'தி'தே

'இண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த குறில் (உயிருக்கு)ப்பின்னா லும், 'த்' இல் தொடங்கும் தத்திதவொட்டுக்கு முன்பும் நிற்கும் 'ஸ்' உக்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும்.

'த்' இல் தொடங்கும் தத்திதவொட்டுக்கள் வருமாறு: தரப், தமப், தய த்வ, தஸ, த்யப் தரப்-ஸாபிஷ்டம (ஸாபிஸ் + தரப்); தமப்-ஸாபிஷ்டமம்

தய்-சதுஷ்டயே ப்ராஹ்மணாணா: நிகேதா;

த்வ-ஸாபிஷ்டவம்; தல்-ஸாபிஷ்ட: தஸ்-ஸாபிஷ்ட: த்யப்-ஸாபிஷ்ட யோ வந்த்'தே ஆனால் கீ'ஸ் தரா, தூ'ஸ்தரா

வா: திவந்தஸ்ய ப்ரதிஷேதோ வக்தவ்ய

வினைச்சொல்லுக்குப்பின் அத்தகைய தத்திதவொட்டுக்களின் நிற்கும்போது அவ்வாறாகாது

பிந்த த்யுஸ் தராய்

8.3.102 நிஸஸ்த பதாவனா ஸேவனே

தப் 'குடாக்கு' (1.1034) என்ற தாது 'நிஸ்' என்ற உபசர்க்கத்துடன் சேர்ந்து நின்று, 'திரும்பத் திரும்பச் செய்தல்' என்ற பொருளை அவ்வினை காட்டாகமையும்போது 'நிஸ்' இன் 'ஸ்'உக்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும். நிஸ்தபதி ஸுவர்ணம் 'தங்கத்தை ஒரே ஒரு முறை குடாக்குகிறான்' ஆனால் நிஸ்தபதி ஸுவர்ணம், 'தங்கத்தை அடிக்கடி குடாக்குகிறான்'

8.3.103 யஷ்மத்தத்தகஷ: ஷ்வந்த: பாதீம்

'இன்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருபிரெழுத்தைத் தொடர்ந்து நிற்கும் 'ஸ்' அதற்குப்பின் 'த'ஹு முதலில் கொண்ட 'யஷ்மத்' என்ற மாற்றுப் பெயரின் பதிலி தத், ததகஷ: ஆகியவைகள் வரும்போது 'அந்தஸ்' ஒரு செய்யுளின் பாதத்துக்குள்ளடங்கி நிற்கும்போது 'ஸ்'உக்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும்.

1. யஷ்மதாதே³ஸ - த்வம், த்வாம், தே,

தவ-அக்¹னிஷ்ட்வம் நாமாஸித்;

த்வாம்-அக்¹னிஷ்ட்வா வந்தீ²யாமஸி,

தே-அக்¹னிஷ்டே விஸ்வமாரய

தவ-அப்ஸ்வக்¹னே ஸதி¹ஷ்டவ

2. தத்-அக்¹னிஷ்டத்¹விஸ்வமாப்ருணாதி

3. ததகஷ:-தீயாவாப்ருதி¹வீ நிஷ்டதகஷ:

ஒரு பாதத்துக்குள் அமையாவிட்டால் யந்ம் ஆத்மனோ மிந்தீ⁴ து³க்¹னி தத் புளராஹ ஜாதவேதீ¹ விசர்ஷணி:

8.3.104 யஜுஷ்யேகாஷாம்

மேற்கூறிய மாற்றம், யஜுர்வேதத்திலும் ஏற்படுமென்பது ஒரு சா ராரின் கருத்து.

அர்சிபிஷ்ட்வம், அர்சிபிஸ்த்வம்

அக்¹னிஷ்டே அக்¹ரம், அல்லது அக்¹னிஸ்தே அக்¹ரம்; அக்¹னிஷ்டத்

அக்¹னிஸ்தத், அக்¹னிஷ்டதகஷ; அக்¹னிஸ் ததகஷ:

8.3.105 ஸ்துதஸ்தோமயோஸ் சந்தீஸி

வேதமொழியில், ஸ்துத, 'புகழப்பட்ட' ஸ்தோம 'புகழ்ச்சி' என்ற சொற்களின் 'ஸ்'மேலே கூறப்பட்ட சூழலில் 'ஷ்' ஆகமாறுமென்பது ஒரு சாராரின் கருத்து. த்ரிபி¹ஷ்டு தஸ்ய, த்ரிபி¹ஸ்துதஸ்ய;

கோஷ்டோமம் ஷோடஸினம்;

கோஸ்தோமம் ஷோடஸினம்;

8.3.106 பூர்வ பதீர்த்த

வேதமொழியில், 'இண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரெழுத்தில் முடியுஞ் சொற்களுக்குப்பின் வரும் 'ஸ்' உக்கு 'ஷ்' பதிலியாகுமென்பது ஒரு சிலரின் கருத்து. த்'விஷந்தி', த்'விஸந்தி', த்'ரிஷந்தி', த்'ரிஸந்தி'; மது'ஷ்டானம், மது'ஸ்தானம்; த்'விஷாஹஸ்ரம், த்'விஸாஹஸ்ரம்; இங்கு 'பூர்வபத' என்பது தொகையின் முதலுறுப்பின்ரை மட்டும் குறிக்கவில்லை. முன்னால் நிற்கும் சொல் என்றும் கூட்டும். ஆகையால் த்'வி: ஷம்ருத்'த்வாய: த்'வி: ஸம்ருத்'த்வாய

8.3.107 ஸுகு:

வேத மொழியில், 'ஸுகு' என்ற இடைச்செரல்லுக்கு (நிபாதம்) முன் 'இண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரெழுத்தில் முடியுஞ் சொல் நிற்கும்போது, அதன் 'ஸ்' உக்கு 'ஷ்' பதிலியாக வரும்.

அபீ' ஷு ண: ஸகீ'னாம் (ருக் 4.31.3)

ஊர்த்'வ ஊ ஷு. ண: (ருக். 1.36.13)

8.3.108 ஸனோ தேரன்:

'இண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரெழுத்தில் முடியுஞ் சொற்களுக்குப்பின் 'ன்' கெட்டு வரும். 'ஸன்' தாதுவின் 'ஸ்' உக்கு 'ஷ்' பதிலியாக (வேதமொழியில்)-வரும்.

கோ + ஸன் + விட் (3.2.67) = கோஸஅ + ஐ (6.441) = கோஷா. ஆனால் கோஸனி வாசமுதீரயன்.

8.3.109 ஸதே: ப்ருதன் தாப்'யாம் ச

ப்ருதனா 'எதிரிடும் படை', ரு1த 'உண்மை' ஆகியவைகளைட்டு 'ஸஹ்' என்ற தாது வரும்போது அதன் 'ஸ்' உக்கு 'ஷ்' வேதமொழியில் பதிலியாக வரும். ப்ருதனாஷாஹம், ருதாஷாஹம், 'ச' இது ருதீஷாஹம் என்றும் வருமென்பதைக் கூட்டும்.

8.3.110 ந ரபர ஸ்ருபி ஸ்ருஜி ஸ்ப்ருஸி' ஸ்ப்ரு ஹி ஸவ்ணர்தீ'னாம்

'இண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த உயிரெழுத்தில் தொடங்கும் 'ஸ்'ஐத் தொடர்ந்து 'ர' அல்லது ஸ்ருப் 'ஊர்தல்' ஸ்ருஜி 'படை' ஸ்ப்ருஸ் 'தொடு', ஸ்ப்ருஹ் 'விரும்பு' 'ஸவன்' முதலிய சொற்கள் ஆகியவைகள் நிற்கும்போது 'ஸ்'உக்கு 'ஷ்' பதிலியாக வராது.

1. ரபர-விஸ்ரம்ஸிகாயா: கான்டம் ஜுஹோதி, விஸ்ரப்'தீ: கத்யதி
2. ஸ்ருபி - புரா க்ருரஸ்ய விஸ்ருப:
3. ஸ்ருஜி - வாசோ விஸர்ஜனாத்

4. ஸ்ப்ருஸ் - தி'விஸ்ப்ருஸம்

5. ஸ்ப்ருஹ் - நிஸ்ப்ருஹம் கத'பதி ஸவனாதீனாம் - ஸவனே ஸவனே ஸுதே ஸுதே

8.3.111 ஸாத் பதா'த்யோ:

'இண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரெழுத்தை யீறாகக் கொண்ட சொல்லோ அல்லது பின்னண்ணவொலியையீறாகக் கொண்ட பின்னரல் நிற்கும் 'ஸாத்' இன் 'ஸ்' அல்லது ஒரு சொல்லின் முதலெழுத்தாக நிற்கும் 'ஸ்' ஆகியவைகள் 'ஷ்' ஆகமாறாது.

அக்'னிஸாத், மது'ஸாத்; பதா'திதி'தி' ஸிஞ்சதி இது 8.3.59உக்குப் புறநடை.

8.3.112 ஸிசோ யநி

'இண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரெழுத்தில் முடியுஞ் சொற்களுக்குப்பின் வரும் 'ணிச்' 'தெளி' தாதுவின் 'ஸ்' அதைத் தொடர்ந்து 'யங்' ஒட்டு வரும்போது 'ஷ்' ஆகாது ஸேஸிச்யதே, அபி'ஸேஸிச்யதே ஆனால் அபிஷிஷிஷுதி ('ஸன்' ஒட்டுடன்)

8.3.113 ஸேத'தேர் க'தௌ

ஸித்' ந்கர்தல், ஆள்' (1.48) என்ற தாதுவின் 'ஸ்' மேற்கூறிய சூழலில், 'இயக்கம்' என்ற பொருளைச் சுட்டும் போது (க'தௌ) 'ஷ்' ஆக மாறாது. அபி'ஸேத'யதி க': 'மாடுகளை ஒட்டுகிறான்' இது 5.3.65க்குப் புறநடை. ஆனால் 'ஸிஷ்யமகார்யாத் ப்ரதிஷேத'யதி' கெட்ட செயல் செய்வதிலிருந்து மாணவனைத் தடுக்கிறான்'

8.3.114 ப்ரதிஸ்தப்'த' நிஸ்தப்'தௌ ச

ப்ரதிஸ்தப்'த', நிஸ்தப்'த' என்ற சொற்களுக்கும் விதிக்குப் புறம்பாக, 'ஷ்' மாற்றமேற்படாமல் ஆக்கப்பட்ட சொற்கள். 8.3.67இன்படி 'ஸ்'உக்கு பதிலியாக 'ஷ்' வந்திருக்க வேண்டும், அவ்வாறாகாதது நிபாதனம்.

8.3.115 ஸோட':

ஸஹ் 'தாங்கு' (1905) என்ற தாதுவின் ஸோட' என்ற வடிவத்தின் 'ஸ்' ('இண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரெழுத்தோ அல்லது பின்னண்ணவொலியையோ இறுதியில் கொண்ட சொற்களுக்கு ப்பின் வரும்போது) அதற்குப் பதிலியாக 'ஷ்' வராது.

பரிஸோட', பரிஸோடும், பரிஸோட'வ்யம் ஆனால் பரிஷஹதே இது 8.3.70க்குப் புறநடை.

8.3.116 ஸ்தத்பு' ஸிவஸஹாம் சநி

'இண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருயிரெழுத்தோ அல்லது பின்னண்ணவொலியோ இறுதியில் வரும் சொற்களுக்குப் பின் நிற்கும்

ஸ்தன்பு', ஸிவ், ஸஹ் என்ற தாதுக்களின் 'ஸ்'. அத்தாதுக்களுக்குப்பின் 'சங்' ஒட்டு வரும்போது 'ஷ்' ஆகாது.

ஸ்தன்பு', பாயதஸ்தம்பீத், அப்யதஸ்தம்பீத்: 8.3.67க்கு இது புறனடை. ஸிவ - பாயஸிஷிவத், ந்யஸிஷிவத்; ஸஹ் - பாயஸிஷஹத், வ்யஸிஷஹத்.

வா: ஸ்தன்பு' ஸிவ ஸஹம் சளி உபஸர்காதிதி வக்தவ்யம் உபசர்க்கத்தினாலேற்படும் 'ஷ்' மாற்றத்துக்குத்தான் இச்சூத்திரம் தடைவிதிக்கிறது. இரட்டித்தலுக்கு அல்ல. காட்டுக்கள் மேலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

8.3.117 ஸுனோதே: ஸ்யஸனோ:

'ஸு' தாதுவின் பின், ஸ்ய (எதிர் காலவொட்டு, நிபந்தனையொட்டு) ஸன் (விழைவு) வரும்போது 'ஷ்' ஆகாது.

பரிஸோஷ்யதி, அப்யஸௌஷத், பர்யஸோஷ்யத்

(ஸ்ய), அபி'ஸுஸி: (ஸன்)

இது 8.3.65க்குப் புறனடை.

8.3.118 ஸதி' ஸ்வளஜ்யோ: பரஸ்ய லிடி

ஸஸத்³, ஸ்வஞ்ஜ், என்ற தாதுக்களுக்குப்பின் 'லிட்' ஒட்டு வரும்போது இவைகளின் முதலெழுத்தான 'ஸ்'உக்குப் பதிலியாக 'ஷ்' (மேலே கூறப்பட்ட குழலில்) வராது. அபிஷஸாத³, பரிஷஸாத³, நிஷஸாத³, விஷஸாத³; பரிஷஸ்வஜே, அபிஷஸ்வஜே;

இத்தாதுக்கள் 'லிட்' இணைக்கப்படும்போது இரட்டிக்கும். ஆகவே இரண்டு 'ஸ்' ஆகும். இவைகள் ஒருபசர்க்கத்துக்குப் பின் நிற்கும்போது இவைகளில் முதல் 'ஸ்'உக்கு 'ஷ்' பதிலியாகும். இரண்டாவது 'ஸ்' மாற்றமடையாது.

8.3.119 நிவ்யபி'யோ அட்'வ்யவாயே வா ச'ந்த'ஸி

வேதமொழியில், நி, வி, அபி' ஆகியவைகளுக்குப் பின் நிற்கும் 'ஸ்', 'அட்' ஆகமம் இடையில் நின்றாலும் விருப்பாக 'ஷ்' ஆக மாறும்.

ந்யஷீத்³ ந்யஸீத்³; வ்யஷீத்³, வ்யஸீத்³; அப்யஷீத்³, அப்யஸீத்³ இங்கு 'ஸத்' ஸ்வஞ்ஜ் மேற்குத்திரத்தில் கூறியவை அனுவிருத்தியாகாது. இது பொதுவாக தாதுக்களைப் பற்றிய பேசுகிறது. ஆகையால் ந்யஸ்தௌத், ந்யஷ்டௌத்; அப்யஷ்டௌத், அப்யஸ்தௌத் என்று 'ஸ்து' தாதுக்களிலிருந்துமாக்கப்படும்.

8.4.1 ரஷாப்யாம் நோ ண: ஸமானபதே'

ஒரே சொல்லிலமையுமீர், ஷ்க்குப்பின் நிற்கும் 'ந்'உக்குப் பதிலியாக 'ண்' வரும்.

ஆஸ்தீர்ணம் (ஆ + ஸ்த்ரு)

புஷ்ணாதி (புஷ் + ந + தி)

முஷ்ணாதி (முஷ் + ந + தி)

ஆனாஸ் அக்'ளிர் நயதி

வா: 'ரு' வர்ணாச்சேதி வக்தவ்யம்
'ரு' வக்துப்பின் நிற்கும் 'ந்'ஷம் 'ண்' ஆகும்.
திஸ்ருணாம் (திஸ்ரு + ண் + ஆம்)
மாத்ருணாம் (மாத்ரு + ண் + ஆம்)

8.4.2

அட்கு ப்வாங் நும் வ்யவாயே அபி
ஒருயிரோ அல்லது குரவொலியோ அல்லது இதழொலியோ அல்லது 'ஆ'
என்ற உபசர்க்கமோ அல்லது 'நும்' என்ற ஆகமமோ, 'ர்', 'ஷ' க்கும் 'ந்' உக்கும்
இடையே நின்று அவைகளைப் பிரித்தாலும் (வ்யவாயே அபி) 'ந்'க்கு 'ண்'
பதிலியாகும்.

1. கரணம், ஹரணம்
2. கு-அர்கேண, மூர்கேண (3ஆம் வேற்றுமையுருபான 'ந்', 'ண்' ஆகிறது)
3. பு-தர்பேண, கர்பேண சர்மணா
4. ஆங்-பர்யாணத் தீம் நிராணத் தீம்
5. நும்-ப்ரும்ஹணம், ப்ரும்ஹணீயம்

8.4.3

பூர்வ பதாத் ஸம்க்ஞாயாமக:

ஒரு பெயரைச் சுட்டும் தொகையில், 'க' என்றவெழுத்து இறுதியில் நிற்காத
முதலுறுப்பினரில் காணப்படும் 'ந்'க்குப் பதிலியாக 'ண்' வரும்.
த்ருணஸ:, ப்ரஹ்ணஸ:, ஸர்ப்பணகர்

8.4.4

வனம் பரகா மிஸ்ரகாஸித்ரகாஸாரிகா கோடராக்ரேப:

பரகா, மிஸ்ரகா, ஸித்ரகா, ஸாரிகா, கோடரா மரங்களின் பெயர்கள் அக்ரே
'எதிரில்' என்ற சொற்களோடு வனம் 'காடு' என்ற சொல் இறுதியுறுப்பினராக
அமைந்து அத்தொகை ஒரு பெயரைச் சுட்டும்போது 'வனம்' என்ற சொல்லின்
'ண்'வுக்கு 'ண்' பதிலியாகும்.

பரகாவனம், மிஸ்ரகாவனம், ஸாரிகாவனம், கோடராவனம்,
அக்ரே வனம் 'காடுகளின் பெயர்கள்' ஆனால் குபேரவனம் ஸத்தாரவனம்,
அஸிபத்ரவனம்

8.4.5

ப்ரநிரந்த: ஸரே ஷ்பலஷாமர் கார்ஷ்ய க்திர ப்யுஷாப்யோ

அஸம்க்ஞாயாமபி

ப்ர, நிர், அந்தர், ஸர். இஷ, ப்லஷ ஆம்ர கார்ஷ்ய, க்திர, ப்யுஷ
ஆகியவைகளுக்குப்பின் இறுதியுறுப்பினராக வனம் என்ற சொல் அமைந்து
ஆக்கப்பட்ட தொகை ஒரு பெயரைச் சுட்டினாலும், சுட்டாவிட்டாலும் 'வனம்'
என்ற சொல்லின் 'ண்'வுக்கு 'ண்' பதிலியாக வரும்.

ப்ரவனம் 'சிறந்த காடு', நிர்வனம் 'காடில்லாத இடம்', அந்தர்வனம்—
'காட்டுக்குள்' ஸர்வனம் 'மூங்கில் காடு' இஷ்வனம் 'கரும்பு நிறைந்த காடு'.
ப்லஷ்வனம், ஆம்ரவனம், கார்ஷ்யவனம், க்திரவனம், ப்யுஷ்வனம்.

8.4.6 விபரமொன்றினை வளம்பதிப்பது:

ஆண்டு முழுவதும்முள்ள மூலிகைகளின் பெயர்கள் (ஒஷதி) அல்லது, காட்டு மரங்களின் பெயர்கள் (வளம்பதி) ஆகியவைகள் முதலுறுப்பினராகவும், 'வளம்' என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் அமைந்த தொகையில் (முதலுறுப்பினர் 'ர', 'ஷ')

என்ற எழுத்துக்களைக் கொண்டதாகவும், அட, கு, பு, ஆங், நும் ஆகியவைகள் 'ன்' வுக்கும் 'ர', 'ஷ' உக்கும் இடையில் நின்றாலும் 1-2) 'வளம்' என்ற சொல்லின் 'ன்' வுக்கு 'ண்' விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

தூர்வா வளம், தூர்வா வளம்

மூர்வா வளம், மூர்வா வளம்

வளம்பதி ஸிரீஷ வளம், ஸிரீஷ வளம், பதீர் வளம், பதீர் வளம்

வா: தீவ்யக்ஷா தீவ்யக்ஷேரீய இதி வக்தவ்யம்

இவ்விதி இரண்டு அல்லது மூன்று அசைகளைக் கொண்டதாக முதலுறுப்பினரமையும்போது மட்டுந்தான் செயற்படும். ஆகையால் தேவதாரூ வளம், பதீர்தாரூவளம்.

வா: இரிகாதிப்பய: ப்ரதிஷேதோ வக்தவ்ய:

'இரிகாதிப்பய: ப்ரதிஷேதோ வக்தவ்ய:

'இரிகா' முதலிய சொற்கள் முதலுறுப்பினராகவும் 'வளம்' இரண்டாவது உறுப்பினராகவும் தொகையில் இவ்விதியை பயன்படுத்தக் கூடாது. இரிகாவளம், மிரிகாவளம்.

8.4.7 அஹ்னோ, அதிந்தாத்

அஹ்ன 'பகல்' என்ற சொல், 'அத்' (அ)ஹ்நிற்றுதியில் கொண்ட சொல்லின் பின் நிற்கும் தொகையில் (முதலுறுப்பினர் கு, 1,2இல் கூறியபடியமையும்போது 'அஹ்ன'வின் 'ன்' வுக்கு 'ண்' பதிலியாக வரும்.

பூர்வாஹ்ண: 'முற்பகல்', அபராஹ்ண: 'பிற்பகல்' ஆனால் நிரஹ்ண:

8.4.8 வாஹனமாஹிதாத்

எடுத்துச் செல்லப்படும் பொருளைச் சுட்டும் சொல் (ஆஹிதாத்) முதலுறுப்பினராக அமைந்து வாஹன் 'வண்டி' என்ற சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்கும் தொகையில் (முதலுறுப்பினர் 1,2 சூத்திரங்களில் கூறப்பட்டவெழுத்துக்களைக் கொண்டதாக அமையும்போது) இரண்டாவது உறுப்பினரின் 'ன்' வுக்கு 'ண்' பதிலியாக வரும்.

இக்ஷ்வாஹ்ணம் 'கரும்பு வண்டி'

ஸர்வாஹ்ணம், தீர்ப்வாஹ்ணம்

ஆனால் தீரக்ஷி வாஹ்ணம் 'தாக்கியின் வண்டி'

8.4.9 பரணம் தே'ஸே'

1-2 சூத்திரங்களில் கூறப்பட்டபடி அஷ்டமும் சொல் முதலுறுப்பினராகவு. இறுதியுறுப்பினராக பான, 'கு' என்ற சொல்லும் நின்று அத்தொகை 'ஒரு நாடு' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, இறுதியுறுப்பினரின் 'ன்'வுக்கு 'ண' பதிலியாக வரும்.

சுதிரபாணா: உஸீ'னரா: பால் அருந்த விரும்பும் மக்களைக் கொண்ட உஸினர நாடு. ஸுரபாணா: ப்ராச்யா: கள்ளை விரும்பும் மக்களைக் கொண்ட கிழநாடு

8.4.10 வா பாவகரணயோ:

முதலுறுப்பினர் 'ர்' அல்லது 'ஷ்' எழுத்துக்களைக் கொண்டதாகவும், இரண்டாவது உறுப்பினர் 'பான' என்ற சொல்லாகவுமைந்து, (இரண்டாவது உறுப்பினரின் 'ன்'வுக்கும் முதலுறுப்பினரின் 'ர்' அல்லது 'ஷ்'வுக்குமிடையே 'அட்' கு, பு, ஆங் அல்லது 'நும்' வந்தபேரதிலும் (கு, 1,2), அத்தொகை ஒரு நிலைமை அல்லது 'கருவி' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, இரண்டாவது உறுப்பினரின் 'ன்'வுக்கு 'ண' பதிலியாக விருப்பாக வரும்.

1. பாவ-சுதிர பானம், சுதிரபானம் 'பால் அருந்துதல்'
2. கரண-சுதிரபாணா:, சுதிரபானா:, 'பாலருந்தும் கோப்பை'

வா: வா ப்ரகரணே கி'ரி நத்'யாதீ'னாமுபஸங்க்யானம்
'கி'ரி நதி' ஆகியவைகளையும் இத்துடன் சேர்த்துக்கூற வேண்டும். கி'ரி நதி', அல்லது கி'ரிணதி', சக்ரநதி, சக்ரணதி', சக்ரநிதம்பா, சக்ரணிதம்பா.

8.4.11 ப்ராதி பதி'காந்த நம் விபீ'க்திஷு ச

ஒரு பெயரடிச் சொல்லினீறாக (ப்ராதிபதி'காந்த) நிற்கும் 'ன்' அல்லது ஆகமம் 'நும்' அல்லது ஒரு வேற்றுமையுருபின் 'ன்' ஆகியவைகளிரண்டாவது உறுப்பினராக நின்று முதலுறுப்பினர் முதலிரண்டு சூத்திரங்களில் கூறியபடி அஷ்டமும் போதும், 'ன்'வுக்கு விருப்பாக 'ண' பதிலியாக வரும்.

1. மாஷ்வாபிணேன, மாஷ்வாபிநேன
2. நும்- மாஷ்வாபாணி, மாஷ்வாபானி
3. விபீ'க்தி-மாஷ்வாபேண, மாஷ்வாபேன.

வா: யுவாதீ'னாம் ப்ரதிஷேதே'ர வக்தவ்ய:
'யுவா' முதலிய சொற்களின் 'ண' இம்மாற்றமடையாது. கூத்தரிய யூனா, ஆர்ய யூனா, ப்ரபக்ஷானி, தீ'ர்க'ஷுணீ ஸ'ரத்

8.4.12 ஏகாஜுத்தரபதே'

ஒரையுள்ள சொல் இரண்டாவது உறுப்பினராக அமைந்து, அத்நிறுதியில் 'ன்' நின்றாலோ அல்லது அது 'நும்' ஆகமம் ஆகவோ அல்லது ஒரு வேற்றுமையுருபாக அந்த 'ன்' அமைந்தாலோ அதற்கு முன்னால் நிற்கும் முதலுறுப்பினர் முதலிரண்டு சூத்திரங்களின் கூறியபடி அஷ்டமும்போது

இரண்டாம் உறுப்பினரின் 'ன்' உக்கு 'ண்' பதிலியாக வரும்.

1. வருத்தரஹணை; வருத்தரஹணை
2. சநீரபாணி (3) சநீரபேண, ஸ்ரீரபேண

8.4.13 கும்தி ச

மேற்கூறிய சூழலில் இறுதியுறுப்பினர் பின்னண்ணவொலி கொண்டதாக அமையும்போது, 'ந்' வுக்கு 'ண்' பதிலியாக வரும்.

வஸ்த்ர யுகிணை (வஸ்த்ர + யுக + இனி + ஒள); ஸ்வஸ்த்ரகாமி ணை, நும்வஸ்த்ரயுகாணி; விபுக்தி-வஸ்த்ரயுகேண

8.4.14 உபஸர்க்காத், ஸ்மாஸே அபிணோபதேஸஸ்ய

தாதுபாடத்தில் முதல் முதலாகக் குறிப்பிடப்படும்போது 'ண்'வை முதலாகக் கொண்ட ஒரு தாது, முதலிரண்டு சூத்திரங்களில் கூறப்பட்ட எழுத்துக்களைக் கொண்ட ஒரு உபசர்க்கத்தோடு நிற்கும்போது, அது ஒரு தொகையாகாவிட்டாலும், (அஸமாஸே அபி) அத்தாதுவின் 'ந்' வுக்கு 'ண்' பதிலியாக வரும். ணம் (1.1030)-ப்ரணமதி, பரிணமதி, ணீங் (1.950)-ப்ரணாயக, புரிணாயக ('ண்'வுல்' ஒட்டுடன்): ஆனால் ப்ரநாயக: 'தலைவனில்லாத நாடு' இங்கு 'ந்' தாதுவைப் பொறுத்தவரையில் 'ப்ர' உபசர்க்கமல்ல நியாதம். ஆனால் இச்சொல்லை இதன் புதைநிலை வடிவில் நோக்கும்போது, அதாவது ப்ரக்தா நாயகா அஸ்மாத்தேஸாத் என்ற தொடரில், 'ப்ர' கம்' என்ற தாது சம்பந்தமாக ஒருபசர்க்கமாகும். நாத் (1.57), இது ப்ரநாத்க; ப்ரநாத்தி என்று ஆகும்.

8.4.15 ஹினு மீனா

ஹினு (=ஹி.5.1) 'நகர், மிகுதியாக்கு' மீ (9.4) 'காயப்படுத்து' என்ற தாதுக்கள் 'ர், ஷ்' என்றவெழுத்துக்களைக் கொண்ட உபசர்க்கத்துடன் நிற்கும் போது, அவ்வினைகளின் 'ந்' உக்கு 'ண்' பதிலியாக வரும். ப்ரஹினோதி தூண்டிவிடுகிறான் ப்ரஹீனாதி அழிக்கிறான்

8.4.16 ஆனி லோட்

ஏவல் வினை தன்மையொருமை (லோட்) ஒட்டான 'ஆனி'யின் 'ன்' மேலே கூறிய எழுத்துக்களுக்குப்பின் வரும்போது 'ண்' ஆகும். ப்ரவபாணி, பரியாணி ஆனால் ப்ரவபாணி மாம்ஸாணி, இங்கு 'ஆனி', 'லோட்' ஒட்டல்ல, வேற்றுமையுருபு

8.4.17 நேர் க்த் நத் பத பத் குமா, ஸ்யத

ஹந்தி யாதி வாதி த்ராதி பஸாதி வபதி வஹதி ஸாம்யதி சினோதி தேக்திஷ் ச க்த் கூறு பேசு, நத் சத்தம் போடு, பத் விழு, பற, பத் போ கு' என்ற

ஸம்க்ஞாவினால் குறிப்பிடப்படும் தாதுக்கள், மாங் 'அங்', மேங் 'பண்டமாற்று செய்' ஸோ 'அழி', ஹன் 'கொல்', பா 'போ' வா 'வீசு', ஊது, த்'ரா 'ஒடு' ப்ஸா 'உண்', வப் 'விதை தூவு' வஹ் தூக்கு, தாங்கு' ஸம் 'அமைதியாகு', சி 'குவி' தி'ஹ் 'எண்ணெய் தடவு/பூசு' ஆகியவைகள் 'நி'ஷ்டன் சோந்து அமைந்து, அவைகளுக்கு முன் 'ர், ஷ்' எழுத்துக்களைக் கொண்ட ஒரு உபசர்க்கம் - நிற்குமானால் அதன் 'ந்' உக்கு ண் பதிலியாக வரும்.

1) ப்ரணிக்'த்தி, பரிணிக்'த்தி (2) ப்ரணி நத்தி, பரிணி நத்தி (3) ப்ரணி பததி, பரிணி பததி (4) ப்ரணிபத்'யதே, பரிணிபத்'யதே (5) ப்ரணி த்'தாதி பரிணித்'தாதி; ப்ரணி த்'தாதி, பரிணித்'தாதி (6) மாங்-ப்ரணி மிமீதே, பரிணி மிமீதே; மேங்-ப்ரணி மயதே, பரிணி மயதே (7) ப்ரணிஷ்யதி, பரிணிஷ்யதி (8) ப்ரணிஹந்தி, பரிணிஹந்தி (9) ப்ரணியாதி, பரிணியாதி (10) ப்ரணிவாதி, பரிணிவாதி (11) ப்ரணித்'ராதி, பரிணித்'ராதி (12) ப்ரணிப்ஸாதி, பரிணிப்ஸாதி (13) ப்ரணிவபதி, பரிணிவபதி (14) ப்ரணிவஹதி, பரிணிவஹதி (15) ப்ரணி ஸா'ம்யதி, பரிணிஸா'ம்யதி (16) ப்ரணிக்'னோதி, பரிணிக்'னோதி (17) ப்ரணிதே'க்தி' பரிணி தே'க்தி' 'அட்' இடையில் நிற்கும்போதும், ப்ரண்யக்தித், பரிண்யக்தித்

8.4.18 ஸேஷே வியாஷா அகக்'தாவஷந்த உபதே'ஸே'

தாதுபாடத்தில் 'க்' அல்லது 'க்²' என்ற எழுத்துக்கள் முதலாக நிற்காததும், 'ஷ்' என்ற எழுத்தையிறுதியாகக் கொள்ளாததுமான மற்ற தாதுக்கள் (ஸேஷே), முன் சூத்திரங்களில் கூறப்பட்டவாறமைந்த உபசர்க்கங்களோடு நிற்கும்போது அத்தாதுக்களின் 'ந்' விருப்பாக 'ண்' ஆகும். இச்சூத்திரத்திலும் 'நே', 'உபஸர்க்காத்' ஆகியவைகள் அனுவிருத்தியாகும், முன் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட தாதுக்களைத் தவிர்த்த மற்ற தாதுக்கள் என்று 'ஸேஷே' என்ற சொல் பொருட்படும்.

ஆகவே, ப்ரணி பசதி, பரிணி பசதி ப்ரணி பி'னத்தி, பரிணி பி'னத்தி ஆனால் ப்ரநி கரோதி, ப்ரநிக்'ர'த்தி, இத்தாதுக்கள் க, க²வில் தொடங்குகின்றன. (க்ரு, க்ராத்³) ப்ரநிபிளஷ்டி 'ஷ்' ஈறாக் கொண்ட தாது 'பிஷ்'

8.4.19 அநிதே:

'அந்' 'மூச்சுவிடு' என்ற தாது மேலே கூறியபடியமைந்த உபசர்க்க த்தோடு வரும்போது அத்தாதுவின் 'ந்' உக்கு 'ண்' பதிலியாக வரும்.

ப்ர + அநிதி : ப்ராணிதி 'அவன் மூச்சு விடுகிறான்', ப்ராணிதி

8.4.20 அந்த:

மேற்கூத்திரத்தில் கூறப்பட்டவகையிலமையும் 'அந்' ஒரு பதத்தினின்று திபில் 'அந்த' நிற்கும்போது அதன் 'ந்' க்கு 'ண்' பதிலியாக வரும்.

ஹே ப்ராண், (விளிவேற்றுமை) 8.4.37க்கு இவ்விதி புறனடையாகும். இச்சொல் விளிவேற்றுமையாக நிற்கும்போது இவ்விதி பயன்படுத்தப்படும்.

8.4.21 உபௌ ஸாப்யாஸஸ்ய

மேற்குத்திரங்களில் கூறியவகையில் அமைந்த உபசர்க்கங்களுடன் நிற்கும் 'அந்' என்ற தாது இரட்டிக்கப்படும்போது, அவ்விரண்டின் நீக்கும் 'ண' பதிலியாக வரும்.

ப்ராணிணிஷதி (ஸன்), ப்ராணிணத் (ணிச், சங்)

8.4.22 ஹந்தே ரத் பூர்வஸ்ய

'அ' என்றவெழுத்துக்குப்பின் வரும் 'ஹன்' என்ற தாது, மேலே கூறிய மாற்றத்தையேற்படுத்தும் வகையில் அமைந்த உபசர்க்கத்துக்குப்பின்னால் நிற்கும்போது, இத்தாதுவின் நீ உக்கு 'ண' பதிலியாக வரும்.

ப்ரஹண்யதே, பரிஹண்யதே, ஆனால் ப்ரக்'னந்தி

8.4.23 வமோர் வா

மேலே கூறப்பட்ட சூழலில் வரும் 'ஹன்' தாதுவுக்குப்பின், 'வ்' அல்லது 'ம்' இல் தொடங்கும் இடப்பெயர் ஒட்டுக்களினைக்கப்படும்போது, அதன் நீ உக்கு 'ண' விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

ப்ரஹண்வ, பரிஹண்வ,

ப்ரஹண்ம, பரிஹண்ம:

8.4.24 அந்தரதே'ஸே'

'அந்தர்' என்ற உபசர்க்கத்துடன், 'அ'வைத் தொடர்ந்து நிற்கும் 'ஹன்' தாதுவின் நீ உக்கு 'ண', பதிலியாக அச்சொல் ஒரு நாட்டின் பெயரைச் கட்டாவிட்டால் வரும், அந்தர் ஹண்யதே 'நீக்கப்பட்டது'

அந்தர் ஹணன் 'நீக்கம்'

ஆனால் அந்தர் ஹணன்: ஒரு நாட்டின் பெயர்

8.4.25 அயனம் ச

'அந்தர்' உக்குப்பின் வரும் 'அயனம்' என்ற சொல்லின் நீ உம், அச்சொல் ஒரு நாட்டின் பெயரைச் கட்டாமல் வரும்போது 'ண்' ஆகும்.

அந்தரயனம் 'மறைதல்', ஆனால் அந்தரயன்: ஒரு நாட்டின் பெயர்

8.4.26 ச'ந்த'ஸ்யருத்'வக்'ரஹாத்

வேதமொழியில் 'ரு' வீற்றுச் சொல்லுக்குப்பின் நிற்கும் இரண்டாவது உறுப்பினரின் நீ பதபாடத்தில் அவைகள் அவக்ரஹத்தினால் பிரிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் 'ண்' பதிலியாக வரும்.

ந்ருமணா, பித்ருயாணம்

இச்சொற்கள் பதபாடத்தில் ந்ரு'மணா, பித்ரு'யாணம் என்று பிரிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். ஆயினும், ஸம்ஹிதையில், இவைகள் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து காணப்படும்.

8.4.27 நஸ் ச தாதூஸ்தோருஷுப்'உ

வேதமொழியில், 'ர்' அல்லது 'ஷ்' ஐக் கொண்ட தாதுவுக்குப்பின்னாலோ அல்லது ஊரு 'விரிவு' அகலம் அல்லது 'ஷ' (-ஸு)வுக்குப் பின்னோ நிற்கும் மாற்றுப்பெயர் 'ந்'வின் 'ந்' (அஸ்மத்' என்பதில் பதிலி) உக்கு, 'ண' பதிலியாக வரும். அக்ஷே ரக்ஷா ண: (ருக். 7.15.13) "ஓ அக்ஷி, எங்களைக் காப்பாற்று"; எரி'க்ஷா ணோ அஸ்மின் (ருக். 4.31.3) ஊரு ணஸ் க்குதி 4 (ருக். 8.75.11) "எங்களுக்கு வரை வாய்ப்பு அளி"; ஊர்த்'வம் ஊ ஷு ண ஊதயே (ருக். 1.36.13);

8.4.28 உபஸர்காத்' ப'ஹூலம்

'ர்' அல்லது 'ஷ்' என்ற எழுத்துக்களைக் கொண்ட உபசர்க்கங்களுக்குப்பின் நிற்கும் 'ந்'வின் 'ந்' வுக்கு 'ண' பதிலியாக வரும்.

இது பாணினியின் சூத்திரமல்ல. பாணினியின் சூத்திரம், உபஸர்காத்' அ நோத் பர: என்று அமைகிறது. அதாவது, 'ர்' அல்லது 'ஷ்' என்ற எழுத்துக்களைக் கொண்ட உபசர்க்கங்களுக்குப்பின் வரும் 'நஸ்' ஐத் தொடர்ந்து ஒத் (ஓ) வராமலிருந்தால், அதன் 'ந்'வுக்கு 'ண' பதிலியாக வரும். இச்சூத்திரத்திலிருந்து ஏற்படும் சில மறுப்புகளையும் சூழப்பயங்களையும் தவிர்க்க வேண்டி பதஞ்சலி, மேலே குறிப்பிட்டபடி இச்சூத்திரத்தைத் திருத்தியமைத்துள்ளார். 'அநோத் பர: என்பதற்குப் பதிலியாக 'ப'ஹூலம்' வருகிறது. ஒத் பர: என்றமையும்தோது, இதை இருவகையாகப் பொருள் கொள்ளலாம். அதாவது (1) ஓகாராத் பர: 'ஓ'வுக்குப் பின்னால் நிற்கும் அல்லது (2) பரோ அஸ்பாத் அதை 'ஓ' தொடரும்தோது இரண்டுமே மறுப்புக்குரியது. முதலில் கூறியபடியானால் 'ப்ரணோ முஞ்சதம்' என்பதில் 'ந்'வுக்கு 'ண' பதிலியாக வரவேண்டும். இரண்டாவதன்படி ப்ரணோவனரி தே'வதா என்பதில் 'ண' வரக்கூடாது. அது 'ந்' வாகத்தானிருக்க வேண்டும் ஆனால் வேத மொழியில் ப்ரண: ப்ரந:; ப்ரணோ, ப்ரநோ ஆகியவைகள் காணப்படுகின்றன. ஆகையால் இம்மாற்றம் தேவையாகிறது.

'நஸ்' என்ற சொல் 'அஸ்மத்' நாளிகா 'மூக்கு' (5.4.119) ஆகியவைகளின் பதிலியாகும். இதற்கு முந்திய சூத்திரத்தில் 'அஸ்மத்' இன் பதிலியாக மட்டும் 'நஸ்' வரும். இச்சூத்திரத்தில் மாற்றுப் பெயரின் பதிலி, மூக்கு, இவ்விரண்டையுமே 'நஸ்' குறிக்கிறது.

ப்ரண ஆயுஸ்வி தாரிஷத் (ருக். 1.25.12); ஆனால் ப்ர நோ முஞ்சதம் வருணஸ்ய பாஸாத் (ருக். 6.74.4) 'ப'ஹூலம்' என்று பதஞ்சலி திருத்தியமைத்த 6.74.4) 'ப'ஹூலம்' என்று பதஞ்சலி திருத்தியமைத்தபடியால், ப்ர நோ முஞ்சதம், ப்ரணோ வனரி தே'வக்ருதா (அ. 5.7.3) என்ற இரண்டுமே சரியானவையாகக் கருத முடியும்.

ப்ரணஸ: "தீண்ட மூக்குடைய"

8.4.29 க்ருத்ய ச:

'ர்' அல்லது 'ஷ்' என்ற எழுத்துக்களைக் கொண்ட உபசர்க்கங்களுடன் வரும்

க்ருத் ஒட்டின் 'ந' ஒருயிரெழுத்துக்குப் பின்னால் நிற்கும் போது 'ண' ஆகும். அன (ய), மான (ஸானச். 7.2.82), அநீய (3.1.96), அநி (3.3.111), இநி (ணிநி 3.2.78), 'நிஷ்டா'வின் பதிலிகள் (8.2.42) ஆகிய 'க்ருத்' ஒட்டுக் களில் இத்தகைய மாற்றம் ஏற்படும்.

அன - ப்ரயாணம்; பரியாணம்;

மான - ப்ரமாணம், பரிமாணம்

அநீய - ப்ரயாணீயம், பரியாணீயம்

அநி - அப்ரயாணி, அபரியாணி:

இநி - ப்ரயாயினீ, பரியாயினீ:

நிஷ்டாதே'ஸ' - ப்ரஹ்ணை, பரிஹ்ணை, ப்ரஹ்ணவான், பரிஹ்ணவான்

வா: க்ருத் ஸ்த'ஸ்ய ணத்வே நிர்விண்ணஸ்ய உபஸங்க்யானம் கர்தவ்யம்.

'நிர்விண்ண' என்ற சொல்லையும் இத்துடன் சேர்த்துக்கூற வேண்டும்.

நிர்விண்ணோ அஸ்யி க்'ஸஸங்கே'ன

நிர்விண்ணோ அஹம் அத்ர வாஸேன

8.4.30 ணேர் விபாஷா

'ர' அல்லது 'ஷ' என்றவெழுத்துக்களைக் கொண்ட உபசர்க்கங்களுடன் வரும் இயக்குவினைக்குப் (ஸாயந்த) பின் இணைக்கப்படும் 'க்ருத்' ஒட்டின் 'ந' உக்கு 'ண' விருப்பாக பதிலியாக வரும்.

ப்ரயாபணம், ப்ரயாபணம், பரியாபணம், பரியாபணம்;

ப்ரயாப்யமாணம், ப்ரயாப்யமாணம்; பரியாப்யமாணம், பரியாப்யமாணம்;

ப்ரயாபணீயம், ப்ரயாபணீயம்; பரியாபணீயம், பரியாபணீயம்; அப்ரயாபணி;

அப்ரயாபணி; ப்ரயாபினீ, ப்ரயாபினீ.

8.4.31 ஹஸச் சேஜு பதாத்

'ர' அல்லது 'ஷ' என்ற எழுத்துக்களைக் கொண்ட உபசர்க்கங்களுடன் ஒரு மெய்யெழுத்தை முதலிலும், 'அ'வைத் தவிர்த்த மற்ற உயிரெழுத்துக்களை ஈற்றுவாகவும் கொண்ட தாதுவுக்குப் பின் இணைக்கப்படும் 'க்ருத்' ஒட்டின் 'ந' உக்குப் பதிலியாக 'ண' விருப்பாக வரும்.

ப்ர கோபணம், ப்ரகோபணம் (ப்ர + குப் + ஸ்யு);

பரிகோபணம், பரிகோபணம் ஆனால் ப்ரேஹணம் ப்ரோஹணம்

(ப்ர + இஹ + ஸ்யு); ப்ரவபணம், பரிவபணம்.

8.4.29இல் விதிக்கப்பட்ட கட்டாய விதியை இது விருப்பவிதியாக்குகிறது.

8.4.32 இஜாதே: ஸநும:

மேற்குத்திரங்களில் கூறியவாறு அமையும் உபசர்க்கங்களுக்குப்பின் 'இச்'

பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருமிரெழுத்தை முதலாகவும், 'நும்' ஆகமத்தைக் கொண்டதாகவும், ஒரு மெய்யெழுத்தைப் பிறாகவும் கொண்ட தாதுக்களுக்குப் பின்னாலிணைக்கப்படும் 'க்ருத்' ஒட்டின் 'ந' உக்கு 'ண்' பதிலியாக வரும்.

இச்சூத்திரத்தில் மேற்கூத்திரத்தில் காணப்படும் 'ஹல்' அனுவிருத்தியாகும். ஆனால், இது 'ஹலந்த' அதாவது 'மெய்பீற்று' என்ற பொருளில் வரும். (பார்க்க 1.172). 'இஜாதி' என்று சூத்திரத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதால், 'இச்' உயிரில் தொடங்கும் தாது மெய்யெழுத்தில் தொடங்குவது என்பது இயலாது. ஆகையால், 'ஹல்' என்ற சொல்லை 'ஹலந்த' என்று பொருள் கொள்வதுதான் பொருத்தமானது.

ப்ர/பரி + இக்² + நும் + ல்யுட்
ப்ரேங்க்ணம், பரேங்க்ணம்;
ப்ரேங்க்ணம், பரேங்க்ணம்;
ப்ரேமப்ணம், பரேமப்ணம்

8.4.33 வா நிம்ஸநிஷ நிந்தாம்

மேற்கூத்திரங்களில் கூறியவாறு அமைந்த உபசர்க்கத்துடன் வரும் நிம்ஸ (2.15), நிஷ (1.689), நிந்த (1.66) என்ற தாதுக்களின் மூக்கொலிக்கு 'ண்' விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

ப்ரணம்ஸனம், ப்ரநிம்ஸனம்;
ப்ரணிஷ்ணம், ப்ரநிஷ்ணம்;
ப்ரணிந்த்ணம், ப்ரநிந்த்ணம்

இத்தாதுக்கள் தாதுபாடத்தில் 'ண்' வுடன் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் சூ. 14இன் மூலம், இத்தகையமற்றம் ஏற்பட்டிருக்கும். இச்சூத்திரம், இதை விருப்பாக ஆக்குகிறது.

8.4.34 ந பீ பூ கமி கீமியாயீ வேபம்

பீ 'ஒளிவிடு', பூ 'இரு', பூ 'புனிதமாக்கு' கம் 'விரும்பு', கீம் 'போ', ப்யாய் 'பெருக்கு, மிகுதியாக்கு, ஊது', வேப் 'நடுங்கு' ஆகியவைகள் மேற்கூத்திரங்களில் கூறப்பட்டபடியமையும் உபசர்க்கங்களுடன் வரும்போதும், அவைகளோடிணைக்கப்படும் 'க்ருத்' ஒட்டுக்களின் 'ந' உக்கு 'ண்' பதிலியாக வராது.

ப்ரபீணம், பரிபீணம்; ப்ரபீவனம், பரிபீவனம், ப்ரபவனம், பரிபவனம் (பூ 9.11)
ஆனால் பூங் (1.1015) என்ற தாதுவோடு 'ண்' ஆகும். ப்ரபவணம் ஸோமஸ்ய;
ப்ரகமனம், பரிசுமனம்; ப்ரகீமனம், பரிசுமனம்; ப்ரப்யாயனம், பரிப்யாயனம்;
ப்ரவேபனம், பரிவேபனம்.

வா: ண்யந்தானாம் பீ தீணமுஸங்க்யானம்

இவைகள் இயக்குவினையாக (ண்யந்த) வரும்போதும், 'ந' வுக்கு 'ண்' பதிலியாக வராது.

ப்ரபீரானம், பரிபீரபனம்

8.4.35 ஷாத் பதீரந்தாத்

ஒரு சொல்லின் இறுதியாக அமையும் (பதீரந்தாத்) 'ஷ' உக்குப் பின் 'ந்'வுக்கு 'ண' பதிலியாகாது.

ஸர்பிஷ்-பானம், யஜுஷ்பானம்,

நிஷ் பானம், துஷ்பானம். ஆனால் புஷ்ணாதி, குஷ்ணாதி 'ஷ' ஒரு சொல்லினீறாக வரவில்லை)

இங்கு பதீரந்த என்ற சொல் பதே³ அந்த (ஏழாம் வேற்றுமை தத்புருஷத் தொகை) என்ற பொருளில் அமைகிறது. அதாவது ஒரு சொல்லில் இறுதியாக நிற்கும் 'ஷ' என்று பொருள். ஒரு சொல்லினிறுதியென்ற பொருளில்ல்ல. ஆகையால் ஸுஸர்பிஷ் கேண, ஸுயஜுஷ்கேண ஆகியவைகளில் இந்த விதி பயன்படுத்தப்படமாட்டாது. 'ஸுஸர்பிஷ்க்' என்ற சொல்லில் 'க்' 5.4.154 விதியினாலிணைக்கப்பட்டுள்ளது. 'ஸுஸர்பிஸ்' இன் 'ஸ்', 8.3.39 இன்படி 'ஷ' ஆகிறது. 'க்'வையிணைக்கும் முன்பு 'ஸ்' (ஷ) ஒரு சொல்லின் ஈறாகும். ஆனால், இது தொடர்ந்து வரும் ஒரு சொல்லுக்குமுன் நிற்கும் பதம் (சொல்) அல்ல. பொதுவாக இவ்விதி, ஒரு தொகையைப் பற்றியது என்று கருதலாம்.

8.4.36 நஸே: ஷாந்தஸ்ய

நஸ்¹ 'அழி' என்ற தாது 'ஷ'இல் முடியுமானால், அதன் 'ந்'வுக்கு 'ண' பதிலியாகாது. 'நஸ்'இன் ஈறான 'ஸ்', 'ஷ' ஆக மாறும்போது, அதன் 'ந்' 'ண'வாக மாறாது. ப்ரணஷ்ட:, பரிநஷ்ட: ஆனால் ப்ரணஸ்யதி, பரிணஸ்யதி ('ஷ' இல் முடியுஞ் சொல்லல்ல)

ப்ரநங்ஷ்யதி² போன்ற சொற்களிலும் இவ்விதி செயற்படுமென்பதைச் சுட்டுவதற்காகத்தான் 'ஷாந்த்' என்று இச்சூத்திரம் அமைகிறது. இச்சொல்லும் 'ஷ' இல் முடிகிறது. ஆயினும் வேறு சில விதிகளைப் பயன்படுத்தி இச்சொல்லைத் தருவிக்கப்பட்டிருப்பதால் 'ஷ' இச்சொல்லில் காணப்படவில்லை. ப்ர + நஸ். இன் 'ஸ்' 8.2.36 பயன்படுத்தும்போது 'ஷ' ஆகும். பிறகு இந்த 'ஷ', 'க்' ஆகும். (8.2.41) அதன் பிறகு 'நும்' ஆகமம் வரும் (7.160)

8.4.37 பதீரந்தஸ்ய

ஒரு சொல்லினீறாக நிற்கும் 'ந்' உக்கு 'ண' பதிலியாகாது. வ்ருக்ஷான், ப்லக்ஷான், அரீன், கிரீன்

8.4.38 பத்யவாயே அபி

'ந்'ஐக் கொண்ட சொல்லுக்கும், 'ரீ' அல்லது 'ஷ' என்ற எழுத்துக் களைக் கொண்ட சொல்லுக்குமிடையே ஒரு சொல் நின்ற போதிலும் (பத்யவாயே) 'ந்' உக்கு 'ண' பதிலியாக வராது.

மாஷ்கும்ப³வாபேன, சதுரங்க⁴யோகேன்

ப்ராவனத்தீம், பர்யவனத்தீம்

வா: பத்வ்யவாயே அதத்தீத இதி வக்தவ்யம்
தத்தித்ததைத் தவிர்த்த மற்ற சொற்களிடையில் நிற்கும்போது என்று
அமையவேண்டும்.
ஆர்த்ர கோமயேண, ஸுஷ்ககோமயேண. இங்கு 'மய' ஒரு தத்திதவொட்டு
(கோ + மய 4.3.143) 'கோ' ஒரு பதம் ஆகவே, முதற் சொல்லான ஆர்த்ரஈ
ஸுஷ்க என்பவைகளுக்கும் 'மய'வுக்கு மிடையில் 'கோ' என்ற பதம் நிற்கிறது.
ஆனாலும் 'ந', 'ண' வாகிறது.

8.4.39 கூப்'னாதி'ஷு ச

'கூப்'னாதி' முதலியவைகளிலும், இம்மாற்றத்தையேற்படுத்தக் கூடிய
குழுவிலும், இம்மாற்றம் ஏற்படாது. கூப்'னாதி, கூப்'னீத:, கூப்'னந்தி
நூனமன: (8.4.3; 26 விதிகளினால் இம்மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்,
ஆனால் 'ந'வுக்கு 'ண' பதிலியாகவில்லை)
நந்தி'ன், நந்த'ன், நக்'ர ஆகியவைகள் இரண்டாவது உறுப்பினராக
நிற்கும்போதும் இம்மாற்றம் ஏற்படாது.
ஹரி நந்தீ, ஹரிநந்த'ன்:, கி'ரிநக்'ர:

8.4.40 ஸ் தோ: ஸ்கனா ஸ்க:

'ஸ்' பல்லொலிகள் (து), ஸ்', அண்ணவொலிகள் (சு) ஆகியவைகளுடன்
வரும்போது, அவைகள், 'ஸ்' அண்ணவொலிகளாகும்.
வ்ருக்ஷஸ் + ஸேதே = வ்ருக்ஷஸ்' ஸேதே
வ்ருக்ஷஸ் + சினோதி = வ்ருக்ஷஸ்' சினோதி
அக்'னிசித் + ஸேதே = அக்'னிசிச்சேதே,
அக்'னிசித் + சினோதி = அக்'னிச்சினோதிஈ
அக்'னிசித் + ஜயதி = அக்'னிசிஜ் ஜயதி
யாச் + நா = யாச்சூ

8.4.41 க்ஷ்னாஷ்டு:

'ஸ்' பல்லொலிகள், 'ஷ்' வளைநாவொலிகளோடு தொடர்புள்ளதாக
நிற்கும்போது, அவைகளுக்கு 'ஷ்' வளைநாவொலிகள் பதிலியாக வரும்.
வ்ருக்ஷஸ் + ஷண்டே³ = வ்ருக்ஷஷ் ஷண்டே³
வ்ருக்ஷஸ் + டகதே = ஷ்வ்ருக்ஷ்டகதே;
பிஷ் + க்த = பிஷ்டா; அக்'னிசிட்டகதே;

8.4.42 ந பதாந்தாட்டோரனாம்

'நாம்' (ஆறாம் வேற்றுமைப் பன்மையுருபு)ஐத் தவிர்த்து ஒரு சொல்விறுதியில்

நிற்கும் வளைநாவொலி (டு)க்குப்பின் வரும் 'ஸ்', பல்லொலிகள், வளைநாவொலியாக ஆகாது.

ஸ்வலிட்ஸாஹே; மது'லிட் தரதி

ஆனால் ஈட்³ + தே = ஈட்³ + டே³ = ஈட்டே,

ஸர்பிஷ் + தமம் = ஸர்பிட்டமம்; ஷட் + நாம் = ஷண்ணாம்.

வா: அநாம் நவதி நகரீணாமீதி வந்தவ்யம்

'நாம்'உக்குத் தடை கூறும்போது நவதி, நகரீ ஆகியவைகளையும் இதோடு சேர்த்துக் குறிப்பிட வேண்டும்.

ஷண்ணாம் - ஆறிள்/உடைய; ஷண்ணவதி '96ங

ஷண்ணகரீ 'ஆறு நாடுகள்'

8.4.43 தோ: ஷி

'ஷ' தொடர்ந்து வரும்போது பல்லொலிக்கு (தோ:)ப்பதிலியாக வளைநாவொலி வராது.

அக்'னிசித் ஷண்டே

8.4.44 ஸர்த்

'ஸ'வுக்குப்பின்னால் வரும் பல்லொலிக்குப் பதிலியாக அண்ணாவெ ாலி வராது.

ப்ரச்² + ந = ப்ரஸ்'ன (6.4.19) 'கேள்வி'

8.4.45 யரோ அநு நாளிகே அநுநாளிகோ வா

'யர்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்து (ஹ)வைத் தவி ர்த்த மற்ற மெய்யெழுத்துக்கள்) ஒரு சொல்லினிறுதியாகவமைந்து, அதற்குப்பின் ஒரு மூக்கொலி வரும்போது, அதற்கு மூக்கொலி விருப்பாகப் பதிலியாக வரும். வாக்'நயதி, வாங் நயதி; அக்'னிசித் அல்லது அக்'னிசிந் நயதி; த்ரிஷ்டுப்³ அல்லது த்ரிஷ்டும் நயதி ஆனால் வேத்'மி, அப்'நாதி

வா: யரோ அநுநாளிகே ப்ரத்யயே பரீஷாயாம் நித்யவசனம் கர்தவ்யம்
மேலே குறிப்பிட்டது ஒரு ஒட்டாளால் பேச்சுமொழியில் மூக்கொலி
கட்டாயமாகப் பதிலியாக வரும்.

வாக்³ + மயம் = வாங்மயம், த்வங் மயம்

8.4.46 அசோ ரஹாப்யாம் த்வே

'ஹ'வைத் தவிர்ந்த மற்ற எல்லா மெய்யெழுத்துக்களும் (யர்), ஒருயிரெழுத்துக்குப்பின் (அச:) நிற்கும் 'ர', 'ஹ' ஆகியவைகளுக்குப்பின் வரும்போது, விருப்பாக இரட்டிக்கும்.

அர்க:, அர்க்க:, ப்ரஹ்ம, ப்ரஹமா; அபஹ்நுதே, அபஹ்நுதே ஆனால்
ஹ்நுதே, ஹ்ம்ஸயதி

8.4.47 அநசிசு

ஒருயிரெழுத்துக்குப்பின் நிற்கும் 'ஹ'வைத் தவிர்த்த மற்ற எல்லா மெய்யெழுத்துக்களும் (யர்) அவைகளுக்குப்பின் உயிரெழுத்துத் தொடரமல் அமையும்போதும் விருப்பாக இரட்டிக்கும்.

த³தி⁴ + அத்ர = த³த⁴யத்ர, த³த³யத்ர

மது⁴ + அத்ர = மத³வத்ர, மத³த³வத்ர

வா: யணோ மயோ த்³வே ப⁴வத இதி வக்தவ்யம்
'மய' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்கள் 'யண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்தவெழுத்துக்களுக்குப்பின் வரும் போது இரட்டிக்கும். உல்க்கா, வால்மீகா. இது ஒரு சாராரின் கருத்து. இவ்வார்த்திகத்தில் காணப்படும் 'யண:' என்ற சொல் ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லாகவும் 'மய:' ஆறாம் வேற்றுமைச் சொல்லாகவும் கருதுப்படுகின்றன. வேறு சிலர், 'யண:' என்பதை ஆறாம் வேற்றுமைச் சொல்லாகவும் 'மய:' என்பதை ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லாகவும் கருதுகின்றனர். அவ்வாறானால் 'மய' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்களுக்குப்பின் வரும் 'யண்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்தவெழுத்துக்கள் இரட்டிக்கும் என்று பொருள்படும்.

த³த³யத்ர, மத³த³வத்ர

வா: ஸ்ர: க²யோ த்³வே ப⁴வத இதி வக்தவ்யம்
இதையும் மேற்கூறியவாறு இரண்டு விதமாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. (1) 'ஸ்ர' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த வெழுத்துக்களுக்குப்பின் வரும் 'க²ய' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்தவெழுத்துக்கள் இரட்டிக்கும் ஸத்த³ராவ் (2) 'க²ய' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்தவெழுத்துக்களுக்குப்பின் வரும் 'ஸ்ர' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்தவெழுத்துக்கள் இரட்டிக்கும்.

வத்ஸஸர:, அப்ஸஸ்ர: இக்ஷஸ:

வா: அவஸானே ச யரோ த்³வே ப⁴வத இதி வக்தவ்யம்
'யா' பிரத்தியாஹாரத்தின் எழுத்துக்கள், இடை நிறுத்தம் ஏற்படும்போது (அவஸானே) இரட்டிக்கும். ஷட்ட, தத்த

8.4.48 நர்திண்யாக்ரோஸே'புத்ரஸ்ய

அதி³னி 'தின்பவன்' என்ற சொல்லுக்குமுன் நிற்கும் புத்ர 'மகன்' என்ற சொல்லின் எழுத்துக்கள், 'திட்டுதல் அல்லது குறை கூறுதல்' என்ற பொருளைக் கட்டும்போது, இரட்டிக்காது.

மேற்குத்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட இரட்டிப்பு நிகழ்வதை இக்குத்தியம் கூற செய்கிறது.

புத்ராதி³னி த்வமனி பாபே "ஒ கெட்டவளே, நீ உளது மகனையே துன்புடைய"

ஆனால் புத்தராதீனி அல்லது புத்ராதீனி “தனது குட்டிகளைத் தின்னும் பூனையினத்தைச் சேர்ந்த விலங்கு” இது உண்மையாக நடக்கும் நிகழ்ச்சியைச் சுட்டுகிறது.

வா: தத்பரே சேதி வக்தவ்யம்
‘புத்ர’ என்ற சொல்லுக்குப்பின் ‘புத்ராதீனி’ வரும்போதும் அவ்வாறே புத்ரபுத்ராதீனி த்வமஸி பாபே

வா: வா ஹதஜக்‘த பர இதி வக்தவ்யம்
‘புத்ர’ என்ற சொல்லுக்குப்பின் ‘ஹத’, ஜக்‘த ஆகியவைகள் வரும். இரட்டிப்பு விருப்பாகும்.
புத்தரஹதீ, புத்ரஹதீ; புத்தரஜக்‘தீ, புத்ரஜக்‘தீ

வா: சயோ த்‘விதீயா: ஸரிபௌஷ்கர ஸாதே:
பௌஷ்கரஸாதி என்ற இலக்கணாசிரியரின் கருத்துப்படி ‘சய்’ பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்தவெழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து ‘ஸரி’ பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்கள் வரும் போது ‘சய்’ பிரத்தியாஹாரத்தின் எழுத்துக்களின் வகுப்பின் (வர்க) இரண்டாவது எழுத்துக்கள் பதிலியாகும்.
‘த’வுக்கு ‘த’ பதிலியாதல் – வத்‘ஸ:
‘க’வுக்கு ‘க’ பதிலியாதல் – க்‘ஷிரம்
‘ப’வுக்கு ‘ப’ பதிலியாதல் – அப்‘ஸுரா:

8.4.49 ஸ்ரோ அசி
‘ஸர்’ எழுத்துக்களுக்குப்பின் ஒருயிரெழுத்து வரும்போது, அவைகள் இரட்டிக்காது.
இது கு. 46க்குத் தடையாக அமையும். கர்ஷதி, வர்ஷதி, ஆகர்ஷ: ஆனால் தர்ஸஸ்யதே

8.4.50 த்ரி ப்ரப்‘ருதிஷு ஸாகடாயனஸ்ய
கட்டுமெய்கள் மூன்று அல்லது மூன்றுக்கும் மேற்பட்டதாக (த்ரிப்ரப்‘ருதிஷு) அமையும்போது அவைகள் இரட்டிக்காது என்பது ஸாகடாயனரின் கருத்து. இந்தர், சந்தர், ராஷ்ட்ரம்

8.4.51 ஸர்வத்ர ஸாகல்யஸ்ய
எல்லாவிடங்களிலுமே அத்தகைய இரட்டிப்பு நிகழாது என்பது ஸாகல்யரின் கருத்து.
அர்க:, ப்ரஹ்மண, அபஹ்ணதே

8.4.52 தீர்க்கிரதாசார்யாணாம்

நெடிலுக்குப்பின் வரும் கூட்டுமெய்கள் இரட்டிக்காது என்பது எல்லாவிலக்கணவாசிரியர்களின் கருத்து.
திராத்ரம், ஸூத்ரம்

8.4.53 ஜ்வாம் ஜஸ் ஜ்ஸி

'ஜ்ஸ்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்கள் தொடரும் போது, 'ஜ்ஸ்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்தவெழுத்துக்களுக்கு 'ஜஸ்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்தவெழுத்துக்கள் பதிலியாக வரும்.
லப் + துமுன் : லப் + தும் : லப் + து + ம் (8.2.40) : லப்து + து + தும் :
தோக்து + ஆனாம் தந்த:

8.4.54 அப்யாஸே சர் ச

இரட்டிக்கப்பட்ட அசையின் 'ஜ்ஸ்' பிரத்தியாஹாரத்தின் எழுத்துக்களுக்கு 'சர்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்களும் பதிலியாகும். அதாவது 'ஜஸ்', 'சர்' எழுத்துக்கள் பதிலியாக வரும்.
கன் + ஸன் : கன் + கன் + ஸ (6.19) : கன் - கன் - இட் + ஸ (7.2.35) :
கிக்னிஷ (7.4.62, 79; 8.4.59); கிக்னிஷதி, சித்சித்ஸதி (சித்); திஷ்டாஸதி (ஸதா); பூஷ்ஷதி (பூ)

8.4.55 க்ரி ச

'கர்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்கள் தொடரும்போது 'ஜ்ஸ்' எழுத்துக்களுக்குப் பதிலியாக 'சர்' எழுத்துக்களும் வரும்.
பித் + துமுன் : பேத்தும், யுயத்ஸதே (யத்) லப்யம் (லப்)

8.4.56 வாவஸானே

'ஜ்ஸ்' எழுத்துக்கள் இடை நிறுத்தத்தில் அமையும்போது (அவஸானே) அவைகளுக்கு 'சர்' எழுத்துக்கள் விருப்பாக பதிலியாக வரும்.
வாக், வாக், ஸ்வலிட், ஸ்வலிட்

8.4.57 அனோ அப்ரக்ருஹஸ்யாநு நாளிக:

ப்ரக்ருஹ்ய (Prllated) மல்லாத 'அன்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த உயிர் (அ, இ, உ) இடைநிறுத்தத்திலமையும்போது விருப்பாக அவ்வுயிர்கள் மூக்கொலியோடு கூடியதாக (அநுநாளிக) ஆகும்.
ததி + அம் : ததி அல்லது ததி (இறுதியுயிர் மூக்கொலியாக உச்சரிக்கப்படும்) மது, மது (இறுதி 'உ' மூக்கொலியாக உச்சரிக்கப்படும்).
ஆனால் கத்ரு: அக்னீ, வாயு (ப்ருக்ருஹ்ய, உயிர் 1.1.11)

8.4.58 அநுஸ்வாரஸ்ய யயி பரஸவ்ண:

அநுஸ்வாரத்துக்குப்பின் 'யயி' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்தவெழுத்துக்கள்

தொடரும்போது 'யய்' எழுத்துக்குப் பதிலியாக அதற்கு ஒப்பான மூக்கொலி வரும்.

ஸக் + துமுன் = ஸ-நும் + க் + இனும் (7.1.58) - ஸம்கிதும் (7.3.24) = ஸன்கிநும்;
உச் + தும் = உஞ்சினும் குட்³ + தும் = குண்டிதும்; தந்த் + தும் = நந்தி³தும்; கம்
+ தும் = கம்பிதும்.

8.4.59 வா பதாந்தஸ்ய

ஒரு சொல்லினி றுதியில் நிற்கும் அனுஸ்வாரத்துக்குப்பின் 'யய்' எழுத் துக்கள் வரும்போது அவ்வனுஸ்வாரத்துக்கு ஒப்பான மூக்கொலி விருப்பாகப் பதிலியாக வரும். தம் கதும் சித் பக்ஷம் டயமானம் நபஸ்தம்
புருஷோ அவதீத்/தங்கதீஞ்சித் பக்ஷண்டயமானந்த
நபஸ்தம் புருஷோ அவதீத்.

8.4.60 தோர்லி

பல்லொலிக்கு (து)ப்பின் 'ல' வரும்போது, 'ல'வுக்கு ஒப்பான ஒலி அதற்குப் பதிலியாகும்.
உத்³ + லஸதி = உல்லஸதி; அக்னிசித் + லுனாதி = அக்னிகில்லு ணாதி;
பவான் + லுனாதி = பவால்லுனாதி

8.4.61 உத்: ஸ்தாஸ்தம் பே: பூர்வஸ்ய

'உத்' என்ற உபசர்க்கத்துடனினணத்து நிற்கும் ஸ்தா 'இரு', ஸ்தம்ப்' தாங்கு, நிறுத்து' என்ற தாதுக்களின் 'ஸ்'உக்கு, அதற்கு முன் நிற்கும் எழுத்தின் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்து பதிலியாக வரும். அதாவது 'ஸ்'வுக்கு பல்லொலி பதிலியாக வரும்.

1. உத்³ + ஸ்தா = உத் + ஸ்தா

உத் + ஸ்தா + துமுன் = உத்தா³தும்

2. உத்³ + ஸ்தம்ப்⁴ + உத்தம் + துமுன் பதும் ஆனால் உத்ஸநாதும்

வா: உத் பூர்வஸ்ய ஸ்கந்தே³ஸ் சந்த³ஸ்யுபஸம்க்யானம் வேதமெ
ரழியில், 'உத்' தோடு 'ஸ்கந்த³' வரும்போது குத்திரத்தில் விதிக்க ப்பட்ட
பல்லொலி பதிலியாகும்.

அக்னே தூரமுத்தந்த³:

வா: ரோகே³ சேதி வத்தவ்யம்

அது ஒரு 'நோய்'ஐச் கட்டும்போதும் அவ்வாறாகும் உத்தந்த³க:

8.4.62 ஜயோ ஹோ அன்யதரஸ்யாம்

'ஜய்' பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்தவெழுத்துக்களுக்குப்பின் 'ஹ' என்ற எழுத்து வரும்போது 'ஹ'வுக்கு ஒப்பான 'ஜய்' எழுத்து விருப்பாகப் பதிலியாக வரும்.

வாக்³ ஹஸதி./வாக்³ க்³ஸதி;
 ஸ்வலிட்³ஹஸதி/ஸ்வலிட்³ ட்³ஸதி
 அக்³னிசித் ஹஸதி, அக்³னிசித்³ஸதி
 த்ரிஷ்டுப்³ ஹஸதி, த்ரிஷ்டுப்³ ப்³ஸதி
 ஆனால் ப்³வான் ஹஸதி

8.4.63 ஸ்³ஸ்சோடி

‘ஜ்³ய்’ பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்களுக்குப் பின் ‘ஸ்’ நின்று, அந்த ‘ஸ்’ உக்குப்பின் உயிரெழுத்தோ அல்லது அரையுயிரோ வந்தால், அந்த ‘ஸ்’ உக்கு விருப்பாக ‘க்’³ பதிலியாக வரும்.

வாக்³ ஸேதே/வாக்³ சே³தே
 அக்³னிசித்ஸேதே/அக்³னிசிச் சே³தே

வா: ச²த்வமயீதி வக்தவ்யம்
 ‘அம்’ பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துத் தொடரும் போது என்றிருக்க வேண்டும்.

தத் ஸ்லோ கேன = தச்ச்²லோகேன

தத்ஸம்ஸருணா = தச்ச்²மஸருணா

8.4.64 ஹலோ யமாம் யமி லோப:

ஒரு மெய்யெழுத்துக்குப்பின் நிற்கும் ‘யம்’ பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்களுக்குப் (அரையுயிர்களும் மூக்கொவிகளும்) பின், ‘யம்’ பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்கள் வந்தால், (யமி) முன்னால் நிற்கும் ‘யம்’ எழுத்துக்கள் விருப்பாகக் கெடும்.

ஸ்ய்யா, ஸய்ய்யா; ஆதி³த்ய, ஆதி³த்ய்ய

ஆனால் அன்னம்; அக்³னி:

8.4.65 ஜ்³ரோ ஜ்³ரி ஸவர்ணே

ஒரு மெய்யெழுத்துக்குப்பின் ‘ஜ்³ர்’ பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்து நின்று, அதைத் தொடர்ந்து அதற்கொப்பான ‘ஜ்³ர்’ பிரத்தியாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரெழுத்து வந்தால், நிற்குஞ் சொல்லின் ‘ஜ்³ர்’ எழுத்து விருப்பாகக் கெடும்.

ப்ர + த்³ + க்த = ப்ரத்தத் (7.4.47)

ப்ர - த்³ - த = ப்ரத்த

8.4.66 உதாத்³தாதனுதாத்³தஸ்ய ஸ்வரித:

உதாத்³தகரம் கொண்ட உயிருக்குப்பின் அனுதாத்³த கரம் கொண்ட உயிர் நிற்கும்போது, அனுதாத்³த கரத்துக்குப் பதிலாக ‘ஸ்வரிதம்’ வரும்.

அக்³னிம் ஈலே புரோஹிதம்

'அக்'னியின் 'இ' உதாத்தம் கொண்டது. 'ஈலே'யின் 'ஈ' அனுதாத்தம் கொண்டது (8.1.28). இந்த 'ஈ' ஸ்வரிதம் பெறும்.

8.4.67

நோதாத் ஸ்வரிதோத்யமகாரீய காலவாநாம்

உதாத்தைத் தொடர்ந்து நிற்கும் அனுதாத்தவயிர், அதற்குப்பின் உதாத்தம் அல்லது ஸ்வரிதம் வரும்போது, அந்த அனுதாத்தம், ஸ்வரிதமாக ஆகாது என்பது, காரீயர், காலவர், காஸ்யபர் என்பவர்களைத் தவிர்த்த மற்ற இலக்கணவாசிரியர்களின் கருத்து.

காரீயஸ் தத்ர - 'தத்ர' என்ற சொல்லின் முதலில் நிற்கும் உயிர் உதாத்தமாகும். இதற்கு முன்னால் நிற்கும் காரீய என்ற சொல்லின் 'ய' ஸ்வரிதமாகாது. காரீய: க்வ - 'க்வ' ஸ்வரித சுரம் கொண்டது. இதற்கு முன் நிற்கும் 'ய'வின் அனுதாத்தம் ஸ்வரிதமாகாது. காரீயர், காலவர், காஸ்யபர் இம்மூன்று இலக்கணவாசிரியர்களின் கருத்துப்படி இவைகள் ஸ்வரிதமாகும்.

8.4.68

அஅ இதி

(இதுவரையில்) இவ்விதிகளில் திறப்பு உயிராக (open) விவ்ருதக் கருதப்பட்ட 'அ' (குறில்), இப்போது மூடு உயிராக (close ஸம்வ்ருத) ஆக்கப்படுகிறது.

இச்சூத்திரத்தில் இரண்டு 'அ'க்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் முதல் 'அ' திறப்பு உயிர். இரண்டாவது மூடு உயிர். (குறில் 'அ' உண்மையில் ஒரு மூடு உயிராகும். அஷ்டாத்தியாயின் விதிகளில் இந்த 'அ'வைப் பயன்படுத்தும்போது, நெடில் 'ஆ'வுக்கு ஒப்பாக, செயறபட வேண்டும். இதையும் திறப்பு உயிராகக் கருதப்பட்டது. (பார்க்க 1.1.2) இந்த இலக்கணத்தினிறுதிச் சூத்திரத்தையமைக்கையில் இதனாசிரியர், இந்த 'அ'வை அதன் பழைய நிலைக்குத் திரும்பவும் கொண்டு சென்றுள்ளார்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை - 600 113.

அண்மை வெளியீடுகள்

	ரூ. பை
கபிலர்	70.00
கன்னடத்தில் காரைக்காலம்மையார் வரலாறு	20.00
நாட்டிய நன்னூல்	25.00
சங்க இலக்கியத்தில் கலையும் கலைக்கோட்பாடும்	62.00
கதிர்வேற்பிள்ளை-தமிழ் சொல்லகராதி, மூன்று பாகங்கள்	600.00
எண்பத்து மூன்றில் தமிழ், பகுதி 3	30.00
காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் கோவில் ஓர் ஆய்வு	60.00
திருக்குற்றாலநாத சுவாமி கோவில் வரலாறும் பண்பாடும்	60.00
உத்தர ராம சரிதம்	30.00
திராவிட மொழியின் மூலிடப் பெயர் விலை	40.00
பம்மல் சம்பந்த முதலியாரின் உரைநடை நூல்கள் தொகுதி 1	50.00
பம்மல் சம்பந்த முதலியாரின் உரைநடை நூல்கள் தொகுதி 2	40.00
சதாசிவப் பண்டாரத்தார் ஆய்வுக் கட்டுரைகள்	40.00
சங்கத் தமிழர் வாழ்வியல்	75.00
வேதகிரியார் சூடாமணி நிகண்டு	65.00
தமிழக மேடைநாடகப் பெண்கலைஞர்கள் குறிப்பேடு	25.00
A Grammar of Contemporary Literary Tamil	80.00
Cilappatikaram	100.00
காதம்பரி மூலமும் வசனமும்	125.00
Tani Pacura Togai	30.00
Dedication	25.00
Temple Chimes	20.00
Nala Venba	45.00
Tamil Heroic Poems	40.00
Six Long Poems from Sangam Tamil	30.00
Kurinci-p-pattu-Muttollayiram	40.00
Kuruntokai	110.00
Landscape and Poetry	50.00
Tamil Culture and Civilization	60.00
Tolkappiyam and Astadhyayi	110.00
தமிழக மகளிர் தொடக்க காலமுதல் ஆறாம் நூற்றாண்டு வரை	50.00
தொல்காப்பியம் - பொருள் - செய்புளியல் பகுதி 1	50.00
தடிவீரகவாமிகரை வன்னியராயன்கதை	55.00
சடத்தலம்	40.00
காத்தவராய நாடகம்	30.00
மதங்க குளாமணி	40.00
பண்டைத் தமிழ் எழுத்துக்கள்	32.00
தமிழில் நவீன நாடகம்	70.00
இலக்கியத்தில் சோதிடம்	65.00
சங்கத் தமிழரின் வழிபாடும் சடங்குகளும்	80.00